

અન્ય વિષયસહિત

॥ મુહૂર્ત માર્તण्ड ॥

(નું ગુજરાતી ભાષાન્તર)

ભાષાન્તર કરી પ્રસિદ્ધ કર્તા,
જોશી. સોમૈયજી દ્વારકાદાસ. કપડવંજવાલા,
જ્યોતિષકલ્પતરૂ ળનાવનાર, તથા જાતકચારિ-
જાત અર્થતું ગુજરાતી ભાષાન્તર કરનાર,

મુંબઈ.

આવૃત્તી ૧લી, પ્રત ૧૦૦૦

મુદ્રક:—ચિતામણ સખારામ દેવળે,

" મુંબઈ વેબ " પ્રેસ, ગીરગામ-મુંબઈ.

પ્રકે, ૧૮૪૨, સંવત, ૧૯૭૭, સપ્તે, ૧૯૨૧.

મૂલ્ય રૂ. ૬/-

મુદ્રક:—શ્રી અમદાવાદ યુનીયન પ્રીટીંગ પ્રેસ કંપની લિમિટેડમાં પાના ૧ થી
 ૮૮ સુધી પટેલ-મોતીલાલ સામગ્રીસે જાખું, અને બાકીના પાનાઓ
 ચિંતામણ સખારામ દેવળે, ‘ મુંબઈ વૈભવ પ્રેસ ’ મર્ચન્ટ્સ ઓફ
 ઈન્ડિયા સોસાયટીઝ પ્રિન્ટીંગ, સેન્ટ્રલર્સ રોડ,
 ગિરગામ-મુંબઈમાં જામ્યાં.

પ્રકાશક:—જેશી-સોમેશ્વર દ્વારકાદાસ, બાઈ જયનંદની ગલી
 હાકુરદ્વાર રોડ, -મુંબઈ.

આ પુસ્તકની માલીકી સને ૧૯૬૭ ના ૨૫ મા એપ્રિલ મુજબ રજીસ્ટર
 કરાવી સર્વે હક બાબતર કૃતિએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અર્પણ પત્રિકા.

જગતમાં
 મનુષ્યોને હંમેશાં
 પશુઓના ઉપકારમાં
 આવડું પડે છે, પરંતુ મનુષ્ય
 માત્ર ઉપર માતા પિતાએ કરેલા ઉપ-
 કારો અત્યંત હોય છે, કે જેની તુલના બીજા
 કોઈ પશુમહદ્ ઉપકારની સરખામણીમાં વિશેષને
 વિશેષ નિઃસંશય છે. માતા પિતાના ઉપકારોમાં પણ વિશેષ
 ઉપકાર મનુષ્ય પ્રત્યે માતાનોજ હોય છે, જેથી મને જન્મ
 આપનાર, પાલન અને રક્ષણ કરનાર, નિઃસ્વાર્થપણે પોતાના મર્ણુ-
 પર્યંત મારા સંપૂર્ણ હિતમાં હંમેશાં વિચાર કરનાર, મારાં પૂતળ માતૃક્રી
 પાર્વતી કે જેમણે શુદ્ધ પ્રેમથી મારાપર અનેક ઉપકારો રૂપી દૃષ્ટિ
 કરેલી છે, હુંકમાં કરુંતો આ જગતમાં માતાના ઉપકાર રૂપી શુણ્ણું
 જાન અભ્યાદિકથી પણ સંતોષ કારક વર્ણવી શકાય નહીં. તો મારી
 આત્મપ્રતિષ્ઠા આપના ઉપકારોનું વર્ણન યત્નિકૃતિ પશુ
 કરવું અશક્ય છે, માટે ઉપકારનો જાહેરાતવાળાને નહીં.
 પરંતુ ફક્ત તેમના માત્ર પ્રેમની મારા હૃદયમાં
 ઉત્પન્ન થએલી ઉર્મી જન સમૂહમાં પ્રદર્શિત ક-
 રવા આ મુદ્દતોનો સુપ્રસિદ્ધ અંચકે જેનું અન્ય
 વિષયો સહિત સ્થાપનાન્તર કરેલું છે,
 તે અંચ તેમના ચરણ કમળમાં
 સવિનય સાર્વંદ સપ્રેમ
 સમર્પણ કરું છું.

ચૈત્ર શુકલ પોર્ણીમા.
 મિતિ, ૧૮૪૨.

} લી૦ હું છું, આપનો,
 માતૃ વાત્સલ્ય પ્રેમી, પુત્ર, સોમેશ્વર.

પ્રસ્તાવના.

હંમેશાં કંઈપણ કારણ વિના કોઈપણ કાર્ય બનવું અશક્ય છે, છતાં પણ જે અકારણ કાર્યો કરેલાં હોય તો તે અદ્વજ જાય છે, માટે કારણ એ છે કે આધુનીક સમયમાં મુહૂર્તના વિષયના અનેક સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથો પ્રચલીત છે, તેથી તે ગ્રંથો દ્વારા મનુષ્યોને મુહૂર્તની જરૂરીયાત પુરી પડી શકે છે. પરંતુ કાળજીગળા પ્રભાવે મનુષ્યોના આચાર વિચાર અને રીતી નીતીમાં દીનપરદીન ઝડપી ફેરફાર થતો જાય છે, જેથી સાંપ્રત કાળમાં વખતના બચાવ સાથે સહેલાઈથી મુહૂર્તના વિષયની પ્રવિણતા મેલવાય તો ઠીક એમ ધણાઓ ધ્રુવે છે, બ્યારે હાલમાં દરેક મુહૂર્તના ગ્રંથો ધણી ભાગે સંસ્કૃત ભાષામાં હોય છે. જે ભાષા શીખવાનો હાલમાં વિશેષ પ્રચાર નથી, તેમજ ગુજરાતીમાં પણ ટીકાઓ અને ભાષાન્તરો કેટલાક વિદ્વાનોએ પ્રગટ કરેલાં છે. પરંતુ ધણાઓના તેમજ હમારા ધારવા પ્રમાણે સંસ્કૃત મૂળ ગ્રંથોના વિષય પકડી તે ગ્રંથકારે તે ગ્રંથમાં જે વિષયો દાખલ કરેલા હોય, તેટલાનુંજ ભાષાન્તર કરેલું હોવાથી તે ગ્રંથમાં રહેલા અધુરા વિષયો તેમાં પ્રતિપાદન કરવામાં આવતા નથી. તેમજ કેટલાક વિદ્વાનોએ કેટલાક વિશેષ ગ્રંથોનો આધાર લઈ ભાષાન્તર કરેલું છે, પરંતુ તેથી પણ જન સમાજને જોઈતી સ્પષ્ટતા વિશેષ વર્ણવેલી દ્રષ્ટિ ગાચર થતી નથી, તેથી દરેક મુહૂર્તની સંપૂર્ણ માહિતી સહેલાઈથી સ્પષ્ટ રીતે સમજી શકાય તેવા કાઈ ગ્રંથની હાલમાં અવશ્ય જરૂર જણાય છે, અને તે બાબત અમેએ “ જ્યોતિષકલ્પ-તંત્ર ” અને “ જાતક પારિજાત ” એ બે ગ્રંથો પ્રગટ કરી જન સમાજની શેવામાં રજૂ કરતાં કેટલાકો તરફથી અમેને સૂચના કરવામાં આવી હતી કે જ્યોતિષ ને લગતા જન-પત્રિકાના ગણીતને ફલાધીશમાં ધણા વિષયોથી ભરપુર યથા નામા તથા ગુણાઃ નામ પ્રમાણે ગુણવાળા ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રગટ કરી જન સમાજને ઉત્તમ જ્ઞાન પોતાની મેળે મેળવવાને જેમ સરજતા કરી આપી છે, તેમ મુહૂર્તના વિષયમાં પણ સહેલાઈથી સ્પષ્ટ નીર્ણય થઈ શકે અને ધણા ગ્રંથોની આવશ્યકતા દૂર થાય એવો ગ્રંથ જે તમે પ્રગટ કરો તો પુનઃ જન સમાજની વિશેષ શેવા બજાવી શકશો, માટે વખત મળવે એ વિષય પ્રસિદ્ધિમાં મુકવા ચૂકશો નહીં, એમ ધણાઓએ અમેને સૂચના કરેલી હોવા છતાં કાર્યની વિશેષ પ્રવૃત્તિ ને લીધે તે ઉપર લક્ષ આપી શકાયું નહીં, ત્યાર બાદ હમારા નાનાભાઈ ત્રીભોવન દ્વારકાદાસે પણ મને કહ્યું કે આપણા પ્રથમના ગ્રંથોની માફક મુહૂર્ત જ્ઞેનારને સહેલાઈથી ઉપયોગમાં આવે, અને સ્પષ્ટ સમજાય, તેવા

મુહુર્તોના અનેક વિષયોથી ભરપૂર એક ગ્રંથ અવશ્ય પ્રગટ કરવો. એ આપણી એક દરજ્જા છે. માટે વગર વિશ્લેષે તે કાર્ય સત્વર હાથ ધરવું, એવી મારી મરજી છે, તે કારણથી તે કાર્યનો આરંભ કરવા મારી મરજી થઈ, પરંતુ અન્ય કાર્યોને લીધે કેટલાક સમય સુધી આ કાર્યનો આરંભ થઈ શક્યો નહીં, ત્યાર પછી ફરીથી ભાઈ ત્રિલોકચંદ્રનું કરાંચીથી મુંબઈ આવવું થયું, અને ગ્રંથ સંબંધી પૂછતાં મારા વિચાર મોળા પડેલા. એક ગ્રંથ માટે તેનો ૬૬ નિશ્ચય હોવાથી કેટલાક મહીનાને માટે મારી સાથે મુંબઈ રહેવા જણાવી આકાર્યમાં પૂરતી મદદ કરવા કહ્યું, એટલુંજ નહીં. પણ અત્રે રહી આકાર્યમાં પૂરતી મદદ કરી સગવડતા કરી આપી, કે જેથી આ એક મુહુર્તોના વિષયોનો અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ આજે હું જન સમાજની સેવામાં રજુ કરવા બાંધ્યશાળી થયો છું.

મુહુર્તની આવશ્યકતા.

મુહુર્ત એટલે શું ? હરકોઈ કામ કરવાને હાયક કયો વખત શુભ છે. કે જે વખતે કામનો કરેલો આરંભ તે કાર્યમાં લાભ કારક નીવડે. એવા શોધેલા સમયને મુહુર્ત કહે છે. દાખલા તરીકે લગ્ન કરવાં છે. તો તે લગ્ન એવા સારા સમયમાં કરવામાં આવે કે જે લગ્ન કરવાથી સંપત્તિ, ધન, પ્રજા, વશ, અને આયુષ્ય વિગેરે સુખો મહેલે ! એમ દરેક બાબતોને માટે સંપૂર્ણ શુભ સમય જાણવાની રીતને મુહુર્તનો વિષય કહે છે,

આધુનિક સમયમાં કેટલાક સારા વિદ્વાન હોવા છતાં આ વિષયથી કેવળ અજાણ હોવાને લીધે મુહુર્તની પ્રાખ્યતમાની શક્તિ નથી, તેવાઓએ જાણવું જોઈએ કે પૂર્વે શર્ધાગ્રેલા સમર્થ વિદ્વાનો અને યોગી મહાત્માઓ કે જેઓ પરાંપકારાયેજ હમેશાં નિસ્વાર્થપણે પોતાનું અમૂલ્ય જીવન જગતને અર્પણ કરી મુહુર્તની જે પરનાળીકા જન હિતાર્થે રચી ગયા છે, કે જેથી એ પ્રમાણે અનુસરનાર કાર્યની સિદ્ધિ સારી રીતે મેળવે છે, તે પ્રમાણે જે જે કાર્યો વખત સર કરવામાં આવે તે તે કાર્યો અવશ્ય ફળી ભૂત થયા વગર રહે નહીં, એમ જાણવું,

સૂક્ષ્મ નજરે જોતાં જણાય છે કે કેટલીક વનસ્પતીઓના સંબંધમાં તે શાસ્ત્રના જાણનારના કહેવા પ્રમાણે અમુક વનસ્પતી રાત્રિકે દીવસેજ લેવી, નહાવરમાં કે હાથ અકકાળ્યા શીવાય હથીયારથી જલેવી, તેમજ અમુક વખતે જલેવી. છતાં કેટલાક તેના મૂળકારણને જાણના ન હોવાથી તેને હથી કહાડે છે, પણ ખરું જોતાં વનસ્પતીમાં જેખરો ગુણ હોય છે. તે ગુણ ઉપલી રીતથી તે વનસ્પતિ જે લેવામાં આવે તો તેમાં પુરે પુરે કાયમ રહે છે, અને કહેવા કરતાં હિસ્ટી રીતે લેવામાં આવે તો તેનો ખરેખરો અસરકારક ગુણ જતો રહે છે.

જેથી જોઈતા પ્રમાણમાં તે વનસ્પતીની કહેલી સારી અસર થઈ શકતી નથી, તેજ પ્રમાણ મુહૂર્તને માટે પણ છે, મુહૂર્તના પૂર્વાચાર્યોએ જે નીચેના મુહૂર્તને માટે તીથી, વાર, નક્ષત્ર, યોગ, કરણ. વિગેરે કાર્યને અનુસારતાં જે જે લેવાને કહ્યું છે, તે વખતે જ તે કાર્ય કરી શકાય, તો તે કાર્યો અવશ્ય ધૃષ્ટાંત ફળદાતા થાય છે, અને અન્ય વખતે કરવામાં આવે તો ધૃષ્ટાંતુસાર જોઈતું શુભ ફળ મળી શકતું નથી, જેથી દરેક કાર્યોને માટે કયો વખત અનુકુળ છે, તે જોઈને પછીજ હરકોઈ કાર્ય કરવું વધારે શ્રેષ્ઠ છે. કારણકે તે વખતે તિથ્યાદિક ના સંયોગથી આકાશમાંને હવાના વાતાવરણમાં કાર્યને મનશ્ચેતી આપવાનો ખાસ ગુણ હોય છે. કે જેથી તે કાર્ય વિશેષ મન્યુત બની શકે છે,—

કેટલાકોને એવી શંકા થવાનો સંભવ છે કે તે ગુણ આકાશી ગ્રહોને લીધે થયેલા હવાના વાતાવરણમાં તે વખતેજ હોય છે, તેપછી લાંબો વખત તેની અસર રહી શકે નહીં ? અને એવી સારી હવા માળા વાતાવરણમાં લગ્ન થયાં, તે લગ્ન તેઓની જીંદગી સુધી કેમ સારી અસર કરી શકે ? કારણ તીથ્યા દીકના ફેરફાર થવા સાથેજ તે વાતાવરણ બદલાઈ જાય છે, તો પછી તે વખતે કરેલાં લગ્નથી હંમેશાં સારી અસરકેમ કાયમ રહે ? તેને માટે જન્મનોજ દાખલો બસ છે, કે માણસ જન્મે છે. તે વખતે જ આકાશના ગ્રહોનું વાતાવરણ હોય, તે મનુષ્યને જીંદગી સુધી પોતાના જીવને ઉપર અસર કર્યાજ કરે છે, તેને માટે હસ્ત રેખાકે અખાકૃતી વિગેરે શરીરના અવયવોનું ઉત્તમ જ્ઞાન ધરાવનાર વિદ્વાનને પૂછતાં જન્મથી મહુ પર્વન્તમાં ગમે તે સમયે ગમે તેટલી ઉંમરે તેના જન્મ વખતે ગ્રહો આકાશમાં કેવી સ્થિતિમાં હતા. અને કયે વખતે જન્મ થયો તે સ્પષ્ટ કહી શકે છે, તેમજ જ્યોતિષ જાણનાર વિદ્વાનો જન્મના વખત પરથી પણ જીંદગીના બનતા બનાવો જન્મ વખતને આધારે હંમેશા કહી શકે છે, તે એમ સૂચવે છે કે ફક્ત જન્મનોજ વખત સારો કે માઠો જેવો હોય, તેવી સારી માઠી અસર જન્મના સમય પરથી જીંદગી સુધી હંમેશાં કાયમ રહી શકે છે. તેજ પ્રમાણે સારા મુહૂર્તની અસર પણ કાયમ રહે છે, એમ જાણવું.

વળી કહેવત છે કે દરેક કાર્ય પણ વરામ છે, એટલે કોઈ ઉત્તમપણમાં જે કાર્યની શરૂઆત થઈ હોય, તે કાર્ય હંમેશાં ફળદાયીની વડે છે અને અશુભ પળેજો તે કાર્યનો આરંભ થયો હોય, તો તે કાર્યમાં નીષ્ફળતાજ મળે છે, માટે અવશ્ય મુહૂર્તથીજ શુભ વખત જોઈને કામ કરવું શ્રેષ્ઠ છે,

આ ગ્રંથમાં જે જે વિષયો દાખલ કરેલા છે. તે શિવાયના પણ અન્ય વિષયો ક્યાંક્યાં ગ્રંથોમાંથી લીધા છે. તે તે ગ્રંથોના પુરે પુરાનાઓ પણ હંમેશા સાથે સાંચે જણાવેલાં છે, પરંતુ કેટલાક ગ્રંથોનો, નાગો દુક અક્ષરોથી લખ્યાં છે.

જેમકે મુ. ગ. આ બે-અક્ષરોપરથી મુદ્ધર્ત ગણપતિ, મુ. પ્ર. મુદ્ધર્ત પ્રકાશ
મુ. ચિં. મુદ્ધર્ત ચિંતામણી, ના. સં. નારદ સંહીતા મુ. વ. મુદ્ધર્ત વસિષ્ઠ
જ્યો. નિ. ન્યોતિ નિબંધ જ્યો. વિં. ન્યોતિ વિંદ્યમરણ મુ. વિ. મુદ્ધર્ત
દીપક, જ્યો. સા. ન્યોતીપસાર-પીયુષધારા-મુદ્ધર્ત ચિંતામણીની પીયુષધારા
દીકામાંનો શ્લોક મુ. સિં. મુદ્ધર્ત સીધુ-સાકલ્ય સં. સાકલ્ય સંહીતા સંપ્રદે
મુદ્ધર્ત સંપ્રદે કુ. મં. સી-કુમંડપસીધી જ્યો. પ્રકાશે ન્યોતીપ પ્રકાશમુ. ક.
મુદ્ધર્ત કલ્પદ્રુમ જા. પા. જાતક પારીજાત.

એ પ્રમાણે જે જે ગ્રંથોનો આધાર જ્યાં જ્યાં લીધો છે. તે તે ગ્રંથોનાં
નામ તે તે રચણે આપેલાં છે, પરંતુ પુસ્તકે અધુરા અક્ષરોથી અન્ય ગ્રંથોના
શ્લોક આગળ ગ્રંથનું નામ આપ્યું ન હોય, ત્યાં ત્યાં તેના પૂર્વેના ગ્રંથોના શ્લોકો
તપાસતાં જ્યાં આગળ ગ્રંથનું નામ આપ્યું હોય, ત્યાંથી આરંભી ખીજ ગ્રંથનું
નામ આપેલું ન હોય. ત્યાં સુધીના તે દરેક શ્લોકો પૂર્વે લખેલા નામવાળા
ગ્રંથના છે, એમ જાણવું.

આ પુસ્તક રચતાં એવી રચના કરવામાં આવી છે કે ગ્રંથોનો ધણી
વિસ્તાર થાય નહીં. અને હુંકમાંજ દરેક વિષય સમજી શકાય, તેને માટે અન્ય
ગ્રંથોના જે જે શ્લોકોનો એકજ ચર્ણ ઉપયોગી હોય, તે બાકીના ત્રણ ચર્ણમાં
જે ખીના હોય, તે આ ગ્રંથમાં આવી ગઈ હોય, તેવા કારણોથી શ્લોકના
જેટલા ચરણ પુસ્તકના વિષયમાં ઉપયોગી જણાય, તેટલાજ એક બે કે ત્રણજ
ચરણ લઈ બાકીનાં ચરણ છોડી દેવામાં આવ્યાં છે, તેનું કારણ ગ્રંથનો વિસ્તાર
ન પડે, અને પુનઃક્રતી થાય નહીં, તેજ છે, વળી એક બે કે ત્રણ ચરણને
આખા શ્લોક તરીકે લેખી શ્લોકોના નંબર-ચૂક્યા છે, માટે તે સંબંધી રહેલા
દાખને વિદ્વાનો ક્ષમા કરશે. એમહું ઇચ્છું છું. *

આ ગ્રંથના દરેક પ્રકરણમાં તે પ્રકરણ સંબંધી જે જે બાબતોનો સમા-
વેશ કરવામાં આવ્યો હોય; તેને અનુસરતી અન્ય ગ્રંથોની ખીજ બાબતોનો પણ
તે તે પ્રકરણ માંજ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે, અને સંકલના એવી કરેલી
છે કે જે વિષય જોવો હોય, તે વિષય જોતાં તેની દરેક બાબતો ત્યાં એકજ રચણે
બનતા સુધી મળી આવે, તેવાજ પ્રયત્ન કર્યો છે, કે જેથી જોઈતી બાબતો
જાણવાને વિશેષ પ્રયાસ કરવો પડશે નહીં.

વિદ્યાર્થી-વર્ગને સારી રીતે શીખવા માટે માર્તણ્ડના અન્વય, પદ્યછંદ
સહીત અર્થ કરી છુટા પાંડી બતાવ્યા છે, જેથી અભ્યાસ કરનાર સહેલાઈથી
સંસ્કૃતમાં ક્યા શબ્દનો શુભરાતી કયો અર્થ થાય, તે શુભની સહાયતા વિના

ચોતાની મેળે જાણી શકે, એ હેતુ અને સંસ્કૃત શબ્દોનું પણ ચોડું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે તે આશય લક્ષમાં રાખી અન્વયાર્થ કરેલા છે, હમો ધારીએ છીએ કે વિધાર્થી વર્ગને એ એક ઉત્તમ સાધન થઈ પડશે.

વિશેષ આ કાર્યમાં મારા નાનાભાઈ નેશી ત્રીલોચન દ્વારકાંદાસે અથમ મારા જણાવ્યા પ્રમાણે ઉલ્લેખ અને ખંતથી આ કાર્ય પરિપૂર્ણ કરવાને મને મદદ આપી છે, જેથી આ ગ્રંથ રચવામાં મને ઘણી સગવડ મળી છે. અને તેથી આ રચણે હું તેને અંતઃકરણથી શુભ આશીર્વાદ આપું છું.

તેમજ દીપાઈ નિવાસી વ્યાસ. ખલદેવ અખાશંકર, કે જેઓએ સંસ્કૃત વિષયોમાં કેટલીક મદદ કરી છે, તેમનો આભાર માનવો યોગ્ય ધારું છું.

વળી આ ગ્રંથને માટે કેટલાક ગ્રંથકરો જ્યોતિ વિદ્યા, કે જેમના ગ્રંથો નીમને મદદ લેવી પડી છે, તેમનો તથા અન્ય ગ્રંથકરો કે જેઓએ આ ગ્રંથ રચવાની મને સૂચના કરી હતી, તે સર્વેનો પણ હું આભાર માનું છું.

કેટલીક નજીવી અગ્યજ્ઞા શીવાય નિર્વિદ્ને આ ગ્રંથ રચી જન સમાજ સમક્ષ મૂકવાને આ સમય પ્રાપ્ત થએલો જોઈ તે સર્વ શક્તિમાન પરમાત્માનો સંપૂર્ણ ઉપકાર માનવા સાથે આ યત્નીયિત્વ પણ થએલું શુભ કૃત્ય તે કૃપાલુ અતર્યામી પ્રભુની કૃપાનું જ ફલ છે, એમ હું માનું છું.

આ ગ્રંથનો અભ્યાસ અને મનન કરવાથી યોગ્ય સદ્ગૃહથો કે વિદ્વાનો મુક્તિના વિષયોનો મોટો સમૂહ સહેલાઈથી જાણવાને શક્તિવાન થયા છે એમ જોવાંચક વર્ગમાંના ધણાઓના મુખોદ્ગાર નીકળશે, તો મારા લીધેલા શ્રમની સાહત્યતા થઈ એમ સમગ્ર હૃદયમાં સંતોષ માનીશ.

હેવટે આ ગ્રંથમાં દ્રષ્ટિ દોષથી ખૂંદા સુધારતાં જે કંઈ ભૂલો રહી ગઈ છે, તેનું આ ગ્રંથમાં શુદ્ધી પત્રક આપેલું છે, તે ઉપર વાંચનારે ખાસ ધ્યાન આપવું તેમ જતાં કદાચ પ્રમાદેએ અજાણથી ભૂલ રહી ગઈ હોય, તો તે વિદ્વાનોએ અને અન્યવાચક વૃદ્ધોએ ક્ષમા કરી પત્રદ્વારા હમોને જણાવાથી દીતિયાવૃત્તીમાં સુધારો કરીશું. इत्यलम्,

મિતી સંવત. ૧૯૭૭. શક. ૧૮૪૨.

ચૈત્ર શુકલ પોર્ણિમા.

લી. જેપી સોએશ્વર દ્વારકાંદાસ.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
ત્યાગ્ય પ્રકરણ ૧ હું.		કઈ તિથીમાં કયા દેવનું યજ્ઞન કરવું ૧૨	
અંથ કર્તાનું ને ભાષાન્તર કરતાનું		પ્રતિષ્ઠાદિ તિથીઓમાં થતાં કાર્યો	
મંગલા ચરણ ૧	૧	તથા નંદાદિ તિથીઓની સમજ. ૧૪	
દરેક શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવાની		સિદ્ધિ યોગ. તથા સિદ્ધિ યોગથી	
બાબતો. ૪	૪	થતો દોષ ભંગ ૧૫	
ક્ષય ને વૃદ્ધિ તિથીનું ઉં ને તેના		પ્રાંચ પરવણિના દિવસો તથા	
દોષનો ભંગને ઉં ૫	૫	હુતાશન યોગ ... .. ૧૫.	
ચૈત્રાદિક મહિનાઓમાં આવતી		યમધનુ યોગ તથા તેના દોષનો ભંગ	
સૂન્યસંતક તિથીઓ. ૭	૭	અને તેના દોષોથી થતું નેષ્ટ ફલ... ૧૬	
શૂન્યતિથી યુક્ત નિંદીત નક્ષત્રો...	૭	અવશ્ય પરવે આદિદોષ વિષે અને	
ચૈત્રાદિ મહિનાઓમાં આવતાં શૂન્ય		મહાપાત આદિનો અવશ્ય ત્યાગ	
નક્ષત્રો તથા રાશીઓ ૮	૮	તથા તિથીમાં ધરીનો ત્યાગ..... ૧૭	
શૂન્યતિથીને રાશીથી થતું ફલ.... ૮	૮	ચંદ્ર શુભ હોવાથી ક્રકચ આદિ	
શૂન્ય તિથીને શૂન્ય નક્ષત્રનો દોષ		દોષનો ભંગ ૧૭	
ભંગ તથા શૂન્ય તિથ્યાદિકનો ભંગ.	૯	નિચેના દુષ્ટયોગો એક પ્રહર પછી	
પણ દોષોનો ભંગ કર્તા રવિયોગ.	૯	શુભ બાણવા. ૧૮	
સિદ્ધિ યોગ ૯	૯	સિદ્ધિયોગથી તથા અમૃતયોગથી	
તિથ્યાદિક યોગોનો ભંગ તથા પક્ષ-		થતા દુષ્ટયોગોનો ભંગ ૧૮	
છિદ્ર તિથીઓ અને તેની દુષ્ટ ધટી. ૧૦	૧૦	અવશ્ય કર્મમાં અમૃતયોગથી	
હોલિકાદહનો નિષેધ ને મૃત્યુ		વ્યતિપાતા દિકનો પણ ભંગ ... ૧૮	
યોગાદિનો ભંગ તથા પુન ભંગ... ૧૧	૧૧	અવશ્ય કર્મમાં મધ્યાન્હ પછીની	
અન્વાદિ અને યુગાદિતિથીઓ. ... ૧૧	૧૧	ચેના યોગ શુભ સમજવા અમૃત	
મડદુ બાળવામાં નિષિદ્ધ દિન તથા		સિદ્ધિયોગથી થતા દોષોનો ભંગ	
સામાન્ય દરેક કામમાં વર્જ્ય યોગો. ૧૨	૧૨	અને દૃષ્ટ દોષ ૧૯	
અવશ્ય કાર્યમાં તિથ્યાદિક દોષનું		કાલને રહેવાનો સમય ૨૦	
નિર્વૃત્તિદાન ૧૨	૧૨	તિથીમાં નહિ કરવાનું કામ ... ૨૧	

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
અહવેધથી થતો દોષભંગ ... ૨૧	૨૧	વાથી અને આસનાદિ ઓચિંતાં	
જન્મનો માસ જાણવાની રીત		જાગી જવાથી જલાશયોમાં દહા-	
અને તેથી થતો દોષ		દિક્ જોવાથી અને કંઈ પણ વાસણ	
જન્મ માસના દોષનો પરિહાર ... ૨૨	૨૨	ભાગવાથી થતો ઉત્પાત પશ્ચિનું ૪૧	૪૧
મુહુર્તમાં તિથ્યાદિમાન કયું લેવું ૨૨	૨૨	મૈથુન (સંભોગ) જોવાથીને ૪૧	૪૧
નક્ષત્ર પ્રકરણ ૨ જી*		માથાપર ગરેળાં વિગેરે યડવાથી	
નક્ષત્રોના સ્વામિઓ તથા વાર		ઉત્પાત ૪૧	૪૧
અને નક્ષત્રોની ધ્રુવાદિ સંતા ... ૨૧	૨૧	દેશ ભંગને અન્ય વસ્તુના શયવાથી	
ધ્રુવાદિ નક્ષત્રોમાં કરવાના કામો		તથા પ્રતિમાના વ્યકરમાત નટાદિ ૪૨	૪૨
અને વારોમાં કરવાનાં કામો ... ૨૭	૨૭	સૂર્ય ચંદ્ર ખીખથી અને ધ્રુમ કેટુ	
અધોમુખા દિ નક્ષત્રો તથા નક્ષ-		ઉદયનો ઉત્પાત. તથા સ્ત્રીને	
ત્રોમાં થતાં કાર્યો ૨૮	૨૮	રતુથી થતું શુભા શુભ ફલ ... ૪૪	૪૪
અંધાદિ નક્ષત્રો ૨૯	૨૯	સાધારણ લક્ષણલ પ્રકરણ ૪-થું*	
અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રોની તારા સંખ્યા		લક્ષમાં અશુભ બાબત. ૪૬	૪૬
તથા આકૃતિ-અને નક્ષત્રોનું સ્વરૂપ ૨૯	૨૯	સંસ્કાર પ્રકરણ-૫ મું*	
તાતકાલિક મુહુર્ત માટે દિવસને		ગર્ભાધાનનું મુહુર્ત ૪૮	૪૮
રાત્રિએ આવતાં નક્ષત્રોની બાબત		રૂઢમાં વિશેષ તજવાની બાબતો	
અને પંદરમો ભાગ જોવાની રીત. ૩૨	૩૨	અને રજસ્વલા સ્ત્રીને નહાવાનું મુ. ૪૯	૪૯
બલિષ્ઠવારે કરવાનું કાર્ય અને		ગર્ભ ધારણમાં માસપાતિ અને	
યમ્યંટ યોગ ૩૩	૩૩	સ્ત્રીઓનું ચંદ્રબલ ૪૯	૪૯
અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રોમાં તથા રવ્યાદિ		રક્ષાબંધન અને સીમંતનું મુ. ... ૫૧	૫૧
વારોમાં કરવાનાં કામો. ... ૩૫	૩૫	અતીવવર્યમાં વિશેષ માસને	
પ્રથમાર્તવ પ્રકરણ ૩ જી*.		નક્ષત્ર અને વિષેણુ પૂજનનું મુ. ... ૫૨	૫૨
પ્રથમ રતુકાલથી થતું ફળ ... ૩૭	૩૭	જ્વલતકર્મ સંસ્કારનું તથા નામ	
દ્વિનાદિક સંધિની ત્યાગ્ય ધરીયો. ૩૮	૩૮	ધારણ કરવાનું મુ. ૫૪	૫૪
પ્રસંગ વસાત્ અન્ય ઉત્પાતોનું		બાલક જન્મ્યા પછી તેના પિતાને	
વર્જન અને માસ પરત્વે ધોડી;		કરવાની બાબતો. ૫૪	૫૪
ગાય, વિગેરે વિશવાથી તથા ધરમાં		નામ પાડવામાં શ્રેષ્ઠ સમય	
પક્ષી પેસવાથી થતા ઉત્પાત. ... ૩૯	૩૯		
રાક્ષસ ને મધપુગથી થતા તથા			
કમકા વિગેરે પક્ષી આવીને ભેસ-			

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
તેની આવશ્યકતા તથા નામના		વસ્થામાં દિન સાંખ્યાનું પ્રમાણ	૭૨.
અક્ષર	૫૫	હળમત નહિ કરાવવાનાં કારણો,	
પ્રસૂતા સ્ત્રીને જલપુળ, સ્નાન	૫૬	ગર્ભવતીના પતિએ ન કરવાનાં	
અલ્પકત મૂલને તેમાં જન્મ થવાથી		કામો ક્ષૌર કરાવવાની છુટ સાધા-	
થતું ફલ તથા તેને રહેવાનું સ્થાન	૫૭	રણ ક્ષૌર વિધી	૭૪
જ્યેષ્ઠામાં જન્મ થવાથી થતું ફલ	૫૭	રાજના ક્ષૌરમાં વિશેષ તથા સંખ્યા-	
ત્રિકોણ તથા છઠ્ઠીની પુળ ...	૫૮	સીને વિધવાના ક્ષૌર વિધે	૭૫
બાલકને પારણામાં સુવાડવાનું અને		જનોદ્ધનું મુઠ તે તેમાં મતાંતર ...	૭૬
જમીન ઊપર બેસાડવાનું શંખથી		ઉપવીતમાં જ્ઞેવાનું ગુરુ બ્રહ્મ તથા	
દુધ પાવાનું તથા બહાર ફેરવવાનું.	૬૦	સંકટમાં ગુરુની વિશેષ પુળ અને	
ધોડીઆનું ચક્ર જ્ઞેવાનું તે તેથી		નેષ્ટ ગુરુનો વિશેષ અપવાદ... ..	૭૮
થતું ફલ અને નવા પારણાનું મુ.	૬૧	ગુરુના વેધ તથા વામ વેધ	૭૯
જમીન ઊપર બેસાડવાના મુદ્દર્તમાં		જનોદ્ધનું. મુઠ	૮૦
મંગલનું ફલને પૃથ્વિવસ્તુતિ ...	૬૧	મેષ રાશિના સૂર્યમાં મતાંતર ...	૮૨
ગલ એક સગકે તિથીઓ અને		રત્ન પ્રમાણે ઉપવીત સંસ્કાર તથા	
બાલકને આજીવિકા જ્ઞેવાની રીત	૬૨	ઉપવીતમાં માસફલ તિથીઓ ...	૮૨
કાન વિધવાનું, પ્રથમ માસાદિમાં		જાતિ પરત્વે વારની વિશેષતા ...	૮૩
દાંત આવવાથી થતું ફલ તથા કાન		જનોદ્ધમાં નક્ષત્રો ને વેદના	
વિધવામાં બ્રાહ્મણ દિને સૂચી.	૬૩	સ્વામિઓ તથા લગ્ન શુદ્ધિ અને	
ઝોકરીને નાકે વિધવાનું મુ. ...	૬૪	વેદ પરત્વે નક્ષત્રોની વિશેષતા ...	૮૪
અન્ન અવગ્રહવાનુંને અન્ન પ્રાપ્ત		શુદ્ધિ બાબત શાપ્તેશ નેવર્ણેશનું	
તાંબુલ ભક્ષણ	૬૬	પ્રયોજન... ..	૮૫
ગુરુ શુકરના બાલત્વે વૃદ્ધત્વના		જન્મ માસાદિમાં ઉપવિતનું વિધાન	
દોષો બાલપણું ને ધરડાપણું મતાં-		તથા વિશેષ વર્ત્ત્ત બાબત ...	૮૫
તરથી અસ્ત દોષનો પરિહાર ...	૬૮	લગ્ન ભંગ યોગ... ..	૮૬
મુંડન, ચૌલકર્મમાં અટકાવને		વિદ્યારંભનું મુઠ તથા વિદ્યારંભની	
આત્મા રજસ્વલા હોય તો ચૌલ		આવશ્યકતા ને વાર અને સંધિ	
કરવા વિધે તથા તારાબલને મુંડ-		સમયે વિદ્યારંભનો નિષેધ ...	૮૭
નની લગ્ન શુદ્ધિ	૭૧	જ્યોતિષ, વેદ, વ્યાકરણને સાંખ્ય	
દક્ષિણાયનમાં ચૂડાદિ નિષિદ્ધ કર્મો	૭૧	શાસ્ત્રનો વિદ્યારંભ... ..	૮૮
ગુરુને શુક્રની બાહ્ય વાર્ષિક અ-		ધનુરને વેધક વિદ્યાનો આરંભ... ..	૮૯

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
સંગિતને યવન વિધાનો આરંભ	૯૦	ચોખ્ખા મંગલની સમજને તેનો	
શિષ્ટવિદ્યા શિષ્યવાનું તથા પરીક્ષા		પરિહાર તથા મંગલના દોષનો	
આપવાનું-મુ.	૯૧	શનિથી પરિહાર	૧૧૪
ક્રમાંત (ગઢી મુકાવવાનું) તથા		વિશકન્યા યોગને તે ભંગ. ...	૧૧૪
મૌલ ત્યાગ કરવાનું. મુ.	૯૧	વર્ણથી નાડી સુધીનાં આઠ કોષ્ટ-	
મુદોને છરી બાંધવાનું-મુ.	૯૧	કોષ્ટથી જુદે જુદા વર્ણાદિકના	
સમાવર્તન સંસ્કારનું મુ.	૯૨	ગુણક લાવવાની રીત.	૧૧૫
વિવાહ પ્રકરણ-૬૬		નક્ષત્રના ચરણ ગતેષ્ઠી કયા	
વર્ણ, તથા જનોઈની માફક ભાને		ચરણમાં જન્મ થયો તેની રીત.	
સંસ્કાર	૯૪	તે ઉં	૧૧૫
કોનીસાયે લગ્ન થાય તેનો ખુલા-		મોઠા કોષ્ટકો ઉપરથી વર્ણના	
શાને નહિ પરણવા લાયક કન્યા.	૯૫	ગુણક કહાડવાની રીત.	૧૧૬
વર કન્યાના શુભ ગુણો, તથા		કોષ્ટકથી વર્ણથી નાડી સુધીના	
કન્યાનાં શુભ લક્ષણ	૯૫	અનુક્રમે ગુણક કહાડવાની તથા	
વર્ય. તારા-નક્ષત્રયોગિ, ચક્ર	૯૮	તેના ઉદાહરણની રીત	૧૧૮
રાશિઓના સ્વામિયો	૧૦૦	વર્ણથી નાડી સુધીના ગુણક	
ગ્રહોની મેત્રી, તથા મેત્રી ચક્ર,		ઉપરથી ગુણક કહાડવાની	
અને ગણ	૧૦૧	રીત	૧૧૮
કૂટ માગતું લેણું બેધાવિશે	૧૦૨	કોષ્ટક ઉપરથી ગુણક કહાડ-	
શુભપ્રાપ્તકને ખીયાબાર, ખે		વાની રીત	૧૧૯
માગનાર એકી રાશિનું શુભ		વગર ગુણકોએ કોષ્ટક ઉપરથી	
ખીયાબારને નાડી	૧૦૪	ગુણક કહાડવાનું ઉં	૧૧૯
કુકુટ, અશુભ ગણ. તથા નૃત્તર	૧૦૫	ગુણક દોકડા કહાડવાનું ઉં	૧૨૦
નૃત્તરનું શુભત્વ તથા આવર્યક-		નાના કોષ્ટકોથી ગુણક દોકડાની	
તામાં કુકુટને નાડીનું પ્રાણદાન	૧૦૬	રીત વિશેષ ખુલાસો	૧૨૧
વર્ણથી નાડી સુધીના ગુણક		વર્ણથી નાડી સુધીનાં સહેલાઈ	
કાઢવાની રીત, ...	૧૧૨	થી ગુણક કહાડવાનાં આઠ	
પ્રાચિન વિદ્વાનોના મનથી વર્ગ-		કોષ્ટકો ... .. ૧૨૧-થી ૧૬૨	
કૂટ તથા કોષ્ટક પેરચક્ર	૧૧૩	હલ આદિ નવચક્રો અને સમાસ-	
એકરાશિ નક્ષત્રના કન્યાનો		લાકાદિ તથા પારણા આદિ ચક્રો. ૧૬૪	
ચિન્તાર	૧૧૩		

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
વિવાહ ના માસોને વિશેષના		પંચશલાકા તથા સતપચલાકા વેધ	
માસોને લગ્નમુદ્ધિ ૧૬૫		સારિણિને તે ૫૨થી વેધની રીત ૧૮૨	
પ્રથમ ગર્ભે માર્ગશીર્ષનો ત્યાગ ૧૬૭		અહ-પંચશલાકા ને સતપચલાકા	
વાગ્દાનનું, મુ. જ્યેષ્ઠમાસમાં		વેધ ચક્રમાં કયા નક્ષત્રના કયા	
પહેલા ગર્ભ વિશે ખુલાશો શાસ્ત્ર		ચરણમાં છે તેની રીત પંચશ-	
સિદ્ધ લગ્ન પદ્ધતિ ૧૬૭		લાકા અને સતપ ચલાકાની	
સ્ત્રી પુરૂષને વિવાહમાં ચુર-સૂર્ય		સારણીથી વેધનું ચરણવેધનું	
નું બલ ને તેના દોષનો પરિહાર ૧૬૮		ઉં ૧૮૪	
અશુભ ચંદ્ર અને ખારમા ચંદ્રનો		વેધ ભંગ બાબત ૧૮૫	
ખુલાસો ૧૬૯		લતા નક્ષત્ર બાબત ને તેનું	
પુરૂષને તથા સ્ત્રીને ધાતિક ચંદ્ર ૧૬૯		કોષ્ટક ૧૮૫	
મતાંતરથી કાલચંદ્ર ૧૭૦		દરેકને અહણ્યથી થતું ફળ ... ૧૮૬	
ધાતિક ચંદ્રનો દોષને તેના દો-		વિધી ૧૮૮	
ષનો પરિહાર ૧૭૦		મુખ યુગ્મજાદિનો વિભાગ સ્થિતી ૧૮૯	
વિવાહનાં નક્ષત્રો અને વેધ ૧૭૨		ઉત્પાત લક્ષણ ગંગાંતાદી યોગોને	
લગ્ન કે અહો કયા નક્ષત્રના કયા		તેમાં ૧૯૦	
ચરણમાં છે તે ૧૭૨		જન્મ ફલ દોષ ભંગ ... ૧૯૧	
ને કયા પાયામાં અહ છે, તેની		ચામાર્દ, કુલિક, કાલ, કંટક, ને	
સમજ ૧૭૩		ચમધંટ યોગો ૧૯૨	
ચરણ વેધ બાબત ને તેનું ઉં ૧૭૪		અર્ધચામાદિકનાં ફલ મુહૂર્તોનું	
પંચ શલાકા વેધને તેના ... ૧૭૫		કોષ્ટક અને ચામાર્ધનું ઉં ... ૧૯૨	
નક્ષત્રના સર્વર્ક્ષની રીત ... ૧૭૫		અડધો પ્રદર બાણવાની રીત. ૧૯૩	
વારોમાં જન્મ નક્ષત્રને તથા ... ૧૭૬		મૃત્યુ યોગ- ૧૯૫	
સૂર્યાદિક વારોમાં દેશ પરતે		વિવાહમાં દશદોષોનો ત્યાગ ચમ	
જન્મ નક્ષત્રનો ત્યાગ ... ૧૭૬		ધંટ દોષનો નાશને હોંલાટક ... ૧૯૬	
રિકતા તિથીનો ખુલાશો ... ૧૭૬		નક્ષત્ર-તિથી-ને વારની વિંધ	
પંચશલાકા તથા સતપચલાકા ચક્ર ૧૭૭		ધરીઓને તેનું ફલ ૧૯૭	
પાપ અહો આદિની સાથે રહેવાથી		સ્થુલ દુષ્કનો સ્પષ્ટ દુષ્ક, સ્થુલ	
નક્ષત્રનું ફલ ૧૭૭		ધરીને સ્પષ્ટ કરવાની રીત: ... ૧૯૮	
ક્રાંતિ સામ્ય મહાપાત અને		વિસધરીનો ભંગ ૧૯૯	
ખાજૂર દોષ ૧૭૭		સ્પષ્ટ ધરીયોને વિસધરીની ચાર	
		નક્ષત્રના ધ્રુવકનું કોષ્ટક ... ૨૦૦	

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
ધટીઓ સ્પષ્ટ કરવાનું ઉં ...	૨૦૦	નવમાંસની રીત અને કુટલાક	
ઉપગ્રહને તેનું ફલ ...	૨૦૧	અંશે લગ્ન લેવાથી ધારેલો	
લગ્ન શુદ્ધિમાં અશુભ તથા શુભ		નવમાંસ લાવી શકાય તેવી	
યોગો અને અશુભ યોગનો ભંગ	૨૦૩	રીતને ઉં ...	૨૨૧
પંચુ અંધ ધિરાખ્ય લગ્ન દોષ		મેષાદિ લગ્ન કુટલે અંશે લેવાથી	
તેમાં કુટલાક આચાર્યોના મતને		વર્ગોત્તમ લગ્ન આવે તેનું કાષ્ટક.	૨૨૧
ફલ સાથે પ્રયોજન ...	૨૦૩	નવમાંસ ને ચાર આદિરાશિનું	
સૂત્રાદિ ગ્રહોની સાથે ચંદ્ર રહે-		કાષ્ટક, નેત્રીશ અંશના નવભાગનો	
વાથી ફલ ...	૨૦૪	કાકો, નવમાંસના ભાગો ...	૨૨૨
અપવાદ સહિત અષ્ટમ લગ્ન દોષ		વરકન્યાને સુખકારક યોગ ...	૨૨૩
અને તેનું ફલ ...	૨૦૫	હોરા જોવાની રીત અને તેનું	
સામાન્ય દોષોનો ભંગ ...	૨૦૬	ઉં હોરેશની બીજી રીત ને	
ભાવોની શુદ્ધિ અને આગલા		પ્રયોજન ...	૨૨૫
ભાવે તથા પાછલા ભાવે ગયેલા		જામિત્ર યોગ, તેનો ભંગ ને	
ગ્રહનું ઉં તથા પાકાંતર ...	૨૦૭	ઉં ...	૨૨૭
ભાવ સ્પષ્ટ તથા સંધીઓ કર-		શુભ મિત્રની રાશિનું કલિપત ઉં	૨૨૮
વાની રીત અને નતની રીત	૨૦૮	જામિત્ર એકાગ્રાંશ અને ખાન્તુ-	
ભાવોનું કાષ્ટક તથા પાકાંતર		રાદિદોષોનો અપવાદ ...	૨૨૯
મુજબ ભાવાર્થ અને ભાવોનું ઉં	૨૧૦	દ્રષ્ટિ તથા વિશેષ દ્રષ્ટિ ...	૨૩૦
કર્તારી, મહાકર્તારી ને કર્તારી		પડવર્ગ અને તેની રીત ...	૨૩૩
દોષોનો ભંગ ...	૨૧૧	અંસાદિક સૂર્ય કરવાની રીત ...	૨૩૪
વિવાહમાં નવમાંસ અને તેનો		સૂર્યને લગ્ન ઉપરથી ઇષ્ટ લાવ-	
કિંચીત્રીષેધ ...	૨૧૨	વાની રીત અને સૂર્યને લગ્ન	
કર્તારિ આદિ દોષોનો અને		ઉપરથી દિવસની ઇષ્ટ ધટી તથા	
અર્ધદાદિ અનેક દોષોનો અપવાદ	૨૧૩	સૂર્યને લગ્ન ઉપરથી રાત્રે ઇષ્ટ	
મહોથી સસરા આદિનો વિભાગ		કાલ લાવવાનું-ઉં ...	૨૩૫
સંકિર્ણ જ્ઞાતિ વિવાહ અને		લગ્ન સૂર્ય એક રાશિમાં હોય તો	
(ગાંધર્વ આદિ લગ્નમાં વિશેષ)	૨૧૪	ઇષ ધટી રીત ને ઉં ...	૨૩૭
નિત્ય પંચક બાબત અને તેનો			
ભંગ-તથા ઉં ...	૨૧૬		
સંકોચિતતા અંશે ઉપરથી નિત્ય			
પંચક જોવાની રીતને ઉપલા			
નિત્ય પંચક જોવાનું ઉં ...	૨૧૭		

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
મુહૂર્ત સમય જાણવામાટે પરી		સુતકમાં શુભકામ જાળવત ...	૨૬૧
ચંત્ર અને તેનું ફલ	૨૩૭	સિદ્ધને મકરના ગુરમાં શુભકામ	
પરીચંત્ર પહેલિ વખત પાણિમાં		જાળવત ફલને બંગને તેનું,	
ડુબવાથી થતું ફલ	૨૩૮	સિદ્ધશ્ય ગુરના નિરોધનો બંગ	૨૬૨
ઝાણસિક મુહૂર્ત અને તે સમ્રમાં		સાપવાદ હુમસંવત્સર દોળ ...	૨૬૨
તળવાની જાળવતો તથા તે સમ્રની		પનાઈને મીનાઈનો ત્યાગ ...	૨૬૩
પ્રેક્ષતા	૨૪૦	ચૂડિયક તથા પહેરવાનું મુઠ	૨૬૩
ખડ્ગ વિવાહ ને અભિશુત મુઠ	૨૪૧	ચાણુ નામ રાશિ તથા જન્મ	
વિવાહની વેદી કરવાની રીત તેનું		રાશિથી વર્ણાદિક જ્ઞેવા ...	૨૬૪
મમાળ, મંડપ વિસર્જનની દિન		નીચે સખેલા કાર્યમાં જન્મ	
શુદ્ધિ, ને સ્તાંબ પ્રતિષ્ઠા ...	૨૪૩	નક્ષત્ર હોવાથી દોળ થતો નથી	૨૬૫
હાથના મમાણની સમજ ...	૨૪૩	ફલને જ અક્ષર માટે સમજાવતી	૨૬૬
વધૂપ્રવેસ મુહૂર્ત અને તેનું ફલ	૨૪૫	અવકલ્પ ચક્ર	૨૬૬
વધૂ પ્રવેશમાં માસ ફલ ...	૨૪૫	આગન્યધાન પ્રકરણ ૭ મું.	
બીજીવાર તથા ત્રીજીવાર સામરે		અગન્યધાન	૨૬૮
જવાનું. મુ. અને તેનું ફલ ...	૨૪૭	વાન પ્રસ્થનું મુહૂર્ત	૨૬૯
પુનર્વિવાહનું મુહૂર્ત, તેમાં જ્ઞેવા		સંન્યસ્ત દિક્ષાનું અને કોષ્ઠપણુ	
તો બ્રહ્મપટ ને રૂપટ શુદ્ધિ ...	૨૪૮	દીક્ષા પારણ કરવાનું કથા વાર્તા	
સમ્રમાં દોષો ન લેવા જાળવત		સાંભળવાનું મુઠ	૨૭૦
અને તે સબંધી કુટલોકશાસ્ત્રાર્થ	૨૫૦	ગ્રહ પ્રકરણ ૮ મું.	
સમ્રને તેના કાર્યના આરંભ		ગામને નામ રાશિપરથી લેતું	
કરવાના દિવસો	૨૫૦	જ્ઞેવા જાળવત	૨૭૩
ત્યાં મુધિ મંડપ ઉત્થાપન કથું		સ્વતંત્ર ધરનો મહિમા	૨૭૪
ન હોય ત્યાં સુધિ એક કુળમાં		કઈ દિશામાં કઈ રાશિવાલા	
ઉત્પન યજ્ઞેલા પિતૃઓએ ન		માણસે તથા કયા વર્ગવાળા	
કરવાનાં કામો, મંડપનું ઉત્થા-		મનુષ્યે કઈ દિશામાં ધર કરવું	
પન, ને તેનું ફલ	૨૫૨	તેનું કાષ્ટક	૨૭૪
વિશ કન્યાયોગ અને તેનું ફલ	૨૫૪	ધરના ત્રણ પ્રકાર	૨૭૫
મૃત્તાદિ નક્ષત્રોમાં જન્મેલિ કન્યા		કેવા જ્ઞેથી પાસેથી મુહૂર્ત લેવું.	૨૭૫
ને વરથી થતું અશુભ ફલ.	૨૫૬	બ્રાહ્મણદિ વર્ણોને કવી રંજ સ્વાદ	
નાનાં મોટાં શુભ કામો ને ફલ.	૨૬૦	ને ગંધવાળી જમીન સારી તેનું	
		કાષ્ટક અને વર્ગનું કાષ્ટક ...	૨૭૮

વિષય.

પૃષ્ઠ.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

સતિજમીન નામે પ્રકાર ... ૨૭૯
(આદ્યજ્ઞાદિ વર્ણોએ કષ્ટ દિશામાં
સહેજ નીચાણ વાળી જમીન
રાખવિ તેનું કાષ્ટક) ... ૨૭૯
શલ્યજ્ઞાન તેનું કાષ્ટક ને ઉં ... ૨૮૧
પ-અને ય-માટે વિશેષ ખુલાશો
વર્ગ, ખારાખડી, શલ્ય વિચાર
ને રૂલ ... ૨૮૪
જમીનની પરીક્ષા અને પાયો
ખોદવાની ખાખત. ... ૨૮૫
હસ્ત પ્રમાણ અને આરંભ
વખતે થતા અપશુકનને તેનું રૂલ ૨૮૬
જમીનનો પાયો ખોદવાનું ને
ખાતમુલૂતને ચણતર કરવાનું મું ... ૨૮૭
નગર વાસ ચક્રને દિશા સાધન
બનાવવાના માસોને નક્ષત્રો ... ૨૮૭
શંકુ બનાવવાની રીત ... ૨૮૮
દિવસે સ્થુલ દિશા સાધન અને
મધ્યમ સૂક્ષ્મદિશા સાધન ... ૨૯૦
વખતનિ ળાયા ખાખત. ... ૨૯૨
મધ્યાહ્ન કર્મ વખતે ચાય છે તે
જાણવાની રીતને મધ્યાહ્ન દિશા
સાધન કરવા માટે ઓળખાની
માહીતિ અને તેની આકૃતિ. ... ૨૯૨
સૂર્યનિ ળાયા ઉપરથી ઉત્તર અને
દક્ષિણ દિશા જાણવાની રીતને
પ્રથમ ત્રણ વર્તુલ કરવાની રીત
તથા આકૃતિ ... ૨૯૨
કંપાસ વિના વર્તુલ રીત ... ૨૯૩
ઉપરનાં વર્તુલપરની નિશાનીઓ ૨૯૪
નિશાની ઉપરથી ઉત્તર દિશા ... ૨૯૪
રાત્રે ધ્રુવના તારા ઉપરથી ઉત્તર

દિશાને ધ્રુવનો તારો જાણવામાટે
પ્રથમ ધ્રુવદર્શક તારાઓ ઓળખવાની રીતને આકૃતિ. ... ૨૯૫
સમર્પિતા તારા ઉપરથી ધ્રુવનો
તારોને આકૃતિ. ... ૨૯૮
સમર્પિથી ઉત્તર દિશા સાધન
કરવાનો વખતને આકૃતિ. ... ૩૦૦
ધ્રુવના તારા ઉપરથી ઉત્તર દિશા
સાધન ... ૩૦૨
ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા જાણવા
પછી પૂર્વને પશ્ચિમ દિશાની
પહેલી રીતને આકૃતિ. ... ૩૦૨
ઉત્તર દક્ષિણ જાણવા પછી પૂર્વ
પશ્ચિમ બીજી રીત (કાટખુણા)
શિવાયની ને આકૃતિ. ... ૩૦૩.
અન્ય સ્થલે કરેલા દિશા સાધન
થી ધારેલા સ્થલે દિશા સાધનને
આકૃતિ. ... ૩૦૪
પૂર્વાદિક દિશાઓમાં ઇચ્છીત
જગ્યા સિધી દોરિમાં ન આવતિ
હોય અને આગવવગા ધણા
માર્ગો વચમાં શરૂ થતા હોય ત્યાં
દિશા સાધનને આકૃતિ... ૩૦૫
સૌર-ચંદ્રમાસોની બીજી રીતે
એક વાક્યતા ... ૩૦૭
ધરના આરંભમાં તિથીઓ ... ૩૦૮
દેવાલય વિગેરેમાં વિદિશા (કાણ)
અને દેવાલયના ધરના જલાશયના
ખાતમાં રાહુ મુખ. ... ૩૦૯
દેવાલય, ધર ને જલાશયના
ખાત વિષે... ૩૦૯

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
નિચ રિયત ગ્રહોમાં ધર બનાવવાનો નિષેધ ને તેનું ફલ ...	૩૧૦	ધરોના નામના અક્ષરોની સંખ્યા ૩૩૩	
૪૫ વારતુ ચક્ર ને તેનું-ઉં ...	૩૧૨	ઈદ્રાદિ અંશોનું ઉં ને ગોપિરાજનું સૂત્ર ...	૩૩૫
ગૃહા રંભમાં ક્ષલ નિષેધ અને ધર બનાવવામાં જીનું સાકરું વાપરવાનો નિષેધ. ...	૩૧૩	ગોપિરાજની રીતે ધ્રુવિજીત આય ને નક્ષત્રનું કલ્પિત ઉં ને શેષાંક પ્રમાણે ફળનો કોઠો ...	૩૩૭
(ગૃહારંભમાં વારતુ ચક્ર) બીજા મતથી ને તેનું ફલ. ...	૩૧૫	ઉપર મુગળ સાવેલા ક્ષેત્ર ફળ ઉપરથી જે હસ્તાદિકની લંબાઈ પહોળાઈ આવે તેટલા હસ્તાદિક કરતાં વધારે લંબાઈ પહોળાઈ વાળું ધર બનાવવા માટે ક્ષેત્રફળ સાવવાનું ઉં ...	૩૩૭
પૂર્વ આદિ દિશાઓમાં દ્વાર, ગૃહ નિર્માણમાં નક્ષત્ર ને ફલ. ૩૧૬		ઉપલા ક્ષેત્રફલ ઉપરથી આવ અને નક્ષત્ર મેળવવાની રીત અને મેંગનાયનું સૂત્ર ...	૩૩૮
દેવાલય માટે વિશેષ નક્ષત્રો તથા પરજી વિગેરેનાં નક્ષત્રો... ૩૧૬		મેંગનાયના મતથી ધ્રુવજીત આય ને નક્ષત્રનું કલ્પિત ઉં ...	૩૩૮
બારણું બેસાડવાનું મું ને પ્રકાર ...	૩૧૭	ઉપલા ક્ષેત્રફળથી આવને નક્ષત્રની રીત ઉં ...	૩૩૯
ધ્વજ આદિ આવનું ૧ હું ઉં ને દ્વાર ચક્ર. ...	૩૧૮	હાલુગી દૈવજનું સૂત્ર અને ક્ષેત્રફળની લંબાઈ પહોળાઈ સાવવાની રીત તથા હાલુગી દૈવજના મતથી ધ્રુવજીત આય ને નક્ષત્ર સાવવાનું ઉં ...	૩૪૧
ધ્વજાદિ આવનું બીજું ઉં અને આયોનાં નામ ...	૩૨૧	ક્ષેત્રફળથી લંબાઈ પહોળાઈનું ઉં ને ક્ષેત્રફળથી આવ ને નક્ષત્રની રીત ...	૩૪૧
કષ આય કયે રથલે લેવી તેની સમજ ને ફલ. ...	૩૨૩	ચતુરસ્ત્ર માટે માપ લેવાની ને ચતુરસ્ત્રની રીત ઉં ...	૩૪૩
રાશિ પ્રમાણે ધરના મુખને વેધ ને તેનો ભંગ. ...	૩૨૫	દિશાઓમાં સૂત્ર વિદવા આજત ૩૪૪	
ધરનું નક્ષત્ર અને વ્યય જાણવાની રીત તથા તેનું નક્ષત્ર ને વ્યય સાવવાનું ઉં ...	૩૨૫	શકું સ્થાપન કરવાની રીત ...	૩૪૫
ધરના નક્ષત્ર ઉપરથી રાશિ, ને ધરોની રાશિઓ તથા ધરનું નામ અને અક્ષરોની રીત. ...	૩૨૭		
ગુણૈક્યનું કોષ્ટક. ...	૩૨૮		
ધરના નામના અક્ષર એકથી સોળ ધરોની રીત. ...	૩૨૯		
ધરના નામનું કોષ્ટકને ફલ ...	૩૩૦		

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
સૂત્ર સ્થાને રેખા દોરવા અને પ્ર-		ઉપાત્ત થયે પ્રવેશ નહિ કરવોને	
ચમ ભીંત ચણાવવા બાબત ...	૩૪૬	કરવાથી થતું ફલ ...	૩૬૧
ઈંટો બનાવવાનું-મુ. ...	૩૪૬	કુંભ મુકવાનું. મુ. ને લગ્ન મુદ્દિ	૩૬૨
બારણું મુકવાના સ્થલ, સ્તંભની		ચારદોશમાં વામ સૂર્ય બાબત	૩૬૩
દિશા, ધરની ઉંચાઈ ...	૩૪૮	સપૂર્વ પ્રવેશમાં લગ્ન મુદ્દિ અને	
સ્તંભ ચક્ર, તે ઉપર ઇર્ત્રની		(જીર્ણ દુર્ગાદિક) ગૃહ પ્રવેશમાં	
આવશ્યકતા ફલ ...	૩૪૮	વિશેષ ...	૩૬૪
મોભનું. મુ. ચક્રને ફલ ...	૩૪૯	વાસ્તુ નક્ષત્ર લગ્ન મુદ્દિ ને	
ધરમાં મુખ્ય વસ્તુઓ કઈ		ફલ. ...	૩૬૫
દિશામાં રાખવી ને ધરમાં કુવો,		ધરમાં દેવ સ્થાપનનું અને દરેક	
વાવ, ખોદવામાં દિશાથી ફલ ...	૩૫૦	દેવોની પ્રતિષ્ઠાનું મુ. ...	૩૬૫
કુવાનું. મુ. ને વારનું ફલ ...	૩૫૧	શિવની પ્રતિષ્ઠામાં વિશેષતાને	
વાવનું. મુ. વાપી કુપચક્ર ને ફલ	૩૫૨	વિષ્ણુની ને દેવિની પ્રતિષ્ઠા ...	૩૬૭
ચુલાનું. મુ. ચક્ર, ને ફલ ...	૩૫૩	દરેક દેવોનાં જુદે જુદાં નક્ષત્રો.	૩૬૮
ચિત્ર કહાડવાનું. મુ. ધરમાં નહિ			
કહાડવા લાયક ચિત્રોને ફલ ...	૩૫૩	વાસ્તુ પ્રકરણાંતરગત-પ્રાકાર	
કયા ધરમાં આયાદિક ન જોવું	૩૫૪	પ્રકરણું. ...	૩૭૦
કેવું ધર થયા પછી પ્રવેશ કરવોને		કિલ્લો બનાવવાની બાબત તથા	
તેના માસો ...	૩૫૪	તેનું ફલને દુર્ગચક્ર ...	૩૭૦
કયા ધરમાં પ્રવેશ કરવો નહીં		કિલ્લાના પ્રારંભમાં ખાતનું-મુ.	
અને કયા ધરમાં કયારે પ્રવેશ		તથા તેનું માપ ...	૩૭૧
કરવો તથા તેનું ફલ ...	૩૫૫	ગામમાં રસ્તા શેરી પોળ અને	
ત્યાગ કરવાની બાબતો તથા		મહોદ્ધા બનાવવાનું ...	૩૭૩
વાસ્તુપુનર્નનું ફલ ...	૩૫૬	પ્રતોલિકા ચક્ર ...	૩૭૪
અપુર્વ પ્રવેશ, અગ્ન્યાદિથી		કિલ્લા શિવાયના નગરનો પ્રારંભ	
બોલેલા ધરમાં સપૂર્વ પ્રવેશ મુ.	૩૫૭	કરવાનું-મુ. ફલ ...	૩૭૬
કલશ ચક્ર ...	૩૫૭		
હોમાદ્વિતિ વિચાર ને ઉ. ...	૩૫૮	યાત્રા પ્રકરણ, દે મું. ...	૩૭૭
અગ્નિવાસ ઉ. વન્દિવાસ અને		ગોચર ગ્રહનું ઉ. ...	૩૭૮
હોમાદ્વિતિ નહિ જોવાતાં કામો	૩૫૮	પ્રયાણનો પ્રકાર અને પ્રોદાદિ	
કલશ ચક્ર અને તેનું ફલ નહિ		સેદોનું લક્ષણ તથા પ્રયાણ સમ-	
પ્રવેશ કરવાનાં નક્ષત્ર અને		યનો વિધીને ફલ ...	૩૮૦

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
પ્રયાણનો વારને નક્ષત્રો ...	૩૮૧	વાર શક્તના દોષનો ભંગ ...	૪૦૦
શક્ત બાબત	૩૮૧	તિથીમાં ખાવાની વસ્તુઓ ...	૪૦૧
યોગીનીને તેનું કોષ્ટકને ફલ ...	૩૮૨	દિશાના સ્વામિ	૪૦૩
યાત્રાની સંક્રાન્તિઓ	૩૮૨	લક્ષાટી દિશાને કોણ	૪૦૪
પરિઘટ્ટને તેનું ફલ	૩૮૬	ઉપક્રાલ આદિ સમય બલ ...	૪૦૪
અભિજીત નક્ષત્રને ફલ ...	૩૮૭	રાત્રિઓને યોગ યાત્રા, આરંભનું	
અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રોની યાત્રામાં		પ્રયોજન, યોગયાત્રા વિષે લગ્ન	
નહિં લેવા યોગ ધટીઓ ...	૩૮૭	શુદ્ધિને તેથી થતું ફલ	૪૦૫
નક્ષત્રોના જીવ પક્ષ આદિનામે		આયોગમાં ચતુસેના વચ ચાય	
અને ફલ	૩૮૭	અને ખીજા જે યોગ તથા ખીજા	
કુલ અકુલ અને કુલાકુલસંસારો		યોગ અને ત્વરિત ગતિ	૪૦૬
ફલ સહિત	૩૮૮	રાત્રિવિજય યોગ ને ફલ	૪૦૭
(પચિમાર્ગમાં) રાહુચંદ્ર અને		સૂર્યાદિ ગ્રહોના જન્મ નક્ષત્રો ...	૪૦૮
ધર્મ અર્થ કામને મોક્ષ સંસાર		વેશી સ્થાનને પ્રયાણ લગ્ન શુ-	
નક્ષત્રોનું ફલ	૩૮૯	દ્ધિમાં અશુભ યોગ	૪૧૦
(તિથી ચક્રનો ફલ સહિત પ્રકાર)		બુધ શુક્ર જે દિશામાં હોય તે	
અને મુસાફરીના મુદ્દતનું તિથી		દિશામાં યાત્રાએ જનાર કોને	
કોષ્ટકને ફલ	૩૯૨	કોને દોષ નડતો નથી તેનો અને	
આગલ તથા વિગલ યોગોને તેનું		શુક્ર માટે વિશેષ ખુલાશો	૪૧૨
ઉં	૩૯૪	ચંદ્ર ગુરુને શુક્રના અસ્તાદિ	
(યાત્રા નિમીત્તે અંકજ્ઞાન, તેનું		દોષોને તેનું ફલ	૪૧૪
ફલ, ને ઉં	૩૯૪	વક્ર-અસ્ત આદિ દોષ અપવાદ	
દિવસ યોગને તેનું ઉં	૩૯૫	સહિતને ફલ	૪૧૫
કાલપાશ યોગને ફલ	૩૯૫	સનમુખ શુક્રનો દોષ	૪૧૫
પ્રયાણ કયાંથી કરવું તે બાબત		યાત્રા વખતે તજવાની બાબતો	
અને મનની પ્રસન્નતા	૩૯૬	ને પ્રસ્થાનમાં યોગ ચતુષ્ઠય ...	૪૧૭
મેષાદિ રાશિઓને સૂર્યાદિક ધા-		અનુક્રમે પ્રસ્થાન કરવાની વસ્તુ-	
તિક ગ્રહો	૩૯૭	ઓને પ્રાચિન આચાર્યોના મતથી	
ધાતિક વાર, તિથી, નક્ષત્ર, ને		પ્રસ્થાનનું પરિમાણ	૪૧૮
ફલ	૩૯૮	મુનિઓના મતથી પ્રસ્થાનનું અને	
ધાત લગ્ન	૩૯૮	પ્રસ્થાનમાં દિવસોનું પ્રમાણને	
અંદરે રહેવાનિ દિશાઓને ફલ	૩૯૮	તેમાં ત્યાજ્ય કરવાની વસ્તુઓ	૪૧૯

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
યાત્રા જતાં સ્ત્રી સંગ કરવાવિધેને		નવા વસ્ત્રનાં કાષ્ઠપણુ ભાગને	
મૈથુનમાં વિશેષતા તથા પ્રસ્થાન		ઉંદર વિગેરે કરડે તેનું ફલ ...	૪૩૭
કયાં પછી પણ તાજવાનાદિવસો	૪૨૦	સ્ત્રીઓને લાલ વિગેરે વસ્ત્રો અને	
વિન્યા દશમિ સંરાક યોગ ...	૪૨૦	આશુપણા પહેરવાનું ને અશુભ	
યાત્રામાં અવશ્ય નિષીદ્ધ નિમીત્ત	૪૨૦	દિવસોમાં પણ વસ્ત્ર ધારણુ ક-	
એક દિન સાધ્ય ગમન પ્રવેશમાં		રવાનું મું	૪૩૭
વિશેષ ને નવમદિના દિનો નિષેધ	૪૨૧	નવા દાગિના કરાવવાનું ને ટંક-	
શુભને અશુભ શુકન ફલ ...	૪૨૫	શાલ સ્થાપવાનું મું	૪૩૮
છિકને તેનું ફલ	૪૨૫	વસ્ત્ર ધોવાનું ને હથિઆર ધારણુ	
અકાલ વૃદ્ધિ ને તેના દોષનો		કરવાનું અને નવિન બિજાના-	
પરિહાર	૪૨૮	જીપર ખેસવાનું તથા વસ્ત્ર ને	
કયે વખતે અશુભ શુકનો શુભ		માટે વિશેષ બાણવાનું અને કા-	
બાણવાને તેના પરિહાર ને તેના	૪૩૦	લાને લીલા વસ્ત્રનું મું	૪૩૯
અપશુકનમાં દાન	૪૩૦	પદ્મકુળ વસ્ત્ર, રેશમી વસ્ત્ર, જી-	
યાત્રા કરીને આવતાં પોતાના		નનું વસ્ત્ર, તથા સુતરાળી વસ્ત્રને	
નગરમાં પ્રવેશ કરવાનું-મું ...	૪૩૦	કંચુકી ધારણુ કરવાનું ...	૪૪૦
મીઠા પ્રકરણુ ૧૦ મું		સોના રૂપાના તારવાળાં વસ્ત્ર	
રાજ્યાભિષેકનું. મું	૪૩૨	અને સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીયોને વસ્ત્રા	
દેવ પ્રતિષ્ઠાનું મું ને રાજ્યાભિષે-		લંકારનો નિષેધ	૪૪૦
કમાં વિશેષતા	૪૩૩	વસ્ત્ર વણવાનું તથા ધોબિ વિગેરે	
અસ્ત્ર ધારણુને ધનુર્વિધાનો આ-		એ નવું વસ્ત્ર ધોવાનું	૪૪૧
રંભ તથા કુંતાસ, સર્વાસ, વિગેરે		અંદરવે મચ્છરદાનિ, તોરણુ.	
શસ્ત્રોનો અભ્યાસ	૪૩૪	વિગેરેનું બનાવવું અને બાંધવું	
શત્રુસાથે સંપર્કરવાનું અને મુગ-		તથા વસ્ત્રનો મંડપકે તાંબુ બના-	
ટધારણુ કરવાનું	૪૩૪	વવાનું	૪૪૧
છત્ર આગર સિંહાસન પાલખી		કાજળ આંજવું ને દર્પણમાં	
વિગેરેનું મું	૪૩૫	મ્હોઢું નેવું	૪૪૨
શીકાર રમવાનું અને શત્રુ તથા		કુસુમી વિગેરે રંગથી વસ્ત્રો	
ચોરને બાંધવાનું ને મારવાનું ...	૪૩૫	રંગવાનું	૪૪૨
નવાંવસ્ત્ર પહેરવા. ધોવાનું મું	૪૩૬	નવા વાસણનું ચક્ર તથા નવીન	
		વાસણનો ઉપયોગ	૪૪૩

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
આજીવણ ધડવાનું તથા રત્નજ- ડીત આજીવણ ધડવાનુંને રૂપાનું મોતી તથા હીરાજડીત આજીવણ કરવાનું ૪૪૩		શીવવાનું કામ કરવાનું, ચોરી શીખવાનુંને ચિત્રકામનું ... ૪૫૧	
દાળ વિગેરે અન્ન રાંધવાનું અને પુરૂષોને વસ્ત્રને શણગાર પહેર- વાનું મું... .. ૪૪૫		જ્નેડા બનાવા તથા પહેરવાને મોચીનું દરેક કાર્ય તથા અર્થ કાર્યનું મું... .. ૪૫૧	
નવી દુકાન, પેઢાકિ ઑરીસ શરૂ કરવાનું ને લેવડ દેવડ કરવાનું તથા ખરીદવાનું મું... .. ૪૪૫		પાલખી બનાવાનુંને બેસવાનું, ગાડી ગાડાં રથવિગેરેને પલંગ વિગેરે બનાવવાનું ૪૫૨	
ધનનો સંગ્રહ કરવાનું અને ભં- ડારમાં દ્રવ્ય સંગ્રહ કરવાનું તથા ધનનો ખર્ચનો દાટવાનું ૪૪૬		ખાટલાનું ચક્ર તથા શિલ્પવિ- દાનો આરંભ કરવાનો ... ૪૫૩	
ધન શુભ માંગે ખરચવાનુંને કરજ આપવાનું ૪૪૬		શસ્ત્ર ધડવાનુંને અગ્નિશસ્ત્ર ધડ- વાનું તથા ધારણ કરવાનું અને નલીઓવાળાં અગ્નિશસ્ત્ર બના- વવાનું ૪૫૪	
વેપાર ધંધા સખંધી હરકોષ વેપાર કરવાનું ને સર્વવસ્તુઓ વેચવાનું ૪૪૭		બાગના માસિનું તથા સોનીનું અને હજીમત કરતાં શિખવાનું ૪૫૫	
લાકડાં, પત્થર, વહેરવાનું, ને તોડવાનું, ને મલકકુસ્તીનું ... ૪૪૮		પંચકને ત્યાગ કરવા બાબત ... ૪૫૫	
સાપ પકડવાનું ૪૪૮		નોકરી રહેવાનું સન્યસ્ત દીક્ષા લેવાનું મું... .. ૪૫૬	
ધાંણીકિ તેલની મીલનું-મુદ્દત ને ચક્ર ૪૪૯		દાસી રાખવાનું ને લાકડાં જાણી વિગેરે બાળવાની વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવાનું મું... .. ૪૫૭	
મચ્છી લોકોનું કાર્ય તથા મચ્છી- માર ચાંડાલ વિગેરે ધંધા શીખ- વાનું અને ખેત્ય લોકોએ મહીન કાર્ય કરવાનું ૪૪૯		નવી સ્ત્રી ભોગવવાનું અને મું- ગંધ લેવાનું તથા શપ્થ આસન વિગેરે વાપરવાનું મું... .. ૪૫૮	
સસાટ કામને કડિઆ કામ શીખવાનું ૪૫૦		દાર બનાવવાનો આરંભ તથા માદક વસ્તુઓ ખાવાનું મું... ૪૫૮	
કુંભારનું કામ કરવાનું તથા કુંભારના ચાકનું ચક્ર ૪૫૦		હળનું મું ને ચક્ર ૪૬૦	
		બીજવાવવાનું મું ને ફણી ચક્ર મત ૧ લોને બીજો ૪૬૦	
		બીજવાવવાનું ને અનાજ મસ-	

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
જળવા માટે મેદરોપવાનું તથા નવું		શરીરે તેલ મદન કરવાં તબ-	
અનાજ ખાવાનું મુ. ૪૬૨		વાનો વખત તથા તેલ ચોળીને	
ગાયન અને નાય શીખવાનું		સ્નાન કરવાના વખતનું મુ. ... ૪૭૦	
તથા નટ નાયકા અને વારાંગના-		(તેલ અને આંખનાં સાથે શરીરે	
ઓનું કાર્ય ૪૬૨		ચોળી સ્નાન કરવામાં વજીંત	
તમાસાનું, નટ કામ કરવાનું ને		તિથીએ) તથા સ્ત્રીઓને શરીરે	
ગાયન તથા નૃત્યનો આરંભ		મદન કરવાના પદાર્થથી વજીંત	
કરવાનું મુ. ૪૬૩		વાર અને નક્ષત્રોને સુવાવડી	
નગારાં, મૃદંગ, વિગેરે હાથે બ-		સીને નવગ્રાપવાં વજીંત નક્ષત્રાદિ	
જનવવાનાં વાજીંત્રોનું કાર્ય અને		કબ્બને અભયંગસાનનું મુ. ... ૪૭૨	
પાંસલી છત્રીસવાગ્ન પિપુડી		ઘોડા વિગેરે પશુઓને પલોટવાનું	
વિગેરે વાગ્નનું મુ. ૪૬૩		અને હાથિ ઘોડા વિગેરે પર બેસ-	
ઢોરની લેવડ દેવડ કરવાનું મુ. ૪૬૪		વાનું તથા ઘોડાનું કામકાજને	
અનાજની કાપણી અને ધાન્ય		તેનાં વિશેષ કાર્યોને પસાણુ વિગેરે	
એકઠું કરવાનું તથા ધાન્યનિ		બનાવવાનું મુ. ૪૭૪	
રિયતી અને વૃદ્ધિનું મુ. ... ૪૬૫		હાથિ સમર્પી કામ કરવાનું ને	
ધર ખેતર, અને જમીન વિગેરે		હાથિને અંકુશ મારવાનું મુ. ... ૪૭૪	
વેચવાનું અને લેવાનું મુ. ... ૪૬૫		સાધારણ રીતે પશુનું કામ તથા	
અનાજ રોપવાનું મુ. ... ૪૬૬		તેનું રક્ષણ કરવાનું મુ. ... ૪૭૪	
ધાન્ય ઝાડ લતા વિગેરે વાવવાનું		ઢોર ચરાવવાનું અને ઉંટ તથા	
અને પાણી સોંચવાનું તથા બા-		પાડા વિગેરેનું કાર્ય ૪૭૫	
ગનું કાર્ય ૪૬૬		મૃગ વિગેરે વનવાસી શીંગડાવાળાં	
ધાન્યનિ કાપણી કરવાનું તથા		જનવરોના કાર્ય અને નખવાળાં	
અનાજના દાણાને છુટા કરવાનું ૪૬૭		જનવરોનું કાર્યનું મુ. ... ૪૭૬	
ધાન્ય લાવવાનું ને ઝાડ ઉપરથી		પશુઓને વેચવાનું અને લેવાનું	
ફસ પુષ્પ ઉતારવાનું તથા		તથા પક્ષિના કાર્યનું મુ. ... ૪૭૬	
બીજનો સંગ્રહ કરવાનું મુ. ૪૬૭		ઔષધ બનાવવાનું ને દવા આપ-	
પુખ્ત બાધવાનું તથા ધાન્યાદિનો-		વાનું મુ. ૪૭૭	
ને રસ સંગ્રહ કરવાનું કેઠારમાં		ગુમચાં ચાંદી વિગેરે ઉપર વાદકાપ	
ધાન્ય નાંખવાનું ને વેચવાનું મુ. ૪૬૮		કરવાનું અથવા નસમાંથી લોહી	
ઘોડાની લેવડ દેવડ, અથ ચક્ર		લેવાનું મુ. ૪૭૭	
અને ખિજા કિંવાવિશે ૪૬૯			

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
રોગીને કેટલા દિવસ પીઝ રહેશે		ગણીત અને ન્યાયશાસ્ત્રનો	
અને રોગીને જલદી મૃત્યુ થવાનો		આરંભનું મું ૪૮૮	
રોગ તથા યયેલા રોગની શાન્તિને		ધર્મશાસ્ત્ર તથા પુરાણનો આરંભ	
તેની અવધિ વિશે ૪૭૯		અને જૈન વિદ્યાના આરંભનું મું ૪૮૯	
રોગમુક્ત થયા પછી સ્નાન કર-		પારશી અને અરબી વિદ્યાનો	
વાનું ને દવા આપવાનું મું ને		આરંભ ને આર્વાક પાખંડી	
બહાર ફરવાનું મું ૪૮૧		ક્રીયાનું મું ૪૮૯	
વાયુના રોગમાં તેલ ચોળવા		કુવા વિગેરે જલાશય બનાવવાનું	
અને ખરાબ લોહિ કઢાડવાનું		અને પ્રથમ રાજ દર્શન કરવાનું	
અને જીલાબ તથા હિલદી કર-		ને શાંતિ અને પ્રુષ્ટિક કામોનું ૪૯૧	
વાનું ને રક્ત મોક્ષણ સ્નાન ... ૪૮૧		પરબ્રહ્મની પાણીની જગ્યાનું	
રસ ક્રીયા કરવાનું અને રસાય-		તથા નેવાકમંડમાં જળ ભરવાનું ૪૯૧	
ણનું શેવનનું મું ૪૮૨		વહાણ ચલાવવાનું અને તેમાં	
ગ્રામ દેવાનું અને નખને દાંતના		ખેસવાનું, ને તેના નક્ષત્રો ને	
કાર્યનું મું ૪૮૨		માસ ગણવાવાનું મું ... .. ૪૯૩.	
બ્યાળે ધન આપવાનું અને		સમુદ્ર નદી વિગેરે પાણીવાલા	
માણાં પાછાં લેવાનું મું ... ૪૮૪		સ્થલોમાં ઘટ્ટને જવા માટે માર્ગ	
દેવું કરવાનું ને પેસાની લેવડ		બાંધવાનું ને શેત્ર બાંધનું મું ૪૯૪	
દેવડમાં નિષીદ્ધ નક્ષત્રો અને		મીઠું પકાવવું ને ધર્મ ક્રીયાનું ૪૯૪.	
દિવસો ૪૮૪		મંત્ર વિગેરે દિક્ષા લેવાનું તથા	
ખોવાયેલું કે ચોરાયેલું ધન		મંત્ર મંત્ર વ્રત તથા ઉપવાસ	
અથવા કોઈપણ વસ્તુ પાછી		વિગેરેનો આરંભ ૪૯૪	
મલશે કે નહિ તે જ્ઞવાનીરીત		વીર સાધવાનું ને ધર્મ જ્ઞાન	
તથા અનામત ચાંપણ મુકવાનું ૪૮૫		ફેલાવા કરવા જવાનું મું ૪૯૫	
નૃસિંહ મંત્ર વિગેરે વીર સાધ-		રાજાની શેવા ને દાવક લેવાનું	
નાદિ મંત્રવિદ્યા શીખવાનું અને		અને સોગન ખાવા કે લખ્ખત	
ઝાડ રોપવાનું, મું ૪૮૫		કરવાનું મું ૪૯૭	
ખોવાયેલી રકમના દરેક નક્ષત્રોના		ગુરુ શુક્રનો દોષ કષ્ટ બાબતોમાં	
નામનું તથા તેનીદિશા અને મલ-		નડતો નથી તે ૪૯૮	
વાના દિવસોના સમયનું કોટક ૪૮૭		પ્રેતકર્મ બાબત ને શ્રાધ્ધ ... ૪૯૯	
બ્રાહ્મણાદિક તથા ક્ષત્રિય વેશ્ય		યુદ્ધ કરવાનું તથા જીનાર	
શુદ્ધ પરત્વે કાંઈ કરવાનું મું ૪૮૮		રમવાનું મુહૂર્ત ૪૯૯	

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
અનાધ્યાય પ્રકરણ ૧૧ મું.		આવતાં નામો અને ફલ તથા	
બહુવામાં ત્યાગ કરવાનાં તિથી		દિન રાત્રિમાં સંક્રાંતિ થવાથી ફલ	
નક્ષત્રો ને તેનું કોણક ૫૦૪		અને અયનની સમજૂતિ તથા	
અનાધ્યાયમાં વેદાદિક બહુવાનો		બીજી સંક્રાન્તિઓનાં નામો. ... ૫૨૬	
નિર્ણય ૫૦૯		ગૌણને મુખ્ય સંક્રાન્તિનો પુણ્ય	
પદ્ધતી સરઠ પ્રકરણ ૧૨ મું.		ફલ અને અર્ધ રાત્રે સંક્રાન્તિનો	
ગરોળી કે કાચડો શરીર ઉપર		વિશેષ વિચાર ૫૨૯	
ચડે કે પડે ને તેના દોશોની		અયન વિષે ઉદ્યારતાદિ દોષનો	
શાન્તી તેનું ફલ ૫૧૨		અપવાદ ૫૨૯	
ગોચર પ્રકરણ ૧૨ મું.		વિષ્ણુ પદાદિ સંક્રાન્તિઓમાં	
ગોચર ગ્રહોથી થતું ફલ અને		પુણ્યકાલ ૫૩૦	
તેના શુભા શુભ ગ્રહો ૫૧૫		સંક્રાંતિમાં ઉપયોગી સમાદિ	
તારા બાબત ૫૧૬		નક્ષત્રો અને સમાદિ સંજ્ઞાઓનું	
ચંદ્ર બળમાં વિશેષ વિચાર અને		પ્રયોજન અને ઢકું સંક્રાંતિમાં	
સૂર્યાદિ ગ્રહોનાં નંગો ૫૧૭		વિશોપકા ને સૂર્યસંક્રાંતિની ફલ	
નેષ્ટ તારાઓ બાબત અને તેની		સહિત અવરધાઓ. ૫૩૧	
આવૃત્તિનું ઉં ૫૧૮		સંક્રાન્તિમાં કરણ ઉપરથી વાદન,	
કાર્યોમાં ગ્રહોની વિશેષતા અને		વસ્ત્ર, હથિઆર, ભક્ષ્ય, લેપન,	
જન્મની તારામાં વિશેષતા ... ૫૧૯		જાતિ, પુણ્ય વિગેરે જોવાની	
દીનદશા કહાડવાની રીત ૫૨૦		બાબત તથા સંક્રાન્તિથી દરેક	
ગ્રહોના વેધ બાબત તથા હિમા-		માણસને થતું ફલ. ૫૩૨	
લય પર્વતથી વિન્ધ્યાચલ પર્વત		અધિક માસને ક્ષયમાસ બાબત	
સુધીના વચમાં આવેલા દેશેને		ને ક્ષયમાસમાં જન્મ મરણનો	
બીજા દેશમાં વેધ જોવાની રીત. ૫૨૨		નિર્ણય. ૫૩૪	
વેધાયલા ગ્રહોથી થતું ફલ અશુભ		અધિકમાસ બાબત ને તેમાં	
ગ્રહનું શુભ અને શુભ ગ્રહનું		ત્યાગ કરવાનાં કામો. ૫૩૫	
અશુભ ફલ ૫૨૨		અંચા લંકાર.	
શુભને અશુભ વેધોનું કોણક ૫૨૩		અંચ કર્તાનું વર્ણન ને આ અંચ.	
હિમાલયથી વિન્ધ્યાચલના મધ્ય		બહુવાથી થતું ફલ. ૫૩૬	
ના દેશો માટે અને બીજા દેશો		આશિર્વાદ ને અંચ કરવાનું	
માટે વેધ જોવાનું ઉં ૫૨૪		કારણ. ૫૩૮	
બીજા દેશો હિમાલયથી વિન્ધ્યા		અથવા ટીકા અને અંચની ટીકા	
ચલના મધ્યના દેશો માટે વામ		કરવાનું કારણ ૫૩૯	
વેધનું ઉં ૫૨૫			
સંક્રાંતિ પ્રકરણ ૧૩ મું.			
સંક્રાંતિ સમયે પુણ્ય કરવા વિષે. ૫૨૮			
આરસંક્રાંતિના વારને નક્ષત્ર પરથી			

લાખાંતર કર્તાને જ્યોતિષ સંબંધીના
ઉત્તમ કામોના મળેલા કેટલાક
અભિપ્રાયો.

For the lovers of the Science
of Astrology.

The work of Astrology is being done by us on the Scientific principles of Mathematics.

We do not like to praise ourselves but we refer our readers to the testimonials we have received from many literary persons and other well-known gentlemen, and request them to satisfy themselves by giving us trial.

We prepare new Horoscopes and accurately predict "what will befall one in the course of a particular year." As for those who have no Horoscopes we can answer their questions on business bases of the times when they are asked. People from up-country might send in their name, age and exact time (hour, minute and second) when they write to us and we can reply to their questions from these only.

Our experience extends over a period of twelve years.

Particulars as regards fees etc. can be had on application to the undersigned. Attendance from 9 to 11 A. M. and 4 to 7 P. M.

Joshi Someshwar Dwarkadas,

OPPOSITE—Goraram's temple,

Bhai Jivanji's lane, House No. 4 Third storey,

BOMBAY.

પ્રસ્તાવના.

અહરથો, સર્વે વિદ્યામાં, જ્યોતિષવિદ્યા પણ એક ઉચો દરજ્જે ભોગવે છે. જે શીખતાં, પણ વખત જવા છતાં, સંપૂર્ણ જાણી શકાતું નથી. છતાં, યોડી મેહેનને એક બે પુસ્તકવાંચીએથી બની, ગણીતને ફળાધીશ સાથે જાણીએ છીએ, એવો ડાજ બતાવી, પોતાના નિભાવને માટે ધંધો કરવા મંડી ગય છે. જેથી, તેઓ ખરૂં કામ ખીસકુલ કરી શકતા નથી. ને, પુછનારને તેથી જ્ઞેતીય બોલું સાગે છે. કહેનાર વિગેરેની ખામીને લીધે કંઈ જ્યોતિષ-વિદ્યા યોડી ચલી નથી. હાલમાં થોડું શીખી, પોતાનો ધંધો અલાવનારા જ્ઞેતીયોની સંખ્યાનો વધારો છે. ને જાણકાર જ્ઞેતી ધણા જ થોડા છે. મારે જ્ઞેતીયોનાં વખાણ કે નિંદા કરવી નથી. કેમ જે, હું પણ તેઓમાંનો એક છું. હું જ્ઞેતીયવિદ્યા બરાબર જાણું છું કે નહીં, તેનાં વખાણ મારે મોહાડે નહીં કરતાં, મારા ખરા કામોની તારીફ અહરથો, વિદ્વાનવર્ગ, ધંધાદારીયો, અને અધીકારીઓ, જેઓને મેં ગણીતકામ ને ફલાદીસ જે બવિધની બનવાની બીના કહીને પુરેપુરે સંતોષ આપ્યો છે, તેઓ મહેરબાનો તરફથી મજલાં સરડીશીકાટો ઈશ્રીય થાનો ગુજરાતી જે ભાષામાં આવેલાં છે, તેજ ભાષામાં તમે પાસે રજુ કરે છું. જે વાંચી, હું જ્ઞેતિય જાણું છું કે નહીં, તે વિષે તમારી મરજી મુજબ મત બાંધશે. જેથી, જેઓને જ્ઞેતિય જાણુવાની ધૃત્તિ છે, કે શીખવું હોય, અથવા ફલાદેશ જાણવું હોય, તેઓને જો અમારી મુસાફાત લીધા પછી બીજા સાધારણ જ્ઞેતીઓથી જે અસંતોષ થાય, તે કરતાં જો અમે તરફથી કાંઈક વિશેષ સંતોષ થશે તો મારો તથા પુછનારનો બેહિનો લાભ જળવાશે. તેમ ચવાથી આ જાણવાને લીધેથી મેહેનત સફળ થઈ એમ હું માનીશ.

વિશેષ, યોડાંક સર્ટીફિકેટ આપનાર પોતાનું નામ જાહેરમાં મુકવા ખુશી ન હોવાથી, તેઓની સર્ટીફિકેટ નીચેનાં નામ જાણવામાં આવ્યાં નથી, પણ હમારે ઘેર જે કાંઈ તેમાંની અસલ સર્ટીફિકેટ જોવા માગશે, તેઓને ખુશી સાથે બતાવવામાં આવશે. તેમજ ફક્ત કેટલાકોની જૈન્યુએટની ડીગરીજ સખી છે પણ તે અહરથો પોતાનો ઓધો જણાવાને નાખુશ છે પરંતુ તેમાંના ઘણા ખરા હાલમાં મોટા અધીકારીયોજ છે.

હમારે ત્યાં જન્મોત્તરી, પ્રત્યોત્તરી, પ્રજા મુકવું, ટપકા નવા બનાવવા, વર્ષનાં દરેક જુદે પ્રકારે ફળ, વર્ષફળ, આખી ઇંદગીનું ફળ, વિગેરે બનાવવામાં ને એક આપવામાં આવે છે. તેમજ દરેક મુહૂર્ત, વરકન્યાના ટપકાનો મેલાપક, ખાત્રીથી જોઈ આપીએ છીએ. એક વખત કામ સોંપી ખાત્રી કરી જુઓ.

મેળાપનો વખત સવારે મું. ઠા. ૧૧ વાગ્યા સુધી, સાંજે ૪ પછી ૭ સુધી, હમારે મુકામે મળાશું. ૧૧ થી ૪ જોલાવનારને ત્યાં જવાનો વખત છે. વિશેષ ખુલાસો ખુલાવનારને પુરતે જવાજ આવવામાં આવશે. બહારગામનાં કામ પોષ્ટ મારફતે કરીશું. તેઓએ પોતાનો ટપકો, જન્મોત્તી, વર્ષફળ અથવા કંઈ ના હોય તો પ્રશ્નનો ટાઇમ, અને પોતાનું નામ મોકલવાથી અવિધ્ય કહેવામાં આવશે. બાહ્ય આમથી ટપકો વિગરે મોકલનારે અનંતા સુધી રજીસ્ટર કરીને મોકલવું કે જેથી શુભચવાનો સંભવ રહે નહીં

હમારું ઠેકાણું:—મુંબઈ, કાંધારદ્વાર ગોરા રામના દેવલ સામે બાઇ જીવણની ગલીમાં, ધર નં. ૪ ત્રીજે માળે, જ્ઞેશી-સોમેશ્વર દ્વારકાંદાસ, કપડવંજવાળા, કરવાથી અમેને કાગળ મળશે.

મીલના કારડીંગ અને રૂપીનીંગ માસ્તરનો અત.

Bombay 6th August 1919.

I feel much pleasure in giving this credential to Joshi Someshwar Dwarkadas Kapadvanjvala whom I have known for a long time.

He is a thorough master of his science and is an author of good many books on astrology. His readings leaves nothing that one could desire, and a man like him really deserves a good support from public.

His knowledge in making horoscopes, Varashfals, and Janmotris is very good and proves that they are done by a master hand.

I wish him all success in his career.

(Sd.) Cawasjee P. Sirkari.

Carder & Spinner.

The Globe Manufacturing Co. Ltd.

અમદાવાદ સ્કૉલર્શીપ કોર્ટના રીડાયરડ જજ અને હુજુવાડા
સ્ટેટના દીવાન સાહેબનો મત.

Lunawada, 1st July 1919.

THIS is to certify that I have known Mr. Someshwar Dwarkadas Joshi for about five years. I am glad to state that most of the principal events which he predicted after preparing my "Varshafals" have happened. He has published Jyotish Kalpataru and other works on astrology which are highly spoken of and contain much useful information. He possesses, in my opinion, a very good knowledge of the complete science of astrology and he deserves encouragement as he has made a good study and spent moneys in publishing important books. I have recommended him to many of my friends and they speak highly of his abilities as an astrologer.

(Sd.) G. V. Saraiya.

Dewan, Lunawada State.

એસ. એમ. એન્ડ. એસ. ને વિલાયતમાં પાસ થયેલા

ડી. પી. એચ. ડૉક્ટરનો મત.

Certified that Joshi Shomeshwar Dwarkadas is well versed in the science of astrology. He is consulted on many occasions by me. I can safely recommend him to any body wanting to know what the science of astrology can mean and say that this man can predict quite true.

(Sd.) M. N. Balsara,

L. M. & S.

D. P. H. (comb)

વકીલનો મત.

THIS is to certify that I was introduced to Mr. Shomeshwar Joshi by my Parsee friends who spoke highly of him. I showed him my son's horoscope. In the first instance his prophecy was not fulfilled. But on the second occasion it turned out to be true and my son was taken into the Provincial Civil Service.

P. N. Pandit.

High Court Pleader.

6-1-1919)

Sirsi— —)

એલ. સી. ઈ. ઈન્જનેરનો મત.

Bombay, 13th, September 1906.

It gives me great pleasure to certify that the astrologer Mr. Shomeshwar Dwarkadas Kapadvanjwala was introduced to me about six years ago by a friend of mine who knows astrology and who was satisfied with the work of Mr. Shomeshwar. On many occasions during the above period I have consulted him. He used to tell me true future either good or bad. His mathematical knowledge of astrology appears to be sound. I shall be glad to hear of his future advancement.

(Sd.) J. M. Fitter,

L. C. E.

બી. એ. એલ. એલ. બી. નો મત.

It gives me great pleasure to certify that Joshi Shomeshwar Dwarkadas has been known to me for the last three years. I have had several horoscopes prepared by him and am glad to say : . . . :ity and accuracy of . . . :th-ematical calculation. I sincerely recommend him to all wishing to consult an astrologer.

Indian Specie Bank Ltd. (Sd.) Hiralal Motiram.

Bombay 24-3-08.

B. A. L. L. .

પારશી સોલીસીટરનો મત.

Bombay, 10th. October 1907.

I have known Mr. Shomeshwar Dwarkadas for some years. He has prepared horoscopes etc. for different members of my family; and although I know nothing of the science I am able to say that his statements as to future events. etc. having a very large majority of cases that I have come accross proved in the result verycorrect and accurate.

Parsi Solicitor.

મુંબઈ, તા. ૧૨ મી ઓગસ્ટ ૧૯૦૭

જત મને સખવાને ધણી ખુશી ઉપજે છે જે, જેથી મહારાજ સોમેશ્વર કૃપાવંનવાસાને લગભગ નવ વરસ યયાં દુઃ ઝોળખું છું અને એ મુદત દરમીયાન વારે ધડીએ દુઃ એવજુના સંબંધમાં આવ્યો છું. અને હું કહેવાને ધણી ખુશી છેલ્લે જે એવજુ જ્ઞેતીય વિદ્યામાં ધણી બલિયા તથા કુશળ છે. એવજુ ભવીય ધણું સરસ રીતે વર્તી શકે છે. અને એવજુનું ધણું ખર્ચ સાચું નીતરે છે. એવજુને જ્ઞેતીય વિદ્યાનો ધણી અનુભવ છે. અને દૃષ્ટા જ-મોત્રી તથા કસવીને લગતું ગણીત ધણું ચોક્કસામથી તથા જારીદારીથી પોતાનું કામ ધણુંજ પ્રમાણીકરણે કરે છે. અને એવજુના કામથી દુઃ હમેશ ખુશી થયો છું, મારા ઝોળખાણવાળાઓમાં એવજુની દુઃ હમેશ બસામણ કરું છું. અને તે લોકોને મદોડેથી એવજુના કામની તથા દુમીયારીની વખાણ સમજું છું. હું એવજુને એવજુના સંધામાં દરેક ફતેદ મુરજું છું.

અરદેશર કાવસજી દાદાચાનજી,

એસ. સી. ઈ. ઈન્નેર

એવજાદી ખરમી કાસ જેન મુનાવાલા ખીલ્દીંગ.

એલ. એમ. એન્ડ, એસ. ડાક્ટરનો મત.

I was never a believer in the science of astrology but was recommended by one of my friends, a learned young gentleman, to have my original horoscope enlarged with minute planetary calculations. He referred me for this to Joshi Shomeshwar Dwarkadas and I am extremely pleased to certify that his predictions have been quite accurate and at certain times have proved me a valuable guide in the right direction of my undertakings.

BILIMORA.

(Sd.) D. B. Engineer,

8-8-08.

L. M. & S.

દ્રીઅરરોડ કોટ, મુ'ખર્ષ, તા. ૧૨-૮-૦૬

જોશી શેઠ સોમેશ્વર દ્વારકાદાસ,

જાત આપની વિદ્વતા માટે મારી અનેક પ્રસંગે ધણી ખાતરી થઈ છે, અને તેથી આપની ઇચ્છાને માન આપીને આ પત્ર મારી પ્રશંસાનો આપને લખી વાલતાં ખુશી ઉપજે છે. જ્યોતિષનિષ્ઠા મારી ખાતરી થઈ છે કે એક ધણું ખોલણું અને વિદ્વતા બધું સાપ્ત છે. અને તેમાં આપનો અભ્યાસ વગર શકે ઉઠી અને પાઠો છે. આપે મને કરી આપેલાં અનેક વર્ષકલો ધણી હદ સુધી સાચાં થયાં છે, અને આપ એ શાસ્ત્રમાં કુશલ છો, એમ હું પ્રમાણીકપણે માની અને કહી શકું છું, એક અનુભવી જ્યોતિષી તરીકે હું આપની ધણી ખુશીની સાથે અત્રે બલામણુ લખી વાલું છું.

લી. સેવક ખહુમનજી. ન. કાખરાજી.

હાયકોરટના એડવોકેટનો મત.

Bombay 22nd July 1921.

I feel great pleasure to certify that Joshi Someshwar Dwarkadas Kapadvanjwala is an expert in the reading of horoscopes. His merit is that he does not hesitate to tell out the future whether good or bad. His accuracy in calculations is sound and enviable. I had some occasions to consult him and at each time I was satisfied with his reading. His predictions have turned out true and correct.

(Sd). TULSIDAS. K. THANAWALA,

B. A., LL. B., Advocate.

High Court.

સોશીસીટરનો મત.

Dady Seth Agiary Lane.

Bombay 19th April 1918.

My horoscope was shown to Joshi Someshwar Dwarkadas several times and the forecasts that he made on each occasion have proved true. To those who wish to consult an astrologer Joshi Someshwar may be safely recommended as a proficient astrologer.

(Sd.) DEVIDAS A. KASABVALA.

B. A. LL. B. Solicitor.

રા. રા. જોશી સોમેશ્વર દ્વારકાદાસને આજ આઠ વર્ષ થયાં હું ઓળખું છું એ મુદતમાં ઘણાક પ્રસંગે એમની સલાહ લેવાનું મને કામ પડ્યું છે. અને દરેક વખતે જે કાળજીથી અને ગણતરીથી એમણે ભવિષ્ય ભાખ્યું છે, તેથી હું સંતોષ પામ્યો છું. જ્યોતીષ શાસ્ત્રનો એમનો અભ્યાસ બહુ ઉડો છે, અને જે જારીકીથી એવણે જન્મપત્રિકા, વર્ષદ્વય, કેશવી વિગેરે જનાવી આપે છે, તે એમના જ્ઞાનનો પુરતો પુરાવો છે, મારા જરૂરિયાઓની તેમજ મારાં કુટુંબીઓની જન્મપત્રિકા મેં એવણુ પાસે જનવાવી છે, તેમજ તેઓને લગતા મહત્વના સવાલોને માટે એમની સલાહ લીધી છે. અને એ દરેક બાબત એમણે પોતાના અભ્યાસના અને અનુભવના બળથી ખાત્રીપૂર્વકરીતે સિદ્ધ કરી આપી છે. સાથે એમનો વિવેક અને નાના કે મોટા દરેક માણસનું કામ જે કાળજીથી એવણુ જાતવે છે, તે માટે એમને ધન્યવાદ ધટે છે. પરમેશ્વર એમના જેવા મનુષ્યને દિધાંયુષ્ય બક્ષે અને એમના ધર્મામાં એવણુ હજી વધારે નામના મેળવે, એવી હમારી પ્રાર્થના છે.

મુંબઈ, તા. ૧૪-૨-૧૯૦૯

ન. દી. મીસતરી, એલ. સી. ઇ. ઇન્નેર

પારસી સોશીસીટરનો મત.

Bombay, 27th January 1909.

I have known Joshi Someshwar Dwarkadas for five years. He has prepared horoscopes for different members of my family and I am perfectly satisfied with his work.

His predictions as to future events and statements as to past events have turned out to be correct.

He has been found to be a very painstaking and an honest man and I can safely recommend him to every one wishing to consult an astrologer. He is so far as I have been able to judge well versed in the science of astrology which he has made his special study.

(Sd.) PARSI SOLICITOR.

બેરીસ્ટરનામત.

36, Nepean Sea Road,
Malabar Hill, Bombay 7th March 1918.

I have expressed my opinion separately regarding the Astrological works of Joshi Someshwar Dwarkadas; I know him from 1910 and since then I have had many occasions of testing his knowledge of Astrology. I have much pleasure in saying that his predictions have been mostly found correct and satisfactory. I was particularly struck with his decision in a case of dangerous illness wherein he boldly asserted that nothing would happen to the patient when the Doctors and all had given up all hopes. He came out true and raised himself considerably in the estimation of myself and others.

T. J. DESAI,
BARRISTER-AT-LAW.

સોલિસિટરના મત.

I know Joshi Someshwar Dwarkadas to have well studied the science of Astrology and competent in casting and reading of horoscopes. I am satisfied with his work and recommend any one interested to give him a trial.

24-4-18.

(Sd.) E. M. Bahadurji.

રેડીકલ ડૉક્ટરનો મત.

I have great pleasure to bear testimony to Mr. Joshi Someshwar Dwarkadas proficiency in astrology. His predictions regarding my Daughter's death and other circumstances came to pass accurately as to time &c. His knowledge in the mathematic portion of the astrology is sound. I know Mr. Someshwar for last ten years and my good opinion of his ability is based upon frequent visits on different occasions.

A short visit to this gentleman will convince any sceptic mind that astrology as a science deserves a place amongst other literature.

MAHIM.

20-8-06.

(Sd.) J. M. PANDYA,

MEDICAL OFFICER IN CHARGE,

WADIA DISPENSARY.

Esmailji Mulla Vallibhoy
of Vallibhoy Kaderbhai & co.

Bombay,—

તા. ૫ મી જુન ૧૯૦૬.

રાજપીપલા સ્ટેટના સર ન્યાયાધીસનો મત.

NADOD.

10th March 1921.

This is to certify that I have had several occasions to consult Joshi Someshwar Dwarkadas, whom I know for the last ten years. I always found that he knew his subject thoroughly and scientifically. Naturally, his predictions come out true very often, especially as he has a very long experience of his line.

He has compiled books on astrology from various Sanskrit authors, which can also be consulted with advantage.

K. N. MARPHATIA, B. A. LL. B.

Chief Judge,
RAJPIPLA STATE.

જોશી મહારાજ સોમેશ્વર દ્વારકાદાસ જ્ઞાન શ્રી મુખ્ય,

જાત હું આ લખીને જણાવવા ધજોજ ખુશી છું જે તમારો જ્યોતીય વિધાનો અનુભવ ધજોજ સારો અને કાળેલીયત બરેલ છે, જે વીશેની મારી પુરી ખાત્રી તમારા સાચના મારા લગભગ (૭) સાત વરસ દરમીયાન ધજીક વખત ધજીક સંજોગે થયેલ પ્રત્નેના મજેલા સંતોષકારક ખુલાસાઓ, અને જવાબથી અને કેટલીક જન્મપત્રીકાઓ તથા ટપકાઓ તથા પ્રત્નોત્રીઓ અને વાર્ષિકોમાં તમેજો જણાવેલ બધીય ધજી જાને મજાતું આવે છે, તેથી ધજ છે.

વિશેષ હું ધજી છું કે આ વિધાના શોખનો માહેલા કાઈ પણ ધજી જે તમારા સાથે કામ પાડશે તે પોતાને પુરતો સંતોષ મેજવેલો જોશે. હાલ એજ.

હી. સેવક ઈસમાઈલજી. મુ. વત્રીભાઈ

લાકડાંવાળાના સલામ.

એલ. સી. ઈ. ઈજનેરનો મત.

3 Church Gate, Street Fort

Bombay, 11-3-1909.

K. D. Sanga, L.C.E.

Architect,

I have known Joshi Someshwar for the last three years. He appears to be well versed in astrology and is a good hand at preparing horoscopes. He has prepared horoscopes of several friends and acquaintances.

(Sd.) K. D. SANGA, L.C.E.

સીવીલ્યનનો મત.

Bombay, 27th May, 1915.

I have very great pleasure in recommending Mr. Someshwar Joshi to the attention of all interested in the science of astrology. Though latterly scoffed at in India and Europe alike as a professional fraud, astrology is steadily gaining favour in both countries as a science full of great possibilities. It is certainly difficult to explain the

relation between the course of human life and the movements of heavenly bodies, but I can say with equal certainty, judging purely from results, that there must be some connection between the two. My family and myself have often consulted different astrologers, and I am very glad to say that nobody's predictions have ever turned out so true as those of Mr. Someshwar Joshi. He does not hesitate to foretell evil, if there is any in store, and he always takes considerable care in the necessary astronomical calculations. I hope Mr. Joshi will be able to establish this science on a practical and thorough basis, and wish him every success in it.

(Sd.) CEYLON CIVIL SERVICE.

એલ. સી. ઇ. ઈન્ડિયન સર્વિસ.

No. 9, Hornby Road, Fort,

Bombay 19th January, 1909.

Joshi Someshwar Dwarkadas.

I have great pleasure to certify that Joshi Someshwar Dwarkadas has taken very great interest in preparing horoscopes and other particulars for me relating to the Science of Astrology.

He commands a perfect knowledge of the Science and is very painstaking and honest worker.

I am satisfied with the results of past and present life for which he worked so cleverly for me.

He is a trustworthy and faithful "Joshi."

(Sd.) BOMANJEE A. WADIA,

L.C.E.

એલ. આર. સી. પી. ડાક્ટરનો મત.

Kapadvanj 16th April 1909.

This is to certify that I am thoroughly satisfied with the work I entrusted on several occasions to Someshwar Dwarkadas. I have full confidence in him and safely recommend any body who desires to consult any reliable astrologer. I wish the astrologer every success in future.

(Sd.) FRAMJEE MANECKJI,

L.R.C.P. etc.,

Private Practitioner,

KAPADVANJI.

સુખર્ષ મેદાનની પોલીસ કોર્ટના યુરોપીયન સાહેબનો મત.

Someshwar Dwarkadas Joshi computed my son's and my horoscopes and has foretold certain events which have come to pass. He is a painstaking and a fairly accurate astrologer.

Police Court. } (Sd.) one POLICE COURT EUROPEAN
Bombay 31-10-08. } GENTLEMAN.

સાધીસીટરનો મત.

Century Buildings,

Hornby Road.

Bombay, 20th March 1915.

I have very great pleasure in certifying that Joshi Someshwar Dwarkadas is a perfectly competent astrologer. He has studied the subject of astrology as a science and systematically, and he is an honour to the profession. A visit to him will convince the most sceptic that astrology is not a superstition as is generally believed, but it is a science based on certain astrological and astronomical

calculations. He is perfectly sound in all mathematical calculations and predicts future events with remarkable accuracy. I can safely recommend him to any one wishing to consult an astrologer.

G. B. PANDYA,
Solicitor High Court.

વકીલનો મત.

I know Joshi Someshwar Dwarkadas and am able to say from personal knowledge that this predictions are accurate in most cases.

21-12-08. (Sd.) PARSI VAKIL, HIGH COURT,
B. A, LL. B.

ઇલેક્ટ્રીક અને મિકેનીકલ કન્સલ્ટનીયરનો મત.

This is to certify that Mr. Joshi Someshwar Dwarkadas is a perfect Joshi. I had shown him my horoscope, and I have found him to be accurate and clever in the science of astrology. Upto this time many things which he had told me were found to be true. He is a perfect gentleman. I have given him this certificate and he may make use of it to his advantage.

(Sd.) P. S. DUBASH,
ENGINEER.

એક મિત્ર જેમનો નેતિયનો કાંત્રક અભ્યાસ છે. તેમની બસામણ ઉપરથી જોશી સોમેશ્વર દ્વારકાદાસને આ સખનારનાં છોકરાઓના ઠપકા બનાવવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું હતું. જે એમણે કાળજીથી કીધેલું લાગે છે. અને એ કામનો એમનો અનુભવ ઠીક નેવામાં આવે છે.

લી. પેસ્તનજી ધનજીભાઈ મહાલક્ષ્મીવાલા.

ભાવનગર, તા. ૨૪-૪-૦૯

(૧૫)

એલ. સી. ઇ. ઇન્જિનેરનો મત.

60, Tamrind Lane, Fort

Bombay 10th September 1907.

I hereby certify that Joshi Someshwar Dwarkadas is known to me for the last four years. He is well versed in astrology and he foretells the future correctly. He is my family astrologer and has prepared horoscopes for many members of my family. He has also prepared a " Keshvi" for me and good many events mentioned therein have occurred at the stated periods. I have recommended him to my many friends and they seem to have been pleased and satisfied with this work. I would be too glad to see him prosper in his work.

(Sd.) MERWANJI M. MISTRY,

L.C.E.

એલ. એમ. એન્ડ એસ. ડાક્ટરનો મત.

17, Dockyard Road,

Mazgaon, Bombay 19th, April 1909.

I have great pleasure in giving this certificate to Mr. Someshwar Dwarkadas Kapadvanjwalla. He is so perfect in his science of astrology that most of his predictions have come to be true.

Besides that he is a perfect gentleman and that he has no greed for money.

I can safely recommend him to any body else.

(Sd.) M. J. Dubash,

L.M. & S.

વકીલનો મત.

I have great pleasure in saying that Joshi Someshwar Dwarkadas is a very clever astrologer. He is known to me these last three years. I have on various occasions consulted him and have found him accurate. He is not one of those who care only to get as much out of the pockets of the people consulting them as they can. He is not at all greedy and himself believes the science and has a sound knowledge of astrology.

(Sd.) Manibhadra Nilkantral,

CHHATRAPATI,

B.A., LL.B.

એલ, એમ, એન્ડ એસ.. ડાક્ટરનો મત.

Bombay, 6th August 1910.

I was one of those who did not believe in the science of astrology, as unfortunately, the local astrologers are more quacks than genuine. Mr. Someshwar Dwarkadas (Joshi) was recommended to me by some friends as a reliable astrologer and I have great pleasure to certify that his statement as to the future events of my life turned out true. He is honest, pains-taking and very careful in his work and calculations. I would safely recommend him to those who wish to consult a competent fortune-teller and I am sure they would not be disappointed.

(Sd.) S. N. Writer.

L.M. & S.

(१७)

વકીલનો મત.

"Cama Castle"

Station Ghat Koper.

28th June 1909.

Having been asked by Mr. Someshwar Dwarkadas Joshi, to testify as to his knowledge of reading horoscopes &c. I have the pleasure to certify that he is sans doute, well Versed in this science as could be evidenced from some striking events of the past disclosed by him in my life.

I can not rest content without observing that this science has now been dwindled down almost into a Nullity and degenerated in to imposture and hypocrisy in the hands of quacks but persons of his letters would in near future revive the same into its original sublimity.

PHIROZSHAW JAMSETJI,

B.A., LL.B.,

Vakil, High Court.

વકીલનો મત.

I have much pleasure in recommending Mr. Someshwar Dwarkadas as a competent Joshi. His predictions are upto mark and his knowledge of calculations very sound. He has a perfect mastery over the more intricate branch of Astrological calculations especially of "Keshawi." I have seen his work and I am thoroughly satisfied with it.

B.A., LL.B.,

Patsi Vakil, High Court.

11-6-09.

Picket Road, Bombay.

Publisher :

JOSHI SOMESHWAR DWARKADAS.

બાપાન્તરકર્તા,—જેશી, સોમેશ્વર દ્વારકાદાસ.

જન્મ.

સંવત્ ૧૬૩૧. શાકે ૧૭૬૭.
આવળુ વહી ૩૦ ને સોમવારે
સૂર્યોદયથી ૬૫ ઘટી ૨૯ પલ ૨૪
વળતે. તા. ૩૦-૮-૧૮૭૫.

દેવ,—મોટા રામજી મંદિર,
રાવળપોરમાં.

છહલે, ખેડા,

મુકામ, કપડવાં.

હાલ દેવ,—કાકોરદાર,
પોસ્ટ આફીસની સામે,
બાઈ છવણીની ગલીમાં,
ઘર નં ૪-ત્રીજે માળે,

મુકામ—મુંબઈ.

॥ ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

अन्यविषय सहित मुहूर्तमार्तण्डनु गुजराती भाषान्तर.

॥ अन्धकर्तानुं भंगलायरण् ॥

सिंदूरोल्लसितभिर्मेन्द्रवक्रमंवां श्रीविष्णुं वियतिचरान् गुरुन्मणम्य ॥
वहर्थं विबुधमुदे लघुं मुहूर्तमार्तण्डं सुगममहं तनोमि सिद्धयै ॥१॥

अन्य-सिंदूरोल्लसितम् इमेन्द्रवक्रम् अम्बाम् श्रीविष्णुं वियतिचरान्
गुरुन् मणम्य, वहर्थम् लघुम् सुगमम् मुहूर्तमार्तण्डम् विबुधमुदे
सिद्धयै अहम् तनोमि ॥१॥

अन्यवार्थ—सिंदूरोल्लसितम् सिंदूरशी शोभायमान. इमेन्द्रवक्रम्
छायांवा अथवा मुष्णवाणा गणपतिने. अम्बाम् सरस्वतीने. श्रीविष्णुम् लक्ष्मी
सङ्गीत विष्णुने. वियतिचरान् ग्रहोने. गुरुन् शास्त्रोने उपदेश करनारा
पुरोहित, प्रणम्य नमस्कार करीने. वहर्थम् धनार्थवाणा. लघुम् संक्षेप.
सुगमम् सरल अथवा मुहूर्तमार्तण्डम् मुहूर्तमार्तण्ड नामना अंधने विबुधमुदे
विद्वानोना आनंदने पाटे. सिद्धयै कार्यनी सिद्धी भाते अहम् तुं नाशायण
अहं तनोमि २तुं धुं. ॥१॥

ભાવાર્થ—સિંહરથી શોભામમાન અને હાથીના મુખવાળા ગણપતિ, સરસ્વતિ, વિષ્ણુ, શંકર, ગુરુ, વિગેરેને નમસ્કાર કરીને, હું અન્યકર્તા ^૧ “નારાયણભટ્ટ” મુહૂર્તના કાર્યની સિદ્ધિ, અને પંડિતોના આનંદને માટે જેમાં ઘણા અર્થ સમાએલા છે અને જેનો થોડામાં સમાવેશ થયો છે. તેમ ઘણીજ સહેલાઈથી સમજાય તેનો “મુહૂર્તમાર્તણ્ડ” નામનો મુહૂર્ત જોવાનો અંથ રચ્યું છે.

॥ ભાષાન્તરકર્તાનું અંગલાચરણ. ॥

ब्रह्मेन्द्रविष्णुशिववन्दितपादपद्मः सिन्दूरचर्चितललाटपटपन्नः ॥
भक्तार्जतिनाशनपरः करुणास्वरूपो नागाननोदिशतु मङ्गलमङ्गलंनः (१)

ભાવાર્થ—બ્રહ્મા, ઇંદ્ર, વિષ્ણુ, શંકર જેમના ચરણ કમલને નમે છે એવા સિંહરચુક્ત લલાટવાળા; ભક્તોના હૃદયોને નાશ કરવામાં સમર્થ, અને દયારૂપ એવા શ્રીગણપતિ અમારા દરેક શુભ કામોમાં મંગલ આપો. (૧)

वाग्वादिनीदेवगुरुन्प्रणम्य मुहूर्तदिदक्षुजनान् मुदेच ॥
दैवज्ञसोमेश्वरवाढवोऽहं करोमिटीकां सुगुरोः प्रसादात् (२)

ભાવાર્થ—સરસ્વતી, સર્વ દેવો અને ગુરુને નમસ્કાર કરીને મુહૂર્ત જોનારાઓના આનંદના માટે હું “સોમેશ્વરજ્યોતિષી” સહગુરુની કૃપાથી આ અંથની શુજરાતી ભાષામાં ટીકા કરું છું. (૨)

॥ अथ त्याज्य प्रकरणम् ॥

यामार्घ कुलिकं दिनर्दिमवर्गं पूर्वं दक्षं पारिघं

विष्टि वैधृतिपातसंक्रमणं गढांतमेकार्गलम् ॥

कृष्णानंगचतुर्दिनं रविशशिक्रांतयोः समत्वं खलां

हीरां रात्रिदिनार्द्धકે ક્ષયાદિનં પિત્રોર્જનન્યાર્વવમ્ ॥ ૨ ॥

૧ અન્યકર્તા મેણુ અને અન્ય ક્યારે બન્યો તેની હદીક્ત અન્યની સમાપ્તિના ઉદ્દેશ્યોમાં છે.

સલાંહોરામ પાપઅહની હોરા રાત્રિદિનાર્ધકે રાત્ર્યર્ધ અને દિનાર્ધ પિત્રોઃક્ષ-
યદિનમ માતાપિતાના મરણુનો દિવસ જનન્યાતેવમ માતાનું ૨૦૨૨૧લાપણું. ૨

અન્વયાર્થ—જનિ સંભવં માસાદ્યમ જન્મનો માસાદિ વિગેરે ગ્રહણમમ
અહણુનું નક્ષત્ર ચંદ્રાયુધમ ચંદ્રાયુધ. દુઃક્ષણમ ખરાબ મુહૂર્ત પૂર્વમવસ્ય
પ્રથમ જન્મેલાને જ્યેષ્ઠમ જ્યેષ્ઠ માસ પાપયુક્ પાપઅહોથી યુક્ત હતૈષ્યક્ષાણિ
પાપઅહોયે ભોગવેલું ને ભોગવવાનું નક્ષત્ર વિદ્વંમમ વેધવાળું નક્ષત્ર. ઝનાલ્યા
ધિકમાસકૌ ક્ષય અને અધિક માસ વિચ્યાશૂચગણદાતિપુ વિષ્કુંભ,
વ્યાધાત, શૂલ, વજ્ર, ગંડ અને અતિગંડ યુતિપુ એ યોગોને વિશે.
ત્ર્યંકાર્યોંકરસત્તુર્વવઘટિકાઃ અનુક્રમે તે યોગોની પહેલી ૩-૪-૫-૬-૬-૬
ધડીઓ માનાં નક્ષત્રોની વિષાલ્યાઘટીઃ વિષ ધડીઓ. ॥ ૩

અન્વયાર્થ—લક્ષાપંચકપાપવર્ગમ લક્ષા પંચક ને પાપ વર્ગ અશુભચં-
દ્રમ અશુભગંદ દશારિષ્ટકમ મૃત્યુ કરે એવી દશા જન્મેશેઝ્યસિતાસ્તમ
જન્મની રશિનો સ્વામી, ગુરુ અને શુક્રનો અંતર અંગશશિનોઃ લક્ષ ને ચંદ્રની
ક્રોડ્ઘવામ ક્રૂરઅહથી થયેલી કર્તરીમ કર્તરીને ગોચરસંભવરિષ્ટમ ગાયર
અહથી ઉત્પન્નથતુ રીષ્ટ. ગ્રહજનિ ગ્રાન્તોદ્ઘવમ અહણ, જન્મ ને મરણથી થતું.
મૂતકમ મૂતક દુશ્ચિન્હાનિ અશુભાશુક્રનો. મનોવિભંગમ મનનું ના કહેવું અને
વ્યાધિમ વ્યાધિને અપિ પણ. શુભે શુભ કર્મમાં સંત્યજેત્ ત્યાગ કરવી ॥૪॥

॥ દરેક શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવાની બાબતો, ॥

* ૨. ભાવાર્થ—આમાર્દ્ધ,^૧ કુલિક,^૨ વૃદ્ધિ^૩ અને ક્ષય તિથિ,^૪
પરિઘ યોગનો પૂર્વ ભાગ, વિષ્ટિ, વૈધૃતિ, વ્યતીપાત, સંક્રાંતિ,^૫ ગંડાંત,^૬
એકાર્ગલ, અંધારીઆની તેરશથી પડવા સુધીના ચાર દિવસ, સૂર્ય
ચંદ્રથી^૭ થતો કાન્તિસામ્યપાત,^૮ પાપઅહોનીહોરા, મધ્યરાત્રિ અને
મધ્યાહ્ન, માળાપના શ્રાદ્ધનો દિવસ અને માતાનું ૨૦૨૨૧લાપણું.

§ ૩. ભાવાર્થ—પોતપોતાના જન્મનો માસાદિ,^૧ અહણુનું^૨ ન-
ક્ષત્ર, ચંદ્રાયુધ,^૩ નકાર્દ્ધ^૪ મુહૂર્ત, પહેલા ગર્ભથી જન્મેલા સંતાન માટે
જેઠ મહિનો, પાપઅહ યુક્ત^૫ પાપઅહે ભોગવાએલું અને જે નક્ષત્ર
ઉપર પાપઅહ જનાર છે એવા ત્રણે નક્ષત્રો, વેધવાળું નક્ષત્ર, અધિક
માસ^૬ ને ક્ષય માસ, વિષ્કુંભ, વ્યાધાત, શૂલ, વજ્ર ગંડ, અતિગંડ, એ
યોગોની અનુક્રમે ૩, ૬, ૫, ૬, ૬, ૬ એ ધંડીઓ, અને નક્ષત્રોની^૭ વિષધડીઓ.

૪. ભાવાર્થ—લક્ષા, ૧ ધંચક, ૨ પાપઅહોનોનવમાંશ, ૩ અરાખ-
ચંદ્ર, ૪ સિદ્ધારકદશા, ૫ જન્મ રાશિના સ્વામીનો, ગુરુ અને શુક્રનો
અસ્ત, લગ્ન કે ચંદ્રને પાપઅહથી થતી કર્તરી, ગ્રાહ્યર અહથી થતું
રિષ્ટ, અહણ, જન્મ અને મરણથી થતાં ત્રણે સૂતકો, નહારી નિશા-
નીઓ, મનનું ભંગ થયું અને શરીરમાં રોગ, એ સર્વે બામતો દરેક
મારા કામમાં ત્યાગ કરવી.

(કથને વૃદ્ધિતિથિનું ઉદાહરણ)

વમિષ્ઠઃ—સ્પુસ્તિસસ્તિયયોવારેષ્કસ્મિન્નવમાતિથિઃ । તિથિર્વારત્રયં
ચૈકા ત્રિગુસ્પૃક્ દ્વેડતિનિદિતે ॥ કૃતંયન્મંગલંતત્રાત્રિગુસ્પમ
વમેદિને । સંમોભવતિતસ્તિમમગ્રો સમ્યગ્યર્થેધનમ્ (૩)

* ટીપ સ્લોક ૨—૧ વિં પ્રં સ્લોક ૨૦ માંછે. ૨ ને તિથિ તથા વારને
બોગવતી દોષ તેને જદિ તિથિ હશે છે. ૩ કોઈ પણ દિવસે સ્પર્ધેય પછી
ને તિથિ સર થાય અને બીજા દિવસના સ્પર્ધેય થતા પહેલાં તે તિથિ પુરી
થઈ જતી હોય; તે તિથિને ક્ષય તિથિ કહે છે, જ્યારે ને વારમાં ક્ષયતિથિ
આવતી હોય તે વારમાં ત્રણ તિથિઓ આવતી બેઠાંજે. ૪ વિં પ્રં સ્લોક
૧૮ માંછે. ૫ કોઈપણ મહો ૧ રાશિનો ત્યાગ કરી, બીજી રાશિમાં પ્રવેશ
કરે તેને મૌહાંતિ અથવા મંકમણ કહે છે, તો તે દરેક મંદના સંક્રમણ વખતે.
વિં ૧૭ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પડાયો ત્યાગ કરવી. ૬ વિં પ્રં સ્લોક
૧૯ માંછે. ૭ વિં પ્રં સ્લોક ૨૧ માંછે. ૮ વિં પ્રં સ્લોક ૩૨ માંછે.

૬ ટીપ સ્લોક ૩—૧ આદિ શબ્દથી પોતાના જન્મનો માસ, તિથિ, નક્ષત્ર,
ભોગ અને કરણ ૨ અદણ વખતે ને નક્ષત્ર દોષ તે અદણનું નક્ષત્ર જળજું.
૩ વિં પ્રં સ્લોક ૧૮ માંછે. ૪ વિં પ્રં સ્લોક ૨૧ માંછે. ૫ વિં
પ્રં સ્લોક ૨૪ માંછે. ૬ મં પ્રં સ્લોક ૨ માંછે. ૭ વિં પ્રં સ્લોક ૨૨ માંછે.

૭ ટીપ સ્લોક ૪—૧ વિં પ્રં સ્લોક ૧૧ માંછે ૨ વિં પ્રં સ્લોક ૨૯
માંછે ૩ નવમાંશ લગ્નમાં પાપમદની રાશિ દોષ તો પાપમદનો નવમાંશ
કહેવાય, પદ્મર્થ વિં પ્રં સ્લોક ૩૫ માંછે, ૪ ગ્રાં પ્રં સ્લોક ૧ માંછે
૫ ને મહાદશા આગુપ્તને દરકન કરતા દોષ તેવી દશા સિદ્ધારક દશા
કહેવાય છે. ૬ વિં પ્રં સ્લોક ૩૮ માંછે ૭ ગ્રાં પ્રં સ્લોક ૧ માંછે.

અર્થ—એકજવારે ત્રણ તિથિઓ હોય, જેમકે નવમી રવિવારે, ૨ ધડી હોય, અને ઉપરાંત દશમી ૫૬ ધડી હોય, ત્યારબાદ એકાદશી ૫૫ ૪ ધડી હોય, એટલે તેનું નામ (અવમા) “ક્ષયતિથિ” કહેવાય છે.

તેમજ ત્રણવાર પર્યન્ત એકજ તિથિ ભોગવાય, જેમકે ત્રીજ રવિવારે ૫૮ ધડી હોય, ત્યારબાદ ચતુર્થી સોમવારે ૬૦ ધડી હોય, અને મંગલવારે ચતુર્થી ૩ ધડી હોય, એટલે તેનું નામ (ત્રિધુરપૃષ્ઠ) “વૃદ્ધિતિથિ” કહેવાય છે.

તે બન્ને પ્રકારની તિથિઓ અતિ નિર્દિત છે. અને એવી તિથિઓમાં જે કંઈ મંગલ કાર્ય કરવામાં આવે, તે જેમ આશિમાં નાંખેલાં લાકડાં બળી જાય તેમ જલદી ભરમ થઈ જાય છે. (૩)

(ક્ષય ને વૃદ્ધિતિથિનો દોષલંગ)

વસિષ્ઠઃ—અવમાખ્યં તિથેદોષં કેંદ્રગોદેવપૂજિતઃ। હંતિયદ્વત્પાપચયંવ્રતં

દૈવાર્પિકંયથા ॥ ત્રિધુમ્પૃગાણ્યં દોષં સૌમ્યઃકેંદ્રગતઃસદા।

હંતિ યદ્વત્પાપચયમશૂન્ય શયનવ્રતમ્ (૪)

અર્થ—જેમ જે વરસ સુધી કરેલું વ્રત, પાપના દગલાને બાળે છે, તેમ જો ગુરુ કેંદ્રમાં રહેલા હોય તો તે અવમા (ક્ષય) તિથિના દોષનો નાશ કરે છે, તેમજ જેમ અશાક સુદી ૧૧ ને દિવસે કરેલું. દેવશયનવ્રત પાપના દગલાને બાળે છે, તેમ જો પુષ્ય કેંદ્રમાં રહેલા હોય તો ત્રિધુરપૃષ્ઠ (વૃદ્ધિ) તિથિના દોષનો નાશ કરે છે. (૪)

॥ કદિપત ઉદાહરણ. ॥

૩ તિથિ મંગલવારની રાત્રે બુધવાર બેસતા પહેલાં કંઈપણ ધડી હોય, એટલે ત્રીજ જેડી હોય અને બુધવારના સૂર્યોદયથી ગુરવારના સૂર્યોદય સુધી ૫૫ ત્રીજ હોય અને શુક્રવારે કંઈક ધડી કે પછી ત્રીજની હોય, એવા કોઈપણ ત્રણ વાર સુધી ગમે તે તિથિ લંબાતી હોય, તો તે વૃદ્ધિતિથિ, કહેવાય છે.

કદિપત ઉદાહરણ—ગુરવારના સૂર્યોદય વખતે પાંચમ છે, તે પાંચમ તેજ દિવસે સૂર્યોદય પછી ૧ ધડીએ ઉતરી જાય અને તે ગુરવારે ૧ ધડી પછી છઠ, બેસે તે છઠ, ૫૬ ધડી સુધી રહે એટલે સૂર્યોદયથી ૧ ધડી પાંચમ અને ૫૬ ધડી છઠ મળી સૂર્યોદયથી ૫૭ ધડીએ છઠ ઉતરી જાય ને સાતમ

એસે, એટલે ગુરુવારના દિવસે ૫,૬,૭, એ પ્રમાણે ત્રણ તિથિઓ ભોગવાય છે, તેમાં વચમાં ભોગનાએલી તિથિ ૬ તે ક્ષયતિથિ કહેવાય છે. એ પ્રમાણે ત્રણ તિથિઓમાંની વચલી તિથિને “ક્ષયતિથિ” કહેવાય છે.

વૃદ્ધિ અને ક્ષયતિથિની માફક ત્રણ વાર સુધી ભોગવનાર નક્ષત્રને યોગને પણ વૃદ્ધિ નક્ષત્ર અને વૃદ્ધિ યોગ જાણુવા, તે એકજ વારમાં ત્રણ નક્ષત્ર કે ત્રણ યોગ આવે તેમાંના વચલા નક્ષત્ર કે યોગને ક્ષયનક્ષત્ર કે ક્ષયયોગ જાણુવો.

ચૈત્રાદિક મહિનાઓમાં આવતી શૂન્ય સંજ્ઞક તિથિઓ.

મુ. વિ-માત્રે ચંદ્રદશૌ નમસ્યન્નક્રનેત્રે માધવે દ્વાદશી પૌષે;વેદશરા
 રૂપે દશ શિવા માર્ગેઽદ્રિનાગા મધૌ ॥ ગાંઠૌ ચોમયપક્ષગાઘતિયયઃ
 શૂન્યા વૃષેઃ કીર્તિતા ડર્ત્તવાદતપસ્વશુકતપર્સા કૃષ્ણેશર્તાગાન્ધયઃ॥
 શક્રાઃ પશ્ચોસેતેશક્રાદ્રધમિવિશ્વરસાઃ ક્રમાત્ (૫)

અર્થ—ચૈત્રમાં બે પક્ષની ૮-૯, વૈશાખમાં બે પક્ષની ૧૨, જ્યેષ્ઠમાં શુદ્ધ ૧૩, વદ ૧૪, આષાઢમાં શુદ્ધ ૭, વદ ૬, શ્રાવણમાં બે પક્ષની ૨-૩, ભાદરવામાં બે પક્ષની ૧-૨, આસોમાં એક પક્ષની ૧૦-૧૧, કાર્તિકમાં શુદ્ધ ૧૪ વદ ૫, માર્ગશીર્ષમાં બે પક્ષની ૭-૮, પૌષમાં બે પક્ષની ૪-૫, માઘમાં સુદી ૬ વદી ૫, અને ફાગણમાં શુદ્ધ ૩, વદ ૪, એ પ્રમાણે ચૈત્રાદિ માસમાં શૂન્ય તિથિઓ આવે છે. (૫)

॥ શૂન્યતિથિ યુક્ત નિર્દીત નક્ષત્રો. ॥

॥ તપાનિથં શુભેસાર્વ દ્વાદશ્યાં વૈશ્વમાદિમે ॥ અનુરાધા દિતી-
 યાયાં પશ્ચમ્યાંપિચ્ચમંતયા ॥ ઋત્તરાશ્વતૃતીયાયામેકાદશ્યાં ચ
 રોહિણી ॥ સ્વાતીચિત્રે ત્રયોદશ્યાં સપ્તમ્યાં હસ્તરાક્ષસે ॥ નવમ્યાં
 કૃત્તિકાઽષ્ટમ્યાં પૂષાપૃથ્વાં ચ રોહિણી (૬)

અર્થ—૧ ને ઉત્તરાષાઢા, ૨ ને અનુરાધા, ૩ ને ત્રણ ઉત્તરા,
 (ઉ. ૧ા. ઉ. ૫ા. ઉ. ૭ા.) ૫ ને મધા, ૬ ને રોહિણી, ૭ ને હસ્ત, ૮ ને
 પૂર્વાશાઢપદ, ૯ ને ફાલ્ગુ, ૧૧ ને રોહિણી, ૧૨ ને આશ્લેષા, ૧૩ ને
 સ્વાતી, એ તિથિયુક્ત નક્ષત્રો હોય તે શુભકાર્યોમાં નિર્દિત છે. (૬)

॥ ચૈત્રાદિ મહિનાઓમાં આવતાં શૂન્ય નક્ષત્રો ॥

॥ કદાસમે ત્વાષ્ટ્રવાયૂ વિશ્વેઙ્યૌ ભગવાસઘૌ । વૈશ્વશ્રુતી પાશિ-
પૌષ્ણે અજપાદામિ પિંગ્વમે ॥ ચિત્રાદ્વીશૌ શિવાશ્વર્કાઃ શ્રુતિમૂલે
યર્મેદ્રમે । ચૈત્રાદિમાસે શૂન્યાख्याસ્તારાવિત્તવિનાશદાઃ (૭)

અર્થ—ચૈત્રમાં અધિની—રોહિણી, વૈશાખમાં ચિત્રા-સ્વાતી, જ્યે-
ષ્ઠમાં પુષ્ય-હિતરાપાદા, અષાઢમાં પૂર્વાશ્વિની-ધનિષ્ઠા, શ્રાવણમાં ઉત્તરા-
પાદા-શ્રવણ, ભાદરવામાં સતભિષા—રેવતી, આસોમાં પૂર્વાભાદ્રપદ, કાર-
તિકમાં કૃત્તિકા-મઘા, માર્ગશીર્ષમાં ચિત્રા-વિશાખા, પૌષમાં અધિની-
આર્દ્રા-હસ્ત, માઘમાં મૂલ-શ્રવણ, અને ફાગણમાં બરણી-જ્યેષ્ઠા આ
નક્ષત્રો ચૈત્રાદિ મહિનાઓમાં શૂન્ય છે, તેથી તે શુભકાર્યમાં લેવાથી ધનનો
નાશ થાય છે. (૭)

॥ ચૈત્રાદિ મહિનાઓમાં આવતી શૂન્ય રાશિઓ ॥

॥ ઘટોલ્લપોગૌર્મિયુનં મેપકન્યાલિતૌલિનઃ ॥ ઘનુઃ કર્કોમૃગઃ
સિદ્ધચૈત્રાદૌ શૂન્યરાશયઃ (૮)

અર્થ—ચૈત્રાદિ બાર મહિનાઓમાં અતુકમે કુંભ-મીન-વૃષભ-મિથુન
મેષ-કન્યા-વૃશ્ચિક-તુલા-ધન-કર્ક-મકર અને સિદ્ધ શૂન્યરાશિઓ છે. (૮)

(શૂન્ય તિથિ-ને રાશિથી થતું ફલ)

વસિષ્ઠઃ-તિથયો માસશૂન્યાख्या વંશવિત્તવિનાશદાઃ । આસુશ્રાદ્ધં
પ્રકુર્વૈત નૈવદંગલમાચરેત્ (૯)

અર્થ—માસશૂન્ય નામની તિથિઓ, વંશ અને ધનને નાશ કરનારી
છે, માટે તે તિથિઓમાં શ્રાદ્ધકર્મ કરવું, પરંતુ મંગલકાર્ય કરવું નહિ. (૯)

॥ ચૈત્રાદૌમાસશૂન્યાख्या વંશવિત્તવિનાશદાઃ । તસ્માત્તાન્સંપ-
રિત્યજ્ય શોમનં કારયેત્સુધીઃ (૧૦)

અર્થ—ચૈત્રાદિ માસોમાં માસશૂન્ય નામની રાશિઓ, વંશ અને ધનનો
નાશ કરે છે માટે તેનો ત્યાગ કરી શુભ કામ કરવું. (૧૦)

(શૂન્ય તિથિ ને શૂન્ય નક્ષત્રનો દોષ લંઘ.)

જગન્મોહને—કેન્દ્રેચૈવત્રિકોનેચ શુભોલુપચયેડપિવા । एको-
ડપિबलवांश्चापि शून्यतिथ्युद्दुनाशकः (११)

અર્થ—એક પાસુ શુભ ગ્રહ નો કેન્દ્ર ત્રિકોણ કે ઉપચયસ્થાનમાં
જલવાન થઈ રહ્યા હોય તો શૂન્ય તિથિ અને નક્ષત્રના દોષનો નાશ કરે છે.

(શૂન્ય તિથ્યાદિકનો લંઘ)

नारदः—तिथयो मासशून्याश्च शून्यलग्नानि यान्यपि ॥ मध्यदेशे
विवर्ज्यानिनदूष्याणीतरेषु ॥ पंचबंधकाणल्लग्नानि मासशून्याश्चरा-
शपः । गौडमालवयोस्त्याज्या अन्यदेशेनगर्हिताः (१२)

અર્થ—ત્રૈતિકી માસોમાં જે શૂન્ય તિથિ, નક્ષત્ર, તથા લગ્નો કલાં
છે, તે મધ્ય દેશમાંજ દોષદાયક છે, બીજા દેશોમાં દોષ નથી, પાંગળાં-
આંધળાં અને કાંણાં જે લગ્નો છે, અને શૂન્ય તિથ્યાદિક, ગૌડ અને
માળવા દેશમાં દોષ આપે છે, બીજા દેશોમાં તેનો દોષ નથી (૧૨)

(ધણા દોષોનો લગ્નકર્તા રવિયોગ)

सु. चिं—सूर्यभाद्रेदगतर्क दिग्विभनखसंमिते । चंद्रर्षोरवियोगाः
स्युर्दोषसंघविनाशकाः (१३)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી મળતી ૪,૬,૮,૧૦,૧૩,૨૦ આ સંખ્યા જેટલું
જો ચંદ્રમાનું નક્ષત્ર આવે તો ધણા દોષોનો નાશ કરનાર રવિયોગ થાય છે. (૧૩)

(સિદ્ધિયોગ)

सूर्येऽर्कमूलोत्तरपुण्यदासं चंद्रेऽश्रुतिब्राह्मशशीज्यमैत्रम् ।

भौमे ऽश्व्यदिर्बुध्न्यकृशानुसार्पमेत्रास्त्रमैत्रार्ककृशानुचान्द्रम् ॥

जीवैत्तपैत्राश्व्यदितीज्याधिण्यं शुक्लेऽस्य मैत्राश्व्यदितिश्रवोमम् ।

शनौश्रुतेब्राह्मसमीरभानि सर्वाधिसदयै कथितानि पूर्वैः (१४)

અર્થ—રવિચારે-અપિની-પુખ્ત-હસ્તા-મૂલ-જય ઉત્તરા. ઉ. ૬૫ ઉ.
પા. ઉ. બા.), સોમચારે-શદિહી-મૃગશીર્ષ-પુખ્ત-અનુરાધા, મંગલચારે

અશ્વિની-કૃતિકા-અશ્લેષા-ઉત્તરાભાદ્રપદ, બુધવારે-કૃતિકા-રોહિણી-મૃગશીર્ષ-
હસ્ત-અનુરાધા, ગુરુવારે-અશ્વિની-પુનર્વસુ-પુષ્ય-રેવતી, શુક્રવારે-અશ્વિ-
ની-પુનર્વસુ-અનુરાધા-શ્રવણ-રેવતી, શનિવારે-રોહિણી-સ્વાતી-શ્રવણ;
આ પ્રમાણે વાર ને નક્ષત્રના યોગથી સિદ્ધિયોગ થાય છે.

(તિથ્યાદિક યોગોના લંગ.)

॥ કુપોગાસ્તિથિવારોત્યાસ્તિયમોત્યામવારજાઃ । હૂળવંગ-
સ્વશેષેવ વર્જ્યાન્નિતયજાસ્તથા (૧૫) :

અર્થ—તિથિવાર-તિથિનક્ષત્ર-નક્ષત્ર વારથી કહેલા હુલયોગો, અથવા
તિથિનક્ષત્ર વારથી કહેલા હુલયોગો; હૂણુ-વંગ-અશ, આ દેશોમાં જ દોષ-
યુક્ત છે, બીજા દેશોમાં નહિ. (૧૫)

(યક્ષછિદ્ર તિથિઓ-અને તેની હુલ ધડી.)

॥ વેદાંગાઘનવાકેંદ્રપક્ષરંધ્રતિથૌસજેન્ । વસ્વંકમનુત્તવાશાશરા
નાઢીઃ પરાઃ શુભાઃ (૧૬)

અર્થ—૪-૬-૮-૯-૧૨-૧૪, આ તિથિઓની આદિમાં, અનુક્રમે
૮-૯-૧૪-૨૫-૧૦-૫, આટલી ધડીઓ શુભ કામમાં છોડીને બીજી ધડીઓ
: લેવી સારી છે. (૧૬)

(હોલિકાષ્ટકનો નિષેધ.)

॥ વિપાશોરાવતીતીરેશુતુદ્રૂશ્ચ ત્રિપુષ્કરે । વિવાહાદિયુમેનેષ્ટ
હોલિકાપ્રાગ્દિનાટકમ્ (૧૭)

અર્થ—વિપાશા-ઝીરાવતી અને શુતુદ્રી-આ નદીઓના પ્રદેશોમાં, અને
ત્રિપુષ્કર દેશમાં વિવાહાદિ શુભ કામમાં હોલિકાષ્ટક, અશુભ છે, (૧૭)

(મૃત્યુ યોગાદિના લંગ.)

॥ મૃત્યુક્રકચદગ્ધાદીર્નિદૌ શસ્તેશુભાન્નગુઃ । કેચિદ્યામોચરં
ચાન્પે યાત્રાપામેવ નિંદિતાન્ (૧૮)

અર્થ—મૃત્યુ-કકચ-દગ્ધ વિગેરે હુલયોગો; મંદ્રમા સારા હોય તો બાધ
કરતા નથી, : કોઈ રૂપિના મતથી એક પ્રહર પછી સારા છે, બીજાઓના
મતથી મુસાફરીમાં જ દૂષિત છે. (૧૮)

(પુનર્લેગ.)

॥ અયોગે સુયોગોઽપિચેત્સ્યાત્તદાનીયયોગોનિહત્યૈષ સિદ્ધિતનોતિ ॥
પરેલમશુદ્ધયાકુયોગાદિનાશ્ચોત્તરં વિષ્ટિપૂર્વચ શસ્ત્રમ્ (૧૯)

અર્થ—દુષ્ટયોગ સમયે શુભ યોગ હોય તો ખરાબ ફલને લક્ષ્યને સિદ્ધિ
કરે છે, કેટલાકના મતથી મગ શુદ્ધિપરે દુષ્ટયોગે દૂર થાય છે, અથવા દિવસના
૧૨ વાગ્યા (દિનાર્દ) પછી શુભ ફલ આપે છે. (૧૯)

(મન્વાદિ અને યુગાદિ :તિથિઓ.)

મન્વાદ્યાસ્તિતિથી મધૌ તિથિસ્વીકર્ણેશુચૌ દિક્તિથી
જ્યેષ્ઠેઽત્યેચ તિથિસ્તિવયે નવતપસ્યન્વાઃ સહસ્યે શિવા ॥
મદ્રેઽગ્નિશ્ચ સિતેત્વમાપ્તનમસઃ કૃષ્ણે યુગાદ્યાઃસિતે
ગોમ્ની ચાદુલરાધયોર્મદનદર્શોમાદ્રમાધ્યાસિતે (૨૦)

અર્થ—જ્યેષ્ઠ મુદી ૩-૧૫, જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ ૧૫, આશાઢ શુદ્ધ ૧૦, આવશ્ય
વદી ૮-૩૦, બાદરવા શુદ્ધ ૩, આસો શુદ્ધ ૯, કર્તિક શુદ્ધ ૧૨-૧૫, પૌષ
શુ. ૧૧, માઘ શુ. ૭, શ્રાવણ શુ. ૧૫, આ તિથિઓ મન્વાદિ છે. કૃત્ત-
ત્રેતા-દ્વાપર અને કલિ આ ચારે યુગોમાં અનુક્રમે કર્તિક શુ. ૮, વૈશાખ
શુદી ૩, બાદરવા વદી ૧૩, અને માઘ વદી ૩૦, એ મુળોના આરંભની
આદિ તિથિઓ છે. (૨૦)

(મઃ બ્રાજવામાં નિષિદ્ધ દિન.)

શુક્રારાકિષ્ણુ દર્શપૂતમદનેનંદાસુતીક્ષ્ણોગ્રમે
પૌષ્ણે વારુણમે ત્રિપુષ્કરાદિને ન્યૂનાધિમાસેઽયને ॥
યામ્યેઽન્દાત્પરતશ્ચ પાતપરિધે દૈવેજ્યશુક્રાસ્તકે
મદ્રાવૈધૃતયોઃશવમીતકૃત્તેર્દાદિને પક્ષેસિતે (૨૧)

અર્થ—૧-૬-૧૧-૧૩-૧૪-૩૦, આ તિથિઓમાં મંગલ શુક્ર ને શનિ-
વારે; બરહુ-આદ્રા-અશ્લેષા-મઘા-ઉત્તરાશ્વિની-જ્યેષ્ઠા-મૂળ-ઉત્તરાર્દ્રા-
શતભિષા-ઉત્તરા બાદરવા નક્ષત્રોમાં, પ્રથમ કહેલા ત્રિપુષ્કરયોગમાં; અધિક
અને ક્ષય માસમાં, દશિશુભામ્માં-વર્ગ પાત્રી-અનીપાત, પરિચોગમાં,

ગુરુ-શુક્રના અસ્તમાં, બદ્ધ અને વૈધૃતિયોગમાં, શુક્લપક્ષમાં, આદિ નાડીમાં મુડકનો દાહ કરવો નહિ. (૨૧)

(સામાન્ય દરેક કામમાં વર્જ્ય-યોગો.)

જન્મ પ્રત્યરિતારયોર્મૃતિમુક્તાંડત્યેન્નેચકર્તુર્નસ-

ન્મધ્યો મૈત્ર ભગાદિતિધ્રુવવિશાત્વાદ્વ્યાધિમેજ્ઞેડપિચ ॥

શ્રેષ્ઠોડર્કેજ્યવિધોર્દિને શ્રુતિકરસ્વાયશ્ચિપુણ્યે તથા

ત્વાશૌચાત્પરતો વિચાર્યમાશ્વિલં મધ્યે યથાસંભવમ્ (૨૨)

અર્થ—જન્મતારા-પ્રત્યરિતારા અને ૪-૮-૧૨ મા ચંદ્રમાં કામ કરવું નેહ છે, રોહિણી-પુનર્વસુ-પૂર્વાશ્વિની-ઉત્તરાશ્વિની-અનુરાધા-ઉત્તરાષાઢા-ઉત્તરાભાદ્રપદ, એ નક્ષત્રો વિશાખાના પહેલા એ ચરણમાં અને બુધવારે કામ કરવું અધ્યમ છે, અને રવિ-સોમ-ગુરુ આ વારોમાં, અશ્વિની, પુષ્ય, હસ્ત, સ્વાતી, શ્રવણ, આ નક્ષત્રોમાં કામ કરવું ઉત્તમ છે, આ પ્રમાણે પ્રેતના દિવસથી ૧૩ દિવસ પછી કહેલ યોગો શ્રેષ્ઠ છે, પરંતુ ૧૩ દિવસોની અંદર તે વખતના અનુસાર પ્રમાણે જાણવું. (૨૨)

(અવશ્ય કાર્યમાં તિથ્યાદિક દોષનું નિવૃત્તિ જ્ઞાન.)

દુષ્ટેયોગેદેમચંદ્રેચ શંખંધાન્યંતિથ્યર્ધેતિયૌતંદુઃકાંશ્ચ । વારેરત્ન-
મેચગાંદેમનાદયાં દયાત્સિંધૂત્યંચ તારામુરાજા. (૨૩)

અર્થ—રાજાએ દુષ્ટયોગમાં તથા દુષ્ટ ધડીયોમાં સોનું આપવું, દુષ્ટ ચંદ્રમાં શંખ આપવો, તિથિના અર્ધભાગમાં ધાન્ય, દુષ્ટ તિથિમાં ચોખા, દુષ્ટ વારમાં રત્ન, દુષ્ટ નક્ષત્રમાં ગાય, દુષ્ટ નાડીમાં સોનું, અને દુષ્ટ તારાઓમાં મીઠું આપીને પ્રયાણાદિ અવશ્ય કામ કરવું. (૨૩)

(ક્ષત્રિયોમાં કયા દેવનું યજ્ઞ કરવું તે વિષે.)

નારદઃ—(યદિનં યસ્ય દેવસ્ય તદિનેતસ્ય સંસિયતિઃ)

અમિપુરાણે—

॥ પ્રતિપદ્યમિપૂજાસ્યાત્ દ્વિતીયાયાંચવેદસઃ ॥ દશમ્યામંત-

કસ્યાંપિ પૈર્ઘ્યા પૂર્જા ગૃહસ્યચ ॥ ચતુર્ધ્યાંગણનાંયસ્ય ગૌર્યાસ્તત્પૂર્વ
વાસરે ॥ સરસ્વત્યાનવમ્યાંચ સંપ્રમ્યાં માંસ્કરસ્યચે ॥ અષ્ટમ્યાંચ
ચતુર્દશ્યામેકાદશ્યાં શિવસ્યચ ॥ દ્વાદશ્યાંચત્રયોદશ્યાં હરેશ્ચમદન-
સ્યચ ॥ શેષાદીનાંફળાંશાનાં પંચમ્યાંપૂજનં મવેત્ ॥ પર્વર્ણોદોસ્તિ-
થીષ્વાસુ પક્ષદ્વયગતાસ્વાપે (૨૪)

અર્થ—જે દેવની જે તિથિ હોય તે દેવની તે તિથિએ સ્થિતિ જા-
ણવી, પડવેના દિવસે અગ્નિ, બીજે બ્રહ્મા, ત્રીજે ઐશ્વરી, ચોથે ગણપતિ,
પાંચમે ગણપતિ, છઠે કાર્તિકસ્વામી, સાતમે સૂર્ય, આઠમ-અંગીઆર-
સ અને ચૌદસે શંકર, નવમીએ સરસ્વતી, દસમે યમ, બારસે વિષ્ણુ,
તેરસે કામદેવ, અને પુનમ તથા અમાસના દિવસે ચંદ્રમાનું પૂજન ક-
રવું, આ તિથિઓ શુક્લ અને કૃષ્ણ બંને પક્ષની જાણવી, (૨૪)

(પ્રતિપદાદિ તિથિએમાં થતાં કાર્યો.)

વાસિષ્ઠઃ—

દરેક માસની બંને પક્ષની પ્રતિપદા એ વિવાહ, યાત્રા, જનોષ્ઠ, પ્રતિષ્ઠા,
સીમંત, ચૌલ, વાસ્તુ, ગૃહપ્રવેશ ઇત્યાદિ મંગલ કાર્યો કદાપિ કરવાં નહિં.
બીજે રાજનાં સાત અંગ ચિન્હ, વાસ્તુ, જનોષ્ઠ, પ્રતિષ્ઠા, યાત્રા, વિવાહ
અને દરેક બ્રુણ્યુ આદિ મંગલ કાર્યો હમ્મેશાં કરવાં.

ત્રીજે—સંગીતવિદ્યા, દરેક જાતનું શિક્ષ કર્મ, સીમંત, ચૌલ, અન્ન-
પ્રાસન, ગૃહપ્રવેશ અને બીજાંને દિવસે જે મંગલકાર્યો કરવાનાં કહેલાં છે તે
સર્વે કાર્યો કરવાં.

ચિત્રતા—(૪-૬-૧૪) તિથિમાં વિજ્ઞાના, વધ, અંધન, ઘટ્ટ, વિપ્,
અગ્નિ, પાત, ઇત્યાદિ કાર્યો કરવાથી સિદ્ધિ મળે છે, અને તે ચિત્રતા તિથિના
દિવસે જે મૂર્ખ લોકો મંગલ કામ કરે છે તો ને જલદી નાશ પામે છે.

પાંચમે—કહેલાં અને ન કહેલાં પણ ચર તથા રિચર શુભ કાર્યો કર-
વાથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, પરંતુ દેવું આપવું નહિં, કારણ કે તેથી વિ-
નાશ થાય છે.

છઠે-દક્ત દંતધાવન વિના અભ્યંગ, યાત્રા, પિતૃકર્મ, પૌષ્ટિકમંગલ, શિષ્ય, વારતુ, વજ્ર, આભૂષણુ ઇત્યાદિ કાર્યો કરવાં.

સાતમે-ખીજ-ત્રીજ ને પાંચમે કહેલાં સમગ્ર કાર્યો કરેલાં સિદ્ધ થાયછે.

આઠમે-સંગ્રામયોગ્યકામ, વારતુ, શિષ્ય, વૃષદર્થ, લેખન, સ્ત્રી, રાત્ર, ભૂષણુ આદિ સમગ્ર કાર્યો કરવાં.

દશમે-ખીજ, ત્રીજ, પાંચમ અને સાતમે જે જે કાર્યો કરવાનાં કહેલાં છે, તે કાર્યો કરવાથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

અગ્નીઆરસે-વ્રત, ઉપવાસ, ધર્મકાર્ય, દેવતા ઉત્સવ, શિષ્યકર્મ, વારતુ વિગેરે કાર્યો કરવાં.

ખારસે-નવીન ગૃહકાર્ય અને યાત્રા સિવાય પૃથ્વીમાં થતાં દરેક ધર્મ-કાર્યો, પુષ્ટિકારક શુભ કૃત્યો તેમજ ચર-ચિત્ત કાર્યો કરવાં.

તેરસે ખીજ-ત્રીજ-પાંચમ-સાતમ અને દસમને દિવસ કહેલાં-દરેક કાર્યો કરવાથી સિદ્ધિ થાય છે.

ચુનમે-યજ્ઞક્રિયા, પૌષ્ટિકકાર્ય, મંગલકાર્ય, સંગ્રામયોગ્યકાર્ય, વારતુ, વિવાહ, શિષ્યકાર્ય, પ્રતિષ્ઠા અને આભૂષણુ વિગેરે કાર્યો કરવાં.

અમાવાસ્યાએ-હરમેશાં પિતૃકર્મ કરીને પૌષ્ટિક આદિ કોઈ પણ શુભ કાર્ય કરવું નહિ, અને જે તે દિવસે ઉત્સવ વિગેરે કાર્યો કરે તો જલદી વિનાશ પામે છે.

(નંદાદિ તિથિઓની સમજ.)

નારદઃ-નંદામદ્રાજયારિક્તા પૂર્ણાઃ સ્યુસ્તિયયઃ પુનઃ। પર્યાયલેનવિજ્ઞેયા નેષ્ટમધ્યેષ્ટદાઃ સિતે ॥ કૃષ્ણપક્ષેવીષ્ટમધ્યનેષ્ટદાઃ ક્રમશઃ સ્મૃતાઃ (૨૬)

અર્થ-એકમ-છઠ ને અગ્નીઆરસથી આરંભીને, પાંચ પાંચ તિથિ-ઓની સંખ્યા અનુક્રમે નંદા-મદ્રા-જયા-રિક્તા અને પૂર્ણા થાય છે તે તિ-થિઓ શુક્લપક્ષમાં અનુક્રમે અશુભ, મધ્યમ અને શુભ ફલ આપે છે, કૃષ્ણ-પક્ષમાં ક્રમે, શુભ, મધ્યમ અને અશુભ ફલ આપે છે. (૨૫)

(સિદ્ધિયોગ.)

વસિષ્ઠઃ—શુક્રમ્નગુરુમંદેષ્યાવારા નંદાદિપુક્રમાત્, ।

સિદ્ધાતિથિઃ સિદ્ધિ દાસ્યાત્સર્વકાર્યેપુર્સર્વદા (૨૬)

અર્થ—શુક્રવારે નંદા, બુધવારે ભદ્રા, મંગલવારે જ્યા, શનિવારે રિક્તા, અને ગુરુવારે પૂર્ણા તિથિ હોય તો “સિદ્ધિયોગ” થાય છે. (૨૬)

(સિદ્ધિયોગથી થતો દાન ભંગ.)

॥ સિદ્ધાતિથિર્હંતિ સમસ્તદોષાન્યાન્માસશૂન્યાનાપિ માસદગ્ધાન્ ।

દિનમદગ્ધાનાપિ ચાન્યદોષાનેકાદશીયદ્વદશેપપાપાન્ (૨૭)

અર્થ—જેમ એકાદશી બધા પાપોનો નાશ કરે છે તેમ સિદ્ધિયોગ માસ શૂન્ય માસદગ્ધ ને દિનદગ્ધ આદિ દોષોનો નાશ કરે છે. (૨૭)

(પાંચ પર્વણીના દિવસો.)

વસિષ્ઠઃ—ચતુર્દશ્યષ્ટમીકૃષ્ણા ત્વમાવાસ્યાચપૂર્ણિમા ।

પુણ્યાનિપચ પર્વાણિ સંક્રાંતિર્દિનપસ્યચ (૨૮)

અર્થ—૪૫૫૫૫ની અષ્ટમી, ચૈત્રસ, અમાવાસ્યા, પૂર્ણિમા અને સૂર્ય-સંક્રાંતિ બેસવાનો દિવસ એ પાંચ પુણ્યકારક પર્વો છે. (૨૮)

(હુતાશન યોગ.)

ગુરુઃ—પૃથ્વાદિત્રિયયઃ સપ્તચંદ્રવારાદિભિર્પુતાઃ ।

ક્રમાત્પક્ષદ્વયેઽપિસ્યુઃ સપ્તયોગા હુતાશનાઃ (૨૯)

અર્થ—જો તે સોમ, સાતમને મંગલ, આઠમને બુધ, નવમીને ગુરુ, દશમને શુક્ર, એકાદશીને શનિ, તથા બારમને રવિવાર હોય તો તે “હુ-તાશન” યોગ કહેવાય છે.

જેમ અગ્નિ દરેક નાખેલી વસ્તુને બાળે છે તેમ હુતાશનયોગ પણ દરેકને બાળે છે, માટે શુભ કાર્યોમાં ત્યાગ કરવો. (૨૯)

(યમધંટ યોગ.)

દૈવજ્ઞ મનોહરે ગર્ગ:-

મૃગા વિશ્નાસ્વાદયાદ્રાંચ મૂલમૃક્ષંચકૃત્તિકા ।

રોહિણી હસ્ત ફલેવં યમધંટાઃ ક્રમાદ્રવેઃ (૩૦)

અર્થ—રવિને મઘા-સોમને વિશાખા, મંગળને આર્દ્રા, બુધને મૂલ, શુક્રને કૃત્તિકા, શુક્ર ને રોહિણી, શનિ ને હસ્ત, નક્ષત્રનો યોગ થનાથી 'યમધંટ' યોગ થાય છે. (૩૦)

(યમધંટ દોષનો ભગ.)

ગર્ગ:-વિંધ્યસ્યોત્તરભાગેતુ યાવદાતુહિનાચલમ્ ।

યમધંટકદોષોઽસ્તિનાન્યદેશેકદાચન્ (૩૧)

અર્થ—વિંધ્યાચલના ઉત્તર ભાગથી આરંભીને હિમાલય પર્વત સુધીના ભાગમાં યમધંટનો દોષ છે. બાકીના દેશોમાં તેનો દોષ નથી. ૧

લમથી શુભગ્રહ, કેન્દ્ર કે ત્રિકોણમાં રહ્યો હોય અથવા બે ચંદ્ર પણ રહ્યો હોય તો યમધંટનો દોષ ગણાતો નથી. ૨ (૩૧)

દીપિકાયાં—યમધંટેત્મજેદૃષ્ટૌ મૃતૃૌ દ્વાદશ નાડિકાઃ ।

યમધંટનો આઠ, અને મૃત્યુયોગની બાર ધટિકાઓ ત્યામ કરવી પછી તેનો દોષ નથી.

(યમધંટાદિ દોષોથી થતું નેષ્ટ ફલ.)

ઘસિષ્ઠઃ—નિધનં પ્રહરાર્થેતુ નિઃસ્વત્વં યમધંટકે, ।

કુલિકે સર્વનાશઃ સ્યાદ્રાત્રાવેતે ન દોષંદાઃ (૩૨)

અર્થ—પ્રહરાર્થયોગમાં મૃત્યુ થાય, યમધંટમાં નિર્ધનપણું, અને કુલિકામાં સર્વનો નાશ થાય છે, આ યોગો રાત્રિએ દોષ કરતા નથી. (૩૨)

(અવશ્ય પરત્વે યમધંટ આદિ દોષ વિધે.)

ગર્ગ:-વિંધ્યસ્યોત્તરભાગેતુ યાવદાતુહિનાચલમ્, ।

યમધંટકદોષોઽસ્તિ નાન્યદેશેષુ વિચતે, (૩૩)

અર્થ—વિધ્યાગજપર્વતના ઉત્તર તટથી—હિમાલયપર્વત સુધી—યમધંડનો દોષ છે; બીજા દેશોમાં યમધંડનો દોષ નથી.

મત્સ્યાંગમગધાંધ્રિયુ યમધંડસ્તુ દોષકૃત્, ।

કાશ્મીરેકુલિકં દુષ્ટમર્ષ યામસ્તુ સર્વતઃ (૩૪)

અર્થ—મત્સ્ય-અંગ-મગધ અને આંધ્ર દેશમાં, યમધંડયોગનો દોષ છે, કાશ્મીર દેશમાં કુલિકયોગનો દોષ છે, અને અર્ધયામનો દોષ તો સર્વ દેશોએ છે.

(મહાપાત આદિનો અવશ્ય ત્યાગ.)

નારદઃ—પંચિન્દ્રિને મહાપાત સ્તંદિનં વર્જયેચ્છુમે ।

અપિ સર્વગુણોપેતં દંપત્યો મરણમદમ્, (૩૫)

અર્થ—જો દિવસે મહાપાત થતો હોય, તે દિવસ શુભ કામમાં ત્યાગ કરવો, તે દિવસ બન્ને બીજા દરેક ગુણોથી ભરપૂર હોય તો પણ તે યોગ શ્રી પુરુષને મરણ આપનાર છે. (૩૫)

કશ્યપઃ—મહાવૈધૃતિપાતાશ્ચાં દૂપિતં લગ્નમુત્તમમ્, ।

રાજાવધૂતં પુરુષં ચદ્વત્સંપારિજતે, (૩૬)

અર્થ—મહાવૈધૃતિ-ને વ્યતીચાતથી દૂપિત થયેલું લગ્ન-બન્ને ઉત્તમ હોય. તો પણ જોમ રાજા અવધૂત પુરુષનો ત્યાગ કરે છે, તેમ તેને ત્યાગ કરવું. (૩૬)

અણ્મી દ્વાદશી પટ્ટી પક્ષરંધ્રાસ્તુતામુચ ।

સંગલે સર્વદા લાજ્યાતૂનં હિ દાનાઢિકાઃ (૩૭)

અર્થ—૭-આઠમ-ને બારમ-એ પક્ષરંધ્ર તિથિઓમાં દત્ત દશ ધટિ-કાઓ-દબ્બેશાં શુભ કર્મોમાં ત્યાગ કરવી. (૩૭)

(ચંદ્ર શુભ હોવાથી કક્યાદિ દોષનો ભંગ.)

રાજમાર્તઙ્ઢઃ—ઋકચો મૃત્યુયોગાઠ્ઠયો દિનં દગ્ધં તર્થવચ ।

ચંદ્રે શુભે જ્ઞપં યાંતિ વૃક્ષાવજ્ઞહતાઈવ (૩૮)

અર્થ—દિનગ્ધ-કકચ-અને-મૃત્યુયોગનો દોષ, જો ચંદ્ર શુભ હોય તો, જોમ વગ્ધી હજીએલા વૃક્ષો હાય પામે તેમ નાશ પામે છે. (૩૮)

(નીચેના દુષ્ટ યોગો એક પ્રહર પછી શુભ બાજુવા)

ઉત્પાતે ચમધંટેચ કાળેચ ક્રકચેતયા ।

તિથૌદગ્ધેચ કાલેચ પ્રાગ્યામાત્પરતઃ શુભમ્, (૩૯)

અર્થ—ઉત્પાત-ચમધંટ-હાણુ-કકચ-દગ્ધતિથિ અને કાલ-એ યોગો એક પ્રહર સુધી અશુભ છે; ત્યાર બાદ શુભ છે. (૩૯)

(સિદ્ધીધોગથી-દુષ્ટધોગનો ભંગ.)

અયોગઃ સિદ્ધિયોગશ્ચ દ્વાવેતૌ ભવતો યદિ ।

અયોગો હન્યતે તત્ર સિદ્ધિયોગઃ પ્રવર્તતે, (૪૦)

અર્થ—એકજ દિવસે-જે કુયોગ-તથા સિદ્ધિયોગ-બન્ને હોય તો કુયોગનો નાશ થાય છે, અને સિદ્ધિયોગનું બળ ચાલે છે. (૪૦)

(અમૃતયોગથી થતા દુષ્ટ યોગોનો ભંગ.)

હંસમૃતાશ્વયો યોગઃ સર્વાણ્ય શુભાનિ લીલયા નિયતમ્, ।

નભવાતિ પુનરિહ શક્તો વૈષ્ટિવિષ્ટિવ્યતીપાતે (૪૧)

અર્થ—અમૃતયોગ-સર્વ ભંતના અશુભ યોગોને લીલાવડે નાશ કરે છે, પરંતુ વૈષ્ટિ-વ્યતીતપાત-ને વિષ્ટિ-હણુવા શક્તિમાન થતો નથી. (૪૧)

(અવશ્ય કર્મમાં અમૃતયોગથી વ્યતીપાતાદિકનો પણ ભંગ) થાય છે.

દોષિકાકારઃ—યદિવિષ્ટિવ્યતીપાતો દિનં વાપ્યશુભં ભવેદ, ।

હન્ય તેઽમૃતયોગેન ભાસ્કરેણતમોયથા (૪૨)

અર્થ—જેમ સૂર્યથી અંધકાર નાશ પામે તેમ વિષ્ટિ વ્યતીપાત વિગેરે કુયોગથી અશુભ દિવસ હોય તો પણ અમૃતયોગ વડે નાશ પામે છે. (૪૨)

યત્ર લગ્નં વિનાકર્મ ક્રિયતે શુભસંજ્ઞકમ્, ।

તત્રતેષામયોગાનાં પ્રભાવાજ્ઞાયતે ફલમ્, (૪૩)

અર્થ—જ્યાં લગ્ન વિના શુભ કાર્ય કરાય છે ત્યાં તે કુયોગોનું બળ વધવાથી પણ અશુભ મળે છે. (૪૩)

(અવસ્ય ક્રમેમાં મધ્યાન્હ પછી નીચેના યોગ શુભ સમજવા.)

‘‘વિદિ રંગારકેશ્વરે વ્યતીપાતશ્ચૈવૃતિઃ ।’’

‘‘પ્રત્યરં જન્મનક્ષત્રં મધ્યાહ્નાસ્પરતઃ શુભમ્, (૪૪)’’

અર્થ—વિદિ અંગારક વ્યતીપાત વૈધૃત પ્રત્યરિ અને જન્મનક્ષત્ર મધ્યાન્હ પછી શુભ છે. (૪૪)

॥ આદિસહસ્ત્રે ગુરુપુષ્પયોગે બુધેઽનુરાધા રાત્રિ રોહિણિચ ।

॥ સોમેન સૌમ્યં મૃગશીર્ષે ચ મૌભાશ્વિનીચા મૃતસિદ્ધિયોગઃ (૪૫)

અર્થ—રવિને હરત, સોમને મૃગશીર્ષ, મંગલને અશ્વિની; બુધને અનુરાધા, ગુરુને પુષ્પ, શુક્રને રેવતી, રાત્રિને રોહિણી; એ પ્રમાણે વારને નક્ષત્રો યોગ થવાથી ‘‘અમૃતસિદ્ધિ’’ યોગ થાય છે. (૪૫)

(અમૃતસિદ્ધિયોગથી થતાં દોષોનો ભંગ.)

રામચારીકાન્ડ—॥ યદિ વિદિ વ્યતીપાતોદિનંવાપ્યશુભં ભવેત્, ।

॥ હન્યન્તેઽમૃતયોગેન ભાસ્કરેણતમો યથા. (૪૬)

અર્થ—જો વિદિ હોય વ્યતીપાત હોય અથવા દિવસ ગમે તેવો અશુભ હોય તો પણ અમૃતયોગ વડે; દરેક જાતના દોષો જેમ સર્વથી અધિકાર નાશ પામે તેમ નાશ પામે છે. (૪૬)

(દબ્ધદોષ)

વસિષ્ઠસંહિતાયામ્,—દગ્ધસશ્ચનિયત્કર્મકૃતં સર્વં વિનશ્યતિ ।

તસ્માદ્દગ્ધગૃહા સ્ત્વાજ્યાઃ શોમનેષ્વલિલેષ્વપિ. (૪૭)

અર્થ—દબ્ધસમ્રામાં જે કર્મ કર્યું હોય તે સર્વ નાશ પામે છે, મારે દરેક શુભ કાર્યોમાં દબ્ધસમ્રાનો ત્યાગ કરવો. (૪૭)

(કાલને રહેવાનો સમય.)

શાક્તીયે—મૂર્તઃકાલો નિવસતિ મહાનિશાયાં દિનદલે પસ્વાન્, ।

દશપૂર્વે દશપરતસ્તસ્માદ્વર્જ્યાનિચ પલાનિ (૪૮)

અર્થ—મધ્ય રાત્રિએ તથા મધ્યાન્હે મૂર્તિમાન કાલ નિવાસ કરે છે, મારે દસ પક્ષે પ્રથમ તથા દસ પક્ષે પાછલની ત્યાગ કરવી. (૪૮)

ષટેત્વરઃ—ગ્રહેરર્ષીદ્વોરવનિમ્લકંપે કેતુદ્ગમોલ્કાપતનાદિદોષે ।

અર્થે દશાહાનિવદંતિ તજ્જાસ્રયો દશાહાનિ વદંતિ કેચિત્, ॥

અર્થ—સૂર્ય ચંદ્રનું અહણ્ય ભુમિકંપ કેતુનો ઉદય અને ઉલ્કાપતન પ્રત્યાદિ દોષ થાય ત્યારે પ્રતબંધ (ઉપનયન) માં દશ દિવસ ત્યાગ કરવા કેટલાક પંડિતો તેર દિવસ પણ કહે છે. (૪૯)

લઙ્ગઃ—॥ જન્મર્ષગ્રહસંયોગે ન કુર્યાચ્છોભનંતરઃ ।

પાણિગ્રહણ યાત્રાદિ વિનાશમુપયાત્યતઃ (૫૦)

અર્થ—હરકોષ્ટ અહ પોતાના જન્મનક્ષત્રમાં હોય ત્યારે વિવાહ યાત્રા પ્રત્યાદિ શુભ કાર્ય કરવું નહિ. (૫૦)

(તિથિમાં નહીં કરવાનું કામ.)

રત્નમાલાયાં—પૃષ્ઠીપુતૈલં પલમૃમીષુ સૌરક્રિયાચૈવચતુર્દશીષુ ।

સ્ત્રીસેવનં નષ્ટકલાસુ પુંસામાયુઃક્ષયાર્થમુનયો વદંતિ (૫૧).

અર્થ—છત્રને દિવસે તેલ, આંખે માંસ, ચાંદસે હળમત, ન પુનમ તથા અમાવાસ્યાના દિવસે મૈથુન કરવાથી આયુષ્યનો ક્ષય થાય છે એમ મુનિઓ કહે છે. (૫૧)

(અહવેધથી થતો દોષ ભંગ.)

યુરુઃ—નિત્યેનૌમિત્તિકેકામ્યે જપહોમક્રિયાસુ ચ ।

ઉપાકર્મણિચોત્સર્ગે ગ્રહવેધોનવિચ્યતે (૫૨)

(અર્થ—નિત્ય નૈમિત્તિક કામ્યકર્મમાં, જપ હોમાદિ કાર્યમાં ઉપાકર્મમાં ઉત્સર્ગમાં અહવેધનો, દોષ નથી. (૫૨)

નો કુર્યાદ્રવિભાદગેન્દ્રધૃતિતો યુગ્મેષુ પંચાશયોઃ

સ્વર્ગાત્પંચમ્ શોભનાનિ તનુપાદેપૂગ્રશસ્ત્રાદિકમ્ ।

માસત્વયિનવારયોગતિથિભાદીનાં ચ સિદ્ધાધિધા

જ્ઞાતવ્યાઃ પુનરુક્તિરસ્તિ કુહચિત્સા તત્સ્મૃતિપ્રાપ્તયે ॥ ૫ ॥

॥ અન્વય—રવિભાવ અગેન્દ્રધૃતિતઃ યુગ્મેષુ પંચાશયોઃ સ્વર્ગાત્

પંચમુ શોભનાનિનોકુર્યાત્. एषुउग्रशस्त्रादिकम तनुयात् मासस्वर्वायन
वारयोगतिथीभादीनाम् सिद्धाभिधाः ज्ञातव्याः कुहचित् पुनरुक्तिः
अस्ति सा तत्स्मृतिप्राप्तये, ॥५॥

અન્યપાર્થ—રવિમાત સૂર્યના નક્ષત્રથી જ્યેષ્ઠઘટિત: ૭-૧૪-૧૮
થી ચુમેષુ એ એ નક્ષત્રોમાં પંચાશયો: ૫-૧૦ સ્વર્ગાત્ ૨૧ થી. પંચમુ
પાંચ નક્ષત્રોમાં શોભનાનિ શુભ કામો. નોકુર્યાત્ ન કરવાં. एषુ એ
નક્ષત્રોમાં ઉગ્રશસ્ત્રાદિકમ બંધકર શસ્ત્રપાત વિગેરે. તનુયાત્ કરવું,
માસસ્વર્વાયન વારયોગતિથિ ભાદીનામ માસ-રતુ-અયન-વાર-યોગ-તિથિ
ને નક્ષત્ર વિગેરેની સંજ્ઞા. सिद्धाभिधाः કહેલી છે તેજ સિદ્ધ જ્ઞાતવ્યા:
જાણવી. कुहचित् આ ગ્રંથમાં કોઈ કહેણે. पुनरुक्तिः અસ્તિ ફરીથી
કહેણું છે. सा ते तत्स्मृतिप्राप्तये ते भासादिकृतं स्मरन् यवाने माटे. ॥૫॥

૫. આવાર્થ—સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી ચંદ્રના દિન નક્ષત્ર સુધી
ગણતાં ૫-૭-૮-૧૦-૨૧-૨૨-૨૩-૨૪-૨૫-એ સંખ્યામાંના નક્ષ-
ત્રમાં શુભ કામ કરવું નહિ, પરંતુ એ નક્ષત્રોમાં બંધકર તામસી,
હયિઆરથી ધાત વિગેરે કાર્યો કરવાં, * ૧ માસ, રતુ, અયન, વાર,
યોગ, તિથિ, અને નક્ષત્રાદિકની સંજ્ઞા હુમ્મેશાં સિદ્ધ જાણવી. અને
આ ગ્રંથમાં કોઈ વખત ફરીથી તેની સંજ્ઞા કહેવામાં આવે તો તે
માસાદિક સમજવા માટે કહ્યું છે એમ જાણવું. (૫)

(જન્મનો માસ જાણવાની રીત અને તેથી થતો ફાપ.)

जगन्मोहनेवृद्धगर्गः ।—आरभ्य जन्मदिवसं यावद्विंशदिनं भवेत्
सजन्ममासो विज्ञेयो गार्हितः सर्वकर्मसु, (५३)

અર્થ—જન્મ દિવસથી આરંભીને જ્યાં સુધી ૩૦ દિવસ પુરા થાય,
ત્યાં સુધી જન્મ માસ કહેવાય છે, તે જન્મ માસ સર્વ કાર્યોમાં નિર્દિત છે. (૫૩)

૧ * માસ રતુ અયન ઇત્યાદિ ફરેકના જાણવામાં હોય છે તેથી
તેઓને અહિં વિશેષ વર્ણવ્યાં નથી પરંતુ જેઓને તેની સમજ ન હોય
તેઓને અમે તરફથી પ્રગટ થયેલા જયો. ક. નામના મણિત વિષયના
પુસ્તકમાં આગતિ ૧ સી ૧૫ થી ૧૯ મે પાને જોવાથી સમજાશે.

(જન્મ માસના દાષનો મતાન્તરથી પરિહાર.)

॥ જાતં દિનં દૂષયતે વસિષ્ઠઃ પંચૈવગર્ગસ્ત્રિદિનંતયાત્રિઃ ।

તજન્મપક્ષં કિલભાગુરિશ્ચ વ્રતે વિવાહે ગમનેશુરેચ. (૫૪)

અર્થ—વસિષ્ઠ ઋષિ કહે છે કે જન્મનો દિવસ ફક્ત દ્વિપિત છે, ગર્ગ-
ચાર્ય કહે છે કે જન્મ દિવસથી પાંચ દિવસો દ્વિપિત છે. અત્રિ ઋષિ કહે
છે કે જન્મથી ત્રણ દિવસો દ્વિપિત છે, અને ભૃગુરિ ઋષિ કહે છે કે વ્રતબંધ
વિવાહ ગમન અને ચૌલમાં જન્મ પક્ષ દ્વિપિત છે. (૫૪)

(મુદ્દત્તમાં તિથ્યાદી માન કર્યું લેવું.)

હારીતઃ—ઉપવાસ વ્રતોદ્રાહયાત્રાક્ષૌરોપનાયનમ્, ।

તિથિવર્ષાદિને સ્થિલં ચાંદ્રમાનેનગૃહ્યતે. (૫૫)

અર્થ—ઉપવાસ, વ્રત, વિવાહ, યાત્રા, અને ઉપનયન કાર્યમાં તિથિ
વર્ષ આદિ, ચાંદ્ર * માનથી લેવાય છે. (૫૫)

નાનાસત્કુલદીપિતે કપટવજ્રાણ્યે પુરે વાસિના. ॥
શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાંમાર્તેશ્વરોઽધોજ્વલાં
સટ્ટીકામગમનમુદાપકરણં ત્યાજ્યં શુભે વર્જિતમ્, ॥

અર્થ—સત્યુત્તરેણે લક્ષ્મીથી આશીર્વાદ એવા શુભરાત દેશના અંત-
ર્ગત, ખેડા જિલ્લામાં આવેલા, નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા
કપટવજ્ર, નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષરશ્રી “સોમેશ્વર” જોષીએ
રચેલી “મુદ્દત્તમાર્તેશ્વર” નો બોધ થવામાં ઉપયોગી એવી આ ટીકામાં
શુભ કામોમાં નહિ લેવા લાગક “ત્યાજ્ય” નામનું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

॥ इति त्याज्यप्रकरणम्. ॥

॥ अथ नक्षत्र प्रकरणम्, ॥ २ ॥

भेशा दत्तयमाग्निकेन्दुगिरिशाः प्रोक्ता अदित्यंगिरः-

सर्पाः कव्यभुजो भगोर्यमरवी त्वंष्ट्रीं समीरः क्रमात् ।

इंद्राग्नी त्वथ मित्र इंद्रनिर्ऋतिनीरं च विश्वे विधि-

वैकुण्ठो वसुपाश्यजैकचरणाद्विर्बुध्न्यपूषाभिधाः ॥ १ ॥

अन्वय—दत्तयमाग्निकेन्दुगिरिशाः अदित्यंगिराः सर्पाः
कव्यभुजः भगः अर्यमरवी त्वष्टासमीरः अथ इंद्राग्नी मित्रः इंद्रनिर्ऋतिः
नीरं च विश्वे विधिः वैकुण्ठः वसुपाश्यजैक चरणाद्विर्बुध्न्यपूषाभिधाः
क्रमात् भेशाः प्रोक्ताः ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—दत्तयमाग्निकेन्दुगिरिशाः अग्निनीकुमार-यम-अग्नि-
अक्षा-यंद्रमा-महादेव. अदित्यंगिराः अदिति-गुरु. सर्पाः सर्प. कव्यभुजः
पितृभ्यो, भगः भग. अर्यमरवीः अर्यमा-सर्प. त्वष्टा विश्वकर्मा. समीर
वायु. अथ त्वा २५७. इंद्राग्नी इंद्र-अग्नि. मित्र मित्र. इंद्र इंद्र. निर्ऋतिः
राक्षस. नीरं नक्ष. च अने विश्वे विश्वेदेवा. २ विधिः अक्षा. वैकुण्ठः
विष्णु. वसुपाश्यजैकचरणाद्विर्बुध्न्यपूषाभिधाः वसुदेव-वसु-अनैक्य
वसु-अद्विर्बुध्न्य अने पूषा ओ प्रभाते क्रमात् क्रम यदी भेशाः नक्षत्रेना
स्वाभीयो प्रोक्ताः कला छे. ॥१॥

॥ नक्षत्रेना स्वाभीयो. ॥

आवार्थ—दत्त-अग्निनी, १ | यम-अरुणी २
अग्नि-कृत्तिका. ३ | अक्षा-राहिणी, ४ | यंद्र-भु-
जशीर्ष, ५ | शंकर-आर्द्रा. ६ | अदिति-युनर्वसु. ७
गुरु-पुष्य. ८ | सर्प-आश्लेषा. ९ | मित्र-मघा-
१० | भग-पूर्वाश्विनी. ११ | अर्यमा-उत्तराश्वि

લગુની. ૧૨ | સૂર્ય-હસ્ત. ૧૩ | ત્વષ્ટા-(વિશ્વકર્મા)-ચિત્રા. ૧૪
 વાયુ-સ્વાતિ. ૧૫ | ઇદ્ર ને અગ્નિ-વિશાખા. ૧૬ | મિત્ર-અનુરાધા.
 ૧૭ | ઇદ્ર-જ્યેષ્ઠા. ૧૮ | રાક્ષસ-મૂલ. ૧૯ | જલ-પૂર્વાષાડા ૨૦
 વિશ્વેદેવા-ઉત્તરાષાડા. ૨૧ | બ્રહ્મા-અભિજીત. ૨૨ | વિષ્ણુ-શ્રવણ.
 ૨૩ | વસુ-ધનિષ્ઠા. ૨૪ | વરુણ, શતભિષા. ૨૫ | અનૈકપાદ-પૂર્વા-
 ભાદ્રપદ. ૨૬ | અદિર્જુઘ્ન્ય-ઉત્તરાભાદ્રપદ. ૨૭ | પૂષા-રેવતી. ૨૮,
 એ પ્રમાણે નક્ષત્રોના સ્વામીઓ છે.

(નક્ષત્રોના સ્વામીઓ.)

નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.
અ. હસ્ત.	પુ. ગુરુ.	રે. વાયુ.	અ. બ્રહ્મા.
બ. યમ.	આ. સર્પ.	વિ. ઇદ્ર ને અગ્નિ.	શ્ર. વિષ્ણુ.
ક. અમિ.	મ. પિપ્પ.	અ. મિત્ર.	ધ. વસુ.
રે. બ્રહ્મા.	પૂ. જલ.	જ્યે. ઇદ્ર.	શ. વરુણ.
મૂ. ચંદ્ર.	ઉ. અર્ધમા.	મૂ. રાક્ષસ.	પૂ. અનૈકપાદ
આ. શંકર.	હ. સૂર્ય.	પૂ. જલ.	ઉ. અદિર્જુઘ્ન્ય.
પુ. અદિત.	ચિ. ત્વષ્ટા(વિશ્વકર્મા)	ઉ. વિશ્વેદેવા.	રે. પૂષા.

નારદઃ—યસ્મિન્નૃસેતુ યત્કર્મ નિશ્ચિલં કથિતં ચયત્, ।

તદૈવસેતન્મુદૂર્તકાર્યં યાત્રાદિકં તથા ॥ (૧)

અર્થ—જે જે નક્ષત્રોમાં જે જે કાર્યો કરવાનાં હતાં છે, તે તે કાર્યો
 તે તે નક્ષત્રોના સ્વામીઓમાં તથા મુદૂર્તોમાં કરવાં. (૧)

બ્રાહ્મં ધ્યુત્તરયુગ્ ધ્રુવં સ્થિરમયો પૂર્વા મચા યામ્યમં

કૂરોગ્રં શ્રવણશ્યાદિતિયુતા સ્વાતી ચરાહ્યા ચલા ।

દસાર્કાભિજિદીજ્યમં લયુ તથા સિમં ચ મૈત્રાંતિમે-

દત્તવાર્ણં મૃદુ મૈત્રમૌગ્રિમવિશે મિથ્રે ચ સાધારણે ॥ ૨ ॥

મુલાદીંદ્રશિવં ચ દારુણમદસ્તીર્ણં મુનીંદ્રે સ્મનં

સંત્રાતુલ્પમિદાચરાંતિ મુધિયઃ કાર્યં દિ સાંસદ્ધયે ।

મૂર્ધાયાઃ સ્થિરચંવલોમિમિષ્ઠિતાઃ સિમો મૃદુર્દારુણઃ

સીર્ણેદ્રર્કયમારરાહુશિલિનઃ પાપા યુધસ્તૈર્યુતઃ ॥ ૩ ॥

અન્વય—ચુત્તરયુક્ત્રાહ્નં ધ્રુવંસ્થિરં અથો પૂર્વામઘાયામ્યમં
કૂરોમ્ શ્રવણત્રયાદિતિયુતાસ્વાતી ચરચલારુપા દસ્રાકાંભિજિદી-
વ્યમં લઘુ તથા ક્ષિપ્રં મૈત્રાન્તિમેદુત્વામ્ મૃદુમૈત્રં ચ અગ્નિમવિશે મિથ્રે
ચ સાધારણે ॥ ૨ ॥

અન્વય—મૂલાહ્નિદ્રાશિવં અદઃ દારુણંચતીક્ષ્ણં મુનીન્દ્રૈઃસ્મૃતમ્. હિ રહ
સુધિયઃ સંસિદ્યે સંજ્ઞાતુલ્યં કાર્યં આચરન્તિ, સ્થિરચંચલોગ્રમિલિ-
તાઃ ક્ષિપ્રઃ મૃદુઃ દારુણઃ સૂર્યાયાઃ (સંજ્ઞકાઃ) ક્ષીણેન્દ્રકંપમારરાદ્વ
શિલિનઃ પાપાઃ તૈઃ યુતઃ બુધઃ (પાપઃ) ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—ચુત્તરયુક્ત્રાહ્નં ઉત્તરાષ્ટીયુક્ત. ત્રાહ્નં રોહિણીની. ધ્રુવં
ધ્રુવ સ્થિરં સ્થિર અથો ત્યાર પછી. પૂર્વામઘાયામ્યમં તથા પૂર્વા. મઘા-
મરણીની કૂરોમ્ કરને ઉમ, શ્રવણત્રયાદિતિયુતાસ્વાતી શ્રવણ-ધનિશ-
રાતભિયા પુનર્વસુ ને રાત્રીની. ચરચલારુપા, ચર અને ચલ. દસ્રાકાં-
ભિજિદીવ્યમં, અધિની-હરત-અભિજીત ને પુખ્તી. લઘુ લઘુ. તથા અને
ક્ષિપ્રં ક્ષિપ્ર. મૈત્રાન્તિમેદુત્વામ્ અતુરધા-રેવતી મુગશીર ને ચિત્રાની.
મૃદુમૈત્રં મૃદુ ને મૈત્ર. ચ અને અગ્નિમવિશે કૃતિકા ને વિશાખાની.
મિથ્રેચ સાધારણે મિથ્ર અને સાધારણ સંજ્ઞ છે. ॥૨॥

અન્વયાર્થ—મૂલાહ્નિદ્રાશિવં મૂલ-અન્તરેષા-અર્થેષા ને આર્દ્રાની.
મદઃ આ. દારુણં દારણ. ચ અને તીક્ષ્ણં તીક્ષ્ણ સંજ્ઞા મુનીન્દ્રૈઃ શ્રેષ્ઠ
મુનીઓએ સ્મૃતમ્ ધેહી છે હિ નક્ષી. રહ આ નક્ષત્રોને વિષે. સુધિયઃ
વિદ્વાનો. સંસિદ્યે સારી સિદ્ધીને માટે. સંજ્ઞાતુલ્યં સંજ્ઞાને તુલ્ય. કાર્ય
કાર્યને માનવરન્તિ કરે છે, સ્થિરચંચલોગ્રમિલિતાઃ સ્થિર, અચલ, ઉગ્ર
સંદિત. ક્ષિપ્રઃ ક્ષિપ્ર. મૃદુઃ મૃદુ. દારુણઃ દારણ. સૂર્યાયાઃ સૂર્યાદિમહો.
(સંજ્ઞકાઃ) સંજ્ઞાવાળા છે. ક્ષીણેન્દ્રકંપમારરાદ્વશિલિનઃ કૃષ્ણપદ્મનો ચંદ્રમા-
સ્ય-શનિ-મંગલ-રાહુ-કેતુ. પાપાઃ પાપમહો છે, તૈઃયુતઃ તેઓથી યુગ્મ.
બુધઃ બુધ તથા (પાપઃ) પાપમહો છે. ॥૩॥

લગ્નની. ૧૨ | સૂર્ય-હસ્ત. ૧૩ | ત્વષ્ટ્રા-(વિશ્વકર્મા)-ચિત્રા. ૧૪
 વાયુ-સ્વાતિ. ૧૫ | ઇંદ્ર ને અગ્નિ-વિશાખા. ૧૬ | મિત્ર-અનુરાધા.
 ૧૭ | ઇંદ્ર-જ્યેષ્ઠા. ૧૮ | રાક્ષસ-મૂલ. ૧૯ | જલ-પૂર્વાષાઢા ૨૦
 વિશ્વેદેવા-ઉત્તરાષાઢા. ૨૧ | બ્રહ્મા-અભિજીત. ૨૨ | વિષ્ણુ-શ્રવણ.
 ૨૩ | વસુ-ધનિષ્ઠા. ૨૪ | વરુણ, શતભિષા. ૨૫ | અજૈકપાઢ-પૂર્વા.
 ભાદ્રપદ. ૨૬ | અહિર્બુધન્ય-ઉત્તરાભાદ્રપદ. ૨૭ | પૂષા-રેવતી. ૨૮,
 એ પ્રમાણે નક્ષત્રોના સ્વામીઓ છે.

(નક્ષત્રોના સ્વામીઓ.)

નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.	નક્ષત્ર. સ્વામી.
અ. દસ્ત.	પુ. ગુરુ.	સ્વા. વાયુ.	અ. બ્રહ્મા.
બ. યમ.	આ. સર્પ.	વિ. ઇંદ્ર ને અગ્નિ.	શ્ર. વિષ્ણુ.
ક. અગ્નિ.	મ. પિતૃ.	અ. મિત્ર.	ધ. વસુ.
રો. બ્રહ્મા.	પ. ભગ.	જ્યે. ઇંદ્ર.	શ. વરુણ.
મૂ. ચંદ્ર.	ઉ. અર્યમા.	મૂ. રાક્ષસ.	પૂ. અજૈકપોઢ
આ. શંકર.	હ. સૂર્ય.	પૂ. જલ.	ઉ. અહિર્બુધન્ય.
પુ. અદિત.	ચિ. ત્વષ્ટ્રા(વિશ્વકર્મા)	ઉ. વિશ્વેદેવા.	રે. પૂષા.

નાન્દઃ—યસ્મિન્નૃસેતુ યત્કર્મ નિશ્ચિલં કથિતંચયત્, ।

તદૈવંસેતન્મુદૂર્તકાર્યં યાત્રાદિકંતથા ॥ (૧)

અર્થ—જે જે નક્ષત્રોમાં જે જે કાર્યો કરવાનાં હતાં છે, તે તે કર્મો
 તે તે નક્ષત્રોના સ્વામીઓમાં તથા મુદૂર્તોમાં કરવાં. (૧)

બ્રાહ્મં ય્યુત્તરયુગ્મ ધ્રુવં સ્થિરમયો પૂર્વા મધ્યા યામ્યમં

કૂરોગ્રં શ્રવણત્રયાદિતિયુતા સ્વાતી ચરાચ્યા ચલા ।

દસાર્કાભિજિદીજ્યમં લઘુ તથા ક્ષિપ્રં ચ મૈત્રાંતિમે-

દુત્વાપ્તં મૃદુ મૈત્રમાગ્રિભવિશે મિથ્રે ચ સાધારણે ॥ ૨ ॥

મૂલાહીદ્રશિવં ચ દારુણમદસ્તીર્ણ મુર્તીદ્રેઃ સ્મૃતં

સંજ્ઞાતુલ્યમિદાચરંતિ મુધિયઃ કાર્યં દિ સૌંસદ્ધયે ।

મૂર્યાધ્યાઃ સ્થિરચંચલોગ્રમિચ્છિતાઃ ક્ષિપ્રો મૃદુદારુણઃ

સીર્ણેદ્વર્કયમાસ્ત્રાદુશિશ્વિના પાપા બુધસ્તૈર્ધૃતઃ ॥ ૩ ॥

અન્વય—અચુત્તરયુક્ત બ્રાહ્મં ધ્રુવંસ્થિરં અથો પૂર્વામઘાયામ્યમં
ક્રૂરોઽગ્રં શ્રવણત્રયાદિતિયુતાસ્વાતી ચરચલાલ્પા દક્ષાર્કાભિજિદી-
વ્યમં લઘુ તથા શિષ્રં મૈત્રાન્તિમેદુત્વાઘ્રં મૃદુમૈત્રં ચ અગ્નિભવિશે મિથ્રે
ચ સાધારણે ॥ ૨ ॥

અન્વય—મૂલાહીન્દ્રીશિવં અદઃ દારુણંચતીક્ષ્ણં મુનીન્દ્રૈઃસ્મૃતમ્. હિંદુ
સુધિયઃ સંસિદ્ધયે સંજ્ઞાતુલ્યં કાર્યં આચરન્તિ, સ્થિરચંચલોગ્રમિલિ-
તાઃ શિષ્રઃ મૃદુઃ દારુણઃ સૂર્યાઘાઃ (સંજ્ઞકાઃ) ક્ષીણેન્દ્રકંપમારરાદુ
શિશ્વિનઃ પાપાઃ તૈઃ યુતઃ બુધઃ (પાપઃ) ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—અચુત્તરયુક્ત તથા ઉત્તરયાયુક્ત. બ્રાહ્મં રોહિણીની. ધ્રુવં
ધ્રુવ સ્થિરં સ્થિર અથો ત્યાર પછી. પૂર્વામઘાયામ્યમં તથા પૂર્વા. મઘા-
બરણીની ક્રૂરોઽગ્રં ક્રૂરને ઉગ્ર, શ્રવણત્રયાદિતિયુતાસ્વાતી શ્રવણ-ધનિશ-
ચત્રભિષા પુનર્વસુ ને સ્વાતીની. ચરચલાલ્પા, ચર અને ચલ. દક્ષાર્કા-
મિજિદીવ્યમં, અધિની-હસ્ત-અભિજીત ને પુષ્પની. લઘુ લઘુ. તથા અને
શિષ્રં શિષ્ર. મૈત્રાન્તિમેદુત્વાઘ્રં અનુરાધા-રેવતી મૃગશીર ને ચિત્રાની.
મૃદુમૈત્રં મૃદુ ને મૈત્ર. ચ અને અગ્નિભવિશે કૃત્તિકા ને વિશાખાની.
મિથ્રેચ સાધારણે મિથ્ર અને સાધારણ સંગા છે. ॥૩॥

અન્વયાર્થ—મૂલાહીન્દ્રીશિવં મૂલ-અશ્વેષા-જ્યેષ્ઠા ને આર્દ્રાની.
અદઃ આ. દારુણં દારુણ. ચ અને તીક્ષ્ણં તીક્ષ્ણ સંગા મુનીન્દ્રૈઃ શ્રેષ્ઠ
મુનીઓએ સ્મૃતમ્ કહેલી છે હિંદુની. હિંદુ આ નક્ષત્રોને વિષે. સુધિયઃ
વિદ્વાનો. સંસિદ્ધયે સારી સિદ્ધિને માટે. સંજ્ઞાતુલ્યં સંગાને તુલ્ય. કાર્યં
કાર્યને આચરન્તિ કરે છે, સ્થિરચંચલોગ્રમિલિતાઃ સ્થિર, ચંચલ, ઉગ્ર
સંદિત. શિષ્રઃ શિષ્ર. મૃદુઃ મૃદુ. દારુણઃ દારુણ. સૂર્યાઘાઃ સૂર્યાદિમંડો.
(સંજ્ઞકાઃ) સંજ્ઞાવાળા છે. ક્ષીણેન્દ્રકંપમારરાદુશિશ્વિનઃ કૃષ્ણપક્ષનો ચંદ્રમા-
સ્ય-ધનિ-મંગલ-રાહુ-કેતુ. પાપાઃ પાપમંડો છે, તૈઃયુતઃ તેઓથી યુક્ત.
બુધઃ બુધ પદ્મ (પાપઃ) પાપમંડ છે. ॥૩॥

॥ વાર અને નક્ષત્રોની ધ્રુવાદિ સંજ્ઞા ॥

૨-૩-ભાવાર્થ—

સંજ્ઞા.	વાર.	નક્ષત્રો.
ધ્રુવ-સ્થિર.	સૂર્ય	રોહિણી-ઉ. કા. ઉ. પા. ઉ. ભા.
ઉત્તર.	મંગલ	ભરણી-મઘા-પૂ-કૃ-પૂ-પા-પૂ-ભા.
ચર-ચલ.	ચંદ્ર.	પુનર્વસુ-સ્વાતી-શ્રવણ-ધનિષ્ઠા-શતભિષા.
લઘુ-ક્ષિપ્ર.	ગુરુ.	અશ્વિની-પુષ્ય, હસ્ત, અભિજીત.
મૃદુ-મૈત્ર.	શુક્ર.	મૃગશીર્ષ, ચિત્રા, અનુરાધા, રેવતી
મિશ્ર-સાધારણ	બુધ.	કૃત્તિકા, વિશાખા
દાર્ણ્ય-તીક્ષ્ણ.	શનિ.	આર્દ્રા, અશ્લેષા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ

એ સંજ્ઞાવાળા નક્ષત્રોમાં સંજ્ઞાને મળતાં જે જે કાર્યો હોય તે તે કાર્યો તે તે સંજ્ઞામાં કરવાં, ક્ષીણચંદ્ર^૨ સૂર્ય, મંગળ, શનિ, રાહુ, કેતુ એ પાપગ્રહો છે. અને એ ગ્રહો પૈકીના કોઈ પણ ગ્રહની સાથે બેઠેલો બુધ પણ પાપગ્રહ જાણવો. શુક્ર, ગુરુ, અને પાપગ્રહ સાથે ન હોય તો બુધ, અને ક્ષીણ પક્ષ વિનાનો ચંદ્રમા એ હરેકને શુભ ગ્રહો જાણવા. ॥

(ધ્રુવાદિ નક્ષત્રોમાં કરવાનાં કાર્યો.)

મુ. ચિં.—અર્થ—નક્ષત્રો.

ધ્રુવ—સ્થિર, માં ખીજ વાવવું, નવા ધરમાં પ્રવેશ, નવો બગીચો બનાવવો, વિગેરે સ્થિર કાર્યો કરવાં.

ચલ, માં હાથી-ગોડા-ઉંટ વિગેરેની સ્વારો. નવીન કૃત્તવાડીમાં જવું, વિગેરે ચલાવમાન કાર્યો કરવાં.

કૂર, માં યતુનો નાશ. યતુના ધરને બાગવું, હુઆમ કરવી, ચોરી, ગેર પાવું, અને હથીવારથી કોઈ પણ કામ કરવું, વિગેરે કૂર કાર્યો કરવાં.

૨ અંધારીવાની આક્રમથી અજવાળીઆના પડવા મુધી ક્ષીણ ચંદ્રમા મમગવો.

મિત્ર-સાધારણ, માં—અગિયારી કોઈ પેણુ કામ કરવું, મણી ચીજોને એ-
કઠી કરવી હોય, અને વૃષોત્સર્ગ-વિગેરે કામો થાય છે.

ક્ષિત્ર-સાધુ, માં—નવો વેપાર કરવો, કામ-ભોગ-વિલાસ કરવો-નવો દાગીનો
પહેરવો અથવા બનાવવો, કોઈ વિધાનું શીખવું, - ચિતરવા (પેંટર)
નું કામ વિગેરે કામો કરવાં.

મૃદુ-મૈત્ર, માં—ગાવું, નવાં વસ્ત્રાદિક પહેરવાં, કીડા કરવી અને મિત્ર મંત્રથી
કંઠમણુ કામ કરવું. વિગેરે થાય છે.

તીક્ષ્ણ-દારૂણ, માં—મંત્ર સિદ્ધીથી કામને મારવું હોય-કોઈ પણ કૃર કર્મ
કરવું અને પશુઓને વશ કરવું, વિગેરે કામો કરાય છે.

(ધ્રુવાદિ વારામાં કરવાનાં કામો)

રવિવારમાં—ધ્રુવ નક્ષત્રમાં થતાં કામો કરવાં.

સોમવારમાં—ચલ નક્ષત્રમાં થતાં કામો કરવાં.

મંગલવારમાં—કૂર નક્ષત્રમાં થતાં કામો કરવાં.

બુધવારમાં—મિત્ર નક્ષત્રમાં થતાં કામો કરવાં.

શુક્રવારમાં—ક્ષિત્ર નક્ષત્રમાં કરવાનાં કામો કરવાં.

શુક્રવારમાં—મૃદુ નક્ષત્રમાં થતાં કામો કરવાં.

શનિવારમાં—તીક્ષ્ણ નક્ષત્રમાં થતાં કામો થઈ શકે છે.

(અધોમુખાદિ નક્ષત્રો.)

મૂલાહિમિત્રોગ્રમધોમુસ્તં મહે દૂર્વાસ્વિમાર્દેજ્ય હરિત્રયં ધ્રુવમ્,
તિર્થેદ્મુક્તે મૈત્રકરાનિલાદિતિ જ્યેષ્ઠાભિમાની દશકૃત્યમેપુસત્ (૨)

અર્થ—અધોમુખ—મરણી, કૃતિકા, આશ્લેષા, મધા, પૂર્વાશ્વિની,
વિશાખા, મૂલ, પૂર્વાષાઢા, પૂર્વાભાદ્રપદ, આ નક્ષત્રો છે.

ઊર્ધ્વમુખ—રેહિણી, આર્દ્રા, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા-કર્કા-આશ્લેષ, મનિષા,
શતભિષા, કિત્તભાદ્રપદ, આ નક્ષત્રો છે.

તિર્થેદ્મુખ—અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, હસ્ત, ચિત્રા, રાત્રી,
અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, રેવતી, આ નક્ષત્રો છે. (૨)

(અધોમુખાદિનક્ષત્રોભાં, થતાં કાર્યો.)

અધોમુખ—માં વાવ, કુવો, તળાવ વિગેરેનું ખોદાવવું, ઘાસ સંબંધી કામ, દેવમંદિર કરાવવું, બંડાર ખોદાવવો, જ્યોતિષવિધાનો આરંભ, ખાણ તથા ગુફામાં પ્રવેશ, એ કામો કરવાં શુભ છે.

ઉર્ધ્વમુખ—રાજ્યાભિષેક, પેટા આંધવો વિગેરે.

તિર્યક્મુખ—હાથી, ઉંટ, ઘોડા, બળદ ને પાડાનું દમન કરવું, ખીજવું વાવવું, ગમન, પ્રવેશ, ચક્ર, રથ, યંત્ર ને નાવ વિગેરેનું ચલાવવું ઇત્યાદિ કામો કરવાં શુભ છે.

(અંધાદિ-નક્ષત્રો.)

અંધાક્ષં વસુપુષ્યઘાતૃજલમદ્રીશાર્યમાંત્યાભિધં

મંદાક્ષં રવિ વિશ્વપિત્રજલંપાશ્લેષાશ્ચિચાંદ્રં ભવેત્, ।

મધ્યાક્ષં શિવપિત્રજૈકચરણત્વાષ્ટૈર્દ્રવિધ્યંતકં

સ્વક્ષં સ્વાત્યાદિતિશ્રવોદહનમાહિર્બુધ્ન્યરક્ષોભગમ્, (૩)

અર્થ—રોહિણી, પુષ્ય, ઉ. ૧૧, વિશાખા, પુ-યા, ધનિષ્ઠા અને રેવતી, આ નક્ષત્રો અંધ છે, । અશ્વિની-મૃગશીર્ષ-આશ્લેષા-હસ્ત-અનુરાધા-ઉ-યા. શતભિષા આ નક્ષત્રોની મંદ દષ્ટિ છે, । ભરણી, આર્દ્રા, મધા, ચિત્રા, જ્યેષ્ઠા અભિજીત અને પૂર્વાભાદ્રપદ, આ નક્ષત્રોની મધ્ય દષ્ટિ છે, । કૃત્તિકા, પુનર્વસુ, પૂ. ૧૧. સ્વાતી, મૂલ, શ્રવણ અને ઉ-મા. આ નક્ષત્રો દેખતાં છે. (૩)

જ્યોતિર્વિદાભરણે—

દ્વિદૈવતાદિત્યમસંયુતાનિ ધ્રુવાણિમાન્યત્રજગુર્વૃહન્તિ, ।

જઘન્ય સંજ્ઞાન્યાદિશાંતકેદ્ર મખંજનાંભઃ પતિભાનિચાર્યાઃ (૪)

અર્થ—બૃહત્ત્રયોક્ષત્રો, રોહિણી, પુનર્વસુ, ઉ-૧૧, વિશાખા, ઉ-યા ને ઉ-મા. જઘન્યનક્ષત્રો, ભરણી, આર્દ્રા, આશ્લેષા, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા શતભિષા—(૪)

શેષાણિમાન્યસધરામિતાનિ સમાનસંજ્ઞાનિ વદંતિસંતઃ ।

લઘુધ્રુવાયોક્ષજમાનિ શશ્વત્સૌમ્યાદ્રવાન્યંત્યમસંયુતાનિ, (૫)

અર્થ—સમાનનક્ષત્રો, અશ્વિની, કૃત્તિકા, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, મધા, પૂ-૧૧, હસ્ત, ચિત્રા, અનુરાધા, મધ, પૂ-યા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, પૂ-મા. રેવતી. (૫)

સૌમ્યનક્ષત્રો--અશ્વિની, રેહિણી, પુષ્ય, ઉ-દ્રા. હસ્ત, ઉ-ધા.
અભિજીત, શ્રવણ, ઉ-શા. રેવતી.

કકાંતકાદિત્યકમ્પૂર પૂર્ણામાદુર્ધ્વપ્રાયોપકુલાનિમાનિ, ।

મવા વિપદ્વાલવનેશમિત્રજ્યોર્તીપિ સેદ્રાણિ કુલાકુલાનિ, (૬)

અર્થ--ઉપકુલાકુલનક્ષત્રો--મરણી, રેહિણી, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, આ-
શ્લેષા, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, પૂ-ધા. શ્રવણ, શતભિષા, પૂ-શા., (૬)

મિત્રોપધીશાગ્રજવિશ્વકર્મણામુદૂન્યુશંતીજ્યવસૂતરાશ્વિની, ।

માખ્યાંયુતાનાંબગરક્ષસોસ્તયા કુલોદયાલ્યાનિવિચક્ષણેશ્વરાઃ (૭)

અર્થ--કુલોદયનક્ષત્રો--અશ્વિની, કૃતિકા, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, મધા,
પૂ-દ્રા. ઉ-દ્રા. મિત્રા, વિશાખા, મૂલ, ઉ-ધા. ધનિષા, ઉ-શા. (૭)

(આશ્વિન્યાદિનક્ષત્રોની તારાસંખ્યા.)

સુ.ચિં.મન્ત્રિજ્યંમંપંચાગ્નિકુવેદવન્દયઃ શરેપુ નેત્રાશ્વિશરેદુ મૂકતાઃ ।

વેદાગ્નિ રુદ્રાશ્વિ યમાગ્નિ વન્દ્યોઽબ્ધયઃ શતં દ્વિ દ્વિ રદામતારકાઃ (૮)

અર્થ--૩-૩-૬-૫-૩-૧-૪-૩-૫-૫-૨-૨-૫-૧-૧-૪-૪-૩-
૧૧-૨-૨-૩-૩-૪-૧૦૦-૨-૨-૩૨, આ પ્રમાણે અનુક્રમે નક્ષત્રોની
તારાઓ છે. (૮)

(આકૃતિ.)

અશ્વ્યાદિરૂપં તુરગાસ્યયોનિઃ કુરોઽનણાસ્ય મણિર્ગૃહંચ

પૃષ્ઠકચક્રે ભવનંચમંચઃ શઝ્યાકરોમૌક્તિકવિદ્મંચ (૯)

તોરણં ચાલિનેમંકુંડલં સિંહપુચ્છગજદંતમંચકાઃ ।

શ્યસ્ત્રિચ ત્રિચરણામમર્દલૌ દૃત્તમંચયમ્લામમર્દલાઃ (૧૦)

અર્થ--નક્ષત્રો.	સ્વરૂપ.	નક્ષત્રો.	સ્વરૂપ.
અશ્વિની	ધોડા જેવું	સ્વાતી	પરવાર
મરણી,	ચોની.	વિશાખા	તોરણ
કૃતિકા.	છરી.	અનુરાધા	દમજાના આકાર.
રેહિણી	ગાડી.	જ્યેષ્ઠા	કુંડલ
મૃગશીર્ષ	મૃગના મુખ	મૂલ	મિલના પૂઠ
આર્દ્રા	મખી	પૂ-ધા.	દાઢીના દાંત
પુનર્વસુ	પર		૧૧

પુખ્ત	આણ	અભિજીત	ત્રિકોણ
આશ્રેયા	ચક્ર	શ્રવણ	ત્રણ પગ
મધા	ધર	ધનિષ્ઠા	મૃદંગ
પૂ-કા.	ખાટલા.	શતભિષા	ગોળમાળા
ઉ-કા.	ખાટલા	પૂ-મા.	ખાટલા
હસ્ત	હાથ.	ઉ-મા	ગાંડવા
ચિત્રા	મોતી-જેવું	રેવતી	મૃદંગ

અહઃસ્યુઃશિવસાર્પમિત્રપિતરોવસ્વંબુવિશ્વોભિજિ-

ત્કેદ્રેદ્રાગ્નિનિશાચરાઅપિજલાધીશોર્યમાખ્યોભગઃ ॥

રાત્રેઃસ્યુઃસ્મરહાત્રયોજચરણાત્પંચાશ્વિતોથોદિતિ

જીવોવિષ્ણુરિનાસ્ત્યસ્તિથિલવાઃ કર્મેષુભોક્તંસ્મૃતમ્ ॥ ૪ ॥

અન્વય—શિવ સાર્પમિત્ર પિતરઃ વસ્વમ્બુવિશ્વેભિજિત્કેદ્રેદ્રા-
ગ્નિનિશાચરાઃ અપિજલાધીશઃ અર્યમાખ્યઃ ભગઃ એતે અન્હઃ તિથિ
લવાઃ સ્યુઃ અથ સ્મરહાઅજચરણાત્ ત્રયઃ અશ્વિતઃ પંચઃ અદિતિઃ
જીવઃ વિષ્ણુઃ રિનાઃ ત્રયઃ તિથિલવાઃ રાત્રેઃ સ્યુઃ એષુ ભોક્તં કર્મ
સ્મૃતમ્, ॥૪॥

અન્વયાર્થ—શિવસાર્પમિત્રપિતરઃ આદ્રા, અશ્રેયા, અતુરાધા,
મધા, વસ્વમ્બુવિશ્વેભિજિત્કેદ્રેદ્રાગ્નિ નિશાચરાઃ ધનિષ્ઠા, પૂર્વાષાડા, ઉ-
તરાષાડા, અભિજીત, રેહિષ્ઠી, જ્યેષ્ઠા, વિશાખા, મૂલ અપિ વશી. જલાધીશઃ
શતભિષા, અર્યમાખ્યઃ ઉતરાશશ્યુની, ભગઃ પૂર્વાશશ્યુની, એતે આ, અન્હઃ
દિવસના તિથિલવાઃ પંદરભાગ, સ્યુઃ છે, અથ ત્યાર પછી, સ્મરહાઃ આદ્રા.
અજચરણાત્ પૂર્વામાદ્રપદ્ધતી, ત્રયઃ ત્રણ નક્ષત્રો, અશ્વિતઃ અશ્વિનીથી
પંચ પાંચ નક્ષત્રો, અદિતિઃ પુનર્વસુ, જીવઃ પુખ્ત, વિષ્ણુઃ શ્રવણ, રિનાઃ
ત્રયઃ હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, એ રાત્રેઃ રાત્રિના, તિથિલવાઃ પંદર અંશ
છે. એષુ આ નક્ષત્રોમાં, ભોક્તમ્ નક્ષત્રમાં કહેલું, કર્મ કર્મ કરવા માટે
સ્મૃતમ્ કહેલું છે. ॥૪॥

॥ તાત્કાલિક મુદૂર્ત્ત માટે દિવસ ને રાત્રિએ આવતાં નક્ષત્રોની ॥
ખાખત.

૪-માવાર્થ—રેહિષ્ઠી, આદ્રા, અશ્રેયા, મધા, પૂ-કા, ઉ-કા.

વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ-પા., ઉ-પા., અભિજીત, ધનિકા, રાતલિપા, આ દિવસના પંદર ભાગ છે.

અશ્વિની, ભરણી, કૃત્તિકા, રેવતી, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતી, શ્રવણ, પૂ-ભા., ઉ-ભા., ને દેવતી એ રાત્રિના પંદર અંશ છે.^૧

એ પ્રમાણે દરરોજ દિવસનો પંદરમો ભાગ, અને રાત્રે રાત્રિનો ૧૫ મો ભાગ, પંદર નક્ષત્રો અનુક્રમે એક પછી એક આવે છે, જે નક્ષત્રોમાં જે કાર્યો કરવાનાં કહ્યાં છે, તે કાર્યો અતિ જરૂર વખતે, દિવસ કે રાત્રિએ જે જે વખતે તે તે નક્ષત્રો આવતાં હોય તે તે વખતે કરવાં.

રોક ભાગ દિવસના.	રાત્રિના.	દિવસના.	રાત્રિના.
૧ શિવ.	શિવ.	૯ બ્રહ્મા.	ચંદ્ર.
૨ સાર્પ.	અજયરણુ.	૧૦ હંદ્ર.	અદિતિ
૩ મિત્ર.	અદિપુંધ્રન્ય.	૧૧ હંદ્રાણી.	ગુરુ
૪ પિતૃ.	પૂષા.	૧૨ નિશાયર.	વિશ્ણુ.
૫ વસુ.	દત્ત.	૧૩ જ્ઞાપીશ.	સૂર્ય.
૬ અંબુ.	યમ.	૧૪ અર્ધમા.	ત્વષ્ટા,
૭ વિશ્વ.	અગ્નિ.	૧૫ ભગ.	વાયુ.
૮ અભિજીત.	બ્રહ્મા.		

૧—દીનમાનને ૧૫ ભાગવાથી એક એક ભાગ એમ ૧૫ ભાગનાં ૧૫ દિવસનાં મુદૂર્ત આવે, અને રાત્રિમાનને ૧૫ ભાગવાથી રાત્રિનાં ૧૫ મુદૂર્ત આવે છે, જેમકે દિવસને પંદરે ભાગનાં પ્રથમ આવેલા ભાગમાં શીવ-મુદૂર્ત બીજા ભાગમાં સાર્પ, એમ કોષ્ટકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે મુદૂર્ત આવે છે, રાત્રિના ૧૫ પહેલા ભાગમાં શીવ, બીજામાં અજયરણુ વિગેરે મુદૂર્ત આવે છે, હવે તે પહેલું મુદૂર્ત શિવ તે શિવ એટલે મદાદેવ ને તેનું નક્ષત્ર આર્દ્રા, બજ્રવું, બીજા મુદૂર્તનો દેવ સાર્પ, અને તેનું નક્ષત્ર આશ્લેષા બજ્રવું, તે પ્રમાણે પોતાના ભાગના જે જે દેવ, તેનાં જે નક્ષત્ર, તે નક્ષત્ર તે તે ભાગમાં આવે, ને તે વખતે તે નક્ષત્રમાં કરવાનાં કાર્યો તે તે વખતે કરવાં.

પંદરમા ભાગ જાણવાની રીત. ॥

ઉદાહરણ—ચાકે ૧૮૩૯ના આવણુ ગુદી ૧૧ ને સોમવારે દિન-
માન ૩૨-૮ રાત્રિમાન ૧૭-૫૨ છે, તે દિનમાનની ધરી ૩૨ ને ૧૫ થી
ભાગતાં લખ્ધી ૨ આવી ને શેષ ૨, રહી; તેની પક્ષે ૧૨૦ થઈ ને ૩૨
ધરી ઉપર ૮, પક્ષો છે તે ઉમેરતાં પક્ષો ૧૨૮ થઈ તેને ૧૫ થી ભાગતાં,
લખ્ધિ ૮ પક્ષો થઈ, શેષ ૮ વધી તેને ૧૦ થી ગુણતાં ૪૮૦ વિપક્ષ થઈ
તેને ૧૫ થી ભાગતાં ૩૨ લખ્ધિ આવી, જેથી દરેક ભાગ ધરી ૨, પક્ષ ૮
ને વિપક્ષ ૩૨ નો થયો. એટલે સૂર્યોદયસ્થી ધટ ધરી, ૨-૮-૩૨ સુધી પહેલો
ભાગ અને તે પછી પીત્તો ભાગ, શરૂ થાય તે વૃષ્ટ્યાદિ ૪-૧૭-૪ સુધી
જાણવો, એ પ્રમાણે દરેક ભાગ સમજવા. રાત્રિમાનને પણ એજ પ્રમાણે
ભાગતાં જે લખ્ધિ આવે તેટલો એક ભાગ રાત્રિનો જાણવો.

(અસિદ્ધવારે કરવાનું કાર્ય.)

સુ. ચિં—નૃપેક્ષણં સર્વકૃતિશ્ચસંગરઃ શાસ્ત્રં ત્રિવાંદોગમદીક્ષણેરવેઃ ।

વીર્યઽથતારા વલતોવિધુંર્ધિધો વલાદ્રવિસ્તદ્વલતઃ શુભાઃ પરે. (૧૧)

અર્થ—સૂર્યનું જલ હોય તો રવિવારે રાજનું દર્શન કરવું, ચંદ્રનું
જલ હોય તો સોમવારે બધાં કામો, મંગલનું જલ હોય તો મંગલવારે ગુહ,
તેજ પ્રમાણે બુધવારે શાસ્ત્ર બજાવવું, બ્રહ્માવનું, ગુરવારે વિવાહ, શુક્રવારે
ગમન, અને રાત્રિવારે યજ્ઞની દીક્ષા ધારણ કરવી; ત્યાર પછી જ્યારે ચંદ્ર
સંક્રમણ થાય, અને તે વખતે જે તારા જલહોય તો, સવા બે દિવસ ચંદ્ર
અશુભ હોય તો પણ શુભ જાણવો, તારા જલ ન હોય અને ચંદ્ર શુભ

જેમકે આજે અતિ આવસ્યકતા છે, અને લક્ષ કરવું છે, પણ લક્ષનું
મુદ્દર્ત નથી, તો કયા નક્ષત્રોમાં લક્ષ થઈ શકે છે તે નક્ષત્રો જોવાં. જેમકે
રોહિણી, મૃગશીર્ષ, ઉત્તરાશ્વિની, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, ઉત્તરાષાઢા,
ઉત્તરાભાદ્રપદ, રેવતી, એ વિવાહનાં નક્ષત્રો છે, ને તેમાંનું અનુરાધા નક્ષત્ર
દિવસના ૧૫ પંદરભાગમાંના ત્રીજા ભાગમાં આવે છે, તો ત્રીજો ભાગ દિવ-
સમાં જે વખતે બેસે, તે બેઠાથી ઉતરતા સુધીમાં લક્ષ થઈ શકે, તેજ
પ્રમાણે જોનાઇ વિગેરે મુદ્દર્તનાં જે જે નક્ષત્રો છે તે તે નક્ષત્રોમાં તે તે
મુદ્દર્તો આપવાં.

હોય તો પણ અશુભ સમજવો, તેમજ ચંદ્રના બદથી સૂર્યસંક્રમણમાં અશુભ હોય તો પણ એક માસપર્યંત શુભ જાણવો, અને ચંદ્ર બદ ન હોય તે સૂર્ય શુભ હોય તો પણ અશુભ છે, તેવીજ રીતે મંગલ વિગેરે બધા ગ્રહો સંક્રમણમાં પોતપોતાના બંધથી અશુભ હોય તો પણ સૂર્યના બદથી શુભ જાણવા, પોતાની રાશિ ભોગવતા સુધી જો સૂર્ય દુર હોય અર્થાત્ સૂર્યબદ ન હોય, તો મંગલ આદિ બધા ગ્રહો શુભ હોય તો પણ અશુભ સમજવા.
(યમઘંટ યોગ.)

જ્યોતિર્વિદાપ્રરણે—

પિતૃમંત્રસ્તૌ દિવૈવતં હિમરુદ્રમાઽવસૃર્જીશતારકમ્, ।

વિદિમૂર્ધ્મજાગ્રજાર્ચિને હુત્તુમ્જ્યોતિરમોદુમાર્ગિવે, (૧૨)

ધવલીનધમંશુજે તદા યમઘંટાલ્પયુમાહ્વયોપ્સૌ, ।

જનિયાનશ્યાંબુજગ્રહેષ્વમરસ્યાપન્નેઽપ્યયાયચ, (૧૩)

અર્થ—રવિ ને મહા, સોમે-વિશાખા, મંગલે-આર્દ્રા, (પુષે-મૂલ, શુક્ર ને કૃત્તિકા; શુક્રે-રેહિણી, ને શનિવારે-હસ્ત, નક્ષત્ર હોય ત્યારે 'ધ્યમઘંટ'— યોગ થાય છે, જો યોગમાં જન્મ-પ્રયાણ-લગ્ન-પ્રતિષ્ઠા-થાય તો અશુભ જાણવું, (૧૨-૧૩)

મુહૂર્તમંજયતૌ—પાર્થૈર્વિદ્યયુતેદીને ચંદ્રતારાવજેઽપિચ, ।

પુણ્યે સિધ્યતિ સર્વાણિ કાર્યાણિ મંગલાનિચ, (૧૪)

અર્થ—પાપઅહોથી-વેધ પામ્યો હોય; ચંદ્ર ને તારાનું બદ ન હોય, તો પણ પુણ્ય નક્ષત્રમાં મંગલ કાર્યો સિદ્ધ થાય છે, ॥

નારદઃ—કાર્તિકે શુક્રનવમી ચાદિઃ કૃતયુગસ્યચ. ।

ત્રેતાદિર્માધવે શુક્રા તૃતીયાપુણ્યસંમિતા, (૧૫)

કૃષ્ણા પંચદશી માધવે દ્વાપરાદિ રુદીરિતા ।

કલ્પાદિસ્વાત્કુંળપલે નભસ્યેચ ત્રયોદશી, (૧૬)

અર્થ—કાર્તિક સુદી ૯, આયુગાદિ, વૈશાખ સુદી ૩—(અક્ષયતૃતીયા.) ત્રેતાયુગાદિ, માધવ વદી ૩૦—દ્વાપરાદિ, અને ભારતવા વદી ૧૩ તે કલ્પાદિ, જો પ્રમાણે ચાર તિથિઓ યુગાદિ કહેવાય છે. (૧૫-૧૬)

(અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રોમાં કરવાનાં કામો)

નારદસંહિતાયાં—નારદઃ—

આશીની—નક્ષત્રમાં વસ્ત્ર, ઉપનયન, ક્ષીર, સીમંત, આભૂષણક્રિયા, સ્થાપન, હાથી ઉપર પ્રયાણ-ખેતરનું ખેડવું, અને વિદ્યા, વિગેરે ॥

ભરણી—માં વાવ-કુવો-તળાવ-આદિ જળાશય કરાવવું, વિષ-શસ્ત્ર જેવાં ઉગ્ર દારણ કામો, મિત્રપ્રવેશ-ને થાંપણ મુકવી, ॥

કૃત્તિકા—માં, અગ્ન્યાધાન-(અમિહોત્ર) અસ્ત્ર-શસ્ત્રનું ધારણ કરવું, સંધિ કરવી, વિગ્રહ કરવો, યુદ્ધ-ઔપધ અને વાજીંત્ર વિગેરે,

રોહિણી—માં, સીમંત-વિવાહ-વસ્ત્ર-ભૂષણ-રિથર કામો, ઘોડા-હાથી રાજ્યાભિષેક ને પ્રતિષ્ઠા વિગેરે. ॥

મૃગશીર્ષ—માં, પ્રતિષ્ઠા, ભૂષણ, વિવાહ, સીમંત, ક્ષીર, વાસ્તુ, હાથી, ઉટ, ઘોડા અને યાત્રા વિગેરે. ॥

આર્દ્રા—માં, ધ્વજ, તોરણ, યુદ્ધ, પ્રહાર, શસ્ત્રક્રિયા, સંધિ, વિગ્રહ, વૈર, વિગેરે, ॥

પુનર્વસુ—માં, પ્રતિષ્ઠા, પ્રયાણ, સીમંત, વાસ્તુ, જનોઈ, ક્ષીર, ધાન્ય, ભૂષણ વિગેરે, ॥

પુષ્ય—માં, યાત્રા, પ્રતિષ્ઠા, સીમંત, વ્રતબંધ, પ્રવેશ, અને વિવાહ શિવાયનાં દરેક કામો કરવાં, ॥

આશ્લેષા—માં જુદું ખેડવું, વ્યસન, જુગલું, ધાતુવાદ, ઔષધ, યુદ્ધ, વિવાહ, અને વ્યાપાર વિગેરે, ॥

મઘા—માં ખેતી, વ્યાપાર, ગાય ક્ષેત્રી, અનાજ ક્ષેત્ર, વિવાહ, વૃત્ય, ગાયન વિગેરે, ॥

ત્રણે પૂર્વા—(૫. કા. પૂ. પા. પૂ. બા.) માં, વિવાહ, વિષ, શસ્ત્ર, અગ્નિ, યુદ્ધ વિગેરે ઉગ્ર કામો, માંસવિક્રય વિગેરે, ॥

ત્રણે ઉત્તરા—(૬. કા. ઉ. પા. ઉ. બા.) પ્રતિષ્ઠા, વિવાહ, સીમંત, રાજ્યાભિષેક, જનોઈ, પ્રવેશ ને વાસ્તુ, વિગેરે. ॥

હસ્ત—માં પ્રતિષ્ઠા, વિવાહ, સીમંત, પ્રયાણ, વસ્ત્ર, જનોઈ, ક્ષીર, વાસ્તુ, રાજ્યાભિષેક અને આભૂષણ વિગેરે, ॥

ચિત્રા—માં, પ્રવેશ, વસ્ત્ર, સીમંત, પ્રતિષ્ઠા, જનોઈ, વાસ્તુ, વિદ્યા ને ક્ષીર વિગેરે.

સ્વાતી—માં, પ્રતિષ્ઠા, જનોઈ, વિવાહ, સીમંત, ભૂષણ, વિવાહ ને ક્ષીર વિગેરે.

વિશાખા—માં વજ્ર, બૂણજી, વેપાર, રસ અનાજ વિગેરેનો સંગ્રહ, નાચ, ગીત, શિષ્ય ને લેખન ક્રિયા વિગેરે, ॥

અનુરાધા—માં પ્રવેશ, સ્થાપન, વિવાહ, જનોઈ, વજ્ર, બૂણજી, વારણ, સંધિ ને વિગ્રહ વિગેરે, ॥

જ્યેષ્ઠા—માં શસ્ત્ર જેવાં કૂર હ્રસ્વ કામો, વ્યાપાર, ગાય, ભોસ સંગ્રહી કામ, જલકર્મ, નાચ, વાજીંગ, શિષ્ય, લોદુ ને પરચરનાં કામો વિગેરે, ॥

શૂદ્ધ—માં વિવાહ, ખેતી, વ્યાપાર, યુદ્ધ, ઔપધ, તૃત્ય, શિષ્ય, સંધિ, વિગ્રહ ને લેખનક્રિયા વિગેરે, ॥

શ્રવણ—માં પ્રતિષ્ઠા, ક્ષૌર, સીમંત, પ્રયાજી, જનોઈ, ઔપધ, નમર, ગામ કે ધરનો આરંભ, ને રાજ્યાભિષેક, વિગેરે.

ધનિષ્ઠા—માં વજ્ર, જનોઈ, ક્ષૌર, પ્રતિષ્ઠા, પ્રયાજી, બૂણજી, વારણ, સીમંત, પ્રવેશ, વિગેરે, ॥

શતભિષા—માં પ્રવેશ, ક્ષૌર, મોજીંગન, ઔપધ, થોડા ઉપરભેસવું, સીમંત, ને વારણકર્મ, વિગેરે, ॥

રેવતી—માં વિવાહ, જનોઈ, પ્રતિષ્ઠા, પ્રયાજી, બૂણજી, પ્રવેશ, વજ્ર, સીમંત ને ક્ષૌર વિગેરે, ॥

(રચ્યાદિ વારોમાં કરવાનાં કામો.)

નારદ—

રવિવારે—રાજ્યાભિષેક, મંજલકર્મ, સેવા, પ્રયાજી, શસ્ત્રકર્મ, ઔપધ, યુદ્ધ વિગેરે.

સોમવારે—સંખ, મોતી, રૂપ, ઝડ, સેરડી, આશૂણજી, યુધ્ધ, ગીત, યજ્ઞ, ક્ષીર, ખેતી વિગેરે, ॥

મંગલવારે—વિષ, અમિ, બંધન, ચોરી, સંધિ, વિગ્રહ, આસન, માણ, પ્રવાલ વિગેરે.

બુધવારે—તૃત્ય, શિષ્ય, ગ્રામન, લેખનક્રિયા, જમીન, રસમંગ્રહ, વિવાહ, માન્ય વિગેરે.

ગુરુવારે—યજ્ઞ, યોગિક, મંજલ, મોતું, વજ્ર, આશૂણજી, ઝડ, માણ અને પ્રયાજી વિગેરે.

શુક્રવારે—નૃત્ય, વાદ્ય, ગીત; સુવર્ણ, રત્ન, આભૂષણ, કિંતેવ, ગાય, ધાન્ય વિગેરે,

શનિવારે—કાંસ, સીસુ, દોહુ, પદ્ધર, શસ્ત્ર, વિપપાન, મધ, શુદ્ધ, વાસ્તુ, સંપદ અને દરેક સ્થિત કામો કરવાં શુભ છે, ॥

નાનાસત્કલદીપિતે કપહવજ્રાખ્યે પુરે વાસિના.

શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાંમાર્તૃદ્વયોજ્જ્વલાં

સદ્ગીકામગમન્મુદાપકરણં નક્ષત્રનામ દ્વિકમ્, ॥૨॥

અર્થ—સારા પુરુષો, અને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા શુભરાત દેશમાં આવેલા ખેડાણીના વિભાગમાં, નાના પ્રકારના શુદ્ધ કુશોથી દીપિત એવા કપહવંજ નામના નગરમાં રહેનાર શ્રી સોમેશ્વર, જ્યોતિષીએ રચેલી માર્તૃદ્વયોજોષ થવામાં ઉન્નત એવી આ દીકામાં નક્ષત્ર નામનું ખીજું પ્રકરણ સમાપ્ત થયું, ॥૨॥

॥ इति नक्षत्रप्रकरणम्. ॥

અને પાપગ્રહના વાર, પરાએ વૈર, ખરાબ જગ્યામાં, રાત્રિએ, સંધ્યા સમયે, દિવસના છેલ્લા ત્રીજા ભાગમાં, ભરણી, કૃત્તિકા, આર્દ્રા, આશ્લેષા, મઘા, પૂર્વાશ્વિની, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, પૂર્વાષાડા, પૂર્વાભાદ્રપદ, એ નક્ષત્રોમાં, તિથી નક્ષત્રાદિકની સંધિમાં,^૧ ઘણું લાલ લોહી, થોડું આવડું, ઘણું આવડું, ગરકરણથી આઠ કરણ, ઉત્પાત,^૨ પાપગ્રહનું લક્ષ, લાલ, કાળું, બુંતું, અનેક રંગવાળું વસ્ત્ર, એ સર્વે સ્ત્રીઓને પ્રથમ રજેદર્શન વખતે, અશુભ સમજવું.

॥ દિનાદિક સંધિની ત્યાગ્ય ધરિયો ॥

મુ. ગ—દિનમેકંતુ માસાંતે નક્ષત્રાંતે ઘટીદ્વયમ્ , । ઘટીમેકાંતુ તિ-
ધ્યંતે લપ્રાંતે ઘટિકાર્દ્ધકમ્, ॥ દિનાર્દ્ધે ચ રજન્યર્દ્ધે સંઘૌચ
પલર્વિંશતિમ્, (૧)

અર્થ—માસના અંતમાં ૧ દિવસ, નક્ષત્રના અંતમાં ૨ ઘડી, તિથિના અંતમાં ૧ ઘડી, લક્ષના અંતમાં ૦૧ ઘડી અને દિનાર્ધમાં ને રાત્ર્યર્ધમાં ૨૦ પક્ષો ત્યાગ કરવી, (૧)

ટીપ-૧—કોઈ પણ તિથિ જેટલી ઘડીએ ઉતરે અને તેજ વખતે, ખીંચ તિથિનું ખેસવું થાય, તે વખતને તિથિસંધિ કહે છે, તેજ પ્રમાણે ૧ નક્ષત્ર ઉતરી ખીંચું નક્ષત્ર ખેસે તેને નક્ષત્રસંધિ કહે છે, એવી રીતે યોગ, કરણ, લક્ષ, વિગેરે. ૧ ઉતરી ખીંચું ખેસે તે સમયને અનુક્રમે યોગસંધિ કરણસંધિ ને લક્ષસંધિ કહે છે. તે સંધિ સમયે કેટલો વખત ત્યાગ કરવો તે વિ. ૧૮ માં જણાવ્યું છે.

૨. —ઉત્પાતને ત્રિવિધોત્પાત કહે છે એટલે તે ત્રણ પ્રકારનો હોય છે.

૧ જમીનમાં થતા ફેરફારને, ઉત્પાત કહે છે, જેવા કે પૃથ્વી કંપ (ધ્રુજવું) વિગેરે.

૨ પૃથ્વીને આકાશના મધ્યમાં થતા ઉત્પાતને ખીંચે ઉત્પાત કહે છે, જેમ કે વા-વટોળાઆનું આવડું, ઝોચિંતી ધુળું ઉડવું, બૂત-પ્રેતનું જોવું, વિગેરે.

૩ આકાશમાં થતા ફેરફારને ત્રીજો ઉત્પાત કહે છે, જેવા કે વીંજળીનું પડવું, તારાનું ખરવું, અકાળ વહિતું થવું, રૂઠું વિતાવું ગાજવું, પુંછડીઓ તારો દેખાવો. વિગેરે.

(પ્રસંગવશાત્ અન્ય ઊત્પાતોનું વર્ણન)

જ્યોતિર્વિદામરણે—

યસ્યાહયસ્યસહસાપતનં ચદાસ્યાદ્ધારમેતિશરણમ્યવશાનશામ્, ૧
ધિષ્ણ્યે પ્રધાણપતનં તનુનેત્વપર્યેમાંઘં દરિદ્રમનુવેલનિં શાંતિશબ્દઃ (૨)

અર્થ—જેનું ઘર એકદમ પડી જાય, ત્યારે તે પુરુષની સ્ત્રીનું મરણ થાય છે, ખદાર દારનો ભાગ પડી જાય તો સંતાનને રોગ થાય છે, અને પડવાનો બહુકાર શબ્દ થાય તો દરિદ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

(માસ પરત્વે ઘોડી, ગાય (વગેરે) વ્યાપાધી થતો ઊત્પાત)

સાર્કાંશુકાલસમયે નમસઃ પ્રસૂતા નન્વર્વતીગૃહપતિં ગૃહિણી સુતાર્યાન્, ૧
પત્નુક્રમાદિતિ ચતુર્ણિદંતિ દોગ્ધ્રીર્હ્યુગ્મપસ્ય તપસોજ્જ્વલશ્ચક્ષત્રી, (૨)

અર્થ—ગ્રાવણ માસના કોઇ પણ દિવસના ચાર પ્રહરમાં વીષાગ્રેષી ઘોડી અતુલ્ય ધરના ધણીને-તેની સ્ત્રીને-છેકરને અને અર્ધને નાશ કરે છે, તેમજ સિંહ શશિનો સૂર્યમાં વીષાગ્રેષી ગાવનું પણ ક્ષતેતુંજ નાશવું, અને માથ માસમાં પુષ્યારના દિવસે વીષાગ્રેષી શગી બેંસનું પણ ક્ષતેતુંજ સમજવું. (૩)

ભાગી તદાપિ કરમેઋલમં કરિષ્યાણેયં પ્રમૂયત્ત્વમિત્યુવિમો નમસ્ય, ૧
ચક્રવ્યયો નરપતેર્યદિ ભૂમિદેવે તદાનમસ્તિ તદુપહરશાંતયેઽતઃ (૪)

અર્થ—શાશ્વતમાં હરત નાશનો અર્થ હોય ને હાથિણીને પ્રસૂતિ થાય તો રાજના સૈન્યનો નાશ થાય છે, તો તેની શાંતિ માટે બ્રાહ્મણને દાધીનું બચ્ચું આપવું, (૪)

(ઘરમાં પક્ષિ પેસવાથી થતા ઊત્પાત)

મેહં વદાકરટકૌશિકમૂઘ્રકેસર્યેનાદિતાલુકરુપોત પતમિનઃસ્થાત્, ૧
નાશંવિશંતિસમપ્રશિવૈનનેત્રાનોચેત્તદુદ્ધસમગારપતેઃ પ્રયાતે, (૨)

અર્થ—શગી-મુઝો-ગીધ-સિયાળ-ચેનપક્ષી (ખાજ)-સર્પ અને કુતર એ પક્ષિઓ ઘરમાં પેમી જાય તો ઘરની ધણીઆણીનો નાશ કરે

છે, કદાચકર ધણીની સ્ત્રી ન હોય તો, તે ધર નિનાસ રહીત થાય છે. (૫)

(રાફડા ને મધપુડાથી થતા ઉત્પાત)

સંજાયતે કુલપતિઃ કિલ વામલૂરઃ કોષ્ઠે ફુલસ્ય મધુજાલમસત્તપીઠં ।
સ્તંભમવાલજનનં યદિવા નદાવા, દારિદ્ર્યમેતિ કુરરાદિ ત્રિહંગનીડમ્, (૬)

અર્થ—ધરના ખુણામાં જે રાફડો થાય, મધપુડો અંધાય, થાંત્રામાં પાંદડાં હોય—અને કચુતર વિગેરે પક્ષીઓને રહેવાનો માળો થાય તો ધર ધણી દરિદ્રપથાને પ્રાપ્ત થાય છે. (૬)

(કાગડા વિગેરે પક્ષી આવીને બેસવાથી થતા ઉત્પાત.)

ચેચ્છાસનાસનમરિષ્ટનિશાહનાલયકેકાકપોતપતનાં સહસા ભ્રમન્મુઃ ।
એકસ્તદાવિરિહશાસનકામદ્વાનિસિદ્ધસાઈર્મવાતિયસ્યચતસ્પતદ્રત્ (૭)

અર્થ—કાગડો—બુઝોડ—ભોર—કચુતર એઓમાંથી એકાદ પક્ષી આવીને પુરપને બેસવાના આસન ઉપર બેસી જાય તો, તે પુરપની ધમ્મીત પરતુનો નાશ થાય છે. (૭)

(આસનાદિ ઓચિંતાં ભાગી જવાથી થતો ઉત્પાત)

યસ્યાસનસ્ય શયનસ્યચ જાતુ મંગો યાનસ્ય વા મવાતિ યસ્ય તદર્થમંગઃ ૮
અશ્રાંતમાત્મહિતબુદ્ધિભિ રિત્યકસ્માત્ કાર્વેદ્રિજે સદપવર્જન માત્મશાય, ।

અર્થ—પુરપને બેસવાનું આસન, પગ ચુકવાનું પાદ પીઠ—સુવાનો પ્રવેશ અર્થથી ખોટો અને બેસવાનું ગાડી વિગેરે વાહન—એ વસ્તુઓનું ઓચિંતું તુટવું કે ભાગી જવું થાય તો તે બેસનારનો નાશ થાય છે. માટે હમ્મેશાં બુદ્ધિમાન પુરપોએ આસન—સથા—વાહન વિગેરેનું આલચુને કાન કરવું; (૮)

(જસારાથોમાં દાહાદિક જેવાથી થતો ઉત્પાત.)

દુષ્ટેષુ પુલ્કરકુટ્રે જેરેલિતે કંદાચિ દુષ્ટુર્વેચ્છમનપૂઃ પદ્મીવયાળમ્ ।
સ્વાન્માતરિષ્વેપદ્મીજ્જીહ્વેનયાં ચંદ્રેનૈતિભૈવિતવ્યેરશાદ્કસ્માન્, ૯

અર્થ—કાંઈ વર્ષન અર્કસ્માત્ કંવા—વાવ વિગેરે જસારાથોમાં દોહ થતો હોય ને તે જોવામાં આવે તો તે પુરપનું ખત્તુ થાય છે, તેમજ આ-કાશમંડલ અગત્ય જોવામાં આવે તો પ્રજા તેવુંજ રહ જાયું. (૯)

(કંઠપથ વાસણ ભાગવાંથી થતો ઉત્પાત)

ગેદે ગૃહી ભવતિ यस્ય યદોદકુંભીર્ભંગઃસર્વૈતિ સહસાનુરલ્લિજરાલ્યાઃ ।
મંગો ભયં વ્રમરજાતમપારકોપં જીવસ્વહાનિરય મંથનમાંઢમંગઃ (૧૦)

અર્થ—જેના ધરમાં એકદમ પાંચી બરવાનું વાસણ પડીને ભાગી
ગયું, અથવા માંડલાં જેવાં માટીના વાસણોની ભેનમાંથી એકાદ પડીને
ભાગી ગયે તો તે માણસને રાજ તરફનો અત્યંત ભય રહે છે, તેમજ
છાકા કરવાના વાસણ કુટી ગયે તો દ્રવ્યનો નાશ થાય છે. (૧૦)

(પાકિયું મૈથુન (સંભોગ) બેવાથી ઉત્પાત.)

મોગીકપોતવલ્લિખુવકમૈથુનં વા યઃ પચ્યતીદુશરદર્દવિમધ્યણિતિ, ।
શાંદૂલસંગમવરાહકસંગમં સ ગોપત્યપત્યનગરીત નિવાસમાશુ, (૧૧)

અર્થ—જે પુરુષ, ક્યુતર-કાગડો ને બગશે, તેઓનું મૈથુન જુએ છે,
તેમજ વાષ ને વરાહનું પણ મૈથુન બેવામાં આવે તો જલદીથી મરણ
થાય છે. (૧૧)

(માથાપર ગરોળી વિગરે પડવાથી ઉત્પાત)

સ્યાદેકદદ્દમુસલિકાસરયોરગાળાં પાતસ્તદૂર્ધ્વચરતાં યાદિ યસ્ય મુંઢે, ।
તસ્યામયાસિરતિદુષ્કવતીતદા તત્સ્પર્શોઽપિવા ભવતિ દેહમૃતોરુર્જેડગે,

અર્થ—જો માણસના માથાપર કાગડો-ગરોળી-કાચંડો ને સાપ, તે
ઓનું પડવું થાય તો અત્યંત રોગ પ્રાપ્ત થાય છે, તેમજ તેઓનો સ્પર્શ
થાય તો પણ તેનું જ રૂઠ સમજવું. (૧૨)

ગર્જેદાધુરમરાયતનસ્થલીવાસોતોઽપિતાપમાતિવેદન મંધુકર્તા, ।
નાશંતદા સચિયમોતે ચ વાસમંગં સ્યાનૈયમપ્પહિતસંહાતિકોપદેનુષ, (૧૩)

અર્થ—કુવો-નદી-દેવાલય કે ધરમાં જ્યારે મર્ચનો માથે ત્યારે તેનો

કરાવનાર પુરુષ બહુ દુઃખી થાય છે, નાશ પામે છે, સામા રહેનારનો વાસ બંગ થાય છે અને યજુઓના સમૂહનો કોપ વધે છે. (૧૩)

(રેશ ભંગ થવાનો ઉત્પાત.)

ઘનરસનિધિચીરા કંપને દેશમંગો ભવાતિ ચપલમુલ્કાપાત દિગ્દાહયોશ્ચ, |
અમિતકલ્હમદ્દે કાલગે ગર્જિતે વા વનનિધિરસનાર્યો યાતિ શાત્રુત્યદોષમ્,

અર્થ—પૃથ્વીનો કંપ-ઉલ્કાપાત-અને દિશાઓમાં દાહ થાય, ત્યારે દેશનો ભંગ થાય છે, અને જ્યારે અકાલવૃષ્ટિ થાય ત્યારે જ્યાં ધણે કલેશ રહેલો છે. એવા યજુષી દોષ રાજને પ્રાપ્ત થાય છે, (૧૪)

(અન્ય વસ્તુ નાશ થવાથી થતો ઉત્પાત.)

ભવાતિ મુકુરનાશો દાનયેત્યોજસોવા મહરણપરિમંગઃસંગેર્ભગલ્હયૈ, |
અવનિપાતિ રક્સ્માદાતપત્રસ્યમંગે મરણ મિહવક્ત્ર્યન્યત્પર્યચૈતિકેતોઃ ૧૫

અર્થ—જો દર્પણ કુટ્ટાય હોય તો તેજનો નાશ, અન્ન, ધન હુડી ગયું હોય તો યુદ્ધમાં પરાજય, હજારો ભંગ થયો હોય તો રાજનું મૃત્યુ, ને પતાકાનો ભંગ થયો હોય તો સેનાનો નાશ થાય છે. (૧૫)

(પ્રતિમાના અકસ્માત નષ્ટાદિ ઉત્પાત.)

ઞ્વરમમરમૂર્તેર્હીતિ મંગસ્ત્વકસ્માદ્ભવાતિ તદુપસર્પે સર્પણં લોકંભૂતેઃ |
અચરણશરણાનામાર્તયે શ્રોત્રિયાણાં વસુવિતરણમેધાનાંચ દેવાશ્ચુપાતઃ ૧૬

અર્થ—કોઇપણ દેવમૂર્તિનો ભંગ થાય તો રાજનો નાશ થાય છે, અને મૂર્તિનું અગ્નિ થાય તો માણસોની લક્ષ્મી નાશ પામે છે, તેમજ દેવ-મૂર્તિના નેત્રમાંથી અશ્રુપાત થાય તો, વૈષ્ણવો-શ્રોત્રિયો અને દાતાઓને મહાન પીડા પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૬)

(સૂર્ય-ચંદ્ર ખીંચથી થતો ઉત્પાત.)

વિયતિ યદિસ્રરાંશો દૈવ્યતે વિંચયુગમમુદિતમરમિલેશો જાયતેમંદલેઽન્યઃ |
નિજપરિવૃદ્ધનાંશાદિદુર્ધિવદ્વયં વા સતિ નિજનરપાલે તત્રરાજા તદાન્યઃ ૧૭

અર્થ—જો આકાશમાં સૂર્યનાં બે બિંબ હોવાં દેખાય તો મંડલના રાજાનો નાશ થાય, અને બીજા દેશનો રાજા તે મંડલનું રાજ્ય કરે તેમજ ચંદ્રનાં બે બિંબ દેખાય તો પણ તેવુંજ ક્ષત બન્યું, (૧૭)

॥ હુમ્મ કેતુદયનો ઉત્પાત. ॥

જાતિદિવિશિસ્ત્રીયદુઃખં દૈવયોગાદિરિલ મનુપુચ્છા શાગતા દેશમાગાઃ
કેલ કલ્કલમન્થે પાંતિ નદ્યંતિ દેશાજલદિવિહિતપીઠાનેકસસ્પોનપીઠાઃ

અર્થ—દૈવયોગથી આકાશમાં કેતુનો કિંદય થાય અને તે કેતુનું પુચ્છ ને દિશા તરફનું હોય તે દિશામાં આવેલા બધા દેશો નાશ પામે છે, અને બીજા દેશો પણ અતિદૃષ્ટિ અથવા અનાદૃષ્ટિથી બહુજ દુઃખી થાય છે, (૧૮)

ન દૃશ્યતે યેન વિમાનરચ્છવિ ર્યદૈવિ મૃત્યોર્લપનંચ સત્ત્વરં,
સૈવે બ્રુવંતર્ગતવિંણ્ણપદ્મયષોર્ણારસંજ્ઞાગ્રવિલોકનં તથા, (૧૯)

અર્થ—જ્યારે પુરુષની છાયા ક્ષાન્તિહીન દેખાય, તેમજ પોતાના નાકનો અગ્રભાગ અને જીભનો અગ્રભાગ ન જણાય ત્યારે તેનું મૃત્યુ થશે એમ બન્યું, (૧૯)

યદા સસમ્પ્તઃ સહસાઽહિતાગ્નેરસા તદા શામ્યતિ ગાર્હપત્યઃ ।
પત્ન્યામ્ભવેજ્ઞાંગમૃતામપિદ્રામ્ દુઃસ્વપ્નમુત્પાતાહિતં વિચિંત્યમ્ (૨૦)

અર્થ—જ્યારે ગાર્હપત્ય નામનો ગ્રીષ્મ અગ્નિ, એવા સબ્ય સંયુક્ત નામના અગ્નિ સાથે શાન્ત પડે, ત્યારે અગ્નિહોત્રીની ઓતું મરણ થાય છે, અથવા તેવુંજ સ્વપ્ન આવ્યું હોય તો પણ માણસોને ઘણો ઉત્પાત થાય છે. (૨૦)

મનુઃ—ઋતુઃ સ્વાભાવિકઃ સ્ત્રીણાં રાત્રયઃ ષોઢશસ્મૃતાઃ

અર્થ—આગ્રાને સ્વાભાવિક રતુ આપવાને, રતુ થવાના દિવસથી ૧૬ રાત્રિયો છે.

રજોદર્શનતોઽસ્પૃશ્યા નાસોદિનચતુષ્ટયમ્ ।

તતઃ શુદ્ધાઃ ક્રિયાસ્વેતાઃ સર્વવર્ણેષ્વયં વિધિઃ (૨૧)

અર્થ—રજોદર્શનથી ચાર દિવસં સુધી સ્ત્રિયો અસ્પૃશ્ય રહે છે, પછી તે શુદ્ધ થઈ ક્રિયાઓ કરવામાં લાયક બને છે, આ બાબત દરેક વર્ણ માટે સમજવી. (૨૧)

॥ इति प्रथमार्तव प्रकरणम्, ॥

॥ अथ साधारण लग्नवल प्रकरणम्, ॥४॥

प्रायश्चंद्रं त्यजात्प्राप्तमारिपुतनुगं भांशकौ मूढनाथौ
 क्रूरेन्द्रासौ खलांशं मृतिगतस्वचरं मृत्युतत्पौ तनुस्थौ ॥
 सौम्याः केन्द्रत्रिकोणेष्वरिभवसहजेष्वन्यत्वेदाः प्रशस्ताः
 सर्वत्रैतत्प्रयोज्यं प्रकरणपठितान्सिद्धिशेषान्विदित्वा ॥१॥

अन्वयः—अंत्याष्टमारिपुतनुगं चंद्रम् प्रायः त्यज मूढनाथौ भां-
 शकौ (प्रा-त्य०) क्रूरेन्द्रासौ (भांशकौ प्रा-त्य०) मृतिगतस्वचरं
 खलांशम् (प्रा-त्य०) मृत्युतत्पौ तनुस्थौ (प्रा-त्य०) केन्द्रत्रिकोणेषु
 सौम्याः अरिभवसहजेषु अन्यत्वेदाः प्रशस्ताः प्रकरणपठितान्
 सिद्धिशेषान् विदित्वा एतत् सर्वत्र प्रयोज्यम्, ॥१॥

अन्वयार्थः—अंत्य १२ अष्टम ८ रिपु ६ तनु ६, गं अ स्थानेभां
 रहेला, चंद्रं चंद्रभाते, प्रायः धलुं करीने, त्यज त्याग करेला, मूढनाथौ
 अस्तस्वाभीवाणा, भांशकौ लभने नवभांशने (प्राः त्य० धलुं करी त्याग
 करेला, क्रूरेन्द्रासौ क्रूरमंड तथा चंद्रभाथी युक्त (भांशकौ लग्न तथा नव
 भांशने प्रा-त्य० धलुं करीने त्याग करेला) मृतिगतस्वचरं लभेयी आहमे
 रहेला अहने, खलांशम् पापशक्तता नव भांशने (प्रायः त्य० धलुं करी
 त्याग करेला, मृत्युतत्पौ लग्न लगने लग्नशशिथी आहमीराशिना स्वा-
 भीया तनुस्थौ लग्नभां होय तो (प्रा-त्य० धलुं करीने तनुवा.)
 त्याग करेला, केन्द्रत्रिकोणेषु १-४-७-१०-५-५ अ स्थानेभां सौम्याः
 शुभमहो साश छे, अरिभवसहजेषु ६-११-३ अ स्थानेभां अन्यत्वेदाः
 भीम पापमहो साश छे, प्रकरण पठितान् प्रकथ्यभां भवेला, सिद्धिशेषान्
 ते विशेषेने विदित्वा लब्धीने, एतत् आ, सर्वत्र प्रयोज्यमादि रहे
 भांभां प्रयोज्यम् योज्यं. ॥१॥

॥ લગ્નમાં તજવાની અશુભ બાબત. ॥

બાવાર્થ-૧—૬-૮-૧૨ એ સ્થાનોમાં ચંદ્રમા હોય તો, જન્મરાશિ અને નવમાંશનો સ્વામી, અરતનો હોય તો, પાપગ્રહ અને ચંદ્રમા, જન્મ લગ્ને અને નવમાંશલગ્ને હોય તો, પાપગ્રહોનો નવમાંશ, આઠમે રહેલો કોઇ ગ્રહ, જન્મલગ્ન અને જન્મ-રાશિથી આવતી આઠમી રાશીનો સ્વામી લગ્નમાં આવ્યો હોય તો, આ દરેક બાબતો ઘણું કરીને ત્યાગ કરવી. ॥

॥ લગ્નમાં લેવાતી બાબત. ॥

શુભગ્રહો, કેન્દ્ર^૧ કે ત્રિકોણ^૨માં હોય તો સારા જાણવા, ૩-૬-૧૧ માં પાપગ્રહો હોય તો સારા જાણવા, ઉપર મુજબ લગ્નગત દરેક મુદ્તર્તમાં જોવું. પરંતુ વિવાહ વિગેરે દરેક પ્રકરણમાં જ્યાં જ્યાં લગ્નશુદ્ધિ કાઢવાનું કહ્યું છે, તેનો વિશેષ ઉપયોગ સમજી પછી આ લગ્ન બલ ઉપર ધ્યાન આપવું.

॥ इति साधारण लग्नवल प्रकरणम्, ॥

॥ अथ संस्कार प्रकरणम् , ॥५॥

स्वर्त्ती प्राङ्निदचतुष्कासमादिनविवरश्राद्धतत्प्राग्दिनानि
त्यक्त्वा मूलं मघान्त्ये वसुकलिजनिभाहानि पर्वाणि चर्त्तौ ।
याहीज्याकैन्दुलग्नैर्विषमभलवगैरुद्वलैर्भोः सुतार्थेन्
व्यस्तैरेतैरिहैवायुगहनि मुदितः कन्यकेच्छोमुचंद्रे ॥१॥

अन्वय—भोः सुतार्थेन् प्राङ्निदचतुष्कासमादिनविवरश्राद्ध-
तत्प्राग्दिनानि मूलं मघान्त्ये वसुकलिजनिभाहानि पर्वाणि ऋतौ
त्यक्त्वा विषमभलवगैः उद्वलैः इज्याकैन्दुलग्नैः मुदितः (सन्) स्व-
र्त्तीर्गते याहि भोः कन्यकेच्छो एतैः व्यस्तैः (समभलवगैः उद्वलैः
इज्याकैन्दुलग्नैः) अयुगहनि मुचंद्रे इहैव (स्वर्त्ती) (याहि) ॥१॥

अन्वयार्थ—भोःसुतार्थेन् हे पुत्रनी धृष्टि करुणा, प्राङ्निदच-
तुष्क प्रथमनी चार रात्रि, असमादिन ऐकी दिवस, विवर तिथि नक्षत्रनी
संधि, श्राद्धतत्प्राग्दिनानि आहूतो ने तेनो पडेसो दिवस, मूलं मूल,
मघान्त्ये मघा ने रैवती, वसु आहूत, कलि श्राद्ध, जनिम जन्मभु
नक्षत्र, महादि दिवसने, पर्वाणि पर्वना दिवसोने, ऋतौ शुभं त्यक्त्वा
त्याग करीने, विषमभलवगैः ऐकी राशि अने नवभांशभां रहेला, उद्वलैः

१ गमाधर्मानं पुंसवनंसीमंतोजनयनंततः । जातकर्माभिषेयंचनिष्क्रमप्राशने
क्रमात् ॥ चूडोपनयनवेदव्रतानांचचतुष्टयम् । गोदानंमेखला मोको विवाहः
षोडशक्रियाः (१-२).

अर्थ—गमाधान, पुंसवन, सीमंत, जातकर्म, नामकरण, निष्क्रमण,
अनप्राशन, चूड, उपनयन, चार वेदना, चार संस्कार, गोदान, मेखला, ने
निवाह, अ-प्रमाणे १६ संस्कार छे. (१-२.)

અધિક બલવાળા, રૂઝ્યાકેન્દુલગ્નૈઃ ગુરુ-સૂર્ય-ચંદ્ર અને લગ્ન વડે મુદિત-
(સન્) ખુશી થઇને સ્વર્ણપ્રિયતિ પોતાની સ્ત્રી પાસે, યાદિ જ મોઃ કે
ફળ્યકેવલો કન્યાની ઇચ્છા રાખનાર, જનૈઃ એ, વ્યસ્તૈઃ વિપરીત એવા,
(સમમલગ્નૈઃ) બેકો રાશિને નવમાંશમાં રહેલા, ઉદ્ધૈઃ અધિક બલવાળા,
રૂઝ્યાકેન્દુલગ્નૈઃ ગુરુ-સૂર્ય-ચંદ્ર અને લગ્નવડે,) અયુગદ્વિનિ એકી દિવસે
સુચંદ્રે સારા ચંદ્રબળમાં રહેલ રતુમાં (યાદિ) જ, ॥૧॥

॥ ગાલાંધોનર્તુ મુદ્દત્ત. ॥

ભાવાર્થ—રજસ્વલા થયાના દિવસથી ચાર દિવસો,
એકી દિવસો, દિવસ રાત્રિ અને તિથી નક્ષત્રાદિકે
ની સંધિ. માતાપિતાના શ્રાદ્ધનો દિવસ, અને તેના
અગાઉનો દિવસ, ૮-૧૨ તિથી, મધ્યા-મૂલ-રેવતી
ને જન્મનું નક્ષત્ર, દિવસ, પર્વ, એ સર્વે રતુ-
કાલમાં ત્યાગ કરીને, જેને પુત્ર ઉત્પન્ન કરવો હોય તેણે વિષમરાશિ-
ના લગ્નમાં અને વિષમરાશિના નવમાંશમાં, સૂર્ય-ચંદ્ર-ગુરુ-બલવાળ
રહેા હોય ત્યારે, ને સારો ચંદ્ર હોય ત્યારે, આનંદથી પોતાની
સ્ત્રીની પાસે રતુની ઇચ્છાથી જવું, અને પુત્રીની ઇચ્છાવાળાએ, સમ
રાશિનું લગ્ન, ને નવમાંશ હોય ત્યારે, એકી દિવસમાં, સમરાશિના
લગ્નમાં ને નવમાંશમાં, સૂર્ય-ચંદ્ર-ગુરુ રહેા હોય ત્યારે, અને સારા
ચંદ્રમાં, આનંદથી પોતાની સ્ત્રીની પાસે રતુની ઇચ્છાથી જવું.

કરપવઃ—પૃષ્ઠપૃષ્ઠી પંચદશી ચતુર્થી ચતુર્દશી મળ્યુમયત્ર દિત્વા ।
શેષાઃ શુભાઃ સ્યુસ્તિયયો નિપેકેવારાઃ દ્રાક્ષાંકાર્પતિતેદુજાનામ્ (૨)

૧-૫ર્વે વ્યાખત ૫૪ ૧૫ માં જોવું,

૨-૧-૩-૫-૭-૯-૧૧, વિષમ એટલે એકી રાશિ છે, ૨-૪-૬-૮-
૧૦-૧૨ એ સમ, બેકો રાશિ છે.

૩-જેમ પુરે આનંદથી સ્ત્રી પાસે જવું એમ કહ્યું છે, તેમ સ્ત્રીએ
પણ આનંદથી પુરપોત સંગ કરવો, એટલે રતુદાન વખતે સ્ત્રીપુરુષ બંનેએ
આનંદથી વર્તવું.

અર્થ—૪-૬-૮-૧૪-૧૫એ સિમિઓ, અને રવિ-મંગલ-શનિ-એ વારે ત્યાગ કરીને, જાડીના તિથિ-વારમાં રૂઢાન આપવું-શુભ છે. (૩)

(રૂઢમાં વિશેષ તજવાની આવતો.)

અપભ્રુવે વૈષ્ટિપાર્તયોશ્ચ વિષ્ટયાં દિવા પાચિર્પૂર્વમાગે ।

સંધ્યામુખેર્વસ્ત્રપિ માતૃપિત્રો મૃતેઽહ્નિસ્ત્નીગમનં વિવર્જ્યમ્ (૪)

અર્થ—ઉત્પાત, વૈધૃત, વ્યતીપાત, દિવસ, પરિધનો પહેલો-ઓંગે, સંધ્યાકાલ, ને માતા પિતાનો મરણ દિવસ, એ સર્વે મૈથુન (જી સંગ) માં તજવું, (૪)

(રજસ્વલા સ્ત્રીને નહાવાતું-મુ૦)

મુ. ચિં-હસ્તાનિલાશ્ચિમૃગપૈત્રવમુદ્રુવાલ્પૈઃ

શંક્રોન્વિતૈઃ શુભતિથૌ શુભવાસરૈચ ।

સ્નાયાદધાર્તવવતી મૃગપૌષ્ણવાયુ—

હસ્તાશ્ચિધાતૃભિ રરં લંબંતે ચ ગર્ભેમ્, (૫)

અર્થ—શુભ તિથિ, શુભ વાર, અને અશ્વિની-રેહિણી-મૃગશીર્ષ-ઉ-શ-હસ્ત-સ્વાતી-અનુરાધા-જ્યેષ્ઠા-હ-પા-ધનિષ્ઠા-કે-મા. એ નક્ષત્રોમાં, રજસ્વલા સ્ત્રીએ સ્નાન કરવું, તેમાં પણ અશ્વિની-રેહિણી-મૃગશીર્ષ-હસ્ત-સ્વાતી-ને રેવતી-એ નક્ષત્રોમાં સ્નાન કરે તો જન્મતી ગર્ભ પાડણુ કરે છે, (૫)

(ગર્ભધારણમાં માસપતિ-અને શ્રિયોતું ચંદ્ર બલ.)

ભિશ્વરાઃ સિતકુમેજ્યરવીંદુસૌરચંદ્રાત્મજાસ્તનુપચંદ્રદિવાકરાઃ સ્યુઃ ।

પિણાં વિધોર્વલ્લપુશંતિ વિવાહગર્ભ સંસ્કારયો રિતર કર્મસુ યતું રંવ (૬)

અર્થ—શુક્ર-મંગલ-ગુરુ-રવિ-ચંદ્ર-શનિ-શુક્ર-જમસ્વામી-રવિ ને ચંદ્ર, આ દશ મહેા ગર્ભધાનથી કહે માસના સ્વામી છે, વિવાહમાં અને ગર્ભ-ધાનમાં સ્ત્રીયોને ચંદ્રગત આવશ્યક છે, અને જીમ્મ કાર્યોમાં પતિને ચંદ્ર-ગત આવશ્યક છે, (૬)

સ્મૃતિ ચંદ્રિકાયામ્—ચૈત્રેસ્યાત્પ્રથમર્તૈતુ નારી વૈધવ્યભાગિની
 વૈશાખે ધનપુત્રાદ્યા જ્યેષ્ઠે રોગાન્વિતા તથા. (૭) શુચૌ મૃતપ્રજા
 પ્રોક્તા શ્રાવણે ધનધાન્યદા. । નભસ્યે દુર્ભગા ક્ષિપ્તા આશ્વિનેચ
 તપસ્વિની. (૮) ઋર્જેવ્યાયુષ્મતી નારી માર્ગશીર્ષે बहुप्रजा. । પૌષેતુ
 પુંશ્વલી નારી માઘે પુત્રમુત્તાન્વિતા. (૯) ફાલ્ગુને શ્રીમતી સાધ્વી
 કર્માન્માસફલં સ્મૃતમ્, ॥

અર્થ—ચૈત્ર માસમાં સ્ત્રી પહેલીજ રજસ્વલા થાય તો વિધવા,
 વૈશાખમાં ધન ને પુત્રવાળી, જ્યેષ્ઠમાં રોગવાળી, અષાઢમાં મૃત પ્રજાવાળી,
 શ્રાવણમાં ધન ધાન્ય આપનારી, બાદરવામાં દુર્બલ શરીરવાળી, આસોમાં
 પતિવ્રતા, કાર્તિકમાં આયુષ્યવાળી; માર્ગશીર્ષમાં ધણી સંતતિવાળી, પૌષમાં—
 વ્યભિચારિણી; માઘમાં પુત્રના સુખવાળી, ને ફાલગુણમાં લક્ષ્મીવાળી ને સાધ્વી
 થાય છે, (૭-૮-૯)

શુક્રપક્ષે મુશીલાસ્યાત્કૃષ્ણે સાકુલટા મહેત્, ।

કૃષ્ણસ્ય દશમી યાવન્મધ્યમં ફલ માદિશેત્, (૧૦)

અર્થ—શુક્રપક્ષમાં રજસ્વલા થાય તો, સારા સ્વભાવવાળી, ને
 કૃષ્ણપક્ષમાં વ્યભિચારીણી થાય છે, તેમાં પણ કૃષ્ણપક્ષની દસમી પહેલાં
 રજસ્વલા થાય તો મધ્યમ ફલ સમગ્રજું, પણ તે પછી તો અવસ્ય કુલટાનો
 યોગ થાયલે. (૧૦)

કર્યપઃ—રોગિણી રવિવારે તુ સોમવારે પતિવ્રતા । દુઃસ્વિતા
 મૌમવારેતુ ત્રુષે સૌભાગ્યસંયુતા. (૧૧) શ્રી સંયુતા ગુરો વારે પતિ-
 મક્તા મૃગોર્દિને. । મલિના મન્દવારેતુ રાત્રાવાપિતયૈવચ. (૧૨)

અર્થ—રવિવારે રજસ્વલા થાય તો રોગી, સોમવારે પતિવ્રતા,
 મંગલવારે દુઃખી, ગુરુવારે સૌભાગ્યવાળી, શુક્રવારે લક્ષ્મીવાળી, શુક્રવારે પ-
 તિવ્રતા, અને સનિવારે મલિન થાય છે, આ ફલ દિવસ ને રાત્રિનું સરખુંજ
 સમગ્રજું, (૧૧-૧૨)

પુંમેઽર્કેજ્યારવારે વિમિથુનવિષમાંગાંશયોઃ પુંસવં સ્યા-
ત્ત્સીમંતાલ્યંચ સત્પુંવ્યયસુતગૃહયોઃ પર્વરિક્તોનતિધ્યામ્ ।

માસે દ્વિત્રિપ્રસંહ્યે પ્રથમકમપરં તુર્યપષ્ટાષ્ટમેષુ
પ્રોક્તં પુંગર્મલગ્નં ગ્રહવલમનયો યોજ્ય માઘશ્ચ પક્ષઃ ॥૨॥

અન્વય—પુંમે ઈર્કેજ્યારવારે વિમિથુનવિષમાંગાંશયોઃ સુવ્યય
સુતગૃહયોઃ પર્વરિક્તોનતિધ્યામ્ પુંસવં સ્યાત્ ચ સીમંતાલ્યં સત્
દ્વિત્રિપ્રસંહ્યે માસે પ્રથમકં તુર્યપષ્ટાષ્ટમેષુ અપરં પ્રોક્તમ્, અનયોઃ
પુંગર્મલગ્નં ગ્રહવલં ચ આઘઃ પક્ષઃ યોજ્યમ્, ॥૨॥

અન્વયાર્થ—પુંમે પુરુષના નક્ષત્રોમાં ઈર્કેજ્યારવારે રવિ-શુક્ર-ને
મંગલવારમાં વિમિથુનવિષમાંગાંશયોઃ મિથુનરહિત-વિષમલગ્ન ને વિષમ
નવમાંશમાં સુવ્યયસુતગૃહયોઃ આરભા ને પાંચમા સ્થાનમાં શુભ ગ્રહ
હોય તો, પર્વરિક્તોનતિધ્યામ્ પુનર્મ-અભાવાસ્થા ને રિક્તા સિવાયની તિ-
થિમાં પુંસવનં પુંસવન સંસ્કાર, સ્યાત્ થાય, જો અને સીમંતાલ્યં સીમંત
સંસ્કાર (અપિ) પણ, સત્ કરવો સારો છે, દ્વિત્રિપ્રસંહ્યે માસે બીજા
તથા ત્રીજા માસમાં પ્રથમકં પહેલો પુંસવન, તુર્યપષ્ટાષ્ટમેષુ ૪-૬ ને ૮
એ માસોમાં અપરં બીજો સીમંત સંસ્કાર પ્રોક્તમ્ કહેલો છે, અનયોઃ આ
જો સંસ્કારોમાં પુંગર્મલગ્નં પુનરો ગર્ભ રહે તેવું, લગ્ન, ગ્રહવલં અવળ
જો અને આઘઃ પક્ષઃ શુક્લપક્ષ યોજ્યમ્ થોળવો, ॥૨॥

॥ રક્ષાબંધન અને સીમંતનું મુઠ ॥

૨-આવાર્થ—સીમંતમાં શુક્લપક્ષ, (અન્નવાળીયું) રવિ-મંગલ
ને શુક્ર, જો વાર, પુરુષ નક્ષત્રો^૧, મિથુન વગર વિષમલગ્ન ને

૧ પુત્રસત્રાણિ ચૈતાનિ પુપ્પો હસ્તઃ પુનર્વસુઃ ।

અમિજિતપ્રોષ્ઠવાઞ્ચૈવ અનુરાધાશ્ચિયુક્ તથા. (૧૩)

અર્થ—અશ્વિની-પુનર્વસુ-પુષ્ય-હસ્ત-અનુરાધા-અભિજિત-૫-મા-
જો પુરુષનક્ષત્રો છે. મુઠ હોઠા માં મંગલીય-મુઠ ને અવળ આ ત્રણ નક્ષત્રો
સીમંતમાં વિશેષ લીધેલાં છે. (૧૩)

સૂતૌ જાતં વિદધ્યાદપિ જનિમરણાશૌચકે વૌ તદન્તે

ક્ષિપ્રૈર્બ્રાહ્મોચરાભિશ્ચરમૃદુભિર્થર્ષીર્નામવર્ણા વિદધ્યુઃ ।

સૂતેઃ સૂર્યાષ્ટિવિંશાકૃતિમિતદિવસે જાતમૈર્ચરાંગં

રિક્તાષ્ટમ્યારમંદાન્વ્યયગતસ્વચરં પ્રોઙ્ઙ્યં રાત્રિં પરાહ્લમ્, ॥૩૧॥

અન્વય—સૂતૌ જનિમરણાશૌચકે અપિ જાતં વિદધ્યાત્ વા તદન્તે ક્ષિપ્રૈર્બ્રાહ્મોચરાભિઃ ચરમૃદુભિઃ (જાતં વિદધ્યાત્) અથા વર્ણાઃ સૂતેઃ સૂર્યાષ્ટિવિંશાકૃતિમિતદિવસે જાતમૈર્ચરાંગં રિક્તાષ્ટમ્યારમંદાન્વ્યયગતસ્વચરં રાત્રિં પરાહ્લમ્ પ્રોઙ્ઙ્યં નામવર્ણાઃ વિદધ્યુઃ ॥૩૧॥

અન્વયાર્થ—સૂતૌ પ્રસવ થયા ત્યારે, જનિમરણાશૌચકે જન્મનું તથા મરણનું સૂતક હોય તો, અપિ પણ જાત જાત સંસ્કાર, વિદધ્યાત્ કરવો, વા અથવા તદન્તે તેના અંતમાં, ક્ષિપ્રૈર્ક્ષિપ્ર બ્રાહ્મોચરોભિઃ શદ્ધિથી, ને તથોચિત્તર, ચરમૃદુભિઃ ચર ને મૃદુ મંજાવાળાં નક્ષત્રો વડે (જાત જાત સંસ્કાર વિદધ્યાત્ કરવો), અથો ત્યારપછી વર્ણાઃ બ્રાહ્મણાદિ વર્ણોએ સૂતેઃ પ્રસવ થયા પછી સૂર્યાષ્ટિવિંશાકૃતિમિતદિવસે ૧૨-૧૨-૨૦ ને ૨૨ માં દિવસે, જાતમૈર્ જાતકર્મ સંસ્કારમાં જાતાવેલા નક્ષત્રોવડે, ચરાંગં ચર લખને, રિક્તાષ્ટમ્યારમંદાન્ રિક્તાતિથિ-આઠમ-મગ્ગ તથા સનિવારને, વ્યયગતસ્વચરં આરમા ભાવમાં રહેલા થઈને રાત્રિ રાત્રિને પરાહ્લમ્ દિવસના છેલ્લા ત્રીજા ભાગને પ્રોઙ્ઙ્યં ત્યાગ કરીને, નામવર્ણાઃ નામાક્ષરો, વિદધ્યુઃ પાડવા, ॥૩૧॥

॥ જાતકર્મ સંસ્કારનું મુ ૦ ॥

૩-ભાવાર્થ—આલક જન્મ્યા પછી તુરંત, “જાતકર્મ” સંસ્કાર કરવો, એ સંસ્કારમાં જો જન્મનું કે મરણનું સૂતક આંબું હોય તો-પણ તે સૂતકનો બાધ ન ગણતાં જન્મ વખતેજ જાતકર્મ કરવું, તેને માટે મુહૂર્ત જોવાની જરૂર નથી, પરંતુ સૂતક ગયા પછી કરવું હોય તો પણ થઈ શકે છે, પણ તેને માટે મુહૂર્ત જોઈને કરવું, અને તે મુહૂર્તમાં અશ્વિની-શંક્રિણી-મૃગશીર્ષ-પુનર્વસુ-પુષ્ય-ઉ-શ, હસ્ત-ચિત્રા-સ્વાતી-અનુરાધા-ઉ-યા-અભિજીત-શ્રવણ-ધનિષ્ઠા-શત-

અર્થ—જે સમયે બાલકનો જન્મ થયો હોય, તે વખત જાતકર્મ મંડકાર કરવો, અને દેવ-પિતા-બ્રાહ્મણોને, સોતું-ગાય-ગૃધ્ર-તલ-કાસુ ને વસોથી સંતુષ્ટ કરવા, (૨૦)

જૈમિનિઃ—યાવન્નોચ્છિદ્યતે નાલં તાવજ્ઞાપ્નોતિ સૂતકમ્, ।

છિન્ને નાલે તતઃ પશ્ચાત્સૂતકંતુ વિધીયતે, (૨૧)

અર્થ—જ્યાં સુધી નાલચ્છેદન થતું નથી, ત્યાં સુધી સૂતક લાગતું નથી, અને જ્યારે નાલચ્છેદન થાય ત્યારેજ સૂતક લાગે છે. (૨૧)

(નામ પાડવામાં શ્રેષ્ઠ સમય.)

વૃહસ્પતિઃ—પૂર્વાર્ણહઃશ્રેષ્ઠ ઇત્યુક્તો મધ્યાન્હો મધ્યમઃ સ્મૃતઃ ।

અપરાર્ણહં ચ રાત્રિં ચ વર્જયેન્નામકર્માણિ. (૨૨)

અર્થ—નામકર્મ સંસ્કારમાં, પ્રાતઃકાળ-શ્રેષ્ઠ, મધ્યાન્હ-મધ્યમ, અને સાંધકાલ કે રાત્રિનિપિદ્ધ કહેલી છે, (૨૨)

(નામ પાડવાની આવશ્યકતા.)

નૃસિંહઃ—દેવાઋચગજાશ્વાનાં વૃક્ષાણાં વાપિ કૃપયોઃ ।

સર્વોપકારણાનાં ચ ચિહ્નાનાં યોપિતાં નૃણામ્, (૨૩)

કાવ્યાદીનાં કવીનાં ચ પશ્વાદીનાં વિશેષતઃ ।

રાજપ્રાસાદસંજ્ઞાનાં નામકર્મ વિશિષ્યતે, (૨૪)

અર્થ—દેવાઋચ, હાથી, ઘોડો, ઝાડ, વાવ, કૃષ્ણ, દરેકનું ઉપકારણ-ચિહ્ન-ઓ-પુરુષ, કાવ્ય વિગેરે, કવિ-પશુઆદિ-રાજ-મહેશ વિગેરેનું નામ અવશ્ય પાડવું જોઈએ. (૨૩-૨૪)

(નામ પાડવાના અક્ષર બાબત.)

ઞ્યોઽર્ચિઃ—પટ્કર્મણો બાહુ ભુવોત્યવાયૈર્નામોદિતં વર્ણચતુષ્ટપાદયં ।

સઞ્યક્ષરં હારિ વિશસ્ત્રિવર્ણં દ્વિવર્ણચચ્છૌદ્રમતૌડસમેડન્યત્ (૨૫)

અર્થ—એકોઞ્ચ, બ્રાહ્મણને ક્ષત્રિયને ચાર અક્ષરવાળું, વૈશ્યને ત્રણ અક્ષર ને રાજાને બે અક્ષરવાળું નામ પાડવા માટે કહેયું છે, (૨૫)

(પ્રસૂતા સ્ત્રીને બલપૂજનું મું)

મું નિ—કર્વિજ્યાત્તૈવૈ માનેન પૌષે જલં પૂજયેત્સનિકામાસપૂર્તૌ ।

બુર્વેદીઙ્યવાર વિ ક િ ગૌ ડે શ્રુતીજ્યાદિતીર્દ્રકૈર્કૃત્ય મંત્રૈઃ ૨૬

અર્થ—શુક્ર-ગુરતો અસ્તમાં, ચૈત્ર-અધિક-ને પૌષ માં માં એક માસ પૂરો થવાના છેવટના દિવસોમાં, પ્રસૂતા સ્ત્રીએ બલપૂજન કરવું નહિં, એક બુધ-ગુર-આ વારામાં રિક્તા સિવાય બીજી તિથિઓમાં. અને શ્રગધીર્વ-પુનર્વસુ-પુષ્ય-અનુરાધા-મૂલ-શ્રવણ-એ નક્ષત્રોમાં પ્રસૂતા સ્ત્રીએ બલપૂજન કરવું શુભ છે, (૨૬)

(પ્રસૂતા સ્ત્રીને સ્નાન કરવાનું મું)

મું પ્ર૦—સ્નાતા મસૂનાપ્યમુના બુધેચ સ્નાતાચ વંધ્યા મૃગુન્દનેન ।

સૌરે મૃતિઃ ક્ષીરહતિશ્ચસોમે પૃથાર્યજામો રવિઞીવમૌમે (૨૭)

અર્થ—બુધવારે, સુવાવડી સ્ત્રી સ્નાન કરે તો બાહરશક્તિ, શુક્રવારે-વાંઝણી, શનિવારે મરણ, ને સોમવારે દુધનો નાશ, અને રવિ-મંગલ ને શુરવારે પુત્ર ને અર્ધનો લાભ થાય છે. (૨૭)

કૃત્તિકા મ-ળી મૂઝ માર્દ્રા પુષ્યઃ પુનર્વસુઃ । મયા ચિત્રા વિશાક્ષાચ શ્રવણો દશમસ્તયા (૨૮) દ્વનાઃ પ્રાણદરાસ્તારાસ્તામુસ્નાનનંકારયેત્ ॥

અર્થ—બરણી-કૃતિકા-આર્દ્રા-પુનર્વસુ-પુષ્ય-મૂલા-ચિત્રા-વિશાખા-મૂલ-શ્રવણ-એ દશ નક્ષત્રોમાં સ્નાન કરવાથી મૃત્યુ થાય છે. (૨૮)

(સુવાવડી સ્ત્રીને પોતાના ઘરમાં પ્રવેશનું મું)

મું ગ૦—થવસ્ત્રયોત્તરાદસ્તત્રયે પુષ્યાનુરાધયોઃ ।

પુનર્મે ગૌહિણીસુમે રેવતી દ્વિતયે તથા (૨૯)

અર્થ—સુવાવડી કરવા બીજો ઠેકાણો ગયેલી, પ્રસવવાળી સ્ત્રીએ, અ-ધિની-રૌદિણી-શ્રગધીર્વ-પુષ્ય-કિ-કા-દરત-ચિત્રા-સ્વાતી-અનુરાધા-કિ-પા-શ્રવણ-કિ-મા-ને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં પોતાના ઘરમાં પ્રવેશ કરવો, (૨૯)

૧ આ સુદર્ત-સુવાવડીખાતામાં અગર બીજો ઠેકાણો પ્રસવ થવા પછી પોતાને ઘેર આવવામાં જોવાય છે,

(અભુક્ત મૂલ નક્ષત્ર આપત.)

જ્યેષ્ઠાંત્યે ઘટિકાયુગ્મં મૂલાદૌ ઘટિકાદ્વયમ્ ।

અભુક્તમૂલ મેતત્સ્પાદિત્યેવં નારદોઽન્વવીત્ (૩૧)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રની છેવટની બે ઘડીયો—તે મૂલની પહેલી બે ઘડી-યોને—નારદ મુનિ અભુક્ત મૂલ કહે છે. (૩૧)

(મૂલ નક્ષત્રમાં જન્મ થવાથી થતું ફલ.)

મૂલાચચરણે તાતો દ્વિતીયે જનની તયા ।

તૃતીયે તુષ્ણં નર્યેશ્ચતુર્થોઽપિ સુભાવહઃ (૩૨)

અર્થ—મૂલ નક્ષત્રના પહેલાં ચરણમાં જાતક જન્મે તો જાપતો, બીજા ચરણમાં જાતાનો, તે ત્રીજા ચરણમાં ધનનો નાશ કરે છે, 'પણ ચોથા ચરણમાં જન્મ થાય તો સુખ જાણ્યો. (૩૨)

(મૂલ નક્ષત્રને રહેવાનું સ્થાન.)

માઘાષાઢાશ્વિને માદ્રપદે મૂલવસે દિવિ ।

કાર્તિક શ્રાવણે ચૈત્રે પૌષમાસે તુ ભૂતલે (૩૩)

વૈશાખે ફાલ્ગુને જ્યેષ્ઠે માર્ગે પાતાલવર્તિતત્ ।

ભૂતલે વર્તમાને તુ જ્ઞેયો દોષોઽન્યથા નહિ (૩૪)

અર્થ—માઘ-અષાઢ-માદરવો—તે આસો—એ માસમાં મૂલ નક્ષત્ર સ્વર્ગમાં રહે છે, કાર્તિક-પૌષ-ચૈત્ર—તે શ્રાવણ—એ માસોમાં—પૃથ્વીમાં, માર્ગ-શીર્ષ-ક્રાગણ-વૈશાખ તે જ્યેષ્ઠમાં—પાતાલમાં રહે છે, જો મૂલ નક્ષત્રનો પૃથ્વીમાં વાસ હોય—તે જન્મ થયો હોય તો ઉપર કહેલું નેટ રહ જાણવું, જામીનું, એક સમજવું. (૩૩-૩૪)

(જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રમાં જન્મ થવાથી થતું ફલ.)

આયે પાદે ડગ્રજં હંતિ જ્યેષ્ઠાયાં અતુજં દ્વિકે ।

તૃતીયે જનની જાતઃ સ્વાત્માનં ચ તુરીયકે (૩૫)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રના પહેલા ચરણમાં જાતક જન્મે તો ત્રીજા મા-

ધનો નાશ કરે છે, બીજા ચરણમાં નાના ભાઈનો, ત્રીજામાં આતાનો, અને ચોથામાં પોતાનો નાશ થાય છે. (૩૫)

(ત્રિક દોષ.)

यदि पुत्रत्रयादूर्ध्वं चतुर्थी कन्यका भवेत् ।

एवं कन्यात्रयात्पुत्र स्तदा दोष त्रिकाभिधः (३६)

અર્થ—જો ત્રણ છોકરા થયા પછી-ચોથા ગેલે છોકરીનો જન્મ થાય, તેમજ ત્રણ છોકરીઓ થયા પછી-છોકરાનો જન્મ થાય તો-ત્રિક નામનો દોષ થાય છે. (૩૬)

(છટ્ટીની પૂજા.)

जन्मतः पंचमेघस्ते जीवन्त्याः पूजनं निधिः ।

पष्ठेन्दि पठिका पूज्या गीतैर्जागरणादिभिः (३७)

અર્થ—જાલકના જન્મ્યા પછી પાંચમે દિવસે જીવંતીનું સત્તિયે પૂજન કરવું, અને છઠે દિવસે સતના -જમણ કરી ગીત સાથે છટ્ટીનું (વિધાવાનું) પૂજન કરવું. (૩૭)

वराहः-देशाचारस्तावदादौ विचिंत्यो देशे देशे या स्थितिः सैवकार्या, ।

लोके दुष्टं पंडिता वर्जयन्ति दैवज्ञो तो लोकमार्गेण यावत् (३८)

અર્થ—સુદર્ભ જોતાં પહેલાં દેશચારનો વિચાર કરવો, જે દેશમાં જોયે પ્રચાર હોય તે પ્રમાણે વર્તવું. દેશની રીત મુજબ ન વર્તવાથી લોકમાં પંડિતો અપમાનપાત્ર થાય છે, મટે લોકના વ્યવહાર પ્રમાણે વર્તવું. (૩૮)

जन्माहाद्वादशोद्दि ध्रुवमृदुलघुमैर्वा न्यसेत्पालकेऽर्भ

सौम्याश्वीज्यध्रुवैर्દै ભુવિ શુભદિવસે પંચમે માસિદધ્યાત્ ।

एकत्रिंशद्दिने वाशननिगदितमैः कंचुना योज्यपर्व

व्यग्वाशास्ये पयोथास्य गमवदुदितो निष्क्रमो मासिं तुये ॥४॥

અન્ય—જન્માહાત્ દ્વાદશેન્દિ અર્ભ પાલકેન્યસેત્ વા ધ્રુવ મૃદુલઘુમૈઃ (અર્ભ પાલકે ન્યસેત્) પંચમે માસિ સૌમ્યાશ્વીજ્યધ્રુવૈઃ

શુભ-દિવસે (અર્ધ) ધ્રુવિદધ્યાત્, એકત્રિંશદિને વા અશનનિગદિત-
મૈઃ વ્યગ્વાશાસ્યે અર્ધેકંચુના પયઃ યોજ્યમ્ અયઃ તુર્યે માસિ અસ્ય
ગમવત્ નિષ્ક્રમઃ ઉદિતઃ ॥૪૧॥

અન્વયાર્થ—જન્માદ્યાત્ જન્મના દિવસથી દ્વાદશેન્દિ ખારમે દિવસે
અર્ધે ખાલકને પાલકે પારણામાં ન્યસેત્ સુવાડવું, વા અથવા ધ્રુવમૃદુ-
લ્લુપ્તમૈઃ ધ્રુવ મૃદુને લઘુ મંડાના નક્ષત્રો વડે. (અર્ધે ખાલકને પાલકે
પારણામાં ન્યસેત્ સુવાડવું.) પચમે માસિ પાંચમા માસમાં સૌમ્યા-
શ્વીજ્યધ્રુવેદ્રૈઃ મૃગશીર્ષ-અશ્વિની-પુષ્ય-ધ્રુવ મંડુક-તથા જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રોવડે.
શુભ-દિવસે સારા દિવસમાં અર્ધે ખાલકને ધ્રુવિ જન્મીન ઉપર દધ્યાત્
એસાડવું, એકત્રિંશદિને એકત્રીશમે દિવસે વા અથવા અશનનિગદિતમૈઃ
અન્નપ્રાશનમાં કહેલા નક્ષત્રો વડે; વ્યગ્વાશાસ્યે શકુ ત્રિનાની દિશામાં મુખ
વાળા અર્ધે ખાલકને કંચુના શંખવડે. પયઃ દુધ, યોજ્યમ્ પાંચ મથ
ત્યાર પછી તુર્યે માસિ એથા માસમાં અસ્ય આખાલકનું ગમવત્ પ્રયાણ-
ની માફક નિષ્ક્રમઃ નિષ્ક્રમણ ઉદિતઃ કહેણું છે. ॥૪૧॥

॥ ખાલકને પારણામાં સુવડવાનું મુ. ॥

૪-ભાવાર્થ—જન્મ થયા પછી ખારમે દિવસે ખાલકને પાર-
ણામાં સુવાડવું સાફ છે, જો ખારમે દિવસે ન કર્યું હોય તો
મુદૂર્ત્ત જોઈને અશ્વિની-રોહિણી-મૃગશીર્ષ-પુષ્ય-ઉ-કા-હસ્ત. ચિત્રા-
અનુરાધા-ઉ-પા-અભિજીત-ઉ-ભા-ને દેવતી-એ નક્ષત્રો લેવાં.

॥ જન્મીન ઉપર એસાડવાનું મુ. ॥

અશ્વિની-રોહિણી-પુષ્ય-ઉ-કા-જ્યેષ્ઠા-ઉ-પા-ઉ-ભા-એ ન-
ક્ષત્રોમાં-પાંચમામાસમાં-અને શુભદિવસોમાં-ખાલકને જન્મીન ઉપર
એસાડવું.

॥ શંખથી દુધ પાવાનું મુ. ॥

અશ્વિની-રોહિણી-મૃગશીર્ષ-પુનર્વસુ-પુષ્ય-ઉ-કા-હસ્ત-ચિ-
ત્રા-સ્વાતી અનુરાધા-ઉ-પા-અભિજીત-શ્રવણ-ધનિષ્ઠા-શતભિષા-ઉ-
ભા-ને દેવતી-નક્ષત્રો, અથવા જન્મથી એકત્રીશમે દિવસે, જે દિ-

શામાં રાહુ^૧ હોય તે શિવાયની દિશામાં બાલકનું મુખ રાખીને રાખમાં ભરીને બાલકને દુધ પાવું શુભ છે.

॥ બહાર ફેરવવાનું મુઠ ॥

યાત્રાના મુહૂર્ત પ્રમાણે ચોથા મહિનામાં બાલકને પ્રથમ ઘરની બહાર ફેરવવા લાઇ જવું શુભ છે.

(ઘોડીયાનું ચક્ર જોવું, ને તેથીયતું ફલ.)

મુર્ચિ:-સૂર્યમાશ્વંદ્રમં યાવત્ પંચપંચ ચતુર્દિશમ્, । મધ્યે ચ સપ્ત દેયાનિ ચાલકસ્ય દિતાયવૈ, પૂર્વમાગે તુ રોગત્વં દક્ષિણે મરણં ધ્રુવમ્, । પશ્ચિમે વિકૃતી ચાલ ઉત્તરે વ્યાધિ સંભવઃ શેષેતુ મધ્યનક્ષત્રે ચાલકસ્ય દિતાયવૈ (૧૯-૪૦)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણીને પાંચ પાંચ ચાર દિશાઓમાં-અને મધ્યમાં સાત નક્ષત્રો મુકવાં, તેમાં પૂર્વમાં રોગ-દક્ષિણમાં

૧ જ્યોતિ નિવન્ધે-“ રાહુલક્ષણમ્ ” ગુરુમાન્વો વસેતપ્રાચ્યામિદૌ શુક્રે ચ દક્ષિણે । કાલરાહુઃ કુને પ્રત્યગુત્તરે બુધમન્દયોઃ ॥ “લક્ષણાન્તરમ્” રૂદ્રે ઘાયો યમે રૌદ્રે તોયાગ્રિશશિરાસસે । યામાર્ક મુદયાદ્રાહુ ધ્રમત્યેવં દિગણ્કે ॥ “રુદ્રલક્ષણમ્” હરિસોમવન્હિરાસસયમવરુણાનિહરાલયેષ્વેવમ્ । ઉદયાદિ ધ્રમતિ સદા ષટિકારુદ્રો મહાલયેત્યાદિ ॥ યોગિની રાહુરુદ્રાદિ મુક્તં ચૈવ વિવર્જયેત્ (૪૧-૪૨-૪૩)

અર્થ—રવિને ગુરુવારે-પૂર્વમાં, સોમને શુક્રવારે-દક્ષિણમાં, મંગલવારે પશ્ચિમમાં, બુધને શનિવારે ઉત્તરમાં, રાહુનું મુખ જાણવું.

પૂર્વ—ચાપવ્ય-દક્ષિણ-ધ્યાન-પશ્ચિમ-અગ્નિ કોણ-ઉત્તર-અને નૈરત્ય-એ આઠ દિશાઓમાં સર્વોદયથી હમ્મેશાં અનુક્રમે-અર્ધો પ્રહર-રાહુ ફરે છે, પૂર્વ-ઉત્તર-અગ્નિ-નૈરત્ય-દક્ષિણ-પશ્ચિમ-ચાપવ્ય-અને ધ્યાન-એ આઠ દિશાઓમાં-હમ્મેશાં-સર્વોદયથી અનુક્રમે એક ઘડી રૂદ્ર ફરે છે,

એ પ્રમાણે-યોગિની-રાહુ-અને રૂદ્ર સન્મુખ હોય તો ત્યાગ કરવો. (૪૧-૪૨-૪૩)

મરણ-પશ્ચિમમાં વિકાર-અને ઉત્તરના નક્ષત્રમાં વ્યાધિ થાય છે, આ પ્ર-
માણે ક્રમ લેવાનો છે, મધ્યના સાત નક્ષત્રો શુભ સમજવાં. (૩૯-૪૦)

(નવા પારણાનું મુ^૦)

વ્યો-ર્વિઃ-પ્રતિષ્ઠિતાલ્યસ્યશિશૌશુભાન્નિહયીતનોરન્ધયવાવિરિક્તે ।

મવેન્નવાંદોલકપંજરસ્ય નિર્બંધનં માંઘનિપીલઘાય (૪૪)

અર્થ—જાલકના રોગના નાશ માટે શુભ દિવસે અથવા રિક્તાવિનાની
તિથિએ અને રવીવારે નામકરણ મંત્રકાર થયેલા જાલકને માટે નવું ઘોડીયું
ખાંધવું શુભ છે. (૪૪)

(જમીન ઉપર બેસાડવાના મુદૂર્તમાં મંગલનું વિશેષ ફલ.)

બ્રહ્મપુરાણે—પંચમે ચ તથા માસિ ભૂમૌ તમુપવેશયત્ ।

તત્ર સર્વે ગ્રહાઃ શસ્તા મૌમોપ્યત્ર વિશેષતઃ (૪૫)

અર્થ—જન્મ્યા પછી પાંચમા માસમાં જાલકને જમીન ઉપર બેસા-
ડવું, તેમાં બધા વાર શુભ છે. પરંતુ ઘણા ભાગે મંગલવાર અત્યુત્તમ છે. (૪૫)

(પૃથ્વીની સ્તુતિ.)

રક્તેનં વમુધે દેવિ સદા સર્વગતં શિશુષ્, ।

આયુઃ પ્રમાણં સકલં નિશ્ચિપસ્વ હરિષિયે (૪૬)

અર્થ—જમીન ઉપર બેસાડ્યા પછી પૃથ્વીની પ્રાર્થના કરતી કે હે
પૃથ્વી દરેક ડોહાણે ફરતા જાલકનું રક્ષણ કર અને આયુષ્યનો વધારો કર. (૪૬)

(ગણ પ્રહ્ન સંશક તિથિઓ.)

મુ. પ્રઃ—કૃષ્ણપક્ષે ચતુર્થો ચ સપ્તમ્પાદિ દિનત્રયમ્ ।

ત્રયોદશી ચતુર્થકં ચ અષ્ટા વેતે ગલગ્રહાઃ (૪૭)

અર્થ—કૃષ્ણપક્ષની ૧-૪-૭-૮-૧૧-૧૩-૧૪-૩૦ આ આઠ ગણ
મલ-ગ્રંથક તિથિઓ છે. (૪૭)

૧—આ મુદૂર્ત જાલકને જન્મ્યા પછી પારણામાં સુવાડવાનું નથી.
પણ ગમે ત્યારે નવું ઘોડીયું કરાવ્યું હોય તેમાં સુવાડવા માટે છે આમાં
ચક્ર લેવાની જરૂર નથી.

(બાલકને આ જીવિકા બાણવાની રીત.)

માર્કહેયઃ-અગ્રતોઽથ પ્રવિન્યસ્ય શિલા માંદાનિ સર્વશઃ ।

શસ્ત્રાણિ ચૈવ વ્રજ્યાણિ તતઃ પદ્યેતુ લક્ષણમ્ (૪૮)

પ્રથમં યત્સ્પૃશેદ્રાત્તો રિંગમાણઃ સ્વયંતદા ।

જીવિકાતસ્ય વાલસ્ય તેનૈવતુ ભવિષ્યતિ (૪૯)

અર્થ—બાલકના આગળ પથ્થર, વાસણ, શસ્ત્ર, વસ્ત્ર, વિગેરે નાંખીને તેની પરીક્ષા કરવી, તે ઝીઝેમાં બાલક જે વસ્તુને પ્રથમ અડકે તે વસ્તુથી આ પોતાની આજીવીકા ચલાવશે. એમ બાણવુ. (૪૮-૪૯)

મૈત્રૈઃ ક્ષિપ્રૈઃ સ્થિરમચરમૈઃ વ્યાનિલાંભઃ પક્ષૈઃ

શ્રૈંકાંકાપૌષ્વિનશનિકુજક્ષાંશવારા નપાસ્ય ।

રિક્તાપર્વેશ્વરવસુતિધીન્ રાત્રિસંધ્યે સમાવ્દં

પુંસ્ત્રીકર્ણૌ સવિધિ પટુના દક્ષવામાદિવેધ્યૌ ॥ ૫ ॥

અન્વય—વ્યાનિલાંભઃપક્ષૈઃ મૈત્રૈઃ ક્ષિપ્રૈઃ સ્થિરમચરમૈઃ ચૈ-
કાકાપૌષુ ઇનશનીકુજક્ષાંશવારાન્ રિક્તાપર્વેશ્વરવસુતિધીન્ રા-
ત્રિસંધ્યે સમાવ્દમ્ અપાસ્ય સવિધિ પટુના પુંસ્ત્રીકર્ણૌ દક્ષવામાદિ
વેધ્યૌ ॥ ૫ ॥

મન્વયાર્થ—વ્યાનિલાંભઃપક્ષૈઃ સ્વાતી-સતભિષા-રેશદિણી-વગ-
રના મૈત્રૈઃ મૈત્ર ક્ષિપ્રૈઃ ક્ષિપ્ર સ્થિરમચરમૈઃ સ્થિર અને ચર નક્ષત્રો વડે
ચૈકાકાપૌષુ ચૈત્ર-કાર્તિક-કાગણ-ને પૌષ માસોમાં ઇનશનિકુજક્ષાંશ-
વારાન્ રવિ-શનિ ને મંગલવારતું હસ-નવમાંસ-ને વારને રિક્તાપર્વેશ્વર
વસુતિધીન્ રિક્તા પૂર્ણિમા અમાવાસ્યા અગીઆરસ ને આક્રમ જે તિથિ-
ઓને રાત્રિસંધ્યે રાત્રિ અને સંધ્યાકાળને સમાવ્દં બેઠી પ્રરમને-અપાસ્ય
ત્યાગ કરીને સવિધિ શસ્ત્ર પ્રમાણે પટુના ચતુર. પુરૂષે પુંસ્ત્રીકર્ણૌ પુરૂષ
અને સ્ત્રીના કાન દક્ષવામાદિ નમરો તથા કામો વેધ્યૌ વિંધવા ॥૫॥

॥ કાન વિંધવાનું મુ. ॥

૫--ભાવાર્થ—કાર્તિક-પૌષ-કાગણ-ચૈત્ર-એ માસો, અશ્વિની
મૃગશીરીય-પુનર્વસુ-ઉ-ક્રા-હરન-ચિત્રા-અનુરાધા-ઉ-ધા-અભિજિત
શ્રવણ-ધનિષ્ઠા-ઉ-ભા-રેવતી-એ નક્ષત્રો, સારાં જાણવાં, સૂર્ય-મંગલ

ને શનિની રાશીનું લક્ષ, નવમાંશ ને વાર, સંક્રાંતિનો દિવસ, ૪-૮-૯-૧૧-૧૪-૩૦-એ તિથિઓ, દિવસ રાત્રિની સંધિ. બેકી વરસ, એ તજવાં, ને શાસ્ત્ર પ્રમાણે અતુર પુરુષે પુત્રનો જન્મણો ને પુત્રીનો ડાંખો કાન પ્રથમ વિધવો શુભ છે.

(બાલકને પ્રથમ માસાદિમાં દાંત આવવાથી થતું ફલ.)

મુ. ચિઃ-માસેચેત્પ્રથમે ધર્વેત્સદશનો વાલો વિનયેત્સ્વયં

હન્યાત્સક્રમતો ડનુજાંત મગિનીમાત્રગ્રજાન્ દ્વપાદિકે ।

પપ્પાદૌ લંબતે હિ મોગમતુલં તાતાત્સુલં પુષ્ટતાં

લક્ષ્મી સૌલ્ય મયોજનૌ સદશનો વોર્ધ્વે સ્વપિત્રાદિહા (૫૦)

અર્થ—બાલકને પહેલા માસમાં દાંત આવે તો બાલકનું મરણ થાય, અને ૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯-૧૦ આ માસોમાં દાંત આવે તો અનુક્રમે બાલકનું મરણ બહેનનું મરણ માતાનું મરણ મોટા બાલકનું મરણ ધણું મુખ પિતાનું મુખ પુત્રીનું લક્ષ્મી પ્રાપ્તિ અને મુખ પ્રાપ્તિ આ પ્રમાણે ફલ બન્યું, અને-દસ માસ ઉપરાંત-દાંત આવે તો અથવા દાંત સહિત જન્મ થાય તો પોતે મરે અથવા પિતા વગેરેને મારે છે. (૫૦)

સ્કંદપુરાણે-ઉદયાત્રવાવત્તનાંસંધ્યા ઘટિકાત્રય મુચ્યતે ।

• સાયં સંધ્યાં ત્રિષ્ટીટિકાં હસ્તા દુપરિ માસ્વતંઃ (૫૧)

અર્થ—સૂર્યોદય પહેલાની ત્રણ ઘડીઓને પ્રાતઃ સંધ્યા કહે છે અને સપ્તાસ્ત પછીની ત્રણ ઘડીઓને સાયઃ સંધ્યા કહે છે. (૫૧)

(કાન વિધવામાં બ્રાહ્મણાદિને સૂચી બાજત.)

વૃહસ્પતિઃ—સૌવર્ણી રાજપુત્રસ્ય રાજતી વિપવૈશ્યયોઃ ।

શૂદ્રસ્ય ત્વાયમીમૂચી મધ્યમાષ્ટાંગુલાત્મિકા (૫૨)

૧—સોમરનાં મન પ્રમાણે ૧ મા માસમાં દાંત આવવાથી મુખ ને ૧૨ મા માસમાં ધન મંપત્તિ થતે છે. તે ઉપરાંત દાંત આવે તો પોતે મરે અથવા પિતા વગેરેને મારે છે.

અર્થ—ક્ષત્રિયના બાલકને સોનાની ખાઠાણુ વૈશ્યને રૂપાની અને શૂદ્રને લોહાની આકૃ આંગત્રની સોંપ કરાવી કાન વિંધવો. (૫૨)

રાત્રમાર્તણ્ડઃ—અર્કેન્દુકૂળે શશિનિગ્રશસ્તે તારાવચ્ચે ચંદ્રવિવૃદ્ધિપક્ષે,

અયુગ્મવર્ષે શુભદંશિશૂનાં કર્ણસ્ય વેધં મુનયોવદંતિ, (૫૩)

અર્થ—સૂર્ય અનુકૂળ હોય, ચંદ્ર-સારો હોય, ને તારા બન્ન હોય, ત્યારે શુક્રવપક્ષમાં, ને એકી વર્ષોમાં બાલકનો કાન વિંધાવવો શુભ છે. (૫૩)

રત્નમાલાયાં—શિશોરજાતદંતસ્ય માતુરત્સંગસર્પિણઃ ।

મૃતાયા વેધયેત્કર્ણો સૂર્યાદ્વિગુણસૂત્રયા, (૫૪)

અર્થ—જેને દાંત આવ્યા નથી અને માતાના ખોળામાં રહેનાર છાકરીના બે કાન સોંપમાં બેવડો દોરો રાખી વિંધવા (૫૪)

(છાકરીને નાક વિંધવાનું મુંઠ)

ઘ્વો-વિઃ—ઘોળામથોદગયનેવિષમેકુમાર્યાવર્ષેસુવારતિથિયોગવિલગ્નલગ્નઃ

મિંઘાત્તુલધ્વચલમૈત્રચરૈર્વિકર્ષે ભૈરાવપક્ષવતિરાજનિચાદિપામે(૫૫)

અર્થ—ઉત્તરાયણનો સૂર્ય હોય; શુભ તિથિ વાર યોગને લગ્નમાં, શુક્રવ પક્ષના સોમવારે, પહેલા પ્રદરમાં, રોહિણી સિવાય સ્થિર મૈત્રને ચર સંતાના નક્ષત્રોમાં, છાકરીનું નાક વિંધવું શુભ છે. (૫૫)

માસે પષ્ટેષ્ટમે નુર્નિગદિતમશનં પંચમે સપ્તમે વા

ભીરો રુઝ્ઝંતિ નંદાઠારિવમુરજનીરિવતકાઃ સ્વર્ક્ષ મેકે ।

સદક્ષાંશાન્દિ ધ્રુવમૃદુચરમાક્ષિપમેઽજાલિમીનો—

નાંગેકેંદ્રત્રિકોણાંત્યમૃતિપુ વિમલાસ્ત્રિટુરિષ્ટોઽસ્તિલોઽગે॥૬॥

અન્વયઃ—નુઃપષ્ટ વા અષ્ટમે માસે ભીરોઃ પંચમે વા સપ્તમે (માસે) અશ-
નમ્ નિગદિતમ્ નંદાઠારિવમુરજનીરિવતકાઃ એકે સ્વર્ક્ષ રુઝ્ઝંતિ અર્ચાદ્રે
સદક્ષાંશાન્દિ ધ્રુવમૃદુચરમાક્ષિપમે અજાલિમીનોનાંગે કેંદ્રત્રિકોણાં-
ત્યમૃતિપુ વિમલામ્ અસ્તિલઃ શ્વેતઃ શ્વેતઃ ॥૬॥

અન્વયાર્થ—સુઃ છોકરાને પદે ૬ વ અથવા બદમે ૮ મા માસે માસમાં મીરોઃ છોકરીને પંચમે પવા અથવા સપ્તમે ૭ મા માસમાં અજાને અન અવડાવવાનું નિગદિતમ્ કહેલું છે, નંદાદરિવ છુરજનીરિક્તકાઃ નંદા તિથિ, બારસ-આકમ-રાત્રિ-અને રિક્તા તિથિને ઘડે કેટલાક સ્વસ્તે જન્મ નક્ષત્રને ડ્રેક્ષાણુને ત્યાગ કરે છે. અર્ચાદે ચંદ્ર શિવાયના સર્વકાંશાન્દિ સારા અથવા દ્રેક્ષાણુને નવમાશના દિવસમાં, ધ્રુવમુવુચરમ ક્ષિપ્રમે-ધ્રુવ-મુદ-ચર-અને ક્ષિપ્ર, ચંદ્રાના નક્ષત્રોમાં અજાલિમીનોનામે મેષ વૃશ્ચિક-ને મીન શિવાયના સમમાં કેન્દ્રત્રિકોનાં સ્વમૃતિષુ દેવ-ત્રિકોણુ-—૧૨-૮ એ સ્થાનોમાં વિમલાસુ શુભ અહો મસિલઃ પૂર્ણકલાનો રવુઃ ચંદ્રમા મંગે લમમાં દૃષ્ટઃ શ્રેષ્ઠ બાણુલો. ૥૫૫

॥ અત્ર અવડાવવાનું મુઠ ॥

૬-લાવાર્થ—પુત્રને-૬-૮-માસ-પુત્રીને-૫-૭-માસ-અશ્વિની-રેહિણી-મૃગશીર્ષ-પુનર્વસુ-પુષ્ય-ઉ-કૃ-હસ્ત-ચિત્રા-સ્વાતી-અનુરાધા-ઉ-ધા-અભિજીત-ધ્રુવણુ-ધનિષ્ઠા-શતભિષા-ઉ-લા-ને દેવતી-એ નક્ષત્રોમાં બાલકને-પહેલાં અત્ર અવડાવવું, પણ ૧-૪-૬-૮-૯-૧૧ ૧૨-૧૪-એ તિથિઓ-ને રાત્રિ ત્યાગ કરવાં-કેટલાક આચાર્યોના મતમાં જન્મના નક્ષત્રમાં અત્ર અવડાવવું નહિ,^૧ અને ચંદ્રમાનું^૨ દ્રેક્ષાણુલગ્ન-નવમાશલગ્ન-અને તેનો દિવસ લેવો નહિ. ૧-૮-૧૨-લગ્ન લેવું નહિ, તેમજ ૧-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦-૧૨-એ સ્થાનોમાં પાપ અહો લેવા નહિ, પરંતુ શુભ અહો લેવા, અને આ

૧-ને બાલકને કોઈ પણ વખત પહેલાં અનાજ અવડાવવામાં આપ્યું નથી તેવા બાલકને પ્રથમ અન્નપ્રાશન કરાવતાં જન્મનું નક્ષત્ર બીજા કુલ લેવું નહિ, પરંતુ વિં ૫૫ મા શ્લોકમાં અન્નપ્રાશનમાં જન્મનું નક્ષત્ર જે લેવાનું હતું છે તે બાલકને પ્રથમ અન્નપ્રાશનમાં નહિ, પણ દરેક વર્ષે નવું પાકેલું અન્નપ્રાશન કરતાં જન્મ નક્ષત્ર લેવું, એટલે અન્નપ્રાશન એક, પ્રથમ અન્નપ્રાશન, અને બીજું નવા જન્મણુ એમ એ પ્રકારનું છે.

૨-પૂર્ણચંદ્રનું દ્રેક્ષાણુ ક્ત્યાદિ લેવામાં રોપ નથી. ક્ષોણ ચંદ્રમાનું લેવું નહિ.

મુદ્ધર્તમાં શુભ ગ્રહનું દ્રેષ્યાણુ તથા નવમાંશ લગ્ન લેવું. સાફ છે, તેમજ સંપૂર્ણ કલાનો અંદ્ર લગ્નમાં શુભ જાણવો.

(અન્નપ્રાશન વિષે.)

જ્યોત્સ્વિઃ-મિત્રક્ષમુષ્ણાંશુદિનંચ પટ્ટી મન્નાશને મંજુ જગાદ કશ્ચિત્, ।
વીશ્યોદિતં તેન નવાન્નશુદ્ધિં તત્રાન્નમેત્યાત્યયમેતિ પોતઃ(૫૬)

અર્થ—કેટલાકના મતમાં અન્નપ્રાશનના મુદ્ધર્તમાં છઠ્ઠા, રવિવારને અન્ન-
રાધા નક્ષત્ર લેવાનું કહેલું છે, જો નવાન્ન બક્ષણના મુદ્ધર્તની શુદ્ધિ પ્રમાણે
અન્નપ્રાશનમાં જોઈને મુદ્ધર્ત આપ્યું હોય તો તે અન્ન ખાસક આપીને
મરણ પામે છે. (૫૬)

(ખાસકને તાંમુલ આપાનું મુ.)

મુર્ગ્ધિઃ-વારે ભૌમાર્કિહીને ધ્રુવમૃદુલધુમૈ વિષ્ણુમૂલાદિતીંદ્ર-

સ્વાતીવસ્વમ્યુપેતૈ મિથુનમૃગશ્રુતા કુંભગો મીનલગ્ને ।

સૌમ્યૈઃકેદ્રત્રિકોણૈ રશુભગગનગૈઃ શત્રુલામંત્રિસંસ્યૈ-

સ્તાંચૂલં સાર્ધમાંસદ્વયમિતસમયે પ્રોક્તમન્નાશને વા (૫૭)

અર્થ—મંગલ શનિ શિવાય બીજા વારામાં, પૂર્વમુખે બેસી મૂલ
સ્વાતી ગ્રંથણ ધનિષ્ઠા ધ્રુવ મૃદુ અને લઘુ સંતાના નક્ષત્રોમાં, ૪૫મ મિથુન
હન્ગ. મકર કુંભ અને મીનરાશિના લગ્નમાં, શુભ ગ્રહો ૧-૪-૫-૭-૯-૧૦
-૧૧-૧૨ નોંધમાં હોય, અને પાપ ગ્રહો ૨-૬-૧૨ આ સ્થાનોમાં હોય, તો
આ લગ્નમાં ખાસકને તાંમુલ. (પાન.) ખવડાવવું શુભ છે. (૫૭)

ફલવપઃ-નવાન્નપ્રાશને ચૌલે વ્રતવંધેઽભિષેચને, ।

શુભદં જન્મનક્ષત્ર મશુભંત્વન્યકર્મણિ, (૫૮)

અર્થ—નવાન્ન બક્ષણ-ચાસ જનોઈ ને રાજ્યાભિષેકમાં જન્મ નક્ષત્ર
શુભ છે તે શિવાયના કર્મમાં અશુભ જાણવું. (૫૮)

જ્યોતિર્નિવન્યે-વિવાહે સવિતા શસ્તો વ્રતવંધે વૃહસ્પતિઃ ।

સૌરેતારા વિશુદ્ધિશ્ચ શેષે ચંદ્રચલં ચલમ્ (૫૯)

અર્થ—વિવાદમાં મૂલ, જનોઈમાં શુર, કૌરમાં, તારા, ને આશીના
કામેમાં ચંદ્ર જલ જોવું. (૫૯)

૧—પાન, સોપારી, જોતગી, વધોવાળી, લાલિંગ, તમ્, કેસર, કસ્તૂરી, ચિત્તેર.

ગર્ભાધિશાશનાંતેષુ ન ગુરુસિતયો વાલ્યવાધ્યે ચ મૌઢ્યં

જહ્યાત્કાલસ્ય રોધાદ્ગિગુરુમયનં યામ્યમૂનાધિમાસૌ ।

પતશ્ચૌલાદિપૂજ્ઞેદયઃ ગુરુસિતયો વાલ્યવાધ્યે ન ગાદે

ચાયો શાલેશમૌઢ્યે વ્રતમપિ નિગમારંભમાયો ન કુર્યાત્ ॥૭॥

અન્વય-ગર્ભાધિશાશનાંતેષુ કાલસ્ય રોધાત્ ગુરુસિતયો વાલ્યવાધ્યે ચ મૌઢ્યં હરિગુરુ યામ્યં અયનં ઝનાધિમાસૌ નજહ્યાત્ પતત્ ચૌલાદિષુ વજ્ઞેત્ અથ ગુરુસિતયો વાલ્યવાધ્યે નગાદે અથો શાલેશમૌઢ્યે આર્યઃવ્રતે ચ નિગમારંભં અપિ ન કુર્યાત્ ॥૭॥

અન્વયાર્થ-ગર્ભાધિશાશનાંતેષુ ગર્ભાધાનથી અનપ્રાશન સુધીના મુદૂર્તોમાં કાલસ્ય સમયનાં રોધાત્ રોધયથી ગુરુસિતયો શુરને શુક્રનું વાલ્યવાધ્યે બાલ્ય તથા વૃદ્ધપણું. જ અને મૌઢ્યમ્ અસ્તપણું. હરિગુરુ સિંહના શુરને યામ્યં અયનં દક્ષિણાયણને ઝનાધિમાસૌ ઝિન માસ તથા અધિક માસને નજહ્યાત્ ત્યાગ કરવા નહિ, પતત્ આ બાબત ચૌલાદિષુ-ચૌલાદિક વિગેરે મુદૂર્તમાં વજ્ઞેત્ ત્યાગ કરવી, અથ ત્યાર પછી ગુરુસિતયો શુરને શુક્રનું વાલ્યવાધ્યે બાલ્યને વૃદ્ધત્ નગાદે સાત દિવસનું હાય છે, અથ ત્યાર બાદ શાલેશમૌઢ્યે વેદ પતિના અસ્તપણામાં આર્યઃ શ્રેષ્ઠ માણસે-વ્રતે યથોપનીત ચ અને નિગમારંભં વેદનો આરંભ-અપિ પણ નકુર્યાત્ ન કરવો. ॥૭॥

॥ શુર શુક્રના બાલ્યત્વને વૃદ્ધત્વના રોપ વિશે. ॥

૭-સાવાર્થ-ગર્ભાધાન સંસ્કારથી અનપ્રાશન સુધીનાં જે મુદૂર્તો પ્રથમ કહ્યાં છે, તે મુદૂર્તોમાં શુર શુક્રના અસ્તનો બાલપણનો ને વૃદ્ધપણનો ત્યાગ કરવો નહિ, કેમ કે એ મુદૂર્તો માટે વધારે દિવસો શકાઈ શકાતા નથી. માટે તેમાં કરવામાં હરકત નથી, તેમજ તે ઉપસા મુદૂર્તો સિંહ રાશિનો શુર, દક્ષિણાય-

૧-ગર્ભાધાન, સ્થાનપન, સીમંત, જાતકર્મ, નામધારણ બાલકને પાર-બામાં સુવાડવું, જમીન ઉપર બેસાડવું, સંખથી કુદ પાડવું, બદાર ફેરવવું, ધાન વિધવો, ને અનપ્રાશન, આ સંસ્કારો ગર્ભાધાનથી અનપ્રાશન સુધીના છે.

નનો સૂર્ય-અધિકમાસ-ક્ષયમાસ-માં પણ કરવાને હરકત નથી, પરંતુ હવે પછીના કહેવામાં આવતા ઔલાદિક સંસ્કારોમાં ઉપર કહેલી હરેક બાબતો અવશ્ય ત્યાગ કરવી.

॥ ગુરુ શુક્રનું બાલપાણું ને ધરણપણું ॥

ગુરુ અને શુક્ર જે દિવસે અસ્ત થવાના છે તેના પહેલા માત્ર દિવસ તે ગુરુ શુક્રનું ઘડપણ બાણું, અને તેઓ ન્યારે ઉદય ના થાય તે પછીના માત્ર દિવસ સુધી બાલપાણું કહેવાય છે પોતપોતાના વેદનો સ્વામીર જે અસ્તનો થયો હોય તો તેમાં વેદ વિદ્યાનો આરંભ કર્યો નહિ, અને જનોઈ પણ દેવી નહિ.

(મતાન્તરથી ગુરુ શુક્રના અસ્તદોષનો પરિહાર.)

માંદવ્યઃ—નિત્યવાને ગૃહેર્જીર્ણે પ્રાશનાતિષ્ઠ સપ્તમ્ ।

વધૂપવેશમાંગલ્યે ન મૌદયં ગુરુશુક્રયોઃ (૬૦)

અર્થ—હમ્મેશના પ્રયાણમાં, જુના ઘર પ્રવેશમાં, ગર્ભાધાનથી અન્ય પ્રાશન સુધીના મુદૂર્તમાં, ને વધૂપ્રવેશમાં, ગુરુ ને શુક્રના અસ્તનો દોષ ગણાતો નથી. (૬૦)

ચૌલં માઘાદિપંચસ્વમધુષુગદિતં દ્વિત્રિપંચોન્મિતેઽન્દે

સ્વાચારાદ્દોસગર્ભાં યદિ ભવંતિ જનન્યત્રનો કાર્યમેતત્ ।

સાકં યત્રો પત્નીત્યા ક્રિયત્ત્વં તદા યન્નિરોધો ન હિસ્વા-

જઘ્નાદંવાર્તવેદો વ્રતમુપયમનં ચાવિશુદ્ધેઃ શુભાર્થી ॥૮॥

અન્યથ—દ્વિત્રિપંચોન્મિતેન્દે અમધુષુ માઘાદિપંચમ્, વાં સ્વાચારાત્ ચૌલંગદિતમ્ યદિ અત્ર જનની સગર્ભા ભવંતિ (તદા) પતત્ત્વં નો કાર્યમ્, યત્ર પત્નીત્યા સાકં ક્રિયતે તદા હહ યન્નિરોધઃ હિ ન સ્વાત્ શુભાર્થી અમ્વાર્તેરે અદઃ વ્રતં ચ ઉપયમનં આવિશુદ્ધેઃ જઘ્નાત્ ॥ ૮ ॥

મમ્વયાર્ય—દ્વિત્રિપંચોન્મિતેઽચ્છે ૨-૩-૫-મા-વર્ષમા-મમધુષુ ચેત્ર
શિવાય માઘાદિપંચમુ માધ, ફાગણ, વૈશાખ, ને જ્યેષ્ઠ, માસમાં વા અથવા
સ્વાચારાત્ પોતાના કુલાચાર પ્રમાણે જ્યોત્સં ચોલ કર્મ માંડેતમ કહેલું છે.
યદિ ને જન્મ એ પ્રસંગમાં જનનો માતા સગમાં ગર્ભવતી મરણિ હોય
(તદા) તો યતત્ ચોલ કર્મ મોકાર્યમ કરવું નહિ, યત્ર જ્યાં ઉપનીત્યા
સાકં જનોઈ સાથે ક્રિયતે કરાય છે, તદા ત્યારે દ્વિ અદિ યન્નિરોધઃ
ને રોધ કહ્યો છે તે હિ નિશ્ચયથી ન સ્વાત થતો નથી, શુભાર્થી કલ્યાણ
ક્રમનાર પુરુષે મમ્વયાર્યે માતાના રજસ્વલાના દોષમાં અદઃ આ વ્રતં
વ્રત ચ અને ઉપયમને વિચાર-આવિશુદ્ધેઃ શુદ્ધિ પર્યન્ત જહ્યાત્ ત્યાગ
કરવું. ॥ ૮ ॥

॥ મુંડનનું મું ॥

૮—સાવાર્ય—૨-૩-૫-એ વર્ષોના અથવા પોતાના કુલાચાર
પ્રમાણે કહેલા વર્ષોના-માધ, ફાગણ, વૈશાખ, જ્યેષ્ઠ, માસોમાં, “મુંડન”
કરાવવું, પરંતુ જે બાલકનું મુંડન કરવું છે. તેની માતા ને સગર્ભા
હોય તો મુંડન કરાવવું નહિ, પરંતુ જનોઈ હતી વળતે ને મુંડન
થાય તો તેમાં તેનો દોષ નથી, તેમજ માતા રજસ્વલા હોય તો
શુભની ઇચ્છાવાળાએ શુદ્ધ થાય ત્યાં સુધી મુંડન જનોઈ અને
લગ્ન કરવું નહિ.

ધર્મશાસ્ત્રે—મર્તુઃસ્પૃશ્યા ચતુર્થેઽ દ્વિસ્નાનેન સ્ત્રી રજસ્વલા ।

પંચમેઽહનિયોગ્યાસ્યાદૈવે પિત્ર્યેચ કર્મણિ (૬૧)

અર્થ—સ્ત્રી રજસ્વલા થયા પછી ચોથે દિવસે સ્વામીને સ્પર્શ કરવા
લાયક શુદ્ધ થાય છે અને પાંચમે દિવસે દેવને પિતૃ ગર્ભથી કર્મમાં સ્પર્શ
કરવા યોગ્ય થાય છે. (૬૧)

(ચોલ કર્મમાં આટલાય)

મું ચિઃ—પંચમાસાધિકે માતૃ ગર્ભે ચૌત્તં શિશોર્નિસદ ।

પંચવર્ષાધિકસ્યેત્તં સમિષ્યામાપિ માતરિ (૬૨)

૧—પુત્રને પ્રથમ દલબન કરાવતી તેને મુંડન કહે છે, જેને આપણે
માધા ક્ષાગ્રી કહીને ખીગે

અર્થ—માતાને ગર્ભ રહે પાંચ માસ પુરા થયા હોય તો બાલકને ચોલ કર્મ કરાવવું નહિ, પરંતુ બાલકને પાંચ વર્ષ ઉપરાંત વર્ષ થયા હોય તો ગર્ભવાણી માતા હોય તો પણ ચોલ કર્મ કરાવવું શુભ છે. (૧૨)

(માતા રજસ્વલા થઈ હોય તો ચોલ કરવા વિષે)

મુ. ગ.—માતૃ રજસ્વલાદોષે નાંદીશ્રાદ્ધોત્તરં સદા ।

આવશ્યકે વ્રતં ચૌલં શાંતિં કુર્યાદ્વ્રતં ગૃહી (૬૩)

અર્થ—નાંદ શ્રાદ્ધ કર્યો પછી બાલકની માતા રજસ્વલા થઈ હોય અને ચોલ તથા ઉપનયન કરવાની આવશ્યકતા હોય તો ગૃહસ્થાશ્રમીએ શાંતિ કરીને તે કાર્યો કરવાં. (૬૩)

(ચોલ કર્મમાં તારા બલ)

તારાદૌષ્ટ્યેઽન્ને ત્રિકોણોચ્ચગે વા. સૌરં સત્સ્યાત્સૌમ્યમિત્રસ્વર્ગે ।

સૌમ્યે મેઽન્ને શોખને દુષ્ટતારા શસ્તા જ્ઞેયા સૌરયાત્રાદિ કૃત્યે (૬૪)

અર્થ—દુષ્ટ તારા હોય તો પણ જો ચંદ્રમા ત્રિકોણ અથવા હ્રસ્વમાં હોય, બુધ, શુક્ર, ને શુક્રના ૫૨ વર્ષમાં ચંદ્રમા હોય, તો સૌર કર્મ શુભ છે શુભ ગ્રહની રાશિમાં ચંદ્ર હોય અને ગોચરમાં ચંદ્ર શુભ હોય તો દુષ્ટ તારા પણ શુભ બન્યો. (૬૪)

કાર્ય વર્ણે રિનારાર્કિશાનેષુ નિલિલૈર્જ્વરયે શુક્લસોમે

વ્યંત્યદ્યાદિત્યશાકેન્દ્રાભિરિનહરિત ત્રિવિધૈ શ્વીલકર્મ ।

ચુનેઽર્કારાશુકા ગતકવિનિલિલા મૃત્યુગા મૃત્યુદાઃ સ્યુ

વ્યઞ્જાઃ સંતોઽત્યજ્ઞાસ્ત્યજ ગુહશાશિનો રાત્રિસંધ્યે ચ રિક્તાઃ ॥ ૯

અન્વય—વર્ણે: રિનારાર્કિશાનેષુ (ચૌલકાર્યમ્). નિલિલૈ: જ્વરયે શુક્લસોમે દ્યવન્ત્યદ્યાદિત્યશાકેન્દ્રાભિ: રિનહરિત: ત્રિવિધૈ: શ્વીલકર્મ કાર્યમ્ ચુને અર્કારાશુકા: ગતકવિનિલિલા: મૃત્યુગા: મૃત્યુદા: સ્યુ: વ્યઞ્જા: સંત: અન્ત્યે જ્ઞા: ગુહશાશિનો રાત્રિસંધ્યે ચ રિક્તા: ત્યજ ॥ ૯ ॥

મન્વયાર્ય—વર્જે: પ્રાક્ષણાદિ વર્જોએ દ્વનારાકિશનિયુ રવિ, મંગલ, શનિ, ને શનિ,એ વારોમાં અનુક્રમે ચૌલં ચોલ કાર્યમ કરવું, નિશિલે: બધાએ જ્ઞપ્તયે બુધ, શુક્ર, ને શુક્રવારે શુક્લસોમે શુક્લ પક્ષના સોમવારે દ્વચન્દ્ર-દ્વપાવિત્યશાક્રેંદુભિ: રેવતી, અશ્વિની, પુનર્વસુ, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા; મૃગશીર્ષે દ્વનહરિત: હસ્તથી ને શ્રવણથી ચિત્રિમૈ: ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો વડે ચૌલકર્મ ચોલ સંસ્કાર કાર્યમ કરવો, છુને સાતમે મર્કારાકિશુક્તા: ધર્મ, મંગલ, શનિ, શુક્ર, ગતકર્ત્તિનિશિલા: શુક્ર વિનાના બધા મહો મૃત્યુગા: આઠમે રહેલા મૃત્યુદા: સ્યુ: મરણ કરે છે, વ્યંજ્ઞા: ચંદ્ર શિવાપન્ના સ્વત: શુભ મહો, અન્ત્યે બારમે દ્વષ્ટા: શુભ છે, ગુહરાશિનો ૬-૧૫-તિથિઓ રાત્રિ સંધ્યે રાત્રિને બંને મંધ્યા સ્વ અને રિક્તા: રિક્તા તિથિને ત્યજ ત્યાગ કરવી. ॥ ૬ ॥

૯—ભાવાર્થ—રવિ, મંગલ, શનિ અને શનિ એ વારોમાં અનુક્રમે પ્રાક્ષણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય ને શૂદ્રે તેમજ પ્રાક્ષણાદિ સર્વ વર્ણોએ બુધ, શુક્ર, શુક્ર, શુક્લપક્ષના સોમવારે, અને અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, રેવતી એ નક્ષત્રોમાં અંકન કરાવવું શુભ છે.

॥ મુંડનની લાભ શુદ્ધિ. ॥

સાતમા સ્થાનમાં રવિ મંગલ શુક્ર શનિ અને આઠમા સ્થાનમાં શુક્ર વિના કોઈ પણ મહો હોય તો મરણ કર્તા થાય છે. ચંદ્ર વિના કોઈ પણ શુભ મહો બારમે આવે તો શુભ બાળવો, અને ૪-૬-૯-૧૪-૧૫ એ તિથિઓ, રાત્રિને સંધ્યા અશુભ બાળવી.

(દક્ષિણાયનેમાં ચુકાદિ નિષિદ્ધ કર્મો.)

મુનં ચિં:—ગીર્વાણાંબુમતિષ્ઠા પરિણયદદના ધાનમેહ પ્રવેશા

: શ્રીલં રાજાભિષેકો વ્રતમાણિ શુભદં નૈવ યામ્યાયને સ્યાત્.

નોવા વાલ્યાસ્તવાર્ધ્યે સુરસુસિતયો નૈવ કેલુદયે સ્યાત્.

પણં વાર્ધચ કેચિજ્જહાતે તમપરે પાવદીપ્તાં તદુગ્રે (૬૬)

અર્થ—દેવ કુળે વાવ વિગેરે જાણાવની પ્રતિષ્ઠા, વિવાહ, અન્નપ્રાધાન, ગૃહ પ્રવેશ, શ્રાદ્ધ કર્મ, રાજ્યાભિષેક બને યજ્ઞોપવીત એ ડામો દક્ષિણાયન

સૂર્યમાં કરવા નહિ, તેમજ ગુરુ, શુક્રની બાધ, અસ્ત, અને વૃદ્ધ અવસ્થામાં ધૂમકેતુના ઉદયમાં પણ તે કામો કરવાં નહિ, કેટલાકના મતથી ધૂમકેતુના ઉદયથી ૭ અથવા ૧૫ દિવસ છોડીને કાર્ય થઇ શકે છે. ખીન્ન આચાર્યોના મતથી સંપૂર્ણ ઉદય ત્યાગ કરવો. (૬૫)

(ગુરુને શુક્રની બાધ વાર્ધક્ય અવસ્થામાં દિન સંખ્યાનું પ્રમાણ.)

પુરઃપશ્ચાત્મૃગોર્વાલ્યં ત્રિદશાહં ચ વાર્ધક્યમ્ ।

પક્ષં પંચાદિનં તે દ્વે ગુરોઃપક્ષ મુદાહૃતે (૬૬)

તે દશાહંદ્વયોઃ પ્રોક્તે કૈશ્વિત્સપ્તદિનં પરૈઃ ।

અંશંત્વાસયિકેષ્યન્યૈ રર્ધાંશ્ચત્વરં વિધોઃ (૬૭)

અર્થ—પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશામાં ઉદય થયેલા શુક્રની ક્રમે ૩-અને ૧૦ દિવસો સુધી બાધ અને વૃદ્ધ અવસ્થા જાણવી, પૂર્વ પશ્ચિમમાં અસ્ત પામેલા શુક્રની ક્રમે ૧૫-અને ૫-દિવસો સુધી બાધ અને વૃદ્ધાવસ્થા જાણવી, ગુરુની ૧૫ દિવસોની અને અવસ્થા જાણવી, કોઇના મતથી દિશાના પ્રમાણને ન ગણતાં સામાન્ય રીતે ૧૦ દિવસ સુધી ગુરુ શુક્રની બાધને વૃદ્ધાવસ્થા જાણવી, કેટલાકે ૭^૧ દિવસ સુધી કહે છે, ચંદ્રની બાધાવસ્થા અઘા દિવસની અને વૃદ્ધાવસ્થા જણ દિવસની સમાવતી. (૬૬-૬૭)

મુક્તાભ્યક્તોપવાસીશ્વરજનયુવતીપ્રાગ્વયસ્કાશ્ચ યોગી

યાત્રાપુદ્ગોન્મુસ્વાયે કૃતદિનવિધયોસ્ત્યંવકાસ્તે ન મુંઢયાઃ ।

સીમંતોર્ધ્વ ન પત્યુ નૈસકચલવનં દૂરદેશપ્રયાણં

વૃક્ષચ્છેદઃ સમુદ્રાપ્લુતિમૃતહરણે સ્પાદતે ડ્વયકાર્યાત્ ॥૧૦॥

અન્વય—મુક્તાભ્યક્તોપવાસીશ્વરજનયુવતીપ્રાગ્વયસ્કાઃચ યોગી
યે યાત્રાપુદ્ગોન્મુસ્વાયે કૃતદિનવિધયઃ અત્યંવકાઃ તે ન મુંઢયાઃ
સીમંતોર્ધ્વ પત્યુઃ નૈસકચલવનં દૂરદેશપ્રયાણં વૃક્ષચ્છેદઃ સમુદ્રા-
પ્લુતિમૃતહરણે અવશ્યકાર્યાત્ કલે ન સ્પાત્ ॥૧૦॥

૧—માર્તપરિણામ સાત દિવસ કહે છે. તે પણના મત પ્રમાણે માન્ય છે, માટે તે દિવસોનું લેવા, અવસ્થા કામમાં ઉપસે મત અંગીકાર કરવો.

અન્યથાર્થ—શુભરાત્રીકોપવાસીશ્વરજનયુવતીપ્રાગ્વયસ્કાઃ જન્મા પછી, તેજ યોગીને, ઉપવાસ કરીને, રાજના સેવકે, સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીએ, અને પ્રથમ અવસ્થાવાળાએ જ અને ચોર્મા યોગીએ જે જોએ યાત્રાસુદ્ધોન્મુસ્તાઃ પ્રયાણ તથા સંચારમાં તત્પર થયેલા કૃતદિનવિધયઃ દિવસનો વિધિ કરીને અસ્ત્યંબકાઃ પોતાના માતા પિતાના શ્રવણે તે તેઓ ન મુંઢયાઃ મુંઢવા નહિ, સીમંતોર્ધ્વે સીમંત થયા પછી પંચયુઃ સ્વામીના નચકચલવનં નખ તથા વાળનું છેદન દૂરદેશમયાણં દૂર દેશનું પ્રયાણ દૃક્ષચ્છેદઃ જાડનું કાપવું, સમુદ્રાણ્તિમૃતિહરણે સમુદ્ર સ્નાન અને ગડદાને લેઈ જવું તે સર્વ અવશ્યકાર્થોત્ અવશ્ય કામ વ્રુત્તે વિના ન સ્યાત્, ન કરવું, ૧૧૧૦

॥ હજમત નહિ કરાવાનાં કારણે ॥

૧૦ સ્વાધ્યાર્થ—જમીને, તેજ મર્દન કરીને, ઉપવાસી હોય ત્યારે, રાજના નોકરે, સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીએ, પચાસ વર્ષની અંદરનો પુરૂષ, યોગી, યાત્રા સુસાક્ષી કે લડાઈમાં જતારે, હરમેશનું નિત્ય કર્મ કર્યા પછી, જેને માળાપ લાગે છે તેઓએ મુંઢન (હજમત) કરાવવું નહિ.

॥ ગર્ભવતી સ્ત્રીના પતિએ ન કરવાનાં કામો ॥

સ્ત્રીને સીમંત સંસ્કાર કર્યા પછી તેના સ્વામીએ નખ તથા વાળ લેવડાવવા નહિ, જાડ કાપવું નહિ, સમુદ્રમાં નહાવું નહિ, મહદુ ઉચકવું નહિ, અને લાંબી મુસાફરીએ જવું નહિ, આ બાળતો અગત્યના કામ સિવાય કરવી નહિ.

(ગર્ભવતી સ્ત્રીના પતિને દ્વાર કરાવવાની શ્રુતિ.)

સ્મૃતિઃ—દ્વારં નૈમિત્તિકં કુર્યાન્નિપેધે સત્પાપિ ધ્રુવમ્, ।

પિત્રોઃપ્રેતવિધાનં ચ ન દોષસ્તત્ર વિધતે (૬૮)

ગંગાયાં માસ્કરક્ષેત્રે માતાપિત્રો મૃતેઽદ્દાનિ ।

આધાને સોમપાને ચ પદ્મુ દ્વારં વિધીયતે (૬૯)

અર્થ—હરમેશની હજમત-માતાપિતાના પ્રેતનું વિધાન, તેમજ ગંગા, માસ્કર ક્ષેત્ર, માતાપિતાના મરણ દિવસે અન્યાધાન ને સોમપાન એ ૧ બાળતોમાં દ્વાર ગર્ભવતી સ્ત્રીના પતિથી ધર્મ શકે છે, (૬૮-૬૯)

વૃહસ્પતિઃ—રાજકાર્યે નિયુક્તાનાં નરાણાં ભૂપસેવિનામ્, ।
સ્મશ્રુલોમનસ્વચ્છેદે નાસ્તિ કાલવિશોધનમ્ (૭૦)

અર્થ—રાજ્યકાર્યમાંજોડાયેલા અધિકારીમાણુસોને અને રાજની
નાંકર ચાકરોને ડાઘી, મુંઝ, નખ, વિગેરે મુકાવામાં મુદ્દત્તની જરૂર નથી. (૭૦)

શૌરં ચૌલોક્તમાદૌ ગદિતમથ રવિશેત્રગંગાધ્વરાગ્ન્યા-
ધાને પિત્રો વિનાશે દ્વિજનૃપકથને સર્વદા શૌરં મિષ્ટમ્ ।

મિત્રઘ્વર્કાદિતીર્દ્રાંતિમહરિતુરગૈઃ પંચમેઽન્દ્રે વ્રતાત્પ્રા-
ગ્નિધારંભોક્તકાલેઽક્ષરવિધિ રઘટેસૌમ્યસંજ્ઞેઽયનેર્કે ॥૧૧॥

અન્વય—ચૌલોક્તમાદૌ શૌરં ગદિતમ્ રવિશેત્રગંગાધ્વ-
રાગ્ન્યાધાને પિત્રોઃ વિનાશે દ્વિજનૃપકથને સર્વદા શૌરં ઇષ્ટમ્, અથ
મિત્રઘ્વર્કાદિતીર્દ્રાંતિમહરિતુરગૈઃ પંચમેઽન્દ્રે વ્રતાત્પ્રાક્ વિધારંભોક્ત
કાલે અઘટે સૌમ્યસંજ્ઞે અયનેર્કે અક્ષરવિધિઃ (શુભઃ) ॥૧૧॥

અન્વયાર્થ—ચૌલોક્તમાદૌ ચોલમાં કહેલા નક્ષત્રાઢિકમાં, શૌરં દોર
ગદિતમ્ કહેલું છે, રવિશેત્રગંગાધ્વરાગ્ન્યાધાને સૂર્યક્ષેત્ર, ગંગાપત્ર ને
અગ્ન્યાધાનમાં પિત્રોઃ માળાપના વિનાશે મરણમાં દ્વિજનૃપકથને પ્રાણજીવે
રાજની આજ્ઞામાં સર્વદા હરમેશાં શૌરં દોર ઇષ્ટમ્ ધન્યકેલું છે, અથ
ત્યાર પછી મિત્રઘ્વર્કાદિતીર્દ્રાંતિમહરિતુરગૈઃ અનુરાધા, હસ્ત, ચિત્રા,
સ્વાતી, પુનર્વસુ, જ્યેષ્ઠા, રેવતી, થ્રવણ, અશ્વિની, નક્ષત્રોમાં, પંચમેઽન્દ્રે
પાંચમા વર્ષમાં, વ્રતાત્ પ્રાક્ જનોર્ધ દીધા પહેલાં વિધારંભોક્તકાલે
વિધારંભમાં કહેલા સમયમાં અઘટે કુંભસંક્રાંતિ સિવાયના સૌમ્યસંજ્ઞેઽયનેર્કે
ઉત્તરાષ્ટ્રના સૂર્યમાં અક્ષરવિધિઃ અક્ષર લખવાનો આરંભ (શુભઃ)
સારો છે, ॥૧૧॥

॥ સાધારણ દોર વિધિ ॥

૨૨ બાવાર્થ—મુંડનમાં કહેલાં તિથીવાર નક્ષત્રોમાં દોર
(હજમત) કરાવવી, સૂર્યક્ષેત્રમાં ગંગા ઉપર ચત્રના કાર્યમાં અગ્નિહોત્રી-
એ માતાપિતાના મરણ સમયે પ્રાર્થણા કે રાજની આજ્ઞા થાય ત્યારે
કંઈ પણ મુદ્દત્ત જોયા વગર પોતાની મરણ પ્રમાણે હજમત કરાવવી.

॥ પહેલાં અક્ષર-લખાવવાનું મુ ॥

અશ્વિની, પુનર્વસુ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, અવધુ
રેવતી એ નક્ષત્રોમાં જનોઇ દીધા પહેલાં પાંચમા વર્ષમાં અને કુંભ
સકાંતિ સિવાયના ઉત્તરાયણમાં વિધારંભમાં કહેલા મુદ્દર્તમાં અ-
ક્ષરનો આરંભ કરાવવો.

(રાગના ક્ષેત્રમાં વિશેષ)

૪૫૦૧૧:—મિત્રાચલર્ષા દિગ્ગવન્દિતારા વરા સદાપાસ્મ વિરુદ્ધતારાં ।

સ્યાત્પંચમં પંચમમેવચાહઃ ક્ષપશ્રુક્રિયા પંચજનેશ્વરાણામ્ (૭૧)

અર્થ—રાગઓને ક્ષેત્ર કર્મમાં, કૃતિકા, રેહિણી, મધ્ય, અનુરાધા
ને ત્રણે ઉત્તરા એ નક્ષત્રોનો ત્યાગ કરી, બીજાં નક્ષત્રો લેવાં, તેમાં ૩-૫-૭
મી તારા ત્યાગ કરીને દર પાંચ પાંચ દિવસે હળમત કરાવવી શુભ છે, (૭૧)

(સન્યાસીને વિધવાના ક્ષેત્ર વિષે.)

કર્મન્દિનાં પક્ષવિરામયસે સ્યાદ્ગ્રહચર્યાહિત પાવકાનાં ।

સયાં સદા મુંદનમપ્યશુદ્ધૌ ચતુર્વિધૈર્નો ઘંયસાપર્હં ચ (૭૨)

અર્થ—સન્યાસી, અગ્નિહોત્રા ને વિધવા સ્ત્રી તેઓને પુનઃમ અભાંસના
દિવસે શુદ્ધિ રહિતમાં પણ આર પ્રકારના ગાહત્યાદિ પાપોને નાશ કરનાર
એવું ક્ષેત્ર થઈ શકે છે. (૭૨)

વિપ્રાદેર્ગર્ભતોઽબ્દેઽષ્ટશિવરાત્રિમિતે જન્મતો વા વ્રતં સ્વા-

દત્રાનિષ્ટેપિ જીવેઽનિમિપરવિમયૌ કાર્યમ્બદ્સ્ય દાદર્યાત્ ।

સ્વાબ્દાદ્ધર્વં ક્રમાદા દ્વિગુણિતશરદો નિચમ્બદ્ક્રમેણ

પંચાષ્ટાંકાબ્દતો વા પ્રપઠનરુચિતઃ શસ્ત્રમેષાં તદાહુઃ ॥૧૨॥

અન્વયઃ—ગર્ભતઃ વા જન્મતઃ અષ્ટશિવરાત્રિમિતે અબ્દે વિપ્રાદેઃ
વ્રતં સ્વાત્ અત્ર અનિષ્ટે જીવે અપિ અનિમિપરવિમયૌ અબ્દસ્ય દા-
દર્યાત્ કાર્યમ્ સ્વાબ્દાત્ ડ્ધર્વં ક્રમાત્ આદ્વિગુણિતશરદઃ અબ્દક-
મેણ નિચં વા પ્રપઠનરુચિતઃ પંચાષ્ટાંકાબ્દતઃ એષાં શસ્ત્રં આહુઃ ॥૧૨॥

અન્યથાર્થ—ગર્ભતઃ ગર્ભથી વા અથવા જન્મતઃ જન્મથી, અષ્ટ-
શિવરાત્રિમિતે ૮-૧૧-૧૨ માં અષ્ટે વર્ષમાં વિપ્રાક્રેઃ બ્રાહ્મણ વિગેરેને પ્રતં
મત સ્થ્યાત્ હોય, અત્ર આમાં અનિષ્ટે અનિષ્ટ જીવે અપિ ગુરુ હોય પણ
અનિમિષરવિમઘૌ મીન રાશિના સૂર્ય વિષે ચેત્ર માસમાં અષ્ટસ્ય વર્ષનું
દાદર્યાત્ બમ હોવાથી કાર્યમ મત કરવું, સ્વાદ્વાન્ પોતાનાં વર્ષથી
ઊર્ધ્વે ઉપર ક્રમાત્ અનુક્રમથી આદિગુણિતશરદઃ બમણાં કરેલાં વર્ષ
સુધી અષ્ટક્રમેણ વર્ષના અનુક્રમે નિર્ધન નિંદવા લાયક છે. વા અથવા
પ્રપટનશ્ચિતઃ બહુવાની ઇચ્છાથી પંચાષ્ટાંકાબ્દતઃ ૫-૮-૯ વર્ષથી વર્ષાં
બ્રાહ્મણદિકને શસ્ત્રં શ્રેષ્ઠ બાહુઃ કહે છે, ॥૧૨॥

॥ જનોઘનું મુઠ ॥

૧૨ ભાવાર્થ—ગર્ભથી અથવા જન્મથી ૮-૧૧-૧૨ એ
વર્ષોમાં, બ્રાહ્મણથી અનુક્રમે ત્રણ વર્ણને જનોઘ દેવી, એ વર્ષોમાં
પોતાની રાશિથી ગુરુ અશુભ હોય તો પણ મીન રાશિના સૂર્યમાં
ચેત્ર માસમાં જનોઘ દેવી, કારણ કે બ્રાહ્મણ વિગેરેને ઉપર કહેલાં
વર્ષો બહુવાન હોવાથી હરકત નથી તેમજ બ્રાહ્મણાદિને ઉપર કહેલાં
વર્ષોથી બમણાં વરસ મુધી? જનોઘ દેવાની હરકત નથી, પરંતુ
પ્રથમ કહેલાં પોત પોતાનાં વર્ષોથી જેમ જેમ વર્ષો વધતાં જાય
તેમ જનોઘ દેવાનું ફલ એણું જાયવું, હવે બ્રાહ્મણદિકને જો
જલદી વેદ બહુવાની ઇચ્છા હોય તો અનુક્રમે ૫-૮-૯ એ વર્ષો
જનોઘ દેવી,

(ઉપવીતમાં અત્યંતર.)

ઝયોઽં વિઃ—ઉપવીતાવિધાનકં વિશામલમર્કમતિમે વિવશ્ચિતઃ ।

અપિ પળ્યફલાન્તયે ભવે દવદન્વા વ્રતમટ્ટકેઽબ્દકે (૭૩)

અર્થ—વૈશ્યોને ખારમે વર્ષે ઉપવીત આપવી, પરંતુ જો વેપાર કરવાની
ઇચ્છા હોય તો આક્રમે વર્ષે ઉપવીત આપી શકાય છે, (૭૩)

૧-બ્રાહ્મણને ૧૬, ક્ષત્રિયને ૨૨, વૈશ્યને ૨૪ વર્ષ સુધી ઉપવીતમાં
છેવટ જનોઘ દેવાનો અધિકાર છે, ત્યાર બાદ જને ઘ દેવાનો અધિકાર
રહેતો નથી.

વરમર્ણવર્ચીવરાભુજાં વ્રતમેકાદશમે ચ હાયને ।

સુસમીકવિધાનતેજસે સ્વલુ પટ્ટેડવ ન વિભ્રમો ભવેત્ (૭૪)

અર્થ—ક્ષત્રિયને અગીઆરમા વર્ષે ઉપનીત આપવી, અને સુદના માટે ને ધતુધ્ય ધારણ કરવાની ઇચ્છા હોય તો ૭૪ વર્ષે જનોઈ દેવી. (૭૪)

કુમ્ભુજામપિ સપ્તમાદતો ડર્કસમાપટ્કમુદીરિતં વ્રતે ।

યવનામુરિદેવલોક્તિભિ વિંદુધૈ રાચિતસંમિતૈ વિંશામ્ (૭૫)

અર્થ—યવન, આશુરિ ને દેવસ એ રૂપિઆના મતથી ક્ષત્રિયને વૈશ્યને સાતમા વર્ષથી ૬ વર્ષ પર્વત ઉપનીત આપી શકાય છે, (૭૫)

રાશેઃ પટ્વ્યાચ્છસ્યો ગુહારિદ્ શુભદઃ પૂજયાંસ્યાત્તયાપિ

પ્રાંત્યોઽવુસ્યોઽષ્ટમો નો યદિ નિજગૃહગસ્તુંગગોઽત્રાપિ શસ્તઃ ।

एवंकन्यर्क्षतः स्यादतितरगुणिनो लब्धये वाऽतिकाले-

ऽनिष्टोऽपीहद्विरर्च्योऽष्टमंभवनगतः शोभनः स्यान्निरर्च्यः ॥१३॥

અન્વયે—રાશેઃ પટ્વ્યાચ્છસ્યઃ ગુરુઃ રૂઢ પૂજયા શુભદઃ (સ્યાત્) પ્રાંત્યઃ અવુસ્યઃ અષ્ટમઃ તયાડપિનો શુભઃ યદિ નિજગૃહગઃ તુંગગઃ અપિ અત્ર શસ્ત્રઃ એવંકન્યર્ક્ષતઃ સ્યાત્ અતિતરગુણિનઃ લબ્ધયે વા અતિકાલે અનિષ્ટઃ અપિ રૂઢ દ્વિઃ અર્ચ્યઃ અષ્ટમમવનગતઃ ત્રિઃ અર્ચ્યઃ શોભનઃ સ્યાત્ ॥૨૩॥

અન્વયાર્થ—રાશેઃ જન્મરાશિથી પટ્વ્યાચ્છસ્યઃ ૧-૩-૧-૧૦ માં સ્થાનમાં રહેશે ગુરુઃ ૧૨, રૂઢ અર્ધ પૂજયા પૂજથી, શુભદઃ સ્યાત્ શુભ રૂઢ આપે છે, પ્રાંત્યઃ ૧૨ માં અવુસ્યઃ ૪ થી, અષ્ટમઃ આઠમા તયાડપિ પૂજથી પણ નો શુભઃ શુભ થતો નથી, યદિ ને, નિજગૃહગઃ સ્વમંડી હોય, તુંગગઃ ઉચ્ચનો હોય, અપિ પણ, અત્ર અર્ધ, શસ્ત્રઃ શ્રેષ્ઠ છે, એવં એ પ્રમાણે, કન્યર્ક્ષતઃ કન્યાની રાશિથી, સ્યાત્ થાય છે. અતિતરગુણિનઃ અત્યંત શુભવાન વરની, લબ્ધયે પ્રાપ્તિને માટે વા અથવા અતિકાલે વપ્તવ વિની જતો હોય, તો અનિષ્ટઃ ખરાબ જતાં, અપિ પણ, રૂઢ અર્ધ, ત્રિઃ બે વાર, અર્ચ્યઃ પૂજવો, અષ્ટમમવનગતઃ આઠમા રથા-

નમાં રહેલો, ત્રિઃ ત્રણવાર; મર્ચ્યઃ પૂજવો એટલે શોભનઃ શુભ, સ્વાત્ થાય, ॥ ૧૩ ॥

॥ ઉપવીતમાં જોવાતું ગુરૂ બલ ॥

૧૩—ભાવાર્થ—પોતાની જન્મરાશિથી ગણતાં ૧-૩-૬-૧૦ મો ગુરૂ હોય તો તે ગુરૂની પૂજા કરીને જનોઈ દેવી, પરંતુ ૪-૮-૧૨ એટલા સ્થાનમાં ગુરૂ હોય તો પૂજા કરાવીને પણ જનોઈ દેવી નહિ, તેમાં પણ જનોઈ દેવી વખતે કર્ક-ધન-કેમીન રાશિનો ગુરૂ પંચાંગમાં હોય તો ૪-૮-૧૨ મો ગુરૂ પણ શુભ જાણવો, જનોઈમાં ગુરૂ બલની પેઠે. લગ્નમાં પણ કન્યાની રાશિથી ગુરૂ બલ જોવું,

॥ સંકટમાં ગુરૂની વિશેષ પૂજા ॥

અધિકે ગુણવાન વર મલતો હોય ને કન્યાકાળ જતો હોય એવા સંકટના વખતમાં, એથા ને બારમા ગુરૂનું જમણું પૂજન કરવાથી શુભ થાય છે, તેમજ આઠમો ગુરૂ હોય તો પણ ત્રણ ઘણું પૂજન કરવાથી શુભ સમજવો.

(નેષ્ટ ગુરૂનો વિશેષ અપવાદ)

મુનં ચિ—સ્વોન્નેસ્વમે સ્વમૈત્રેવા સ્વાશે વર્ગોત્તમે ગુરુઃ ।

રિઃફાઘ્નતુર્યગોડપીઘોનીચારિસ્થઃ શુભોપ્યસત્ (૭૬)

અર્થ—ગુરૂ ઉચ્ચમાં હોય, રવગૃહી હોય, પોતાના મિત્રના ઘરમાં હોય, પોતાના નવમાંસમાં હોય અને વર્ગોત્તમી હોય તો ૪-૮-૧૨ સ્થાનમાં રહ્યા હોય છતાં પણ દોષ નથી, અને શુભસ્થાનાદિમાં હોય છતાં નીચ રાશિનો ને શત્રુના ઘરમાં હોય તો અશુભ ફલ આપે છે. (૭૬)

૧-પંચાંગમાં જોતાં એ રાશિઓમાં ગુરૂ હોય તો પુરૂષને જનોઈ દેતાં ને કન્યાને પરણતાં ૪-૮-૧૨ મો ગુરૂ હોય તો પણ તે શુભ જાણવો, અને જોને ૧-૩-૬-૧૦ મો ગુરૂ હોય તો તે અવશ્ય શુભ જાણવો, માટે તેની પૂજા કરવાની ખીલકલ જરૂર નથી, એ ગુરૂ હમ્મેશાં શુભ ફલ આપનારો જ મનજવો,

દ્વીપ્વાયાગાંકસંસ્થો વ્યયજલનિધનઙ્યભ્રગૈશ્ચેન્નવિદ્ધઃ

શસ્તોઽનિષ્ઠોઽપિ વામં શુભં રૂઢ સ્વચરૈઃ વેધિતોનોઽષ્ટમસ્થઃ ।

શુક્રે માઘાદિપંચસ્વિનશુભદિવસે પ્રાગ્દલેઽન્દોવ્રતં સ—

સ્વપક્ત્વાઽનધ્યાયરિક્તાતિથિમુનિમદનાંચંદ્રમાર્ગં પ્રદોષમ્ ॥૧૪॥

અન્વય—દ્વીપ્વાયાગાંકસંસ્થઃ વ્યયજલનિધનઙ્યભ્રગૈઃ નવિદ્ધઃ

ચેત્ શસ્તઃ અનિષ્ઠઃ અપિ સ્વચરૈઃ વામં વિદ્ધઃ રૂઢ શુભઃ વેધિતઃ

અષ્ટમસ્થઃ નો શુભઃ માઘાદિપંચમ્ શુક્રે રૂઢશુભદિવસે અન્દઃ પ્રાગ્દલે

અનધ્યાયરિક્તાતિથિમુનિમદનાન્ ચંદ્રમાર્ગં પ્રદોષમ્ સ્વપક્ત્વા

વ્રતં સત્ ॥૧૪॥

અન્યવાર્થ—દ્વીપ્વાયાગાંકસંસ્થઃ ૨-૫-૧૧-૬-૯ એ સ્થાનોમાં

રહેલો વ્યયજલનિધનઙ્યભ્રગૈઃ ૧૨-૪-૮-૩-૧૦ એ રહેલા મરોધી, ન

વિદ્ધઃ વેધાયેશે ન હોય ચેત્ તો શસ્તઃ શ્રેષ્ઠ છે, અનિષ્ઠઃ અપિ અનિષ્ઠ

છતાં પણ સ્વચરૈઃ મરોધી, વામં વિપરીત, વિદ્ધઃ વેધાયેશે, રૂઢ અર્થે

શુભઃ સારો છે, વેધિતઃ વેધવાળો. અષ્ટમસ્થઃ આઠમે રહેલો નો શુભઃ

સારો નથી, માઘાદિપંચમ્ માઘથી પાંચમાસોમાં, શુક્રે શુક્રપક્ષમાં,

રૂઢશુભદિવસે રવિને શુભ દિવસોમાં, અન્દઃ દિવસના પ્રાગ્દલે પહેલા ભાગમાં

અનધ્યાયરિક્તાતિથિમુનિમદનાન્ અનધ્યાય, રિક્તા-સાતમ-તેરમ-એ તિથિ-

યોને ચંદ્રમાર્ગ કહેના નવમાંથને પ્રદોષ પ્રદોષને સ્વપક્ત્વા ત્યાગ કરીને વ્રતં

મત, સત્ શ્રેષ્ઠ બળુકું, ॥૧૪॥

॥ શુરના વેધ બાબત ॥

૧૪—આવાર્થ—પોતાની રાશિથી ૨-૫-૭-૯-૧૧ એ

સ્થાનોમાં રહેલો શુર શ્રેષ્ઠ બળુકો તે સારા શુરને પણ નો તેજ

પ્રમાણે પોતાની રાશિથી બળુતાં ૧૨-૪-૩-૧૦ અને ૮ મો સૂર્યથી

ચનિ સુધીનો કોઈ પણ શક રહીને વેધ કરતો ન હોય તો તે શુર

સારો બળુકો, પરંતુ વેધ કરતો હોય તો સારો બળુકો નહિ,

॥ વામવેધ બાબત ॥

તેમજ ૧૨-૪-૮-૩-૧૦ એ નેષ્ટ શુરને ઉપર પ્રમાણે પો-

તાની રાશિથી ૨-૫-૧૧-૭-૬ એ સ્થાનોમાં કોઈ પણ શક આવી,

અનુક્રમે વેધ કરતો હોય તો અશુભ ગુરૂ પછાં શુભ થાય છે, તે અશુભ ગુરૂને આ પ્રમાણે થતા વેધને “વામવેધ” કહે છે, પરંતુ આઠમે આવેલા ગુરૂને વામવેધ થતો હોય તો પણ તેને શુભ જાણવો નહિ.

॥ જનોઈનું સું ॥

માઘ-ફાગણ-ચૈત્ર-વૈશાખ-જ્યેષ્ઠ-એ માસોમાં અજવાળીઆમાં રવિ-ગુરૂ, ક્ષીણ પંચ વિનાનો ચંદ્ર, પાપઅહરહિત બુધ-એ વાંસમાં અને બપોર પહેલાં જનોઈ દેવી, પરંતુ અન્યાય^૧ ૪-૭-૯-૧૩-૧૪ એ તિથિયો કર્કનો નવમાંશ અને પ્રદોષ^૨ એ જનોઈના સુદર્તમાં લેવાં નહિ.

સમજ—જેને જનોઈ દેવું છે, તેને જે દિવસે જનોઈ દેવાનું સુદર્ત આપ્યું હોય તે દિવસે પંચાંગમાં ગુરૂ કઈ રાશિનો છે તે જોવું, અને ઉપવીત ધારણ કરનારની રાશિથી પંચાંગની ગુરૂની રાશિ સુધી ગણતાં જેટલી સંખ્યા આવે તેટલામો ગુરૂ તે બંદુકને થયો એમ જાણવું, એમ ગણતાં તે ગુરૂ જો ૨-૫-૭-૯-૧૧ હોય તો શ્રેષ્ઠ છે, પરંતુ ગુરૂ સિવાયનો કોઈ પણ અહ બંદુકની રાશિથી તે અહોની પોતાની રાશિ સુધી ગણતાં જો અનુક્રમે ૧૨-૪-૩-૧૦-૮ મો કોઈ પણ અહ હોય તો અનુક્રમે ૨-૫-૭-૯-૧૧ મો ગુરૂ સારો હોવા છતાં નેષ્ટ જાણવો.

ઉદાહરણ—જનોઈ દેવાના દિવસે પંચાંગમાં ગુરૂ વૃષભ રાશિનો છે, અને બંદુકની રાશિ મકર છે તો તે અહોચારીને તે દિવસે ગુરૂ પાંચમો થયો તે ગુરૂ સારો કહેવાય, પરંતુ તે દિવસે મંગલ મેષ રાશિનો છે, તે બંદુકને ચોથો થયો, તો બપોરે પાંચમો ગુરૂ સારો છે પણ જેની રાશિએ પાંચમો ગુરૂ છે, તેનીજ રાશિએ ચોથો મંગલ આવ્યો તો તે પાંચમો ગુરૂ વેધાયેલો થયો એમ જાણવું, તેમજ કોઈ પણ અહ ચોથો હોય તો પણ તે ગુરૂ વેધાએલો જાણવો, એટલે તે ગુરૂ સારો સમજવો નહિ, એજ પ્રમાણે બીજા ગુરૂ હોય ત્યારે ગુરૂ સિવાયનો કોઈ પણ અહ બપોરે હોય તો તે ગુરૂ વેધ પામેલો સમજવો, તેમજ સાતમા ગુરૂને કોઈ અહ ત્રીજો હોય તો વેધ કરે,

એજ પ્રમાણે નવમા ગુરને કોઈ પણ દસમે રહેલો મઠ અને અગીઆરમા ગુરને આઠમે રહેલો કોઈ પણ મઠ વેધ કરે છે.

સમજ—એજ પ્રમાણે પોતાની રાશિથી ગુરની રાશિ મુધી ગણતાં જે ગુર ૧-૪-૮-૧૦-૧૨ મો આવે તે નેષ્ટ જાણવો, પરંતુ જ્યારે ગુર ત્રીજો હોય ત્યારે કોઈ મઠ પોતાની રાશિથી ગણતાં ૭ મો હોય તો ગુરને “વામવેધ” એટલે અવળો વેધ થયો, તેથી તે ગુર અશુભ નહિ પણ સારો જાણવો, તેવીજ રીતે ગુર ૪ થો હોવા છતાં જીને કોઈ મઠ ૫-મો હોય તો તે ગુર શુભ સમજવો, તેમજ ૮ મો ગુર હોય તે ૧૧ મે જીને મઠ હોય, ગુર ૧૦ મો હોય તે જીને મઠ ૯ મો હોય, ૧૨ મો ગુર હોય તે કોઈ પણ મઠ ૨ જે હોય તો તે ગુર વેધ પામેલો જાણવો, એટલે ગુર અશુભ હોવા છતાં વેધ થવાથી શુભ થાય છે. ક્ષત ૮ મો ગુર હોય તે તેને વેધ થતો હોય તો પણ તેને અશુભ જાણવો.

ઉદાહરણ—જદુકને જે દિવસે જન્મોત્તર દેવી છે તે દિવસે ગુર, મિથુન રાશિનો છે, તે જદુકની રાશિ મેષ હોવાથી ત્રીજો ગુર થયો, તે અશુભ જાણવો. પરંતુ તે દિવસે પંચાંગમાં તુલારાશિમાં જીને કોઈ પણ મઠ હોય તો મેષ રાશિથી સાતમો આવ્યો, એટલે સાતમા આવેલા મઠથી ત્રીજો ગુર વામવેધ પામેલો થયો, તેથી તે ગુર અશુભ હોવા છતાં શુભ જાણવો, તેમજ જદુકની જે વૃશ્ચિક રાશિ હોય અને ગુર મિથુનનો હોય તો તે ગુર ૮ મો થયો, પરંતુ તે દિવસે જે કન્યારાશિ પર કોઈ જીને મઠ પંચાંગમાં હોય તો તે મઠ ૧૧ મો થવાથી આઠમા ગુરને વામવેધ થયેલો જાણવો, તેથી ૮ મો ગુર સારો થયો, પરંતુ અંધકારનું કંઠેવું એવું છે કે, વામવેધના કોષ્ટકમાં જતાવ્યા પ્રમાણે દરેક અશુભ ગુર વામવેધથી સારો થાય છે, પણ આઠમો ગુર વામવેધ થવા છતાં પણ શુભ થતો નથી. મારે આઠમા ગુરને વામવેધથી શુભ જાણવો નહિ,

ગુરવેધ.

વામવેધ.

૨	૫	૭	૯	૧૧	ગુર.
૧૨	૪	૬	૧૦	૮	જીને મઠ.

૩	૪	૮	૧૦	૧૨	ગુર.
૭	૫	૧૧	૯	૨	જીને મઠ.

(મેષ રાશિના સૂર્યમાં મતાન્તર.)

જ્યો-વિં-૦-હંસેઽનગે હારિતદેવલાદયો વ્રતાક્રિયારંભમલં નમેનિરે ।
વ્યાસાદયો ધર્મવિદોઽનિશંત્રતંવદંતિ તસ્મિન્કલમાયવાશ્રિતે (૭૭)

અર્થ—હારિત ને દેવલ રૂપિ વિગેરે મેષરાશિના સૂર્યમાં વ્રતારંભ કરતા નથી, અને વ્યાસ વિગેરે ધર્મ જ્ઞાણનારાઓ હસ્તમેશાં વૈશાખ માસમાં પ્રાપ્ત થયેલા મેષરાશિના સૂર્યમાં ઉપવીત આપવાનું કહે છે, (૭૭)

(રતુ પ્રમાણે ઉપવીત સંસ્કાર)

સદા વરં કાશ્યાપિકામરાણાં મધાવૃતૌ મેઘલવંધકર્મ ।

મધો નિદાઘે કિલ બાહુજાનાં વિશાં ભવેત્માવૃપિ વા નિદાઘે (૭૮)

અર્થ—ગ્રાહણોને મોટું કર્મ વસંત રતુમાં, ક્ષત્રિયોને વસંત કે શ્રીષ્ઠ રતુમાં, અને વૈશ્યોને શ્રીષ્ઠ કે વર્ષારતુમાં શુભ સમજવું, (૭૮)

(ઉપવીતમાં માસ ફલ)

વ્રતં ગિરે માસિ તપસ્યપિ સ્યાચ્ચિરાયુષે ફાલ્ગુનસંજકેવ ।

વૈશાખમધ્વોરઽસ્થિલાર્થસિદ્ધયૈ શુક્રેશુચૌગોઽર્થદરિદ્રતાયૈ (૭૯)

અર્થ—ગ્રાહ માસમાં વિદ્યા પ્રાપ્તિ, ક્ષાગણમાં દીર્ઘાયુષ્ય; ચૈત્ર ને વૈશાખમાં અર્થસિદ્ધિ, અને વ્યેષ, અષાઢ માસમાં ઉપવીત આપ્યું હોય તો મૂર્ખ અને નિર્ધન, થાય છે. (૭૯)

વાત્સ્યઃ—માર્ગે માસિ તથા જ્યેષ્ઠે વિવાહં ચૌલમેવચ, ।

જ્યેષ્ઠપુત્રદુહિત્રોશ્ચેન્નકુર્વાત વ્રતં તથા (૮૦)

અર્થ—જ્યેષ્ઠ માસની માદક માર્ગશીર્ષ માસમાં પણ પહેલા ગર્ભના છોકરા કે છોકરીનો વિવાહ, ચૌલ ને જનોઈ કરવું નહિ, એ પ્રમાણે કેટલાક આચાર્યોનો મત છે, (૮૦)

(ઉપવીતમાં તિથિઓ.)

ઘસ્ટા દિગીશોઽગ્નિન પદ્મ્યમિન્નાઃ શસ્તાવ્રતેચેહ સદાદિપક્ષે ।

કાંઘર્ણા મિત્તા દ્વ્યક્ષ દિગંગરામૈ રનેકપક્ષેઽવિરુદ્ધમેતત્ (૮૧)

અર્થ—ઉપવીતમાં શુક્લપક્ષની ૩, ૫, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨ અને કૃષ્ણ પક્ષની ૨, ૩, ૫, ૯, ૧૦ એ તિથિયો શેવી, એવો દરેકનો મત છે, (૮૧)

(જાતિ પરત્વે વારની વિશેષતા.)

દ્વિજૌ હરીજ્વાસ્ફુજિતૌ ચ રાજા વારાંશુમતૌ વિદ્યોપધીશઃ ।

સ્વવર્ણસ્વેટાન્હ્યુપવીતકર્મ સ્વધર્મદં વૈ તદસંભવત્વાત્ (૮૨)

તર્વાગમેષ્વર્ક ગુરુશનોબ્જા વ્રતાર્થદાઃ સ્યુસ્ત્વથ સામગાનાં ।

તાજાં ધરાભૂર્વિદ્યર્થગાનાં તત્સિદ્ધિદશ્ચોરુમ્ભવામિહસ્યાત્ (૮૩)

અર્થ—ગુરુ ને ગુરુ એ બ્રાહ્મણ છે, રવિ ને મંગલ ક્ષત્રિય છે, ચંદ્ર વૈશ્ય છે, માટે પોતાના વર્ણના અહના દિવસે ઉપવીત કર્મ કરવાથી ધર્મિષ્ઠ થાય છે, કદાચ તે પ્રમાણે પોતાની જાતિના વર્ણનો યોગ મળતો ન આવે તો રવિ, ચંદ્ર, ગુરુ ને ગુરુ એ વાતોમાં ઉપવીત આપવાથી ફલ મળે છે, સામ-વેદવાળા ક્ષત્રિયોને મંગલ ઈષ્ટ છે, અને અથર્વેડી વૈશ્યોને બુધ ઈષ્ટ ફલ આપે છે, (૮૨-૮૩)

‘ શસ્તો દ્વીશાગ્નિશાક્રાંતકપિતૃરહિતૈઃ સર્વભૈર્મૌજિવંધો

વેદેશેજ્ઞે ઘલાદયે ગુરુસિતકુજવિત્સંજ્ઞકા વેદપાઃ સ્યુઃ ।

સ્વર્ણોચ્ચાંશેષુ સૌમ્યાઃ શ્રુતિપતિરપિચેત્કેંદ્રકોણસ્થિતાઃ સ્યુ

વર્ણો વેદાર્થવેત્તા પશુગૃહધનવાનવ્ર મંદેઽન્યસેવી ॥૧૫॥

અન્વય—દ્વીશાગ્નિશાક્રાંતકપિતૃરહિતૈઃ સર્વભૈઃ વેદેશેજ્ઞે ઘલાદયે મૌજિવન્ધ્યઃ શસ્તઃ ગુરુસિતકુજવિત્સંજ્ઞકાઃ વેદપાઃ સ્યુઃ સૌમ્યાઃ સ્વર્ણોચ્ચાંશેષુ શ્રુતિપતિઃ અપિ કેંદ્રકોણસ્થિતાઃ સ્યુઃ ચેત્ વર્ણો વેદાર્થ-વેત્તા પશુગૃહધનવાન્ અવ્ર મંદે અન્યસેવી (ભવતિ.) ॥૧૫॥

અન્વયાર્થ—દ્વીશાગ્નિશાક્રાંતકપિતૃરહિતૈઃ કૃત્તિશ-વિશાખા જ્યેષ્ઠા-મરશ્વા ને મધા વિનાનાં સર્વભૈઃ જ્યાં નક્ષત્રો વડે વેદેશે વેદપતિ, છે બુધ, ઘલાદયે બ્રહ્માણ હોય તો મૌજિવન્ધ્યઃ મૌજીવન્ધ, શસ્તઃ શ્રેષ્ઠ છે, ગુરુસિતકુજવિત્સંજ્ઞકાઃ ગુરુ, ગુરુ, મંગલ, બુધ મંચાત્રાણ વેદપાઃ વેદનાં સ્વામીઓ સ્યુઃ છે, સૌમ્યાઃ સૌમ્ય અહો, સ્વર્ણોચ્ચાંશેષુ ઉચ્ચતા તથા નવમાંસના હોય, શ્રુતિપતિઃ વેદપતિ અપિ પશુ કેંદ્રકોણસ્થિતાઃ કેન્દ્ર ને ત્રિકોણરથાનમાં સ્યુઃ હોય ચેત્ તો વર્ણો બ્રહ્મચારી વેદાર્થવેત્તા વેદના અર્થને બાળુનાર પશુગૃહધનવાન્ પશુ, ધર, તથા ધનવાળો થાય અવ્ર

આમાં મંદ્રે ચનિ હોય તો અન્યસેવી નીચને સેવવાવાળો (મંદ્રે ચાય છે, ॥૧૫॥

॥ જનોઈમાં લેવાતાં નક્ષત્રો, ને વેદોના સ્વામીઓ ॥

૧૫ સાવાર્થ—લરણી, કૃત્તિકા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, મધ્ય જ્યેષ્ઠા, ક્ષત્રો વિના દરેક નક્ષત્રો લેવાં, અને પોતાના વેદનો સ્વામી ને બુધ બલવાન હોય ત્યારે જનોઈ દેવી, રૂવેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ, અથર્વેદ એ ચાર વેદોના સ્વામીઓ અનુક્રમે ગુરુ, શુક, મંગલ ને બુધ જાણવા,

॥ ઉપવીતમાં લગ્ન શુદ્ધિ. ॥

પોતાની રાશિના કે ઉચ્ચના શુભ ગ્રહો હોય; પોતાના વેદનો સ્વામી કેંદ્ર કે ત્રિકોણમાં હોય ત્યારે જનોઈ દેવાથી તે બહુક પ્ર-
દાત્મારી વેદના અર્થને જાણનાર, ટોર ને ઘરની સમૃદ્ધિ વાળો અને ધનવાન થાય છે, અને જો કેંદ્ર કે ત્રિકોણમાં ચનિ હોય તો તે પ્ર-
દાત્મારી હલકા માણસની સેવા કરનાર થાય છે.

॥ વેદ પરત્વે નક્ષત્રોની વિશેષતા. ॥

જ્યો-ર્વિ.-વિપવિષામરણાદિમગોષ્પકૃત્તિકૃતિ મારુતમારમણોદુપુ ।

સમુરવર્દ્ધાકિષેપુ ભવેદ્વટો વ્રતમૃચો વિધયે શ્રુતિકર્મણઃ (૮૪)

અલમજોલલણુવિદશેદ્રસૂ મંગદિમાંશુદિમાંશુ મૃગીદશઃ

નનુવટોર્યજુષો વ્રતવંધને મુનિવરૈ રુદિતાઃ શ્રુતિપારગૈઃ (૮૫)

મયમમાંશુરવૈરિવિભૂતિષ્ટદિષણમોત્તરમે નવસૂદુપુ ।

નનુ સમેત્ય દિ સામવટુર્વતં શ્રુતિરસં શ્રુતિસંભવમશ્રુતે (૮૬)

વલનિપદનજિદ્રયકાશ્યપીશ્વસનમિત્રસાવિત્રિન વૈદ્યમૈઃ ।

સવમુમામરવર્દ્ધાકિષૈઃ સ્મૃતં વ્રત મયર્વટૌ પટુદુદિભિઃ (૮૭)

અર્થ—રૂવેદવાળાઓને આદ્રા, આશ્લેષા, પૂ-શ, હસ્ત, સ્વાતી, મૂલ, પૂ-યા, શ્રવણ એ નક્ષત્રોમાં ઉપવીત આપવી; (૮૪)

યજુર્વેદ વાળાઓને, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પૂ-શ, સિંધર અને લઘુ, મેનાના નક્ષત્રોમાં જનોઈ દેવી, (૮૫)

સામવેદવાળાઓને, અધિની, આર્દ્રા, પુષ્ય, ઉશ્વ, હસ્ત, ઉશ્વા, અવશ્ય, ધનિષ્ઠા, ઉશ્વા, એ નક્ષત્રો ઉપવીતમાં લેવાં, (૮૬)

અથવેદવાળાઓને અધિની, પુનર્વસુ, હસ્ત, ત્રિષા, સ્વાતી, અનુરાધા અવશ્ય, ધનિષ્ઠા એ નક્ષત્રો જન્મોષ્ઠમાં લેવાં, (૮૭)

(શુદ્ધિ આખત.)

નગોચરે દૃશ્યત્ એવ શુદ્ધિસ્તંદાષ્ટવર્ગેણ વિલોકનીયા ।

યદાવ્રતસ્પોમયતો ન વિત્રે ચૈત્રે ભવેન્નીરનિક્રેતનસ્યે (૮૮)

અર્થ—ગોચરમાં ઉપવીતની શુદ્ધિ ન હોય તો અષ્ટક વર્ગથી શુદ્ધિ લેવી, તે બેમાં પણ શુદ્ધિ ન મળતી હોય ને ત્રીજો સૂર્ય હોય તો ચંદ્ર માસમાં જન્મોષ્ઠ લેવી. (૮૮)

(શાખેશ ને વર્ણેશનું પ્રયોજન.)

મુ-ચિ-શાસ્ત્રેશ્વારતનુર્વાર્ષમતીવશસ્તં શાસ્ત્રેશ્ચર્યશાસિજીવલ્લે

વ્રતં સત્ । જીવે મૃગૌ રિપુગ્રહે વિજિતેચનીચે સ્યાદ્વેદશાસ્ત્ર

વિધિના રહિતો વ્રતેન (૮૯)

અર્થ—વેદનો સ્વામી બલવાન હોય, અને તેના વારમાં ને લક્ષમાં પડેલોપવીત આપણું શ્રેષ્ઠ છે, તેમજ શાખેશ, સૂર્ય, ચંદ્ર ને ગુરુ, આ ગ્રહો બલવાન હોય તો શુભ છે, ગુરુ, શુક્ર, વર્ણેશ અને શાખેશ ચતુર્તા ધરમાં હોય તો પરંજય થાય છે, અને નીચરધાનમાં હોય તો બાલક, વેદશાસ્ત્રાદિથી રહિત (મૂર્ખ) થાય છે. (૮૯)

(જન્મમાસાદિમાં ઉપવીતનું વિધાન.)

જન્મર્ષમાસ લગ્નાદૌ વ્રતે વિદ્યાધિકો વ્રતી ।

આઘર્મ્હેડપિ વિમાણાં મુઞ્જાદીનામનાદિમે (૯૦)

અર્થ—જન્મનો માસ, તિથિ, નક્ષત્ર ને લક્ષમાં, પ્રાણજીવના પહેલા ને બીજા મર્મના ખાસકરને ઉપવીત આપવાથી વિદ્યાન થાય છે, અને ક્ષત્રિય-વેશ્યના બીજા મર્મના ખાસકરને જન્મોષ્ઠ આપવાથી વિદ્યાન થાય છે, (૯૦)

(ઉપવીતમાં વિશેષ વર્ગ્ય આખત.)

કૃત્ણે પ્રદોષેડનધ્યાપે જ્ઞાનો નિશ્ચયપરાઠ્ઠકે ।

પ્રાક્સંધ્યા મર્જિતે નેષ્ઠો વ્રતવંષોગ્લગ્રહે (૯૧)

અર્થ—૪૭૭૫૬૧ની પાંચમથી અમાસ સુધીનાદિવસોમાં—પ્રદોષમાં—અનધ્યાયમાં, શનિવારે, રાત્રે, ત્રીજાપ્રહરમાં, પ્રાતઃકાલમાં, મોટી બયંડર ગર્જનામાં, અને ગદ્યઅથ સંતકથિતિઓમાં યજ્ઞોપવીત આપવું નહિ, (૯૧)

જ્યો-વિ-સિતિકંપનકાલતો વતં નખસસ્તારકપાતકાલતઃ ।

ન વિદુર્ગ્રહર્તોઽયુચ્ચંદ્રયોરગમિયા મયુગાશ્રિતં બુધાઃ (૯૨)

અર્થ—૫૨ની કંપના સમયથી, આકાશમાંથી તારા પડ્યાના દિવસથી અને ચંદ્રનાં અદૃશ્યથી તથા માસ સુધી જનોઈ દેવી નહિ, (૯૨)

ચંદ્રકૂરાવિલગ્નેશશિસિતતનુપાઃ પપ્તગેહે સિતોત્પે

સર્વે રંધ્રે વદુઘ્નાઃકવચ તનુગ્ ઇનઃ શ્રેષ્ઠઃ ઉચ્ચેન્દુરેકે ।

વિદ્યાં મૌજ્યુક્તકાલે સ્થિરચરહરિજ્યુત્તરબ્રાહ્મહીને

મૌજ્યાઃ કુર્ધ્વં ગણેશં ગિરમપિ વિધિવત્પૂજયિત્વારથેત ॥૧૬॥

અન્વય—વિલગ્ને ચંદ્રકૂરાઃ શશિસિતતનુપાઃ પપ્તગેહે અંત્યે સિતઃ રંધ્રે સર્વે વદુઘ્નાઃ કવચ તનુગઃ ઇનઃ શ્રેષ્ઠઃ એકે ઉચ્ચેન્દુઃ શ્રેષ્ઠઃ મૌજ્યુક્તકાલે સ્થિરચરહરિજ્યુત્તરબ્રાહ્મહીને મૌજ્યાઃ કુર્ધ્વં ગણેશં ગિરં અપિ વિધિવત્ પૂજયિત્વા વિદ્યાં આરંભેત્ ॥૧૬॥

અન્વયાર્થ—વિલગ્ને લગ્નમાં ચંદ્રકૂરાઃ ચંદ્ર અને પાપઅહો શશિ-સિતતનુપાઃ ચંદ્ર, શુક્ર, લગ્નનો સ્વામી, પપ્તગેહે છટ્ટા ધરમાં, અંત્યે બારમે સિતઃ શુક્ર રંધ્રે આઠમે, સર્વે બધા અહો હોય તો વદુઘ્નાઃ બદુઘ્ને મારનારા થાય છે, કવચ કોઈ કોઈએ તનુગઃ લગ્નમાં રહેલા ઇનઃ સર્વ, શ્રેષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠ છે, એકે કેટલાક ઉચ્ચેન્દુઃ ઉચ્ચનો ચંદ્ર શ્રેષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠ માને છે, મૌજ્યુક્તકાલે મૌજમાં કહેલા સમયે સ્થિરચરહરિજ્યુત્તરબ્રાહ્મહીને સ્થિર, ચર, થયણ, ત્રણ ઉત્તર-સેહિણી શિવાય નક્ષત્રોમાં, મૌજ્યાઃકુર્ધ્વં મૌજ પછી ગણેશં ગણપતિને ગિરં અપિ સરસ્વતીને પણ વિધિવત્ વિધિ પ્રમાણે પૂજયિત્વા પૂજને વિદ્યાં વિધાને આરંભ કરવો, ॥૧૬॥

॥ લગ્ન લંગ યોગ ॥

૧૯ ભાવાર્થ—ચંદ્ર કે પાપઅહ લગ્નમાં હોય, ચંદ્ર-શુક્ર કે લગ્નનો સ્વામી છટે હોય, શુક્ર બારમે હોય, કોઈ પણ અહ આઠમે

હોય, તો તે બહુક પ્રહ્લાચારીને મરણ કરનાર જાણવો, માટે એવું લગ્ન લેવું નહિ, જે લગ્ન શુદ્ધ જરાખર આવતી ન હોય તો કેટલાક જ્યોતિષના આચાર્યોના મતથી લગ્નમાં સૂર્ય કે ઉચ્ચ રાશિનો ચંદ્ર હોય તો સારો જાણવો,

॥ વિદ્યારંભનું મુ० ॥

ગણપતિને સરસ્વતીનું યથાવિધ પૂજન કરીને જનોઈના મુહૂર્ત^૧ પ્રમાણે જનોઈ દીધા પછી વિદ્યાનો આરંભ કરાવવો, તે વિદ્યારંભમાં^૨ સ્થિર અને ચર લગ્ન, રોહિણી અને ત્રણે ઉત્તરા એ નક્ષત્રો નીલકુલ લેવાં નહિ.

(વિદ્યારંભની આવશ્યકતા.)

કયો-વિં૦-શારદા પરિવૃટ્પૂજ્યોક્તસામુદયે હ્રુપલગ્નયૈ સતતં સ્યાત્
વાગર્થિન ર્હ માપાયશસે વિદ્યારંભોઽમરવરદિવસે (૯૩)

અર્થ-શિખ્યને વિદ્યારંભ આ લોકમાં જ્ઞાનને માટે અને વજ્રતર શક્તિને માટે છે, અને તે વિદ્યારંભ ઉત્તરાયણમાં અને ગુર, શુક્રના ઉદયમાં કરવો શુભ છે, (૯૩)

(વિદ્યારંભમાં વાર.)

પર્જન્યાર્ચિતપદ્મિદેશનસામાહુરહાનિ વરાણ્યમિરૂપાઃ ।

વિદ્યાયા વિધુમિહિરદિને વારંમેવવિદનસૌમ્યફલેઽસ્મિન્ (૯૪)

અર્થ-પદ્મિતો વિદ્યારંભના મુહૂર્તમાં શુધ, ગુર, શુક્ર, એ વારેને શ્રેષ્ઠ કહે છે, કદાચ રવિ, સોમ, પણ લેઈ શકાય છે, (૯૪)

(સંધિ સમયે વિદ્યારંભનો નિષેધ.)

સંધાવમરતમિસ્ત્રાદિનયોઃ સંધૌ મનુજતમિસ્ત્રાદિનયોઃ ।

વિદ્યારંભોઽમરગુરુશરદોઃ સંધાદૃત્વોરાપે ન દિ વરદઃ (૯૫)

^૧ જનોઈનું મુહૂર્ત શ્લોક ૧૪ ને ૧૫ માં છે,

^૨ જે જે વિદ્યાનો આરંભ કરવો હોય, તે તે વિદ્યાનાં જુદાં નક્ષત્રો આપ્યાં છે

અર્થ—ઉત્તરાયણ ને દક્ષિણાયનનીસંધિ-વર્ષનીસંધિ-રાત્રિદિવસની સંધિ-અને રતુની સંધિમાં વિધારંભ કરવો નહિ, (૯૫)

(જ્યોતિષ વિધાનો આરંભ.)

દ્યુનેતુર્દિનેડંત્રીતજન્માંગજાન્દિ પ્રયુદ્ધા વિદોપેચં ગાણિસંમૂચુઃ ।

સદાંભ મુગ્રર્ક્ષોનલર્ક્ષેઃ સનાસત્પશેઽર્ષેન્દુમાર્કાત્યલોલૈઃ (૯૬)

અર્થ—પંડિતો-કુયોગ ને રાત્રિરહિત-રવિને પુષ્કવારે; અશ્વિની, કૃત્તિકા, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુષ્ય, હરત, મૂલ, રેવતી, કૂર ને ચર સંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં જ્યોતિષ વિધાનો આરંભ કરવાનું કહે છે. (૯૬)

(વેદ ને વ્યાકરણનો વિધારંભ.)

નયેચ્છવદશાસ્ત્રાગવાંભકાલં કૃતી શેમુપીશોશનોવિદિનેષુ ।

ચલક્ષિમમૈત્રોદુશૈવાશ્રિતેપુત્રિવતો ધર્મશાસ્ત્રાદિકારવિષ્કાલમ્ (૯૭)

અર્થ—વેદ કે વ્યાકરણનો આરંભ કરવામાં પુષ, ગુર, શુક એ વારો, આર્દ્રા-અને ચર-ક્ષિપ્ર ને મૈત્ર સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં, (૯૭)

(સાંખ્યશાસ્ત્રનો વિધારંભ.)

ત્રિયુગ્મીશ્રવોયુગ્મમૈઃ સદગ્રહાણાં સમારંભિતં સાંખ્યશાસ્ત્રાદિશાસ્ત્રં ।

મૃદુક્ષિમશંભૂદુશંભૂદ્યુક્તૈ દિનેષ્વેવ તદ્વોધાસદ્ધિતનોતિ (૯૮)

અર્થ—સાંખ્યશાસ્ત્રનો આરંભ કરવામાં શુભ યજ્ઞોના વારો, રોહિણી, આર્દ્રા, પૂ-૧૧, ઉ-૧૧, પૂ-૫૧, ઉ-૫૧, અવણ, ધનિષ્ઠા, પૂ-૫૧, ઉ-૫૧, અને મૃદુ ને ક્ષિપ્ર-સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં, (૯૮)

(ધનુર્વિધાનો આરંભ.)

સશર્વામગાર્વાદ્વિજેજ્યાંબુપર્ક્ષે શેવાદિદુસારંગદક્ સંસર્કચ ।

કર્વાનારવારાનભિજ્ઞા વદેયુ ધનુર્વેદાવિદ્યાસમારંભકાલે (૯૯)

અર્થ—ધનુર્વેદવિધાના આરંભમાં રવિ-મંગલ-શુક એ વારો, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, પૂ-૧૧, હરત, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ-૫૧, અવણ, સતતિપાં, એ નક્ષત્રો લેવાં, (૯૯)

(જ્યોતિષ વિદ્યાનો આરંભ.)

પુનેતુર્દિનેઽત્રીતજન્માંગજાન્હિ પ્રવુદ્ધા વિદોપેષ ગાણિત્યમૂચુઃ ।

તદારંભ મુગર્ષરક્ષોનલક્ષેઃ સનાતત્યજ્યેર્દુર્ભાર્કાત્યલોલૈઃ (૯૬)

અર્થ—પડિતો-કુયોગ ને રાત્રિરહિત-રવિને બુધવારે; અશ્વિની, કૃતિકા, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુષ્ય, હસ્ત, મૂલ, રેવતી, કર ને ચર સંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં જ્યોતિષ વિદ્યાનો આરંભ કરવાનું કહે છે. (૯૬)

(વેદ ને વ્યાકરણનો વિદ્યારંભ.)

નયેચ્છવ્દશાસ્ત્રાગમારંભકાલં કૃતીં શેમુર્પીશોશનોવિદિનેષુ ।

ચલક્ષિપ્રમૈત્રોદુશૈવાશ્રિતેપુત્રિવતો ધર્મશાસ્ત્રાદિકારન્ધિકાલમ્ (૯૭)

અર્થ—વેદ કે વ્યાકરણનો આરંભ કરવામાં બુધ, ગુરુ, શુક્ર એ વારો, આર્દ્રા-અને ચર-ક્ષિપ્ર ને મૈત્ર સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં. (૯૭)

(સાંખ્યશાસ્ત્રનો વિદ્યારંભ.)

ત્રિયુગ્મીશ્રવોયુગ્મમૈઃ સદ્યઘ્ઘાણાં સમારંભિતં સાંખ્યશાસ્ત્રાદિશાસ્ત્રં ।

મૃદુક્ષિપ્રશંભૂદુશંભૂદ્યુક્તૈર્દિનેષ્વેવ તદ્વોધસિદ્ધિતનોતિ (૯૮)

અર્થ—સાંખ્યશાસ્ત્રનો આરંભ કરવામાં શુભ ગ્રહોના વારો, રોહિણી, આર્દ્રા, પૂ-શ, ઉ-શ, પૂ-ષા, ઉ-યા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, પૂ-ભા, ઉ-ભા. અને મૃદુ ને ક્ષિપ્ર-સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં, (૯૮)

(ધનુર્વિદ્યાનો આરંભ.)

સશર્વાભગાશ્વીદ્વિજેજ્યાંબુપર્ષે શયાદિંદુસારંગદક્ સપ્તકંચ ।

કંવીનારવારાનભિજ્ઞા વદેયુર્ધનુર્વેદવિદ્યાસંમારંભકાલે (૯૯)

અર્થ—ધનુર્વેદવિદ્યાના આરંભમાં રવિ-મંગલ-શુક્ર એ વારો, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, પૂ-શ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ-યા શ્રવણ, શતભિષા, એ નક્ષત્રો લેવાં, (૯૯)

(વૈદ્યકવિદ્યાનો આરંભ.)

મૃદુક્ષિપ્રતીક્ષણાખ્યલોલોદુર્વર્ગે તમિસ્રાભિયાર્તીદ્વિસ્રગ્વાસરેષુ ।

સદા દોષવિચ્છાસ્રવિદ્યા નિરંદ્રેતથારંભયેદ્વારુદં કર્મ સર્વમ્ (૧૦૦)

અર્થ—યેદકશાસ્ત્ર (ગકતરી વિદ્યા) ના મુદ્દર્તમાં રવિ, સોમ, મંગલ એ વારો, જ્યેષ્ઠા વિનાનાં મૃદુ, ક્ષિપ્ર, તીક્ષ્ણ ને ચલ સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં. (૧૦૦)

(સંગીતવિદ્યાનો આરંભ.)

હરેર્મેચતિપ્યે મગર્લે હરેર્મેહરેર્મેચ પૈત્રેચ વેશ્વેહરેર્મે ।

હરેર્મેશ્રવિષ્ણદ્વયેત્યેસદન્દિ કિલારંભયેન્નાદ્યસંગીતશાસ્ત્રમ્ (૧૦૦)

અર્થ—નાટ્ય-સંગીત વિદ્યાના પ્રારંભમાં-શુભવારો, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય પૂ-ષા, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, ઉ-ષા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રો લેવાં, (૧૦૦)

(યયન-વિદ્યાનો આરંભ.)

યાવનીયુક્તિમાપાદિકારંભકે દારુણં ક્રૂરમદ્વીશપાથોર્યમૈઃ ।

વિશ્વકૃદ્વીતિહોત્રાંત્યમૈર્વાચિતે વીજ્યવારે સદારંભિતે શં ભવેત્ (૧૦૧)

અર્થ—ઈંગ્લીશવિદ્યા અથવા હરકોઇ મ્લેચ્છવિદ્યાના મુદ્દર્તમાં-ગુર-શી-વાયનાવાગે, કૃતિકા, વિશાખા, શતભિષા, રેવતી, અને દારુણ સંજ્ઞાનાં નક્ષત્રો લેવાં, (૧૦૧)

(શિલ્પવિદ્યા શિખવાનું મુઠું)

મૃદુદ્ધ્રુવક્ષિપચરેજ્ઞે ગુરૌ વા સ્વલલગ્ને ।

વિઘૌજીવવર્ગસ્થે શિલ્પવિદ્યા પ્રશસ્યતે (૧૦૨)

અર્થ—મૃદુ-ધ્રુવ-ક્ષિપ્ર-અનેચર-સંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં-પુષ્ય-ગુર-૧૦ મે સ્થાને હોય-ને પુષ્ય-ગુર-ના વર્ગમાં ચંદ્ર હોયતો, મૃતાર-કડીયા-લોકોને ધર વિગેરે ખનાવવાની વિદ્યા શિખવી શુભ છે. (૧૦૨)

(પરિક્ષા આપવાનું-મુઠું)

ત્યક્ત્વાષ્ટ્રભૂતશનિવિષ્ટિકુજાન્જનુર્મમાસૌમૃતૌરવિવિધૂઅપિમાનિનાહ્યઃ
દ્વચંગેચરેતનુલવે શશિજીવતારા શુદ્ધૌકરાદિતિહરંદ્રકપે પરીક્ષાઃ ૧૦૩

અર્થ—૮-૧૪-તિથિ-શનિને મંગલવાર, પુનર્વસુ-હસ્ત-જ્યેષ્ઠા-શ્રવણ-શતભિષા-નક્ષત્રો, વિષ્ટિકરણ-ભદ્રા-જ-મનક્ષત્ર-જ-મમાસ-૮ મે સૂર્ય-ચંદ્ર, અને વિષ ધરી-શિવાય, શુભસગ્ન-નેવારાદિમાં, ચર-અને દ્વિઃસ્વભાવ રાશિનું લગ્ન ને નવમાંશમાં, ચંદ્ર-ગુર-શુદ્ધ હોય, તો પરીક્ષા આપવી ફલદાયક છે, (૧૦૩)

ટીપ-૧—ઈંગ્લીસ-પારસી-મુસલમાની-ઉર્દુ-વિગેરે બાપાઓ યાવની કહેવાય છે.

કેશાંતં ચૌલવત્સ્યાન્નૃપમિતશરદીત્યાહુરાર્યાવ્રતોક્તે
કાલે મૌંજીવિમોક્ષં ગુરુવલમનયોર્નાવલોક્યં સુધીપિઃ ।
શૂદ્રાણાં મૌંજ્યભાવાત્તદુદિતતિથિભેઽનસ્તમૌમેજ્યશુક્રે
વ્યારેવારેલવેમાસ્યુપયમવિહિતેઽહરિકાવંધમાહુઃ ॥ ૧૭ ॥

અન્વય—આર્યાઃનૃપમિતશરદિ કેશાન્તં ચૌલવત્ સ્યાત્ इति
આહુઃ વ્રતોક્તે કાલે મૌંજીવિમોક્ષં સુધીપિઃ અનયોઃગુરુવલં ન અવ-
લોક્યમ્ શૂદ્રાણાં મૌંજ્યભાવાત્ તદુદિતતિથિભે અનસ્તમૌમેજ્યશુક્રે
વ્યારે વારેલવે ઉપયમવિહિતે માસિ હરિકાવન્ધં આહુઃ ॥ ૧૭ ॥

અન્વયાર્થ—આર્યાઃ આર્યાર્થે નૃપમિતશરદિ ૧૬ મા વર્ષમાં—કેશાન્તં
કેશાંતકર્મ—ચૌલવત્ ચૌલનીમાદક સ્યાત્ યાય इति એ પ્રમાણે આહુઃ કહે છે,
વ્રતોક્તે વ્રતમાં કહેલા કાલે સમયમાં—મૌંજીવિમોક્ષં મૌંજીનો ત્યાગ કરવો કહે
છે, સુધીપિઃ વિદ્વાનો એ અનયોઃ કેશાન્ત અને મૌંજી મોક્ષમાં ગુરુવલં શરૂનું
ળલ ન અવલોક્યમ્ જોતું નહિ, શૂદ્રાણાં શૂદ્રોને મૌંજ્યભાવાત્ મૌંજી ન
હોવાથી તદુદિતતિથિભે તેમાં કહેલી તિથિને નક્ષત્રમાં—અનસ્તમૌમેજ્યશુક્રે
અસ્તવિનાના—મંગલ-શુક્ર-ને શુક્ર હોય ત્યારે વ્યારે મંગલવિનાના વારે વારમાં-
લવે મંગલના નવમાંશરદિત-ઉપયમવિહિતે વિવાહ પ્રકરણમાં કહેલા માસિ
માસમાં—હરિકાવન્ધં છરી બાંધવાને આહુઃ કહે છે ॥ ૧૭ ॥

॥ કેશાંત-(હાલી મુકાવવા) નું-મુઠ ॥

૧૭-લાવાર્થ—મુંડનમાં કહેલા મુહૂર્ત પ્રમાણે ૧૬ મા વર્ષમાં
હાલી મુંડવાનું મુહૂર્ત આપવું.

॥ મૌંજીત્યાગ કરવાનું-મુઠ ॥

જનોઘના મુહૂર્તમાં જનોઘ દેવી વખતે કમ્બરમાં ધારણ કરેલી
મૌંજી (મેખલા) નો ત્યાગ કરવો, એટલે તે વખતે બ્રહ્મચર્ય છોડવું,
ઉપલી તે એ બાળતોમાં જ્યોતિર્ વિદોએ શરૂનું ળલ જોતું નહિ,

॥ શૂદ્રોને છરી બાંધવાનું મુઠ ॥

શૂદ્રોને જનોઘ દેવાનો અધિકાર ન હોવાથી તેને કટિ મેખલાના
અદલે તે મૌંજીના મુહૂર્તમાં કહેલા તિથી નક્ષત્રાદિકમાં, વિવાહમાં

કહેલા માસોમાં-મંગલ-ગુરૂ ને શુક્રના ઉદય વખતે કમ્ભરના ભાગમાં
છરી બાંધવી, તેમાં મંગલનો વાર ને તેનો નવમાંશ દેવો નહિ.

(સમાવર્તન સંસ્કારનું-મુ.)

મુ. ચિ-વૃતોક્તદિવસાદૌ હિ સમાવર્તનમિષ્યતે ।

અર્થ—યજ્ઞોપવીતના મુદ્રતમાં કહેલા-દિવસ-નક્ષત્રાદિકમાં-સમાવર્તન
સંસ્કાર શુભ છે,

સચ્છીભૂષિતગુર્જરાન્તરગતેસ્વેદાલ્યભાગેલસન્-
નાનાસત્કુલદીપિતે કપઢવજ્ઞાલ્યેપુરેવાસિના ।
શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાં માર્તણ્ડવોધોજ્વલાં
સટ્ટીકાં સ્વલ્લ સંસ્કૃતિપ્રકરણં સંપૂર્ણતામધ્યગાત્ ॥

અર્થ—સત્યુદ્ધોને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા ગુર્જરાત દેશમાં આવેલા
એડાલજીના અંતર્ગત-નાના પ્રકારના સારા કુલથી દીપિત-કપડવજ્ઞ નામના
શહેરમાં રહેનાર-શ્રી સોમેશ્વર ન્યોતિધીએ-રચેલી મુદ્રત માર્તણ્ડનો બોધ
થવામાં સરલ એવી ગુર્જરાતી દીકામાં સંસ્કાર નામનું-પાંચમું પ્રકરણ
સમાપ્ત થયું.

॥ अथ विवाहप्रकरणम् ॥ ६ ॥

शुद्धां गोत्रकुलादिभिर्गुणयुतां कान्तां वरश्चोद्वहेत्
 वर्णोपश्यभयोनिस्त्रेचरगणाः कूटं च नाडी क्रमात् ।
 वर्णाद्यावलिनो यथोत्तरमर्हीदूर्ध्वं गुणैक्यं शुभं
 वर्णाविप्रमुखा श्लपादिहवरो वर्णोत्तमः स्याच्छुभः ॥ १ ॥

अन्वय—गोत्रकुलादिभिः शुद्धां च गुणयुतां कान्तां वरः उद्वहेत्
 वर्णः वश्यभयोनिस्त्रेचरगणाः कूटं च नाडी क्रमात् वर्णाद्याः यथो-
 त्तरं वलिनः अर्हीन्दूर्ध्वं गुणैक्यं शुभम् इह श्लपात् विप्रमुखाः वर्णाः
 (ज्ञेयाः) वर्णोत्तमः वरः शुभः स्यात् ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—गोत्रकुलादिभिः गोत्रने कुल विजिरेयी शुद्धां शुद्ध च
 अने गुणयुतां शुभयुक्त कान्तां कन्याने वरः वरे उद्वहेत् परशुपी, वर्णः वर्ण
 वश्यभयोनिस्त्रेचरगणाः वश्य, तारा, योनी, मैत्री, गण्ड कूटं इह च अने नाडी
 नाडी क्रमात् कभयी वर्णाद्याः वर्णविजिरे यथोत्तरं उत्तरीतर वलिनः पल-
 नान છે, અહીન્દૂર્ધ્વ ૧૮ થી ઉપર ગુણૈક્યં શુભૈક્યં શુભમ્ શુભ છે, इह
 अर्हि श्लपात् भीनयी विप्रमुखाः आलक्षादिक वर्णाः वर्ण (ज्ञेयाः गण्यया),
 वर्णोत्तमः वर्णभां श्रेष्ठ वरः वर शुभः शुभ स्यात् होय, ॥ १ ॥

૧ ભાવાર્થ—સારા ગોત્રને કુલમાં ઉત્પન્ન થયેલી ને
 શુભવાલી કન્યાને વરે પરશુપુ, અને એજ પ્રમાણે
 વરના શુદ્ધ ગોત્રાદિ જોઈને કન્યા એ પરશુપુ, વર
 કન્યાનો મેલાપક આઠ પ્રકારે જોવાય છે, જેમાં વર્ણ-

૧, વશ્ય-૨, તારા-૩, યોની-૪, અહોની પરસ્પર મૈત્રી-૫, ગણ-૬,
 કૂટ-૭, (માગતું લેણું) નાડી-૮, એ આઠ જાળત મેલાપકમાં
 એવી, વર્ણથી નાડી સુધીની આઠે જાળતો—એક પછી એક

ઉત્તરોત્તર^૧ બહવાન બહુવી, તે ઉપરથી આઠેના જુદા જુદા ગુણક-
કહાડવા, અને તે આઠે ગુણકનું એકય (સરવાળો) કહાડવું, તે ગુણેકય ૧૮
થી વધારે આવે તો તે વર કન્યાનો મેલાપક સારો બહુવો.

વર્ણ.

મીન રાશિથી બારે રાશિના વર્ણ અનુક્રમે^૨—ગ્રાહણ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય, શૂદ્ર, તે પ્રમાણે વારંવાર વર્ણ બહુવો, કન્યાના વર્ણ કરતાં વરનો
વર્ણ ઉત્તમ હોય તો તે શુભ બહુવો, !

(પુરુષને જનોઈ માફક સ્ત્રીને વિવાહનો સંસ્કાર જણવો,)

મનુઃ—વૈવાહિકો વિધિઃ સ્ત્રીના મૌપનાયનિકઃ પરઃ ।

પતિસેવા ગુરૌ વાસો ગૃહાર્યોઽગ્નિપરિક્રિયા (૧)

અર્થ—જેમ પુરુષને ઉપનયન આપ્યા પછી, ખીજત કામો કરવાનો
અધિકાર થાય છે, તેમ સ્ત્રીને પરણ્યા પછી પતિસેવા, ગુરુના ઘેર વાસ કરવો,
અગ્નિથી ચતી ક્રિયા, વિગેરેનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

(કોની સાથે લગ્ન થાય તેનો ખુલાસો.)

જ્યો-ત્વિં—પરિણયેત્તમદાદિમપૂરુષાત્ સપદિપંચનરાપરણુંમત્વા ।

અગમ પંચજના પરજં નરં પ્રવરગોત્રવિભિન્નકુલં તથા (૨)

અર્થ—પાંચ પુરુષ યદિ ગયા પછી જન્મેલી કન્યા, અને સાત પુરુષ
યદિ ગયા પછી ઉત્પન્ન થયેલો પુરુષ હોય તો, તે બંનેનું લગ્ન યમ શકે છે,
પરંતુ વરકન્યાનું એક જોત્ર અને એક પ્રવર હોવું જોઈએ નહીં (૨)

ટીપ—૧ ઉત્તરોત્તર અટલે વર્ણનું-૧, વરણનું-૨, તારાનું-૩, ગોનીનું-૪,
મેત્રીનું-૫, ગણનું-૬ ફટનું-૭, અને નાડીનું-૮, એ પ્રમાણે એક પછી એક-
ચલતા ચલતી બસ જણવું, અને તે વર્ણાદિક-જે પુરુષનાં સારાં હોય તો એ
પ્રમાણે તેના જલના ગુણેકયના અંક જણવો, જેમ કે વર્ણ સંપૂર્ણ જલવાન
હોય તો ગુણક-૧ આવે, અને મેત્રી સંપૂર્ણ જલવાન હોય તો ગુણક-૫ આવે,
એ વર્ણાદિક જલમાં જેટલાં જોડાં હોય. નેટલા તેના વધારેમાં વધારે કહેલા
ગુણકમાંથી જોડા અંકમંતે છે, એમ જણવું, ગુણક એટલે સ્ત્રી પુરુષ-જોત્રનો
વર્ણથી-નાડી સંખ્યાના મેલાપકથી મલતી દેકડા અથવા માફક જણવા.

ટીપ—૨ ગ્રાહણ-કર્ક, રાશિક, મીન, ૧ ક્ષત્રિય-મે, સિંહ, ૫, ૧
વૈશ્ય-૧૫મ, કન્યા, મકર, ૧ શૂદ્ર-મિથુન, તુલા, કુંભ, ૧

(નહિ પરણવા લાયક કન્યા)

વિશુભવાચર્યમવાનુચરાંગજાડ્પરિચિતાન્વયજા કિલ ચાંડવલા ।

પતિતતંત્રવતી કુલદોદયા ત્વનવરા ન વરાય વંરસ્યસા (૩)

અર્થ—ચામિ (શેઠ, ગુરુ, રાજા) ની પુત્રી, પૂજવા લાયક પુરુષ (ભાણેજ અનેવી વીગેરે) ની, સેવક (શિષ્ય, નોકર ચાકર) ની, અગ્નિલપ્તા કુલની, બ્રહ્મ થયેલાની, ભૂતાદિ દોષવાળી, કુલદા (વેશ્યા) ની પુત્રી, અને ખરાબ સરીરવાળી, એવી કન્યા સાથે પુરુષે પરણવું નહિં (૩)

વિષ્ણુપુરાણે—નદ્યશ્ચુન્ન્યંજનવતીં નચૈવપુરુષાકૃતિમ્ ।

નાતિવદ્દેક્ષણાં તદ્વસ્કૃશાંગીં નોદ્દેહત્તિવયમ્ (૪)

યસ્યાતિરોમશે જંઘેગુલ્ફૌ યસ્યાસ્તથોન્નતૌ ।

ગંઢયોઃકૂપકૌ યસ્યા હસંત્યાશ્ચૈવજાયતે (૫)

અર્થ—દાઢી અને મુઠવાળી, ચારા કરનારી, પુરુષના જેવી આકૃતિવાળી ઝીણી આંખવાળી, દુબળા સરીરવાળી, રંગવાટા યુક્ત અંધવાળી, ઉંચી ધુંટીઓવાળી, બેસી ગયેલા ગાલવાળી, અને હસતી, એવી સ્ત્રીને બુદ્ધિમાન પુરુષે પરણવું નહિં. (૪-૫)

(વર કન્યાના શુભ ગુણો બાબત.)

જ્યો— સાં—જાતિવિદ્યાવયઃ શીલમારોગ્યંવહુપક્ષતા ।

અર્થિત્વં વિત્તસંપત્તિરષ્ટાવેતે વરે ગુણાઃ (૬)

અર્થ—જે પુરુષ કુલવાન અને કન્યા કરતાં વિદ્યા અને હિન્મરમાં વધારે હોય, નિરોગી બહોળા કુટુંબવાળો સ્ત્રીની ઘરઁજાવાળો ધનવાન અને સારા સ્વભાવવાળો હોય, આ પ્રમાણે આઠ ગુણોથી યુક્ત એવા પુરુષની સાથે કન્યાએ લગ્ન કરવું. (૬)

કન્યાનાં શુભ લક્ષણ.

હંસસ્વરાં મેઘવર્ણાં મધુપિંગલલોચનામ્ ।

તાદૃશીં વરયેત્કન્યાં ગૃહસ્થઃ સુલમેધતે (૭)

અર્થ—હંસના જેવા સ્વરવાળી, મેઘના જેવા વર્ણવાળી, અને સ્નેહાળી તથા પિંગલવર્ણી નેત્રવાળી કન્યાની સાથે લગ્ન કરવાથી પુરુષને સુખ મળે. (૭)

નુર્મક્ષ્યા જલજાવશા વિહરયો વશ્યા વિકૌર્પ્યા હરે—

રસ્યાલિર્ન શુભોનુરબ્જહરયો નેષ્ટાઃ સ્યુરન્યજ્જનાત્ ।

મે ગર્ખ્યેકહતે મિથસ્વગશરાઃ શેષં નસચાશ્વિમા—

દશ્વેમાવ્યહિભોગિનઃ શ્વટપમુદ્ધમેપાસ્તુમુદ્ધચુંદુરાઃ ॥ ૨ ॥

ગૌઃકાલીપશુમુદ્ધમહિપ્યથપશુદ્વિદ્દૌમૃગૌશ્વાકપિ—

દ્વૌવશ્મૂકપિર્સિંહવાજિહરિગોનાગાઃ ક્રમાદ્યોનયઃ ।

સિંહેમં મહિપાશ્વમોતુલ્લનકં શ્વૈર્ણં ચ કીશાવિગો—

વ્યાઘ્રં વશ્મુફળીતિ ભીરુવરયોઃ પ્રેષ્યેશયોશ્ચ ત્યજેત્ ॥ ૩ ॥

અન્વય—નુઃ જલજાઃ મક્ષ્યાઃ વિહરયઃ (સર્વાઃ) વશાઃ હરેઃ
વિકૌર્પ્યાઃ (સર્વાઃ) વશ્યાઃ અસ્ય અલિઃ ન શુભઃ નુઃ અબ્જહરયઃ
નેષ્ટાઃ સ્યુઃ અન્યત્ જનાત્ (જ્ઞેયમ્) મિથઃ મેગર્ખ્યે અંકહતે શેષમ્
ત્ર્યગશરાઃ નસત્ ચ અશ્વિમાત્ અશ્વેમાવ્યાહિભોગિનઃ શ્વટપમુદ્ધમે-
પાસ્તુમુદ્ધચુંદુરાઃ ॥ ૨ ॥

—અથ ગૌઃકાલી પશુમુદ્ધ મહિપી પશુદ્વિદ્ દ્વૌ મૃગૌ શ્વા કપિઃ
દ્વૌ વશ્મૂ કપિર્સિંહવાજિહરિગોનાગાઃ ક્રમાત્ યોનયઃ (સ્યુઃ) સિંહે-
મમ્ મહિપાશ્વમ્ ઓતુલ્લનકમ્ શ્વૈર્ણમ્ ચ કીશાવિ ગોવ્યાઘ્રમ્ વશ્મુ-
ફળી ઇતિ ભીરુવરયોઃ પ્રેષ્યેશયોઃ ત્યજેત્ ॥ ૩ ॥

અન્યયાર્થ—નુઃ માણસને જલજાઃ બલયરરાશિ મક્ષ્યાઃ બક્ષ્ય છે,
વિહરયઃ સિંહ શિવાય (સર્વાઃ બાધી) વશાઃ આધીન છે, હરેઃ સિંહને
વિકૌર્પ્યાઃ વશિક્ષિ શિવાય (સર્વાઃ દરેક) વશ્યાઃ વશ્ય છે, અસ્ય સિંહને અલિઃ
વશિક્ષિ નશુમઃ શુભ નથી નુઃ માણસને અબ્જહરયઃ બલયર તથા સિંહ નેષ્ટાઃ
નેષ્ટ સ્યુઃ છે, અન્યત્ બીજું જનાત્ મનુષ્યથી (જ્ઞેયમ્ માણસ) મિથઃ
પરસ્પર મેગર્ખ્યે નક્ષત્ર ગળીને અંકહતે નવથી ભાગ લેનાથી શેષમ્ શેષ
ત્ર્યગશરાઃ ૩-૭-૫ નસત્ સારી નહિ, ચં અને અશ્વિમાત્ અશ્વિની નક્ષત્રથી
અંશ્વ મોડે દમ દાથી અવિ મેવ અહિ સર્પ મોગિનઃ સર્પ શ્વ ૧ તરે વૃષમુદ્ધ
ઉંદર મેવ બદરે આસ્તુમુદ્ધ બિલાડી દ્વચુંદુરાઃ બે ઉંદર, ॥ ૨ ॥

અથ ત્યાર પછી ગૌઃ ગાય કાલી બેસ પશુમુક્ત વાધ મહિષી બેસ પશુદ્વિદ વાધ દ્વૌ બે મૃગૌ હરિણુ શ્વા કુતરે કપિઃ વાનર દ્વૌ બે વજ્ર નોળીયા કપિ વાનર સિંહ સિંહ વાજિ ધોડા હરિ સિંહ ગો ગાય નાગાઃ હાથી કમાત કમથી ચોતયઃ ચેતીચો (સ્યુઃ છે,) સિંહેમમ સિંહ અને હાથીને મહિષા-શ્વમ્ પાડા અને ધોડાને ઓતુચ્ચનકમ્ બિલાડી અને ઉંદરને જ્વેણમ્ કુતરે અને હરીણુને કીશાવિ વાનર અને ધોડાને ગોવ્યાઘમ્ ગાય અને વાધને વમ્બુફળી નોળીયું અને સાપને ક્ષતિ એ પ્રમાણે મીઠુવરયોઃ વર અને કન્યાને પ્રેમ્યેશયોઃ નોકર અને સ્વામીને ત્યજેત્ ત્યાગ કરવું, ॥ ૩ ॥

॥ વશ્ય ॥

૨, ૩-સાવાર્થ—જલચર^૧ રાશિ મનુષ્યને લક્ષ્ય છે, ને સિંહ વિના બધી રાશિયો મનુષ્યને વશ્ય બાણવી, સિંહ રાશિને વૃશ્ચિક રાશિ વિનાની રાશિયો. વશ્ય બાણવી, મનુષ્યને જલચર અને સિંહરાશિ સારી સમજવી નહિ, બીજી બાબતો લોક વ્યવહારથી બાણવી.

॥ તારા. ॥

વર કન્યાના નક્ષત્રો પરસ્પર એક બીજા સુધી ગણતાં થયેલી સંખ્યાને નવે ભાગતાં જે શેષ રહે, તે તારા બાણવી. તેમાં ૩-૫ ને ૭ તારાઓ અશુભ અને બાકીની શુભ બાણવી.

ટીપ્—૨ મેષ વૃષભ, ધનરાશિ-૧૫-અંશપછી, ને-મકરરાશિ પહેલા ૧૫ અંશની અંદર, એઓની ચતુષ્પદ-સંજ્ઞા બાણવી, સિંહરાશિ, વનચર, વૃશ્ચિક રાશિ, ક્રાંત, કર્ક^૨ મીન અને મકર રાશી ૧૫ અંશ પછી, તેઓની જલચર, ૧ મિથુન, તુલા, કન્યા, કુંભ, ધનરાશિ ૧૫ અંશસુધી, એઓની મનુષ્યસંજ્ઞા બાણવી, ૧ મનુષ્યને જલચર રાશિ બદ્ધ, ને સિંહ શિવાયની બધી રાશિયો. માણસને વશ્ય રહેનારી છે, ૧ જો કે વૃશ્ચિક રાશિ માણસને વશ્ય છે, છતાં સારી સમજવી નહિ, તેમજ સિંહ રાશીને પણ વૃશ્ચિક રાશિ ખરાબ બાણવી, અને સિંહને જલચર-રાશિ સારી નહિ, ૧ મનુષ્યને મનુષ્ય, જલચરને જલચર, ક્રીટને ક્રીટ, ચતુષ્પદને ચતુષ્પદ, અને વનચરને વનચર, એ રાશિયો પરસ્પર (એક બીજાને) મિત્ર બાણવી, ૧ વનચર (સિંહ) રાશિ, મનુષ્ય તથા ચતુષ્પદ રાશિને વેરી બાણવી, ૧ બાણવીનું બુદ્ધિ પ્રમાણે બાણવી લેવું, જેમકે—મિથુન રાશિ માણસ ને મેષ રાશિ બકરો છે, તે માણસને બકરો બદ્ધ છે, અને બકરો માણસને તાબે રહે છે, માટે વશ્ય પણ છે, તેમજ મનુષ્ય રાશિને (વૃશ્ચિક) ક્રીટ રાશિ વશ્ય છે, ને ક્રીટ રાશી માણસને સારી નથી માટે શત્રુ (અરિ) છે, એવો ત્યાં ત્યાં પ્રસંગ આવે ત્યાં પોતાની બુદ્ધિથી બાણવી લેવું, જેમકે હિંદુને ગાય પૂજ્ય હોવાથી વશ્ય છે, અને મુસલમાન વિગેરે શ્વેને બદ્ધ હોવાથી શત્રુ છે.

॥ નક્ષત્રયોની ॥

ભાવાર્થ-૨-૩-અશ્વિની, પૂ-ભા, ઘોડો, ભરણી, ઉ-દ્ધા, હાથી, કૃત્તિકા, પુખ્ત, ઘેટું, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, સાપ, આદ્રા, કૃતરો, પુનર્વસુ, આશ્લેષા, મૂલ, ખિલાડો, મધા, પૂ-દ્ધા, ઉંદર, ઉ-દ્ધા, ગાય, હસ્ત, સ્વાતી, ભેંસ, ચિત્રા, વિશાખા, વાઘ, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, હરિણ, પૂ-મા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, વાનર, ઉ-મા, અભિજીત, નોરતુ, શતભિષા, સિંહ, રેવતી, પશુ, આ પ્રમાણે અશ્વિની નક્ષત્રથી રેવતી નક્ષત્ર સુધીની યોનીઓ બહુવી, । અને તે યોનીઓમાં સિંહને હાથી, । ભેંસને ઘોડો, । વાંદર ને ઘેટું, । નોળીયું ને સર્પ, । હરિણ ને કૃતરો, । ઉંદર ને ખિલાડું, । વાઘ ને ગાય, । કૃતરો ને વાંદર, । વાઘને પશુ, । એ પ્રમાણે પરસ્પર એક બીજાની યોનીની શત્રુતા બહુવી, એવી શત્રુતાની યોની વર અને કન્યાની, શેઠ અને નોકરની પરસ્પર હોયતો ત્યાગ કરવી,

॥ યોનીચક્ર ॥

યોની. નક્ષત્રો.	યોની. નક્ષત્રો.	૥ વૈરચક્ર ॥
ઘોડો-અ. પૂ-ભા.	ગાય-ઉ-દ્ધા. રે.	ઘોડો-ભેંસ.
હાથી-ભ. ઉ-મા.	ભેંસ-હ. મા.	હાથી-સિંહ.
મીઠ-કૃ. પુખ્ત.	વાઘ-ચિ. વિ.	મીઠ-વાંદર.
સાપ-રો. મૃ.	હરિણ-અ. જ્યે.	સાપ-નોળીયું.
કૃતરો-આદ્રા.	વાંદર-પૂ-મા. શ્ર. ધ.	કૃતરો-હરિણ.
ખિલાડો-પુ. આ. મ.	નોરતુ-ઉ-મા. અભિ.	ખિલાડું-ઉંદર.
ઉંદર-મધા, પૂ. દ્ધા.	સિંહ-શ.	

મેનામેંશુચંરશ્ચુમગુનાઃ ગ્રોગુઃ ક્રિયાસ્પરવે

મિત્રાણીજ્યકૃજેદવઃ શનિસિત્તા શત્રુવિધોનોરિપુઃ ।

મિત્રે મૃયંવુર્ધા કુજસ્ય વિદરિઃ મૃયંન્દુજીવાહિતા-

મસ્યાકોસ્ફુજિતો દિતો વિધુરારિઃ મૂરઃ સિનજાવરી ॥ ૪ ॥

મિત્રાણ્યર્કકુજેન્દ્રવોથ મૃગુજસ્યારી રવોન્દ્રહિતૌ
મંદજૌચ શનેઃ કુજેન્દુરવયો નેષ્ટાઃ સિતજૌ હિતૌ ।
પૂર્વાર્દાન્તકકોત્તરં નરિસુરેર્કાત્યાદિતીજ્યાનિલે-

દુશ્રુત્યશ્વિનિમિત્ર મન્યદસુરેદૈત્યૈર્નૃણાંસ્યાન્મૃતિઃ ॥ ૫ ॥

અન્વય—મંદગુચરવદ્મુગુશઃ શઃ ગુઃ ક્રિયાત્ મેશઃ સ્યુઃ રવેઃ
ઈજ્યકુજેન્દ્રઃ મિત્રાણિ શનિસિતૌ શત્રૂ વિધોઃનો રિપુઃ સૂર્યવુધૌ મિત્રે.
કુજસ્ય વિદ્ અરિઃ સૂર્યેન્દુજીવાઃ હિતાઃ જ્ઞસ્ય અર્કાસ્ફુજિતૌ હિતૌ.
વિધુઃ અરિઃ સુરેઃ સિતજૌઅરી ॥ ૪ ॥

—અર્કકુજેન્દ્રઃ મિત્રાણિ અથ મૃગુજસ્ય રવોન્દ્ર અરી ચ મન્દજૌ
હિતૌ શનેઃ કુજેન્દુરવયઃ નેષ્ટાઃ સિતજૌ હિતૌ પૂર્વાર્દાન્તકકોત્તરં નરિ,
અર્કાન્ત્યાદિતીજ્યાનિલેન્દુશ્રુત્યશ્વિનિમિત્રં સુરે, અન્યત્ અસુરે, દૈત્યૈઃ
નૃણાં મૃતિઃ સ્યાત્ ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થ—મં. મંગલ ગુ. શુક્ર લુ. બુધ ચં. ચંદ્ર ર. રવિ લુ. બુધ
ગુ. શુક્ર મં. મંગલ ગુ. ગુરુ જ્ઞ. શનિ જ્ઞ. શનિ ગુઃ ગુરુ ક્રિયાત્ ગેષ સશિષી
મેશાઃસ્યુઃ સશિષોના સ્વામી છે. રવેઃ સૂર્યના ઈજ્યકુજેન્દ્રઃ ગુરુ મંગલ ને
ચંદ્ર મિત્રાણિ મિત્રો છે. શનિસિતૌ શનિ-શુક્ર શત્રુ શત્રુ છે. વિધોઃ ચંદ્ર-
માને રિપુઃ શત્રુનો નથી. સૂર્યવુધૌ સૂર્ય ને બુધ મિત્રે મિત્ર છે. કુજસ્ય
મંગલનો વિદ્ બુધ અરિઃ શત્રુ છે. સૂર્યેન્દુજીવાઃ સૂર્ય-ચંદ્ર-ગુરુ હિતાઃ
મિત્રો છે. જ્ઞસ્ય બુધના અર્કાસ્ફુજિતૌ રવિ-શુક્ર હિતૌ મિત્ર છે. વિધુઃ
ચંદ્રમા અરિઃ શત્રુ છે. સુરેઃ ગુરુના સિતજૌ શુક્ર-બુધ અરી શત્રુ છે.

—અર્કકુજેન્દ્રઃ રવિ-મંગલ-ચંદ્ર મિત્રાણિ મિત્રો છે. અથ ત્યાર
પછી મૃગુજસ્ય શુક્રના રવોન્દ્ર રવિ ને ચંદ્ર અરી શત્રુ છે. ચ અને મન્દજૌ
શનિ ને બુધ હિતૌ મિત્ર છે, શનેઃ શનિના કુજેન્દુરવયઃ મંગલ-ચંદ્ર-રવિ
નેષ્ટાઃ શત્રુ છે, સિતજૌ શુક્ર-બુધ હિતૌ મિત્ર છે, પૂર્વાર્દાન્તકકોત્તરં તથા પૂર્વા,
આર્દ્રા, ભરણી, રોહિણી, તથા ઉત્તરા એ નવ નક્ષત્રો નરિ મનુષ્યમાં. અર્ક-
દક્ષ, અન્ય-દેવતા, અદિતિ-પુત્રર્ષેશ, ઇજ્ય-બુધ, અનિલ-સ્વાતી, ઇન્દુ-
મૃગશીર્ષ, શ્રુતિ-શ્રવણ, અશ્વિનિ-અશ્વિની, મિત્રં-અનુરાધા, એ નવ નક્ષત્રો
સુરે દેવમાં. અન્યત્ બીજાં અસુરે શક્તિ મળ્યામાં રહેલાં છે, દૈત્યૈઃ દૈત્યોથી
નૃણાં માણસોનું મૃતિઃ મરણ સ્વાત્ થાય.

॥ રાશિઓના સ્વામીઓ, ॥

૪-૫ ભાવાર્થ—મેષને વૃશ્ચિકનો મંગલ, વૃષભને તુલાનો શુક્ર, મિથુનને કન્યાનો બુધ, કર્કનો ચંદ્ર, સિંહનો સૂર્ય, ધનને મીનનો ગુરુ, મકરને કુંભનો શનિ, આ પ્રમાણે બાર રાશિઓના સ્વામીઓ છે.

॥ ગ્રહોની મૈત્રી, ॥

સૂર્યના—ચંદ્ર-મંગલ-ગુરુ-મિત્ર, બુધ-સમ, શુક્ર-શનિ-શત્રુ, । ચંદ્રના—સૂર્ય-બુધ-મિત્ર, મંગલ-ગુરુ-શુક્ર-શનિ-સમ, શત્રુ કોઈ નથી, । મંગલના—સૂર્ય-ચંદ્ર-ગુરુ-મિત્ર, શુક્ર-શનિ-સમ, બુધ-શત્રુ । બુધના—સૂર્ય-શુક્ર-મિત્ર, મંગલ-ગુરુ-શનિ-સમ, ચંદ્ર-શત્રુ, । ગુરુના—સૂર્ય-ચંદ્ર-મંગલ-મિત્ર, શનિ-સમ, બુધ-શુક્ર-શત્રુ, । શુક્રના—બુધ-શનિ-મિત્ર, મંગલ-ગુરુ-સમ, સૂ-ચં-શત્રુ, । શનિના—બુધ-મિત્ર, ગુરુ-સમ. સૂર્ય-ચંદ્ર-મંગલ-શત્રુ, । એ પ્રમાણે સૂર્યથી શનિ સુધીના ગ્રહો પરસ્પરમિત્ર-સમ-ને શત્રુ બાણવા । શત્રુતા કન્યા કે વરની રાશિના સ્વામીની પરસ્પર હોય તો સારી બાણવી નહિં.

॥ મૈત્રી ચક્ર. ॥

ગ્રહ.	મિત્ર.	સમ.	શત્રુ.
મ.	ચં. મં. ગુ.	બુ.	શ. શુ.
ચં.	સ. બુ.	મં. ગુ. શુ. ચ.	૦
મં.	મ. ચં. ગુ.	શુ. ચં.	બુ.
બુ.	સ. શુ.	મં. ગુ. ચ.	ચં.
ગુ.	સ. ચં. મં.	શ.	બુ. શુ.
શુ.	બુ. ચ.	મં. ગુ.	મ. ચં.
શ.	બુ. શુ.	શ.	સ. ચં. મં.

॥ ગણુ. ॥

મનુષ્યગણુ—ભરણી, રાહિણી, આર્દ્રા, પૂ-ફા. પૂ-ધા. પૂ-ભા.
અને ત્રણે ઉત્તરા.

દેવગણુ—અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય. હસ્ત, સ્વાતી,
અનુરાધા, શ્રવણ, રેવતી.

રાક્ષસગણુ—કૃતિકા, આશ્લેષા, મઘા, ચિત્રા, વિશાખા,
જ્યેષ્ઠા, મૂલ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા.

આ પ્રમાણે જોતાં વર કન્યાને પરસ્પર રાક્ષસ ને મનુષ્ય ગણુ
હોય તો મૃત્યુ કરે છે.

અત્રિઃ—રાશીશયોઃ સુહૃદ્ભાવે મિત્રત્વે વાંશનાથયોઃ ।

ગણાદિદૌષ્ટ્યેષ્યુદ્વાહઃ પુત્રપૌત્રપ્રવર્ધનઃ (૮) -

અર્થ—રાશિના સ્વામીની પરસ્પર મિત્રતા હોય, અને નવમાંશના સ્વામીએ
પરસ્પર મિત્ર હોય, તો ગણુ વિગેરેનો દોષ હોય તો પણ વિવાહ કરવાથી સંતાન
ની વૃદ્ધિ થાય છે. (૮)

સ્યાદેવાસુરયોઃ કલિર્નૃસુરયોર્મધ્યંસ્વયોઃ સૌહૃદ્

નૈઃસ્વયં દિવ્યયકે પદપ્રસુવિપત્તૈ પુઙ્ગમર્થાકકે ।

શેપેર્થાવિવિધા વિમૈકચરણેભિન્નર્ષરાશ્યૈકકં

મિત્રાન્ધ્યેકમમેતયોર્ગણસ્વગૌ નાહી નૃદૂરં ન ચ ॥ ૬ ॥

અન્વય—દેવાસુરયોઃ કલિઃ સ્યાત્ નૃસુરયોઃ મધ્યમ્ સ્વયોઃ
સૌહૃદમ્ દિવ્યયકે નૈઃસ્વયં પદપ્રસુ વિપત્ અર્થાકકે વૈપુઙ્યં વિમૈક-
ચરણે શેપે વિવિધાઃ અર્થાઃ (ભવન્તિ) ભિન્નર્ષરાશ્યૈકકં મિત્રાંશિ
એકમં એતયોઃ ગણસ્વગૌ નાહી ચ નૃદૂરં ન (વિલોચયમ્,) ॥ ૬ ॥

અન્વયાર્થ—દેવાસુરયોઃ દેવને રાક્ષસમાં કલિઃ કહ્યો સ્યાત્ થાય,
નૃસુરયોઃ મનુષ્યને દેવમાં મધ્યમ્ સાધારણ સ્વયોઃ એકબે ગણુને વિષે સૌ-
હૃદમ્ મિત્રતા દિવ્યયકે ૨-૧૨-મે નૈઃસ્વયં નિર્ધનતા-પદપ્રસુ ૬-૮-મે વિપત્
કુઃમ્ અર્થાકકે ૧-૫ મે વૈપુઙ્યં સંતાન રહિત થાય, વિમૈકચરણે નક્ષત્રના
એક ચરણ સિવાયના શેપે શેપમાં વિવિધાઃ નાના પ્રકારના અર્થાઃ પેળવ (ભવન્તિ)

થાય છે) મિત્રર્ક્ષરાશ્યેકકં બુદ્ધાં નક્ષત્ર-ને એકરાશિ મિત્રાંઘ્રિ બુદ્ધાંચરણુ-
 નકમં એક નક્ષત્ર-પત્તયોઃ એ બેમાં ગણસગૌ ગણને ૩૬ નાદી નાડી ચ અને
 નૃદુરં નૃદુર ન (ચિલોક્ચમ,) બેનું નહિ, ॥ ૬ ॥

૬ ભાવાર્થ—દેવ અને દેત્ય-કલેશ કરનાર છે, દેવને મનુષ્ય-
 બાધ્યમ છે, અને વરકન્યાને એકજ ગણ હોયતો પ્રીતિ થાય છે,

॥ કૂટ (માગતું લેણું) બેવા વિષે. ॥

વરકન્યાની રાશિથી પરસ્પર ગણતાં એકનું માગતું-૨ અને
 બીજાનું માગતું. ૧૨ હોય તો તે બીયાબાડ, કહેવાય છે. એ બીયા-
 બાડ વરકન્યાને હોય તો નિર્ધનતા થાય છે, તેમજ પરસ્પર એક
 બીજા નીરાશિથી ગણતાં-૬—૮ માગતું લેણું હોયતો તેને પડાપટક
 કહે છે, તે પડાપટક ઘણા પ્રકારે દુઃખ આપનાર કે મરણ કરનાર
 બાણવું, તેવીજ રીતે પરસ્પર ગણતાં ૫-૬ માગતું હોય તો પ્રભ
 રહિત થાય છે, તેને નવપંચક-કહેવાય છે, બંનેના એકજ નક્ષત્રના
 એક ચરણ શિવાય બાકીનું માગતું ૩-૧૧, ૪-૧૦, ૭-૭, ૧-૧, એ
 કૂટ ઘણા દ્રવ્યોની સિદ્ધિ કરનાર બાણવું, અને વરકન્યાની રાશિ-એકને
 નક્ષત્ર બુદ્ધાં,^૧ રાશિ એક-નક્ષત્ર એકને ચરણ બુદ્ધાં. એકું બંધાં હોય
 ત્યાં ગણ-મૈત્રી-નાડી-અને નૃદુર-બીજકુલ બેવાની જરૂર નથી. બેથી
 એ મેલાપક અવશ્ય સારો બાણવો,

મુ-ગ૦—વિશાસ્વાર્દ્રાશ્રવઃપુષ્યોરોઢિષ્યુત્તરભાદ્રપદ ।

‘રેવતી ચ મઘાથ્રેષ્ઠં નેતરશ્ચૈકમદ્વયોઃ (૯)

અર્થ—રોહિણી-આર્દ્રા-પુષ્ય-મઘા-વિશાખા-શ્રવણ-ઉ-ભા, અને રેવતી
 એ નક્ષત્રોમાંનું કોઈ પણ નક્ષત્ર-વરક-યા-બંનેનું એક હોયતો શુભ સમજવું, તે
 શિવાયના નક્ષત્રોમાંનું હોય તો અશુભ બાણવું, (૯)

જ્યો-ર્નિ૦—ગ્રહમૈત્ર્યં શુભા તારા રાશિવચ્ચં ત્રિભિઃશુભમ્ ।

પદપદકં શુભાઃમાહુર્દ્વાભ્યાંદ્વયર્કં ત્રિકોણકમ્ (૧૦)

ટીપ-૧-તેના ચાર ભેદ થાય છે, રાશિ એકને નક્ષત્ર બુદ્ધ, નક્ષત્ર એકને
 રાશિ બુદ્ધી, નક્ષત્ર એક-રાશિ, એક-અને ચરણ બુદ્ધાં, બેઉની-એકજ રાશિ-
 નક્ષત્ર અને ચરણ, આ પ્રમાણે ચાર ભેદોમાંથી-ત્રણ શુભ, અને ચોથો
 અશુભ બાણવો,

અર્થ—ગ્રહોની મેત્રી, શુભતારા, અને વશરાશિ, એ ત્રણ હોય તો, ૧૨૬-યાને-૬-૮, ૨-૧૨, અને ૯-૫, નો દોષ સમજવો નહિ, (૧૦)

પદ્માષ્ટે સમમંચ પદ્મસહિતંચેચ્છોમનં સ્પાત્સમં
મં દ્વિદ્વાદશકે દ્વિતીયસહિતં શ્રેષ્ઠં સ્ત્રિયાયુગ્વરિઃ ।
મૂલેન્દ્રાર્કમપાશ્ય જૈકચરણાદિત્યાર્યમેપાશ્વિમૈ
યામ્યેદ્વીજ્યમમિત્રમાગ્યવસુમત્વાણ્વહિર્વુદ્યમૈઃ ॥ ૭ ॥

અન્યર્નાદચદ્વિકનાડિનવકે સ્પાતાં દ્વિમે ચેન્મૃતિ
ગોદાદક્ષિણતઃકવચિનૃપમુખેપાર્શ્વેકનાડી હિતા ।
મૈત્ર્યાદિવ્યયપર્યનંદમપિસત્ પદ્માષ્ટકં વશ્યતઃ
પદ્મિઃસ્ત્રીનૃગણાવરોસ્તપગણઃસત્કૃટપૈત્ર્યોસ્તદા ॥ ૮ ॥

અન્વય—પદ્માષ્ટે પદ્મસહિતમ્ સમમમ્ચેત્ (તદા) શોમ-
નમ્ સ્પાત્ ચ દ્વિદ્વાદશકે દ્વિતીયસહિતમ્ સમમમ્ શ્રેષ્ઠમ્ સ્ત્રિયાયુગ્-
વરિઃ (સત્) મૂલેન્દ્રાર્કમપાશ્યજૈકચરણાદિત્યાર્યમેપાશ્વિમૈઃ યામ્યે-
દ્વીજ્યમમિત્રમાગ્યવસુમત્વાણ્વહિર્વુદ્યમૈઃ ॥ ૭ ॥

—અન્યૈઃ નાદયઃ इह एकनाडीनवके द्विमे स्पाताम् चेत
मृतिः (स्पात्) गोदादक्षिणतः कचित् नृपमुखे पार्श्वेकनाडी हिता
दिव्ययम् अर्थनन्दम् अपि मैत्र्या सत् पद्माष्टकम् वश्यतः पद्मिः
(सत्) स्त्रीनृगणाः वरः अस्तपगणः तदा सत्कृतपैत्र्योः सत् ॥ ८ ॥

અન્વયાર્થ—પદ્માષ્ટ-૬-૮ માં પદ્મસહિતમ્ ૬-મામનારની સાથે
સમમમ્ મેત્રીરાશિ ચેત્ હોય (તદા તો) શોમનમ્ સ્પાત્ સાથે છે, જ
અને દ્વિદ્વાદશકે-૨-૧૨-માં દ્વિતીયસહિતમ્-૨, ની સાથે સમમમ્ સમરાશિ
હોય તો શ્રેષ્ઠમ્ સાથે છે, સ્ત્રિયા ઇન્દ્રારશિવડે યુક્ત યુક્ત વરિઃ મિત્રરાશિ
(સત્ મેત્ર છે,) મૂલ મૂળ-ઇન્દ્ર ત્રેશ-અર્ક-દશ-પાદી ચતુર્ભિા-અજેક-
ચરણ પૂ-ભા, આદિત્ય પુનર્વસુ-અર્યમા ઉ-શ, રૂપ આર્દ્ર-અશ્વિમૈઃ અગ્નિની,
યામ્ય બરશી-રૂદ્ર મૃગશીર્ષ-રૂજ્ય પુષ્ય-મિત્ર અનુરાધા-માગ્ય-પૂ-શ, વસુ-
ધેનિશ-ત્રવાકુ ચિત્રા-અંબુ પૂ-યા, અહિર્વુદ્યમૈઃ ઉ-ભા, એ તારાઓની, ॥ ૭ ॥

—અન્યૈઃ બાકીનાં નવનક્ષત્રોપકે-નાહ્યઃ ત્રણ નાડીયો થાય છે, દરે એમાં એકનાડીનવકે એકજ નાડીના નવનક્ષત્રોમાં-દ્વિમે વરકન્યાનાં બે નક્ષત્રો સ્યાતામ્ હોય, ચેત્ તે મૃતિઃ મરણ (સ્યાત્ થાય,) ગોદાદક્ષિણતઃ ગોદાવ-
થી દક્ષિણ ભાગમાં ક્વચિત્ ક્ષેષ્ટ વખત વૃષમુલે ક્ષત્રિયાદિકને વિષે પાર્શ્વેક નાડી-પહેલીને ત્રીજી નાડી હિતા સારી છે, દ્વિવ્યયમ્-૨-૧૨-અર્થનન્દમ્-
૫-૮, અપિ ત્રણ મૈત્ર્યા ગ્રહમૈત્રીયી (સત્ શ્રેષ્ઠ છે,) પટ્કામ્-૬-૮, વચ્ચતઃ વચ્ચથી પદ્મિઃ ૬-બાબતોથી (સત્ શ્રેષ્ઠ છે.) સ્ત્રીવૃગ્ણાઃ સ્ત્રીનો મનુષ્ય ગણ હોય, વરઃ વર, અસ્તવૃગ્ણાઃ રાક્ષસ ગણનો હોય-તદા ત્યારે સત્કૂટમૈત્ર્યોઃ સારૂ કૂટ અને મૈત્રીયી સત્ શ્રેષ્ઠ છે. ॥ ૮ ॥

॥ શુભ પડાષ્ટક, ॥

૭ ભાવાર્થ—વરકન્યામાંથી જેની બેકીરાશિ હોય અને તે ૬, માગનાર હોય. તે તે પડાષ્ટક-શુભ જાણવું,

॥ શુભ ખીયાબાઝ. ॥

તેમજ ખીયાબાઝમાં ત્રણ વરકન્યામાંથી જે બે માગનાર છે, તેની બેકી રાશિ હોય તે તે શુભ સમજવું,

॥ બે માગનાર એકી રાશિનું શુભ ખીયાબાઝ. ॥

ઉપર કહ્યા પ્રમાણે સિંહને કન્યારાશિનું, ખીયાબાઝ, સિંહરાશિ એકી હોવાથી અશુભ હોય, પરંતુ તેજ ખીયાબાઝ, ફક્ત એકીરાશિનું હોવા છતાં શુભ જાણવું,

નાડી.

પહેલી—અશ્વિની, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, ઉ-કા, હસ્તા, જ્યેષ્ઠા, મૂળ, શતભિષા, પૂ-ભા,

બીજી—ભરણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, પૂ-કા, ચિત્રા, અનુરાધા, પૂ-ધા; ધનિષ્ઠા, ઉ-ભા,

૮ ભાવાર્થ—ત્રીજી—કૃત્તિકા, રોહિણી, આશ્લેષા, મઘા, સ્વાતી, વિશાખા, ઉ-ધા, ધ્રુવણ, રેવતી,

એ પ્રમાણે વરકન્યા ળંનેની એકજ નાદી હોય તો ળંનેનું મૃત્યુ થાય, પરંતુ ગોદાવરી નદીથી દક્ષિણ તરફના દેશોમાં-રહેનાર ક્ષત્રિયાદિક^૧ વર્ણને પહેલી ને ત્રીજી નાદીઆરી જાણવી,

॥ ૬૬૬ આખ્યત ॥

૨-૧૨, ૬-૫, માગતું હોય. તે અશુભ છે, છતાં વરકન્યાની રાશિઓના સ્વામી પરસ્પર-મિત્ર હોય, તો તે અશુભ હોવા છતાં શુભ જાણવું, તેમજ-૬-૮, માગતું જો વરય-તા-૧-ચેત્રી-નૈત્રી ગણ-ને નાદી-એ-૬, એ પુરેપુરાં શુભ હોય તો તે અશુભ છતાં શુભ જાણવું,

॥ અશુભગણુ આખ્યત ॥

રાક્ષસગણનો-વર, ને મનુષ્ય ગણની-સી, હોવા છતાં માગતું લેણું સારું હોય, અને ળંનેના રાશિઓના સ્વામી-પરસ્પર-મિત્ર હોયતો તેપણુ શુભ જાણવું,

રક્ષઃસ્ત્રીનૃપુમાન્યદાવશમુલ્લૈઃ પદ્મિર્યુતં શોબનં
સ્ત્રીમાત્રા નિકટં નૃદૂરમશુભં લેટોદુર્મંડલોઃશુભમ્ ।
દ્વચકે તામ્રસુવર્ણમપ્તરિપુકે ગોયુગમર્થાકકે
રૌપ્યં કાંસ્યમર્થકનાદિયુજિ ગોસ્વર્ણાદિ દત્ત્વોદ્દેત્ ॥ ૯ ॥

અન્વય-ચદા રક્ષઃસ્ત્રી નૃપુમાન્ (તરા) વશમુલ્લૈઃપદ્મિઃ
યુતં શોબનં સ્ત્રીમાત્ ના નિકટં નૃદૂરં અશુભમ્ (તત્) લેટોદુર્મંડલોઃ
શુભમ્ અથ દ્વચકે તામ્રસુવર્ણં અપ્તરિપુકે ગોયુગમ્ અર્થાકકે રૌપ્યમ્
કાંસ્યમ્ એકનાદીયુજિ ગોસ્વર્ણાદિ દત્ત્વા ઉદ્દેત્, ॥ ૯ ॥

ટીપ્પણી-આ ક્ષત્રિયાદિક વર્ણ-ના-મ ઉપરથી જાણવો એટલે ક્ષત્રિયને ઘેર જ-મેલો, ક્ષત્રિય, વેશવને ત્યાં જ-મેલો વેશવ, અને શૂદ્રને ત્યાં જ-મેલો । શૂદ્ર જાણવો, પરંતુ. ચિત્ર પ્ર૦ મ્લોક-૧-માં જણાવ્યા પ્રમાણે આ વર્ણ મમ-જનો નહિ

અન્વયાર્થ—યદા ત્યારે-રક્ષાઃસ્ત્રી રાક્ષસ ગણની સ્ત્રી નૃપુમાન મનુષ્ય ગણનો પુરુષ-હોય (તદા ત્યારે) વશમુસૈઃ વશ્યાદિ પદ્ધતિઃ ૬ વડે યુતે યુક્ત મેક્ષન શોમનમ્ શ્રેષ્ઠ છે, સ્ત્રીમાત્ર સ્ત્રીના નક્ષત્રથી ના મનુષ્યનું નક્ષત્ર નિકટ નજીકમાં હોયતો નૃદ્ધર-અશુભમ્ અશુભ (તત્ તે) સ્વેદોદુર્મેઘ્યોઃ ગ્રહ ને નક્ષત્રની મૈત્રી હોય તો શુભમ્ શુભ છે, અથ ત્યાર પછી દ્વચકે ૨-૧૨-મેં તામ્રસુવર્ણ તાંબુને સોતું-અપ્પરિપુકે-૮-૬ દે ગોયુગ્મં બે ગાયો અર્ચાકકે ૯-૫-મે રૌપ્યમ્ રૂપુ કાંસ્યમ્ કાંસુ ઇક નાદીયુજિ એક નાદીના ચોમમાં મોસ્વર્ણાદિ ગાય-સોતું-વિગેરે કત્વા આપીને ઉદ્દેહત્ વિવાહ કરવો, ॥ ૯ ॥

॥ અશુભગણુ ખાખત. ॥

ભાગ્યાર્થ—મનુષ્યગણુનો વર, ને રાક્ષસગણુની કન્યા હોય તો. વશ્ય-તારા-ચોની-મૈત્રી-કૂટ-(માગતુ લેણું.) ને નાડી-એ-૬-એ પુરેપુરાં શુભ હોયતો-તે ગણુ-શુભ જાણવો,

॥ નૃદ્ધર ખાખત. ॥

કન્યાના નક્ષત્રથી ગણુતાં વરનું નક્ષત્ર નજીક હોય. અને વરના નક્ષત્રથી ગણુતાં-કન્યાનું નક્ષત્ર-દૂર હોયતો-તે નૃદ્ધર-કહેવાય છે, તે નૃદ્ધર અશુભ જાણવું,

॥ નૃદ્ધરનું શુભત્વ. ॥

જે વરકન્યાની ચોનિનીને રાશિના સ્વામીની એમ બે પ્રકારે મિત્રતા હોય-તો તે નૃદ્ધર-અશુભ છતાં શુભ જાણવું,

॥ આવશ્યકતામાં દુષ્ટનું પુણ્યદાન. ॥

જે ૨-ને ૧૨-માગતું હોય. તો તાંબાનું ને સોનાનું દાન આપવું, અને-૬-ને-૮-માગતું હોયતો બે ગાયોનું દાન આપવું, ૯-ને-૫-માગતું હોયતો, રૂપાનું ને કાંસાનું દાન આપવું,

॥ આવશ્યકતામાં દુષ્ટનાડીનું પુણ્યદાન. ॥

વરકન્યાની એકજ નાડી હોયતો-ગાય-અને સોના વિગેરેનું વિશેષદાન કરી લગ્ન કરે તો શુભ જાણવું,

મુ-ગ૦—હેમાજ્યરત્નગોદાનં મૃત્યુંજયજપસ્તથા ।

કુર્યાદાવશ્યકોદ્વાહે નાડીદોષાઽપ્નુત્તયે (૧૧)

અર્થ—અત્યંત જરૂરીના વિવાહમાં—સોનુ, ધી, રત્ન, ગૌદાન, અને મૃત્યુંજયના—૧૪ કરવાથી નાડીના દોષનો નાશ થાય છે, (૧૧)

યદિ રક્ષોગણે કન્યા વરથેન્નૃગણો ભવેત્ ।

તદોદ્દાહો ગુણાધિક્યે કાર્યસ્ત્વાવશ્યકે સતિ (૧૨)

અર્થ—જો કન્યાનો રાક્ષસગણ હોય, વરનો મનુષ્યગણ હોય, તોપણ ગુણૈક્યમાં—(દોષકા.) અધિક હોય, અને અતિઆવશ્યકતા હોય તો વિવાહ કરવો, (૧૨)

ઉપર મુજબ શુભપડકર-શુભદ્વિદ્વંદશક-અને શુભનવપંચક-અંચકારે જે પ્રમાણે-ખતાબું છે. તે પ્રમાણે તે શુભકૂટ-(સત્કૂટ.) થતું હોયતો-તે સત્કૂટ હોવાથી તેના સત્કૂટ પ્રમાણે જેગુણક આવતા હોય, તે ગુણક લેવા, પણ તેને દુઃકૂટ ધારી શૂન્યગુણક-મુકવો નહિ, જગન્મોહન-નામના અંચમાં વસિષ્ઠને કશ્યપરૂપિના મતથી-મીનને મેષતું, વૃષભને મિથુનતું, એ પ્રમાણે દરેક જે-કીરાશિવાળાનું, એ માગતું. અને એકી-રાશિવાળાનું-ખાર-માગતું. એવું-ખીયા-ખાર. (દ્વિદ્વંદશક.) હોયતો તેને શુભજ કહ્યું છે, એટલુંજ નહિ-પણ-મીનને મેષના ખીયાખારથી સમરાશિ-એ માગનાર-ખીયાખારાનું-અનુક્રમે-શુભફલ-નીચે પ્રમાણે કહ્યું છે, મીનને મેષતું-ખીયાખાર-આયુષ્ય ને વધારનાર, વૃષભને મિથુનનું-પુત્રને વૈભવ આપનાર, કર્કને સિંહનું-પુત્રને ધન વધારનાર, કન્યાને વૃષભનું પતિતું સુખ આપનાર, વૃશ્ચિકને ધનનું-સૌખ્ય આપનાર, મકરને કુંભનું-ધનધાન્ય વધારનાર, જાલુનું, માટે-અંચકારે જેને સત્કૂટ કહ્યું છે. તે શુભફલ આપનારજ છે, જેમાં જરાપણ શંકા જેવું નથી, જ્યારે-શંકા નથી. અને દ્વાપિણ અંચમાં આવા સત્કૂટના ગુણક ન લેવા. એવું કહ્યું નથી, અને માર્તણ્ડકાર—આજ પ્રકરણના શ્લોક-૧૨ માં-દુષ્ટકૂટ હોય. પરંતુ વરકન્યાની યોનીની પરસ્પર-મૈત્રી હોય-અને સ્ત્રી દ્વર-હોય, એવા દુઃકૂટના-ચાર ગુણકલેવાને મૂલ્ય છે, તેમજ યોનીમૈત્રી-અને સ્ત્રીદ્વર-એ એમાંથી-યોનીમૈત્રી હોય-અથવા સ્ત્રી દ્વર-હોય, એમ એકજ કારણ હોય તોપણ-દુઃકૂટનો એક ગુણક લેવા-કહે છે, અને તે દુઃકૂટ-વસિષ્ઠ-નેગર્ગ-વિગેરે-મહર્ષિઓના મતથી-મેષને વૃષભ જેમાં એકી રાશિવાળો-એ માગે, એવું-દ્વિદ્વંદશક-ખરાખફલ-નીચે પ્રમાણે આપે છે, વૈષ્ણવ-મરણ-વધ-જ્વેષન-વિયોગનો સંતાપ-અને અધિક દુઃખ; આ પ્રમાણે-દુઃકૂટ હોવા છતાં પણ-ફક્ત-યોનીમૈત્રી-અને સ્ત્રી દ્વર-હોવાથી-ચાર ગુણૈક્ય-મલે છે, તો જે દ્વિદ્વંદશાદિકને-શાસ્ત્રકારે-સત્કૂટ-તરીકે લખ્યું છે, તેના ગુણક-શામાટે મલવા ન જોઈએ. જેમકે—મિથુનને-કર્ક-રાશિનું-દુઃકૂટ હોયતો મૃત્યું થાય છે, છતાં-પુરૂષનો જન્મ-પુનર્વસુ-નક્ષત્રના-પહેલા ચરણમ

થયો છે, તેથી તેની મિથુન રાશિ, અને બિલાડીની યોની, આવે છે. જ્યારે કન્યાનો જન્મ-આસ્તેષા નક્ષત્રના-ખીઝન ચરણમાં થયો છે, તેથી-કન્યાની કર્ક રાશિ થાય છે, અને તેની યોની પણ-ગિલાડીનીજ આવે છે, જેથી વર-અને કન્યાની એકજ યોની હોવાથી-યોની મિત્રતા છે, અને સ્ત્રીના નક્ષત્ર-આસ્તેષા પાથી-પુરુષના નક્ષત્ર-પુનર્વસુ-સુધી-નક્ષત્ર સંખ્યા-૨૬-થાય છે, અને પુરુષના પુનર્વસુ-નક્ષત્રથી-કન્યાના આસ્તેષા નક્ષત્ર સુધી ગણતાં-સંખ્યા-૩-થાય છે, તેથી સ્ત્રી દૂર-પણ આવે છે, માટે યોની મૈત્રી-અને સ્ત્રી દૂર-હોવાથી ઉપલા કુટુંબકૂટના-ચાર ગુણક-લેવાને શાસ્ત્રકાર-કહે છે, તેમજ વરની રાશિ કન્યા-નક્ષત્ર હસ્તા-અને યોની એંસની છે, તેમજ ઉપર મુળ-કન્યાના નક્ષત્ર-સ્વાતીથી વરના નક્ષત્ર હસ્તા સુધી ગણતાં-નક્ષત્ર સંખ્યા-૨૬-થાય છે, અને વરના નક્ષત્ર હસ્તાથી-કન્યાના નક્ષત્ર સ્વાતી સુધી ગણતાં-સંખ્યા-૩-થાય છે, તેથી સ્ત્રી દૂર પણ છે, આવા પ્રસંગે તેના ગુણક-કેટલા લેવા-તે કંઈ સૂચ્ય-યુ નથી, નહિં સૂચ્યવાનું-કારણ-એકે-મિથુન-ને કર્ક-રાશિના-મૃત્યુ કરનારા-કુટુંબકૂટના-યોની મૈત્રી-ને સ્ત્રી દૂરથી-૪-ગુણક મળે તો-કન્યા ને તુષારાશિનું-દ્વિદ્વંદ્વશક-સ્વામીના મુખને વધારનાર-સત્કૂટ-કહેવાય છે, તેમાં પણ-યોની મૈત્રીને સ્ત્રી દૂર-છે, જેથી મિથુન અને કર્ક-રાશિમાં આવેલા-૪ ગુણક- કરતાં-કન્યાને તુષારાશિની-શુભ-ત્વની વિશેષતાને લીધે-ચારથી વિશેષ ગુણક આવે તેનું સ્પષ્ટ સમજાય છે, અને તેથીજ અંચકારે-સત્કૂટ હોય-નૃદ્વર હોય-ને યોનીવૈર-હોયતો-દંકેત-એકજ ગુણક ઓછો કરી-૬-ગુણક-આપેલા છે, તેમજ સત્કૂટ-હોવા છતાં જેની રાશિ-ગુડી ને નક્ષત્ર એક હોય એવા સત્કૂટના-પાંચ ગુણક લેવાને કહ્યું છે, અને એ શિવાયનું ગમે તે શુભકૂટ-(સત્કૂટ) હોયતો-તેના સાત ગુણક-લેવાને માટે સ્પષ્ટ કહ્યું છે, અને તેજ કારણને લીધે-કન્યા-તુષાર-દ્વિદ્વંદ્વશક-ને સત્કૂટ ગણી તેના-૭-ગુણક અવશ્ય લેઈ શકાય છે.

તેનીજ રીતે પાંચક-કે-નંવ પંચકને કાંઈપણ રીતે-સત્કૂટતા-પ્રાપ્ત થતી હોયતો તેના સત્કૂટના પણ-નૃદ્વરને યોની વૈરતા હોયતો-૬-ગુણક લેવા, બિત્ત રાશિને એક નક્ષત્ર હોયતો-૫-લેવા, ઉપલા-૬-ને ૫-ગુણકમાંનું-કંઈપણ કારણ ન હોયતો તને અન્યત્ર-સત્કૂટ-સમજી-૭-ગુણક-અવશ્ય લેવા,

કેટલાક વિ. નો. સમજ ફેરથી-એમ કહે છે કે કુટુંબકૂટનું શુભત્વ-૨૬૦ અપવાદ ૨૫ ફેર-અતે પ્ર. મ-તેને-કુટુંબકૂટ ગુ. ના-૫૦૫થી તેને અપવાદ-૨૫ સત્કૂટ-કે-તું છે, તેના ગુણક-મજાતા જો-એ નહિં. એમાનનું-ઉપલા-મિથુનને-કરક ને તુષારના આપેલા-દાખ ને ઉપલા સ્પષ્ટ-સમજાશે કે-તે તેમનું સમજાતું ન મરેલું છે, તેમજ તેને માટે-પાંચ પ્રાણ તપાસતાં-સં-પ્ર.

ના શ્લોક-૧૫-માં, ૪-૮-૧૨-મો ગુરુ-બટુકને-ઉપવીતમાં-ને કન્યાને વિવાહ સમયે-હોયતો-તે પૂજા કરવાથી શુભ થતો નથી, છતાં-તે ગુરુને-શુભ નથી-એમ કહીને પછી એમ કહ્યું છે કે જો તે ગુરુ-પોતાની રાશિમાં કે ઉચ્ચરાશિમાં એટલે ધન-મીન-ને કર્ક-રાશિ ઉપર આકાશમાં હોય, અને કાંઈપણ બટુકને કે કન્યાને તે ગુરુ-૪-૮-૧૨-મો હોય તો તે ગુરુ-અશુભ નહિ, પણ-શુભ સમજવો, જેમકે-લગ્નના દિવસે પંચાંગમાં-કર્ક-રાશિનો ગુરુ છે, અને કન્યાની ધન-રાશિ છે, ધન-રાશિથી-કર્ક-રાશિસુધી ગણતાં-આકાશ સંખ્યા હોવાથી ધનરાશિ વાળી કન્યાને-૮-મો ગુરુ થાય છે, તેથી તે પૂજા કરવા છતાં પણ સારો સમજવો નહિ, પરંતુ તે ગુરુ-કર્કરાશિના-ઉચ્ચસ્થાનમાં-હોવાથી-પૂજા કરવાની કંઈપણ નર નથી, એવી રીતે તેને શાસ્ત્રકારે શ્રેષ્ઠ માનેલો છે, જેથી જો તેને અપવાદ રૂપે શ્રેષ્ઠ માન્યો હોત તો તેને પૂજા કરીને શ્રેષ્ઠ કહોત, પરંતુ તેમ કરતાં-કંઈપણ પૂજા કરવાશિવાય-તે આકાશ ગુરુ-શ્રેષ્ઠ છે, એમ કહ્યું છે, તેવીજ રીતે કદાચ-દ્વિતીદશાદિને-અપવાદરૂપે-સત્ક્રૂટ-હોય તોપણ-સત્ક્રૂટ-હોવાથી તેને મહત્તા ગણુક-લેવાજ નોમ્યો. એ પ્રમાણે નિઃસંશય અમારો મત છે.

ભૂર્વર્ણેક્યવરોત્તમેऽથવશમશ્વેઽર્દ્ધે દ્વયં મિત્રયોઃ

સ્વં વૈરાશનકે ધરાતિવશકેઽયો સદ્ગ્રયો રગ્નયઃ ।

મિત્રે તચ્છકલં ત્વયાતિમદ્દદો વૈદાસ્યયો મિત્રયો

રેકઃસ્પાદ્ધિપતઃસ્વભાવગુણયો દ્વૌં સ્વં મદ્દૈરિણોઃ ॥ ૧૦ ॥

એકેશોભયમિત્રયોઃશરમિતા અર્દ્ધે સમારાતિકે

ચત્વારઃસમમિત્રકે રિપુહિતે ભૂમિદ્યુદાસે ત્રયઃ ।

ના દેવો મનુજા વધૂ રિહરસાસ્તદ્વૈપરીત્યે શરાઃ

પદ સામ્યેઽસ્રપપુરુષઃમુસ્વધૂરત્રૈકકોન્યત્ર સ્વમ્ ॥ ૧૧ ॥

દુષ્ક્રૂટે યદિ યોનિમૈત્રમવલા દૂરં તદાંબોધયો

નોચેત્સ્વંત્વનયોર્યદૈકમિદ્ભૂર્માદ્રિપૈક્યકે સ્વં ગુણઃ ।

સત્ક્રૂટે વરદૂરતા મરિપુતા પદ્મિન્નરાશ્યૈકમે

પંચાન્યત્ર સુક્રૂટકે ચ ગિરયોઽયો નાદિભેદે ગજાઃ ॥ ૧૨ ॥

અન્વય—વર્ણેક્યવરોત્તમે ભૂઃ, અથ વશમશ્વે અર્દ્ધમ્, મિત્ર-યોઃદ્વયમ્, વૈરાશનકે સ્વમ્ અરિવશકે ધરા, અથો સદ્ગ્રયોઃ અગ્રયઃ,

तु मिश्रे तच्छकलम् अथ अतिसुहृदोः वेदाः, मित्रयोः त्रयः, द्विपतोः एकः स्यात् स्वभावगुणयोः द्वौ (गुणौ) महद्वैरिणोः खम्, ॥ १० ॥

—एकेशोभयमित्रयोः शरमिताः, समारातिके अर्द्धम्, सम-
मित्रके चत्वारः, रिपुहिते भूमिः, द्रव्यदासे त्रयः नादेवः मनुजावधूः
इह रसाः, तद्वैपरीत्ये शराः, साम्ये पट्, अस्त्रपूरुषः सुरवधूः अत्र
एककः, अन्यत्र खम्, ॥ ११ ॥

—यदि दुष्कूटे योनिमैत्रम्, अवला दूरम्, (तदि) अम्भो-
धयः, नो चेत् तु खम्, अनयोः यदा एकम् तदा भूः इह भांड्यैक्यके
खं गुणः सत्कूटे वरदूरता भरिपुता पट्, भिन्नराश्वैक्ये पंच, अन्यत्र
सुकूटके गिरयः अथ नाडिभेदे गजाः ॥ १२ ॥

अन्वयार्थ—वर्णैक्यवरोत्तमे अनेना वलुं अेक होय अथवा वरने
उत्तम होय तो भूः १-गुणुक, अथ पछी वशभक्ष्ये वश्यने भक्ष्य होय तो
अर्द्धम् अर्धो गुणुक, मित्रयोः अने मित्र होय तो द्वयम् २-गुणुक, वैराश-
नके शत्रु अने भक्ष्यभां खम्-०-गुणुक, अरिबशके शत्रु अने वश्यभां घरा-१
गुणुक, अथो त्थार पछी सद्भयोः सारी ताराओभां अन्नयः ३-गुणुक, तु वली
मिश्रे मित्रभां तच्छकलम् तेनुं अर्थ, अथ पछी अतिसुहृदोः अनेनी अधिः
मित्रता होय तो- वेदाः ४-गुणुक, मित्रयोः मित्र होय तो त्रयः ३-गुणुक,
द्विपतोः अने शत्रु होय तो एकः १-गुणुक स्यात् होय, स्वभावगुणयोः
स्वभाविक गुणभां द्वौ (गुणौ) २-गुणुक महद्वैरिणोः मोठा वैरी होय तो
खम्-०-गुणुक, ॥ १० ॥

—एकेशोभयमित्रयोः अेउनी राशिओना स्वाभी अेक होय, अथवा
तेभना स्वाभीनी परस्पर मित्रता होय तो शरमिताः ५-गुणुक, समारातिके
समशत्रुभां अर्द्ध, ०॥-गुणुक, सममित्रके सम अने मित्र होय तो चत्वारः ४-
गुणुक, रिपुहिते शत्रु मित्रभां-भूमिः १-गुणुक, द्रव्यदासे अने सम होय तो
त्रयः ३-गुणुक, नादेवः पुश्य-देव गलु होय, मनुजावधूः मनुष्य गलुनी श्री
होय तो इह ओभां रसाः १ गुणुक, तद्वैपरीत्ये तेथी विपरीत होय तो शराः ५
गुणुक, साम्ये सारणा गलुभां पट्-६-गुणुक, अस्त्रपूरुषः राक्षस गलु-

પુરુષનો હોય સુરવધૂઃ દેવ ગણની કન્યા હોય તો અત્ર એમાં एककः ૧-ગુણક, અન્યત્ર અન્ય ગણોમાં સ્વમ્-૦-ગુણક, ॥ ૧૧ ॥

—યદિ જો દુષ્કૃતે દુષ્કૃતમાં- યોનિમૈત્રમ્ યોનિની મૈત્રી હોય, અવલા સ્ત્રી દૂરમ્ દૂર હોય (તદા) ત્યારે અમ્બોધયઃ ૪- ગુણક લેવા, નો ચેત્ ન હોય તુ તો સ્વમ્-૦-ગુણક, અનયોઃ આ બેમાંથી યદા ત્યારે एकम्-એક હોય તદા ત્યારે મૂઃ ૧-ગુણક, इह अङ्गि માંદ્યૈક્યકે નક્ષત્રતું ૧-ચરણ હોય તો, સ્વમ્ ગુણઃ-૦-ગુણક, સત્કૃતે સાર ફૂટ હોય ચરદૂરતા વૃક્ષ હોય. મરિપુતા યોનીની શત્રુતા હોય તો- પદ્-૬-ગુણક, મિત્રરાશ્યૈકમે બેઉની રાશિઓ બુદ્ધી-ને નક્ષત્ર એક હોય ત્યારે પંચ-૫-ગુણક, અન્યત્ર ખીજા સત્કૃતકે સારા ફૂટમાં- ગિરયઃ ૭- ગુણક, અથ ત્યાર પછી નાડિમેદે બુદ્ધી નાડી હોય તો-ગજાઃ ૮-ગુણક લેવા, ॥ ૧૨ ॥

॥ વર્ણ ॥

૧૦-ભાવાર્થ—વર ને કન્યા બેઉના એકજસરખા વર્ણહોય, અથવા વરનો વર્ણ ઉંચો હોય, તો-૧-ગુણક આપે, ને તેમ ન હોય તો કંઈજ ગુણક આપે નહિ,

વશ્ય—વરકન્યામાંથી એકની રાશિ. વશ્ય, અને બીજાની લક્ષ્ય હોય તો. તેનો-૦૧-ગુણક, બેઉની રાશિઓ મિત્ર હોય. અથવા બેઉની એકજ રાશિ હોય તો-૨-ગુણક, એકની વૈરવાળી (શત્રુ.) અને બીજાની લક્ષ્ય રાશિ હોય તો-૦-ગુણક. અને એકની શત્રુને બીજાની વશ્ય રાશિ હોય તો તેનો-૧-ગુણક જાણવો,

તારા—વરને કન્યા બેઉની તારા સારી હોય તો-૩-એકની સારીને એકની ખરાબ હોય તો-૧૧-અને બેઉની તારાઓ ખરાબ હોય તો-૦-ગુણક જાણવો,

યોની—યોનીમાં^૧ ઘણીમિત્રતા હોયતો-૪-સાધારણ મિત્ર

ટીપ—૧—યોનિઓ બધી મલીને ૧૪ છે, તેમાં વર કન્યાની એક જાતની યોનિ હોય તો અતિ મિત્ર થાય છે, ૧ તેમાં કેટલાએક બંનેની કુતરાની યોની હોય તો તેને અતિ મિત્ર ગણવા નથી, પણ પ્રયંકારનો મત પોતે અતાવેલા વૈર સિંવાયની ક્રોધપિણ્ડ જાતની બંનેની એક યોનિ હોય તો તેને અતિ મિત્રજ ગણવી, કારણ કે કુતર ખીજા અજાણ્યા કુતરા સાથે વૈર રાખે છે, પગું પોતાની સ્ત્રી પ્રજા કે હમ્મેશાં સાથે રહેનાર ખીજા કુતરા સાથે વૈર રાખતું નથી, જેથી વરકન્યાની કુતરાની એકજ યોનિ હોય તો પણ અતિ મિત્ર ગણવી,

હોય તો-૩-સાધારણ શત્રુ હોય તો-૧-મિત્ર પણ ન હોય ને દુરમન પણ ન હોય તો-૨-અને ઘણું વૈર હોય તો-૦-ગુણક જાણવો,

॥ મૈત્રી ॥

૧૧ ભાવાર્થ—મેઢની રાશિઓનો એકજ સ્વામી હોય, અથવા મેઢની રાશિઓના સ્વામી એક બીજાને મિત્ર હોય તો-૫-એક મિત્રને બીજા સમ હોય તો-૪-એકની રાશિનો સ્વામીસમ ને બીજાનો શત્રુ હોય તો-૦-એક મિત્રને બીજા શત્રુ હોય તો-૧-ને મેઢના સમ હોય તો-૩-અને બંને શત્રુ હોય તો-૦-ગુણક જાણવો,

ગણુ—દેવ ગણનો વર અને માણસ ગણની કન્યા હોય તો ૬-દેવ ગણની કન્યાને માણસ ગણનો વર હોય તો-૫-મેઢના એકજ ગણ હોય તો-૬-રાક્ષસ ગણનો પુરુષ ને દેવ ગણની કન્યા હોય તો-૧-અને એ શિવાયના ગણ હોય તો-૦-ગુણક જાણવો,

॥ કૂટ ॥

૧૨ ભાવાર્થ—હુકૂટ એટલે નહાફૂટ હોય. પણ એક બીજાની યોનિમાં મિત્રતા હોય. અને સ્ત્રી દૂર હોય તો-૪-ને હુકૂટમાં યોનિ-મૈત્રી-ને સ્ત્રીદૂર ન હોય તો-૦-હુકૂટમાં-યોનિમિત્રતા-કે સ્ત્રીદૂર મેમાંનું-એક હોય તો-૧-સત્કૂટ હોય પણ-મેઢનાં નક્ષત્ર એક હોય-ને તેના એકજ ચરણમાં જન્મ હોય તો-૦-સાફ કૂટ હોય તો-૭-સત્કૂટ હોય પણ નૂદૂર હોય ને મેઢની યોનિઓ-શત્રુ હોય તો-૬-ગુણક જાણવો,

નાડી—મેઢની જુદેજુદી નાડી હોય તો-૮-એકજ નાડી હોય તો-૦-ગુણક જાણવો, એ પ્રમાણે ગુણક મેળવી બધાનો સરવાળો કરવો, તે જ-૧૮ થી વધારે આવે તો રાશ સારી જાણવી, એ રીતે સારી રાશ આવે તો પછી વર્ણ ઉઘો, કે રાક્ષસને માણસ ગણ, કે બીયાબાફ, કે પડદક હોય, કે મેઢની નાડી એક હોય તો પણ રાશ સારી જાણવી.

૧—વિં ૫૦ ના ત્રીજા શ્લોકમાં આશ્રયકારે જે શત્રુતા બતાવી છે, તેને અતિ શત્રુતા જાણવી, એટલે તેનો ગુણક શૂન્ય જાણવો,

(પ્રાચીન વિદ્વાનોના મતથી વર્ગ દ્વં.)

મુ-ચિં-—અકચટતપયશવર્ગાઃસ્વગેશમાર્જારસિંહગુનામ્ ।

સર્વાસ્તુમૃગાર્વોનાં નિજર્પચમૈરિણામૃદૌ (૧૩)

અર્થ—મરૂડ, બિલાડો, સિંહ, કુતરો, સર્પ, ઉદર, દરિયુ, અને બકરો, આ પ્રમાણે અનુક્રમે—અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય, અને શ—ના ઉપર કદમા પ્રમાણેના વર્ગો છે, જેમકે મરૂડો—અવર્ગ, વિગેરે પોતાના વર્ગથી પાંચમો વર્ગ શત્રુ બાણ્યો, (૧૩)

(દોષ્ટક.)

(વૈરચક.)

મરૂડ	અ—ક—ચ—ટ—ત	મૃગ	સિંહ.
માર્જાર	ક—ખ—ગ—ઘ—ઙ	ઉદર	બિલાડી.
સિંહ	ચ—છ—જ—ઝ—ઞ	સાપ	મરૂડ.
ગુના	ટ—ડ—ડ—દ—ધ	કુતરો	બકરો.
સર્પ	ત—થ—દ—ધ—ન		
મૃગ	પ—ફ—બ—ભ—મ		
મૃગ	ય—ર—લ—લ—૦		
મૃગ	શ—ષ—ઞ—હ—૦		

(એકરશિ-નક્ષત્રના-ક-ચાવરનાં ચિન્હાર.)

—રાશ્યૈક્યે ચેદ્વિભ્રમૃદ્ધં દ્વયોઃસ્પાન્નસ્રૈયયે ગણિયુગ્મં તથૈવ ।

નાહીદોષો મો ગણનાં ચ દોષો નક્ષત્રૈક્યે પાદભેદે શુભં સ્પાત્ (૧૪)

અર્થ—ચરને કન્યાની નસી એકને નક્ષત્ર ૧૦૬ હોય, તેમજ નક્ષત્ર એક અને રાશિ કુદી હોય, તેમજ નક્ષત્ર એક હોય—અને ચરણ કુદી હોય—તેઓને કુદીગણ અને નાહી દોષ નથી —(૧૪)

(ચાખખા મ ગણની ગમજ)

પૌત્રપધારા—લગ્ને વ્યયે ચ પાતાલે ગાપિત્રે ચાષ્ટમે કુજે ।

કન્યા મર્તુર્વિનાશાય મર્તા કન્યાવિનાશદઃ (૧૫)

દીપ-૨—સીને ઉપચા ચાનોમાં—મંગલ હોયતો—ધારદીએ—મંગલ કદે છે, અને ને પ્રમાણે પુરખને હોયતો પાદદીએ—મંગલ કદેવાય છે, પાદનાં કામમાં—ન-મ પત્રિકાને ટપકો કદે છે, નેમતી—ન-મ પત્રિકામાં—ઉપચા ચાને મંગલ હોયતો—મંગલવારો ટપકો કદે છે, અને કાષ્ટપણ કામમાં ઉપચા ચાને સિવાયના ચાનોમાં—મંગલ હોયતો—નોખખા ન-માહાર કદે છે.

અર્થ—સ્ત્રીની જન્મ કુંડલીમાં-લગ્નમાં, યોગે, સાતમે, આઠમે, અને બારમા સ્થાનમાં, મંગલ-રહેલો હોયતો-સ્ત્રી પતિનો નાશ કરે છે, તેમજ પુરુષની જન્મ કુંડલીમાં-તે પ્રમાણ હોયતો પુરુષ-સ્ત્રીનો નાશ કરે છે, (૧૫)

જામિત્રે ચ યદા સૌરિર્લગ્ને વા હિચુકેઽપિ વા ।

દ્વાદશે નિધનેવાપિ ભૌમદોષો ન વિચલે (૧૬)

અર્થ—જન્મકુંડલીમાં—૧-૪-૭-૮-૧૨—માસ્થાનમાં શનિ હોય તો ઉપર કલા મુજબ મંગલનો દોષનો નાશ થાય છે. (૧૬)

(મંગલનો પરિહાર)

મુ-સિં-૦- અજે લગ્ને વ્યયે ચાપે ષતાલે વૃશ્ચિકે તથા ।

દ્યુને મીને ઘટે ચાષ્ટૌ ભૌમદોષો ન વિચલે (૧૭)

અર્થ—લગ્નમાં મેષરાશિનો, ચોથેવૃશ્ચિકનો, સાતમેમીનનો, આઠમે કુંભનો, અનેબારમેધનનો મંગલદોષનો તે મંગલનો દોષ લાગતો નથી. (૧૭)

નૃપતિવિજય-૦-સવલે ગુરૌ ભૃગૌ વા લગ્ને દ્યુનમેઽપિવાયવા ભૌમે ।

શક્તિણીનીચારિગૃહસ્યે વાડર્કસ્યેઽપિવા ન કુજદોષાઃ (૧૮)

અર્થ—ગુરુ બલવાન હોય, શુક્ર લગ્ને કે સાતમે હોય, અથવા મંગલવક્રનો નીચનો. શનુના ઘરમાં રહેલો કે અસ્તનો હોય, તો તે મંગલનો દોષ નથી; (૧૮)

(મંગલનો દોષનો શનિથી પરિહાર.)

માર્કંડેયપુરાણે—વાલવૈષ્ણવ્યયોગેઽપિ કુંભદ્રુપતિમાદિભિઃ ।

કૃત્વા લગ્નં રહઃપથાત્કન્યાદ્વાલેતિ ચાપરે (૧૯)

અર્થ—છોકરીનો બાહરું મવાનો યોગ હોય તો, પરણતા પહેલાં તેના માતૃપિતાએ કુંભ પીપળો અને વિષ્ણુની પ્રતિમા સાથે. પહેલું લગ્ન કરીને પછી પુરુષની સાથે લગ્ન કરવું, (૧૯)

(વિષ કન્યા યોગ.)

જાતકાલંકાર—અર્થ—જે શુભઅથવા લગ્ને, એક પાપઅથવા દસમે, અને બે પાપઅથવા છઠ્ઠે હોય તો પણ વિષકન્યા નાણી,

(વિષ કન્યા યોગનો ભંગ.)

અર્થ—વિષકન્યા યોગ થયો હોય પણ લગ્નથી સાતમાનો સ્વામી અથવા ચત્વીસાતમાનો સ્વામી કે શુભઅથવા સાતમા સ્થાનમાં હોય તો વિષકન્યા યોગનો ભંગ થાય છે. અર્થાત્ વિષકન્યા નાણી નહિ,

દીપ-૧-સ્ત્રીના વિષકન્યાના યોગો આજ પ્રકરણના ૧૨-૪૬-માં બેવાળી લખાશે,

॥ વર્ણથી નાહી સુધીનાં આઠ કોષ્ટકોપરથી જુદે જુદા વર્ણાદિકના ગુણક કહાડવાની રીત, ॥

વર્ણાદિકના ગુણક જાણવા માટે પ્રથમ વરઅનેક-ન્યાનો કયા નક્ષત્રના કયા ચરણમાં. (પાંચો અથવા નક્ષત્રનો ચોથો ભાગ.) જન્મ થયો છે, તે જાણવું જરૂરનું છે, તો તે જાણવા માટે તે બેઠિના જન્મના નક્ષત્રોનું સર્વક્ષ કરવું, અને તેમના જન્મની ધટ્યાદી અને જન્મ નક્ષત્ર પરથી ગતેષ્ટ કરવું જોઈએ, તે સર્વક્ષ અને ગતેષ્ટની રીત; અમો તારકથી પ્રગટ થયેલા (જ્યો. ૬૦) ગ્રંથના પ્રથમ પુસ્તક અખિત વિભાગ આવૃત્તિ પહેલીના પૃષ્ઠ-૧૦૨-થી-૧૦૮-સુધીમાં ઉદાહરણો સાથે આપેલી છે તે જોવી, ।

॥ નક્ષત્રના ચરણ જાણવાની રીત. ॥

સર્વક્ષની ધટીપલોને ચારે ભાગતાં ધટ્યાદિક જોલગ્નિધ આવે, તેટલી ધટી પણ તે નક્ષત્રના એક ચરણની થાય,

ઉદાહરણ—વરના જન્મ નક્ષત્ર હસ્તનું સર્વક્ષ ધટ્યાદિ-૫૯-૨૪-છે, તેને ચારે ભાગતાં ધટ્યાદિ-૧૪-૫૧, તે એક ચરણનું ધટ્યાદિ થયું, । અને કન્યાના નક્ષત્ર પુષ્કનું સર્વક્ષ ધટ્યાદિ-૬૨-૧૨-છે, તેને ચારે ભાગતાં ધટ્યાદિ-૧૫-૩૪, તે એક ચરણની ધટીપલ થઈ, ।

॥ ગતેષ્ટ ઉપરથી નક્ષત્રના કયાચરણમાં જન્મ થયો તે જાણવાની રીત ॥

ઉપર પ્રમાણ—આવેલા નક્ષત્રના એક ચરણની ધટીપલ જેટલું ગતેષ્ટ હોય, ત્યાં સુધીમાં જન્મ થયો હોય, તો પહેલાચરણમાં; । અને એક ચરણની ધટીપલ કરતાં ગતેષ્ટ વધારે હોય તો તે એક ચરણની ધટ્યાદિને જમણી કરતાં જેટલી ધટ્યાદિ થાય, તેટલું ગતેષ્ટ હોય તો ખીજા ચરણમાં, । અને તંથી વિશેષ ગતેષ્ટ હોય તો; ચરણની ધટ્યાદિકને ત્રણ ગુણતાં જે ધટ્યાદિ થાય, તેટલું ગતેષ્ટ હોય તો ત્રીજા ચરણમાં, । અને તેથી વિશેષ હોય તો ચોથા ચરણમાં થયો એમ જાણવું, ।

ઉદાહરણ—વરના જન્મનજર ઉપરથી ગતેષ્ટ અને ઉપર પ્રમાણે વરના હસ્ત નક્ષત્રના એક ચરણની ધટ્યાદિ-૧૪-૫૧-છે, અને હસ્ત નક્ષત્ર ખેટું તે વખતથી વરનો જન્મ થતા સુધીમાં ધટ્યાદિ-૨૪-૧૫-છે, (ગતેષ્ટ હસ્તનું એટલે હસ્ત નક્ષત્રના એક ચરણની ધટ્યાદિ કરતાં ગતેષ્ટની ધટ્યાદિ-૨૪-૧૫-વધારે છે, માટે એક ચરણની ધટ્યાદિને જમણી કરતાં ધટ્યાદિ-૨૯-૪૨-થયા, તે બેચરણની ધટ્યાદિ કરતાં ગતેષ્ટ ઓછું છે, માટે તે ગતેષ્ટ પહેલા ચરણથી વધારે

॥ કોષ્ટક ઉપરથી ગણના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે નક્ષત્ર ચરણાપરથી ગણતાં કોષ્ટકમાં જ્યાં ખેડિના કોષ્ઠોએ એકઠા થાય ત્યાં લખેલો અંક ગણના ગુણકનો અંક ગણવો.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી ગણના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

ગણના કોષ્ટકમાં પણ વર કન્યાના નક્ષત્રો આગળ અને એ નક્ષત્રોથી નક્ષત્રોની લીટીઓનું જ્યાં સાથે એકઠું થવું થાય છે ત્યાં ચોક્કડી કરેલી છે. અને તે કોષ્ટકમાં-૬-(૭) લખેલા છે તેથી ગણના ગુણક-૬-(૭) આવ્યો એમ ગણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી કૂટના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે નક્ષત્ર ચરણાપરથી કૂટના કોષ્ટકમાં જ્યાં ખેડિના કોષ્ઠોએ એકઠા થાય ત્યાં લખેલો અંક કૂટના ગુણકનો અંક ગણવો.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી કૂટના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

વરના નક્ષત્ર આગળ અને કન્યાના નક્ષત્ર આગળ પણ ચોક્કડી છે. તે બન્નેના કોષ્ટકો જ્યાં એકઠા થાય ત્યાં પણ ચોક્કડી છે. તે ચોક્કડીના ખાંનામાં-૬-(સાત) કરેલા છે. તેથી કૂટના ગુણક-૭-(સાત) આવ્યો એમ ગણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી નાડીના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે નક્ષત્રોના ચરણાપરથી નાડીના કોષ્ટકમાં જ્યાં ખેડિના કોષ્ઠોએ એકઠા થાય ત્યાં લખેલો અંક નાડીના ગુણકનો અંક ગણવો.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી નાડીના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

વર કન્યાના નક્ષત્રો આગળ ચોક્કડીની નીશાની છે. વરના નક્ષત્રની ચોક્કડીની નીશાનીથી નીચે ઉતરતાં અને કન્યાના નક્ષત્રની ચોક્કડીની નીશાનીવાળા કોષ્ઠથી જમણી તરફ જતાં વર અને કન્યાના કોષ્ઠોનું જ્યાં એકઠું થવું થાય છે. ત્યાં ચોક્કડી કરેલી છે. ને તે ખાંનામાં-૮-(આઠ) લખેલા છે. તેથી વર કન્યાના નાડીના ગુણક-૮-(આઠ) આવ્યો એમ ગણવું.

॥ વર્ણથી નાડી મુધીના ગુણક ઉપરથી ગુણેકય કહાડવાની રીત ॥

ઉપર પ્રમાણે વર્ણથી નાડી મુધીના આવેલા ગુણકનો સરવાળો કરવાથી આવેલા અંકની સંખ્યા જોઈકું ગુણેકય આવ્યું એમ ગણવું.

॥ વર્ણથી નાડી મુધીના ગુણક ઉપરથી ગુણેકયનું ઉદાહરણ ॥

વર્ણથી અનુક્રમેનાડી મુધીના ગુણકનો સરવાળો કરતાં-૨૭-(સત્તાવીસ) થાય છે તે વર્ણથી નાડી મુધીનું ગુણેકય આવ્યું એમ ગણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી ગુણૈક્ય કહાડવાની રીત ॥

વર્ણાદિકની માફક સ્ત્રી પુરુષના નક્ષત્રોના ચરણા પ્રમાણે ગુણૈક્યના કોષ્ટક શોધતાં તે બન્નેના કોષ્ટકોનો જ્યાં મેલાપ થાય ત્યાં જે અંક લખેલો હોય તે અંક વર્ણથી નાડી સુધીના દરેકના ગુણકનું ઐક્ય આબ્યું એમ જાણવું અને તેને ગુણૈક્ય કહે છે.

॥ વગર ગુણકોએ કોષ્ટકપરથી ગુણૈક્ય કહાડવાનું ઉદાહરણ ॥

વર્ણાદિકના કોષ્ટકોની માફક વરના નક્ષત્ર આગળ તેમજ કન્યાના નક્ષત્રની આગળ ગુણૈક્યના કોષ્ટકમાં ચોક્કડીઓનું નીશાન કરેલું છે. તે ચોક્કડીઓવાળા બન્ને કોષ્ટકોનું જ્યાં એકઠું થયું થાય છે. તે કોષ્ટકમાં-૨૭-(સત્તાવીસ) લખેલા છે. તે પરથી વર્ણથી નાડી સુધીના દરેક ગુણકનું ગુણૈક્ય-૨૭-(સત્તાવીસ) આબ્યું એમ જાણવું.

॥ વર્ણ. વશ્ય. તારા. યોનિ. મૈત્રી. ગણ. કુટ. અને નાડી એ આઠેના જુદે જુદા ગુણક કહાડવાના કોષ્ટકો પ્રથમ બતાવ્યાં છે. તેમજ તે આઠેના ગુણક પ્રમાણે નવમું કોષ્ટક તે ગુણક આઠેના ગુણકોનું ઐક્ય એટલે ગુણૈક્ય કહાડવાનું પણ કોષ્ટક આપેલું છે. છતાં તેથી પણ વધારે સુગમતાને માટે જુદે જુદા કોષ્ટકો નહિ જોતાં એકજ કોષ્ટકમાં જોવાથી આઠેના ગુણકને ગુણકથી આવેલું ગુણૈક્ય તે સર્વે કોષ્ટક ઉપરથી સહેલાઈથી આવી શકે તેની રીત નીચે મુજબ છે. ॥

વર્ણથી નાડી સુધીના કોષ્ટકોની માફક વરના નક્ષત્રો અને ચરણ, કોષ્ટકમાં સીધી લીટીએ ડાબી બાજુથી જમણી બાજુ તરફ લખેલાં છે. અને કન્યાના ઉપરથી નીચે જતી લીટીએ કોષ્ટકમાં-અ-એટલે-અશ્વિની-અને-બ-એટલે-મરણી-નક્ષત્ર લખેલું છે. તેવીજ રીતે ઉપલી બાજુએ વરના નક્ષત્ર અને ચરણ, અને નીચેની બાજુએ કન્યાના નક્ષત્રો અને ચરણ, નીચે નીચે અનુક્રમે કોષ્ટકોમાં લખેલાં છે. તે પ્રમાણે ઉપલા કોષ્ટકોથી વરનું નક્ષત્ર અને ચરણ કયા કોષ્ટકમાં છે તે જોવું અને નીચલા કોષ્ટકોમાંથી કન્યાનું નક્ષત્રને ચરણ કયા કોષ્ટકમાં છે. તે જોવું. એ બન્ને કોષ્ટકો પ્રથમના કોષ્ટકની માફક જ્યાં આગળ એકઠા થાય તેના નીચેના નવે ખાંનામાં અનુક્રમે પહેલો વર્ણ, તે પછી વશ્ય, તે પછી તારા, તે પછી યોનિ-મૈત્રી-ગણ-કુટ અને નાડીના એક પછી એક અનુક્રમે ગુણક મુકેલા છે. એમ જાણવું. અને જેલા નવમા ખાંનામાં તે સર્વે ગુણકનો સરવાળો એટલે ઐક્ય મુકેલું છે. એમ જાણવું. એ પ્રમાણે સ્ત્રી પુરુષના નક્ષત્રો અને ચરણો પ્રમાણે બેઉના કોષ્ટકોનું જ્યાં મેલવું થાય, તેના નીચે લખેલાં નવે વાનાં

ને ખીજી ચરણથી ઓછું હોવાથી ખીજી ચરણમાં વરનો જન્મ થયો છે. એમ જાણવું, ।

ઉ૦—કન્યાના જન્મ નક્ષત્ર ઉપરથી ગતેષ્ટ અને ઉપર પ્રમાણે કન્યાના પુષ્ય નક્ષત્રના એક ચરણની ઘટયાદિ-૧૫-૩૪-છે, જે ખીજી ચરણની ઘટયાદિ ૧૫-૩૪-કરતાં ગતેષ્ટની ઘટયાદિ વધારે છે, માટે એક ચરણની ઘટયાદિ ત્રણ ધણી કરતાં ઘટયાદિ-૪૬-૪૨-થઈ, તે ત્રણ ધણી ઘટયાદિ કરતાં ગતેષ્ટ ઓછું છે, ને એક ચરણની ઘટયાદિને અમણી કરતાં, ઘટયાદિ-૩૧-૮-થઈ, તે ઘટયાદિ કરતાં ગતેષ્ટની ધરી-૪૦-ને-પણ-૩-છે, તેથી જે ચરણની ઘટયાદિ કરતાં. વધારે હોવાથી પુષ્ય નક્ષત્રના ત્રીજી ચરણમાં કન્યાનો જન્મ થયો એમ જાણવું, ।

(મોઢા કોષ્ટક ઉપરથી વર્ણના ગુણક કહાડવાની રીત.)

વર્ણના કોષ્ટકમાં ઉપલી આજુએ વરનું અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્ર ચરણ મહિત લખેલું છે. વરનો જે નક્ષત્રને જે ચરણ હોય તે કયા કોષ્ટકમાં છે તે શોધી કાઢવું. તેજ પ્રમાણે કોષ્ટકની શરૂઆતથી ડાબી બાજુએ નીચે નીચે કન્યાન અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રો ચરણ સહિત લખેલાં છે. અને કન્યાનું નક્ષત્રને તેનો ચરણ કયા કોષ્ટકમાં છે તે જોવું. હવે વરના નક્ષત્રનો કોઠો અને કન્યાના નક્ષત્રનો કોઠો એ બે નક્ષત્રના કોષ્ટકોનું એકઠું થવું કર્જળગ્યાએ થાય છે તે જોવું. જત્રેના કોષ્ટકનું એકઠું થવું ત્યાં થાય ત્યાં જે આંક લખેલો હોય તે આંક જેટલો ગુણક, વર કન્યાના વર્ણનો આવ્યો એમ જાણવું.

(વર્ણના કોષ્ટકપરથી વર્ણના ગુણકનું ઉદાહરણ.)

વર્ણના કોષ્ટકમાં જોતાં પુરૂષના નક્ષત્ર હસ્ત આગળ ત્યાં ચોકડીનું નીશાન કરેલું છે. તે કોષ્ટકમાં છે. અને કન્યાનું નક્ષત્ર પુષ્ય, કન્યાના નક્ષત્રો તરફ ત્યાં ચોકડી કરેલી છે તે કોષ્ટકમાં છે. પુરૂષના ચોકડીવાલા કોષ્ટકથી નીચે ઉતરતાં અને સ્ત્રીના નક્ષત્રથી જમણી બાજુ તરફ જતાં પૂરૂષ અને સ્ત્રીના બન્ને કોષ્ટક એકઠા થાય છે ત્યાંપણ ચોકડી કરેલી છે અને તે કોષ્ટકમાં (મુન) મુકી છે જેથી વર કન્યાના વર્ણનો ગુણક શૂન્ય છે એમ જાણવું.

॥ વર કન્યાના વશ્યનો કોષ્ટકપરથી ગુણક કહાડવાની રીત ॥

વર્ણની માફક વશ્યમાં પણ વરનું નક્ષત્ર ને ચરણનો કોઠો શોધવો તેજ પ્રમાણે કન્યાના નક્ષત્રના ચરણનો કોઠો શોધવો અને તે બન્ને કોષ્ટકોને મેળવતાં ત્યાં એકઠા થાય તે કોષ્ટકમાં જે આંક લખેલો હોય તે આંકની સંખ્યાનો ગુણક વરકન્યાના વશ્યનો આવ્યો એમ જાણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી વરકન્યાના વશ્યતું ઉદાહરણ ॥

વશ્યતા કોષ્ટકમાં વર્ણની માફક પુરૂષના હસ્ત નક્ષત્ર આગળ ચોકડી અને સ્ત્રીના પુરૂષ નક્ષત્ર આગળ ચોકડી કરેલી છે. પુરૂષના નક્ષત્રથી નીચે ઉતરતાં અને સ્ત્રીના નક્ષત્રથી જમણી બાજુ જતાં ત્યાંપણ ચોકડી કરેલી છે. તે ચોકડી વાળા ખાંતામાં ૦૧ (અડધો) લખેલો છે તેથી વર કન્યાના વશ્યનો ગુણક ૦૧ (અડધો) આવ્યો એમ જાણવું.

॥ કોષ્ટકપરથી તારાના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે તારાના કોષ્ટકમાં વરકન્યાના નક્ષત્રોનાં ચંચલુના કાઠા શોધવા અને તે કાઠા જ્યાં એકઠા થાય તે કાઠામાં લખેલા અંકની સંખ્યા જોડેલો અંક તારાના ગુણકનો જાણવો.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી તારાના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

ઉપર પ્રમાણે વરના નક્ષત્ર આગળ તેમ કન્યાના નક્ષત્ર આગળ અને તે બે કોષ્ટકોનું જ્યાં એકઠું થયું થાય છે. ત્યાં આગળ એમ ત્રણ કોષ્ટકો ચોકડીની નીચાની છે. તે સ્ત્રી પુરૂષના નક્ષત્રોની ચોકડીઓના કોઠાથી બન્ને કોઠાનું એકઠું થયું થયું. ત્યાંની ચોકડીવાળા કોષ્ટકમાં ૧૧ (દોઢ) લખેલો છે તેથી વર કન્યાના તારાનો ગુણક ૧૧ આવ્યો એમ જાણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી ચોનીના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે વર કન્યાના નક્ષત્ર ચરણોના બન્ને કોઠાઓ ચોની કોષ્ટકમાં જ્યાં એકઠા થાય ત્યાં તે ચોનીના ગુણક જાણવો.

॥ કોષ્ટકપરથી ચોનીના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

વર કન્યાના નક્ષત્રો આગળ ચોનીના કોષ્ટકમાં ચોકડી કરેલી છે. ત્યાંથી બન્ને કોઠા જ્યાં એકઠા થાય છે ત્યાં ચોકડી હવા ખાંતામાં ૩ (ત્રણ) લખેલા છે માટે ચોનીના ગુણક ૩ (ત્રણ) આવ્યો એમ જાણવું.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી મૈત્રીના ગુણક કહાડવાની રીત ॥

એજ પ્રમાણે મૈત્રીના કોષ્ટકમાં એડિના નક્ષત્ર ચરણના કોઠાઓનું એકઠું થયું જ્યાં થાય તે કોઠાનો અંક મૈત્રીના ગુણકનો જાણવો.

॥ કોષ્ટક ઉપરથી મૈત્રીના ગુણકનું ઉદાહરણ ॥

એજ પ્રમાણે મૈત્રીના કોષ્ટકમાં વર કન્યાના નક્ષત્ર આગળ ચોકડી છે અને ત્યાંથી બન્ને કોઠા જ્યાં એકઠા થાય છે ત્યાં ચોકડીના નીચાનીના ૪ કોઠામાં ૧ (એક) કરેલો છે જેથી મૈત્રીના ગુણક ૧ (એક) આવ્યો એમ જાણવું.

સહૈલાધી આવી શકે છે. એટલે ગુણક અને ગુણૈક્ય વિના પ્રયાસે આ કોષ્ટક-પરથી જોઈ શકાય છે.

ગુણકોના ઉદાહરણને માટે વરની રાશિ કન્યા, અને તેનો સ્વામી બુધ, નક્ષત્ર હસ્ત, અને ચરણ ચોથામાં જન્મ થયો છે. જ્યારે કન્યાની રાશી કર્ક, સ્વામી ચંદ્ર, નક્ષત્ર પુષ્ય, અને ચરણ ખીઝમાં જન્મ થયો છે. એ બન્ને વર કન્યાના નક્ષત્ર અને તેના ચરણોપરથી ગુણક અને ગુણૈક્યના ઉદાહરણ નીચે મુજબ છે.

ક-ન-૨૪-વાળા પૃથ્વિમાં-વરનું નક્ષત્ર હસ્ત, અને તેજ પૃથ્વિમાં કન્યાનું નક્ષત્ર પુષ્ય, એ બેજી આગળ ચોક્કી કરેલી છે. તે હસ્તની નીચે જિતરતી લીટીને પુષ્યનીજમણી બાજુ જતી લીટી જ્યાં એકઠી થાય છે ત્યાં વર્ણાદિક આઠ કોષ્ટકમાં મલી આઠ ચોક્કડીયો કરેલી છે તે જોતાં વર્ણનો ગુણ-૦-વશ્યનો-૦-૧-તારાનો ૧-૧-યોનીના-૩-મંત્રીનો-૧-ગણના-૬-કુટના-૭-ને નાડીના-૮-એમ વર્ણથી નાડી સુધીના જુદે જુદા ગુણક આવ્યા તેવીજ રીતે નવમા ખાનામાં તે દરેક ગુણકનું ગુણૈક્ય (સરવાળો-૨૭-મુકેલો છે.) એ પ્રમાણ ગુણકને ગુણૈક્ય એકી વખતે પ્રથક પ્રથક નીકળી શકે છે.

ગુણક (કોક્કડી) કહાડવાનું ઉદાહરણ—વરની રાશિ કન્યા, સ્વામી-બુધ, નક્ષત્ર હસ્ત, ચરણ ખીજે છે; અને કન્યાની રાશિ કર્ક, સ્વામી ચંદ્ર, નક્ષત્ર પુષ્ય, ચરણ ત્રાજી છે. તે ઉપરથી વર કન્યા અને બેઉનાં વર્ણ વિગેરે નીચે કોષ્ટકમાં લખ્યા મુજબ છે.

૧—કન્યાનો વર્ણ જિંચો છે માટે તેનો ગુણક-૦-થયો, ૨—વરની રાશિ કન્યા મનુષ્ય છે, અને કન્યાની રાશિ કર્ક જળચર છે. તે મનુષ્ય અને જળચર રાશિ હોવાથી તેનો ગુણક ૦૧ થયો, ૩—વરની તારા, ૫-ખરાબ છે તે કન્યાની તારા, ૬-સારી છે. માટે તેનો ગુણક ૧૧ થયો, ૪—વરની યોગિ બેંશ, તે કન્યાની યોગિ બકરો છે, તે બેઉ સાથે રહી શકે છે. માટે તેને સાધાન્ય મિત્રતા છે, તેથી તેનો ગુણક ૩, થયો. ૫—વરની રાસના સ્વામી બુધની મંત્રીમાં કન્યાની રાશિનો સ્વામી ચંદ્ર રાત્રુ છે, માટે વરની મંત્રીમાં રાત્રુ, અને ચંદ્રમાં બુધ મિત્ર છે માટે કન્યાની મંત્રીમાં મિત્ર છે; તે મિત્ર અને રાત્રુ થવાથી તેનો ગુણક ૧ થયો. ૬—વરનો મણદેવ, તે કન્યાનો પણ દેવગણ છે માટે બેઉના બધા એકજ હોવાથી તેનો ગુણક ૬, થયો ૭—વર કન્યા પામે ૧૧ અને કન્યા વર પામે ૩, માટે છે. તેથી કુલ ચાર છે. યોગિમાં વેર નથી પણ નુદૂર છે, માટે તેનો ગુણક ૭, થયો. ૮—બેઉની નાડીઓ જુદેજુદી છે. તેથી તેનો ગુણક ૮, થયો. એ રીતે આપેલા વર્ણથી તે નાડી સુધીના ગુણકનો સરવાળો કર્યો તે

૨૭ ગુણક થયો. તેમાં ૧૮ ઉપર જેના ગુણક આવે, તેની સાથે સારી જાણવી. તે આ સાથે ધણીજ સરસ છે, એમ જાણવું. ગુણક કાવવા માટે જાણુના કાષ્ટક પ્રમાણે લખીને ગુણક મુકી તેનો સરવાળો કરવો.

વરતી સંધિ કન્યા, સ્વામી પુષ્પ, નક્ષત્ર હસ્ત, ચરણ ૪ થો.		વૃદ્ધ.	કન્યાની સંધિ, કંઈ, સ્વામી ચં દ્ર, નક્ષત્ર પુષ્પ, ચરણ ૨ નો.	
૧	વર્ણ	યેશ્ય	૦	આઠાણુ
૨	વરય	મનુષ્ય	૦૧	વળાચર
૩	તારા	૫	૧૧	૬
૪	યોની	જેંશ	૩	અકરો
૫	મૈત્રી	સત્	૧	મિત્ર
૬	ગણ	દેવ	૬	દેવ
૭	કૂટ	૧૧	૭	૩
૮	નાડી	આઘ	૮	મધ્ય
ગુણકનો સરવાળો			૨૭	

નાના કોષ્ટકે ઉપરથી
ગુણક (કોષ્ટક)
લાવવાની રીત.

નીચે વર્ણ, વરય, તારા, યોની, મૈત્રી, ગણ, કૂટ, નાડી, નાં કોષ્ટકો મુકેલાં છે. તેમાં ઉપલી જાણુ વરનાં અને નીચેની જાણુમાં કન્યાના વર્ણ વિગેરેથી જોવું. તે વરના વર્ણ વિગેરેનો ઉભો કોષ્ટક અને કન્યાના વર્ણ વિગેરેનો આડો કોષ્ટક ત્યાં એકઠો થાય, ત્યાં

સખેલા ગુણક મળેલા જાણવા. તેની રીતે આઠ કોષ્ટકમાં ગુણક સંધિને તેનું એક કરવું. (સરવાળો કરવો) તે સહેલાઈથી આઠે વાંતાના ગુણક નીકળશે. ઉદાહરણ—વર્ણના કોષ્ટકમાં વરના વર્ણ, વેશ્યની ઉભી અને કન્યાના વર્ણ, આઠાણુની આડી લીટી ત્યાં એકઠી થાય છે, ત્યાં ગુણક ૦ સખેલો છે. માટે વર્ણનો ગુણક ૦ થયો; વરના કોષ્ટકમાં વર્ણની મનુષ્ય સંધિની ઉભી અને કન્યાની જળાચર સંધિની આડી લીટી ત્યાં એકઠી થાય છે ત્યાં ગુણક ૦૧ સખેલો છે. તેથી વરના ગુણક ૦૧ થયો; તારા કોષ્ટકમાં ૫ અને ૬ ની ઉભી આડી લીટી ત્યાં એકઠી થાય છે ત્યાં ગુણક ૧૧ છે. માટે તારાનો ગુણક ૧૧ થયો; યોની કોષ્ટકમાં વરની યોની જેંશની ઉભી, ને કન્યાની યોની અકરોની આડી લીટીએ એકઠી થાય છે ત્યાં ૩ છે. માટે યોનીનો ગુણક ૩ થયો; મૈત્રી કોષ્ટકમાં વરની સંધિના સ્વામી પુષ્પની ઉભી, અને કન્યાની સંધિના સ્વામી ચંદ્રની આડી લીટી ત્યાં મળે છે ત્યાં ૧ છે. માટે તેનો ગુણક ૧ થયો; ગણના કોષ્ટકમાં વરના ગણ દેવની ઉભી, અને કન્યાના મધ્ય દેવની આડી લીટી ત્યાં મળે છે, ત્યાં ૬ સખેલો છે. માટે ગણનો ગુણક ૬ થયો; કૂટના કોષ્ટકમાં વરની સંધિ કન્યા તેની ઉભી, અને કન્યાની સંધિ કંઈની આડી લીટી ત્યાં મળે છે, ત્યાં ૭ છે. માટે કૂટનો ગુણક ૭ થયો; નાડીના

કોષ્ટકમાં વરની નાડી આઘની ઉભી, અને કન્યાની નાડી મધ્યની આડી લીટીઓ ત્યાં મળે છે ત્યાં ૮ છે માટે નાડીનો ગુણક ૮ થયો. એ રીતે આવેલા ગુણક અનુક્રમે ૦-૦૧-૧૧-૩-૧-૬-૭-૮ નો સરવાળો કર્યો, તો ગુણક ૨૭ થયો.

વિશેષ ખુલાસો—ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે નીચે લખેલાં કોષ્ટકો ઉપરથી ગુણક જોવા પણ વર ને કન્યા બેઉની રાશિઓના સ્વામીઓ પરસ્પર મિત્ર હોય ને કૂટના ૭ ગુણક મળેલા હોય તો ગણના કોષ્ટકમાં ગમે તેટલા ગુણક હોય તે ન લેતાં ગણના ગુણક ૬ જાણવા. વર અને કન્યાની એક રાશિ અને નક્ષત્ર જુદું હોય અથવા બેઉની રાશિ એક નક્ષત્ર એક ને ચરણ જુદા હોય તો મૈત્રી, ગણ, અને નાડીના કોષ્ટકોમાંના ગુણક ન લેતાં મૈત્રીના ૫, ગણના ૬, અને નાડીના ૮ ગુણક જાણવા તથા નૃદ્વર હોય તો તે ખરાબ છે છતાં પણ શુભ જાણવું. કૂટના કોષ્ટકમાં ગુણક ૦ હોય પણ સ્ત્રી દ્વર હોય અને વર તથા કન્યાની યોનીમાં મિત્રતા હોય તો તેના ૪, ને યોનીમિત્રતા તથા સ્ત્રી દ્વર બેમાંનું એક હોય તો ૧, ને એક ન હોય તો ૦ તેમજ કોષ્ટકમાં ૭ ગુણક હોય પણ નૃદ્વર હોય ને બેઉની યોનીઓ શત્રુ હોય તો તેના ૬ ગુણક જાણવા તેમજ કોષ્ટકમાં ૭ ગુણક હોય પણ વર અને કન્યા બેઉનાં નક્ષત્ર એક હોય ને તેના એકજ ચરણમાં જન્મ હોય તો તેનો ગુણક ૦ જાણવો.

વર કોષ્ટક.						વરુ કોષ્ટક.					
વર	ચ.	મા.	જ.	વ.	કી.	વર	જ્ઞા.	ક્ષ.	વે.	શુ.	
ક-યા						ક-યા					
ચ.	૨	૧	૧	૦	૧	જ્ઞા.	૧	૦	૦	૦	
મા.	૧	૨	૦	૧	૦	ક્ષ.	૧	૧	૦	૦	
જ.	૧	૦	૧	૨	૧	વે.	૧	૧	૧	૦	
વ.	૦	૦	૧	૨	૦	શુ.	૧	૧	૧	૧	
કી.	૧	૦	૧	૦	૨						

નાડી કોષ્ટક.				ગણ કોષ્ટક.			
વર	આઘ	મધ્ય	આડ	વર	દેવ	મનુષ્ય	રાક્ષસ
ક-યા				ક-યા			
આઘ	૦	૮	૮	દેવ	૬	૫	૧
મધ્ય	૮	૦	૮	મનુષ્ય	૬	૬	૦
આડ	૮	૮	૦	રાક્ષસ	૦	૦	૬

[illegible]

તારા કોષ્ટક.										ગ્રેત્રી કોષ્ટક.							
વર	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	વર	સુ.	ચં.	મં.	બુ.	ગુ.	શુ.	ય.
ક્ર-યા										ક્ર-યા							
૧	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩	સુ.	૫	૫	૫	૪	૫	૦	૦
૨	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩	ચં.	૫	૫	૪	૧	૪	૧૧	૧૧
૩	૧૧	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૧૧	મં.	૫	૪	૫	૧૧	૫	૩	૧૧
૪	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩	બુ.	૪	૧	૧૧	૫	૧૧	૫	૪
૫	૧૧	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૧૧	ગુ.	૫	૪	૫	૧૧	૫	૧૧	૩
૬	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩	શુ.	૦	૧૧	૩	૫	૧૧	૫	૫
૭	૧૧	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૦	૧૧	૧૧	ય.	૦	૧૧	૧૧	૪	૩	૫	૫
૮	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩								
૯	૩	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૧૧	૩	૩								

[illegible]

ਸੰ-3 ਪਾਸ਼.

[illegible]

॥४॥ ॥४॥

[illegible]

મં.જી થોમિ.

[illegible]

• ۱۹۷۱

[illegible]

નં. ૫, મેન્ડી.

[illegible]

[illegible]

नं० ६०५५४:-

42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.	66.	67.	68.	69.	70.	71.	72.	73.	74.	75.	76.	77.	78.	79.	80.	81.	82.	83.	84.	85.	86.	87.	88.	89.	90.	91.	92.	93.	94.	95.	96.	97.	98.	99.	100.																																									
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.	66.	67.	68.	69.	70.	71.	72.	73.	74.	75.	76.	77.	78.	79.	80.	81.	82.	83.	84.	85.	86.	87.	88.	89.	90.	91.	92.	93.	94.	95.	96.	97.	98.	99.	100.

• ૧૯૮૩ •

[illegible]

శ్రీ

[illegible]

ਕੰਧਾ	ਅ	ਭ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬	੧੭	੧੮	੧੯	੨੦	੨੧	੨੨	੨੩	੨੪	੨੫	੨੬	੨੭	੨੮	੨੯	੩੦	੩੧	੩੨	੩੩	੩੪	੩੫	੩੬	੩੭	੩੮	੩੯	੪੦	੪੧	੪੨	੪੩	੪੪	੪੫	੪੬	੪੭	੪੮	੪੯	੫੦	੫੧	੫੨	੫੩	੫੪	੫੫	੫੬	੫੭	੫੮	੫੯	੬੦	੬੧	੬੨	੬੩	੬੪	੬੫	੬੬	੬੭	੬੮	੬੯	੭੦	੭੧	੭੨	੭੩	੭੪	੭੫	੭੬	੭੭	੭੮	੭੯	੮੦	੮੧	੮੨	੮੩	੮੪	੮੫	੮੬	੮੭	੮੮	੮੯	੯੦	੯੧	੯੨	੯੩	੯੪	੯੫	੯੬	੯੭	੯੮	੯੯	੧੦੦
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

નં. ૮ નાં ૩.

202

નં. ૮ ગુણેશ્ય.

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

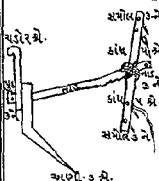
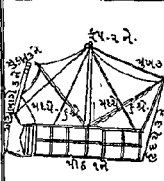

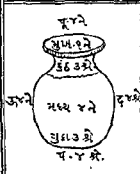

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

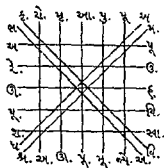
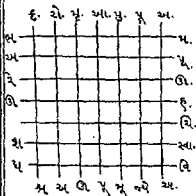
બુદ્ધ તો ભાતીંગડ.

ફલચક.	નોકા ચક.	ખડા ચક.																		
 <p>ચડોરમે. સમોલ ૩ મે. કાંધ કાંધ સમોલ ૩ મે. ચાણી ૩ મે.</p>	 <p>કાંધ ૨ મે. મખત માલિ. ૫ મે. મથો ૫ મે. પીઠ ૧ મે. લેદર ૩ મે.</p>	 <p>મુખી. સંપડમે ૩ મે. ચાણી ૩ મે. ચાણી ૩ મે. ચાણી ૩ મે.</p>																		
કલશી ચક.	વૃષભ ચક.	ચામ્પ ચક.																		
 <p>પૂરને મખ. ૧ મે. કલ ૩ મે. મથ ૪ મે. ચુલ ૩ મે. ચ. ૪ મે.</p>	 <p>પીઠ ૩ મે. મખત ૩ મે. માલિ. ૫ મે. મથો ૫ મે. ચાણી ૩ મે.</p>	 <p>પીઠ ૩ મે. માલિ. ૫ મે. મથો ૫ મે. ચાણી ૩ મે.</p>																		
રથ ચક.	દિશા કલચક.	વાર પારાચક.																		
 <p>પાણ ૩ મે. મા. ચાણી ૩ મે. કાંધ ૩ મે. ચાણી ૩ મે.</p>	<table border="1" data-bbox="383 1205 683 1585"> <tr> <td>કા</td><td>૪</td><td>અ</td></tr> <tr> <td>કા</td><td>૨</td><td>કા</td></tr> <tr> <td>વા. ચા.</td><td>૪</td><td>કા. ને.</td></tr> </table>	કા	૪	અ	કા	૨	કા	વા. ચા.	૪	કા. ને.	<table border="1" data-bbox="694 1205 994 1585"> <tr> <td>કા</td><td>૪</td><td>અ.</td></tr> <tr> <td>કા</td><td>૨</td><td>કા.</td></tr> <tr> <td>વા. ચા.</td><td>૪</td><td>કા. ને.</td></tr> </table>	કા	૪	અ.	કા	૨	કા.	વા. ચા.	૪	કા. ને.
કા	૪	અ																		
કા	૨	કા																		
વા. ચા.	૪	કા. ને.																		
કા	૪	અ.																		
કા	૨	કા.																		
વા. ચા.	૪	કા. ને.																		

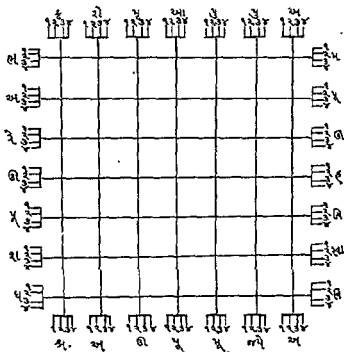
કુદરતી માર્તિહુડ.

સમ શાલાકા ચક્ર.

પંચ શાલાકા ચક્ર.

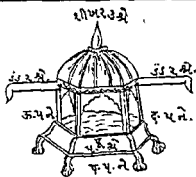
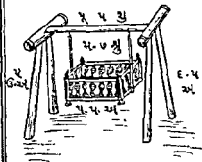

સમ શાલાકા પાદ વેધ ચક્ર.

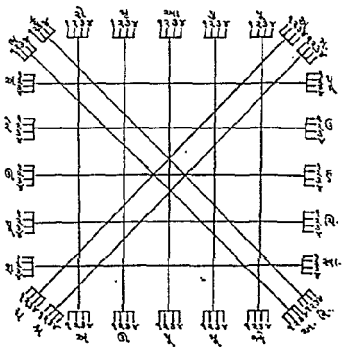

પાસણાનું ચક્ર

પાલખીનું ચક્ર

પંચ રાસાકા પાદવેદ્ય ચક્ર.

સ્ત્રીણામષ્ટમવર્ષત ત્રિપુ નૃણાં ચીર્ણવ્રતાનામયુ-

ક્ષવદ્દેવત્ર ચ રાધમાઘયુગયો માર્ગે વિવાહઃ શુભઃ ।

જ્યેષ્ઠં પૂર્વજયોસ્ત્યજેદ્દિમરુચિં જ્ઞેજ્યોનસ્વેટાન્વિતં

યન્માસાદિ જનુર્મઘં પ્રથમકે ગર્ભે ત્યજેન્નાનુજે ॥ ૧૩ ॥

અન્વય—સ્ત્રીણાં અષ્ટમવર્ષતઃ ત્રિપુ ચીર્ણવ્રતાનાં નૃણાં અ-
યુક્તુ અવ્દેષુ ચ અત્ર રાધમાઘયુગયોઃ માર્ગે વિવાહઃ શુભઃ પૂર્વજયોઃ
જ્યેષ્ઠમ્ ત્યજેત્ જ્ઞેજ્યોનસ્વેટાન્વિતમ્ દિમરુચિમ્ (ત્યજેત્) યત્ જનુ-
ર્મઘમ્ માસાદિ (તત્) પ્રથમકે ગર્ભે ત્યજેત્ અનુજે ન ॥ ૧૩ ॥

અન્વયાર્થ—સ્ત્રીણામ્ કન્યાઓને અષ્ટમવર્ષતઃ આઠમા વર્ષથી ત્રિપુ
પુરુષ વર્ષોમાં ચીર્ણવ્રતાનામ્ સમાપ્ત પ્રતવાળા નૃણામ્ પુરુષોને અયુક્તુ એકી
અવ્દેષુ વર્ષોમાં ચ અને અત્ર એ એકી વર્ષોમાં રાધમાઘયુગયોઃ વૈશાખ ને
માઘથી બે માસોમાં માર્ગે માર્ગશીર્ષમાસમાં વિવાહઃ વિવાહ શુભઃ શુભ છે
પૂર્વજયોઃ પ્રથમ સંતાનને જ્યેષ્ઠમ્ ન્યેષ્ઠમાસ ત્યજેત્ ત્યાગ કરવો, જ્ઞેજ્યો-
નસ્વેટાન્વિતમ્ બુધશુક્રશિવાય અહોથી યુક્ત દિમરુચિમ્ ચંદ્રમાને (ત્યજેત્)
ત્યાગ કરવો, યત્ ને જનુર્મઘમ્ જન-મના માસાદિ માસ વિશેર (તત્)
તે માસાદિક પ્રથમકે પહેલા ગર્ભે ગર્ભમાં ત્યજેત્ ત્યાગ કરવાં અનુજે પછી
થયેલાં સંતાનમાં ન ત્યાગ કરવાં નહિ, ॥ ૧૩ ॥

ભાવાર્થ—કન્યાને ૮-૯-૧૦ એ વર્ષોમાં, અને વરને મેખલા-
બંધનનું વિસર્જન (છોડવું,) થયા પછી એકીવર્ષોમાં વિવાહ
(લગ્ન) કરવો,

॥ વિવાહના માસે, ॥

માર્ગશીર્ષ-માઘ-ફાગલુ-વૈશાખ-ન્યેષ્ઠ-એ માસોમાં વિવાહ
કરવો, તેમાં પણ વર-કન્યા બંને પ્રથમ સંતાન હોય તો ન્યેષ્ઠમાસ
લેવો નહિ, બેમાંથી એકજ પ્રથમ સંતાન હોય તો, ન્યેષ્ઠમાસ
લેવામાં વિશેષ હરકત નથી,

॥ લગ્નશુદ્ધિ. ॥

ગુપ્ત અને ગુરૂ વિનાના ગ્રહો સાથે ચંદ્રમા હોય તો તે સારા નહિ, અને શ્લોક ત્રીજામાં કહેલા જન્મમાસાદિ^૧ પહેલા સંતાનના વિવાહમાં લેવા નહિ, તે પછીના સંતાનોના વિવાહમાં લેવાની હરકત નથી,^૨

(વિવાહના માસમાં વિશેષતા.)

મુ-ર્ચિ-૦-મિથુનકુંભમૃગાલિટ્ટપાજગે મિથુનગેડવિ રવૌ ત્રિલવે શુચેઃ ।

અલિમૃગાજગતે કરપીઢજં ભવતિ કાર્તિકપૌષમધુષ્વપિ (૨૦)

અર્થ—મેષ, વૃષભ, મિથુન, વૃશ્ચિક, મકર, ને કુંભરાશિમાં સૂર્ય હોય ત્યારે, વિવાહ થાય છે, તેમાં મિથુનના સૂર્યમાં આષાઢમાસની શુદ્ધ ૧-થી-૧૦-મુધી વિવાહ થાય છે, વશી કાર્તિકમાં વૃશ્ચિકનો, પૌષમાં મકરનો, અને ચત્રમાસમાં મેષનો સૂર્ય હોય તો વિવાહ કરવો શુભ છે, (૨૦)

ઝ્યો-ર્ચિ-૦-ઇતિ સત્યપિ સન્મધૂત્તદાર્દ્ધે મિહિરેડજે ૧ ચ સહસ્ય કૃષ્ણપક્ષઃ ।

મકરે ૧૦ જિતુમે ૩ દશશુકાલઃ શુચિગઃ સર્વજનેષુ પૂર્વે દષ્ટઃ (૨૧)

અર્થ—ચૈત્રમાસમાં મેષના સૂર્ય હોય તો તે માસની વદીના ૧૫ દિવસ, પૌષમાં મકરના સૂર્ય હોય તો તે માસની વદીના ૧૫ દિવસ, અને આષાઢમાસમાં મિથુનના સૂર્ય હોય તો તે માસના શુદ્ધના પહેલા ૧૦ દિવસો વિવાહમાં શુભ જાણવા, (૨૧)

સિતપંચદશી ચુમધ્યર્માર્જે કૃતિનોઽહર્દશકં વિદુર્વિવાહે ।

રુદ્રરાજગુરં ગુરોઃ પ્રતિષ્ઠામપહાયોશનસંથ લગ્નમિષ્ટમ્ (૨૨)

અર્થ—પંડિતો કાર્તિકમાસની શુદ્ધ ૧૦ થી વદી ૫-મુધીમાં વિવાહ કરવાનું કહે છે, પરંતુ ગુરૂ-શુક્રનો અસ્ત છોડીને શુભ ઈષ્ટકાલ શોધી શુભ લગ્નમાં વિવાહ કરવો, (૨૨)

૧—જન્મમાસાદિથી જન્મનો માસ જન્મનું નામ—અને જન્મનીતિય પહેલા ગર્ભના પુત્ર કે પુત્રીના માટે લેવું નહિ,

૨—આબ્યાબત ફક્ત વિવાહમાં જ જાણવી, તે શિવાયના દરેક મુદ્દોમાં દરેક સંતાનના માટે અવશ્યજન્મમાસાદિ ત્યાગ કરવા,

(પ્રથમગર્ભે માર્ગશીર્ષમાસ ત્યાગ કરવા આખત.)

મરદ્વાજઃ—માર્ગશીર્ષે તથા જ્યેષ્ઠે ક્ષૌરં પરિણયવ્રતમ્ ।

આદ્યપુત્રદુહિત્રોશ્ચ યત્નતઃ પરિવર્જયેત્ (૨૩)

અર્થ—જ્યેષ્ઠમાસની માફક માર્ગશીર્ષમાં પણ પહેલા ગર્ભમાં જન્મેલાં વરકન્યાનો વિવાહ અને ક્ષૌરકર્મ થઈ શકતું નથી, (૨૩)

(વાગ્દાનનું—મુ૦)

મુ-ગ૦—વિવાહોદિતમે પૂર્વા ધનિષ્ઠા કૃત્તિકાશ્રવે ।

કુમારીવરયોઃ કાર્યં વરણં ચ શુભેઽહનિ (૨૪)

અર્થ—વિવાહમાં કહેલાં નક્ષત્રો, કૃત્તિકા, પૂર્વા—ક. શ્રવણ, ધનિષ્ઠા; એ નક્ષત્રો, અને શુભ દિવસે, વરકન્યાના વિવાહ માટે વાગ્દાન (ચોલ્લો) કરવો શુભ છે, (૨૪)

(જ્યેષ્ઠમાસમાં પહેલા ગર્ભના બાલકના વિવાહવિષે ખુલાસો,)

જ્યેષ્ઠદ્વં મધ્યમં સંપ્રદિષ્ઠં ત્રિજ્યેષ્ઠં ચૈત્રૈવ યુક્તં કદાપિ ।

કેચિત્સૂર્યં વન્દિતં પ્રોજ્ઞય ચાહુ નૈવાન્યોન્યં જ્યેષ્ઠયોઃ સ્યાદ્વિવાહઃ (૨૫)

અર્થ—પહેલા ગર્ભનો વર હોય, ને જ્યેષ્ઠમાસ હોય, અથવા પહેલા ગર્ભની કન્યા અને જ્યેષ્ઠમાસ હોય તો તે વિવાહ મધ્યમ કહેલો છે, તેમજ જ્યેષ્ઠમાસ હોય, અને વરકન્યા પણ અને પહેલા ગર્ભનાં હોય, એ પ્રમાણે ત્રણે સાથે હોય તો કદાપિ વિવાહ કરવો નહિ, કોઈ પંડિતનો મત એવો છે કે કૃત્તિકાનો મૂર્ધ છોડીને જ્યેષ્ઠમાં પણ વિવાહ કરવો, પરંતુ તે વિવાહ સર્વાનુમતે સિદ્ધ નથી, (૨૫)

(શાસ્ત્રસિદ્ધ લગ્નની પદ્ધતિ.)

પિત્રા માત્રા તથા મિત્રા દત્તા યા તોયધારયા ।

વિમાત્રિસુહૃદાં સાક્ષ્યં કૃત્વા સોદ્વાહિતા ભવેત્ (૨૬)

અર્થ—પિતા, માતા, અને બાપજો, પોતાના હાથમાં જન્મ લેઈને, બ્રાહ્મણ અગ્નિ અને મિત્રોના દેખતાં, જે કન્યાદાન કર્યું હોય, તેને શાસ્ત્રસિદ્ધ લગ્ન કહે છે, (૨૬)

(સ્ત્રીપુરુષને વિવાહમાં-ગુરુ-સૂર્યના અલવિષે)

ગુરુઃ—સ્ત્રીણાં ગુરુવલેનૈવ વિવાહઃ શોભનઃ સ્મૃતઃ ।

વરસ્પાર્કવલં ગ્રાહ્ય મૈત્રવં તૂભયોરપિ (૨૭)

અર્થ—વિવાહમાં સ્ત્રીએને ગુરુનું બલ, અને પુરુષને સૂર્યબલ જોવું, તેમજ બંનેને ચંદ્રનું બલ જોવું, (૨૭)

મુપ્ર૦—દ્વિરચર્યો દ્વાદશસ્તુર્યોઽધ્યાષ્ટમસ્ત્રિગુણાર્ચનાત્ ।

અર્થ—વરને ૪-૧૨-મેા સૂર્ય હોય તો બમણું પૂજન કરવાથી શુભ થાય છે, અને આઠમેા હોય તો ત્રણગણું પૂજન કરવાથી તેનેા દોષ નાશ પામે છે,

ચત્રાર્કગુર્વોરપિનૈધનાંત્યે જન્માદિદુઃસ્થાનગયો દ્વયો વા ।

एकस्य पूजा मपि तत्र कृत्वा पाणिग्रहं कार्यमतः कदाचित् (૨૮)

અર્થ—અતિ આવશ્યકતામાં વરને કન્યાને સૂર્ય અને ગુરુ બંને ૪-૮-૧૨ જેવા ખરાબ સ્થાનમાં રહ્યા હોય તો પણ તે બંનેમાંથી એક ચંદ્રનું પૂજન કરીને વિવાહ થઈ શકે છે, (૨૮)

(ગુરુના દોષનેા પરિહાર,)

મુ-ગ૦—ગુરુઃ સ્વોચ્ચે સ્વમૈત્રે વા સ્વાંશે વર્ગોત્તમેઽપિ વા ।

શુભસ્તુર્યાષ્ટમોઽત્યોપિ નીચારિસ્થઃ શુભોપ્યસત્ (૨૯)

અર્થ—૧ ગુરુ ૪-૮-૧૨ મેં રહેલો હોય, નીચેનો કે શત્રુના ઘરમાં રહેલો હોય, પરંતુ તે ગુરુ કર્કરાશિ (ઉચ્ચ) નો હોય, અથવા પોતાના મિત્રની રાશિ ૧-૫-૮ માં હોય, તેમજ પોતાના નવમાંથમાં હોય, કે પોતે વર્ગોત્તમી હોય તો તે અશુભ ગુરુ હોવા છતાં પણ શુભ સમજવો, (૨૯)

અર્કગુર્વોર્વલં ગૌર્યા રોહિણ્યર્કવલા સ્મૃતા ।

કન્યા ચંદ્રવલા પ્રોક્તા વૃષલી લગ્નતો વલા (૩૦)

૧—સંસ્કારપ્રકરણ પૃ. ૮૦ માં આને મસતી કેટલીક ખાતર સમજાવી છે તે જોવી.

અર્થ—૮-વર્ષની કન્યાને રવિ અને શુક્રનું બલ જોવું, ૯-વર્ષની કન્યાને શકત સૂર્યનું બલ જોવું, ૧૦-વર્ષની કન્યાને ચંદ્રબલ જોવું, અને તે ઉપરાંત ઉમ્મર યર્ષ હોય તો શકત લગનનુંજ બલ જોઇને વિવાહ કરવો શુભ છે, (૩૦)

(અશુભ ચંદ્ર બાબત.)

દ્વિપંચનવમે શુભલે ચંદ્રમાઃ શ્રેષ્ઠ ઇચ્યતે ।

અષ્ટમે દ્વાદશે કૃષ્ણે ચતુર્થે શ્રેષ્ઠ ઇચ્યતે (૩૧)

અર્થ—શુકલપક્ષમાં ૨-૫-૮ મા ચંદ્રમાનો દોષ નથી, તેમજ કૃષ્ણપક્ષમાં ૪-૮-૧૨ મા ચંદ્રમાનો દોષ નથી, (૩૧)

(બારમા ચંદ્રને માટે વિશેષ.)

સુ-પ્ર૦—ઉત્સવે ચાભિપેકે ચ જનને વ્રતવંધને ।

પાણિગ્રહે પ્રયાણે ચ શશિર્દ્વાદશઃ શુભઃ (૩૨)

અર્થ—માંગલિક ઉત્સવ, રાજ્યાભિષેક, જન્મકાલ, જનોઈ, વિવાહ, અને પ્રયાણમાં ૧૨ મો ચંદ્રમા શુભ કહેલો છે, (૩૨)

(પુરૂષને ધાતચંદ્ર.)

જ્યોતિઃસારે—ચંદ્ર ભૂત ગ્રહા નેત્રે રસા દિક્ ચન્દિ સાગરાઃ ॥

વેદ વસુ શિવાઽ દિત્યાઃ કાલચંદ્રઃ પ્રકીર્તિતઃ (૩૩)

અર્થ—પુરૂષની મેષરાશિથી મીનરાશિ સુધી અનુક્રમે ૧,૫,૯,૨,૬,૧૦, ૩,૭,૪,૮,૧૧,૧૨, કાલચંદ્ર કહેલો છે, (૩૩)

(સ્ત્રીને ધાતિકચંદ્ર.)

શશિ નાગ શૈલાંક રાગાગ્રિ વેદાઃ કરૌ દિક્ શિવા પાંડવા શ્ચિત્રમાનુઃ ।

વિવાહે તથાન્યે શુભે કામનીયે

ક્રમાત્ કાલચંદ્રો હ્યયં વર્જનીયઃ (૩૪)

અર્થ—સ્ત્રીની મેધરાશિથી મીનરાશિ સુધી અનુક્રમે ૧,૮,૭,૯,૬,૩,૪, ૨,૧૦,૧૧,૫,૧૨, કાલચંદ્ર કહેલો છે. આ પ્રમાણે સ્ત્રીને જો કાલચંદ્ર હોય તો વિવાહ વિગેરે શુભકાર્ય કરવું નહિ, (૩૪)

(મતાન્તર કાલચંદ્ર.)

મેષે વેદા વૃષેઽષ્ટૌ ચ મિથુને ચ તૃતીયકઃ ।

દશ કર્કે રવિઃ સિંહે કન્યા અંકઃ પ્રકીર્તિતઃ (૩૫)

મકરે ઋષયઃ પ્રોક્તાઃ કુંભે વાળા હદાહતાઃ ।

મીને ત્વંધિઃ કાલચંદ્રઃ શૌનક શ્વેદમવ્રવીત્ (૩૬)

અર્થ—શૌનકરૂપિના મતથી મેધરાશિથી મીનરાશિ સુધી અનુક્રમે ૪,૮, ૩,૧૦,૧૨,૯,૬,૧૧,૧૧,૭,૫,૪, કાલચંદ્ર કહેલો છે, તે કાલચંદ્ર દરેક કામમાં ત્યાગ કરવો, (૩૫-૩૬.)

(ધાતિકચંદ્રનો દાખ.)

પ્રયાણકાલે યુદ્ધે ચ કૃપૌ વાણિજ્યસંગ્રહે ।

વાદે ચૈવ ગૃહારંભે વર્જિતો ધાતચંદ્રમાઃ (૩૭)

અર્થ—પ્રયાણ-યુદ્ધ-ખેતી-વેપાર-વિવાહ અને ધરના આરંભમાં ધાતિક ચંદ્રમાને ત્યાગ કરવો, (૩૭)

(ધાતિક ચંદ્રના દાખનો પરિહાર.)

તીર્થયાત્રાવિવાહાન્નપ્રાશનોપનયાદિપુ ।

માંગલ્યસર્વકાર્યેષુ ધાતચંદ્રં ન ચિંતયેત્ (૩૮)

અર્થ—તીર્થયાત્રા-વિવાહ-અન્નપ્રાશન અને જનોષ્ઠ વિગેરે શુભ કામોમાં પુરુષનો ધાતચંદ્ર જોવાની જરૂર નથી, (૩૮)

મૂલાંત્યાર્કમગ્ધાસ્થિરેદ્વનિલયુદ્ધમૈત્રં વિવાહે શુભં

પાપત્યક્તમનિદુઃખકલપ્યતં ભોગ્યં ચ વિદ્ધં ચ ભમ્ ।

વિશ્વેદ્વો યમમિત્રયો દ્વિકભયોઃ પૈત્ર્યર્ષહર્યો મિધો—

ડ્વપાર્યમ્ણોઃ પુનરસપો વૈરુણમસ્વાન્યો રુમાહસ્તયોઃ ॥૧૪॥

વેધોયં કરપીડને નિગદિતો નાન્યેષુ તેષુ સ્મૃતો

વેધઃ સપ્તશલાકકે શિવદિશઃ કાર્શનવાદૈર્યુતે ।

વેધોઽન્યાદિમયો દ્વિકત્રિમિતયો રંધ્રયો મિથઃ સદ્ગૃહૈ

વિદ્ધે મે ચરણં ત્યજેત્સ્વલસ્વગૈઃ સર્વે ત્વિદ્ધાંધ્રિં ક્વચિત્ ॥ ૧૫ ॥

અન્વય—મૂલાત્યાર્કમઘાસ્થિરેદ્વનિલયુક્ત મૈત્રમ્ વિવાહે શુ-
ભમ્, અનિન્દુસુક્ત પાપત્યક્તમ્ ચ સ્વલયુતમ્ ભોગ્યમ્ ચ વિદ્ધં મં
(નસત્) વિશ્વેદ્વોઃ યમમિત્રયોઃ દ્વિકમયોઃ પૈત્ર્યર્ક્ષહર્યોઃ અન્યાર્યમ્ણોઃ
પુનરસ્ત્રપોઃ વરુણમસ્વાત્યોઃ ઉમાહસ્તયોઃ મિથઃ (વેધઃ સ્યાત્) ॥ ૧૪ ॥

—અયં વેધઃ કરપીડને નિગદિતઃ અન્યેષુ ન તેષુ શિવદિશઃ
કાર્શનવાદૈઃ યુતે સપ્તશલાકકે વેધઃ સ્મૃતઃ અન્યાદિમયોઃ દ્વિક-
ત્રિમિતયોઃ અંધયોઃ મિથઃ વેધઃ સદ્ગૃહૈઃ વિદ્ધે મે ચરણમ્ ત્યજેત્
સ્વલસ્વગૈઃ સર્વમ્ તુ ઇહ ક્વચિત્ અંધિમ્ (ત્યજેત્) ॥ ૧૫ ॥

અન્વયાર્થ—મૂલ-મૂલ, અંત્ય-રેવતી, ઝર્ક-હસ્ત, મઘા-મઘા, સ્થિર-
સ્થિર-(રોહિણી-ને રણિ ઉત્તરા) ઇન્દુ-મૃગશીર્ષ, અનિલયુક્-સ્વાતીયુક્ત,
મૈત્રમ્-અનુરાધા, વિવાહે-વિવાહમાં શુભમ્-શુભ છે, અનિન્દુસુક્-અંદમાએ
ત ભોગવેલું, પાપત્યક્તમ્-પાપગ્રહોએ ત્યાગ કરેલું, ચ-અને સ્વલયુતમ્-પાપ-
ગ્રહોથી યુક્ત ભોગ્યમ્-પાપગ્રહને ભોગવવાનું ચ-અને વિદ્ધં-વેધવાળું મં-નક્ષત્ર
(નસત્) શુભ નથી, વિશ્વેદ્વોઃ-ઉત્તરાષાઢા ને મૃગશીર્ષ, યમમિત્રયોઃ-મરણી
ને અનુરાધા, દ્વિકમયોઃ-અભિજીત ને રોહિણી, પૈત્ર્યર્ક્ષહર્યોઃ-મઘા ને શ્રવણ,
અન્યાર્યમ્ણોઃ-રેવતી ને ઉ-શ, પુનરસ્ત્રપોઃ-પુનર્વસુ ને મૂલ, વરુણમસ્વાત્યોઃ
શતભિષા ને સ્વાતી, ઉમાહસ્તયોઃ-ઉ-ભા, ને હસ્ત, એઓને મિથઃ-પરસ્પર
(વેધઃસ્યાત્) વેધ થાય છે, ॥ ૧૪ ॥

—અયં આ વેધઃ વેધ કરપીડને વિવાહમાં-નિગદિતઃ કહેલો છે,
અન્યેષુ તેષુ તે શિવાયના કર્મોમા ન-એવે નહિ, શિવદિશઃ ઇશ્વાર પ્રજ્ઞાથી
કાર્શનવાદૈઃ કૃતિકા વિગેરે નક્ષત્રોથી યુતે-યુક્ત એવા સપ્તશલાકકે સપ્ત-
શલાકમયકમાં વેધઃ-વેધ સ્મૃતઃ-કહેલો છે, અન્યાદિમયોઃ-એવા ને પહેલા
દ્વિકત્રિમિતયોઃ-ત્રીના ને ત્રીના અંધયોઃ-અરણ્યને મિથઃ-પરસ્પર વેધઃ-વેધ
થાય છે, સદ્ગૃહૈઃ-શુભ ગ્રહોથી વિદ્ધે-વેધવાળા મે-નક્ષત્રમાં ચરણમ્-૧-

ચરણ ત્યજેત્-ત્યાગ કરવો, ચલચલગૈઃ-પાપચલોથી વેધાએલું હોય તો સર્વમ્-
બધુ નક્ષત્ર ત્યાગ કરવું, હહ તુ-તેમાં પણ, ક્વચિત્-ખીલ મુદ્દર્તનો અભાવ
હોય તો ઐન્દ્રિમ્-૧-ચરણને (ત્યજેત્) ત્યાગ કરવું, ॥ ૧૫ ॥

॥ વિવાહનાં નક્ષત્રો, ૧ ॥

૧૪ ભાવાર્થ—રોહિણી, મૃગશીર્ષ, મઘા, ઉ-શ્, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ; ઉ-પા, ઉ-ભા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રો વિવાહમાં લેવાં, પરંતુ પાપચલ જે નક્ષત્રને છોડીને તે પછીના નક્ષત્રમાં ગયો હોય, તે છોડેલા નક્ષત્ર ઉપર જ્યાં સુધી ચંદ્રમા આવ્યો ન હોય, ત્યાં સુધી લેવું નહિ, જે નક્ષત્ર ઉપર પાપચલ આવ્યું હોય ને તે પછી જે નક્ષત્ર ઉપર જનાર છે, તે નક્ષત્રો પણ વિવાહમાં લેવાં નહિ, તેમજ વેધવાળું નક્ષત્ર પણ લેવું નહિ,

॥ વેધખાખત. ॥

ઉ-પા, ને મૃગશીર્ષ-ભરણી, ને અનુરાધા-રોહિણી, ને અભિ-
જીત, મઘા, ને શ્રવણ, રેવતી, ને ઉ-શ્, પુનર્વસુ, ને મલ, શત-
ભિષા, ને સ્વાતી, ઉ-ભા, ને હસ્ત, આ પ્રમાણે નક્ષત્રોનો પરસ્પર
વેધ જણવો, આ વેધને પંચશલાકા વેધ કહે છે. ૧

(લગ્ન કે ગ્રહો કયા નક્ષત્રના કયા ચરણમાં છે તે જાણવાની રીત.)

નવમં તનુવેદાસં શેષં સ્યાત્તારકા તનુઃ ॥

અર્થ—૨૫૪ ગ્રહનાં ચરણાદિને ૯ થી ગુણતાં જે થાય, તેને ૪ થી
ભાગતાં જે સમ્પન્ન આવી, તેટલાં ચતુરશ્રત્ર જાણવાં, ને તે પછીના નક્ષત્ર ઉપર
ગ્રહ છે તેમ જાણવું,

૧—વિવાહના નક્ષત્રોમાં-મુ-ચિં-માં કૃત્તિકા-ધનિષ્ઠા-એ નક્ષત્રો વિશેષ
લીધાં છે. પાં મૂળ માં શ્રવણ નક્ષત્ર લીધું છે,

કૃત્તિકાના ચતુર્થી જ્યો-ર્વિં-માં અશ્વિની અને મિત્રા નક્ષત્ર લીધેલું છે,

૨—વિવાહમાં જોવાનું પંચશલાકા વેધચક્ર ૧૪ ૧૬૩ ક-નં. ૩૯ માં જોવું,

ઉ૦—સ્પષ્ટ સૂર્ય-રાશ્યાદિ-૨,૫,૫૪,૫૧, છે તેને ૮ થી ગુણતાં રાશ્યાદિ ૧૮,૨૩,૧૩,૩૮ થયા, તેની રાશિ ૧૮ ને ૪ થી ભાગતાં લબ્ધિ ૪ આવી, તેથી ૪ થી રોહિણી નક્ષત્ર ગત થયું, અને મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર ઉપર સૂર્ય છે એમ જાણવું, કેમ જે ચોથા પછીનું અધિનીથી ગણતાં પાંચમું નક્ષત્ર મૃગશીર્ષ છે,

(નક્ષત્રના કયા પાયા ઉપર ગ્રહ છે તેની સમજ,)

ઉપર પ્રમાણુ ચારે ભાગતાં જે શેષ રહે, તેટલામો પાયો ગયો જાણવો, અને તે પછીનો પાયો તે નક્ષત્રનો જાણવો,

ઉ૦—ઉપલા નક્ષત્રના ઉદાહરણમાં નવથી ગુણતાં-રાશ્યાદિ-૧૮-૨૩-૧૩-૩૮-ને રાશિના ૧૮ વાળા ફલને ૪ થી ભાગતાં લબ્ધિ ૪ આવી, એટલાં નક્ષત્ર ગયાં, અને પાંચમું નક્ષત્ર ચાલે છે, હવે ૪ થી ભાગતાં શેષ ૩-૨૩-૧૩ વધ્યાં, તો ત્રણ વારા ફલનો આંક જેટલો ચરણુ ગયો, એટલે પાંચમા નક્ષત્રનો ત્રીજો ચરણુ ગયો, અને છેલ્લા ચોથા ચરણુમાં તે ગ્રહ છે એમ જાણવું,

ઉપર પ્રમાણુ જે નક્ષત્ર ઉપર ગ્રહ છે, તે નક્ષત્ર ભોગવાતું કહેવાય, જેમ કે મૃગશીર્ષ ઉપર ગ્રહ છે, તો રોહિણી ભોગવાયેલું, મૃગશીર્ષ ભોગવાતું, અને આર્દ્રા ભોગવવાનું નક્ષત્ર જાણવું, એટલે જે નક્ષત્ર ઉપર પાપગ્રહ હોય તે નક્ષત્રને અને તેની આબુખાબુના નક્ષત્રને તળવું,

૧૫ ભાવાર્થ—આ વેધ ક્ષત્ત લગ્નમાંજ જોવો, બીજા કોઈ પણ કાર્યમાં આ વેધ જોવાતો નથી. આ વેધનું નામ “પંચશલાકા” છે, લગ્નશિવાયના બીજા કામોમાં “સપ્તશલાકા” નામનો વેધ જોવાય છે, તે વેધમાં ઈશાન ખુણામાં કૃત્તિકાને પહેલું મુકી પૂર્વથી દક્ષિણ તરફ દરેક દિશામાં અનુક્રમે તે પછીના સાત સાત નક્ષત્રો અભિજીત સહિત મુકવાં,

॥ ચરણુવેધ બાબત ॥

ગ્રહ જે નક્ષત્રના ચોથા ચરણુમાં હોય, અને તે નક્ષત્રથી જે નક્ષત્રનો વેધ થતો હોય, તે નક્ષત્રનો પહેલો ચરણુ વેધ પામે છે, અને પહેલા ચરણુમાં ગ્રહ હોય તો ચોથો ચરણુ વેધ પામે છે. તેજ પ્રમાણુ બીજા ચરણુમાં રહેલો ગ્રહ વેધાએલા નક્ષત્રના ત્રીજા ચરણુ-નોજ વેધ કરે છે, તેમજ ત્રીજા ચરણુમાં હોય તો બીજા ચરણુનો

૧-બીજા કામોમાં જોવાતું સપ્તશલાકા વેધચક્ર પૃષ્ઠ ૧૬૩ ક-નાં. ૩૮ માં જોવું,

વેધ કરે છે, એવી રીતે થયેલો વેધ શુભ ગ્રહોનો હોય તો વેધાએલા નક્ષત્રનો વેધાએલો ચરણુજ ત્યાગ કરવો, અને પાપગ્રહ, નક્ષત્રને વેધતો હોય તો તે આખું નક્ષત્ર ત્યાગ કરવું, પરંતુ ખીન્ન મુદ્દર્ત સાફ મલતું ન હોય અને લગ્ન કરવાની વિશેષ જરૂર હોય તો કોઈ વખત પાપગ્રહથી થયેલા વેધવાલા નક્ષત્રનો જે ચરણુ વેધ પામતો હોય તે નક્ષત્રના તે ચરણુનોજ ત્યાગ કરીને આકીના નક્ષત્રમાં મુદ્દર્ત આપવું, એમ કોઈક આચાર્યનો મત છે.

મુમળ—ઉપરના ૧૪-માશ્લોકમાં કયોગ્રહ કયાનક્ષત્ર ઉપર છે, અને તે નક્ષત્રના કયા ચરણુમાં છે, તે જોવાની રીત ઉદાહરણ સાથે આપેલી છે, તે પ્રમાણે જે ગ્રહનો જે વખતે વેધ જોવો હોય તે વખતનો તે સ્પષ્ટ ગ્રહ કયા નક્ષત્રના કયા ચરણુમાં છે, તે જોવું; અને પછી પાસેના સપ્તશલાકા કે પંચશલાકાયકમાં તે નક્ષત્ર કઈ દિશામાં છે તે જોવું, પછી તે નક્ષત્ર જે લીટીપર હોય તેજ લીટીએ સામી જાણુએ જે નક્ષત્ર લખ્યું હોય તે નક્ષત્ર વેધાયેલું જાણવું,

ઉદાહરણ—જેમકે સૂર્ય મૃગશીર્ષ નક્ષત્રના ત્રીજા ચરણુમાં છે, તો સપ્તશલાકાયકમાં તે નક્ષત્ર પૂર્વદિશામાં છે, ને તે નક્ષત્રની જે લીટી છે, તેજ લીટીએ સામી પશ્ચિમદિશામાં જોતાં મૃગશીર્ષવાળી લીટીના સામે ઉત્તરાષાઢા આવેલું છે, તેથી મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર ઉપર પાપગ્રહ સૂર્ય હોવાથી ઉ-પા; નક્ષત્રનો વેધ થયો, તેથી તે ઉ-પા, નક્ષત્ર વેધાયેલું જાણવું, વલી મૃગશીર્ષ નક્ષત્રપર સૂર્ય ત્રીજા ચરણુમાં છે, તો ઉ-પા, નક્ષત્રનો ખીજા ચરણુ વેધાએલો જાણવો, એ રીતે મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર ઉપર ગ્રહ આવવાથી ઉ-પા, નક્ષત્ર વેધાય, ને તે મૃગશીર્ષ નક્ષત્રના ત્રીજા ચરણુમાં પાપગ્રહ આવવાથી સામા ઉ-પા, નક્ષત્રનો ખીજા ચરણુ વેધાયેલો જાણવો,

॥ પંચશલાકા-વેધ આખત ॥

ઉપર પ્રમાણે પંચશલાકાયકમાં-ખતાવ્યાપ્રમાણે ઉણી કે આડી જે લીટીમાં ગ્રહ હોય, તેના સામેની-ઉણી કે આડી લીટીવાલું નક્ષત્ર-ને ઉપર મુજબ-તે નક્ષત્રનો ચરણ વેધાય છે,

ઉ૦-સૂર્ય-કૃત્તિકાનક્ષત્રના-પહેલા ચરણમાં છે, તેનાથી આડી લીટીયે જોતાં વિશાખા નક્ષત્ર છે, તેથી તે વેધાયું, અને સૂર્ય પહેલા ચરણમાં હોવાથી-તે નક્ષત્રના ૪ થા ચરણનો વેધ થયો જાણવો,

॥ ચરણ જાણવા માટે નક્ષત્રના સર્વર્ક્ષની રીત, ॥

ધારે કે લગ્નના દિવસે-હસ્ત-નક્ષત્ર છે, તો હસ્તનક્ષત્રનું સર્વર્ક્ષ-એટલે દરેક નક્ષત્ર-જે વખતે જોઈ-તે વખતથી-તે નક્ષત્ર ઉતરે ત્યાં સુધીમાં-જેટલી ઘડી પલ થાય, તેને સર્વર્ક્ષ કહે છે, તેની સંપૂર્ણ રીત-ને ઉદાહરણ માટે-જ્યો-ક૦ આવૃત્તી પહેલીના પત્ર-૧૦૨-માં જોવું,

૧-સૂચના-સપ્તશલાકાપાદવેધયક, અને પંચશલાકાપાદવેધ-યકમાં-ઉપલી રીત-પ્રમાણે લખવામાં આવ્યું નથી, તેથી તે ખંને ચક્રોના ચરણોમાં બૂલ છે, માટે પંચશલાકામાં બરણીથી-સ્વાતી સુધીના નક્ષત્રોના ચરણો બરાબર છે, પરંતુ વિશાખાથી-તે અશ્વિની સુધીના ચરણો અવળી રીતે મુકેલા છે, તેને સવળી રીતે મુકવાથી પાદવેધ બરાબર જોઈ શકાશે, જેમ કે-સ્વાતીના ચરણોમાં અનુક્રમે ૧-૨-૩-ને-૪-છે, અને તે પછીના વિશાખા નક્ષત્રમાં અનુક્રમે ૪-૩-૨-ને-૧-છે, તો વિશાખા નક્ષત્રમાં ૪-ની જગાએ ૧-મુકી અનુક્રમે ૨-૩-૪ લખવા, તે પ્રમાણે કરવાથી સ્વાતીની માફક થશે, આ ફેરફાર વિશાખા નક્ષત્રમાં-જે પ્રમાણે કર્યો-તેજ પ્રમાણે વિશાખા પછીના-અનુરાધાથી તે અશ્વિની નક્ષત્ર સુધીમાં-એજ અનુક્રમે ફેરફાર કરવો, તો ચરણ-વેધ બરાબર જોવાશે, સપ્તશલાકામાં કૃત્તિકાથી-વિશાખા સુધી ચરણો બરાબર મુકેલા છે, અને અનુરાધાથી બરણી સુધીના-ચરણોમાં બૂલ છે, તેને પણ પંચશલાકાની માફક ૪-૩-૨-ને-૧-ના બદલામાં ૧-૨-૩-ને-૪-પ્રમાણે મુકવાં, તો સપ્તશલાકાપાદવેધ-બરાબર થશે,

(રબ્યાહિ વારોમાં-તેમનું જન્મનક્ષત્ર તજવા બાબત.)

જ્યો-ર્વિં-ન શોભનં ગંસતિ મંગલેઽશૌ ચિત્રાં વિધૌ વા નમસૃજ્યનુજ્ઞે ।

વસૂદ્ધજીવે શયમાંત્યમૈનો શુદ્ધં સિતૈર્દ્રં કૃતિનો જનુસ્ત્વાત્ (૩૯)

અર્થ—રવિવારે-ભરણી, સોમવારે-ચિત્રા, મંગલવારે-પૂ-ષા, બુધવારે-ધનિષ્ઠા, ગુરુવારે-હસ્તા, શુક્રવારે-જ્યેષ્ઠા, અને શનિવારે-રેવતી, એ પ્રમાણે તે તે વારોના દિવસે-તે તે નક્ષત્ર હોય તો, વિદ્વાનો મંગલકાર્ય કરતા નથી, કારણ કે તે વારો તે નક્ષત્રોમાં ઉત્પન્ન થયેલા છે, તેથી તે વારોમાં-તે નક્ષત્રો હોય તો ત્યાગ કરવાં, (૩૯)

(સૂર્યાહિ વારોમાં-દેશપરત્વે જન્મનક્ષત્રનો ત્યાગ.)

કલિંગનામા યમુનાંશમાલવૌ ન માગધઃ સિંધુસુભોજસૌ નૃપાઃ ।

અમીસ્યુરંશો ગ્રહજન્મદેશકાઃ સ્વસૂતિર્મં મંગલકૃત્ સ્વનીવૃત્તિ (૪૦)

અર્થ—સૂર્યનો જન્મદેશ કલિંગ, ચંદ્રનો-યમુનાતટ, મંગલનો-માલવા, બુધનો-મગધ, ગુરુનો-સિંધ, શુક્રનો-લોજ, શનિનો-સૌરાષ્ટ્ર (કાઠીયાવાડ) એ પ્રમાણે સૂર્યાદિ ગ્રહોના જન્મદેશો છે, માટે તે તે દેશમાં-તે તે વારના તે તે નક્ષત્રનો ત્યાગ કરવો, (જેમ કે-સૂર્યનો-કલિંગદેશમાં જન્મ છે, અને સૂર્યનું નક્ષત્ર-ભરણી છે, માટે તે નક્ષત્ર-તે દેશમાં-શુભકામોમાં ત્યાગ કરવું, (૪૦)

॥ રિક્તાતિથિનો ખુલાસો ॥

મુ-મ૦—શનૈશ્વરદિને ચૈવ યદા રિક્તાતિથિર્ભવેત્ ।

તસ્મિન્ વિવાહિતા કન્યા પતિસંતાનવર્ધિતા (૪૧)

અર્થ—શનિવારને-રિક્તાતિથિ-સાથે હોય, અને વિવાહ કર્યો હોય તો-તે કન્યા-પતિ અને સંતાનના સુખને પ્રાપ્ત કરે છે, (૪૧)

(પંચશક્ષાકાવ્યક.)

મુ-ચિં-વેધોઽન્યોન્યમસૌ વિરિચ્યભિજિતોર્યામ્યાનુરાધર્ષયો

વિંશ્વેદોર્ઘરિપિઙ્ગયો ગ્રંહકૃતો દસ્તોચરાભાદ્રયોઃ ।

સ્વાતીવારુણયોર્ભવેન્નિર્ઘતિમાદિત્યોસ્તથો પાંત્યયોઃ

સ્વેદે તત્ર ગતે તુરીયચરણાદ્યો વા તૃતીયદ્વયોઃ (૪૨)

અર્થ—રોહિણી ને અભિજીત, ભરણી ને અનુરાધા, ઉ-ધા, ને મૃગ-શીર્ષ, શ્રવણ ને મધા, હસ્ત ને ઉ-મા, સ્વાતી ને શતભિષા, મૂલ ને પુનર્વસુ, ઉ-દા, ને રેવતી, ચોથા ને પહેલા ચરણને, ત્રીજા ને બીજા ચરણને, એ પ્રમાણે એક નક્ષત્ર અને એક ચરણ ઉપર ગ્રહ આવવાથી વેધ થાય છે, આને “પંચશલાકાચક્રવેધ કહે છે, (૪૨)

(સપ્તશલાકાચક્ર.)

શાક્રેજ્યે શતમાનિલે જલશિવે પૌષ્ણાર્યમર્ક્ષેવસુ-
દ્વીશે વૈશ્વસુધાં શુભે હયમગે સાર્વાનુરાધે મિથઃ ।
હસ્તોપાંતિમમે વિધાતૃવિધિમે મૂલાદિતીત્વાટ્રમા-
જાંઘ્રી યામ્યમધે કુશાનુઠારિમે વિદ્ધેકુમ્ભદ્રેસ્વિકે (૪૩)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા ને પુષ્ય, શતભિષા ને સ્વાતી, પૂ-ધા-ને આર્દ્રા, રેવતી ને ઉ-દા, -ધનિષ્ઠા ને વિશાખા, ઉ-ધા-ને મૃગશીર્ષ, અશ્વિની ને-પૂ-દા, આશ્લેષા ને અનુરાધા, હસ્ત ને ઉ-દા, -રોહિણી ને અભિજીત, મૂલ ને પુનર્વસુ, ચિત્રા ને પૂ-મા, -ભરણી ને મધા, કૃત્તિકા ને શ્રવણ, આ નક્ષત્રોનો પરસ્પર વેધ થાય છે, તેને સપ્તશલાકાચક્રનો વેધ કહે છે, (૪૩)

(પાપગ્રહો આદિની સાથે રહેવાથી નક્ષત્રનું ફલ,)

ઋક્ષાણિ ક્રૂરવિદ્વાનિ ક્રૂરશુક્તાદિકાનિ ચ ।
શુક્ત્વા ચંદ્રેણ શુક્તાનિ શુભાર્હાણિ પ્રવક્ષતે (૪૪)

અર્થ—પાપગ્રહોએ-વિધેલાં નક્ષત્રો, પાપગ્રહોએ ભોગવેલું અને ભોગ-વવાનું નક્ષત્ર, અશુભ હોય તો પણ-ચંદ્રથી ભોગવાયેલાં હોય તો શુભ છે, (૪૪)

(ક્રાંતિસામ્ય મહુપાત દોષ,)

‘મુ.ચિં.પંચાસ્યાજૌ ગોમૃગૌ તૌલિકુંભૌ કન્યામીનૌ કર્કયલી ચાપયુગમે ।
તત્રાન્યોન્યં ચંદ્રમાન્વો નિરુક્તં ક્રાંતિઃ સામ્યં નો શુભં મંગલેષુ (૪૫)

અર્થ—સિંહ-નેમેષ, વૃષભ ને મિથુન, વૃષા ને કુંભ, કન્યા ને મીન, કર્ક ને વૃશ્ચિક, ધન ને ચક્ર, આ પ્રમાણે કહેલી યુગલરાશિઓમાં પરસ્પર-સૂર્ય-ચંદ્ર આવવાથી બંનેને ક્રાંતિસામ્યપાત-યોગ થાય છે, (૪૫)

(ખાર્જૂરદોષ.)

વ્યાધાતગંઢવ્યતિપાતપૂર્વશૂલાંત્યવજે પરિધાતિગંઢે ।

યોગે વિરુદ્ધે સ્વભિજિત્સમેતઃ સ્વાર્જૂરમર્કાદ્વિપમે શશી ચેત્ (૪૬)

અર્થ—વ્યાધાત-ગંઢ-વ્યતિપાત-વિષકુંભ-શૂલ-વૈધતિ-વજ્ર-પરિધ-અને અતિગંઢ-યોગોમાંથી-કોઇ પણ યોગ જે દિવસે હોય-તે દિવસે-સૂર્ય-નક્ષત્રથી અભિજીત-સહિત-વિષમનક્ષત્રમાં-ચંદ્ર આવે તે દિવસે ખાર્જૂર-યોગ થાય છે, (૪૬)

॥ પંચશલાકા વેધસારિણી. ॥

ન.	અધિની, ૧	ભરણી, ૨	કૃતિકા, ૩	રોહિણી, ૪
રા.	૦ ૦ ૦ ૧	૦ ૦ ૦ ૦	૦ ૧ ૧ ૧	૧ ૧ ૧ ૧
અં.	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩	૨૬ ૦ ૩ ૬	૧૦ ૧૩ ૧૬ ૨૦
ક.	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦
ન.	પૂર્વાશ્વિની, ૫	અનુરાધા, ૬	વિશાખા, ૭	અભિજિત, ૮
રા.	૧ ૧ ૨ ૨	૨ ૨ ૨ ૨	૨ ૨ ૨ ૩	૩ ૩ ૩ ૩
અં.	૨૩ ૨૬ ૦ ૩	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦	૩ ૬ ૧૦ ૧૩
ક.	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
ન.	ઉત્તરાષાઢા, ૯	પૂર્વાષાઢા, ૧૦	મૂલ, ૧૧	જ્યેષ્ઠા, ૧૨
રા.	૩ ૩ ૩ ૩	૪ ૪ ૪ ૪	૪ ૪ ૪ ૪	૪ ૫ ૫ ૫
અં.	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩	૨૬ ૦ ૩ ૬
ક.	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦
ન.	ધનિષ્ઠા, ૧૩	શ્રવણ, ૧૪	અશ્વિની, ૧૫	રેવતી, ૧૬
રા.	૫ ૫ ૫ ૫	૫ ૫ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૭
અં.	૧૦ ૧૩ ૧૬ ૨૦	૨૩ ૨૬ ૦ ૩	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦
ક.	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦
ન.	ઉત્તરાભાદ્રપદ, ૧૭	પૂર્વાભાદ્રપદ, ૧૮	શતભિષા, ૧૯	કૃત્તિકા, ૨૦
રા.	૫ ૫ ૫ ૫	૫ ૫ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૭
અં.	૧૦ ૧૩ ૧૬ ૨૦	૨૩ ૨૬ ૦ ૩	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦
ક.	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦

નં.	અનુરાધા, ૧૭	જ્યેષ્ઠા, ૧૮	મૂલ, ૧૯	પૂર્વાષાઢા, ૨૦
રા.	૭ ૭ ૭ ૭	૭ ૭ ૭ ૭	૮ ૮ ૮ ૮	૮ ૮ ૮ ૮
અ.	૩ ૬ ૧૦ ૧૩	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩
ક.	૨૦ ૪૦ ૦ ૨	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
નં.	મરણી,	પુષ્ય,	પુનર્વસુ,	આર્દ્રા,
નં.	ઉત્તરાષાઢા, ૨૧	અભિજિત, ૨૨	શ્રવણ, ૨૩	ધનિષ્ઠા, ૨૪
રા.	૮ ૮ ૮ ૮	૯ ૯ ૯ ૯	૯ ૯ ૯ ૯	૯ ૯ ૧૦ ૧૦
અ.	૨૬ ૨૯ ૧ ૪	૬ ૭ ૮ ૯	૧૦ ૧૪ ૧૭ ૨૦	૨૩ ૨૬ ૦ ૩
ક.	૪૦ ૧૦ ૪૦ ૧૦	૪૦ ૪૩ ૪૬ ૫૦	૫૩ ૦ ૬ ૧૩	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
નં.	મૃગશીર્ષ,	રેહિણી,	મઘા,	અશ્લેષા,
નં.	શતભિષા, ૨૫	પૂ. બાદપદ, ૨૬	ઉ. બાદપદ, ૨૭	રેવતી, ૨૮
રા.	૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦	૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૧	૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧	૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
અ.	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦	૩ ૬ ૧૦ ૧૩	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬
ક.	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦
નં.	સ્વાતી,	ચિત્રા,	હસ્તા,	ઉત્તરાશ્વિની,

॥ સપ્તશલોકા વેધસારિણી. ॥

ન.	અશ્વિની, ૧	ભરણી, ૨	કૃત્તિકા, ૩	રોહિણી, ૪
રા.	૦ ૦ ૦ ૦	૦ ૦ ૦ ૦	૦ ૧ ૧ ૧	૧ ૧ ૧ ૧
અં.	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩	૨૬ ૦ ૩ ૬	૧૦ ૧૩ ૧૬ ૨૦
ક.	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦
ન.	પૂર્વાશ્લેષુની,	મઘા,	શ્રવણ,	અભિજીત
ન.	મૃગશીર્ષ ૫	આર્દ્રા, ૬	પુનર્વસુ, ૭	પુષ્ય, ૮
રા.	૧ ૧ ૨ ૨	૨ ૨ ૨ ૨	૨ ૨ ૨ ૩	૩ ૩ ૩ ૩
અં.	૨૩ ૨૬ ૦ ૩	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦	૩ ૬ ૧૦ ૧૩
ક.	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
ન.	ઉત્તરાષાઢા,	પૂર્વાષાઢા,	મૂલ,	જ્યેષ્ઠા,
ન.	અશ્લેષા, ૯	મઘા, ૧૦	પૂ. શ્લેષુની, ૧૧	ઉ. શ્લેષુની, ૧૨
રા.	૩ ૩ ૩ ૩	૪ ૪ ૪ ૪	૪ ૪ ૪ ૪	૪ ૫ ૫ ૫
અં.	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩	૨૬ ૦ ૩ ૬
ક.	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦
ન.	અનુરાધા	ભરણી,	અશ્વિની,	રેવતી,
ન.	હસ્તા, ૧૩	ચિત્રા, ૧૪	સ્વાતી, ૧૫	વિશાખા, ૧૬
રા.	૫ ૫ ૫ ૫	૫ ૫ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૬	૬ ૬ ૬ ૭
અં.	૧૦ ૧૩ ૧૬ ૨૦	૨૩ ૨૬ ૦ ૩	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦
ક.	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦
ન.	ઉત્તરાશ્વિન, ૧૬	પૂર્વાશ્વિન, ૧૬	શત બિયા,	ધનિષ્ઠા,

નં.	અનુરાધા, ૧૭	જ્યેષ્ઠા, ૧૮	મૂલ, ૧૯	પૂર્વાષાઢ, ૨૦
રા.	૭ ૭ ૭ ૭	૭ ૭ ૭ ૭	૮ ૮ ૮ ૮	૮ ૮ ૮ ૮
અં.	૩ ૬ ૧૦ ૧૩	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬	૦ ૩ ૬ ૧૦	૧૩ ૧૬ ૨૦ ૨૩
ક.	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
નં.	આશ્લેષા,	પુષ્ય,	પુનર્વસુ,	આર્દ્રા,
નં.	કિતરાષાઢ, ૨૧	અભિજીત, ૨૨	શ્રવણ, ૨૩	ધનિષ્ઠા, ૨૪
રા.	૮ ૮ ૮ ૮	૮ ૮ ૮ ૮	૮ ૮ ૮ ૮	૮ ૮ ૧૦ ૧૦
અં.	૨૬ ૨૯ ૧ ૪	૬ ૭ ૮ ૯	૧૦ ૧૪ ૧૭ ૨૦	૨૩ ૨૬ ૦ ૩
ક.	૪૦ ૧૦ ૪૦ ૧૦	૪૦ ૪૩ ૪૬ ૫૦	૫૩ ૦ ૬ ૧૩	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦
નં.	મૃગશીર્ષ	રેહિણી,	શ્રવણ,	વિશાખા,
નં.	શતભિષા, ૨૫	પૂ. બાદ્રપદ, ૨૬	કિ. બાદ્રપદ, ૨૭	રેવતી, ૨૮
રા.	૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦	૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૧	૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧	૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
અં.	૬ ૧૦ ૧૩ ૧૬	૨૦ ૨૩ ૨૬ ૦	૩ ૬ ૧૦ ૧૩	૧૬ ૨૦ ૨૩ ૨૬
ક.	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦	૦ ૨૦ ૪૦ ૦	૨૦ ૪૦ ૦ ૨૦	૪૦ ૦ ૨૦ ૪૦
નં.	સ્વાતી,	ચિત્રા,	હસ્ત,	કૃત્તિકા,

॥ પંચશલાકા-અને સપ્તશલાકાની વેધસારિણી ઉપરથી-વેધ જોવાની રીત, ॥

પહેલા કોઠાનાં ડાબી બાજુના પ્રથમના ખાતામાં-ન, કરેલો છે, ન-ની જમણી બાજુના દરેક અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રો છે, તે નક્ષત્રની બાજુમાં-તે નક્ષત્ર કેટલામી સંખ્યાનું છે, તે જાણવા માટે આંક-કરેલા છે,

ન-ના નીચેના ખાતામાં-રા-અ-ને ક-લખેલાં છે, રા-થી રાશિ, અ-થી અંશ, ને ક-થી કલા જાણવી, દરેક નક્ષત્રના નીચે-રાશ્યાદિક-ચાર કોઠા-મુકેલા છે, તે કોઠાના નક્ષત્રના-અનુક્રમથી ચાર ચરણ જાણવા, ક-ના નીચે-ફરીથી ન કરેલો છે, ન-એટલે તે લીટીમાં આવતાં દરેક નક્ષત્રો છે, એમ જાણવું, ઉપરના-ન-ની લીટીમાં-અંક સાથે લખેલાં દરેક નક્ષત્રો-વેધ કરનારાં જાણવાં, અને નીચેના-ન-ની લીટીવાળાં અંક વિનાનાં નક્ષત્રો-વેધાનારાં જાણવાં,

જે દરેક કોઠા ઉપર-અનુક્રમે-કોઠાની મધ્યમાં-પહેલા ઉપર-૧, બીજામાં-૨, ત્રીજામાં-૩, ને ચોથામાં-૪, એ પ્રમાણે-ઉભી લીટીઓ કરેલી છે, એ લીટીઓ ઉપરથી-ઉપર લખેલા નક્ષત્રો-એક લીટીવાળો-પહેલો પાયો, બીજાવાળો-બીજો, ત્રીજાવાળો ત્રીજો, ને ચોથીવાળો ચોથો જાણવો, અને તે દરેક નક્ષત્રના દરેક પાયાની શરૂઆત-તેજ કોઠામાં-લખેલા-રાશ્યાદિકે શરૂ થાય છે, એમ જાણવું, પહેલા ચરણમાં જે રાશ્યાદિક લખ્યાં છે, તેટલા-રાશ્યાદિક પછી તે નક્ષત્રના પહેલા ચરણની શરૂઆત થાય છે, તે બીજા ચરણના કોઠામાં લખેલા રાશ્યાદિકે પુરો થઈ-બીજા ચરણની શરૂઆત થાય છે, તે બીજો ચરણ-ત્રીજા ચરણના કોઠામાં લખેલા-રાશ્યાદિકે પુરો થઈ. ત્રીજા ચરણની શરૂઆત થાય છે, તે ત્રીજો ચરણ-ચોથા ચરણના કોઠામાં-લખેલા-રાશ્યાદિકે પુરો થઈ. ચોથા ચરણની શરૂઆત થાય છે, તે ચોથો ચરણ જે નક્ષત્રનો છે, તે પછીનું જે નક્ષત્ર આવતું હોય, તેના પહેલા ચરણના કોઠામાં-જે રાશ્યાદિક લખ્યાં હોય, તેટલા રાશ્યાદિક-ચોથો ચરણ પુરો થઈ. તે પછીના નક્ષત્રના પહેલા ચરણની શરૂઆત થાય છે, એ પ્રમાણે દરેક નક્ષત્રના માટે સમજવું,

હવે વેધ કરનાર નક્ષત્રના નીચે-વેધાનારા નક્ષત્રની નીચે પણ ઉલટી રીતે ઉપરની માફક ચાર ચરણમાં-ઉભી પાનો કરેલી છે, તે આ પ્રમાણે છે. ઉપર પહેલા ચરણમાં-૧-પાન છે, તે તેજ કોઠામાં નીચે-૪-પાન કરેલી છે, એ પાનના નીચે-૩-પાન, ત્રણ પાનના નીચે-૨, અને ચાર પાનના નીચે-૧-પાન કરેલી છે, એજ અનુક્રમે-અધિનીથી રેવતી મુધીના નક્ષત્રમાં-ઉપલા અંક-વાળા નક્ષત્રો નીચે, ૧-૨-૩-૪, એ પ્રમાણે લીટીઓ કરેલા છે, અને નીચેના

અંક વગરના નક્ષત્રના નીચે-૪-૩-૨-૧, એ પ્રમાણે લીટી કરી છે, તેથી જાણાવવાનું જે-વેધ કરનાર નક્ષત્રના પહેલા ચરણમાં-સૂર્યાદિ કોઈ પણ ગ્રહ હોય, તો વેધ કરનાર નક્ષત્રનો ચોથો ચરણ વેધાય છે-એમ જાણવું, બીજા ચરણમાં હોય તો, નીચેના નક્ષત્રનો ત્રીજો ચરણ, ત્રીજા ચરણમાં હોય તો-નીચેનો બીજો ચરણ, અને-ઉપર ચોથા ચરણમાં ગ્રહ હોય તો નીચેના નક્ષત્રનો પહેલો ચરણ વેધ પામે છે,

એજ પ્રમાણે-પંચશલાકાયકમાં-પંચશલાકાયકવેધ, અને ચરણવેધ-જાણવો, અને સપ્તશલાકાયકમાં પણ નક્ષત્રવેધ-ને ચરણવેધ-સમજવો,

॥ હરકોઈ ગ્રહ-પંચશલાકા-અને સપ્તશલાકા વેધચક્રમાં-કયા નક્ષત્રના કયા ચરણમાં છે, તે જાણવાની રીત, ॥

મંગલ-વૃષભ રાશિના-૨-અંશ, ને-૪૮-કલાનો છે, તો તે-કયા નક્ષત્રના કયા ચરણમાં-હોવો જોઈ એ તેનું-ઉદાહરણ,

મંગલ-રાશ્યાદિ-૧-૨-૪૮ છે, તો પંચશલાકા-ને સપ્તશલાકા-વેધની સારણીમાં-કૃતિકા નક્ષત્રની-પાન-૧-એટલે-પહેલા ચરણના કોણમાં-૦-૨૬-ને ૪૦-લખેલા છે, તે પછીના રાશ્યાદિકથી-૨૦-૧-૦-૦-ના અંત સુધી, મંગલના રાશ્યાદિક હોત તો-કૃતિકા નક્ષત્રના-પહેલા ચરણમાં મંગલ છે. એમ થાત, પરંતુ-૧-૦-૦-કરતાં મંગલના રાશ્યાદિક વધારે હોવાથી કૃતિકા નક્ષત્રના બીજા ચરણની શરૂઆત-૨૦ ૧-૦-૦-પછી થાય છે, અને તે-૧-૩-૨૦-રાશ્યાદિકે પુરો થાય છે, કૃતિકાના બીજા ચરણના આરંભના રાશ્યાદિકથી-તેજ બીજા ચરણના પુરા થવાના-૨૦ ૧-૩-૨૦-ની વચમાં-મંગલના-રાશ્યાદિક સમાય છે, તેથી મંગલ-કૃતિકાના બીજા ચરણમાં છે. એમ સમજવું,

॥ *પંચશલાકા-અને સપ્તશલાકાની-વેધસારણી

ઉપરથી વેધ જોવાનું ઉ૦ ॥

કૃતિકાના બીજા ચરણમાં-કોઈપણ પાપગ્રહ હોય તો-કયા નક્ષત્રનો કયો ચરણ વેધાય, તેનું ઉ૦—

* ટીપ—પંચશલાકા અને સપ્તશલાકાનાં કોણકો સરખાંજ છે, ચરણની રીત પણ સરખી છે, ફરક માત્ર એ જે-પંચશલાકામાં-કૃતિકા નક્ષત્રના બીજા ચરણમાં પાપગ્રહ હોવાથી-વિશાખાનો ત્રીજો ચરણ વેધાયેલો છે, તેવીજ રીતે-આ વેધચક્રમાં-કૃતિકાના નીચે શ્રવણ હોવાથી-શ્રવણનો ત્રીજો ચરણ વેધ પામેલો છે એમ જાણવું, માત્ર પંચશલાકા અને સપ્તશલાકાયકોમાં-અશ્વિ-આદિ નક્ષત્રોના નીચે-લખેલાં નક્ષત્રનો ફેરફાર છે, તે જોવું, બાકી દરેક રીત-પંચશલાકાની માફક જાણવી,

પંચશલાકાવેધનું ઉદાહરણ—કોષ્ટકમાં—ન-થી નક્ષત્રો જણાવ્યાં છે, તે લીટીમાં જમણી બાજુએ—જેતાં—અશ્વિનીથી ત્રીજી નક્ષત્ર—કૃત્તિકા—સખેલું છે, અને—ન-ના નીચેના ખાનામાં—રા-અ-ને-ક-સખેલા છે, તેથી કૃત્તિકા નક્ષત્રના ચાર કોષ્ટકમાંના—પહેલા ખાનામાં—રા-૦-૨૬-૪૦—સખેલું છે, અને-ક-ના નીચે ફરીથી—ન-કરેલો છે—તે ન-થી જમણી બાજુ તરફ સખેલા નક્ષત્રોમાં—કૃત્તિકા નીચે જેતાં—વિશાખા નક્ષત્ર સખેલું છે, હવે ઉપરનું કૃત્તિકા નક્ષત્ર—વેધ કરનાર ને નીચેનું વિશાખા નક્ષત્ર—વેધાએલું જણવું, કૃત્તિકા નક્ષત્ર ઉપર પાપગ્રહ-મંગળ હોવાથી—વિશાખા નક્ષત્ર વેધ પામેલું કહેવાય,

ચરણવેધનું ઉ-—હવે કૃત્તિકા નક્ષત્રના ચારે કોણ ઉપર—અનુક્રમે ૧-૨-૩-૪—લીટીઓ—કરેલી છે, ને કૃત્તિકાનો ખીજે ચરણ હોવાથી—ઉભી બે લીટી-વાળા કોષ્ટકના નીચે—વિશાખા નક્ષત્ર આગળ—ત્રણ લીટી—ઉભી કરેલી છે, જેથી કૃત્તિકાના ખીજ ચરણમાં—પાપગ્રહ હોવાથી વિશાખા નક્ષત્રનો ત્રીજો ચરણ વેધાયેલો સમજવો,

લગ્નેશે ભવગેઽથવા શશિનિ સદ્દષ્ટે શુભે વાંગમે

હોરાયાં ચ શુભસ્ય વા વ્યથમયં નાસ્તીતિ પૂર્વે જગુઃ ।

ભૌમા ડ્યાકૃતિપદ્જિનાદનસ્વમં હંત્યગ્રતો લત્તયા

સ્વેટોર્કોર્કમિતં શશી મુનિમિતં પૂર્ણો ન સન્માલવે ॥ ૧૬ ॥

અન્વય—લગ્નેશે ભવગે અથવા શશિનિ સદ્દષ્ટે વા શુભે અંગમે ચ શુભસ્ય હોરાયાં વ્યથમયં નાસ્તિ इति પૂર્વે જગુઃ ભૌમાત્ સ્વેટઃ ડ્યાકૃતિપદ્જિનાદનસ્વમં અગ્રતઃ લત્તયા હન્તિ અર્કઃ અર્કમિતં પૂર્ણઃ શશી મુનિમિતં (હન્તિ) (તત્) માલવે નસત્ ॥ ૧૬ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્નેશે સજનનો સ્વામી—ભવગે ૧૧ મેં હોય—અથવા શશિનિ ચંદ્રમા ઉપર સદ્દષ્ટે શુભ ગ્રહની દષ્ટિ હોય વા અથવા શુભે શુભ ગ્રહ અંગમે સગ્રમાં હોય ચ અને શુભસ્ય શુભ ગ્રહની હોરાયાં હોરા હોય તો વ્યથમયં વેધનો ભય નાસ્તિ નથી इति એ પ્રમાણે પૂર્વે પૂર્વાચાર્યો. જગુઃ કહે છે, ભૌમાત્ મંગલથી સ્વેટઃ ગ્રહ ધ્રિ ૩, આકૃતિ ૨૨, પદ્ ૬, જિન ૨૪, અષ્ટ ૮, નલ્લમ્ ૨૦ માનકષત્રને અગ્રતઃ આગળથી લત્તયા લાતવડે હન્તિ હણે છે, અર્કઃ ચૃષ્ અર્કમિતં ૧૨ માનકષત્રને પૂર્ણઃ શશી પૂર્ણચંદ્ર મુનિમિતં ૭ માનકષત્રને (હન્તિ) હણે છે, (તત્) તે માલવે માસવદેશમાં ન સત્ શ્રેષ્ઠ નથી ॥ ૧૬ ॥

॥ વેધભાંગ પ્રાપ્ત ॥

૧૬ ભાવાર્થ—મુહૂર્તની લગ્નશુદ્ધિમાં તે વખતના લગ્નનો સ્વામી લગ્નથી અગીઆરમે હોય તો, ચંદ્રમાને શુભ ગ્રહ દેખતો હોય તો, ચંદ્ર શિવાય કોઈ પણ શુભ ગ્રહ લગ્નને હોય તો વેધનો દોષ નથી,

॥ લક્ષ્મીનક્ષત્ર પ્રાપ્ત ॥

સૂર્યથી રાહુ સુધીના ગ્રહો અનુક્રમે જે જે નક્ષત્ર ઉપર રહ્યા છે તે તે નક્ષત્ર થકી અનુક્રમે ગણતાં ૧૨-૭-૩-૨૨-૬-૨૪-૮-૨૦ એ નક્ષત્રોને તે તે ગ્રહો લાત મારે છે, તેથી તે નક્ષત્રો અશુભ છે તેમાં ચંદ્રમા પૂર્ણ કલાનો હોય ત્યારે સાતમા નક્ષત્રને લાત મારે છે, ક્ષીણ કલાનો હોય ત્યારે નહિ, આ લક્ષ્મીયોગ ભાગવાદેશમાં ત્યાગ કરવો બીજા દેશોમાં નહિ,

॥ લક્ષ્મીકોટક ॥

સુ.	૧૨	ગુ.	૬
ચં.	૭	શુ.	૨૪
મં.	૩	સા.	૮
મુ.	૨૨	રા.	૨૦

અર્થ—ભાગવામાં લક્ષ્મી-કોટકદેશમાં મહાપાત-કારગીરમાં એકાગ્રસ-અને દરેક દેશોમાં સપ્તશત્રાકા-અને પંચશત્રાકા-વેધ ત્યાગ કરવો, (૪૭)

પળ્પાસં પ્રહ્ણોઽ ચંદ્રતનુગં વિદ્ધર્ષજન્મર્ષકે

ત્યાજ્યે જન્મભલપ્રકે તનુગતે સૂર્યાન્મનૂદ્ધુ ત્પજેત્ ।

દંતદ્વર્ચકઃકર્ષકોતો યુગગજાસ્તર્કાઃ સ્વવાર્ણેદવો

નાદીઃ સંક્રમણે ત્પજે દ્વિવિષદાં માયો રવે દૂપિતાઃ ॥ ૧૭ ॥

૧—લક્ષ્મી માલવકે વેદો પાત કૌશલકે સથા । ઇકાર્ગલં તુ કાસ્મીરે વેધં સર્વત્ર વર્જયેત્ ॥ ૬૭ ॥

અન્વય—પળમાસં ગ્રહણોદુ ચન્દ્રતનુગં (ત્યજેત્) વિદ્ધર્ક્ષજન્મર્ક્ષકે ચ જન્મમલગ્રકે તનુગતે ત્યાજ્યે સૂર્યાત્ મનૂહુ ત્યજેત્ અર્કતઃ દિવિપદાં સંક્રમણે ત્યજેત્, દંતદ્વચંકદ્વશઃ યુગગજાઃ તર્કાઃ સ્વવાણેંદવઃ નાદીઃ ત્યજેત્ પ્રાયઃ સ્વેઃ દૂપિતાઃ ॥ ૧૭ ॥

અન્વયાર્થ—પળમાસં ૬ માસ પર્વેત ગ્રહણોદુ ગ્રહણનું નક્ષત્ર ચન્દ્રતનુગં ચન્દ્રને પામેલું, અને સગ્નમાં રહેલું હોય તો (ત્યજેત્) ત્યાગ કરવું, વિદ્ધર્ક્ષ-જન્મર્ક્ષકે વેધનું નક્ષત્ર અને જન્મનું નક્ષત્ર ચ અને જન્મમલગ્રકે જન્મ-રાશિ તથા જન્મલગ્ન તનુગતે લગ્નમાં હોય તો ત્યાજ્યે ત્યાગ કરવાં, સૂર્યાત્ સૂર્યથી મનૂહુ ૧૪ મું નક્ષત્ર ત્યજેત્ ત્યાગ કરવું, અર્કતઃ સૂર્યથી દિવિપદાં ગ્રહોની સંક્રમણે સંક્રાંતિમાં દંતદ્વચંકદ્વશઃ ૩૨-૨-૯-૨ યુગગજાઃ ૮૪ તર્કાઃ ૬ સ્વવાણેંદવઃ ૧૫૦ નાદીઃ ધડીઓ ત્યજેત્ ત્યાગ કરવી પ્રાયઃ ધણું કરી સ્વેઃ સૂર્યસંક્રાંતિની ધડીઓ દૂપિતાઃ દોષવાળી છે, ॥ ૧૭ ॥

૧૭ ભાવાર્થ—લગ્નશુદ્ધિમાં—ગ્રહણ થયાના દિવસથી—૬ માસ સુધી, ગ્રહણ વખતે જે નક્ષત્ર હોય—તે નક્ષત્રની રાશિનો—ચંદ્રમા, અને તે રાશિનું લગ્ન લેવું નહિં, તેમજ વેધવાળું, નક્ષત્રને જન્મના નક્ષત્રની. રાશિનું લગ્ન પણ લેવું નહિં, અને જન્મરાશિનું પણ લગ્ન લેવું નહિં, સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી ગણુતાં—૧૪—મું નક્ષત્ર તજવું, સૂર્યથી અનુક્રમે ગ્રહો—એક રાશિ છોડી બીજી રાશિ પર જાય—ત્યારે ૩૨-૨-૯-૨-૮૪-૬-૧૫૦—એટલી ધડીઓ અનુક્રમે ત્યાગ કરવી, તેમાં તે દરેક ધડીઓનો અડધો ભાગ—દરેક ગ્રહ—જ્યારે રાશિમાં—પ્રવેશ કરે—તે પહેલાં તજવો ને અડધો ભાગ પછી—ત્યાગ કરવો, પરંતુ ધણું કરીને સૂર્ય સંક્રાંતિનીજ ધડીઓ દોષવાળી જણવી.

(દરેક માણસને ગ્રહણથી થતું શુભાશુભ ફલ.)

મુંચિં-જન્મર્ક્ષે નિધનં ગ્રહે જનિમતો યાતઃ ક્ષતિઃ શ્રીર્વ્યથા

ચિંતાસૌખ્યકલત્રદૌસ્વમૃતયઃ સ્યુર્માનનાશઃ સુલભ્ ॥

લાભોપાય इति क्रमात्तद्वશुभध्वस्त्यैजपस्वर्णगो-

दानं शान्तिरथो ग्रहं त्वशुभदं नो वीक्ष्य मातुः पर (૪૮)

અર્થ—જ-મનદક્ષત્રમાં ગ્રહણ થાય તો મરણ, જ-મરાશિમાં ઘાત, જ-મથી ખીછ રાશિમાં દ્રવ્યનાશ, ત્રીજમાં લક્ષ્મી, ચોથીમાં દુઃખ, પાંચમીમાં ચિંતા, ૬ માં સુખ, ૭ માં સ્ત્રીને પીડા, ૮ માં મરણ, ૯ માં માનનાશ, ૧૦ માં સુખ, ૧૧ માં લાભ, ૧૨ માં નાશ, એ પ્રમાણે અનુક્રમે ફલ જાણવું, ગ્રહણના દુષ્ટ ફલની નિવૃત્તિ કરવા માટે જપ સોનું અને ગાયનું દાન આપવું, એમ કેટલાક પાંડિતો કહે છે, અને તેવા ગ્રહણનું દર્શન કરવું નહિ, (૪૮)

વસિષ્ઠઃ—વિપુવતો રયનયો દિનત્રયં હરિપદે પઢશીતિ મુખેષુ ચ ।

પૂર્વતોપિ પરતોપિ સંક્રમા આઢિકાશ્ચ સ્વલુ પોઢશ ત્યજેત્ (૪૯)

અર્થ—એપ-કર્ક-તુલા-અને મકરસંક્રાંતિ જેસે ત્યારે પહેલા ત્રણ દિવસ, અને આગલા ત્રણ દિવસ, વિવાહાદિમાં ત્યાગ કરવા, તે શિવાયની સંક્રાંતિઓમાં પહેલી ને પછીની મહી ૩૨ ધડીઓ ત્યાગ કરવી, (૪૯)

પદ્મપટ્ટિઃ ક્રતુસંધિતસ્તિથિમયુક્સંઘૌ દ્વિનાહ્યૌ ગ્રહા-

તત્પાદૈઃ દિવસાં ત્રિવેદપાઢિમાન્પ્રાગર્દિતાન્સંત્યજેત્ ।

ઉત્પાતે અગ્રહમ્ ચ શિશ્વિનો રાકાઘ્મી પ્રાગ્દલે

વિદ્ પ્રાન્ત્યે કૃતરુદ્રયોરવહુલે કૃષ્ણે નિરેકે પ્વિહ ॥ ૧૮ ॥

અન્વય—ક્રતુસંધિતઃ પદ્મપટ્ટિઃ તિથિમયુક્સંઘૌ દ્વિનાહ્યૌ ગ્રહાત્ તત્પાદૈઃ ત્રિવેદપાઢિમાન્ પ્રાગર્દિતાન્ દિવસાન્ સંત્યજેત્ ઉત્પાતે અગ્રહમ્ ચ શિશ્વિનઃ ઉદ્ગમમ્ (ત્યજેત્) અવહુલે રાકાઘ્મીપ્રાગ્દલે વિદ્, કૃતરુદ્રયોઃ પ્રાન્ત્યે (વિદ્ સ્યાત્) इह વિદ્ કૃષ્ણે નિરેકેષુ ત્યાજ્યા ॥ ૧૮ ॥

અન્યયાર્થ—ક્રતુસંધિતઃ શુઓની સંધિથી પદ્મપટ્ટિઃ ૬૬ ધડી તિથિ-મયુક્સંઘૌ તિથિ નક્ષત્ર ને યોગની સંધિમાં, દ્વિનાહ્યૌ એ ધડીઓ તમજવી, મહાત્ મુદ્ધથી તત્પાદૈઃ તેના ચરણ પ્રમાણે ત્રિ ૩, વેદ ૪, પદ્ ૬, હમાન્ ૮, પ્રાગર્દિતાન્ પહેલા અઘ્યા દિવસાન્ દિવસોને સંત્યજેત્ ત્યાગ કરવા, ઉત્પાતે ઉત્પાતમાં અગ્રહમ્ ૭ દિવસ ચ અને શિશ્વિનઃ કેતુના ઉદ્ગમમ્ ઉદયને (ત્યજેત્ ત્યાગ કરવા,) અવહુલે શુકલપક્ષમાં રાકા ૧૫ અઘ્મી ૮ ના પ્રાગ્દલે પૂર્વ-ભાગમાં વિદ્ વિષ્ટિ હોય છે કૃતરુદ્રયોઃ ૪-૧૧-ના પ્રાન્ત્યે છેલા ભાગમાં (વિદ્સ્યાન્ વિષ્ટિ હોય છે) इह એ પ્રમાણે વિદ્ વિષ્ટિ કૃષ્ણે શુશ્વપક્ષમાં નિરેકેષુ એક રહિત તિથિઓમાં ત્યાજ્યા ત્યાગ કરવી, ॥ ૧૮ ॥

૧૮ ભાવાર્થ—^૧ રૂતુની સંધિ વખતે ૬૬ ઘટી, ને તિથિ-નક્ષત્ર-યોગની^૨ સંધિમાં ૨ ઘટી ત્યાગ કરવી, ગ્રહણ ૧ ભાગ^૩-૨ ભાગ-૩ ભાગ-૪ ભાગ એટલે (ખગ્રાસ) હોય તો અનુક્રમે ૩-૪-૬ ને ૮ દિવસો, ગ્રહણ થઈ ગયા પછીથી અશુભ જાણવા, અને ગ્રહણ થતા પહેલાં અનુક્રમે ૧૧-૨-૩ ને ૪ દિવસો ત્યાગ કરવા, અને ઉત્પાત થયો હોય, ત્યારથી ૭ દિવસો ત્યાગ કરવા, ધૂમકેતુ (પુંછડીયો તારો) આકાશમાં જ્યાં સુધી દેખાય ત્યાં સુધીના દિવસો ત્યાગ કરવા,

॥ વિષ્ટિખાખત ॥

અજવાળીઆમાં ૮ ને ૧૫ ના પહેલા ભાગમાં અને ૪-૧૧ ના પાછલા ભાગમાં વિષ્ટિ હોય છે, અધારીઆમાં ૭ ને ૧૪ ના પહેલા ભાગમાં અને ૩-૧૦ ના પછીના ભાગમાં વિષ્ટિ હોય છે,

(ભદ્રાના મુખપુચ્છાદિનો વિભાગ.)

મુ-ચિં-—પંચદ્વયદ્રિકૃતાષ્ટરામરસભૂયામાદિઘટ્યઃ શરા
વિષ્ટેરાસ્યમસદ્રજેદુરસરામાશ્વિવાણાઘિષુ ।
યામેષ્વંત્યઘટીત્રયં શુભકરં પુચ્છં તથા વાસરે
વિષ્ટિસ્તિથ્યપરાર્ધજા શુભકરી રાત્રૌ ચ પૂર્વાર્ધજા(૫૦)

અર્થ—સુદી ૪ ના પાંચમા પ્રહરની પહેલી ૫ ઘડી, ૮ ના બીજા પ્રહરની પહેલી, ૧૧ ના સાતમા પ્રહરની પહેલી, અને ૧૫ ના ચોથા પ્રહરની પહેલી, વદીમાં ૩ ના આઠમા પ્રહરની, ૭ ના ત્રીજા પ્રહરની, ૧૦ ના છઠ્ઠા પ્રહરની, ૧૪

૧—રૂતુ ૬ છે, તેને માટે જ્યો-ક૦ પ્રથમાવૃત્તિ પત્ર ૧૩ માં જોવું, એક રૂતુનું ઉતરતું ને બીજીનું ખેસવું, તેમાં ઉતરતીની છેલ્લી ઘડી ૩૩, અને ખેસતીની પહેલી ૩૩ ઘડીને રૂતુસંધિ કહે છે,

૨—એક તિથિ ઉતરે ને બીજી ખેસે તે વખત, એક નક્ષત્ર ઉતરીને બીજી ખેસે તે વખત, અને એક યોગ ઉતરીને બીજો ખેસે તે વખતને તિથ્યાદિસંધિ કહે છે, એટલે તે તિથ્યાદિક ઉતરતા વખતની ૧ ઘડી, અને ખેસતા વખતની ૧ ઘડી, એમ બે ઘડીને તિથિ નક્ષત્રને યોગની સંધિ કહે છે,

૩—એક આખી તિથિની ઘટ્યાદિકના બે ભાગ કરવા, એક ભાગની જેટલી ઘટ્યાદિક આવે તેટલો એક ભાગ જાણવા,

ના પહેલા પ્રહરની, આદિની ૫ ઘડીયો ભદ્રાનું મુખ છે, તેમાં શુભ કામ કરવું નહિ, ૧ મુદી ૪ ના આઠમા પ્રહરની, ૮ ના પહેલા પ્રહરની, ૧૧ ના છઠ્ઠા પ્રહરની, ૧૫ ના ત્રીજા પ્રહરની, તેમજ વદી ૩ ના સાતમા પ્રહરની, ૭ ના બીજા પ્રહરની, ૧૦ ના પાંચમા પ્રહરની, ૧૪ ના ચોથા પ્રહરની, છેલ્લી ત્રણ ઘડીઓમાં ભદ્રાનું પુરુષ કહેવાય છે, તે શુભ કામમાં સારું ફલ આપે છે, (૫૦)

(ભદ્રાની સ્થિતિ.)

કુંભકર્કદ્વયે મર્ત્યે સ્વર્ગેઽજ્ઞેઽજ્ઞાત્રયેઽલિંગે ।

સ્ત્રીધનુર્જૂકનક્રેઽધો ભદ્રા તત્રૈવ તત્કલમ્ (૫૧)

અર્થ—કર્ક—સિંહ-કુંભ-મીન-, મેષ-વૃષભ-મિથુન-કૃત્તિક-, કન્યા-તુલા-ધન-મકર, આ પ્રમાણે ચાર ચાર રાશિઓમાં ચંદ્ર હોય તો અનુક્રમે મનુષ્ય સ્વર્ગ ને પાતાલ લોકમાં ભદ્રા રહે છે, અને જ્યાં રહેલી હોય ત્યાંજ તેનું ફલ મળે છે, (૫૧)

(ઉત્પાત લક્ષણ.)

ગુરુઃ—દિદ્ગાહે વા મહાદારુપતને ચાંચુવર્ષણે ।

ઉલ્કાપાતે મહાવાતે મહાશનિનિપાતને (૫૨)

અનશ્રાણનિપાતે ચ મૂકંપે પરિવેષયોઃ ।

ગ્રામોત્પાતે શિવાશબ્દે દુર્નિર્મિત્તે ચ શોભનમ્ (૫૩)

અર્થ—દિશાઓમાં દાહ થવો, મોટા વૃક્ષોનું પડવું, અતિવૃષ્ટિનું થવું, આકાશમાંથી બસતા અંગારાનું પડવું, બચકર પવન, પૃથ્વીનું હાલવું, શિયાળ-વાનું રડવું, ગામમાં કંઈ પણ ઉત્પાત થવો, વજ્રનું પડવું, અને દુર્નિર્મિત વિગેરે દિશાઓમાં આકાશમાં અને પૃથ્વી ઉપર થતા ત્રણ પ્રકારના ઉત્પાત છે (૫૨-૫૩)

સાપેદ્રાંતિમમાન્તતોઽવિષયટિકં પૂર્ણાંતતોઽધ્યર્દકં

ફીટાંત્યાલિવિરામતઃ કુચટિકં ગંઢાંત મૂર્ધ્વાધરમ્ ।

સાંવેશ્વર્યહગારુયયોગવિરતો મં તત્ર ચંદાપુષં

દુર્યોગે દિનમાચ સામિજિદયુગ્મેર્કસ્તદૈર્કાર્ગલઃ ॥ ૧૯ ॥

અન્વય—સાપેદ્રાંતિમમાન્તતઃ અવિષયટિકં પૂર્ણાંતતઃ અધ્યર્દકં (ઘટિકં) ફીટાંત્યાલિવિરામતઃ ઝર્ષ્વાધરં કુચટિકં ગંઢાંતં

સાવૈશ્વવ્યહગાર્યયોગવિરતૌ મં તત્ર ચણ્ડાયુધં દુર્યોગે દિનમાત્ અર્કઃ
(યદા) સામિજિદયુગ્મે (સ્યાત્) તદા એકાર્ગલઃ (સ્યાત્) ॥૧૧॥

અન્વયાર્થ—સાર્પ આશ્લેષા, હંદ્ર ન્યેષ્ટા, અંતિમ રેવતી, માન્તતઃ એ નક્ષત્રોના અંત્યની, અધિઘટિકં ૪ ઘટિકો, પૂર્ણાંતતઃ ૫-૧૦-૧૫ તિથિ-ઓના અંત્ય ભાગની, અધ્યર્દ્ધકં ૨ (ઘટિકં) ધડી, કીટ કર્ક, અંત્ય મીન, અલિ વૃશ્ચિક, ચિરામતઃ તે રશિઓના અંત્યની, ઋર્ધ્વાધરં આગલ પાછલની મધી, કુઘટિકં ૧ ધડી, ગણ્ડાંતં ગણ્ડાંત યોગ થાય છે, સા સાધ્ય, વૈ વૈધૃત, શૂ શૂલ, વ્ય વ્યતીપાત, હ હર્ષણુ, ગ ગણ્ડ, આર્યયોગવિરતૌ એ યોગોના અંતરુ, મમ્ નક્ષત્ર, તત્ર તે નક્ષત્રમાં, ચણ્ડાયુધં ચંડાયુધ થાય છે, દુર્યોગે દુષ્ટ યોગને વિષે, દિનમાત્ દિવસના નક્ષત્રથી, અર્કઃ સૂર્ય (યદા ત્યારે) સામિજિદયુગ્મે અભિજિત સાથે એકી નક્ષત્રમાં, (સ્યાત્ હોય,) તદા ત્યારે, એકાર્ગલઃ એકાર્ગલ યોગ, (સ્યાત્) થાય, ॥ ૧૯ ॥

૧૯ ભાવાર્થ—નક્ષત્રગંડાંત—આશ્લેષા-ન્યેષ્ટા ને રેવતીના ઉતરતા પહેલાં ૨ ધડી, અને અશ્વિની-મધા ને મૂલની બેસતાં ૨ ધડી, એ ચાર ધડીઓ,

તિથિગંડાંત-૫-૧૦-૧૫ એ તિથિઓ ઉતરતાં પહેલી ૨ ધડી,

લગ્નગંડાંત—કર્ક-વૃશ્ચિક ને મીન એ દરેક લગ્નો ઉતરતાં છેવટની ૦૮ ધડી, અને સિંહ-ધન ને મેષ બેસતાં પહેલી ૦૮ ધડી મલીને ૧ ધડી,

ચંડાયુધ—સાધ્ય-વૈધૃત-શૂલ વ્યતીપાત-હર્ષણુ-ગંડ એ યોગો ઉતરતી વખતે જે નક્ષત્ર હોય તે,

એકાર્ગલ યોગ—વિષ્કુંભ-અતિગંભ-શૂલ-ગંડ-વ્યાપાત-વજ્ર-વ્યતીપાત-પરિધ-વૈધૃત-એ ૯ દુષ્ટયોગોમાંનો કોઈ પણ એક યોગ હોય, તે દિવસના નક્ષત્રથી સૂર્યના નક્ષત્ર મુખીની અભિજિત સહિત સંખ્યા ગણતાં નક્ષત્રની એકી સંખ્યા થાય તો એકાર્ગલ યોગ જાણવો, તે યોગ શુભકામોમાં ત્યાગ કરવો,

(ગંડાંત આદિ યોગોમાં જન્મ થવાથી થતું ફલ.)

મુ-ચિં૦—ગંડાંતેદ્રમશૂલપાતપરિવ્યાગ્રાતગંઢાવમે
સંક્રાંતિવ્યતિપાતૈવૃત્તિસિનીવાલીકુહૂદર્શકે ।

વજ્રે કૃષ્ણચતુર્દશીપુ ચમધંટે દગ્ધયોગં મૃતૌ

વિષ્ટૌ સોદરમે જનિર્ન પિતૃમે શસ્તા શુભાશાંતિતઃ (૫૪)

અર્થ—ગંડાંતયોગ—અથેષ્ઠા અને મૂલનક્ષત્ર-મહાપાત-પરિધ-વ્યાધાત-
ગંડ-વજ્ર-ચમધંટ-દગ્ધ અને મૃત્યુ યોગો ક્ષયતિથિ-મૃત્યુસંક્રાંતિ-વ્યતિપાત-વૈ-
વૃત્તિ-અંદ્રસહિત અથવા રહિત અભાવાસ્થા-પદી ૧૪ બદ્ધ અને બહેન-ભાષિ-
મા-આપના જન્મનક્ષત્રમાં જન્મ થાય તો અશુભ છે. પરંતુ તે યોગોની શાંતિ
કરવાથી શુભ છે, (૫૪)

(ગંડાંત દાપભંગ.)

શાકલ્ય-સં૦—તથૈવ તિથિગંડાંતં નાસ્તીન્દૌ વલશાલિનિ ।

તથૈવ લગ્નગંડાંતં નાસ્તિ જીવે વલાન્વિતે (૫૫)

અર્થ—અંદ્રબલ હોય તો, તિથિગંડાંતનો અને ગુરુબલ હોય તો લગ્નગં-
ડાંતનો દોષ નથી, (૫૫)

સૂર્યાગ્રામદલં દિવૈવ નિગમાગ્રશ્વીપુનાગત્રિપદ્

સંહ્યાકં કુલિકં દિવેદ્રવિદિહનાગર્તુવેદદ્વિકમ્ ।

વ્યેકં તન્નિશિ પોઢશાંશમપરે તિથ્યંશ મુજ્ઞાંતે તૈઃ

કાલં કંટકમૈનિયંટમમેરજ્યજ્ઞાસ્ફુજિદ્વયઃ ક્રમાત્ ॥ ૨૦ ॥

અન્વય—સૂર્યાત્ દિવૈવ નિગમાગ્રશ્વીપુનાગત્રિપદ્ સંહ્યાકં
યામદલં (ત્યજેત્) દિવા ઇંદ્રવિદિહનાગર્તુવેદદ્વિકમ્ પોઢશાંશં કુ-
લિકં (ત્યજેત્) નિશિ વ્યેકં તં અપરે તિથ્યંશં વજ્ઞાંતે, અમેરજ્ય-
જ્ઞાસ્ફુજિદ્વયઃ ક્રમાત્ તૈઃ કાલં કંટકં એનિયંટં (વજ્ઞન્તિ) ॥ ૨૦ ॥

૧—અંદ્રસહિત અભાસ એટલે અભાસના દિવસે દિવસના ભાગની
અભાસ હોય, ને સૂર્યાસ્ત પહેલાં પડેલો ખેસતો હોય, એવી અભાવાસ્થાને અંદ્ર-
સહિત રહે છે, તેમજ ને દિવસે ૬૦ પડી અભાસ હોય અથવા અભાસના
દિવસે દિનભાગની પડી કરતાં અભાસની પડી વિશેષ હોય, એવી અભાવાસ્થાને
અંદ્રસહિત અભાવાસ્થા રહે છે.

અન્વયાર્થ—સૂર્યાત સૂર્યથી દિવૈવ દિવસે નિગમ ૪, આદ્રિ ૭, અશ્વિ ૨, કૃત્તિકા ૫, નાગ ૮, ત્રિ ૩, પદ્ ૬, સંખ્યાકં સંખ્યા પ્રમાણે, યામદલં યામાદ્ધ (ત્યજેત તામવો) દિવા દિવસમાં—શંક્ર ૧૪, રવિ ૧૨, વિક્ર ૧૦, નાગ ૮, ક્રતુ ૬, વેદ ૪, દ્વિકમ્ ૨, એ મુહૂર્તો પોઢશાંશં પોઢશાંશ પ્રમાણે કુલિકં કુલિકને (ત્યજેત ત્યાગ કરવું,) નિશિ રાત્રિમાં વ્યેકં એક રહિત તં તેને તામવાં અપરે ખીન્ન આચાર્યોં તિથ્યંશં પંદરમા ભાગને ઉજ્જ્ઞંતિ ત્યાગ કરે છે, અમરેજ્ય ગુરુ, જ્ઞ બુધ, અને આસ્ફુજિદ્વચઃ શુક્રવારથી ક્રમાત્ અનુક્રમે તૈઃ ઈંદ્રાદિ મુદ્દર્ત પ્રમાણે, કાલં કાલ, કંટકં કંટક, પોનિઘંટં યમઘંટને (ઉજ્જ્ઞંતિ ત્યાગ કરે છે, ૧૨૦ ॥

॥ યામાદ્ધયોગ ॥

૨૦ ભાવાર્થ—યામાદ્ધ એટલે અડધો પ્રહર કહેવાય છે, તો દિવસના પ્રહર ૪ હોવાથી અડધા પ્રહરો ૮ થાય છે, તો સૂર્યથી અનુક્રમે આવતા દરેકવારોનો ૪-૭-૨-૫-૮-૩-૬-એ અર્ધપ્રહરનો વખત તે તે વારોમાં અશુભ જાણવો, અને તે આવેલા વખતને “યામાદ્ધ” યોગ કહે છે,

॥ કુલિક કાલ-કંટકને યમઘંટ ॥

તેમજ દિનમાનને સોળે ભાગતાં આવેલો ૧ ભાગ એ પ્રમાણે રવિવારથી અનુક્રમે શનિ સુધીના વારોમાં આવેલા ૧૪-૧૨-૧૦-૮-૬-૪-૨-ભાગોને “કુલિક” કહે છે, તેજ પ્રમાણે રાત્રિમાનને સોળે ભાગતાં આવેલો ૧-ભાગ એવા રવિવારથી અનુક્રમે ૧૩-૧૧-૯-૭-૫-૩-૧-એ ભાગો રાત્રિમાં કુલિક જાણવા, તે કુલિકનો ત્યાગ કરવો, એજ પ્રમાણે ગુરુ-બુધ-ને શુક્ર-એ વારોથી અનુક્રમે ૧૪-૧૨-૧૦-૮-૬-૪-૨-એ ભાગો કાલ-કંટક-અને યમઘંટના જાણવા, કેટલાક આચાર્યોં પંદરે ભાગવાનું કહે છે,

૧—દિવસને રાત્રિની ૬૦ ધડી મલી ૧ અહોરાત્ર કહેવાય છે, સૂર્યોદયથી સૂર્યાસ્ત સુધીના વખતને દિનમાન કહે છે, સૂર્યાસ્ત પછી ખીન્ન દિવસનો સૂર્યોદય થતા સુધીમાં રાત્રિમાન કહેવાય છે, ૬૦ ધડીમાંથી દિનમાનની ષટયાદિક બાદ કરતાં બાકી રહેલી ષટયાદિક રાત્રિમાનની જાણવી.

ઉ૦—જેમ કે ધડી ૩૧ પલ ૪૨ દિનમાન છે. તેને ૬૦ માંથી બાદ કર્યા તો ૨૮-૧૮ રથા એટલે ધડી ૨૮-પલ ૧૮ નું રાત્રિમાન થયું.

॥ અર્ધ યામાદિકનાં-દુષ્ટ મુહૂર્તોનું-કોષ્ટક. ॥

રવિ.	સોમ.	મંગળ.	બુધ.	ગુરુ.	શુક્ર.	શનિ.	વાર.
૭-૮	૧૩-૧૪	૩-૪	૯-૧૦	૧૫-૧૬	૫-૬	૧૧-૧૨	યામાર્દ્ધ દિવસનાં.
૧૪	૧૨	૧૦	૮	૬	૪	૨	કુસિકના દિવસનાં.
૧૩	૧૧	૯	૭	૫	૩	૧	કુસિકનાં રાત્રિનાં.
૮	૬	૪	૨	૧૪	૧૨	૧૦	કાસનાં
૬	૪	૨	૧૪	૧૨	૧૦	૮	કંટકનાં
૧૦	૮	૬	૪	૨	૧૪	૧૨	યમધંટનાં.

કોષ્ટકમાં લખેલા યામાર્દ્ધનું ઉદાહરણ—યામાર્દ્ધ યોગ રાત્રે ખીલકુલ આવતો નથી, દિવસનાજ હોય છે, તો રવીવારે ચોથો અડધો પ્રહર-એટલે ખીલ પ્રહરનો પાછલો અડધો ભાગ, તેને યામાર્દ્ધ કહે છે, દિવસના ૪ પ્રહર હોવાથી તેના અર્ધ પ્રહર ૮ થાય છે, એ આઠ અર્ધ પ્રહરમાંનો ચોથો ભાગ રવિવારે યામાર્દ્ધ-યોગ કહેવાય છે, એવા દરેક વારના લખેલા જે જે અંકો છે, તે તે અર્ધ પ્રહર તે તે વારને માટે યામાર્દ્ધ યોગનો જાણવો,

અડધો પ્રહર જાણવાની રીત—રવિવારે ચોથો અડધો પ્રહર, કંઈ વખતે શરૂ થઈ-કંઈ વખતે પુરો થાય, તે જાણવાનું કલ્પિત ઉ—જેવારે યામાર્દ્ધ યોગ જોવો હોય તે વારના દિવસે દિનમાન કેટલી ઘડીનો છે, તે જોવું, તો રવિવારને દિવસે ૩૨ ઘડીનો દિનમાન છે, ૩૨ ને ચારે ભાગતાં ઘટી ૮, લખિંધ આવે છે, તો દરેક આઠ આઠ ઘડીને એક પ્રહર થાય છે, એ પ્રહરને જેણે ભાગવાથી લખિંધ ૪ તે અડધા પ્રહરની ઘટી જાણવી, અથવા દિનમાનને આઠે ભાગતાં આવેલી લખિંધ ૪ તે અડધા પ્રહરની ઘટી સમજવી, એવી રીતે દિનમાનને ચારે ભાગવાથી પ્રહર થાય છે, અને આઠે ભાગવાથી પ્રહર અર્ધ થાય છે, હવે રવિવારને દિવસે યામાર્દ્ધ

કઇ વખતે બેસે અને કઇ વખતે ઉતરે તે બેવા માટે ચોથો અર્ધા પ્રહર રવિવારે ચામાર્દ્ધ આવે છે, તો ત્રણ અર્ધા પ્રહરના ઉતરવા પછી ચોથા અડધા પ્રહરમાં ચામાર્દ્ધ બેસે, દરેક અર્ધા પ્રહરની ૪ ઘડી હોવાથી ૧૨ ઘડીએ ત્રણ અર્ધા પ્રહર પુરા થાય છે, એટલે ૧૨ ઘડીની શરૂઆત પછીથી બીજી ચાર ઘડી એટલે ૧૬ ઘડી પુરી થાય ત્યાંસુધીનો વખત ચામાર્દ્ધયોગ બાણવો. પરંતુ કોષ્ટકમાં આઠ અડધા પ્રહર નહિ લેતાં કુલિકાદિ યોગના ૧૬ ભાગ કરેલા છે, તેથી ચામાર્દ્ધ તે કોષ્ટકમાં સાથે હોવાથી તેને પણ દિવસના ૧૬ મા ભાગના હિસાબે મુકેલો છે, એટલે રવિવારે ૧૨ ઘડી પછીથી ૧૬ ઘડી સુધીનો ચામાર્દ્ધયોગ થાય છે, રવિવારના ચામાર્દ્ધના કોષ્ટકમાં ૭ અને ૮ આંક લખેલા છે, જેથી આખા દિવસના ૧૬ ભાગ કરતાં ૭ મો ને ૮ મો ભાગ ચામાર્દ્ધનો આવે છે, તો દિનમાન ૩૨ ઘડીનો હોવાથી તેને ૧૬ ભાગતાં ૨ ઘડીનો ૧ ભાગ થાય છે, તેવો ૭ મો ને ૮ મો ભાગ બાણવા માટે દરેક ભાગ ૨ ઘડીનો હોવાથી ૬ ફો ભાગ ૧૨ ઘડીનો પુરો થાય છે, તે પછી ૭ મા ભાગની શરૂઆત થાય છે, જેથી સાતમા ભાગની બે ઘડી ૧૪ ઘડીએ પુરી થાય છે, અને આઠમા ભાગની બે ઘડી ૧૪ માં ઉમેરવાથી ૧૬ ઘડીએ પુરી થાય છે, માટે ૭ ને ૮ મા ભાગની મલીને ૪ ઘડી ૧૨ ઘડી પછીથી ૧૬ ઘડી પુરી થાય ત્યાં સુધીનો ચામાર્દ્ધયોગ બાણવો.

શુક્રેદ્વીજ્યયમેષુ ગોંકરવિભૂતલ્યા મુહૂર્તા દિવા

દુષ્ટાઃ સ્પુઃ કુજનિશ્ચયો યે રતરે સંત્યર્પયામાદિપુ ।

મેક્ષ્યઃ સંપ્રતિ વૃદ્ધિતુર્યચરણે વ્રહ્મદ્વિતીયેઽપમઃ

મૂર્યાઘા અનુવિશ્વપાશિયમલેદ્વલકર્મૈર્મૃત્યુદાઃ ॥ ૨૧ ॥

અન્યથ—શુક્રેદ્વીજ્યયમેષુ ગોંકરવિભૂતલ્યાઃ મુહૂર્તાઃ દિવા
 દુષ્ટાઃ સ્પુઃ કુજનિશ્ચિ અગઃ (મુહૂર્તઃ દુષ્ટઃ સ્પાત્) યે રતરે તે અર્ધ-
 યામાદિપુ સંતિ સંપ્રતિ વૃદ્ધિતુર્યચરણે વ્રહ્મદ્વિતીયે અપમઃ મેક્ષ્યઃ
 મૂર્યાઘાઃ અનુવિશ્વપાશિયમલેદ્વલકર્મૈઃ (સહિતાઃ) મૃત્યુદાઃ સ્પુઃ ॥૨૧॥

અન્વયાર્થ—શુક્રેન્દ્રીજ્યયમેષુ શુક્ર-ચંદ્ર-ગુરુ-શનિ-એ ગ્રહોના વારમાં ગોંકરવિમૂતુલ્યાઃ ૯-૯-૧૨-૧ એ મુહૂર્તાઃ મુહૂર્તો દિવા દિવસમાં કુપ્તાઃ સ્યુઃ અશુભ છે, કુજનિશિ મંગલવારની રાત્રિએ અગઃ ૭ મું (મુહૂર્તઃ કુપ્તઃ સ્યાત્) મુહૂર્ત કુપ્ત છે, જે જે દિવસે અન્ય કુપ્ત મુહૂર્તો તે તે અર્ધયામાદિષુ અર્ધયામાદિકમાં સંતિ છે સંપ્રતિ ગ્રંથારંભથી ચાલુ સમયમાં, વૃદ્ધિતુર્યચરણે વૃદ્ધિયોગના ચોથા ચરણમાં વ્રહ્માદિત્રીયે બ્રહ્માયોગના બીજા ચરણમાં અપમઃ ક્રાંતિયોગ પ્રેક્ષ્યઃ જોવો, સૂર્યાઘ્વાઃ સૂર્યાદિ વારો અન્તુ અનુરાધા, વિશ્વ ઉ-પા, પાશિ શતભિષા, ચમલ અશ્વિની, હંદુ મૃગશીર્ષ, આદિ આશ્લેષા, અર્કભૈઃ હસ્ત, એ નક્ષત્ર(સાહિતાઃ સાયે હોય તો) મૃત્યુદાઃ સ્યુઃ મરણ કરે છે, ॥ ૨૧ ॥

૨૧ ભાવાર્થ—સોમવારે ૯ મું મુહૂર્ત, ગુરુવારે ૧૨ મું, શુક્રવારે ૯ મું, અને શનિવારે ૧ હું એ મુહૂર્તો દિવસના ભાગમાં કુપ્ત છે, મંગલવારની રાત્રે ૭ મું મુહૂર્ત કુપ્ત છે, આથી બીજા કુપ્ત મુહૂર્તોનો અર્ધયામાદિકમાં સમાવેશ થઈ જાય છે, કારણ કે અર્ધયામાદિક ત્યાગ કરીએ તે વખતે તેનો પણ ત્યાગ થઈ જાય છે, તેથી તે કુપ્ત મુહૂર્ત જુદેજુદાં કહ્યાં નથી, વૃદ્ધિયોગના ચોથા ચરણમાં અને બ્રહ્માયોગના બીજા ચરણમાં ક્રાંતિ લેવી તે ગ્રંથારંભથી ચાલુ સમયમાં લેવી.

॥ મૃત્યુયોગ ॥

રવિવાર ને અનુરાધા, સોમવારે ઉત્તરાષાઢા, મંગલવારે શતભિષા, બુધવારે અશ્વિની, ગુરુવારે મૃગશીર્ષ, શુક્રવારે જ્યેષ્ઠા, અને શનિવારે હસ્તનક્ષત્ર હોય તો મૃત્યુયોગ થાય છે, તે યોગ મરણ કરનારો છે તેથી તેનો ત્યાગ કરવો,

મુ-ગ૦—વેધઃ પાતો યુતિકાંતિર્લક્ષ્મીકાર્ગલપંચકમ્ ।

દગ્ધોપગ્રહજામિત્રં દોષાસ્ત્યાજ્યા ઇમે દશ (૫૬)

અર્થ—વેધ-પાત-યુતિ-ક્રાંતિ-લક્ષ્મી-એકાર્ગલ-પંચક-દગ્ધ-ઉપગ્રહ-અને ભમિત્ર-એ ૧૦ દોષો વિનાશમાં ત્યાગ કરવા, (૫૬)

લક્ષ્મીપગ્રહજામિત્રપાતકાર્ગલકર્તરી ।

एते दोषा विनश्यन्ति लक्ष्मिदुर्बलान्विते (૫૭)

અર્થ—સૂર્ય અને ચંદ્રના બલથી યુક્ત લગ્ન હોય તો ઉપર કહેલા લગ્ન વિગેરે ૧૦ દોષો નાશ પામે છે, (૫૭)

ભરદ્વાજઃ—ગુરૌ લગ્નાધિપે શુક્રે સર્વાયે લગ્નકેન્દ્રગે ।

દશદોષા વિનશ્યંતિ યદ્યાગ્રૌ તૂલરાશયઃ (૫૮)

અર્થ—ગુરુ-લગ્નનો સ્વામી ને શુક્ર બલવાન થઈ-લગ્નમાં કે કેન્દ્રમાં રહ્યા હોય તો ઉપર કહેલા દશ દોષોનો, જેમ અગ્નિમાં કપાસના ઢગલાનો નાશ થાય છે તેમ નાશ થાય છે, (૫૮)

કેન્દ્રકોણે શુભઃ સ્વેદો લગ્નાદ્વા રાશિતોઽથવા ।

યમધંટોઽધ્વં દોષં નિહંતિ ગરલોપમમ્ (૫૯)

અર્થ—લગ્નથી અથવા ચંદ્રથી શુભગ્રહ કેન્દ્ર કે ત્રિકોણ સ્થાનમાં રહ્યો હોય તો ઝેર જેવા યમધંટી થયેલા દોષનો નાશ કરે છે, (૫૯)

મુ-પ્ર૦—શુવલાષ્ટમીં સમારભ્ય ફાલ્ગુનસ્ય દિનાષ્ટકમ્ ।

પૂર્ણિમાઽવધિકં ત્યાજ્યં હોલાષ્ટકમિદં શુભે (૬૦)

અર્થ—ફાલ્ગુ શુદ્ધી ૮ થી ૧૫ સુધી હોલાષ્ટક-કહેવાય છે, તે હોલાષ્ટક-શુભ કામમાં ત્યાગ કરવું, (૬૦)

પંચાશજિનસ્વામ્યથ સ્વકૃતા આલંડલા મૂર્છના

ત્રિંશદ્વિંશરદાઃ સ્વરામનસ્વધૃત્યેકાશ્વિનો વિંશતિઃ ।

શક્રેદ્રૌ દશ વાસવા રસશરાઃ સિદ્ધા નસ્વાશા દિશો .

ધૃત્યષ્ટી જિનસ્વામ્યોશ્વિત ઇમાભ્યોગ્રેઽવિધનાદયો વિપમ્ ॥૨૨॥

અન્વય—અશ્વિતઃ (ક્રમાત્) પંચાશત્ જિનસ્વામ્યઃ ચ સ્વકૃતાઃ આલંડલાઃ મૂર્છનાઃ ત્રિંશદ્વિંશરદાઃ સ્વરામનસ્વધૃત્યેકાશ્વિનો વિંશતિઃ શક્રેદ્રૌ દશ વાસવાઃ રસશરાઃ સિદ્ધાઃ નસ્વાશાદિશઃ ધૃત્યષ્ટી જિનસ્વામ્યઃ ઇમાભ્યઃ અગ્રે અવિધનાદયઃ વિપં સ્યાત્ ॥૨૨॥

૧—યમધંટી કટલીક સમગ્રુતી ૫૦ ૧૨ માં આપેલી છે.

૨—હોલાષ્ટકનો નિર્ણય ૫. ૧૦ માં આપેલો છે.

અન્વયાર્થ—અશ્વિતઃ અશ્વિનીથી (ક્રમાત્) અનુક્રમે, પંચાશત્ ૫૦
જિન ૨૪, સ્વામયઃ ૩૦, સ્વકૃતાઃ ૪૦, આસંદલાઃ ૧૪, મૂર્ચ્છનાઃ ૨૧,
ત્રિંશત્ ૩૦, વિંશ ૨૦, રદાઃ ૩૨, સ્વરામ ૩૦, નલ્લ ૨૯, ધૃતિ ૧૮, એકા-
શ્વિનૌ ૨૧, વિંશતિઃ ૨૦, શક ૧૪, ઇંદ્ર ૧૪, વદા ૧૦, વાસવાઃ ૧૪, રસ-
શરાઃ ૫૬, સિદ્ધાઃ ૨૪, નલ્લ ૨૦, આશાઃ ૧૦, દિશઃ ૧૦, ધૃતિ ૧૮, અટ્ટી
૧૬, જિન ૨૪, સ્વામયઃ ૩૦, હમામ્યઃ આ ધરીઓથી, અગ્રે પછીની અધિ-
નાઠ્યઃ ૪ ધરીઓ, વિપમ્ વિપ, સ્યાત્ ધાય છે. ॥ ૨૨ ॥

॥ નક્ષત્ર-તિથી-ને-વારની-વિપધટીયો ॥

૨૨ ભાવાર્થ—અશ્વિની નક્ષત્રની ૫૦ ધટીઓ, પછીની ૪
વિપધટીઓ છે, એ પ્રમાણે ભરણી નક્ષત્રની ૨૪, ધટીઓ પછીની ૪,
ધટીઓ વિપ છે, એ પ્રમાણે કૃત્તિકાદિ નક્ષત્રોની અનુક્રમે ૩૦, ૪૦,
૧૪, ૨૧, ૩૦, ૨૦, ૩૨, ૩૦, ૨૦, ૧૮, ૨૧, ૨૦, ૧૪, ૧૪, ૧૦, ૧૪, ૫૬, ૨૪, ૨૦
૧૦, ૧૦, ૧૮, ૧૬, ૨૪, ૩૦, એ દરેક નક્ષત્રોની ધટીઓ તે તે નક્ષ-
ત્રની ધ્રુવકની સ્થૂલ ધટીઓ જાણવી, એ ધટીઓ પછીની ૪ સ્થૂલ
વિપધટીઓ છે,

ઝ્યોતિઃસાગરે—વિવાહવ્રતચૂડામુ ગૃહારંભપ્રવેશયોઃ ।

યાત્રાદિશુભકાર્યેષુ વિગ્રહા વિપનાટિકાઃ (૬૧)

અર્થ—વિવાહ-જનોઈ-ચૌલ-ગૃહારંભ-વાસ્તુ-અને યાત્રા વિગેરે શુભ
કાર્યોમાં વિપનાટીયો વિગ્રહ આપનારી છે, (૬૧)

મુ-ગ૦—તિથિવાળાષ્ટસપ્તાંગપંચવેદાષ્ટમૂળરાઃ ।

દિગ્વન્ધાર્કમનુક્ષ્મામૃદ્વસવો ઘટિકાઃ ક્રમાત્ (૬૨)

આખ્યો ઘટીચંતુષ્કં ચ વિપં પ્રતિપદાદિતઃ ।

અર્થ—૧૫, ૫, ૮, ૭, ૬, ૫, ૪, ૮, ૭, ૧૦, ૩, ૧૨, ૧૪, ૭, ૮ આ ઘટીઓ પછીની ૪
ધટીઓ, અનુક્રમે પ્રતિપદાદિ તિથિઓને દિવસે-વિપધટી જાણવી, એમકે પડવેના
દિવસે ૧૫ ધટી વિતી ગયા પછીની ૪ ધટીઓ વિપધટીની મમળવી, (૬૨)

નલ્લયુગમાર્કદિક્સપ્તવાળતત્ત્વપિતાઃ ક્રમાત્ ।

આખ્યો નાટીચતુષ્કં ચ વિપં તદ્વિવાસરાત્ (૬૩)

૧—તિથિ અને વારનો ધ્રુવક અને વિપધટી કહાડવાની રીત આગસના
શ્લોક ૨૩ માં અભિપ્રેક્ષા નક્ષત્રના ધ્રુવક અને વિપધટીની માફક જાણવી.

અર્થ—૨૦-૨-૧૨-૧૦-૭-૫-૨૫ એ ધરીઓ પછીની ૪ ધરીઓ. અનુક્રમે રવિવારાદિમાં વિષધરીઓ જાણવી. (૬૩)

નક્ષત્રસ્ય ગતૈષ્યયોગગુણિતઃ સ્વસ્વધ્રુવઃ પૃષ્ઠિહ-

ત્સ્પષ્ટઃ સ્યાદતઃકર્ધ્વમબ્ધિઘટિકાઃ સ્પષ્ટાઃ સ્યુરેવં કૃતાઃ ।

ચંદ્રઃ સૌમ્યભગોયઽવા શુભસુહૃદ્દૃષ્ટોઽથવા સ્વાંશગઃ

કોણાસ્તામ્રસુખેષુ વા વિષમયં હંતીહસાંગેઽંગપઃ ॥ ૨૨ ॥

અન્વય—નક્ષત્રસ્ય ગતૈષ્યયોગગુણિતઃ સ્વસ્વધ્રુવઃ પૃષ્ઠિહ-
સ્પષ્ટઃ સ્યાત્ અતઃ કર્ધ્વં એવં કૃતાઃ અબ્ધિઘટિકાઃ સ્પષ્ટાઃ સ્યુઃ
સૌમ્યભગઃ અથવા શુભસુહૃદ્દૃષ્ટઃ અથવા સ્વાંશગઃ વા કોણાસ્તામ્ર-
સુખેષુ ચંદ્રઃ વિષમયં હન્તિ इह સાંગે અંગપઃ (વિષમયં હન્તિ) ॥૨૨॥

અન્વયાર્થ—નક્ષત્રસ્ય નક્ષત્રની ગતૈષ્યયોગગુણિતઃ અત ને આવતી
ધરીના યોગથી ગુણીએલો. સ્વસ્વધ્રુવઃ પોતપોતાનો ધ્રુવક પૃષ્ઠિહ ૬૦ થી ભા-
ગવાથી સ્પષ્ટઃ ૨૫૯ સ્યાત્ થાય અતઃકર્ધ્વં તે પછી એવં એ પ્રમાણે કૃતાઃ
કરેલી અબ્ધિઘટિકાઃ ૪ ધરીઓ સ્પષ્ટાઃ સ્યુઃ ૨૫૯ થાય, સૌમ્યભગઃ શુભઅહની
રાશિમાં રહેલો અથવા અથવા શુભસુહૃદ્દૃષ્ટઃ શુભ અહો અને મિત્રથી જોવા-
એલો અથવા અથવા સ્વાંશગઃ પોતાના નવમાંશમાં રહેલો વા અથવા
કોણાસ્તામ્રસુખેષુ -૯-૫-૭-૧૦-૪-એ સ્થાનોમાં રહેલો ચંદ્રઃ ચંદ્રમા
વિષમયં વિષધરીના દોષને હન્તિ નાશ કરે છે, હહ ૯-૫-૭-૧૦-૪-એ
સ્થાનમાં રહેલો સાંગે લગ્નસહિત અંગપઃ, લગ્નનો સ્વામી (વિષમયં હન્તિ)
વિષધરીના દોષને નાશ કરે છે ॥ ૨૩ ॥

॥ સ્થૂલધ્રુવકનો ૨૫૯ ધ્રુવક કરવાની રીત ॥

૨૩ ભાવાર્થ—જે નક્ષત્રની વિષધરી જાણવી હોય-તે આખા
નક્ષત્રનું સર્વર્ક્ષ કરવું, અને તે તે નક્ષત્રોનો જે જે ધ્રુવક, કહ્યો છે,
તે ધ્રુવકથી નક્ષત્રના સર્વર્ક્ષને ગુણી-૬૦ થી ભાગવા-અને ધથ્યાદિ જે
ફલ-લાવવાં, તે આવેલાં જે ફલ-તે નક્ષત્રનો ૨૫૯ ધ્રુવક થાય, અને
તે ૨૫૯ ધ્રુવકની ધરીઓ પછીની-૪ ધરીઓ-વિષધરી, જાણવી-

॥ સ્થૂલ વિષધરીને ૨૫૯ કરવાની રીત ॥

જેમ ધ્રુવકને ૨૫૯ કર્યો તેવીજ રીતે ૪ ધરીઓને પણ ૨૫૯
કરવી, તેજ નક્ષત્રના સર્વર્ક્ષને આદે ગુણી-૬૦ ભાગતાં ધથ્યાદિ.

આવેલાં બે ફલ-તે સ્પષ્ટ વિષધટી જાણવી, તે વિષધટીનાં ઘટ્યાદિ બે ફલ-સ્પષ્ટ કરેલા ધ્રુવકની ઘટ્યાદિમાં ઉમેરતાં જેટલી ઘટ્યાદિક થાય તેટલી ઘટીઓ નક્ષત્રની શરૂઆતથી-તે વિષધટી, ઉતરે એમ જાણવું, અને નક્ષત્રની શરૂઆતથી-સ્પષ્ટ ધ્રુવકની ઘટ્યાદિ પછીથી-તે વિષધટી-શરૂ થઈ એમ જાણવું, એ પ્રમાણે ધ્રુવકને-ઈંટઘટી-સ્પષ્ટ થાય છે,

॥ વિષધટીનો ભંગ ॥

૧—ચંદ્રમા-શુભચક્રની રાશિનો હોય તો-

૨—ચંદ્રને શુભચક્ર-કે પોતાનો મિત્રચક્ર-(સૂર્ય-ને મુખ-)
જોતા હોય તો,

૩—ચંદ્રમા નવમાંશમાં-સ્વચક્રી હોય તો,

૪—ચંદ્રમા-૪-૫-૭-૯-૧૦-મા સ્થાનમાં-રહ્યો હોય તો,

૫—લગ્નનો સ્વામી-કેન્દ્ર-કે ત્રિકોણમાં હોય તો,

એ પાંચ પ્રકારે વિષધટી દોષનો ભંગ થાય છે, એટલે વિષધટી હોવા છતાં ઉપલા પાંચમાંનું એક પણ-કારણ લગ્નશુદ્ધિમાં હોય તો-વિષધટીનો દોષ રહેતો નથી,

॥ સ્પષ્ટ ધ્રુવકનું ઉદાહરણ. ॥

શાકે-૧૮૩૯ ના શ્રાવણ શુદ્ધ-૧૧ ને સોમવારના દિવસે જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર છે, તેનું સર્વર્ક્ કરવા માટે-સ્વીવારના દિવસે-અનુરાધા-નક્ષત્ર-૩૯ ઘડી અને ૪૯ પહે ઉતરે છે-તે પછી-જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર જોડે છે, અનુરાધાની ઘડી પહેાને-૬૦ માંથી બાદ કરતાં ઘટ્યાદિ-૧૦ ને ૨૧ આવી-તેટલી ઘટ્યાદિ-સ્વીવારે-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રની ગઈ, સોમવારે જ્યેષ્ઠા-નક્ષત્ર-ઘડી-૪૮ ને પણ-૩૩ છે, તેમાં સ્વીવારે ભોગવાએલી-જ્યેષ્ઠાની ઘડી ૧૦ ને ૨૧ ઉમેરતાં ૫૮ ને ૫૪ થાય છે, તે ઘટ્યાદિ-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રનું સર્વર્ક્ થયું, તે સર્વર્ક્ને-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રના ધ્રુવક ૧૪ થી શુષુતાં-ઘડી-૮૨૪ અંક થયો, તેને-૬૦ થી ભાગતાં આવેલી ઘટ્યાદિ લગ્નિ-૧૩-૪૪-એટલે જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રનો સ્પષ્ટ ધ્રુવક થયો, એટલે જ્યેષ્ઠાનક્ષત્ર બેઠા પછીથી જ્યારે જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રની ઘટ્યાદિ-૧૩

ને ૪૪ ભોગવાય, તે પછી વિષધટીની શરૂઆત થાય, તે સ્વીવારના દિવસે-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્ર-૧૦ ને ૨૧ છે, તેને જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રના સ્પષ્ટ ધ્રુવક-માંથી બાદ કરતાં ઘટ્યાદિ-૩-૩૬-આખ્યાં-એટલે સોમવારના દિવસે સૂર્યોદયથી-ઘટી-૩-૩૬-જાય તે પછી વિષધટીની શરૂઆત થઇ એમ જાણવું,

(વિષધટીની ચાર ઘટીઓ સ્પષ્ટ કરવાનું ઉ૦)

જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રના સર્વર્ક્ષ-૫૮-૫૪ ને ૪ થી ગુણતાં-ઘટ્યાદિ-૨૩૫-૫૫ થઈ, તેને ૬૦ થી ભાગતાં આવેલી-ઘટી ૩ ને ૫૫ તે જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રની-વિષધટી-જાણવી, તે વિષધટીની ઘટ્યાદિને-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રના સ્પષ્ટ ધ્રુવકની ઘટ્યાદિ-૧૩ ને ૪૪ માં ઉમેરતાં ઘટી-૧૭ ને ૩૬ થઇ-એટલે જ્યેષ્ઠાનક્ષત્ર બેઠા પછીથી-ઘટ્યાદિ-૧૩ ને ૪૪ પછીથી વિષધટીની શરૂઆત થાય-તે ઘટ્યાદિ-૧૭-ને ૩૬ વખતે ઉતરી જાય એમ જાણવું, અથવા સૂર્યોદયથી-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રનો સ્પષ્ટ-ધ્રુવક-૩ ને ૩૬ છે, એટલે સોમવારે-ઈષ્ટઘટી-૩ ને ૩૬ વખતે-જ્યેષ્ઠાનક્ષત્રનો સ્પષ્ટધ્રુવક પુરો થાય, અને તેજ વખતે-વિષધટી શરૂ થાય છે. તેમાં વિષધટીની ઘટ્યાદિ-૩ ને ૫૫ ઉમેરતાં સૂર્યોદયથી ઈ-ધ-૭ ને ૩૪ વખતે વિષધટી-ઉતરી જાય છે, એમ જાણવું, જેથી સોમવારના દિવસે સૂર્યોદયથી-ઈષ્ટઘ-૩-૩૬-પછી તે ઈ-ધ-૭ ને ૩૪ સુધીનો વખત-વિષધટીનો સમજવો.

॥ નક્ષત્રના ધ્રુવકનું કોષ્ટક. ॥

અ.	ભ.	કૃ.	રો.	મૃ.	આ.	મુ.	પુ.	આ.	મ.	પૂ.	ઉ.	હ.	ચિ.
૫૦	૨૪	૩૦	૪૦	૧૪	૨૧	૩૦	૨૦	૩૨	૩૦	૨૦	૧૮	૨૧	૨૦
સ્વા:	વિ.	અ.	જ્યે.	મૂ.	પૂ.	ઉ.	મ.	ધ.	શ.	પૂ.	ઉ.	રે.	
૧૪	૧૪	૧૦	૧૪	૫૬	૨૪	૨૦	૧૦	૧૦	૧૮	૧૬	૨૪	૩૦	

(ઉપગ્રહખાખત.)

મુ-મ૦—અષ્ટમં પંચમં ચાષ્ટાદશં વાય ચતુર્દશં ।

દ્વાવિંશૈકોનવિંશે ચ ત્રયોવિંશં તથૈવ ચ (૬૪)

ચતુર્વિંશં તથૈતાનિ નક્ષત્રાણ્યષ્ટ સૂર્યભાત્ ।

ઉક્તાન્યુપગ્રહાર્યાનિ ત્યાજ્યાન્યુદ્ગાહનાદિષુ (૬૫)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ૮-૫-૧૮-૧૪-૨૨-૧૭-૨૩-૨૪-એ ૮-નક્ષ-
ત્રાની-ઉપગ્રહ-સંજ્ઞા છે, તેથી તે નક્ષત્રો-વિવાહાદિ શુભકામોમાં તબ્બાં, (૬૪-૬૫.)

ગૃહપ્રવેશે દારિશ્યં વિવાહે મરણં ભવેત્ ।

મસ્થાને વિપદઃ પ્રોક્તા ઉપગ્રહદિનં यदि (૬૬)

અર્થ—ઉપર કહેલા-ઉપગ્રહસંજ્ઞા નક્ષત્રમાં-ગૃહપ્રવેશ કરવાથી-દરિ-
દ્રતા-લગ્ન કરવાથી-મરણ, અને પ્રયાણ કરવાથી-દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે, (૬૬)

લગ્ને ચંદ્રસ્વલારિપૌ શશિસિતૌ સર્વે યુને સ્વે બુધો-

વ્જોત્યેગુઃ સુલ્લગોષ્ઠમાઃ કુજશુભાઃ શુક્રસ્વર્તીયઃ શુચે ।

લામે સર્વસ્વલગાઃ શુભા અસ્વિલગાઃ ડ્યપ્પારિગાઃ સ્વુઃ સ્વલા

ચંદ્રહયંબુધને શ્રિયેશમદગેદ્ સ્યાન્મૃત્યવેષ્ટારિગઃ ॥ ૨૪ ॥

અન્વય—લગ્ને ચંદ્રસ્વલાઃ રિપૌ શશિસિતૌ સર્વે યુને સ્વે
બુધઃ અન્ત્યે અવ્જઃ સુલ્લગઃ અગુઃ અષ્ઠમાઃ કુજશુભાઃ ત્વર્તીયઃ શુક્રઃ
શુચે લામે સર્વસ્વલગાઃ શુભાઃ અસ્વિલગાઃ ડ્યપ્પારિગાઃ સ્વલાઃ સ્વુઃ
ચંદ્રહયંબુધને ચંદ્રઃ શ્રિયે અંશમદગેદ્ અષ્ટારિગઃ મૃત્યવે સ્યાત્ ॥ ૨૪ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્ને લગ્નમાં ચંદ્રસ્વલાઃ ચંદ્ર અને પાપગ્રહો હોય. રિપૌ
૬ કે-શશિસિતૌ ચંદ્ર અને શુક્ર હોય-સર્વે બધા ગ્રહો-યુને સાતમે હોય-સ્વે
૧૦ મે-બુધઃ બુધ હોય-અન્ત્યે ૧૨ મે-અવ્જઃ ચંદ્રમા હોય-સુલ્લગઃ ૪ થે
રહેલો-અગુઃ રાહુ હોય-અષ્ઠમાઃ ૮ મે રહેલા-કુજશુભાઃ મંગલ અને શુભ ગ્રહો
હોય-ત્વર્તીયઃ ત્રીજે, શુક્રઃ શુક્ર-હોય. તો-શુચે-ચિતા કરાવતા છે-લામે ૧૧
મે સર્વસ્વલગાઃ બધા ગ્રહો હોય-શુભાઃ શુભ ગ્રહો-અસ્વિલગાઃ કોઈ પણ ગ્રહો
રહેલા હોય-ડ્યપ્પારિગાઃ ૩-૮-૬ કે રહેલા-સ્વલાઃ પાપ ગ્રહો હોય-ચંદ્રહયંબુધને
૩-૪-૨ ને-ચંદ્રઃ ચંદ્ર હોય તો-શ્રિયે લક્ષ્મીને આપતા છે, અંશમદગેદ્-૧૧-
માંલગ્ન-અને દેવકાણુનો સ્વામી-અષ્ટારિગઃ ૮-૬-૬ રહેલા હોય તો-મૃત્યવે-
સ્યાત્-મૃત્યુ આપતા થાય છે ॥ ૨૪ ॥

॥ લગ્નશુદ્ધિમાં-અશુભયોગો. ॥

૨૪ ભાવાર્થ—લગ્નમાં-ચંદ્ર કે પાપગ્રહ, ૬ કે-ચંદ્ર કે શુક્ર, ૭ મે કોઈ પણ ગ્રહ, ૧૦ મે બુધ, ૧૨ મે ચંદ્રમા, ૪ થે રાહુ, ૮ મે મંગલ, અને કોઈ પણ શુભ ગ્રહ, અને-૩ જે શુક હોય તો-એ સર્વે ચિંતા કરાવતા છે, તેમજ લગ્નશુદ્ધિ વખતના-લગ્ન-નવમાંશ-ને દ્રેષકાણના-સ્વામીઓ-લગ્નશુદ્ધિમાં-૬-૮-સ્થાનોમાં હોય તો-મરણ કરનારા બાણવા,

॥ લગ્નશુદ્ધિમાં-શુભયોગો. ॥

કોઈ પણ-ગ્રહ-૧૧ મા સ્થાનમાં હોય, તો શુભ ગ્રહો કોઈ પણ સ્થાનોમાં હોય, તો અને પાપ ગ્રહો-૩-૬-ને ૮-સ્થાનોમાં હોય, તો સારા બાણવા, પરંતુ મંગલ વિનાના પાપ ગ્રહો-આઠમા સ્થાનમાં સારા બાણવા, તેમજ ચંદ્રમા-૨-૩-ને-૪-સ્થાનોમાં હોય તો-ધન આપનાર-બાણવો,

કન્યાતૌક્ષિકશત્રુગેહગમૃગુઃ પપ્તોપિ નો મંગકૃ-

દ્વૈમો મૃત્યુગતોપિ શત્રુશશિનો ગેહાસ્થિતો વાર્કગઃ ।

શુક્લેન્ત્યારિવિધુઃ સુવર્ગદગિતઃ સ્વોજોયુજીજ્યે તનો

શુક્રે વા શુભદોયકંટકનિજાંશેજ્યેક્ષિતઃ સગ્રહઃ ॥ ૨૧ ॥

અન્વય—કન્યાતૌક્ષિકશત્રુગેહગમૃગુઃ પપ્તઃ અપિ નો મંગકૃ-

મૃત્યુગતઃ અપિ શત્રુશશિનોઃ ગેહાસ્થિતઃ વા વાર્કગઃ મૈમઃ (ન મંગકૃ) શુક્લે અન્ત્યારિવિધુઃ સુવર્ગદગિતઃ સ્વોજોયુજિ શુક્રે વા ર્જ્યે તનો શુભદઃ અથ સગ્રહઃ કંટકનિજાંશેજ્યે ક્ષિતઃ શુભદઃ ॥ ૨૫ ॥

ટીપ્-૧—શુભ ગ્રહો-કોઈ પણ લગ્નથી-બારે ભાવમાંના-હરકોઈ સ્થાનમાં-ગ્રહ-બાણવા, પણ જે શુભ ગ્રહને-જે સ્થાનમાં-નિહિત-કહ્યો છે, તે સ્થાનમાં-તે શુભ ગ્રહ આવ્યો હોય તો-તે શુભ બાણવો નહિ, જેમ કે આજ પ્લોકમાં-ચંદ્ર ને શુક્ર શુભ ગ્રહ થઈ-૧૦ મે-રહ્યા હોય, અથવા-હરકોઈ શુભ ગ્રહ-સાતમે રહ્યા હોય, બુધ-૧૦ મે-રહ્યા હોય, એ પ્રમાણ-અંચકારે-જે જે સ્થાનમાં-નિહિત-કહ્યા છે, તે તે સ્થાનમાં-તેજ પ્રમાણ-તે તે ગ્રહો રહ્યા હોય તો-તે ગ્રહો શુભ હોવા છતાં-નિહિત સ્થાનોમાં-આવવાથી-શુભ બાણવા નહિ,

અન્વયાર્થ—કન્યાતૈગ્લિકશત્રુમેહગમૃગુઃ કન્યારાશિમાં-ધનરાશિમાં-
ને શત્રુના ધરમાં રહેલો-શુક પત્રઃ અપિ છૂટો હોય તો પણ-નો મંગલકૃત ભંગ
કરતો નથી.-મૃત્યુગતઃ અપિ આઠમે રહેલો પણ-શત્રુશશિનોઃ શત્રુ અને ચંદ્રના
મેહસ્થિતાઃ ધરમાં રહ્યો હોય-વા અથવા અર્કગઃ અસ્તનો-મૌમઃ મંગલ
હોય તો (ન મંગલકૃત) ભંગ કરતો નથી, શુકલે શુકલપક્ષમાં અન્વયારિવિધુઃ
૧૨-૬-૬ ચંદ્રમા-સુવર્ગદિગિતઃ શુભ ગ્રહના વર્ગમાં રહેલો ચંદ્રમા-શુભ
ગ્રહની દિશિવાલો હોય-સ્વોજોયુજિ પોતાના બલથી પુકત-શુકે શુક-વા
અથવા-દૈવ્યે ગુર-તનો લગ્નમાં હોય તો શુભદઃ શુભ ફલ આપે છે-અથ
પછી-સમ્રહઃ ગ્રહ સાથે ચંદ્રમા-કંટકનિર્જાશેજ્યેક્ષિતઃ કેન્દ્રમાં હોય-નવમાં-
શમાં સ્વગ્રહી થયેલા-ગુરની દિશિ હોય તો તે-શુભદઃ શુભ ફલ આપે છે ॥૨૫॥

॥ લગ્નશુદ્ધિમાં અશુભ યોગનો ભંગ. ॥

૨૫ ભાવાર્થ—મિથુન અને કન્યાનો છૂટો આવેલો શુક-દોષિત
છે, પરંતુ તે શુક-ને કર્ક-સિંહ-કન્યા-ને ધનરાશિનો થઇને-છૂટો
આવ્યો હોય તો તે-અશુભ સમજવો નહિ, આઠમા ધરમાં-મંગલ
અશુભ છે. પરંતુ-મિથુન-કર્ક-ને કન્યારાશિનો આઠમે હોય-અથવા
સૂર્યના ભેગો અસ્તનો હોય તો તે મંગલ-શુભ બળુવો, ચંદ્રમા-૬
ને ૧૨-મા સ્થાનમાં-અશુભ હોવા છતાં તે ચંદ્ર-હોરાદિ પડવર્ગમાં
શુભગ્રહની રાશિનો હોય^૧-અને તે ચંદ્ર ઉપર ૨-શુભગ્રહની દિગ્દિ
હોય-તેમજ લગ્નશુદ્ધિમાં અધિક બલવાન-ગુર-કે-શુક-લગ્ને હોય-
તો તે ચંદ્ર-અશુભ હોવા છતાં-શુભફલ આપનાર-થાય છે. બુધ
અને ગુર-શિવાયના-કોઈ પણ ગ્રહ સાથે-રહેલો ચંદ્ર-અશુભ હોવા
છતાં-તે ચંદ્ર ગ્રહો સાથે કેન્દ્રમાં હોય-અને લગ્નશુદ્ધિની નવમાં-શ
કુન્ડલીમાં સ્વગ્રહી થયેલો ગુર-તે ચંદ્રને ભેતો હોય તો-ગ્રહસહિત-
ચંદ્રનો પણ દોષ નથી,

(પંગુ-અધ-અને બધિરાખ્ય લગ્નદોષ-અને તેમાં કેટલાક
આચાર્યોના મત, ને તેનું ફલ સાથે પ્રયોગન.)

મુ-ચિં-૦-ઘસે તુલાલી વપિરો મૃગાશ્વો રાત્રી ચ સિંહાજવૃષા દિવાંધાઃ
કન્યા નૃયુર્કર્કટકા નિર્ગાધા દિને ઘટોજ્યો નિશિ પંગુસંજઃ (૬૭)

૧-કેટલાકો-નવમાં-શુભગ્રહની રાશિનો ચંદ્રમા હોય, એમ પણ કહે છે,—

વધિરાધન્વિતુલાલયોઽપરાન્હે મિથુનં કર્કટકોગના નિશાંધાઃ।
 દિવસાંધા હરિગોક્રિયાસ્તુ કુબ્જા મૃગકુંભાંતિમભાનિ સંધ્યયોર્હિં(૬૮)
 દારિય્ર્યં વધિરતનૌ દિવાંધલગ્ને વૈધવ્યં શિશુમરણં નિશાંધલગ્ને ।
 પંગ્વંધે નિશ્ચિલધનાનિ નાશમીયુઃ સર્વત્રાધિપગુરુદૃષ્ટિભિર્ન દોષઃ(૬૯)

અર્થ—દિવસમાં-તુલા-અને વૃશ્ચિક-લગ્ન-બહેરાં છે, રાત્રે-ધન-અને-
 મકર-લગ્ન-બહેરાં છે, મેષ-વૃષભ-ને સિંહ-લગ્નો-દિવસે આંધળાં છે, મિથુન-
 કેર્ક-ને ક-યા-રાત્રે આંધળાં છે, કુંભલગ્ન-દિવસે-પાંગળુ છે, અને રાત્રે-
 મીનલગ્ન પાંગળુ છે, નમતા દિવસ (અપરા-હ-) માં-તુલા-વૃશ્ચિક-ને ધન-
 લગ્નો બહેરાં છે, અને પાછલી રાત્રે-મિથુન-કર્ક-ને ક-યા-લગ્નો-આંધળાં છે,
 દિવસે-મેષ-વૃષભ-ને સિંહ-લગ્નો આંધળાં છે, પ્રાતાઃસંધ્યા-અને સાયંસંધ્યામાં
 મકર-કુંભ-ને મીન-એ લગ્નો-કુબ્જાં છે, ૧૧ બહેરાલગ્નમાં વિવાહ-કરે તો-વર-
 ક-યા-દરિદ્રી-થાય છે, દિવાંધમાં-વરતું મરણુ, રાત્ર્યંધમાં-સંતાનતું મરણુ,
 પાંગળામાં-ધનનાશ થાય છે, આ લગ્નોને-ગુરુ-અથવા-લગ્નોનાં સ્વામી દેખતો
 હોય તો-દોષ નથી. (૬૭-૬૮-૬૯)

વસિષ્ઠઃ—અંધે વૈધવ્યમાપ્નોતિ દારિય્ર્યં વધિરે તથા ।

અર્થનાશો ભવેત્પંગા વિતિ ધાત્રા વિનિશ્ચિતમ્ (૭૦)

અર્થ—આંધળા લગ્નમાં-વૈધવ્ય, બહેરામાં-દારિદ્ર્ય, અને લાંગડા લગ્નમાં
 પરણુ તો દ્રવ્યનો નાશ થાય છે, એ પ્રમાણે-અભાગે-નિશ્ચય કરેલો છે, (૭૦)

(સૂર્યાદિ ગ્રહોની સાથે-અંદ્ર રહેવાંથી-ફલ.)

મુ-ંચિ-—ચંદ્રે સૂર્યાદિસંયુક્તે દારિય્ર્યં મરણં શુભમ્ ।

સૌર્યયં સાપત્ન્યવૈરાગ્યે પાપદ્વયયુતે મૃતિઃ (૭૧)

અર્થ—સૂર્યથી શનિપર્યંત-ગ્રહ સાથે-અંદ્રનો યોગ થવાથી-અનુકંમે-
 દારિદ્ર્ય, મરણુ, શુભ, સુખ, સન્નતા, ને વૈરાગ્ય થાય છે, અને જે પાપગ્રહ
 સાથે-અંદ્ર રહ્યો હોય તો-મરણુ થાય છે, (૭૧)

(અપવાદસહિત અષ્ટમ લગ્નદોષ.)

જન્મલગ્નમયોર્મૃત્યુ રાશૌ નેષ્ટઃ કરગ્રહઃ ।

एकाधिपत्ये राशीश मंत्रेवा नैव दोषकृन् (૭૨)

અર્થ—જન્મભગ્ન અને જન્મરાશિથી—આઠમી રાશિમાં—વિવાહ—શુભ નથી, પરંતુ જન્મભગ્ન અથવા જન્મરાશિનો સ્વામી—અને વિવાહજ્ઞાને સ્વામી એક હોય તો—અથવા ૫૨૨૫૨ મિત્રતા હોય તો—વિવાહ કરવામાં વાંધો નથી, (૭૨)

મીનોક્કર્કાલિમૃગસ્ત્રિયોષ્ઠ્યં લગ્નં યદા નાષ્ટમગેહદોષકૃત્ ।
અન્યોન્યમિત્રત્વવશેન સા વધૂર્ભવેત્સુતાયુર્ગૃહસૌખ્યમાગિની (૭૩)
મૃતિભવનાંશો યદિ ચ વિલગ્ને તદધિપતિર્વા ન શુભકરઃ સ્યાત્ ।
વ્યયભવનં વા ભવતિ તદંશ સ્તદધિપતિર્વા કલહકરઃ સ્યાત્ (૭૪)

અર્થ—વૃષભ, કર્ક, કન્યા, વૃશ્ચિક, મકર, અને મીન, આ રાશિઓ—અષ્ટમભગ્ન—અને ૫૨૨૫૨ મિત્રતા હોય તો—તે કન્યા—પુત્ર, આયુષ્ય, ને ધરના સુખને મેળવે છે, આઠમા સ્થાનનો નવમાંશ—જો ભગ્નમાં આવે, અથવા ભગ્નનો સ્વામી હોય તો—વિવાહ શુભ નથી, જન્મરાશિ અને જન્મભગ્નથી—આઠમું સ્થાન, બારમું સ્થાન, તેનો નવમાંશ, અથવા તેનો સ્વામી હોય તો—કલેશ કરે છે, (૭૩-૭૪)

દોષાણાં શતમિદુજઃ શતયુગં શુક્રો ગુરુ ધાતયેત્
લક્ષં કંટકકોણગોઽગમિનચંદ્રૌજસ્વિ પાતાદિકાન્ ।
મંગા યે વિવલા ન તેઽવ્ર સફલાઃ સંધ્યંશતુલ્યોઽફલઃ
સ્વાદ્ભાવાંશસમોગ્રહો ઽખિલફલઃ સંધ્યુર્ધ્વગઃ સ્યાત્પરઃ ॥૨૬॥

અન્વય—કંટકકોણગઃ ઇન્દુજઃ દોષાણાં શતં ધાતયેત્,
શુક્રઃ શતયુગં (ધાતયેત્) ગુરુઃ લક્ષં (ધાતયેત્) ઇનચંદ્રૌજસ્વિ
અંગં પાતાદિકાન્ (ધાતયેત્) અવ્ર યે મંગાઃ વિવલાઃ તે સફલાઃ
ન, સંધ્યંશતુલ્યઃ અફલઃ (સ્યાત્) ભાવાંશસમઃ ગ્રહઃ અખિલફલઃ
(સ્યાત્) સંધ્યુર્ધ્વગઃ પરઃ સ્યાત્ ॥ ૨૬ ॥

અન્વયાર્થ—કંટકકોણગઃ ૧-૪-૭-૧૦-૮-૫-મે રહેલો—ઈન્દુજઃ
શુક્ર—દોષાણાંશતં—સો દોષોને ધાતયેત્ નાશ કરે છે, શુક્રઃ શુક્ર—શતયુગં
બસો દોષોને—(ધાતયેત્) નાશ કરે છે, ગુરુઃ ગુરુ—લક્ષ લાખ દોષોને—(ધાત-
યેત્) નાશ કરે છે, ઇનચંદ્રૌજસ્વિ—સૂર્યને ચંદ્રથી બલવાન—અંગં ભગ્ન હોય
તો—પાતાદિકાન્ પાત વિગેરે દોષોને—(ધાતયેત્) નાશ કરે છે, અવ્ર અહિ,

ભાગાઃ સ્યુર્નતનાડિકા રસહતા સ્તદ્દીનયુક્તપ્રાકપરે

સૂર્યઃ સ્વં સરસં સુસ્વં કથિતવલ્લગ્નં સપદ્મં મદઃ ।

વ્યસ્તાભ્રત્રિલવોઽથ દૃક્ચ્યુત ઉભૌ યોજ્યૌ કુદ્દગ્મૌ પૃથ-

લ્લગ્ને ચાંબુનિ તે સપદ્ તનુમુલાઃ સંધિર્દ્વિયોગોઽર્ધકઃ ॥૨૭॥

(પાઠાન્તરમ્)

વ્યસ્તાભ્રારિલવોથ ભૂચ્યુત ઇમૌ ભૂયોંગપાતાલયોઃ

ક્ષેપ્યૌ પદ્ તનુતઃ સસંધય ઇમે પદ્માન્વિતાઃ સ્યુઃ પરે ॥

અન્વય—રસહતાઃ નતનાડિકાઃ ભાગાઃ સ્યુઃ (તે ક્રમાત્)

તદ્દીનયુક્ત સૂર્યઃ સ્વં સરસં સુસ્વં કથિતવત્ લગ્નં (સ્યાત્) સપદ્મં (લગ્નં)

મદઃ વ્યસ્તાભ્રત્રિલવઃ અથ દૃક્ચ્યુતઃ કુદ્દગ્મૌ પૃથક્ લગ્ને ચ અમ્બુનિ

યોજ્યૌ તે સપદ્ તનુમુલાઃ (ભાવાઃ સ્યુઃ) દ્વિયોગોદ્દિતઃ સન્ધિઃ

(સ્યાત્) ॥ ૨૭ ॥

પાઠાન્તરં)—અથ વ્યસ્તાભ્રારિલવઃ ભૂચ્યુતઃ ઇમૌ ભૂયઃ

અંગપાતાલયોઃ ક્ષેપ્યૌ, તનુતઃ સસંધયઃ ઇમે પદ્ (ભાવાઃ સ્યુઃ)

એતે પદ્માન્વિતાઃ પરે સસંધયઃ સ્યુઃ ॥

અન્વયાર્થ—રસહતાઃ ૬ થી શુભરાત્રી નતનાડિકાઃ નતની ધડીએ ભા-

ગાઃસ્યુઃ અંશે થાય, (તે ક્રમાત્ તે ભાગે અનુક્રમે) તદ્દીનયુક્ત તેથી સહિત

ને યુક્ત સૂર્યઃ સ્વં સ્વં ૧૦ મે ભાવ હોય, સરસં ૬ ઉમેરવાથી સુસ્વં ૪ થો

ભાવ થાય, કથિતવત્ કથા પ્રમાણે લગ્નં (સ્યાત્) લગ્ન હોય સપદ્મં ૬ સશિ-

સહિત (લગ્નં લગ્ન) મદઃ ૭ મે ભાવ, વ્યસ્તાભ્રત્રિલવઃ ગમે છે સાતમે ભાવ ને

ધડી એવા દસમા ભાવનો ત્રીજો ભાગ દૃક્ચ્યુતઃ એમાંથી કદાહી નાંખી કુદ્દગ્મૌ

૧-૨ થી શુભી પૃથક્ બુદ્ધી બુદ્ધી રીતે લગ્ને લગ્નમાં ચ અને અમ્બુનિ ચોથા

ભાવમાં યોજ્યૌ નેડવા તે સપદ્ તે ૬ ભાવસહિત તનુમુલાઃ લગ્નાદિ

(ભાવાઃ સ્યુઃ) ૧૨ ભાવે થયા, દ્વિયોગોદ્દિતઃ અને યોગનું અર્ધ સન્ધિઃ

મંધિ (સ્યાત્) થાય છે, ॥ ૨૭ ॥

(પાઠાન્તરમ્)—અથ ત્યારપછી વ્યસ્તાભ્રારિલવઃ ગમેલો છે સાતમે

ભાવ નેધડી એવા દસમા ભાવનો ૬ હો ભાગ, ભૂચ્યુતઃ એકમાંથી કદાહી

નાંખી ઇમૌ આ બે ભૂયઃ વારંવાર અંગપાતાલયોઃ લગ્નમાં તથા ચોથા ભા-

વમાં ક્ષેપ્યો જોડવા, તનુતઃ લગ્નથી સસંઘયઃ સંધિસહિત રમે આ પદ્મ (ભાવાઃસ્યુઃ) ૬ ભાવો થયા, (એતે એ ૬ ભાવો) પદ્મભાવાન્વિતાઃ ૬ ભાવોથી યુક્ત પરે બીજા (સસંઘયઃ સંધિયુક્ત ભાવો,) સ્યુઃ થાય છે ॥

॥ ભાવ રૂપજ કરવાની રીત. ॥

૨૭ ભાવાર્થ—નતની ઘટ્યાદિને ૬ એ ગુણવાથી નતાંશ થાય છે, પૂર્વનત હોય તો તે નતાંશમાંથી સૂર્ય કહાડી નાંખવો, અને પશ્ચિમનત હોય તો નતાંશમાં સૂર્ય ઉમેરવો, તો આવેલું રાશ્યાદિ ફલ દશમો ભાવ થાય છે, દશમા ભાવની રાશ્યાદિમાં ૬ રાશિ જોડવાથી ચોથો ભાવ થાય છે, લગ્ન એ પહેલો ભાવ જાણવો, તેમાં પહેલા ભાવના રાશ્યાદિમાં ૬ રાશિ ઉમેરવાથી સાતમો ભાવ થાય, અને સાતમા ભાવની રાશ્યાદિ દશમા ભાવની રાશ્યાદિમાંથી કહાડી નાંખી. રહેલા રાશ્યાદિને ત્રણે ભાગતાં આવેલો રાશ્યાદિનો તૃતીયાંશ બે રાશિમાંથી કહાડી નાંખી પહેલા ભાવમાં જોડવાથી આવેલો રાશ્યાદિ બીજો ભાવ થાય છે, અને બે રાશિમાંથી કહાડી નાંખતાં રહેલા તૃતીયાંશને બમણું કરી લગ્નમાં ઉમેરવાથી ત્રીજો ભાવ થાય છે, તેજ પ્રમાણે બેમાંથી કહાડેલો તૃતીયાંશ ચોથા ભાવમાં જોડવાથી પાંચમો ભાવ થાય છે, અને બે માંથી કહાડેલા તૃતીયાંશને બમણું કરી ચોથા ભાવમાં જોડવાથી છઠો ભાવ થાય છે, આ પ્રમાણે ૧ થી ૬ ભાવ તૈયાર થાય છે, પહેલા ભાવથી અનુક્રમે દરેક ભાવના રાશ્યાદિમાં ૬ રાશિ ઉમેરવાથી અનુક્રમે ૭ થી ૧૨ ભાવ થાય છે,

॥ ભાવની સંધિયો કરવાની રીત. ॥

પાસે પાસેના બે ભાવોના અંશાદિકો યુક્ત કરતાં આવેલા અંશાદિકનું અર્ધ કરવાથી તે લીધેલા બે ભાવ વચ્ચેની સંધિના અંશાદિ થાય છે, એ પ્રમાણે દરેક બે ભાવોનો યોગ કરી તેનું અર્ધ કરવાથી તે બે ભાવોના વચ્ચેની દરેક સંધિના અંશાદિકો આવે છે,

॥ ભાવ રૂપજ કરવાનું ઉદાહરણ. ॥

નત કરવાની રીત—“ જ્યોતિષકરપત્ર ” આવૃત્તિ, પહેલી પત્ર ૧૪૨ માં જુવો,

શાકે ૧૮૩૬ ના શ્રા-શુદ્ધી ૧૧ ને સોમવારે ઈષ્ટઘટી ૨૮ ને ૧૨ વખતનો સૂર્ય રાશ્યાદિ ૩-૧૩-૪૪-૧૬ છે, લગ્નરાશ્યાદિ ૮-૧૬-૨૪-૬ છે, પશ્ચિમનત ઘટ્યાદિ ૧૨ ને ૭ છે, તે નતને ૬ થી શુભવાથી ઘટ્યાદિ ૨-૧૨-૪૨ નતાંશ થયું, નતાંશમાં સૂર્ય રાશ્યાદિ ૩-૧૩-૪૪-૧૬ ઉમેરતાં આવેલું રાશ્યાદિ ૫-૨૬-૨૬-૧૬ તે દશમો ભાવ થયો, તેમાં ૬ રાશિ જોડવાથી રાશ્યાદિ ૧૧-૨૬-૨૬-૧૬ ચોથો ભાવ થયો, અને લગ્ન ૮-૧૬-૨૪-૬ છે, તે પહેલો ભાવ થયો, તે પહેલા ભાવની રાશ્યાદિકમાં ૬ રાશિ ઉમેરવાથી રાશ્યાદિ ૨-૧૬-૨૪-૬ સાતમો ભાવ થયો, અને સાતમા ભાવની રાશ્યાદિ ૨-૧૬-૨૪-૬ દશમા ભાવની રાશ્યાદિકમાંથી કહાડી નાંખતાં ૩-૭-૨-૭ રહ્યા તે રાશ્યાદિને ત્રણે ભાગતાં આવેલાં રાશ્યાદિ ફલો ૧-૨-૨૦-૪૨ (તૃતીયાંશ) થયા. તેને એકે શુભીપહેલાભાવની રાશ્યાદિમાં જોડવાથી ૬-૨૧-૪૪-૫૧ બીજો ભાવ થયો, હવે તૃતીયાંશને બેએ શુભ્યા તો ૨-૪-૪૧-૨૪ આવ્યા તેને પહેલા ભાવમાં ઉમેર્યા તો ૧૦-૨૪-૫-૩૩ એ ત્રીજો ભાવ આવ્યો, હવે તૃતીયાંશને બે રાશિમાંથી બાદ કર્યા તો ૦-૨૭-૩૬-૧૮ આવ્યા, તેને એકે શુભી ચોથા ભાવમાં ઉમેર્યા તો ૦-૨૪-૫-૩૪ પાંચમો ભાવ આવ્યો, હવે ૦-૨૭-૩૬-૧૮ તેને બેથી શુભ્યા તો ૧-૨૫-૧૮-૩૬ આવ્યા તેને ચોથા ભાવમાં ઉમેર્યા તો ૧-૨૧-૪૪-૫૨ એ છઠ્ઠો ભાવ આવ્યો, હવે ૬-એ ભાવમાં અનુક્રમે ૬ રાશિ ઉમેરવાથી સાતથી બાર ભાવ નીચે પ્રમાણે થાય છે.

II ભાવની સંધિયોનું ઉ- II

પહેલો ભાવ-રાશ્યાદિ ૮-૧૬-૨૪-૬ બીજો ભાવ રાશ્યાદિ ૬-૨૧-૪૪-૫૧ તે બેનો યોગ ૧૮-૧૦-૬૮-૬૦ થયો, તેનું અર્ધ ૬-૫-૩૪-૩૦ થયું, તે પહેલા અને બીજો ભાવની વચ્ચેની સંધિ જાણવી, એજ પ્રમાણે બીજા અને ત્રીજા ભાવનો યોગ કરી તેનું અર્ધ કરવાથી બીજા અને ત્રીજા ભાવ વચ્ચેની સંધિ થાય છે, તેમજ ત્રીજા અને ચોથા ભાવનો યોગ કરી તેનું અર્ધ કરવાથી તે બંને વચ્ચેની સંધિ થાય છે, એ પ્રમાણે બારે ભાવોની સંધિયો તૈયાર થાય છે.

(ખાર ભાવોનું કોષ્ટક.)

૧	૦	૨	૦	૩	૦	૪	૦	૫	૦	૬	૦
૮	૮	૮	૧૦	૧૦	૧૧	૧૧	૦	૦	૧	૧	૨
૧૮	૫	૨૧	૭	૨૪	૧૦	૨૬	૧૦	૨૪	૭	૨૧	૫
૨૪	૩૪	૪૪	૫૫	૫	૧૫	૨૬	૧૫	૫	૫૫	૪૪	૩૪
૮	૩૦	૫૧	૧૨	૩૩	૫૪	૧૬	૫૪	૩૩	૧૨	૫૧	૩૦
૭	૦	૮	૦	૯	૦	૧૦	૦	૧૧	૦	૧૨	૦
૨	૩	૬	૪	૪	૫	૫	૬	૬	૭	૭	૮
૧૮	૫	૨૧	૭	૨૪	૧૦	૨૬	૧૦	૨૪	૭	૨૧	૫
૨૪	૩૪	૪૪	૫૫	૫	૧૫	૨૬	૧૫	૫	૫૫	૪૪	૩૪
૮	૩૦	૫૧	૧૨	૩૩	૫૪	૧૬	૫૪	૩૩	૧૨	૫૧	૩૦

(પાઠાંતર મુજબ ભાવાર્થ અને ભાવોનું ઉ૦—)

ભાવાર્થ—દસમા ભાવમાંથી સાતમો ભાવ બાદ કરી તેનો ૬ ફો ભાગ કરવો, તે ૬ ફો ભાગમાંથી ૧—ને બાદ કરવો, ૬ ફો ભાવ લગ્નથી વારંવાર ત્રીજા ભાવ પછીની સંધિ મુધી ઉમેરવો, અને તે ૬ ફો ભાવમાંથી એકને બાદ કરવો, ચોથા ભાવથી તે ૬ ફો ભાવ પછીની સંધિ મુધી વારંવાર ભેડવો, એ પ્રમાણે પરાંશ અને એક રાશિમાંથી કહાડી નાંખેલો પરાંશ એ બેને અનુક્રમે પહેલા ભાવથી ત્રીજા ભાવની સંધિ મુધી, ને ચોથા ભાવથી ૬ ફો ભાવની સંધિ મુધી ઉમેરવાથી લગ્નથી આરંભીને સંધિ સહિત ૬ ફો ભાવ પછીની સંધિ મુધીના ૬ ભાવો થાય છે, એ સંધિ સહિત ૬—એ ભાવોની દરેક રાશિઓમાં ૬—રાશિ ઉમેરવાથી અનુક્રમે સાતમા ભાવથી ખારમા ભાવની સંધિ મુધી ૬—ભાવો થાય છે, તે પ્રમાણે ૧૨—ભાવો તૈયાર થાય છે,

ઉ૦—તત્ત્વ રાશ્યાદિ—૮-૧૬-૨૪-૬ છે, ચોથો ભાવ ૧૧-૨૬-૨૬-૧૬ છે, તત્ત્વની રાશ્યાદિકમાં ૬ રાશિ ભેડવાથી ૨-૧૬-૨૪-૬ એ સાતમો ભાવ થયો, ચોથા ભાવની રાશિમાં ૬—રાશિ ઉમેર-

વાથી ૫-૨-૨૬-૨૬ દસમો ભાવ થયો, દસમા ભાવના રાશ્યાદિક-
ક્રમાંથી સાતમા ભાવના રાશ્યાદિક બાદ કર્યા તો રાશ્યાદિક ૩-૭-૨-
૭-૨૬, તેનો પડાંશ કરવા માટે ૬-એ ભાગતાં ૦-૧૬-૧૦-૨૧
રહ્યા, તે પડાંશ થયો, તે પડાંશને ૧ માંથી બાદ કરવાથી ૦-૧૩-
૪૯-૩૯ થયા, પડાંશને લગ્નમાં જોડવાથી ૨૦-૬-૫-૩૪-૩૦ થયા,
એ પહેલા ભાવ પછીની સંધિ થઈ, એજ સંધિમાં ફરીથી પડાંશને
જોડતાં ૬-૨૧-૪૪-૫૧ એ બીજો ભાવ થયો, એ પ્રમાણે પડાંશ
જોડવાથી ત્રીજા ભાવ પછીની સંધિ સુધી તૈયાર થાય છે, હવે એક-
માંથી કહાડી નાંખેલો પડાંશ ચોથા ભાવના રાશ્યાદિકમાં જોડવાથી
૦-૧૦-૧૫-૫૪ થાય છે, એ ચોથા ભાવ પછીની સંધિ થઈ, તે
સંધિમાં તે પડાંશ જોડવાથી પાંચમો ભાવ, એ પ્રમાણે અનુક્રમે
પડાંશ જોડવાથી ૬ છા ભાવ પછીની સંધિ તૈયાર થાય છે, તે કોષ્ટકમાં
જોવાથી સ્પષ્ટ સમજશે, હવે પહેલા ભાવમાં ૬-રાશિ જોડવાથી
૨-૧૬-૨૪-૬ એ સાતમો ભાવ, થયો, એ પ્રમાણે પહેલા ભાવથી
૬ છા ભાવની સંધિ સુધીની દરેક રાશિઓમાં અનુક્રમે ૬-રાશિ
ઉમેરવાથી અનુક્રમે ૭ મો ભાવ, સંધિ, ૮ મો ભાવ, સંધિ, ૯ મો
ભાવ, સંધિ, ૧૦ મો ભાવ, સંધિ, ૧૧ મો ભાવ, સંધિ, અને બારમો
ભાવ, તથા તેની સંધિ સુધીના બારે ભાવો તૈયાર થાય છે.

इंदो वा हरिजा द्वयस्वगतयोः स्यात्कूरयोः कर्तरी

स्वे वक्रचंत्य ऋजुर्महत्यथ गुरौ रिःफे शुभे वा तनौ ।

स्वेऽन्ने सौम्यस्वगेऽपि वा गुरुभृगुहैः केंद्रकोणेषु वा

चेत्स्तः कर्तरिकारकौ दिविचरौ नीचस्थितौ सा न हि ॥२८॥

અન્વય—ઇન્દોઃ વા હરિજાત્ વ્યયસ્વગતયોઃ કૂરયોઃ કર્તરી-
સ્પાત્ સ્વે વક્રી અન્ત્યે ઋજુઃ મહતી (કર્તરી સ્પાત્) અથ ગુરૌ
રિઃફે (સતિ) વા શુભે તનૌ (સતિ) સ્વે અન્ને (સતિ)
વાસૌમ્યસ્વગે અપિ કેન્દ્રત્રિકોણેષુ ગુરુભૃગુહૈઃ યદિ કર્તરિકારકૌ
દિવિચરૌ નીચસ્થિતૌ સ્પાતામ્ તદા સા ન હિ (સ્પાત્) ॥ ૨૮ ॥

(ખાર ભાવોનું કોષ્ટક.)

૧	૦	૨	૦	૩	૦	૪	૦	૫	૦	૬	૦
૮	૯	૯	૧૦	૧૦	૧૧	૧૧	૦	૦	૧	૧	૨
૧૯	૫	૨૧	૭	૨૪	૧૦	૨૬	૧૦	૨૪	૭	૨૧	૫
૨૪	૩૪	૪૪	૫૫	૫	૧૫	૨૬	૧૫	૫	૫૫	૪૪	૩૪
૯	૩૦	૫૧	૧૨	૩૩	૫૪	૧૬	૫૪	૩૩	૧૨	૫૧	૩૦
૭	૦	૮	૦	૯	૦	૧૦	૦	૧૧	૦	૧૨	૦
૨	૩	૩	૪	૪	૫	૫	૬	૬	૭	૭	૮
૧૯	૫	૨૧	૭	૨૪	૧૦	૨૬	૧૦	૨૪	૭	૨૧	૫
૨૪	૩૪	૪૪	૫૫	૫	૧૫	૨૬	૧૫	૫	૫૫	૪૪	૩૪
૯	૩૦	૫૧	૧૨	૩૩	૫૪	૧૬	૫૪	૩૩	૧૨	૫૧	૩૦

(પાકાંતર મુજબ ભાવાર્થ અને ભાવોનું ઉ૦—)

ભાવાર્થ—દસમા ભાવમાંથી સાતમા ભાવ બાદ કરી તેનો ૬ ફો ભાગ કરવો, તે ૬ ફો ભાગમાંથી ૧-ને બાદ કરવો, ૬ ફો ભાવ લગ્નથી વારંવાર ત્રીજા ભાવ પછીની સંધિ સુધી ઉમેરવો, અને તે ૬ ફો ભાવમાંથી એકને બાદ કરવો, ચોથા ભાવથી તે ૬ ફો ભાવ પછીની સંધિ સુધી વારંવાર જોડવો, એ પ્રમાણે પદાંશ અને એક રાશિમાંથી કહાડી નાંખેલો પદાંશ એ જોને અનુક્રમે પહેલા ભાવથી ત્રીજા ભાવની સંધિ સુધી, ને ચોથા ભાવથી ૬ ફો ભાવની સંધિ સુધી ઉમેરવાથી લગ્નથી આરંભીને સંધિ સહિત ૬ ફો ભાવ પછીની સંધિ સુધીના ૬ ભાવો થાય છે, એ સંધિ સહિત ૬-એ ભાવોની દરેક રાશિઓમાં ૬-રાશિ ઉમેરવાથી અનુક્રમે સાતમા ભાવથી ખારમા ભાવની સંધિ સુધી ૬-ભાવો થાય છે, તે પ્રમાણે ૧૨-ભાવો તૈયાર થાય છે,

ઉ૦—લગ્ન રાશ્યાદિ-૮-૧૯-૨૪-૬ છે, ચોથો ભાવ ૧૧-૨૬-૨૬-૧૬ છે, લગ્નની રાશ્યાદિકમાં ૬ રાશિ જોડવાથી ૨-૧૯-૨૪-૬ એ સાતમા ભાવ થયો, ચોથા ભાવની રાશિમાં ૬-રાશિ ઉમેર-

નહિ, ચર લગ્નના ચર નવમાંશ વખતે તુલા, મકરના ચંદ્રમાંમાં પણ વિવાહ કરવો નહિ, (૭૫-૭૬)

(કર્તારિ આદિ દોષોનો વિશેષ અપવાદ)

પાપૌ કર્તારિકારકૌ રિપુગૃહે નીચાસ્તગૌ કર્તરી-

દોષો નૈવ સિતે ડરિનીચગૃહો તત્પષ્ટદોષોઽપિ ન ।

ભૌમેઽસ્તે રિપુનીચગે ન હિ ભવેઙ્ગૌમોઽષ્ટમો દોષકૃ-

ત્રીચે નીચનવાંશકે શશિનિ ત્રિઃફાષ્ટારિદોષોઽપિ ન (૭૭)

અર્થ—કર્તરીયોગ કરનારા પાપગ્રહો, શત્રુક્ષેત્રી, નીચસ્થ, અને અસ્તના હોય તો કર્તરીદોષ થતો નથી, તેમજ શત્રુક્ષેત્રી, અને નીચસ્થ શુક્ર હોય તો છટ્ટા સ્થાનમાં રહેલા શુક્રનો દોષ નથી, તેમજ શત્રુક્ષેત્રી, નીચસ્થ, અને અસ્તનો મંગલ આક્રમે રહેવાથી દોષ નથી, અને ચંદ્ર નીચ રાશિ, અથવા નીચ નવમાંશમાં હોય તો ૬-૮-૧૨ સ્થાનોમાં પણ રહેવાથી દોષ નથી, (૭૭)

(અબ્રહાદિ અનેક દોષોનો અપવાદ.)

ત્રિકોણે કેન્દ્રે વા મદનરહિતે દોષશતકં

દેરેત્સૌમ્યઃ શુકો દ્વિગુણમપિ લક્ષં સુરગુરુઃ ।

ભવેદાયે કેન્દ્રેઽગપ લત લવેશો યદિ તદા

સમૂદં દોષાણાં દહન ઇવ તૂલં શમયતિ (૭૮)

અર્થ—સાતમા સ્થાન સિવાય^૧ ત્રિકોણ, અને કુંદમાં બુધ રહ્યો હોય તો સો દોષોનો નાશ કરે છે, તેમજ શુક્ર હોય તો બસો દોષો નાશ કરે છે, અને સુર હોય તો સાખ દોષોનો નાશ કરે છે, તેમજ ૧-૪-૧૦-૧૧ આ સ્થાનોમાં લગ્નનો સ્વામી અથવા નવમાંશનો સ્વામી હોય તો જેમ મોટા કાપુસના ઢગ-સાને અગ્નિ જલદીથી બાળે છે, તેમ ધણા દોષોનો નાશ થાય છે, (૭૮)

૧—શ્લોક ૨૬-માં જે પ્રકારે ભંગ બતાવ્યા છે, તે મુજબ આ શ્લોકમાં બતાવ્યો છે, પરંતુ માર્તંડકાર દરેક કામમાં કહેલા બુધાદિક ગ્રહો રહેવાથી દોષો નાશ પામે છે, એમ કહે છે, ત્યારે ચિંતામણિકાર સાતમા સિવાયના કુંદમાં રહ્યો હોય તો તે દોષોનો નાશ થાય છે, એમ કહે છે.

અન્વયાર્થ—ઇન્દોઃ ચન્દ્રથી વા અથવા હરિજાત લગ્નથી વ્યયસ્વમ-
તયોઃ ૧૨-૨-સ્થાનમાં રહેલા કૂરયોઃ પાપગ્રહ હોય તો કર્તરી કર્તરી યોગ
સ્યાત્ થાય, સ્વે ખીજે રહેલો કૂર ગ્રહ વક્રી વક્રી હોય અન્ત્યે ૧૨ મે રહેલો
કૂર ગ્રહ ક્રંજુઃ માર્ગી હોય તો મહતી મોટી (કર્તરીસ્યાત્) કર્તરી થાય છે,
અથ ત્યાર પછી ગુરૌ ગુરુ રિઃફે (સતિ) ૧૨ મે હોય વા અથવા જુમે શુભ
ગ્રહ તનો (સતિ) લગ્નમાં હોય સ્વે ખીજે અવજે (સતિ) ચંદ્રમા હોય
વા અથવા સૌમ્યસ્વમે શુભગ્રહ ખીજે હોય તો આપિ પશુ કેન્દ્રત્રિકોણેષુ
કેન્દ્રમાં અને નવમે પાંચમે ગુરુભૂગુહૈઃ ગુરુ શુક્ર અને બુધવડે યદિ બે કર્ત-
રિકારકૌ કર્તરી યોગ કરનારા વિવિચરૌ ગ્રહોઃ નીચસ્થિતૌ નીચના થએલા
સ્યાતામ્ હોય તદા ત્યારે સા તે કર્તરી ન હિ (સ્યાત્) થતી નથી. ॥ ૨૮ ॥

॥ કર્તરીખાખત ॥

૨૮ ભાવાર્થ—લગ્ન કે ચંદ્રની આબુખાબુ ૨ અને ૧૨ મે
સ્થાને કોઇ પણ પાપગ્રહ હોય તો કર્તરીયોગ થાય છે,

॥ મહાકર્તરી ખાખત ॥

લગ્ન કે ચંદ્રથી ખીજે રહેલો પાપગ્રહ વક્રી હોય અને લગ્ન કે
ચંદ્રથી ખારમે રહેલો પાપગ્રહ માર્ગી હોય તો મહાકર્તરી ખાબુવી,

॥ ૬ પ્રકારે કર્તરીદાપનો ભંગ ॥

૧-ખારમે ગુરુ હોય તો, ૨-લગ્નમાં શુભગ્રહ હોય તો, ૩-ખીજે
ચંદ્ર હોય તો, ૪-ખીજે કોઇ શુભ ગ્રહ હોય તો, ૫-કેન્દ્ર કે ત્રિકોણમાં
બુધ ગુરુ કે શુક્ર હોય તો, ૬-કર્તરી કરનાર ગ્રહ નીચનો હોય તો તે
કર્તરીનો ભંગ થાય છે,

(વિવાહમાં નવમાંશ અને તેનો કિંચિન્નિવેધ.)

મુઁ-ચિં-કાર્મુકર્તાલિકકન્યાયુગ્મલલે સપગે વા ।

યદિ મહેદુપયામ સ્તર્હિ સતી સ્વલુ કન્યા (૭૫)

અંત્યનવાંશે ન ચ પરિણેયા કાચન વર્ગોત્તમ મિહ દિત્વા ।

નો ચરલગ્ને ચરલવયોગં તૌલિમૃગસ્યે શરભૂતિ કુર્યાત્ (૭૬)

અર્થ—મિથુન, કન્યા, તુલા, ધન, ને મીનના નવમાંશમાં વિવાહ કરે તો
કન્યા પતિનતા થાય છે, વર્ગોત્તમ લગ્ન લિવાય છેલા નવમાંશમાં વિવાહ કરવો

નહિ, ચર લગ્નના ચર નવમાંશ વખતે તુલા, મકરના ચંદ્રમાંમાં પણ વિવાહ કરવો નહિ, (૭૫-૭૬)

(કર્તારિ આદિ દોષોના વિશેષ અપવાદ)

પાપૌ કર્તારિકારકૌ રિપુગૃહે નીચાસ્તગૌ કર્તરી-

દોષો નૈવ સિતે ડરિનીચગૃહો તત્પષ્ટદોષોઽપિ ન ।

મૌમેઽસ્તે રિપુનીચગે ન હિ મવેદ્ઝૈમોઽષ્ટમો દોષકૃ-

ત્રીચે નીચનવાંશકે શશિનિ રિઃફાષ્ટારિદોષોઽપિ ન (૭૭)

અર્થ—કર્તરીયોગ કરનારા પાપગ્રહો, શનુક્ષેત્રી, નીચસ્થ, અને અસ્તના હોય તો કર્તરીહોય થતો નથી, તેમજ શનુક્ષેત્રી, અને નીચસ્થ શુક્ર હોય તો છટ્ટા સ્થાનમાં રહેલા શુક્રનો હોય નથી, તેમજ શનુક્ષેત્રી, નીચસ્થ, અને અસ્તનો મંગલ આઠમે રહેવાથી હોય નથી, અને ચંદ્ર નીચ રાશિ, અથવા નીચ નવમાંશમાં હોય તો ૬-૮-૧૨ સ્થાનોમાં પણ રહેવાથી હોય નથી, (૭૭)

(અબ્દાદિ અનેક દોષોના અપવાદ.)

ત્રિકોણે કેન્દ્રે વા મદનરાહિતે દોષશતકં

હેરત્સૌમ્યઃ શુકો દ્વિગુણમપિ લક્ષં સુરગુરુઃ ।

મવેદાયે કેન્દ્રેઽગપ ઉત લવેશો યદિ તદા

સમૂહં દોષાણાં દહન ઇવ તૂલં શમયતિ (૭૮)

અર્થ—સાતમા સ્થાન સિવાય^૧ ત્રિકોણ, અને કેન્દ્રમાં બુધ રહ્યો હોય તો સો દોષોનો નાશ કરે છે, તેમજ શુક્ર હોય તો બસો દોષો નાશ કરે છે, અને ગુરુ હોય તો સાત દોષોનો નાશ કરે છે, તેમજ ૧-૪-૧૦-૧૧ આ સ્થાનોમાં લગ્નનો સ્વામી અથવા નવમાંશનો સ્વામી હોય તો જેમ મોટા કાપુસના દગ-સાને અગ્નિ જલદીથી બાળે છે, તેમ ધણુ દોષોનો નાશ થાય છે, (૭૮)

૧—લોક ૨૬-માં જે પ્રકારે બંગ બતાવ્યા છે, તે મુજબ આ સ્લોકમાં બતાવ્યો છે, પરંતુ માતૈકાર દરેક ક્રમમાં કહેલા બુધાદિક ગ્રહો રહેવાથી દોષો નાશ પામે છે, એમ કહે છે, ત્યારે ચિતામણિકાર સાતમા સિવાયના કેન્દ્રમાં રહ્યો હોય તો તે દોષનો નાશ થાય છે, એમ કહે છે.

બ્રહ્મોથી સસરા આદિનો વિભાગ સંકીર્ણ જાતિવિવાહ અને
(ગાંધર્વ આદિ લગ્નમાં વિશેષ.)

શ્વશ્રુઃ સિતોઽર્કઃ શ્વશુરસ્તનુસ્તનુર્જામિત્રપઃ સ્યાદ્દયિતો મનઃશશી ।
પતદ્વલં સંપ્રતિ ભાવ્યતાં ત્રિક સ્તેપાં સુખં સંપ્રવદે દિવાહતઃ (૭૯)
કૃષ્ણે પક્ષે સૌરિકુજાર્કે ડપિ ચ વારે વજ્યે નક્ષત્રે યદિ વા સ્યાત્કરપીઢા ।
સંકીર્ણાનાં તર્હિ સુતાયુર્ધનલાભપ્રીતિપ્રાપ્ત્યૈ સા ભવતીહ સ્થિતિરેષા ૮૦

ગાંધર્વાદિવિવાહેઽર્કા દ્વેદનેત્રગુણેન્દવઃ ।

કુયુગાંગામિ ભૂરામા સ્ત્રિપદ્યામશુભાઃ શુભાઃ (૮૧)

અર્થ—શુક્ર, કન્યાની સાસુ છે, સૂર્ય, સસરા છે, લગ્ન કન્યાનું શરીર છે, સાતમા સ્થાનનો સ્વામી, કન્યાનો પતિ છે, અને ચંદ્રમા મન છે, આ પ્રમાણે સિદ્ધાંતવેત્તા જ્યોતિષીએ વિચાર કરી, તે ઉપરથી વિવાહમાં, સુખ, અને દુઃખ કહેવું, કૃષ્ણપક્ષ, રવિ, મંગલ, શનિ, આ વારોમાં, તેમજ વિવાહમાં નહિ કહેલા, નક્ષત્રાદિકમાં, સંકીર્ણ, (એટલે) જાતિનો વિવાહ થાય તો પણ તે જાતિઓને પુત્ર, આયુષ્ય, ધનપ્રાપ્તિ, વિગેરે સુખ આપે છે, (અર્થાત્ એટલે જાતિને કંઈ પણ નિયમ નથી,) ૧ગાંધર્વાદિ વિવાહમાં સૂર્યનક્ષત્રથી અનુક્રમે ૪-૨-૩-૧-૧-૪-૬-૩-૧-૩ અશુભ, શુભ, ફલ જાણવું (૭૯-૮૦-૮૧)

લગ્નં સેતતિથિગ્રહૈર્હદિભદ્રગ્વેદર્તુભૂશેપકૈ

રોગાગ્રીનહરાત્યયાસ્ત્યજ રુજં રાઙ્યર્કમૌંજીપુ ચ ।

અગ્નિં ભૌમગૃહશુષુ દ્યુશનિસેવેંદુષ્વિનં દારમી-

જ્યારેતિષ્વપરં વિવાહસિતવિત્સંધ્યાસુ હીને તનો ॥ ૨૯ ॥

અન્વય—ગ્રહૈઃ હત્ સેતતિથિ લગ્નં રૂમદ્રગ્વેદર્તુભૂશેપકૈઃ (ક્રમાત્) રોગાગ્રીનહરાત્યયાઃ રાઙ્યર્કમૌંજીપુ રુજં ત્યજ, ચ ભૌમગૃહશુષુ અગ્નિં, દ્યુશનિસેવેંદુષુ ઇનં, રૂજ્યારેતિષુ દારં, વિવાહસિતવિત્સંધ્યાસુ અપરં (ત્યજ) (ઈદં) તનો હીને (સતિ) ત્યજ ॥ ૨૯ ॥

૧—સી, પુરુષનું, બંનેના પરસ્પર પ્રેમથી, વડીલ, કે અન્યોની સંમતિ થિવાય જે લગ્ન થાય છે, તેને “ ગાંધર્વવિવાહ ” કહે છે,

અન્વયાર્થ—ગ્રહૈઃ હવ નવથી, ભાગે લીધેલું, સેતતિથિ ગયેલી તિથિ સહિત, લગ્ન લગ્ન ૮, દગ્ ૨, વેદ ૪, ક્રંતુ ૬, મૂ ૧, શેષકૈઃ શેષ રહે તે (ક્રમાત્) કમથી, રોગ રોગ, અગ્નિ અગ્નિ, રાજ રાજ, હર ચોર, અત્યયાઃ મૃત્યુપંચક હોય, રાઙ્યકર્મોંજીપુ રાત્રે, રવિવારે, અને મોંછકર્મમાં, રુજં રોગપંચકને ત્યજ ત્યાગ કરવું, ચ અને મૌમગૃહયુપુ મંગલવારે. ધરમાં, દિવસે, અગ્નિ અગ્નિપંચકને યુગ્મનિસેવેન્દુપુ દિવસે, શનિવારે, નોકરીમાં, ને સોમવારે રાજ રાજપંચકને, રૂંચ્યારેતિપુ શુક્રવારે, મંગલવારે, યાત્રામાં, હારં ચોરપંચકને, વિવાહ વિવાહ, સિત શુક્ર, વિત બુધવાર, સંધ્યાસુ સંધ્યાકાલે, અપરં મૃત્યુપંચકને, ત્યજ ત્યાગ કરવું, (૩૬) એ પંચકો તનો લગ્ન હીને (સતિ) બસરહિત હોય તે ત્યજેત્ ત્યાગ કરવાં ॥ ૨૯ ॥

॥ નિત્યપંચકબાબત ॥

૨૯ ભાવાર્થ—લગ્નશુદ્ધિના લગ્નમાં ગતતિથિ ઉમેરી, નવે ભાગતાં જો ૮,૨,૪,૬,૧ એ શેષ રહે તે, અનુક્રમે રોગ, અગ્નિ, રાજ, ચોર, ને મૃત્યુ, નામનાં પંચક આવે છે,

રોગપંચક—રાત્રિએ કરવાના કામમાં, રવિવારે, અને મોંછ-બંધન, એકાએકમાં ત્યાગ કરવું,

અગ્નિપંચક—મંગલવારે, ધરમાં, અને દિવસે ત્યાગ કરવું.

રાજપંચક—દિવસે, શનિવારે, સોમવારે, અને નોકરીમાં ત્યાગ કરવું,

ચોરપંચક—યાત્રામાં, શુક્ર, અને મંગલવારે, ત્યાગ કરવું,

મૃત્યુપંચક—સંધ્યાકાલે, બુધ, અને શુક્રવારે, તેમજ વિવાહમાં ત્યાગ કરવું,

॥ નિત્યપંચકનો ભાગ ॥

ઉપર મુજબના દરેક પંચકનો દોષ, લગ્ન નિર્જલી હોય તે બધુવો, પરંતુ લગ્ન ખલવાન હોય તે તે પંચકનો દોષ બીલકુલ ગણવો નહિ,

૧—લઘુજાતક—અધિપયુત્તા દષ્ટો વા યુધગુનિરીક્ષિતશ્ચ ચો રાશિ ।

સ મયતિ ઘલવાન્યદા યુક્તો દષ્ટોઽપિ વા શેષઃ (૮૨)

અર્થ—લગ્નનો સ્વામી, લગ્નમાં દોષ, અથવા લગ્નને જોતા દોષ, અથવા બુધ, શુક્ર, લગ્નને જોતા દોષ, તે લગ્ન બલવાન બધુનું, તેમ ન દોષ તે નિર્જલ બધુનું, (૮૨)

નિત્યપંચકનું ઉદાહરણ—શાકે ૧૮૩૬ ના શ્રાવણ શુદ્ધી ૧૧ ને સોમવારે, ઇષ્ટઘટી ૨૮-૧૨ છે, લગ્ન, રાશ્યાદિ-૮, ૧૬, ૨૪, ૬, છે, તે લગ્નની રાશિમાં, ગતતિથિ ૧૦ ઉમેરતાં ૧૮ થયા, તેને નવથી લાગતાં ૦ આવ્યું, તે શેષ ૦ હોવાથી પંચક આવતું નથી,

રોગપંચકનું ઉં—શા-૧૮૩૬ ના શ્રા-શુ-૧૦ ને દિવસે લગ્નરાં ૮, ૧૬, ૨૪, ૬ છે, તેમાં ગતતિથિ ૬, ઉમેરતાં ૧૭ થયા, તેને નવે લાગતાં શેષ ૮, વધ્યા, માટે મુદ્દર્તની ઇષ્ટઘટી વખતે રોગપંચક થયું.

અગ્નિપંચકનું ઉં—શા-૧૮૩૬ ના શ્રા-શુ-૧૩ ને દિવસે લગ્નરાં ૮, ૧૬, ૨૪, ૬ છે, તેમાં ગતતિથિ ૧૨ ઉમેરતાં ૨૦ થયા, તેને નવે લાગતાં શેષ ૨ વધ્યા, જેથી અગ્નિપંચક થયું,

રાજપંચકનું ઉં—શા-૧૮૩૬ ના શ્રા-શુ-૧૫ ને દિવસે લગ્નરાં ૮, ૧૬, ૨૪, ૬ છે, તેમાં ગતતિથિ ૧૪ ઉમેરતાં, ૨૨ થયા, તેને નવથી લાગતાં શેષ ૪ વધ્યા, જેથી રાજપંચક થયું,

ચોરપંચકનું ઉં—શા-૧૮૩૬ ના શ્રાવણ વદી ૨ ને દિવસે લગ્નરાં-૮, ૧૬, ૨૪, ૬ છે, તેમાં ગતતિથિ ૧૬ ઉમેરતાં ૨૪ થયા, તેને નવથી લાગતાં શેષ ૬ વધવાથી ચોરપંચક જાણવું,

મૃત્યુપંચકનું ઉં—શા-૧૮૩૬ ના શ્રા-વ-૬, ને દિવસે લગ્નરાં-૮, ૧૬, ૨૪, ૬ છે, તેમાં ગતતિથિ ૨૦ ઉમેરતાં ૨૮ થયા, તેને નવે લાગતાં શેષ ૧ વધ્યો, તેથી મૃત્યુપંચક થયું,

એ મુજબના પંચકો, જે વખતે આવતાં હોય, તે પંચકોમાં જે કામ કરવાનું ના કહ્યું હોય, તો તે કામ, તે પંચક વખતે કરવું નહિ, તેના ઉતાર્યા પછી, કે પહેલાં તે કામ કરવું,

(સંક્રાંતિના અંશો ઉપરથી નિત્યપંચક જોવાની રીત.)

મુ-ચિં-૦-રસગુણશશિનાગાઘ્યાદ્યસંક્રાંતિયાતાં
શકમિતિરથ તર્ણકૈ ર્યદા પંચ શેષાઃ ।

રુગનલઘુપચોરા મૃત્યુસંજ્ઞથ વાણો
નવહૃતશરશેષે શેષકૈવયે સશલ્યઃ (૮૩)

અર્થ—સૂર્યની સંક્રાંતિના ગતાંશોને અનુક્રમે ૬-૩-૧-૮-૪ અંકોમાં જોડવા, અને ૯ થી ભાગ લેતાં ૫ શેષ રહે તો ક્રમે રોગ, અગ્નિ, રાજ, ચોર, અને મૃત્યુપંચક થાય છે, દરેક પંચકને નવથી ભાગતાં કંઈ પણ શેષ રહે તેનો યોગ કરી, નવે ભાગવાથી ૫ બચે તો તે શલ્યપંચક જાણવું, (૮૩)

(ઉપરના નિત્યપંચક જોવાનું ઉ-૦—)

શકે ૧૮૪૦ ના માધવદી ૧૧ ને યુધવારે સૂર્ય ૧૦-૧૪ છે, જ્યેષ્ઠી ગત અંશ ૧૩ થયા, તેમાં ૬-જોડવાથી ૧૯, ૩ જોડવાથી ૧૬, ૧ જોડવાથી ૧૪, ૮ જોડવાથી ૨૧, ૪ જોડવાથી ૧૭, થયા તેને અનુક્રમે નવે ભાગતાં શેષ ૧-૭-૫-૩-૮ એ પ્રમાણે આવી, હવે જો શેષ ૧ ની જગ્યાએ ૫ હોત તો રોગપંચક, અને ૭ ની જગ્યાએ ૫ આવ્યા હોત તો અગ્નિપંચક થાત, પછી ૫ બચેલા છે, તે રાજપંચક આવ્યું જાણવું, તેમજ તે પછીની શેષો ૩-૮ ને બદલે ૫ આવ્યા હોત તો ચોર, અને મૃત્યુપંચક આવત, પરંતુ ત્રીજી જગ્યાએ ૫ શેષ વધવાથી ત્રીજી રાજપંચક આવ્યું, એમ જાણવું, અને તે રાજપંચકમાં જે જાળ્યત ત્યાગ કરવાની છે, તે કરવી નહિ, માર્તંડમાં કહેલાં પંચકા, લગ્નના આધારે હોવાથી આશરે દર એકે કલાકે બદલાય છે, ત્યારે સંક્રાંતિના અંશ ઉપરથી આવેલું પંચક અંશની શરૂઆતથી તે અંશ પુરો થાય ત્યાંસુધી ભોગવે છે, એટલે આશરે આ પંચક બેઠાથી ઉતરતા સુધીનો વખત લગભગ ૨૪ કલાકનો હોય છે, સંક્રાંતિ પરત્વે, ઉપર મુજબ કલાકેલા પંચકને કાષ્ઠશલ્યપંચક કહે છે, તે તે પંચકમાં જે જે કામોની મનાઈ કરી હોય, તે તે કામ કરવું નહિ, તેમજ સંક્રાંતિના ગત અંશોને ૬-૩-૮ ને ૪ થી ચુણી અનુક્રમે નવે ભાગતાં શેષ ૧-૭-૫-૩-૮ રહી છે, તેનો સરવાળો કરતાં ૨૪ થયા, તેને નવે ભાગતાં શેષ ૬ રહી, તે ૬ ના જગલામાં જો ૫ રહી હોત તો તે લોહશલ્યપંચક કહેવાત, અને ત્યારે એ પ્રમાણે લોહશલ્યપંચક આવ્યું હોય, ત્યારે રોગ, અગ્નિ, રાજ, ચોર, અને મૃત્યુપંચકનાં જુદેજુદાં જે જે ત્યાગ કરવાનાં કલાં છે, તેમ નહિ કરતાં, દરકોઈ કાર્ય આ લોહશલ્યપંચકમાં કરવું નહિ,

જન્મક્ષોદયતો મૃતી તદધિપૌ તદ્વાશ્વ ચે તલ્લવા-

સ્તદ્દં ચાંગમંતકૃત્તલ્લુ ન ચેત્તસ્વામિમિત્રૈકતા ।

શસ્તોઽશો ધટ્મીર્યુગ્મધનુપાં વિજ્ઞાસ્તભાંશૌ તથા

ચંદ્રાપુણ્યયુતૌ મૃતિં વિતનુતો દૈન્યં ચ હીનૌજસઃ ॥ ૩૦ ॥

અન્વય—જન્મક્ષોદયતઃ મૃતી તદધિપૌ ચ ચે તદ્વાઃ તલ્લવઃ
ચ મં અંગમં ચેત્ અન્તકૃત્તલ્લુ, (કદા) તત્સ્વામિમિત્રૈકતા ન ચેત્
(તદા) ધટ્મીર્યુગ્મધનુપાં અંશઃ શસ્તઃ તથા વિજ્ઞાસ્તભાંશૌ ચંદ્રા-
પુણ્યયુતૌ મૃતિં વિતનુતે ચ હીનૌજસઃ દૈન્યં વિતનુતઃ ॥ ૩૦ ॥

અન્વયાર્થ—જન્મક્ષોદયતઃ જન્મરાશિ, અને લગ્નથી મૃતી આઠમી
રાશિ, તદધિપૌ તેના સ્વામીઓ, ચ અને, ચે જે ગ્રહો, તદ્વાઃ આઠમે રહેલા
હોય, તલ્લવઃ તેનો નવમાંશ ચ અને મં રાશિ અંગમં લગ્નમાં રહેલું હોય ચેત્
તો, અન્તકૃત્ત નાશ કરે છે, તલ્લુ નિશ્ચય, (કદા) ક્યારે, તત્સ્વામિમિત્રૈકતા
લગ્ન, ને આઠમા ધરના સ્વામીની મિત્રતા, અને એકમતા, ન ચેત્ ન હોય,
(તદા) ત્યારે ઘટ તુલ્ય, મીઠુ કન્યા, યુગ્મ મિથુન, ધનુઃ ધન, એવાં એમનો
અંશઃ નવમાંશ, શસ્તઃ શ્રેષ્ઠ છે, તથા તેવીજ રીતે, વિજ્ઞાસ્તભાંશૌ બુધ
શિવાયના અસ્ત ગ્રહોની રાશિ, અથવા નવમાંશ હોય તો શ્રેષ્ઠ છે, ચંદ્રાપુણ્ય-
યુતૌ ચંદ્રને પાપગ્રહથી યુક્ત હોય તો, મૃતિં મરણને વિતનુતે વિસ્તારે છે ચ અને,
હીનૌજસઃ નિર્બળી હોય તો, દૈન્યં ગરીબાઈને વિતનુતઃ વિસ્તારે છે, ॥ ૩૦ ॥

૨૦ ભાવાર્થ—જન્મરાશિ, અને જન્મલગ્નથી ગણુતાં, આ-
વતા આઠમા ધરના સ્વામીઓ, અને આઠમે રહેલા ગ્રહો, તેમજ
એનો નવમાંશ, અને તે ગ્રહોની રાશિ, લગ્નશુદ્ધિના લગ્નમાં હોય
તો મરણ કરે છે, પરંતુ તે જન્મલગ્ન અને જન્મરાશિના સ્વામી
સાથે, જન્મલગ્ન, અને જન્મરાશિથી આવતા આઠમા ધરના સ્વા-
મીઓનું, મિત્રપણું ન હોય તો મરણ કરે છે, અથવા તે બંને રાશિ-
ઓના સ્વામી એક ન હોય તો મરણ કરે, નહિં તો મરણકર્તા
સમજવું નહિં, નવમાંશલગ્નમાં ૭-૩-૬-૯, રાશિઓ સારી જાણવી,
અને બુધવિના અસ્તગ્રહની રાશિ, ને તેનો નવમાંશ, લગ્નમાં હોય
તો મરણ કરે, બુધ અસ્તનો હોવા છતાં, તેની રાશિ, અને તેનું

નવમાંશ લગ્ન હોય તો મરણકર્તા નથી, પાપપ્રહોથી યુક્ત ચંદ્રમા,
લગ્નમાં કે નવમાંશમાં હોય તો મરણ કરે છે, અને નિર્બલ થઈનું
લગ્ન, કે નવમાંશ દરિદ્રતા આપે છે,

નો વર્ગોત્તમતો વિનાંતિમલવં દયાચરક્ષેં ચરં

ચંદ્રે તૌલિમૃગાસ્યગે ન ચ તનું પંચેષ્ટવેદોનિતામ્ ।

મેપાદિપ્વજનકતૌલિકકુલીરાઘા નવાંશાઃ ક્રમા—

દિષ્ટા ત્પૂર્વનવાંશકા દશહતા ક્યાપ્તા લવાઘા તનુઃ ॥ ૩૧ ॥

અન્વય—વર્ગોત્તમતઃ વિના અન્તિમલવં નો દયાત્ ચંદ્રે તૌ-
લિમૃગાસ્યગે (સતિ) ચંદ્રે ચરક્ષેં ચરં (નો) ચ પંચેષ્ટવેદોનિતાં
તનું (નો દયાત્) મેપાદિપુ ક્રમાત્ અજનકતૌલિકકુલીરાઘાઃ ન-
વાંશાઃ (સ્યુઃ) ઇષ્ટાત્ પૂર્વનવાંશકાઃ દશહતાઃ ક્યાપ્તાઃ લવાઘાઃ
તનુઃ (સ્યાત્) ॥ ૩૧ ॥

અન્વયાર્થ—વર્ગોત્તમતઃ વિના વર્ગોત્તમ રાશિશિવાય, અન્તિમલવં છેલ્લો
નવમાંશ, નો દયાત્ ન આપવો, ચંદ્રે ચંદ્ર, તૌલિમૃગાસ્યગે (સતિ) તુલા, અને
મકર રાશિનો હોય તો, ચરક્ષેં ચરલગ્નમાં, ચરં ચરનવમાંશ, (નો) ન લેવો,
ચ અને પંચેષ્ટવેદોનિતાં પાંચ ગ્રહથી ઓછા ધટગ્રહવાળું, તનું લગ્નને, (નો
દયાત્ ન આપવું,) મેપાદિપુ મેપાદિ રાશિને વિશે, ક્રમાત્ ક્રમથી, અજ
મેષ, નક મકર, તૌલિક તુલા, કુલીરાઘાઃ કર્ક છે આદિ જેમને એવા,
નવાંશાઃ નવમાંશ (સ્યુઃ) છે, ઇષ્ટાત્ ધટથી, પૂર્વનવાંશકાઃ મેષેલા નવમાં-
શોને, દશહતાઃ ૧૦ થી થુથી, ક્યાપ્તાઃ ત્રણથી ભાગતાં, લવાંઘાઃ અંશાદિક,
તનુઃ લગ્ન, (સ્યાત્ હોય) ॥ ૩૧ ॥

૩૧ ભાવાર્થ—વર્ગોત્તમ^૧ લગ્નવિના છેલ્લા નવમાંશવાળું
લગ્નલેવું નહિ, અને ત્યારે ચંદ્રમા, તુલા કે મકરનો હોય ત્યારે,
લગ્નશુદ્ધિમાં ચરરાશિ સાથે, ચરરાશિનું નવમાંશ લગ્ન લેવું નહિ,
અને જેમાં પાંચ ગ્રહો સાફ ફલ આપતા ન હોય તેવી લગ્નશુદ્ધિ પણ
લેવી નહિ,

૧—લગ્નશુદ્ધિમાં, લગ્નની જે રાશિ છે, તેજ રાશિનવમાંશ લગ્નમાં હોય
તો લગ્નશુદ્ધિનું લગ્ન વર્ગોત્તમી ગણવું,

॥ નવમાંશ કરવાની રીત ॥

મેષ, સિંહ, અને ધન, એ ત્રણ રાશિની પહેલી મેષ-વૃષભ, કન્યા, ને મકર, તેની પહેલી મકર-મિથુન, તુલા, ને કુંભની, પહેલી તુલા-કર્ક, વૃશ્ચિક, અને મીનની પહેલી રાશિ કર્ક જાણવી— એ પ્રમાણે મેષ, મકર, તુલા, અને કર્ક એ ચાર નવમાંશની આધરાશિઓ જાણવી, નવમાંશના ભાગે તે રાશિઓથી ગણવા;

॥ કેટલા અંશે લગ્ન લેવાથી ધારેલા નવમાંશ લાવી શકાય તેની રીત ॥

લગ્નશુદ્ધિની રાશિની ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે જે આધરાશિ આવે, તે રાશિથી ધારેલા નવમાંશની જે સંખ્યા થાય, તે સંખ્યામાંથી, એક ઓછો કરતાં બાકી રહેલી સંખ્યાને ૧૦ ગુણી ત્રણથી ભાગતાં જે ફલ, અંશાદિક જે આવ્યાં, તેટલા અંશાદિ પછીથી ધારેલા નવમાંશની શરૂઆત થાય છે, એમ જાણવું, એટલે લગ્નશુદ્ધિનું લગ્ન તેટલા અંશથી વિશેષ લેવું,

॥ નવમાંશ કરવાનું ઉત્— ॥

શાકે ૧૮૩૯ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૧ ને સોમવારે ઇષ્ટ ઘટી ૨૮ ને ૧૨ વખતે લગ્ન ૮-૧૦-૨૪-૯ છે, તેનું મેષ આધુ થયું, અને લગ્નના અંશાદિકા કોષ્ટકમાં મુકેલા ૩-૨૦ વિગેરે અંશોના કોઠામાં તે ધનલગ્નના અંશે ૨૦-૦ વાળા કોઠામાં આવી જાય છે, તે કોઠાનો ઉપલો અંક ૬ છે, તેને આવેલી આધરાશિ મેષમાં ઉમેરતાં ૬ થયા, એટલે કન્યારાશિનું નવમાંશ લગ્ન આવ્યું જાણવું, તેજ પ્રમાણે સૂર્યાદિક ગ્રહોની રાશિ ઉપરથી આધરાશિ શોધી તે તે ગ્રહોના અંશાદિકા કોષ્ટકમાં જે અંશોમાં સમાતા હોય તે ભાગની સંખ્યા આધરાશિમાં ઉમેરતાં જે જે રાશિ થાય તે તે રાશિના તે તે સૂર્યાદિક ગ્રહો નવમાંશની રાશિમાં મુકવા,

(કેટલા અંશે લગ્ન હોય તો લેવા ધારેલો નવમાંશ લાવી
શકાય તેનું ઉં—

શાકે ૧૮૩૯ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૧ ને સોમવાર ઇષ્ટઘટી ૨૮ ને
ને ૧૨ સમયે લગ્ન ૮-૧૯-૨૪-૯ છે, તેથી લગ્નની ધનરાશિ હો-
વાથી આઘમેષરાશિ થઇ, હવે તેના ઉપરથી તુલાનો નવમાંશ
લાવવાનો છે, તો આઘરાશિ મેષથી ધારેલી નવમાંશની રાશિ સુધી
ગણતાં ૭ થાય છે, તેમાં એક ઓછી કરવાથી ૬ રહી, તેને ૧૦ થી
ગુણી ૬૦ થી લાગતાં ૨૦ આવ્યા, ધનરાશિના લગ્નમાં તુલાનો નવ-
માંશ લેવો હોય તો ૨૦ અંશ ઉપરાંતનું ધનલગ્ન લેવાથી કન્યાનો
નવમાંશ ઉતરીને તુલાનો નવમાંશ શરૂ થાય, તે ૨૩ અંશને ૨૦
કલા સુધીનું ધનલગ્ન લેવાથી તુલાનો નવમાંશ આવી શકે, તો ઉપ-
રના ધનલગ્નના અંશે ઇષ્ટઘટી ૨૮-૧૨-પ્રમાણે ૧૯ આવ્યા છે,
તો ૨૦ અંશ ઉપરનું લગ્ન લેવા માટે ઇષ્ટઘટીમાં વધારો કરવો, હવે
તે દિવસના સ્પષ્ટ સૂર્યના રાશિ અંશ ૩-૧૩ છે, તે રાશિ
અંશપ્રમાણે પોતાના દેશના લગ્નપત્રમાં જોવું તો મુંબઈના
લગ્નપત્રના કોઠામાં જોતાં અંક ૨૦-૧૫ આવે છે; હવે
૨૦ અંશ ઉપરનું ધનલગ્ન લેવાનું છે, તો ધનરાશિના ૨૦ અંશ
ઉપર લગ્નપત્રમાં અંક ૪૮-૪૧ છે, તો ધારેલા ધનરાશિના ૨૦ ના
અંકો ૪૮-૪૧ માંથી સૂર્યના રાશિ અંશ પ્રમાણે લાવેલા લગ્નપત્રના
અંકો ૨૦-૧૫ બાદ કરવાથી ૨૮-૨૬ રહ્યા, તે રહેલા ઘટ્યાદિક
અંકો જેટલી ઘટ્યાદિ સૂર્યોદયાત્ ઇષ્ટઘટી વખતનું સ્પષ્ટ લગ્ન કર-
વાથી ધારેલો નવમાંશ આવી શકશે એમ જાણવું.

(મેષાદિ લગ્ન કેટલે અંશે લેવાથી વર્ગોત્તમ લગ્ન આવે
તે જોવાનું કોષ્ટક)

મેષ, કર્ક, તુલા, મકર, ૩ અંશને ૨૦ કલા સુધીનું હોય તો
વર્ગોત્તમી થાય,

વૃષભ, સિંહ, વૃશ્ચિક, કુંભ ૧૩ અંશને ૨૦ કલા પછી ૧૬-૪૦
અંશનું હોય તો,

મિથુન, કન્યા, ધન, મીન ૨૬ અંશને ૪૦ કલા ઉપર હોય તો,

ચરશશિઓ '૪ છે, મેષ, કર્ક, તુલા, મકર, તેમાં મેષ ને કર્કમાં લગ્નનું મુદ્દર્ત આવતું નથી, તુલાને મકરમાં વિવાહનાં નક્ષત્ર આવવાથી, તે ચરશશિના અંદ્રમાં લગ્ન આવે છે, માટે ચરશશિથી જે રશિયો લેવી.

નવમાંશ અને ચાર આદિ. રશિઓનું કોષ્ટક.			
૧-મેષ,	૨-મકર,	૩-તુલા,	૪-કર્ક,
મેષ.	વૃષભ.	મિથુન.	કર્ક.
સિંહ.	કન્યા.	તુલા.	મીન.
ધન.	મકર.	કુંભ.	વૃશ્ચિક.

ત્રીશઅંશના નવભાગનો કોડો. નવમાંશના ભાગો.									
ભાગ.	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯
અંશ.	૩	૬	૧૦	૧૩	૧૬	૨૦	૨૩	૨૬	૩૦
કળા.	૨૦	૪૦	૦	૨૦	૪૦	૦	૨૦	૪૦	૦

લગ્નાંશૌ સ્વપદ્મયુતૌ નૃસુખદૌ વાઙ્મ્યોન્યપાઢ્યોસિતૌ

તાભ્યાં સત્તમકૌ તથૈવ યુવતે નૌચેત્તયો મૃત્યુદૌ ।

દ્વિમેકોનવિલગ્નકે રવિસિત્તેદાર્કિર્જીવામૃજો

હોરેવા યુવતેઃ સ્ત્રેદિ સ્ત્રલજા નેષ્ટા શુભે મધ્યમાઃ ॥ ૩૨ ॥

અન્વય—લગ્નાંશો સ્વપદ્મયુતૌ વા અન્યોન્યપાઢ્યેક્ષિતૌ (તદા) નૃસુખદૌ તામ્યાં સપ્તમકૌ યુવતેઃ તથૈવ (સુખદૌ) નો ચેત્ તયોઃ મૃત્યુદૌ, અર્કોનવિલગ્નકે દ્વિમે દ્યુપતેઃ રવિસિતજ્ઞેન્દ્રાર્કિર્જીવામૃજઃ હોરેશાઃ સ્વલેન્દ્ર સ્વલજાઃ નેષ્ટાઃ શુભે મધ્યમાઃ ॥ ૩૨ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્નાંશો લગ્ન, અને નવમાંશ, સ્વપદ્મયુતૌ પોતાના સ્વામીથી બેવાયેલા, અથવા યુક્ત હોય, વા અથવા, અન્યોન્યપાઢ્યેક્ષિતૌ લગ્નને નવમાંશના સ્વામીઓ, પરસ્પર એકબીજાની રાશિમાં આવ્યા હોય, અથવા એક બીજાની રાશિને બેતા હોય, (તદા) ત્યારે, નૃસુખદૌ વરને સુખ આપે છે, તામ્યાં લગ્ન, તથા લગ્નના નવમાંશથી સપ્તમકૌ સાતમી રાશિના સ્વામીઓ, યુવતેઃ કન્યાને, તથૈવ તેવીજ રીતે, (સુખદૌ) સુખ આપે છે, નો ચેત્ એમ ન હોય તો, તયોઃ વરકન્યાને, મૃત્યુદૌ નાશ કરે છે, અર્કોનવિલગ્નકે સૂર્યથી રહિત લગ્નને દ્વિમે બેથી ગુણી, આવેલાને, દ્યુપતેઃ તે દિવસના વારથી, રવિ સૂર્ય, સિત શુક્ર, જા બુધ, શુક્ર ચન્દ્ર, આર્કિ શનિ, જીવ શુક્ર, અમૃજઃ મંગલ, એ પ્રમાણે, હોરેશાઃ હોરાના સ્વામીઓ છે, સ્વલેન્દ્ર પાપ-અહના વારમાં, સ્વલજાઃ પાપઅહથી થયેલી હોરા નેષ્ટાઃ ખરાબ છે, શુભે શુભ-અહના વારમાં તે હોરા, મધ્યમાઃ મધ્યમ છે, ॥ ૩૨ ॥

॥ વરને સુખકારક યોગ ॥

૩૨ લાવાર્થ—લગ્ન, અને નવમાંશ, એ બે પોતપોતાના સ્વામીયુક્ત, અથવા પોતાના સ્વામીઓ, પોતપોતાના ઘર ઉપર બેતા હોય, તો વરને સુખ આપે છે, અથવા લગ્નનો સ્વામી નવમાંશ લગ્નમાં હોય, કે તેને બેતો હોય, તેમજ નવમાંશલગ્નનો સ્વામી લગ્નશુદ્ધિના લગ્નમાં રહ્યો હોય; કે બેતો હોય તો પણ વરને સુખ આપે છે,

॥ કન્યાને સુખકારક યોગ ॥

લગ્નશુદ્ધિના લગ્નથી અને નવમાંશલગ્નથી, સાતમા ઘરના સ્વામીઓ લગ્નમાં અને નવમાંશમાં સાતમેજ હોય, અથવા સાતમે બેતા હોય તો, કન્યાને સુખ આપે છે. તેમ ન હોય તો વરકન્યાનું મૃત્યુ કરે છે, લગ્નશુદ્ધિના લગ્નથી સાતમા ઘરનો સ્વામી નવમાંશ

લગ્નમાં સાતમા ઘરમાં હોય, અથવા નવમાંશમાં, સાતમા ઘરને જોતો હોય, અને તેજ પ્રમાણે નવમાંશમાં, સાતમા ઘરનો સ્વામી લગ્નશુદ્ધિની સાતમી રાશિમાં રહ્યો હોય, કે જોતો હોય; એમ એક બીજાના ઘરમાં યુક્તદષ્ટ હોય તો પણ કન્યાને સુખ આપે છે.

॥ હોરા જોવાની રીત ॥

સ્પષ્ટલગ્નના રાશ્યાદિકમાંથી સ્પષ્ટસૂર્યના, રાશ્યાદિક બાદ કરતાં, આવેલા શેષ રાશ્યાદિકને બમણા કરતાં, જે દિવસે હોરા જોવી હોય, તે દિવસનો જે વાર હોય, તે વારની શરૂઆતથી નીચે બતાવેલા અનુક્રમ પ્રમાણે આવેલા રાશ્યાદિકના અંક જેટલી ગત હોરા જાણવી, અને તે પછીના અંકના વારની ચાલુ હોરા સમજવી, તે હોરાના સ્વામીઓ રવિ, શુક્ર, બુધ, અંદ્ર, શનિ, ગુરૂ અને મંગલ અનુક્રમે આવેલી સંખ્યાને તુલ્ય જાણવા, પાપગ્રહોના દિવસે પાપગ્રહની હોરા ખરાબ જાણવી, શુભગ્રહોના દિવસોમાં પાપગ્રહની હોરા મધ્યમ જાણવી, અને શુભગ્રહોના દિવસોમાં શુભગ્રહની હોરા હોય તો સારી સમજવી,

(હોરાનું ઉદાહરણ)

સ્પષ્ટલગ્ન રાશ્યાદિ ૧૧-૧૮-૬-૫૫ છે, એમાંથી સ્પષ્ટસૂર્યના રાશ્યાદિક ૨-૫-૫૪-૫૧ બાદ કરતાં, આવેલાં શેષ રાશ્યાદિક ૯-૧૩-૧૨-૪ ને બમણાં કરતાં આવેલા અંક ૬-૨૬-૨૪-૮ થયો, તે રાશિના અંક ૬-જેટલી સંખ્યાની હોરાઓ ગઈ, અને તે પછીનો અંક ૭ મો આવ્યો, તે અંક જેટલી હોરા ચાલુ જાણવી, તો શાકે ૧૮૦૫ ના જેઠ શુદ્ધ ૧૪ ના દિવસે મંગલવાર છે, તો તે મંગલવાર થઈ અનુક્રમે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એક પછી એક હોરા ગણતાં મંગલની હોરા ૭ સંખ્યા પ્રમાણે ગુરૂની હોરા આવી એમ જાણવું,^૧

૧-હોરેશનો અનુક્રમ, જે દિવસે, જે વાર હોય, તેની દોરા, સૂર્યોદયના આવડુઆત્મ વારની સરઆનથી, તેજ વારની દોરા પ્રથમ ચાર ચાપ, અને તે વાર પછીથી તે વારથીજ ગણતાં જે ૬ દો વાર આવે, તેની દોરા બેસે, તે પ્રમાણે દરેક ૬ દો વારની દોરા બેસે છે, એમ જાણવું, અંકગણના કહેવા પ્રમાણે, રવિવારને દિવસે પ્રથમ રવિની દોરા, બીજી શુક્રની, અને ત્રીજી બુધની કદી છે, ચોથા રવિની શુક્ર, ૬ દો, અને શુક્રની બુધ, ૬ દો, એમ દરેકથી ૬ દો વાર જાણવા,

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એક પછી એક હોરા ગણતાં, રાશિને આલુ અંક એક હોય તો મંગલની હોરા, ૨-રાશિ હોય તો રવિ, ૩-રાશિથી શુક્ર, ૪-રાશિથી બુધ, ૫-થી ચંદ્ર, ૬-થી શનિ, અને આ ઉદાહરણમાં ૬-રાશિ ગતને ૭-મી રાશિ આલુ હોવાથી લગ્નની ઇષ્ટ ઘટી વખતે શુક્રની હોરા આલુ છે, એમ જાણવું,

(હોરેશની ખીજ રીત)

મુ-ચિં-—વારાદે ઘટિકા દ્વિઘ્નાઃ સ્વાસહચ્છેપર્વજિતાઃ ।

સૈકા સ્તપ્તા નગૈઃ કાલહોરેશા દિનપાત્ક્રમાત્ (૮૪)

અર્થ—જેવારે ૧વાર પ્રવેશના આરંભથી જેટલી ધડીઓ ઉપર અહની હોરા જોવી હોય, તે ધડીયોને, જેથી ગુણી, જુદી જુદી મુકની, પછી એક જગોની બમણી કરેલી ધડીઓને ૫-થી ભાગતાં, જે શેષ આવે, તેને ખીજ જગો ઉપર મુકેલી બમણી ધડીઓમાંથી બાદ કરીને ૧-અંક જોડવા, તેને ૭-થી ભાગતાં, જે શેષ રહે, તે સંખ્યા પ્રમાણે આલુ વારથી ગણતાં, જે વાર આવે તે અહની હોરા જાણવી, (૮૪)

(હોરાનું પ્રયોજન)

વારે પ્રોક્તં કાલહોરાસુ તસ્ય ધિષ્ણ્યે પ્રોક્તં સ્વામિતિથ્યંશકેઽસ્ય ।
કુર્યાદ્દિક્ શૂલાદિ ચિન્ત્યં ક્ષણેષુ નૈવોલ્લંઘ્યઃ પારિઘશ્વાપિ દંડઃ (૮૫)

અર્થ—જે વારમાં, જે જે કૃત્યો કરવા કહ્યું છે, તે તે કૃત્યો તે તે વારની હોરામાં કરી શકાય છે, અને જે નક્ષત્રમાં જે કર્મ કરવા કહ્યું છે, તે કર્મ તે તે નક્ષત્રના સ્વામીના મુહૂર્તમાં કરવું, પરંતુ તે મુહૂર્તોમાં દિશાશૂલ વિગેરે જોડવું, અને પરિદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું નહિ, (૮૫)

લગ્નેદોઃ સ્મરગે શુભાશુભસ્વગે સ્તશ્ચાધિમૃત્યુ તતો—

વ્જાગોના ત્કૃતમૌર્વિકા ત્સ્વસ્વમૈ સ્વધ્વંયદાઘ્વીપવઃ ।

૧—વારનો પ્રવેશ, સૂર્યોદયની સાથે થતો નથી, પરંતુ કોઈ વખત સૂર્યોદય થતા પહેલાં કે પછી થાય છે. એ જાણવાની રીત માટે અમે તરફથી જ્યો-
ક-અંકની પહેલી આવૃત્તિ ૧ લા બાગમાં પૃ. ૪૪૮ માં આપેલી છે તે જોવાથી જાણશે.

સન્સ્વિષ્ટોચ નિજાંશમેસ્તમાશિલં પશ્યે દરિ ડ્યાયગૈ

સૂર્યે વા સ્વજલાદ્યકોણમશુભો વાઙ્મં પ્રપશ્યેન્ન તત્ ॥ ૩૩ ॥

અન્વય—લગ્નેદ્રોઃ સ્મરગે શુભાશુભસ્વગે, સતિ (આધિમૃત્યુ સ્તઃ) તતઃ અઢ્ઞાંગોનાત્ કૃતમૌર્ધિકાત્ સ્વસ્વયમૈઃ લબ્ધમ્ યદા અઢ્ઘીપવઃ (તદા આધિમૃત્યુસ્તઃ) સ્વિષ્ટોચનિજાંશમે સન્ અસ્તમ્ અશિલમ્ પશ્યેત્ (તદા) વા અરિઙ્યાયગે સૂર્યે વા સ્વજલાદ્યકોણમશુભઃ અઙ્મં પ્રપશ્યેત્ તત્ ન સ્યાત્ ॥ ૩૩ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્નેદ્રોઃ લગ્ન અને ચંદ્રથી, સ્મરગે ૭ મે રહેલો, શુભાશુભસ્વગે, સતિ શુભ કે અશુભ ગ્રહ હોય તો, (આધિમૃત્યુ સ્તઃ) સંતાપ કે મૃત્યુ થાય છે, તતઃ તે ૭ મે રહેલા ગ્રહમાંથી, અઢ્ઞાંગોનાત્ ચંદ્ર, કે લગ્ન સહિત કરી તેની, કૃતમૌર્ધિકાત્ કલા કરી, સ્વસ્વયમૈઃ ૨૦૦ વડે લબ્ધમ્ પ્રાપ્ત થયે તે, યદા ત્યારે અઢ્ઘીપવઃ ૫૪ હોય, (તદા) ત્યારે (આધિમૃત્યુ સ્તઃ) સંતાપ કે મૃત્યુ થાય છે, સ્વિષ્ટોચનિજાંશમે શુભ એવા, પોતાના મિત્રગ્રહની રાશિમાં, કે નવમાંશમાં, ઉચ્ચની રાશિમાં, કે ઉચ્ચના નવમાંશમાં, પોતાની રાશિ, કે પોતાના નવમાંશમાં રહેલો, સન્ શુભગ્રહ, અસ્તમ્ ૭ મા સ્થાનને, અશિલમ્ સંપૂર્ણ, પશ્યેત્ જોતો હોય, (તદા) ત્યારે, વા અથવા, અરિઙ્યાયગે ૬-૭-૧૧-મે રહેલો, સૂર્યે સૂર્ય હોય, વા અથવા, સ્વજલાદ્યકોણમે-શુભઃ ૧૦-૪-૧-૯-૫ મે રહેલો શુભગ્રહ, અઙ્મં ચંદ્રને પ્રપશ્યેત્ જોતો હોય તો, તત્ તે જામિત્રયોગ, નસ્યાત્ ન હોય, ॥ ૩૩ ॥

॥ જામિત્ર યોગ ॥

૩૩-સાવાર્થ—લગ્ન કે ચંદ્રથી સાતમે શુભગ્રહ હોય તો પરિતાપ થાય, અને પાપગ્રહ હોય તો મરણ થાય, પરંતુ જો લગ્નથી સાતમે ગ્રહ હોય તો લગ્નના રાશ્યાદિકમાંથી સાતમે રહેલા રાશ્યાદિક કહાડી ગ્રેષ અશાદિકની કલાઓ કરવી, તે કલાઓને બસોથી ભાગતાં જો લબ્ધિ ૫૪ આવે તો મરણ કરે, તેમજ ચંદ્રથી સાતમે ગ્રહ હોય તો ચંદ્રમાંથી તે ગ્રહને બાદ કરી તેની કલાઓને બસોથી ભાગતાં ૫૪ રહે તોજ મરણ કરે, પરંતુ તે બંનેની ૫૪ લબ્ધિ ન રહે તો લગ્નથી અને ચંદ્રથી સાતમે રહેલો કોઇ પણ ગ્રહ ચિન્તા કે મરણ કરતો નથી, આ યોગને જામિત્રયોગ કહે છે.

॥ જામિત્રયોગનો ભંગ ॥

કોઈ પણ ગ્રહ પોતાની રાશિનો કે પોતાના મિત્રની રાશિનો કે ઉચ્ચનો હોય, અથવા નવમાંશમાં પણ તે પ્રમાણે હોય, એવો કોઈ પણ ગ્રહ જામિત્રયોગ કરનાર સાતમે રહેલા ગ્રહને સંપૂર્ણ દૃષ્ટિથી જોતો હોય તો,

લગ્નશુદ્ધિમાં ૩-૬-૧૧ સ્થાનોમાં સૂર્ય હોય તો,

કોઈ પણ શુભગ્રહ ૧-૪-૫-૮-૧૦ એમાંના કોઈ પણ સ્થાનમાં રહેલો ચંદ્રમાને સંપૂર્ણ દૃષ્ટિથી જોતો હોય તો, એ પ્રમાણે જામિત્ર યોગના ત્રણ પ્રકારના ભંગથી ૧૪ પ્રકારે ભંગ થાય છે,

॥ જામિત્રયોગનું ઉત્ક— ॥

લગ્નરાશ્યાદિક ૩-૨-૩૨-૧૫ માંથી સાતમે રહેલા મંગલ ચંદ્રના રાશ્યાદિક ૮-૧-૪૫-૧૫ બાદ કરતાં શેષ રહેલા રાશ્યાદિક ૭-૦-૪૭-૦ ના અંશાદિક ૩૧૦ થયા તે અંશાદિકની કળાઓ ૧૨૬૪૭ થઈ, તેને બસોથી ભાગતાં લખ્ધિ ૬૩ આવી, તે આવેલી લખ્ધિ ૫૪ થી વિશેષ છે, માટે તે પુરેપુરો જામિત્રયોગ થયો જાણવો. તેજ પ્રમાણે ૨૫૭૮ચંદ્ર ૮-૧-૪૫-૧૫ માંથી ચંદ્રથી સાતમે રહેલો સૂર્ય બાદ કરતાં ૪-૧૭-૩૨-૪૧ રહ્યા, તેની કળાઓ ૮૨૫૨ થઈ, તેને બસોથી ભાગતાં લખ્ધિ ૪૧ આવી, તે લખ્ધિ ૫૪ થી ઓછી હોવાથી જામિત્રયોગ થતો નથી એમ જાણવું,

(જામિત્રયોગભંગનું કલ્પિત ઉત્ક—)

યોગ ૧ હો—લગ્ન કે ચંદ્રથી સાતમે રહેલો મંગલ જામિત્ર-યોગ કરે છે, ધારો કે લગ્ન મુહૂર્તસમયે લગ્નકુંડલીમાં લગ્નથી અથવા ચંદ્રથી મંગલ સાતમે રહેલો છે, અને તે સાતમે કન્યારાશિનો થઈને બેઠેલો છે, તેથી તે જામિત્રયોગ કરે છે, તેવા પ્રસંગે લગ્નથી જામિત્રયોગ થયો હોય તો લગ્નમાં, અને ચંદ્રથી થયો હોય તો ચંદ્ર સાથે શુક બેઠો હોય તો તે જામિત્રયોગનો ભંગ થાય છે,

યોગ ૨ જો—નવમાંશ લગ્નથી કે નવમાંશમાં રહેલા ચંદ્રથી સાતમે રહેલા મંગલથી જામિત્રયોગ થાય છે, પણ નવમાંશલગ્નમાં

દષ્ટિથી, પડ્યન્તિ જીવે છે, અન્યે ખીળઓ, ચરણોત્તરમ્ એક એક પાદ અધિક દષ્ટિથી, (પડ્યન્તિ જીવે છે), સકલાઃ પંથા ગ્રહો, યુનમ્ સાતમે, (પડ્યન્તિ દેખે છે), ક્રમાત્ અનુક્રમથી, મમ્ રાશિ, હોરા હોરા, ત્રિલવઃ દ્રેષ્યાણુ, નવાંશકઃ નવમાંશ, દ્વાદશાંશ, ત્રિંશદશઃ ત્રિશાંશ વર્ગાઃ વર્ગો (સ્યુઃ) છે, શુભજઃ શુભ ગ્રહથી થયેલો, (વર્ગઃ વર્ગ) સન્ શુભ છે, પરૈઃ ખીળ આચાર્યોએ, સુહૃદઃ મિત્રનો (વર્ગઃ સન્) વર્ગ શ્રેષ્ઠ, પ્રોક્તઃ કહ્યો છે, અબ્ધ્યૂનવર્ગા ચાર શુભ વર્ગથી સહિત, તનુઃ લગ્ન, ન શ્રેષ્ઠ નથી ॥ ૩૪ ॥

॥ દ્રષ્ટિની ખાખત ॥

૩૪ ભાવાર્થ--હરેક ગ્રહ પોતાના સ્થાનથી સાતમા સ્થાનપર સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જીવે છે, પોતાના ઘરથી ત્રીજે અને દશમે એક ભાગ (૦૧) દષ્ટિથી જીવે છે, તેમજ પાંચમે ને નવમે એ ભાગ (૦૧) દષ્ટિથી જીવે છે, અને ચોથા ને આઠમા સ્થાને ત્રણ ભાગ (૦૧૧) દષ્ટિથી જીવે છે,

॥ ત્રણ ગ્રહોની વિશેષ દ્રષ્ટિ ખાખત ॥

કોઈ પણ ગ્રહ જેમ સાતમા સ્થાન ઉપર સંપૂર્ણ નજર કરે છે, તે પ્રમાણે શનિ પણ સાતમા સ્થાન ઉપર સંપૂર્ણ નજર કરે છે, અને ખીળ ગ્રહો પોતાના ઘરથી ત્રીજે કે દશમે જ્યારે ૦૧ દષ્ટિથી જીવે છે, ત્યારે શનિ તે સ્થાનેને સાતમા ઘરની માફક સંપૂર્ણ નજરે જીવે છે, તેમજ શુક્ર પાંચમા અને નવમા સ્થાન ઉપર સાતમા ઘરની માફક સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જીવે છે, અને તેજ પ્રમાણે મંગલની ચોથા ને આઠમા સ્થાન ઉપર સંપૂર્ણ નજર હોય છે,

॥ પશ્વર્ગ ખાખત ॥

મુહૂર્ત શુદ્ધિ વખતની લગ્નકુંડલી, હોરા, દ્રેષ્યાણુ, નવમાંશ, દ્વાદશાંશ, ને ત્રિશાંશ, એ કુંડલીઓના લેગા નામને પશ્વર્ગ કહે છે,

૧ હોરા, દ્રેષ્યાણુ, સપ્તમાંશ, નવમાંશ, દ્વાદશાંશ, ત્રિશાંશ કરવાની રીત. જ્યોત્ ૬૦ આશ્રિતિ પહેલી પૃ. ૧૫૩ માં આપેલી છે, તેમજ લગ્ન કે ગ્રહોના રાશ્યાદિક ઉપરથી હોગદિ પશ્વર્ગની ૬ કુંડલીઓમાં લગ્ન કે ગ્રહ કોષ્ટક ઉપરથી સહેલાઈથી કરી શકાય તેની પણ સમજૂતી જ્યોત્ ૬૦ આશ્રિતિ પહેલી પૃ. ૧૬૧ માં આપેલી છે,

અને તેમાંની એક એક કુંડલી તે એક એક વર્ગ બાણુવો, તે દરેક વર્ગોમાંથી જે વર્ણના લગ્નમાં શુભચક્રની રાશિ હોય, તે વર્ગ શુભ બાણુવો, તેવીજ રીતે કેટલાક આચાર્યોના મતથી હોરાદિ પદ્ધતિમાં લગ્નમાં મિત્રચક્રની રાશિ હોય તો પણ તે વર્ગ શુભ સમજવો, બીજા આચાર્યોના મતથી જે જે વર્ગોમાં મિત્રની રાશિનું લગ્ન હોય તે તે વર્ગોને શુભ બાણુવા, એ પ્રમાણે ૬ વર્ગોમાંના ચાર શુભવર્ગ જે લગ્ન-શુદ્ધિમાં શુભ ન હોય તે લગ્નશુદ્ધિ લેવી નહિ;

પ્રોક્તં પ્રાગ્ગૃહમોજમેર્કશશિનો હોરે સમેઞ્જાર્કયો

દ્વકેદ્ પ્રાક્ સુતધર્મપો નવલવઃ પ્રોક્તઃ સ્વતોર્કાશકઃ ।

શુક્રજ્ઞેજ્યયમાસૃજાં શરમુનીમાર્થેપવો યુગ્મમે

ત્રિંશાંશા વિપમે ત એવ ગદિતા વ્યસ્તાશ્ચ પદ્ધત્તર્ગકાઃ ॥ ૩૫ ॥

અન્વય—પ્રાક્ ગૃહમ્ પ્રોક્તમ્, ઓજમે અર્કશશિનોઃ હોરે (સ્યાતામ્) સમે અઞ્જાર્કયોઃ (હોરે સ્યાતામ્) પ્રાક્સુતધર્મપઃ દ્વકેદ્ (સ્યાત્,) નવ લવઃ (પ્રાક્) પ્રોક્તઃ સ્વતઃ અર્કાશકઃ (સ્યાત્) યુગ્મમે શુક્રજ્ઞેજ્યયમાસૃજામ્ (ક્રમાત્) શરમુનીમાર્થેપવઃ ત્રિંશાંશાઃ (સ્યુઃ) વિપમે તે એવ વ્યસ્તાઃ (ત્રિંશાંશાઃ) ચ પદ્ધત્તર્ગકાઃ ગદિતાઃ ॥ ૩૫ ॥

અન્વયાર્થ—પ્રાક્ પહેલાં, ગૃહમ્ ગ્રહોતું ધર, પ્રોક્તમ્ કહેલું છે, ઓ જમે એકી રાશિમાં, અર્કશશિનોઃ સૂર્ય ચંદ્રની, હોરે હોરાઓ, (સ્યાતામ્ થાય છે) સમે સમરાશિમાં, અઞ્જાર્કયોઃ ચંદ્ર સૂર્યની, (હોરે સ્યાતામ્) હોરાઓ થાય છે, પ્રાક્સુત ધર્મપઃ ૧-૫-૮ નો પતિ, દ્વકેદ્ દેશકાણુનો સ્વામી, (સ્યાત્ થાય છે,) નવલવઃ નવમાંસ (પ્રાક્) પહેલાં, પ્રોક્તઃ કહેલો છે, સ્વતઃ પોતાથી, અર્કાશકઃ દ્વાદશાંશ, (સ્યાત્) થાય છે, યુગ્મમે સમ-રાશિમાં, શુક્ર શુક્ર, જ્ઞા બુધ, જ્યય શુર, યમ શનિ, અસૃજામ્ મંગલના.

૧ હોરાદિ પદ્ધતિના લગ્નોના સ્વામીઓ, ન-મલગ્નના સ્વામીના જે જે વર્ગમાં મિત્રચક્ર હોય, એવું જે જે વર્ગમાં હોય, તે તે વર્ગને મિત્રને વર્ગ બાણુવો.

કે નવમાંશમાં ચન્દ્ર સાથે રહી પોતાની રાશિ મિત્રની રાશિ, કે ઉચ્ચનો ગ્રહ જોતો હોય તો લગ્નશુદ્ધિની કુંડલીમાં મંગલથી થયેલા નામિત્રયોગનો ભંગ થાય છે, તેજ પ્રકારે વિશેષ દષ્ટિ કરનારા ગ્રહો મંગલ, ગુરુ, ને શનિ લગ્નમાં અને ચન્દ્રની સાથે નહિ રહેવા છતાં હર કોઈ ઠેકાણે રહી નામિત્રયોગ કરનારા ગ્રહને સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જોતા હોય તો પણ નામિત્રયોગનો ભંગ થયો જાણવો,

યોગ ૩ જો—એવીજ રીતે મીનરાશિનું લગ્ન હોય અને સાતમે મંગલ રહેવાથી નામિત્રયોગ થતો હોય, પરન્તુ લગ્નથી ત્રીજે એટલે વૃષભ રાશિનો, લગ્નથી છઠે એટલે સિંહરાશિનો, અને લગ્નથી અગીઆરમે એટલે મકરરાશિનો સૂર્ય હોય તોપણ નામિત્રયોગનો ભંગ થયો જાણવો, તેમજ કોઈ પણ શુભગ્રહ ઉપર કહેલા લગ્નાદિ કોઈ પણ સ્થાનમાં એ પ્રમાણે ગણતાં આવ્યો હોય, અને તે આવેલો શુભગ્રહ ચન્દ્રમાને સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જોતો હોય તો પણ નામિત્રયોગનો ભંગ થાય છે,

(શુભ મિત્રની રાશિનું કલ્પિત ઉ)

જન્મ કે નવમાંશમાં બુધ, વૃષભરાશિનો છે, અને બુધનો શુક્ર મિત્ર છે, તેમ શુક્ર શુભગ્રહ છે, માટે શુક્ર શુભગ્રહ હોવા છતાં બુધનો મિત્ર પણ છે, એવી રીતે જન્મકુંડલીમાં, અથવા નવમાંશ કુંડલીમાં રહેલો બુધ, શુભ મિત્રની રાશિમાં, કે શુભમિત્રના નવમાંશમાં રહેલો જાણવો, એ બુધ, નામિત્રયોગ કરનાર ગ્રહને સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જોતો હોય તો, નામિત્રયોગનો ભંગ કરે છે, માટે નામિત્રયોગનો દોષ સમજવો નહિ, તેવીજ રીતે સૂર્ય લગ્ન કે નવમાંશમાં ધનરાશિનો છે, ધનરાશિ ગુરુની છે, ને તે ગુરુ શુભગ્રહ છે, એટલે સૂર્ય પોતાના મિત્રની રાશિમાં છે, તે સૂર્ય નામિત્રયોગ કરનાર ગ્રહને સંપૂર્ણ દષ્ટિથી જોવે છે, છતાં તે સૂર્ય શુભગ્રહ નહિ હોવાથી નામિત્રયોગના દોષનો ભંગ કરી શકતો નથી, કારણ કે—તે પાપગ્રહ છે, માટે શુભમિત્રની રાશિમાં રહ્યો હોય, ને પોતે શુભગ્રહ હોય, તો નામિત્રયોગનો ભંગ કરે છે,

(જામિત્ર એકાર્ગલ અને ખાલુરાદિ દોષોના અપવાદ,

મુ-ચિં૦—લગ્ના ચંદ્રા ન્મદનભવનમે સ્વેદે ન સ્યાદિહ પરિણયનમ્ ।

કિં વા વાળાશુભમિતલવગે જામિત્રં સ્યા દશુમકરમિદમ્ (૮૬)

એકાર્ગલો પગ્ગ પાત લક્ષા જામિત્રકર્તૃદયાસ્તદોષાઃ ।

નશ્યંતિ ચંદ્રાર્ક વલોપપન્ને લગ્ને યથાઽર્કાભ્યુદયે તુ દોષાઃ (૮૭)

ઉપગ્રહૈઃ કુરુવાલ્હિકેષુ કલિંગ વંગેષુ ચ પાતિતં મમ્ ।

સૌરાષ્ટ્રશાલ્વેષુ ચ લક્ષિતં મં ત્યજે તું વિદ્ધં કિલ સર્વદેશે (૮૮)

અર્થ—લગ્નથી અર્થવા ચંદ્રમાથી, સાતમા સ્થાને કાઈ ગ્રહ હોય તો વિવાહ કરવો નહિ, અને નવમાં સ્થાને, પંચ માં બાગની શરૂઆતથી અશુભ દેશ આપવાનો જામિત્રયોગ થાય છે. (૮૬)

એકાર્ગલ, ઉપગ્રહ, પાત, લક્ષા, જામિત્ર, કર્તારી, અને ઉદય, અસ્ત સંબંધી દોષો, જે લગ્નમાં સૂર્ય, ચંદ્ર, બલવાન યદને રહ્યા હોય તો સૂર્યના ઉદયથી જેમ રાત્રિનો અધિકાર નાશ પામે છે, તેવી રીતે નાશ પામે છે, (૮૭)

ઉપગ્રહ દોષ, કુરુ, અને ખાલિક, દેશમાં ત્યાગ કરવો, કલિંગ. અને વંગ (બંગાલ) દેશમાં પાતદોષ ત્યાગ કરવો, સૌરાષ્ટ્ર (કાઠિયાવાડ) અને શાલ્વ-દેશમાં લક્ષાદોષનો ત્યાગ કરવો, અને વેધદોષ, બધા દેશોમાં ત્યાગ કરવો, (૮૮)

ત્રયમ્નં કોણ મવાયુરૈનિગુરુમૂપુત્રાઃ ક્રમાત્પૂર્ણયા

દૃષ્ટ્યાન્યે ચરણોત્તરં ચ સકલાઃ પશ્યંતિ પૂર્ણં ઘુનમ્ ।

મં દોરા ત્રિલવો નવાંશક ઇનાંશ સ્ત્રિશદંશઃ કર્મા-

દર્ગાઃ સન્ ગુમજઃ પરૈ સ્તુ સુહદો નાવ્યુન વર્ગા તનુઃ ॥૩૪॥

અન્વય—એનિગુરુમૂપુત્રાઃ ક્રમાત્ ત્રયમ્નમ્ કોણમ્ અવાયુઃ પૂર્ણયા દૃષ્ટ્યા પશ્યન્તિ અન્યે ચરણોત્તરમ્ (પશ્યન્તિ) સકલાઃ ઘુનમ્ (પશ્યન્તિ) ક્રમાત્ મમ્ દોરા ત્રિલવઃ નવાંશકેઃ ઇનાંશઃ ત્રિશદંશઃ વર્ગાઃ (સ્યુઃ) ગુમજઃ (વર્ગઃ) સન્ પરૈઃ સુહદઃ (વર્ગ સન્) પ્રોક્તઃ અવ્યુનવર્ગા તનુઃ ન ॥ ૩૪ ॥

અન્વયાર્થ—એનિગુરુમૂપુત્રાઃ શનિ, ગુરુ, ને મંગલ, ક્રમાત્ અતુલમથી, ત્રયમ્નમ્ ૩-૧૦ ને કોણમ્ ૯-૫ ને અવાયુઃ ૪-૮ ને પૂર્ણયા સંપૂર્ણ, દૃષ્ટ્યા

(ક્રમાત્) ક્રમથી, શર ૫, મુનિ ૭, હમ ૮, અર્થ ૫, દ્વિપવઃ ૫, ત્રિશાંશાઃ ત્રિશાંશ, (સ્યુઃ) છે, વિષમે વિષમરાશિમાં, તે એવ તેજ અહો અને અંશો વ્યસ્તાઃ વિલોમ, (ત્રિશાંશાઃ) ત્રિશાંશ, ચ અને પદ્મવર્ગકાઃ પદ્મવર્ગ મંદિતાઃ કહેલા છે, ॥ ૩૫ ॥

૩૫ ભાવાર્થ—પ્રથમ રાશિઓના સ્વામી અહો કહેલા છે. તે પ્રમાણે લગ્નશુદ્ધિ કહાડવી.

હોરાની રીત—વિષમ રાશિના પહેલા ૧૫ અંશમાં લગ્ન કે અહ હોય તો તેની સૂર્યની હોરા જાણવી, એટલે લગ્ન લીધું હોય તો હોરાકુંડલીમાં સૂર્યની રાશિ સિંહલગ્ને મુકવી, ને અહ લીધો હોય તો સિંહરાશિમાં મુકવો, ને પછીના ૧૫ અંશમાં વિષમરાશિનો અહ કે લગ્ન હોય તો ચંદ્રની હોરા એટલે લગ્ને ચંદ્રની રાશિ કર્ક મુકવી, ને અહ હોય તો તેને પણ કર્કરાશિમાં મુકવો, ને લગ્ન કે અહ સમરાશિનો હોય તો તેમાં પહેલા ૧૫ અંશમાં ચંદ્રની હોરા, એટલે કર્કમાં લગ્ન કે અહ જે સમરાશિનો હોય તે મુકવો, ને પાછલા ૧૫ અંશમાં હોય તો સૂર્યની હોરા એટલે સિંહરાશિમાં લગ્ન કે અહ મુકવો, હોરા કુંડલીમાં લગ્ન, સિંહ, અથવા કર્ક જેજ રાશિમાંનું આવે છે, ને જેજ રાશિમાં દરેક અહ પણ આવે છે, તેમાં કેતુ રાહુની સાથેજ મુકી દેવો,

દ્રેષ્કાણુની રીત—દરેક અહ, કે લગ્ન પહેલા ૧૦ અંશ મુખીમાં હોય તો તે અહની રાશિમાં ૧ ઉમેરવો. એટલે જે રાશિ છે, તેજ રાશિ જાણવી, ને ૧૦ થી ૨૦ અંશમાં જે હોય, તેની રાશિમાં પાંચ રાશિ ઉમેરવી, ને જે રાશિ થાય તેનો અહ મુકવો, ઉમેરતાં ૧૨ થી અધિક થાય તો ૧૨ બાદ કરીને શેષ રહે તે રાશિનું લગ્ન જોયું હોય તો લગ્ન કે અહ જોયો હોય તો અહ મુકવો, ને ૨૦ થી ૩૦ ની અંદર હોય તો તેમાં ૬ રાશિ ઉમેરી જે રાશિ આવે તે રાશિનું લગ્ન કે અહ મુકવો,

દ્વાદશાંશની રીત—દ્વાદશાંશમાં ૩૦ અંશના ૧૨ ભાગ પાડેલા છે, તે એકેકો ભાગ અંશ ૨ ને ૩૦ કળાનો થાય છે, લગ્ન કે અહના અંશાદિ બાર ભાગના કોઠામાંથી જે કોઠામાં સમાય, તેટલી

રાશિ, તે ગ્રહ કે લગ્નની રાશિમાં ઉમેરતાં જે રાશિ થાય તે રાશિનું લગ્ન કે ગ્રહ દ્વાદશાંશમાં મુકવું.

ત્રિશાંશની રીત—ત્રિશાંશમાં જે ગ્રહ કે લગ્ન વિષમરાશિમાં હોય તેના અંશ કોઠામાં વિષમરાશિના નીચેના અંશોમાં ભેતાં કયા ગ્રહ આગલ સમાય છે તે ગ્રહની વિષમરાશિ જે હોય તે તે રાશિના ગ્રહ કે લગ્ન મુકવું, ને જે સમરાશિના ગ્રહો છે તે ગ્રહના અંશ કોઠામાં સમ લખેલું છે, તેના ઉપરના અંશોમાં ભેતાં, જે ગ્રહ આગળ સમાય તે ગ્રહની સમરાશિના જે ગ્રહ લીધો હોય તે મુકવો,

સંક્રાંત્યંતરહો હતાદિનગણાદાસં મપૂર્વો રવિ—

મેષા ઘાતમયુગ્મ્યુતો યનલવૈ રાત્રૌ સપદ્મઃ સ ચ ।

તદ્ભોગ્યાંશનિજોદયાહતિસ્વરામાસં તથૈ વાંગતો

શુક્તાંશા કલિતેન યુક્તિવિવરગૈઃ કાલઃ સ્ફુટો મોદયૈઃ ॥૩૬॥

અન્વય—સંક્રાંત્યંતરહોહતાત્ દિનગણાત્ આસમ્ (સઃ) મેષાત્ યાતમયુક્ત મપૂર્વઃ રવિઃ (સ્યાત્) અયનલવૈઃ યુતઃ (સઃ કાર્યઃ) ચ રાત્રૌ સપદ્મઃ (કાર્યઃ) તદ્ ભોગ્યાંશ નિજોદયાહતિ સ્વરામાસમ્, (રવેઃ ભોગ્યકાલઃ સ્યાત્) તથૈવ અંગતઃ શુક્તાંશાકલિતેન યુક્તિ (રવેઃ ભોગ્યકાલઃ) વિવરગૈઃ મોદયૈઃ (યુક્તિ)—(સઃ) સ્ફુટઃ કાલઃ (સ્યાત્) ॥ ૩૬ ॥

અન્વયાર્થ—સંક્રાંત્યંતરહોહતાત્ સંક્રાંતિના મધ્યના દિવસથી ભાગે લીધેલા, દિનગણાત્ અહર્ગણથી, આપ્તમ્ જે લખ્યું, (સઃ) તે મેષાત્ મેષ રાશિથી, યાતમયુક્ત ગયેલી રાશિથી યુક્ત, મપૂર્વઃ રાશ્યાદિ, રવિઃ સૂર્ય (સ્યાત્) થાય છે, અયનયુતૈઃ અયનાંશથી, યુતઃ યુક્ત, (સઃ તે સૂર્ય, કાર્યઃ કરવો), ચ અને રાત્રૌ રાત્રિમાં, સપદ્મઃ (કાર્યઃ) ૧ રાશિ યુક્ત કરવી, તદ્ ભોગ્યાંશ તેના ભોગ્ય અંશોને નિજોદયાહતિ પાતાના ઉદયથી ગુણી, સ્વરામાપ્તમ્, રવેથી ભાગવાથી જે લખ્યું તે, (રવેઃ ભોગ્યકાલઃ સ્યાત્) રવિનો ભોગ્યકાલ થાય છે, તથૈવ તેજ પ્રકારે, અંગતઃ લગ્નથી, શુક્તાંશા કલિતેન યુક્તિ ભોગવાએલા અંશોથી લાવેલા શુક્તકાલવડે યુક્ત કરેલો, (રવેઃ ભોગ્યકાલઃ) રવિનો ભોગ્યકાલ, પક્ષાત્મક, વિવરગૈઃ સૂર્યને લગ્નના મધ્યના અંતરમાં આવેલાં પક્ષા-

તમક, મોદયૈઃ રાશિઓના ઉદય માનવડે ((યુક્) યુક્ત કરવાં, (સઃ) તે.
પલાતમક, સ્ફુટઃ કાલઃ (સ્યાત) સ્પષ્ટ ઇષ્ટકાલ હોય, ॥ ૩૬ ॥

॥ અંશાદિક સૂર્ય કરવાની રીત ॥

૩૬ લાવાર્થ—જે દિવસે જે વખતનો સૂર્ય કરવો હોય, તેના પહેલાં ગમે તેટલા દિવસ પાછલ કયા દિવસે કયા વખતે કીયા સૂર્યની સંક્રાંતિ બેસે છે, તે જોવું, તે સંક્રાંતિ બેસવાના દિવસની ઘટીપલથી આરંભી જે દિવસે જેટલી ઘટીએ સૂર્ય કરવો છે, તે દિવસની તેટલી ઘટીપલ સુધી સંક્રાંતિ બેસવાના દિવસથી તે દિવસ સુધી કેટલા દિવસ અને ઘટીપલ ગઇ છે, તે શોધી કહાડવું, તેને ઇષ્ટદિનગણુસમૂહ કહે છે.

અને તેવીજ રીતે સંક્રાંતિ બેસવાના વખતથી તે તેજ સંક્રાંતિ ઉતરી તે પછીની બીજી સંક્રાંતિ જે વખતે બેસે ત્યાં સુધીના કેટલા દિવસો અને ઘટીપલ થાય છે, તે જોવું, તે સંક્રાંતિના “અન્તર્ગત-દિનગણુસમૂહ” જાણવા,

હવે ઇષ્ટદિનગણુસમૂહને, સંક્રાંતિદિનગણુસમૂહથી લાગી અંશાદિક ત્રણ ફલ લાવવાં, તે આવેલાં ત્રણ ફલ ચાલતી સંક્રાંતિનાં અંશાદિક થયાં, હવે રાશિ લાવવા માટે, ચાલતી સંક્રાંતિની જે રાશિ હોય, તેના પહેલાંની રાશિનો અંક, મેવથી ગણુતાં જે આવે તે અંશાદિક લાવેલા ત્રણ ફલોની ઉપર રાશિ તરીકે મુકવું, એ રાશ્યાદિક સૂર્ય થયો,

॥ સૂર્ય ને લગ્ન ઉપરથી ઇષ્ટઘટી લાવવાની રીત ॥

જે દિવસની ઇષ્ટઘટી લાવવી હોય, તેા સૂર્યમાં અયનાંશા જોડવા, અને રાત્રિની ઇષ્ટઘટી લાવવી હોય તેા સૂર્યની રાશીમાં બીજી ૬ રાશિ ઉમેરી અયનાંશા જોડવા, અયનાંશા જોડતાં આવેલા અંશાદિક સૂર્યના ભુક્તાંશ થાય છે, તે ભુક્તાંશને ૩૦ અંશમાંથી બાદ કરતાં જે આવે તે સૂર્યના ભોગ્યાંશ થાય છે, તેજ પ્રમાણે લગ્નમાં અયનાંશા જોડતા આવેલા અંશાદિક લગ્નના ભુક્તાંશ જાણવા, સૂર્યના ભોગ્યાંશા ઉપરથી પલાતમક ભોગ્યકાલ કરવો, અને લગ્નના ભુક્તાંશ ઉપરથી પલાતમક ભુક્તકાલ કરવો, હવે સૂર્યના ભોગ્યકાલમાં લગ્નનો ભુક્ત-

કાલ ઉમેરવાથી જે પલાદિક થાય, તેમાં સાયનસૂર્ય અને સાયનલગ્ન એ બંનેની વચ્ચેની જેટલી રાશિઓ હોય, તે રાશિઓની ઉદયમાનની પલોને એકઠી કરી ભુકતકાલની અને લોગ્યકાલની એકઠી થયેલી પલોમાં ઉમેરતાં જેટલી પલો થાય, તેને ૬૦ થી ભાગતાં આવેલી લઘિઘટી, અને શેષ રહી તે પલ, એ પ્રમાણે સૂર્યને લગ્ન ઉપરથી સ્પષ્ટ ઇષ્ટ ઘટી થાય છે,

(સૂર્ય અને લગ્ન ઉપરથી દિવસની ઇષ્ટઘટી લાવવાનું ઉ૦)

શાકે ૧૮૩૯ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૧ ને સોમવારના દિવસે સ્પષ્ટ સૂર્ય ૩-૧૩-૪૪-૧૬ છે, અયનાંશ^૧ ૨૩-૧૪-૧૭ છે, સૂર્યમાં અયનાંશ જોડતાં ૪-૬-૫૮-૩૩ થયા, તે ભુકતાંશ કહેવાય, તેને ૩૦ માંથી બાદ કરતાં ૨૩-૧-૨૭ રહ્યા, તે લોગ્યાંશ થયા, સ્પષ્ટલગ્ન ૮-૧૯-૨૪-૯ છે, તેમાં અયનાંશ જોડતાં થયેલા અંશાદિક ૧૨-૩૮-૨૬ લગ્નના ભુકતાંશ થયા, સૂર્યના લોગ્યાંશ ઉપરથી પલાત્મક લોગ્યકાલ ૨૫૪-૨૪-૧-૨૪ થયો,^૨ અને લગ્નના ભુકતાંશ ઉપરથી પલાત્મક ભુકતકાલ ૧૩૦-૫-૫૫-૨૪ થયો, સૂર્યના પલાત્મક ૨૫૪-૨૪-૧-૨૪ લોગ્યકાલમાં લગ્નના પલાત્મક ભુકતકાલ ૧૩૦-૫-૫૫-૫૪ ઉમેરવાથી પલાદિક ૩૮૪-૨૯-૫૭-૧૮ થયા, તેમાં સાયનસૂર્યની રાશિથી તે સાયનલગ્નની રાશીસુધીની જે જે રાશિઓ હોય, તે તે રાશિઓના ઉદય માનની પલોનો સરવાળો કરતાં પલો ૧૩૦૭ થઇ, તેને સૂર્યના લોગ્યકાલની અને લગ્નના ભુકતકાલની એકઠી કરેલી પલોમાં ઉમેરતાં પલો ૧૬૯૧-૨૯-૫૭ થઇ, તેને ૬૦ થી ભાગતાં આવેલી લઘિઘ ૨૮ તે ઘટીઓ બાબુવી, અને શેષ રહી તે પલો બાબુવી, એટલી ઘટીપલો ઉપર મુજબનો સૂર્ય અને લગ્ન સ્પષ્ટ આવશે એમ બાબુવું.

(સૂર્ય અને લગ્ન ઉપરથી રાત્રે ઇષ્ટકાલ લાવવાનું ઉ૦)

સૂર્ય રાશ્યાદિ ૩-૧૩-૪૪-૧૬ માં ૬ રાશિ જોડવાથી ૯-૧૩-૪૪-૧૬ થયા, તેમાં અયનાંશ ઉમેરતાં ૧૦-૬-૫૮-૩૩ થયા, હવે

૧—અયનાંશાની રીત—જ્યોત્સક૦ આવૃત્તિ પેહેલી પૃ. ૧૧૬ માં આવેલી છે,

૨—સ્પષ્ટ સૂર્યને લગ્ન ઉપરથી ઇષ્ટઘટી લાવવા માટે સંપૂર્ણ રીત જ્યોત્સક૦ આવૃત્તિ પેહેલી પૃ. ૧૧૮ માં બતાવેલી છે. તે જોવી,

પછીની બાકીની દરેક રીત દિવસના ઇષ્ટકાલની માફકજ કરવાથી રાત્રિનો ઇષ્ટકાલ આવે છે.

લગ્નાકૌં यदि चैकभेऽश्विवरा त्वीयोदयद्वादीय—

ज्याप्तिः काल इनात्तनु यदि तनुः सूर्योदया त्प्रागसौ ।

કુંડેઽમઃ પરિપૂરિતે સુઘટિકા મર્ધોદયાસ્તે ન્યસે—

स्तुत्वाऽग्नित्रय वायुगा न शुभदा पूर्णाग्नि पंच स्वथ ॥ ૩૭ ॥

અન્વય—લગ્નાકૌં यदि एकभे (चेत्-तदा) અંશવિવરાત્ સ્વીયોદયઘાત્ વિચિત્રાપ્તિઃ કાલઃ સ્યાત્ यदि तनुः इनात् तनुः चेत्-असौ सूर्योदयात् प्राक् (स्यात्) અર્ધોદયાસ્તે અંમઃ પરિપૂરિતે કુંડે સુઘટિકામ્ સ્તુત્વા ન્યસેત્ (સા) અગ્નિ ત્રય વા યુગાઃ સુભદા ન અથ પૂર્ણા અગ્નિપંચસુ ન શુભદા સ્યાત્ ॥ ૩૭ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્નાકૌં લગ્ન અને સૂર્ય, यदि ने, एकभे (चेत् तदा) એક રાશિમાં હોય તો, અંશવિવરાત્ તેઓના અંશનું અંતર, સ્વીયોદયઘાત્ પોતાના ઉદયમાનને ગુણવાથી, વિચિત્રાપ્તિઃ ને ૩૦ પ્રાપ્ત ફલ તે કાલઃ ઇષ્ટકાલ સ્યાત્ હોય यदि ने तनुः लघ्न, इनात् સૂર્યથી; તનુઃ ચેત્ આણું હોય તો, असौ आ इष्टकाल, સૂર્યોદયાત્ સૂર્યોદયથી પ્રાક્ પહેલો, (સ્યાત્ याय) અર્ધોદયાસ્તે અર્ધ ઉદયને અર્ધ અસ્ત થતી વખતે, અંમઃ પરિપૂરિતે નળથી ભરેલા, કુંડે કુંડમાં, સુઘટિકામ્ સારા ધટ્ટી યંત્રને, સ્તુત્વા સ્તુતિ કરીને ન્યસેત્ મુકવો, (સા) તે ધટ્ટી, અગ્નિત્રય વાયુગાઃ અગ્નિકાણથી ત્રણ અને વાયવ્યકાળમાં જાય તો, શુભદઃ ન શુભ નહિ અથ ત્યારપછી, પૂર્ણા ભરેલી ધટ્ટી, અગ્નિપંચસુ આગનેવાદિ પાંચ દિશામાં ફેરવે તો ન શુભદા સ્યાત્ શુભ ફળ આપતા ન હોય, ॥૩૭॥

॥ લગ્નને સૂર્ય, એક રાશિ ઉપર હોય ત્યારે ઇષ્ટધટ્ટી લાવવાની રીત ॥

૩૭મા વાર્થ—લગ્નને સૂર્ય એક રાશિ ઉપર હોય તો તેઓના અંશાદિકનું અંતર કરવું, એટલે વધારે અંશાદિકમાંથી થોડા અંશાદિક કઢાવી નાંખવા, અને તે પોતાની રાશિના ઉદયમાનની પલેથી ગુણી ૩૦ વડે ભાગી ધટ્ટ્યાદિ જે ફલ લાવવાં, તે ઇષ્ટધટ્ટી થાય છે, પરંતુ ને સૂર્યના અંશાદિકથી લગ્નના અંશાદિક ઓછા હોય તો તે આવેલી ઇષ્ટધટ્ટી, તે દિવસના સૂર્યોદય પહેલાંની છે, એમ જાણવું,

અને લગ્નના અંશાદિકથી સૂર્યના અંશાદિક ઓછા હોય તો સૂર્યોદય પછીની ઇષ્ટઘટી છે, એમ સમજવું,

(સૂર્યને લગ્ન, એકરાશિમાં હોય ત્યારે ઇષ્ટઘટી કરવાનું ઉં)

સૂર્ય, રાશ્યાદિ ૩-૮-૭-૪૫ છે, અને લગ્નના રાશ્યાદિ ૩-૭-૫-૪૨ છે, એ બેઉના અંશાદિનું અંતર કરતાં ૧-૨-૩ અંશાદિ રહ્યા તેને લગ્નની રાશિ ૩ ના ઉદયમાનની પલો ૩૩૭ થી ગુણ્યા, તો ૩૭૭-૬૭૪-૧૦૧૧ થયા, તેને ૬૦ થી વડાવતાં, ૩૪૮-૩૦-૫૧ આવ્યા, હવે ઉપલા ફલને ૩૦ થી ભાગતાં લગ્નિ ૧૧ પલ આવી, એમાં સૂર્યથી લગ્નના અંશ ઓછા છે; માટે આવેલી ૧૧ પલોને ૬૦ ઘટીમાંથી બાદ કરતાં સૂર્યોદય પહેલાંની ઇષ્ટઘટી ૫૮-૪૮ થઇ, અને સૂર્યના રાશ્યાદિથી લગ્નના રાશ્યાદિ વધારે હોય તો ૩૦ થી ભાગતાં આવેલી સૂર્યોદય પછીની પલો બાજુવી, તેને ૬૦ થી ભાગી ઘટીઓ કરવી, તે ઇષ્ટઘટી થાય છે,

॥ મુહૂર્તનો સમય જોવા માટે ઘટીયંત્ર સ્થાપન કરવાની રીત ॥

ઘટી એવી લેવી કે, પુરેપુરી ૬૦ પલો થતાં એટલે ૧ ઘટીએ તેના નીચેના છિદ્રમાં પાણી ભરાવાથી પાણીમાં ડુબી જાય, એવા બનાવેલા ઘટીયંત્રને સવારમાં પૂર્વતરફ સૂર્યને જોતાં જ્યારે સૂર્યનો અરધો ભાગ આપડા દેખવામાં આવે, અથવા સંધ્યાકાલે પશ્ચિમ દિશા તરફ જોતાં અરધો સૂર્ય આઘમી ચુક્યો હોય તે વખતે પાણીના ભરેલા એક મોટા વાસણના મધ્યભાગમાં 'ઘટીયંત્ર' મુકવો,

॥ ઘટીયંત્ર મુકવાથી થતું ફલ ॥

પાણીમાં ઘટીયંત્ર મુકી તુરત તે ઘટીને તપાસવી, કે તે ઘટી કઈ દિશા તરફ જાય છે, પ્રથમ અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈરૂત્ય, અને વાયવ્ય એ ચાર દિશાઓથી ગમે તે દિશામાં ફરતી ફરતી જાય તો તે અશુભ જાણવું, અને તે શિવાયની દિશાઓમાં જાય તો શુભ ફલ જાણવું, અથવા જ્યાં મુકી હોય, ત્યાં આગલજે સ્થિર રહે તો પણ શુભ સમજવું,

૧—ઘટી બનાવવાના સ્તોકો માટે જ્યોત ૩૦ આરતિ પેહેલી પત્ર ૪૦ થી ૪૨ જુઓ,

॥ ઘટીયંત્ર પહેલી વખત પાણીમાં ડુબવાથી થતું ફલ ॥

ઘટી અગ્નિખુણાથી, પાંચ દિશાઓમાં ભરાઈને ડુબે તો તેનું ફલ અશુભ જાણવું, બાકીની દિશાઓમાં અથવા મધ્યમાં ભરાઈને ડુબે તો તેનું ફલ શુભ સમજવું, એ પ્રમાણે શરૂઆતમાં ઘટીની સ્તુતિ કરી પછી ઘટી મુકવી, ત્યારે પ્રથમ ઘટી ડુબે ત્યારેજ ફલ જોવું, તે પછી ગમે તેટલી વાર ઘટી મુકવાથી કે ડુબવાથી કંઈ પણ ફલ જોવું નહિ, જેટલી ઘટીપલે લગ્નનું મુદૂર્ત આપ્યું હોય, તેટલી ઘટીપલ કયે વખતે થશે, તે જાણવા માટે વારંવાર ઘટીયંત્ર, ઘટીએ ઘટીએ મુકવો, અને તેની નોંધ લેવી, જેટલી ઘટીની આપણને જરૂર હોય, તેટલી વખત તે ઘટીયંત્ર, સૂર્યના અર્ધઉદય વખતથી કે સૂર્યના અર્ધ અસ્ત વખતથી મુકવો.

યંત્રાણાં મુખ્યરૂપાસિ વ્રહ્મણાં નિર્મિતે ઘટિ ।

દંપત્યોઃ શુભકાલામિતેવે ભવ શોભને (૮૯)

અર્થ—બ્રહ્માએ બનાવેલી ઘટિ, તું દરેક યંત્રોમાં મુખ્ય છે, માટે આ બીપુરુષને શુભફલ આપનાર થશે, (૮૯)

ગોધૂલં પદજાદિકે શુભકરં પંચાંગશુદ્ધૌ રવે-

રર્દાસ્તા ત્પરપૂર્વ તો ર્ધ ઘટિકં તત્રેન્દુમષ્ટારિગમ્ ।

સોગ્રાંગં કુજમષ્ટમં ગુરુયમાહઃ પાતમર્કક્રમં

જહ્યાદ્વિમમુખે ડતિસંકટ દ્દં સ યૌવનાથે કચિત્ ॥ ૩૮ ॥

અન્યય—પંચાંગશુદ્ધૌ ગોધૂલમ્ પદજાદિકે શુભકરમ્ રવેઃ

અર્દાસ્તાત્ પરપૂર્વતઃ અર્ધઘટિકમ્ (ગોધૂલમ્ સ્યાત્) તત્ર અષ્ટારિગમ્ ઇન્દુમ્ સોગ્રાંગમ્ અષ્ટમમ્ કુજમ્ ગુરુયમાહઃ પાતમ્ અર્કક્રમમ્ જહ્યાત્ યૌવનાથે આતિસંકટે કચિત્ વિમ મુખે દ્દમ્ સત્ ॥ ૩૮ ॥

અન્યયાર્થ—પંચાંગશુદ્ધૌ પંચાંગની શુદ્ધિમાં, ગોધૂલમ્ ગોધૂલલગ્ન, પદજાદિકે શુદ્ધાદિક નીચ જાતિને શુભકરમ્ શુભ કરનાર છે, રવેઃ સૂર્યના, અર્દાસ્તાત્ અર્ધાસ્ત થવાથી, પરપૂર્વતઃ પછી અને પહેલાં, અર્ધઘટિકમ્ અર્ધી ઘટી, (ગોધૂલ સ્યાત્) ગોધૂલ થાય છે, તત્ર અષ્ટારિગમ્ ૮-૬ રહેલા ઇન્દુમ્ ચંદ્રમાને, સોગ્રાંગમ્ પાપગ્રહો સહિત લગ્નને, અષ્ટમમ્ આઠમે રહેલા, કુજમ્ મંગલને, ગુરુયમાહઃ શુરને શનિવારને, પાતમ્ ક્રાંતિ સામ્યને, અર્કક્ર-

(ગોધૂલિક લગ્ન ને, તેમાં તજવાની બાબતો.)

મુ-ચિં-નાસ્યામૃષં ન તિથિકરણં નૈવ લગ્નસ્ય ચિંતા
નો વા વારો ન ચ લવવિધિ નો મુહૂર્તસ્ય ચર્ચા ।

નો વા યોયો ત મૃતિભવનં નૈવ જામિત્રદોષો

ગોધૂલિઃ સા મુનિભિરુદિતા સર્વ કાર્યેષુ શસ્તા (૧૦)

અસ્તં યાતે ગુરુદિવસે સૌરે સાર્કે લગ્ના ન્મૃત્યૌ રિપુભવને લગ્ને ચેદૌ ।
કન્યા નાશ સ્તનુમદમૃત્યુસ્યે ભૌમે વોદુર્ભે ઘન સહજે ચંદ્રે સૌખ્યમ્ ॥

અર્થ—જે મુહૂર્તમાં તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ કરણ, લગ્ન, નવમાંશ વિગેરેનો શુભાશુભ વિચાર કંઈ પણ નથી, તેમજ અષ્ટમસ્થાન, અને જામિત્ર દોષ પણ નથી, એવા ગોધૂલિકલગ્નને, મુનિઓએ બધા કામમાં શુભ કહ્યું છે, (૯૦)

ગુરુવારે—સૂર્યાસ્ત સમયે, શનિવારે સૂર્યાસ્ત પહેલાં, ગોધૂલિક લગ્ન શુભ છે, ગોધૂલિક લગ્નથી ૬-૮ સ્થાનો, અને લગ્નમાં ચંદ્ર હોય તો કન્યાનો નાશ થાય છે, ૧-૭-૮ સ્થાનોમાં મંગલ હોય તો વરનો નાશ થાય છે, અને ૨-૩-૧૧ આ સ્થાનોમાં ચંદ્ર હોવાથી સર્વ સુખ મળે છે, (૯૧)

(ગોધૂલિક લગ્નની શ્રેષ્ઠતા)

મામુરિઃ-ગોપૈ ર્ચદ્વાહતાનાં સુરપુટદલિતા યાતિ ધૂલિર્દિનાંતે

સોદ્વાદે સુંદરીનાં વિવિધધનસુતારોગ્યસૌભાગ્યદાત્રી ।

તસ્મિન્ કાલે ન ક્લેશં ન ચ તિથિકરણં નૈવ લગ્નં ન યોગાઃ

સ્વ્યાતાં પુસાં સુસ્વાર્થં શમયતિ દુરિતાન્પુચ્છિતં ગોરજસ્તુ (૯૨)

અર્થ—સાંજની વખતે સીમાડુમાંથી જે વખતે ટોરાં ગામમાં પેસે, તે વખતને ગોરજ સમય કહે છે, એટલે તે વખતે લગ્ન કરવાથી, સ્ત્રીને સંતાતિ, આયુષ્ય, અને આરોગ્યતા મળે છે, તે સમયે લગ્ન, તિથિ, નક્ષત્ર, યોગ, કરણ, વિગેરેની જરૂર રહેતી નથી, પરન્તુ ગાયોના પગથી ઉડેલી ધૂળથી શુદ્ધિ થાય છે, (૯૨)

ઝ્યાન્-કમલાજિનો સુરભિ પાદરજોમિ નિચિત્તેન્દ્રવરે યદિ પરાચલમૂઢૌ ।

રંચિ રેતિ લોકજનનીજનકૌ સ્યાદિતિ તત્ત્વજાસુ ન હિ તજ્જિવિરોધઃ

અર્થ—સૂર્યના અસ્ત વખતે અને વગડામાંથી ગાયો ઘેર આવવાની વખતે ભગવાને લક્ષ્મીજી સાથે લગ્ન કર્યું છે, જ્યાં તેમનાથી ઉત્પન્ન થયેલી આ પ્રજામાં પણ તે લગ્ન અર્નિષ્ઠ (એક) છે, (૯૩).

(અગ્નિ-વિવાહ).

મુ०-ગ०-ચંદ્રપંચાંગસંશુદ્ધૌ સૌમ્યાયનવિવાહમે

રાત્રો ગોધૂલિકે લગ્ને સ્વજ્ઞોદ્વાહઃ પ્રશસ્યતે (૯૪)

અર્થ—ચંદ્રબલ-અને પંચાંગશુદ્ધિમાં, વિવાહના નક્ષત્રોમાં, ઉત્તરાયણમાં, અને ગોધૂલિક લગ્ન વખતે-રાત્રને, અગ્નિ સાથે વિવાહ કરવો શુભ છે, (૯૪)

ના-સં०-પ્રાચ્યાનાં ચ કલિંગાનાં મુખ્યં ગોધૂલિકં સ્મૃતમ્ ।

અભિજિત્ સર્વદેશેષુ મુખ્યં દોષવિનાશકૃત્ (૯૫)

અર્થ—પૂર્વદિશાના દેશોમાં, અને કલિંગદેશમાં, ગોધૂલિકલગ્ન મુખ્ય છે, બધા દેશોમાં-અભિજિતમુહૂર્ત, મુખ્ય અને દોષોને નાશ કરનાર છે, (૯૫)

(અભિજિતમુહૂર્ત).

મધ્યં દિનગતે માર્ગે સંકલં દોષસંચયં ।

કરોતિ દોષમભિજિ તૂલરાશિ મિવાનલઃ (૯૬)

અર્થ—સૂર્ય જે વખતે મધ્યાહ્નકાલે (બપોરના ૧૨-વાગે) આવે, તે વખતને અભિજિત-મુહૂર્ત કહે છે, તે મુહૂર્ત જેમ અગ્નિ-કપાસના ઢગલાને બારે છે, તે પ્રમાણે બધા દોષોનો નાશ કરે છે, (૯૬)

વેદી પ્રાક્મવળા ચતુર્વરકરા હસ્તોચ્છિન્નાઅગ્નિસ્ય દો-

ર્જાદે દ્વિવિયુગાંગુલૈ રપચિતા સોક્તા વહિ વામતઃ ।

યસ્યાંગં યદદોગિનો ગદિતમે કુર્યાદિદેદો વેલં

નાલોક્યં તુ વિવાહત હયરિનવાહિ માદ્ઘકુર્યાદિદમ્ ॥ ૨૯॥

અન્વય—પ્રાક્મવળા ચતુર્વરકરા હસ્તોચ્છિન્ના અગ્નિસ્ય

વેદી દોર્જાદેઃ દ્વિવિયુગાંગુલૈઃ અપચિતા સા વહિઃ વામતઃ પ્રોક્તાં

૧-મુ०-પ્ર०-માં ગોધર્વવિવાહ, અને વૈશ્યના વિવાહમાં ગોધૂલિકલગ્ન લીધેલું છે,

યસ્ય યત્ અંગમ્ અદઃ અંગિનઃ ગદિતમે કુર્યાત્ इह इंदोઃ વલમ્ ન આલોક્યમ્ વિવાહતઃ પ્રાક્ ઙ્યરિનવાન્હિ इदम् ન કુર્યાત્ ॥ ૨૯ ॥

અન્યવાર્થ—પ્રાક્ત્રવણા પૂર્વ તરફ નમતી, ચતુર્વરકરા વરના ૪ હાથ જેટલી, હસ્તોચ્છિન્નતા એક હાથ ઉંચી, અઘ્ર્યસ્ય પ્રાદ્યણુને, વેદી વેદી કરવી, દોર્જદિઃ ક્ષત્રિયાદિકને દ્વિત્રિયુગાંગુલેઃ ૨-૩-૪-આંગલથી, અપચિતા ઓછી, સા વેદી, બહિઃ ધરની બહાર, વામતઃ ડાબી બાજુએ, પ્રોક્તા કહેલી છે, યસ્ય જે કર્મનું, યત્ જે, અંગમ્ અંગ, અદઃ એ કર્મ, અંગિનઃ મુખ્ય કર્મના, ગદિતમે કહેલા નક્ષત્રોમાં, કુર્યાત્ કરવું, इह અહિં, इंदोઃ ચંદ્રમાનું, વલમ્ બલ, ન આલોક્યમ્ ન જોવું, વિવાહતઃ વિવાહથી, પ્રાક્ પહેલાં, ઙ્યરિનવાન્હિ ૩-૬-ને-૮-દિવસે, इदम् વિવાહનું અંગીકૃત કાર્ય, ન કુર્યાત્ ન કરવું, ॥ ૩૯ ॥

॥ વિવાહની વેદી કરવાની રીત ॥

૩૯ ભાવાર્થ—વરના ચાર હાથ જેટલી લાંબીને, પહોળી, પૂર્વદિશા તરફ જરા નીચી, અને ધરની ડાબી બાજુએ, એવી પ્રાદ્યણુના માટે ચતુરસ્ર વેદી કરવી, તે વેદી, લંબાઈ, પહોળાઈને ઉચાઈમાં, પ્રાદ્યણુની વેદીના પ્રમાણ કરતાં, ક્ષત્રિએ, ૨ આંગલ, વૈશ્યે ૩ આંગલ-અને શૂદ્રે ૪ આંગલ-ઓછી કરવી^૧,

જે જે મોટા કામના અંગીકૃત-નાનાં કામો કરવાં હોય, તે કામો મોટા કામમાં-જે નક્ષત્રાદિક કહ્યાં છે, તે નક્ષત્રાદિકમાં કરવાં, અને તે નાના કામોમાં-ચંદ્રબલ જોવાની ધીલકુલ જરૂર નથી, અને વિવાહના અંગે-નાનાં નાનાં જે કામો કરવાં હોય-તે વિવાહના દિવસથી-પહેલાં-૩-૬-કે-૮ મા દિવસમાં કરવાં નહિ, પણ તે શિવાયના દિવસમાં કરવાં,

૧—સ્વલ્પાવકાશનિલયે હૃતમાનં સમાશ્રયેત્ ।

ધરના આંગણ જગ્યાનો સંકોચ હોય તો ઉપર બતાવેલા માપથી ઓછો માપ લેઈને પણ વેદીકા કરી શકાય છે. તેમજ વરના હાથનો માપ લેવાને કહેલું છે. જતાં જગ્યાના સંકોચમાં કન્યાના હાથનો પણ માપ લેઈ શકાય છે,

૨—પ્રહ્લં વિગેરે અનાજનું-દરાવડું, ખંડાવડું, લોપડું, ચુનો, રંગ, દેવળ, વિગેરેથી ધરને શુદ્ધગારવું. ચંદ્રવા વિગેરેનું બાંધવું, લાકુ-પાપડ-ચટની-અથાણું-વિગેરે બ્રાહ્મવડું, જવારા વાવવા, મંડપ અને વેદિકાનું બનાવડું,

(વેદીતું પ્રમાણ-અને મંડપ વિસર્જનની દિનશુદ્ધિ).

મુ०-ચિં०-હસ્તોચ્છ્રાયા વેદહસ્તૈઃ સમંતા તુલ્યા વેદી સન્નનો વામભાગે
યુગ્મે ઘસ્ટે પૃથ્વીને ચ પંચ સપ્તાહે સ્યાન્મંડપોદ્દાસનં સત્ (૧૭)

અર્થ—એક હાથ ઉંચી-અને ચારે તરફ-ચાર હાથ સમાન-એવી
આઠલી ધરની ડાબી બાજુએ કરવી, જગ્ન થયા પછી-જુદા દિન શિવાયના
સમદિનોમાં-અને પાંચમે તથા સાતમે દિવસે મંડપતું વિસર્જન કરવું શ્રેષ્ઠ છે, (૯૭)

(મંડપમાં સ્તંભપ્રતિષ્ઠા (થાંભલી ડાઘવા વિષે).

સૂર્યેંગના સિંહઘટેષુ શૈવે સ્તંભોઽલિકોદંડમૃગેષુ વાયૌ ।

મીનાજકુંભે નિર્ઋતૌ વિવાહે સ્થાપ્યોઽગ્નિકોણે વૃષયુગ્મકર્કે (૧૮)

અર્થ—સિંહ, કન્યા, તુલા, રશિનો સૂર્ય હોય તો-ઈશાન કોણમાં, વૃશ્ચિક,
ધન, મકરનો હોય તો, વાયવ્યકોણમાં, કુંભ, મીન, ને મેષનો હોય તો-નૈરત્ય-
કોણમાં, અને વૃષભ, મિથુન, કર્કનો સૂર્ય હોય તો-અગ્નિકોણમાં-વિવાહમંડપમાં
સ્તંભસ્થાપના કરવી, (૯૮)

(હાથના પ્રમાણની સમજ).

માર્કંડેયઃ—પરમાણુઃ પરં સૂક્ષ્મં ત્રસરેણુ મંદીરજઃ ।

ચાલાગ્રં ચૈવ લિક્ષા ચ મૂકા ચાથ યવોદરમ્ (૧૯)

ક્રમાદષ્ટગુણાનાહુ ર્યવાનામષ્ટતોગુલમ્ ।

પદંગુલં પદં તચ્ચ વિતસ્તિ દ્વિપદં સ્મૃતા (૧૦૦)

દ્વિવિતસ્તી તથા હસ્તો માર્કંડેયમુનીરિતઃ ।

કર્તુર્દક્ષિણહસ્તસ્ય મધ્યમાંગુલિપર્વણઃ (૧૦૧)

અર્થ—પરમાણુ અત્યંત-મૂઠમ હોય છે, પૃથ્વી નારજઃકણુને ત્રસરેણુ,
વાળના અગ્રભાગને લિક્ષા, આઠ લીક્ષાની એક યુકાને આઠ યુકાનો એકપદ
થાય છે-ને-આઠ યવોને-અંગુલ, ૬-અંગુલને પદ, બે પદને-વિતસ્તિ, અને બે
વિતસ્તી (બે પેંત-) ને એક હાથ કહે છે, એ પ્રમાણે જમણા હાથની મધ્યમા
(ત્રીજી) આંગળી સુધી માપ લેવાનું માર્કંડેય મુનિ કહે છે, (૯૯-૧૦૦-૧૦૧)

૧—પીચૂપધારા-માં વિશેષ બાબત કહેલી છે કે-મંડપમાં-૧૬-હાથનો
આપ પધારે સારો, ૧૨-હાથનો મધ્યમ, અને ૮-હાથનો કનિષ્ઠ છે, તે હાથનો
માપ-જનોષ્ઠમાં-અટક, વિચાહમાં-કન્યા, તેમજ ખીજા શુભક્રમોમાં-યજમા-
નના હાથનો લેવો,

લગ્નાદષ્ટિદિનાંતતઃ સમમુનીષ્વંકચુપૂર્ધ્વં ત્વયુ-

ગ્ધસે માસ્યપિ હાયને શરમિતા દ્વર્પાત્પરં સ્વેચ્છયા ।

વૈફામાર્ગસિતે જગુઃ શ્રુતિયુગોદ્ગાહર્ષચિત્રાશ્વિની-

જ્યક્ષેં શ્રાનવમંદિરે નિશિ વધૂસંવેશમંગે સ્થિરે ॥ ૪૦ ॥

અન્વય—લગ્નાત્ અષ્ટિદિનાન્તતઃ સમમુનીષ્વંકચુપુ ઊર્ધ્વમ્
તુ અયુગ્ધસે માસિ હાયને અપિ શરમિતાત્ વર્ષાત્ પરં સ્વેચ્છયા
વૈફામાર્ગસિતે શ્રુતિયુગોદ્ગાહર્ષચિત્રાશ્વિનીજ્યક્ષેઃ અનવમંદિરે સ્થિરે
અંગે નિશિ વધૂસંવેશમ્ જગુઃ ॥ ૪૦ ॥

અન્વયાર્થ—લગ્નાત્ વિવાહ પછી, અષ્ટિદિનાન્તતઃ ૧૬ દિવસની વચમાં
સમમુનીષ્વંકચુપુ એકી દિવસોમાં, ૭-૫-૮ એ દિવસોમાં, ઊર્ધ્વમ્ તે ઉપરાંતના
અયુગ્ધસે એકી દિવસે, માસિ એકી માસમાં, હાયને અપિ એકી વર્ષમાં પણ, શરમિ-
તાત્ વર્ષાત્ પરમ્ પાંચ વર્ષની પછી, સ્વેચ્છયા પોતાની ઇચ્છા હોય ત્યારે, વૈફા-
માર્ગસિતે વૈશાખ, ફાગણ, માર્ગશીર્ષ, એ માસોના શુકલપક્ષમાં શ્રુતિયુગ શ્રવણ,
ને ધનિષ્ઠા, ઉદ્ગાહર્ષ વિવાહનાં નક્ષત્રો, ચિત્રાચિત્રા, આશ્વિની અશ્વિની, રજ્યક્ષેઃ-
પુષ્ય એ નક્ષત્રોમાં, અનવમંદિરે બુદ્ધિ ધરમાં, સ્થિરે અંગે સ્થિર લગ્નમાં,
નિશિ રાત્રે, વધૂસંવેશમ્ વધૂપ્રવેશ, જગુઃ કહે છે, ॥ ૪૦ ॥

॥ વધૂપ્રવેશ મુદૂર્ત ॥

૪૦ ભાવાર્થ—લગ્ન થયા પછી-૧૬ દિવસની અંદરના કોઈ પણ
એકી દિવસોમાં-અને એકી દિવસોમાંના-૫-૭-ને-૮ મા દિવસોમાં-
કન્યાને પહેલાં સાસરે મોકલવી શુભ છે, જે ૧૬ દિવસ પછી-કન્યા
સાસરે જાય તો એકી દિવસોમાં-અને એક માસ પછી જાય તો એકી
માસોમાં-તે માસોમાં એકી દિવસની જરૂર નથી, તેમજ ૧ વર્ષ
પછી-૫, વર્ષની અંદર-પહેલાં સાસરે જાય તો એકી વર્ષમાં જવું,
તે વખતે એકી માસ કે એકી દિવસ જોવાની જરૂર નથી, પાંચ વર્ષો
વિતી જાય-ને તે પછી સાસરે જવાનો પ્રસંગ આવે તો-પોતાની
ઇચ્છા હોય તે વખતે જવું, તે વખતે ઉપસી બાળતો જોવાની કંઈ
જરૂર નથી-પણ તેને માટે નીચે પ્રમાણે મુદૂર્ત જોઇને જવું,

માગશીર, ફાગણ, વૈશાખ, એ માસો, અજવાળીયું, અશ્વિની,
પુષ્ય, ચિત્રા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, વિવાહનાં નક્ષત્રો, રાત્રિએ, અને સ્થિર

લગ્નમાં, સાસરે જવું શુભ છે, કન્યાએ નવા કરેલા ઘરમાં-પહેલાં જવું નહિ,

નારદઃ—આરમ્ભોદ્વાહદિવસા ત્પષ્ટે વા પ્યષ્ટમે દિને ।

વધૂપવેશઃ સંપત્યૈ દશમેઽથ સમે દિને (૧૦૨)

અર્થ—વિવાહના દિવસથી આરંભીને-એકી દિવસોમાં, નવીન પરણી શ્રીએ-પહેલવહેલો, સ્વામીના ઘરમાં પ્રવેશ કરવો, તેમાં પશુ-૬-૮-૧૦-એ દિવસોમાં પ્રવેશ કરે તો સંપત્તિ પ્રાપ્ત થાય છે, (૧૦૨)

સંગ્રહે—વિવાહમારમ્ય વધૂપવેશો યુગ્મે દિને પોઢશવાસરાંતઃ ।

ઋધ્વૈ તત્તોઽઘ્દેઽયુજિ પંચમાંતં પુનઃપરંસ્તાન્નિયમો ન ચાસ્તિ (૧૦૩)

અર્થ—વિવાહથી આરંભીને ૧૬-દિવસની અંદરના એકી દિવસોમાં પ્રવેશ કરવાનો કલ્પ છે, તે ઉપરાંત દિવસો થયા હોય તો- એકી વર્ષોમાં જવું. એ નિયમ પાંચ વર્ષ સુધી જાણવો, ત્યાર પછી એકી વર્ષોમાં જવાને હરકત નથી, (૧૦૩)

ધર્મશાસ્ત્રે—સમે વર્ષે સમે માસે યદિ નારી ગૃહં વ્રજેત્ ।

આયુષ્યં ઠરતે મર્તુઃ સા નારી મરણં વ્રજેત્- (૧૦૪)

અર્થ—લગ્ન થયા પછી-પાંચ વર્ષની અંદર-એકી વર્ષ-અને એકી માસમાં, શ્રી પરણ્યા પછી સાસરે જાય તો, પોતાના સ્વામીનું આયુષ્ય નાશ કરે છે, અને પોતે મરણ પામે છે, (૧૦૪)

વ્યવહારતત્ત્વે-પૌષ્ણાત્કમાચ શ્રવણાચ યુગ્મેઽસ્તત્રયે મૂલમગ્ધોત્તરાસુ ।

પુષ્યે ચ મૈત્રે ચ વધૂપવેશો રિક્તેતરે વ્યર્કકુમે ચ શસ્તઃ (૧૦૫)

અર્થ—-૪-૯-૧૪-શિવાયની તિથિઓ, રવિને મંગલ શિવાયના વારો, અધિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ-કા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, ઉ-યા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, ઉ-લા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં, વધૂપવેશ-શુભ જાણવો, (૧૦૫)

૧—પીચૂપધારા-ટીકા—કેટલાક દેશોમાં-બુધ-અને શનિવાર-આ મુહૂર્તમાં લેતા નથી-તેનું કારણ-કેટલાક રિધિઓ એમ જતાવે છે કે-ને અને વાર-નયુંસક છે,

વાદરાયણઃ—સ્વભવનપુરપ્રવેશે દેશાનાં વિભ્રમે તથોદ્વાદે ।

નૂતનવધ્વાગમને પ્રતિશુક્રો નૈવ દૂપયતિ (૧૦૬)

અર્થ—પોતાના ગામમાં પ્રવેશ કરવો, મુસાફરી, લગ્ન, અને નવીન પર-
ણી સ્ત્રીના આવવામાં—સન્મુખ રહેલા—શુક્રનો દોષ નથી, (૧૦૬)

જ્યોર્વિ—આદિત્યદૈત્યાર્ચિતપાદપુષ્કરૌ હિતૌ તુ નૈત્યાદિદ્વંસલીનગ્ ।

સ્વગોપરાગો હરિગો હરિપ્રિયો દીપોત્સવસ્ત્રીગૃહવેશને હિતઃ (૧૦૭)

અર્થ—પરણ્યા પછી—દીપોત્સવી (દીવાલી)ના સમયે સ્ત્રીને—પતિને ઘેર
જતાં—શુક્ર—શુક્ર—અસ્તના હોય તો—તે દોષ ગણાતો નથી, તેમજ સિદ્ધશક્તિ
શુક્ર હોય તો પણ—દોષ સમજવો નહિ, (૧૦૭)

ઉદ્વાહાત્પ્રથમે શુચૌ યદિ વસેદ્ધર્તુ ગૃહે કન્યકા

હન્યાં તજ્જનનીં ક્ષયે નિજતનું જ્યેષ્ઠે પતિજ્યેષ્ઠકમ્ ।

પૌષે ચ શ્વશુરં પતિં ચ મલિને ચૈત્રે સ્વપિત્રાલયે

તિષ્ઠંતી પિતરં નિહંતિ ન ભયં તેષામભાવે ભવેત્ ॥ ૪૧ ॥

અન્વય—ઉદ્વાહાત્ પ્રથમે શુચૌ યદિ કન્યકા મર્તુઃ ગૃહે વસેત્
(ચેત્) તજ્જનનીમ્—(હન્યાત્) ક્ષયે નિજતનુમ્ જ્યેષ્ઠે પતિજ્યેષ્ઠકમ્
પૌષે શ્વશુરમ્ ચ મલિને પતિમ્ હન્યાત્ ચ ચૈત્રે સ્વપિત્રાલયે તિષ્ઠંતી
પિતરમ્ નિહંતિ તેષામ્ અભાવે ભયમ્ ન ભવેત્ ॥ ૪૧ ॥

અન્વયાર્થ—ઉદ્વાહાત્ વિવાહ થયા પછી, પ્રથમે પહેલા, શુચૌ અષા-
ડમાસમાં, યદિ જો, કન્યકા કન્યા, મર્તુઃ—સ્વામીના, ગૃહે ઘરમાં, વસેત્
(ચેત્) રહે તો, તજ્જનનીમ્ પોતાની સાસુને, (હન્યાત્ હણે છે,) ક્ષયે
ક્ષય માસમાં, નિજતનુમ્ પોતાના શરીરને, જ્યેષ્ઠે જ્યેષ્ઠમાસમાં, પતિજ્યેષ્ઠકમ્
પોતાના જીને, પૌષે પૌષમાસમાં, શ્વશુરમ્ સાસરાને, ચ અને મલિને મલમાસમાં
પતિમ્ સ્વામીને, હન્યાત્ નાશ કરે છે, ચ અને, ચૈત્રે ચૈત્રમાસમાં સ્વપિત્રાલયે
પોતાના આપના ઘેર, તિષ્ઠંતી રહેતી, પિતરમ્ આપને, નિહંતિ નાશ કરે છે
તેષામ્ તેઓના, અભાવે અભાવમાં, ભયમ્ ભય ન ભવેત્ નથી, ॥ ૪૧ ॥

॥ વધુપ્રવેશમાં માસનું ફલ ॥

૪૧ ભાવાર્થ—લગ્ન થયા પછી અષાડ માસમાં—કન્યા—
પહેલાં પોતાના સ્વામીને ઘેર જાય તો પોતાની સાસુનો, ક્ષયમાસમાં

જાય તો પોતાનો, જ્યેષ્ઠમાં જાય તો પોતાના જેઠનો, પૌષમાં જાય તો સાસરાનો, અધિક માસમાં જાય તો સ્વામીનો નાશ કરે છે, અને પરણ્યા પછી સાસરે ગયા વિના-ચૈત્રમાસમાં જો કન્યા-પિતાને ત્યાં રહેતો પિતાનો નાશ કરે છે, પરંતુ ઉપલા માસોમાં-સ્વામીના ઘેર જવાથી જેનો જેનો નાશ થાય છે, તે તે માણસોની હુયાતી ન હોય તો તે તે માસોમાં જવાની હરકત નથી તેમ બાકીના માસો તો સારાજ છે,

(ખીજ વાર સાસરે જવાનું. મુ૦)

મુ૦ચિ૦-ચરેદયૌજહાયને ઘટાલિમેપમે સ્વા

સ્વીજ્યશુદ્ધિયોગતઃ શુભગ્રહસ્ય વાસરે ।

નૃયુગ્મમીનકન્યકાતુલાટ્ટપે વિલગ્નકે

દ્વિરાગમં લઘુધ્રુવે ચરેજ્જપે મૃદૂહુભિઃ (૧૦૮)

અર્થ—૧-મવર્ષથી આરંભીને વિષમ-(એકી) વર્ષમાં, મેષ, વૃશ્ચિક, ને કુંભ-સંક્રાંતિઓમાં, શુભગ્રહના વાસોમાં, લઘુ-ધ્રુવ-ચર-મૃદુ-સંજ્ઞાના નક્ષત્રો, અને મૂલનક્ષત્રમાં, વૃષભ, મિથુને, કન્યા, તુલા, અને મીનરાશિના લગ્નમાં, ગુરુ શુક્રની શુદ્ધિમાં, પરણેલી કન્યાને, ખીજ વાર સાસરે મોકલવી શુભ છે (૧૦૮)

(ત્રીજ વાર સાસરે જવાનું મુદૂર્ત્ત)

મુ૦પ૦-આદિત્યહસ્તેજ્જન્યપુગાશ્વિમૈત્રે તયા શ્રવિષ્ઠા સ્વપિ વાતપિચ્ચે વધ્વા સ્ત્રુતીયે ગમને મશસ્તં સ્યાદ્યોગિની શલ્લત્તમો વિશુદ્ધૌ (૧૦૯)

અર્થ—રવિવાર, અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, મધા, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, શ્રવણ, અને રેવતી, એ નક્ષત્રો સ્ત્રીને ત્રીજ વખત સાસરે જવામાં શુભ છે, પરંતુ તે મુદૂર્ત્તમાં યોગિની અને દિશાશુભ જોતું, (૧૦૯)

વિવાહે ગુરુશુદ્ધિશ્ચ મૃગશુદ્ધિ દ્વિરાગમે ।

ત્રિગમે રાહુશુદ્ધિશ્ચ ચંદ્રશુદ્ધિશ્ચતુર્ગમે (૧૧૦)

અર્થ—કન્યાના વિવાહમાં-ગુરુશુદ્ધિ, ખીજ વખત સાસરે જતાં-શુક્રશુદ્ધિ, ત્રીજ વખત સાસરે જવામાં-રાહુશુદ્ધિ, અને ચોથી વખતે સાસરે જતાં-ચંદ્ર-શુદ્ધિ જોવાય છે, (૧૧૦)

શુદ્રાત્પેષુ પુનર્ભવા પરિણયઃ મોક્તો વિવાદોક્તમૈ

નાલોચયં તિથિમાસવેધમૃગુજેજ્યાસ્તાદિ તત્રાર્કમાનુ ।

ત્રિઙ્ગ્યક્ષેપુ મૃતિર્ધનં મૃતિમૃતી પુત્રા મૃતિ દુર્ભગં -

શ્રીરૌઘત્યમથો ધૃતીશકૃતતત્ત્વક્ષે ઽત્યયઃ સામિજિત્ ॥૪૨॥

અન્વય—શૂદ્રાન્ત્યેપુ પુનર્મવા પરિણયઃ વિવાહોક્તમૈઃ પ્રોક્તઃ

તત્ર તિથિમાસવેધમૃગુજેજ્યાસ્તાદિ ન.આલોક્યમ્ અર્કમાત્ ત્રિઙ્ગ્ય-
ક્ષેપુ મૃતિઃ ધનમ્ મૃતિમૃતી પુત્રાઃ મૃતિઃ દુર્ભગમ્ શ્રીઃ ઔઘત્યમ્
અથો ધૃતીશકૃતતત્ત્વક્ષે સામિજિત્ અત્યયઃ ॥ ૪૨ ॥

અન્વયાર્થ—શૂદ્રાન્ત્યેપુ શદ્ર અને અન્ય જાતિમાં, પુનર્મવા પુનર્ભૂ
પરિણયઃ વિવાહ, વિવાહોક્તમૈઃ વિવાહમાં કહેલા નક્ષત્રોપરે પ્રોક્તઃ કહેલો છે,
તત્ર તે પુનર્જનમાં, તિથિમાસવેધમૃગુજેજ્યાસ્તાદિ તિથિ, માસ, વેધ,
શુક્ર, અને શુક્રનો અસ્ત વિગેરે, ન આલોક્યમ્ ન જોવું, અર્કમાત્ સૂર્યના
નક્ષત્રથી, ત્રિઙ્ગ્યક્ષેપુ ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રોમાં અનુક્રમે, મૃતિઃ મરણ, ધનમ્ ધન,
મૃતિમૃતી મરણ-મરણ, પુત્રાઃ પુત્ર, મૃતિઃ મરણ, દુર્ભગમ્ રોગી, શ્રીઃ
લક્ષ્મી, ઔઘત્યમ્ ઉત્પત્તિ થાય, અથો હવે, ધૃતીશકૃતતત્ત્વક્ષે ૧૮-૧૧-૪-૨૫
એ નક્ષત્રોમાં, સામિજિત્ અભિજીત સાથે ગણતાં, અત્યયઃ નાશ થાય છે ॥૪૨॥

॥ પુનર્વિવાહવું મુદૂર્ત. ॥

૪૨ ભાવાર્થ—શૂદ્રો-અને ધોળી મોચી, વિગેરે-હલકી વર્ણ
વિવાહમાં કહેલા નક્ષત્રોમાં પુનર્વિવાહ-(નાતેર્) કરવું, તે પુન-
ર્વિવાહમાં-માસ-તિથિ-વેધ-શુક્ર શુક્રનો અસ્ત-વિગેરે જાણતો
જોવાની જરૂર નથી,

॥ તેમાં જોવાતો બ્રહ્મપટ ॥

સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી-દિનનક્ષત્ર સુધી-અભિજીત શિવાય ગં-
ણતાં-પહેલા ત્રણ નક્ષત્રોમાં મરણ-ખીનમાં ધનલાભ-ત્રીજા, ચોથામાં
મરણ-પાંચમામાં પુત્રલાભ-છઠ્ઠામાં મરણ-સાતમામાં સ્ત્રીના શુભભા-
ગમાં બિગાડો-આઠમામાં ધન-અને નવમામાં ચઢતી થાય છે,

॥ ૩૬૫૨શુદ્ધિ ॥

સૂર્યના નક્ષત્રથી-અભિજીત સાથે દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં
૪-૧૧-૧૮-૨૫ એ નક્ષત્રો આવે તો મૃત્યુ થાય, બાકીનાં નક્ષત્રો
શુભ જાણવાં, પુનર્વિવાહમાં બ્રહ્મપટને ૩૬૫૨-ખંડેમાં શુભનક્ષત્ર
આવે ત્યારે પુનર્વિવાહ કરવો,

॥ લગ્નમાં દોષો ન લેવા બાબત. ॥

ઉત્પાતાન્સહપાતદગ્ધતિથિભિ ર્દુષ્ટાંશ્ચ યોગાંસ્તથા

ચંદ્રેઞ્ચોશનસામથાસ્તમયનં તિથ્યાઃ ક્ષયર્દ્ધી તથા ।

ગંઢાતં ચ સચિષ્ટિ સંક્રમદિનં તન્વંશપાસ્તંતથા

તન્વંશેશચિધૂનથાદિરિપુગા ન્યાપસ્ય વર્ગાસ્તથા (૧૧૧)

સંદુકૂરસ્વગોદયાંશમુદયાસ્તાશુદ્ધિચંડાયુધાન્

સ્વાર્જૂરં દશયોગયોગસહિતં જામિત્રલ્હાવ્યધમ્ ।

ચાળોપગ્રહપાપકર્તરિ તથા તિથ્યુક્ષ્વારોત્થિતં

દુષ્ટં યોગ મથાર્પયામકુલિકાદ્યાન્યારદોષા નપિ (૧૧૨)

કૂરાક્રાંતવિમુક્તમં ગ્રહણમં યત્કૂરગંતવ્યમં

ત્રેધોત્પાતહતં ચ કેતુહતમં સંધ્યોદિતં મં તથા ।

તદ્ગ્રહમિત્રયુદ્ધગતમં સર્વાનિમા ન્સંત્યજે-

દુદ્ધાદે શુભકર્મસુ ગ્રહકૃતાન્ લગ્નસ્ય દોષા નપિ (૧૧૩)

અર્થ—ઉત્પાત, મહાપાત, દગ્ધાદિતિથિ, દુષ્ટયોગ, ચંદ્ર, શુક્ર, શુક્રના અસ્તની તિથિ, અને ધડી, ક્ષય અને વૃદ્ધિતિથિ, ત્રણ પ્રકારનો અંગાંત, બદા-સંક્રાંતિ, દિનલગ્ન, અને નવમાંશના સ્વામીનો અસ્ત, ચંદ્ર ૧-૮-સ્થાનોમાં અથવા પાપગ્રહના વર્ગમાં હોય, પાપગ્રહોસહિત ચંદ્ર, લગ્નનો સ્વામી, નવ-માંશનો સ્વામી, ઉદય અસ્તની શુદ્ધિ, ચંડાયુધ, ખાત્મૂર, વ્યાધાત આદિ દોષો, દશદોષો, યુત્તિદોષ, જામિત્ર, લતા, વેધ, જાણુપંચક, ઉપગ્રહ, કર્તારી, અને નિધિ, વાર, નક્ષત્રથી થયેલો દુષ્ટયોગ, વારવેલા દોષ, કુલિક, અને વારદોષ, આ બધા દોષો વિવાદાદિ શુભકાર્યોમાં લેવા નહિ, જે નક્ષત્ર પાપગ્રહોથી યુક્ત, અથવા પાપગ્રહોએ જોગવેલું હોય, મૂર્ધ-ચંદ્રના ગ્રહજનું નક્ષત્ર, જેમાં પાપગ્રહ જવાનો છે એવું નક્ષત્ર, ત્રણ ઉત્પાત નક્ષત્ર, કેતુના ઉદયનું નક્ષત્ર, મૂર્ધાના વખતે ખેસનું નક્ષત્ર, મૂર્ધ નક્ષત્રથી ચોદનું નક્ષત્ર, ગ્રહોથી બેઠે પાનેલું અને ગ્રહોના યુદ્ધનું નક્ષત્ર, લગ્નસંબંધી દોષો, આ બધા દોષો-વિવાદાદિ શુભકાર્યમાં અવરજ મેંવા નહિ, (૧૧૧-૧૧૨-૧૧૩)

મુક્તાયૈવ મુતા મુપોપિતનરો દયાય સાચિત્રિકા-

મારવ્ધોત્સવકે યદા જનિમૃતી સ્પર્શાં સ્વગોત્રે જનિન્ ।

સાંગં તં વિદધીત યાજમપરેઽ સ્માદારભે સ્પૂર્વતો

યજ્ઞોદ્વાહનચૌલમૌજિકમહઃસુ સ્વર્ગદિકૃત્રિત્રિપુ ॥ ૪૩ ॥

અન્વય—ઉપોપિતનરઃ શુક્તાય એવ સુતામ્ ચ સાવિત્રિકામ્
દદ્યાત્ યદા આરઘ્યોત્સવકે સ્વગોત્રે ક્વચિત્ જનિમૃતી સ્પાતામ્
તદા સાંગમ્ તમ્ વિદધોત અપરે વાજમ્ અસ્માત્ યજ્ઞોદ્વાહનચૌલમૌ-
જિકમ્ સ્વર્ગદિકૃત્રિત્રિપુ અહઃસુ આરભેત્ ॥ ૪૩ ॥

અન્વયાર્થ—ઉપોપિતનરઃ ઉપવાસ કરેલા પુરૂષે, શુક્તાય એવ જમેલા-
નેજ, સુતામ્ કન્યાને, ચ અને સાવિત્રિકામ્ ગાયત્રીને, દદ્યાત્ આપવી, યદા
ન્યારે, આરઘ્યોત્સવકે આરંભ કરી ચૂકેલા માંગલિક કામમાં, એવા, સ્વગોત્રે
પોતાના ગોત્રમાં, ક્વચિત્ કોઈ ઠેકાણે, જનિમૃતી જન્મ-મરણ, સ્પાતામ્
થાય, તદા ત્યારે સાંગમ્ પરિપૂર્ણ, તમ્ તે કર્મને, વિદધીત કરવું, અપરે, બીજા
ગોત્રવાલાઓએ વાજમ્ રસોઇ કરવી, અસ્માત્ યજ્ઞાદીના નિશ્ચય દિવસ પહેલું,
યજ્ઞોદ્વાહનચૌલમૌજિકમ્ યજ્ઞ, વિવાહ, ચોલ, જનોઇ, વિગેરે કર્મો સ્વર્ગદિકૃ-
ત્રિત્રિપુ ૨૧-૧૦-૩-૩-એ, અહઃસુ દિવસોમાં આરભેત્ આરંભવું, ॥ ૪૩ ॥

॥ લગ્નસંબંધી કેટલોક શાસ્ત્રાર્થ. ॥

૪૩ ભાવાર્થ—કન્યાદાન આપનારે ઉપવાસ કરી જમેલા વરને
કન્યાદાન આપવું. તેજ પ્રમાણે જનોઇ દેતી વખતે—ગાયત્રીમંત્રનો
ઉપદેશ આપનાર ગુરૂએ જમેલા બટુકને ગાયત્રીમંત્ર આપવો, કોઈ
પણ શુભકાર્યોમાં ગણપતિનું સ્થાપન (કાર્યનો આરંભ) થયા પછી
પોતાના નજીકના ગોત્ર (પિતૃઓ) માં કોઇને ત્યાં જન્મનું કે મર-
ણનું મુંતક આવ્યું હોય તો પણ જે શુભકાર્યનો આરંભ કર્યો હોય,
તે કાર્ય વિધિપ્રમાણે સંપૂર્ણ કરવું, પરંતુ જમવાની રસોઇ પર-
ગોત્રિએ કરવી,

॥ કાર્યના આરંભ કરવાના દિવસો ॥

યજ્ઞનું કામ યજ્ઞના મુદૂર્ત પહેલાં ૨૧ દિવસથી આરંભવું, તેજ
પ્રમાણે વિવાહનો આરંભ ૧૦ દિવસ પહેલાં, મુંડન અને જનોઇના
આરંભ ૩ દિવસો પહેલાં કરવો,

નોશ્રાદ્ધં ક્ષયદર્શનૈત્યકમધીતિ શીતલાપ્સ્વાપ્લુતિં

સીમાસિંધ્વતિપાત મેકંકુલજાઃ સવ્યાતિપાતં ક્વચિત્ ।

ઉત્થાપાવધિ મંદપસ્ય સશરાગાન્દોર્વિપષ્ઠે સમે—

નદ્યુત્થાપ્યો ન ગૃહોદ્વહૌ સહજયો સ્તુલ્યક્રિયાબ્દાન્તતઃ ॥૪૪॥

અન્વય—ક્ષયદર્શનૈત્યકમ્ શ્રાદ્ધમ્ અધીતિમ્ શીતલાપ્સુ
આપ્લુતિમ્ સીમાસિંધ્વતિપાતમ્ સવ્યાતિપાતમ્ એકકુલજાઃ મંદપસ્ય
ઉત્થાપાવધિ ક્વચિત્ નો કુર્યુઃ સઃ શરાગાન્દોઃ વિપષ્ઠે સમેન્દિ
ઉત્થાપ્યઃ અબ્દાન્તતઃ સહજયોઃ તુલ્યક્રિયા ગૃહોદ્વહૌ ન ॥ ૪૪ ॥

અન્વયાર્થ—ક્ષયદર્શનૈત્યકમ્ શ્રાદ્ધમ્ ક્ષયશ્રાદ્ધ, અભાસનું શ્રાદ્ધ, નિત્ય-
શ્રાદ્ધ, અધીતિમ્ અભ્યાસ, શીતલાપ્સુ ઠંડા પાણીમાં, આપ્લુતિમ્ નહાવું,
સીમાસિંધ્વતિપાતમ્ સીમાડા અને નદીનું ઉદ્બંધન, સવ્યાતિપાતમ્ અપ-
સવ્ય, એકકુલજા એક કુલમાં ઉત્પન્ન થયેલાઓએ, મંદપસ્ય માંડવોને ઉત્થા-
પાવધિ ઉઠાવતા સુધીમાં, ક્વચિત્ કોઈ વખત, નો કુર્યુઃ ન કરવાં, સઃ
માંડવો, શરાગાન્દોઃ પાંચમે અને સાતમા દિવસે, વિપષ્ઠે ૬ થી રહિત, સમેન્દિ
બેકી દિવસે, ઉત્થાપ્યઃ ઉપાડવો, અબ્દાન્તતઃ એક વર્ષની અંદર, સહજયોઃ
એક ઉદરથી ઉત્પન્ન થયેલાને, તુલ્યક્રિયા સરખી ક્રિયા, ગૃહોદ્વહૌ અને તે
બંનેનું એક ઘેર સગન ન ન કરવું, ॥ ૪૪ ॥

॥ ત્યાં સુધી મંડપનું ઉત્થાપન કર્યું (માંડવો વધાવ્યો) ન હોય

ત્યાં સુધી એક કુલમાં ઉત્પન્ન થયેલા પિતૃઓએ

ન કરવાનાં કામો બાબત. ॥

૪૪ ભાવાર્થ—ગુજરાતી ગયેલા કોઈ પણ પિતૃનું માસિકશ્રાદ્ધ,
તેમજ અમાસે થતું (દર્શ) શ્રાદ્ધ, નિત્યશ્રાદ્ધ, (નિત્યતર્પણ),
અભ્યાસ કરવો ટાઢા પાણીથી નહાવું, સીમાડાનું ઓળંઘવું, મોટી-
મુસાફરી, સમુદ્રની મુસાફરી, તેમજ જેમાં મોટી સિંધુ જેવી નદીઓ
ઓળંઘાતી હોય, તેવી મુસાફરી, અપસવ્ય, (કંઈ પણ મરેલા
પિતૃનું શ્રાદ્ધકર્મ) એ સર્વે બાબતો ત્યાં સુધી મંડપ ઉત્થાપન કર્યું
ન હોય, ત્યાંસુધી વરકન્યાના દરેક પિતૃઓએ પણ કરવી નહિં,

॥ મ'ઉપનું' ઉત્થાપન. ॥

વિવાહના દિવસ પછી છઠ્ઠા શિવાયના બેટી દિવસોમાં, અને પાંચમે કે સાતમા દિવસે મ'ઉપનું ઉત્થાપન કરવું, અને વિવાહ પછીના એક વર્ષમાં, એક માતાના ઉદરથી જન્મેલા, બે ભાઈઓના કે બે બહેનોના એકજ ઘરમાં વિવાહ કરવો નહિ, તેમજ એક વર્ષમાં-મુંડન કે જનોઈ પણ દેવી નહિ, આ વર્ષ ચૈત્રમાસથી લેવાનું છે,

उद्वाहव्रतचूडके ऽद्भदलतत्खंडं तिलैः स्तर्पणं

श्राद्धं पिंडयुतं महालयगयापित्र्यं विना नाचरेत् ।

पूर्वं सप्तपदीविधे रधिगते दोषे वरे वा मृते

देयाऽन्यत्र विवाहितापि च बलाद्या विद्वयोनिर्न चेत् ॥ ૪૫ ॥

અન્ય—ઉદ્વાહવ્રતચૂડકે અદ્ભદલતત્ત્વંદં મહાલયગયાપિ-
ત્ર્યમ્ વિના તિલૈઃ તર્પણમ્ પિંડયુતમ્ શ્રાદ્ધમ્ ન આચરેત્ સપ્તપદી-
વિધેઃ પૂર્વમ્ દોષે અધિગતે વા વરે મૃતે (સતિ) (ચ) બલાત્
વિવાહિતા અપિ યા વિદ્વયોનિઃ ન ચેત્ અન્યત્ર દેયા ॥ ૪૫ ॥

અન્યયાર્થ—ઉદ્વાહવ્રતચૂડકે જન, જનોઈ, અને ચૌલકર્મમાં. અદ્ભદ-
લતત્ત્વંદમ્ ૧ વર્ષ-૬ માસ, અને ૩ માસ મુધી, મહાલયગયાપિત્ર્યમ્ વિના
મહાલયશ્રાદ્ધ-ગયાશ્રાદ્ધ-ને માતાપિતાના શ્રાદ્ધવિના તિલૈઃ તથાવડે, તર્પણમ્
તર્પણ; પિંડયુતમ્ પિંડયુક્ત, શ્રાદ્ધમ્ શ્રાદ્ધ; ન આચરેત્ ન કરવું, સપ્તપદી-
વિધેઃ પૂર્વમ્ સપ્તપદી કયા પહેલાં, દોષે દોષ, અધિગતે જણાયો હોય, વા
અથવા, વરે વર મૃતે (સતિ) મરણ પામ્યો હોય તો, (ચ અને) બલાત્
જસાત્કારથી, વિવાહિતા અપિ પરણાવેલી હોય તોપણ, યા જે સ્ત્રી, વિદ્વ-
યોનિઃ વિદ્વયોનિ, ન ચેત્ ન યથ હોય તો, અન્યત્ર બીજાને, દેયા આપવી ॥ ૪૫ ॥

૪૫ ભાવાર્થ—વિવાહ, જનોઈને, મુંડન, એ ત્રણ કામો કયાં
પછી અનુક્રમે ૧ વર્ષ ૬ માસ, ને ૩ માસ, મુધી તલ લેઈને તર્પણ
કરવું નહિ, પિંડ યુક્તવા જેવું શ્રાદ્ધ કરવું નહિ, પરંતુ ૬૨ વર્ષે
બાહરવા વહી (શ્રાદ્ધપક્ષ)માં આવતું પિતૃશ્રાદ્ધ, ગયાશ્રમાં યતું
શ્રાદ્ધ, અને માતાપિતાનું સમિક (સંવત્સરી) શ્રાદ્ધ, કરવામાં હોય નથી.

સપ્તમીનો, વિધિ થતા પહેલાં, વરમાં કોઈ પણ જાતનો મોટો દોષ^૧ જણાતો હોય, અથવા તેનું મરણ થાય તો તે કન્યાને જીજ્ઞ વર સાથે પરણાવવી, તેમજ બહાત્કારથી કન્યાની સાથે લગ્ન કરવામાં આવ્યું હોય તો જ્યાં સુધી તે કન્યાને વરે લોગવી ન હોય. ત્યાં સુધી તે કન્યા જીજ્ઞ વર સાથે પરણાવી શકાય છે,

અસ્ત્રીકૈઃ કુશહેમરૌપ્યરચિતા તામ્રી ચ વિપ્રાદિભિ-

ભાર્યા વા નિલિલૈઃ સુવર્ણરચિતા ધર્માય ધાર્યા ધુષૈઃ ।

મંદારાર્કદિનેંઽવ્યુપાગ્રિફણિમં ભદ્રાતિથિશ્ચે દિહો-

દ્વૈતા સા વિપકન્યકાપિ તનુગૌ સૌમ્યૌ રિપુક્ષેત્રગૌ ॥ ૪૬ ॥

एकः क्रूर इहोद्भवाप्यथतनौ सौरी रविः पुत्रगो

धर्मस्थो धरणीसुतो यमपरो योगोऽपि तज्જાવિપમ્ ।

मूलाद्यविपदोद्भवा श्वशुरमहंत्यत्रये तत्स्त्रियं

ज्येष्ठात्ये पतिपूर्वजं द्विपचतुर्थे देवरं हंति च ॥ ४७ ॥

અન્વય—અસ્ત્રીકૈઃ વિપ્રાદિભિઃ કુશહેમરૌપ્યરચિતા ચ તામ્રી વા નિલિલૈઃ ધુષૈઃ સુવર્ણરચિતા ભાર્યા ધર્માય ધાર્યા, મંદારાર્કદિને અવ્યુપાગ્રિફણિમમ્ ચ ભદ્રા તિથિઃ ચેત્ત્વ ઇહ ઉદ્ભૂતા સા વિપકન્યકા, રિપુક્ષેત્રગૌ સૌમ્યૌ તનુગૌ ચેત્ત્વ અપિ (વિપકન્યકા) ॥ ૪૬ ॥

—एकः क्रूरः (रिपुक्षेत्रगः तनुगः) इह उद्भवा अपि अथ तनौ सौरिः रविः पुत्रगः धरणीसुतः धर्मस्थः अयम् अपरः योगः

૧—कारिकानिवंधे-अंधोमूकः क्रियाहीनश्चापस्मारी नपुंसकः ।

दूरस्थः पतितः कुप्री दीर्घरोगी वरो न सत्

मूलनिर्धन दूरस्थ शूरमोक्षामिलापिणाम् ।

त्रिगुणाधिकवर्षाणां न देया जात कन्यका

અર્થ—આંધળો, મુંગો, ક્રિયાહીન, અપરમારક (દેશ) રોગવાળો, નપુંસક, દૂર દેશવર રહેતો હોય, ભદ્ર થઈ અપેક્ષા હોય, કુદરોગવાળો (કાઠીઓ) લાંબા વખતનો રોગી, મૂર્ખ, દરિદ્રી, લડાક, વેરાગી, અને ત્રણ વર્ષા અધિક વર્ષાવાળો હોય, તો તેના પુરૂષને કન્યા આપવી નહિ,

તજ્જાવિપમ્ (જ્ઞેયા) મૂલાદ્યત્રિપદોદ્ભવા શ્વશુરમ્, અહંત્યત્રયે
તત્ત્વિયમ્, જ્યેષ્ઠાન્ત્યે પતિપૂર્વજમ્ ચ દ્વિપચતુર્થે દેવરમ્ હન્તિ॥૪૭॥

અન્યવાર્થ—અસ્ત્રીકૈઃ સ્ત્રી-પિનાના, વિપ્રાદિભિઃ બ્રાહ્મણાદિ વર્ણોએ
કુદા દર્ભ, હેમ સોનું, રૌપ્યરચિતા રૂપાની બનાવેલી, ચ અને, તામ્રી તાંબાની
વા અથવા, નિલિલૈઃ બ્રાહ્મણાદિ વર્ણોએ, સુવર્ણરચિતા સોનાની બનાવેલી
માર્યા, સ્ત્રી, ત્રુષૈઃ વિદ્વાનોએ, ધર્મીય ધર્મકાર્ય કરવા માટે, ધાર્યા ધારણ કરવી,
મન્દારાર્કદિને શનિ, મંગલ ને રવિવારે, અંબુષ શતભિષા, અગ્નિ કૃત્તિકા,
ફાળિમમ્ આશ્લેષા નક્ષત્ર હોય, ચ અને, મદ્રાતિથિઃ બદ્રાતિથિ હોય, ચેત
તો, ૬૬ એ યોગોમાં, ઉદ્ભૂતા ઉત્પન્ન થયેલી, સા તે વિપકન્યકા વિપકન્યા
જાણવી, રિપુક્ષેત્રગૌ શત્રુના ધરમાં ગયેલા, સૌમ્યૌ એ શુભગ્રહો, તનુગૌ લગ્નમાં
હોય, ચેત તો, અપિ પણ, (વિપકન્યકા) વિપકન્યાયોગ જાણવો, ॥ ૪૬ ॥

—एकः એક, કૂરઃ કૂર ગ્રહ, (રિપુક્ષેત્રગા તનુગઃ) શત્રુની રાશિને
પામેલો ગ્રહ લગ્નમાં હોય તો, ૬૬ એ યોગમાં, ઉદ્ભવા ઉત્પન્ન થયેલી, અપિ
પણ વિપકન્યા જાણવી, અથ હવે, તનૌ લગ્નમાં, સૌરિઃ શનિ, રવિઃ સૂર્ય
પુત્રગઃ પાંચમે હોય, ઘરણીસુતઃ મંગલ, ધર્મસ્થઃ નવમે હોય તો, અયમ્
એ, અપરઃ બીજો, યોગઃ યોગ છે, તજ્જા તેમાં ઉત્પન્ન થયેલી, વિપમ્ વિપકન્યા,
(જ્ઞેયા) જાણવી, મૂલાદ્યત્રિપદોદ્ભવા મૂલના આદિ ત્રણ ચરણમાં ઉત્પન્ન
થયેલી, શ્વશુરમ્ સાસરાને, અહંત્યત્રયે અશ્લેષાના છેલા ત્રણ ચરણમાં જન્મેલી,
તત્ત્વિયમ્ માસુને, જ્યેષ્ઠાન્ત્યે જ્યેષ્ઠાના છેલા ચરણમાં, પતિપૂર્વજમ્ જેકોને,
ચ અને, દ્વિપચતુર્થે વિશાખાના ચોથા ચરણમાં જન્મેલી, દેવરમ્ દીવરને,
હન્તિ નાશ કરે છે, ॥ ૪૭ ॥

૪૬-૪૭ બાવાર્થ—વિવાહ વિગેરે દરેક ધર્મકાર્યોના વિધિ—સ્ત્રી
સાથેજ કરવાનો શાસ્ત્રમાં કહેલો છે, પરંતુ જેને સ્ત્રી ન હોય, એવા
પુરુષના હાથે તે કાર્ય કરવાનું હોય ત્યારે, બ્રાહ્મણાદિ વર્ણો અનુક્રમે,
દર્ભ, સોનું, રૂપું, તાંબુ, એ ચાર જાતની સ્ત્રીયો કરી પોતાની પાસે
રાખી તે ધર્મકાર્ય કરવું, અથવા બ્રાહ્મણાદિ દરેક વર્ણો સોનાની સ્ત્રી
કરીને પણ પાસે રાખી ધર્મકાર્ય કરી શકાય છે,

॥ વિપકન્યાયોગો ॥

૧—૨, ૭, ૧૨, એમાંની કોઈ પણ નિધિ, સૂર્ય, મંગલ,
કે શનિ, એમાંનો કોઈ પણ વાર, કૃત્તિકા, આશ્લેષા, ને શતભિષા,

એમાંનું કોઈ પણ નક્ષત્ર, એ પ્રમાણે તિથિ, વાર, અને નક્ષત્ર, એમાંનો કોઈ પણ તિથિ, વાર, ને નક્ષત્ર, સાથે હોય, ને છોકરીનો જન્મ થયો હોય તો,

૨—જે શુભઅહો જન્મલગ્નમાં પોતાની શત્રુની રાશિના થઈને બેઠા હોય તો,

૩—એક પાપઅહ શત્રુની રાશિનો થઈ, લગ્નમાં બેઠા હોય તો,

૪—લગ્નમાં શનિ, પાંચમે સૂર્ય, અને નવમે મંગલ, એ પ્રમાણે, ત્રણ સ્થાનોમાં કહેલા, ત્રણ અહો હોય તો, આ ચાર પ્રકારે વિષકન્યાનો યોગ જાણવો, એવા યોગમાં જન્મેલી કન્યા સાથે લગ્ન કરવું નહિ, કારણ કે તે સ્વામીનું મરણ કરે છે,

॥ મૂલાદિ નક્ષત્રોમાં જન્મેલી કન્યાથી થતું અશુભ ફલ. ॥

મૂલ નક્ષત્રના પહેલા ત્રણ ચરણોમાં, જન્મેલી કન્યા સાસરાને, અને આશ્લેષાના છેલા ત્રણ ચરણમાં જન્મેલી કન્યા સાસુને, જ્યેષ્ઠાના છેલા ચરણમાં, જન્મેલી કન્યા જેઠને, અને વિશાખાના ચોથા ચરણમાં, જન્મેલી કન્યા દીયરને, મરણ કરનારી થાય છે, તે નક્ષત્રના કહેલા ચરણો શિવાયના બીજા ચરણો દોષવાલા જાણવા નહિ,

एवं ना युवते रभाव इह नो दोषो नु रेतत्फलं

मौज्यूर्ध्वं न वदन्ति केचिदपि पैत्र्याद्ये फलं मूलवत् ।

नोद्वाहौ सहजातयो रुपृतुषु नोद्वाहाद्व्रतं नो पुमु-

द्राहा त्रुयुद्धनं न मंगलविधे मुंडं त्रिशुभ्येषु न ॥ ૪૮ ॥

અન્વય—एवम् ना युवते: (हन्ति) इह अभावे नो दोषः नु: मौज्यूर्ध्वम् एतत् फलम् न वदन्ति केचित् पैत्र्याद्ये अपि मूलवत्-फलम् सहजातयो: त्रुपृतुषु उद्वाहौ न उद्वाहात् व्रतम् नो पुमुद्राहात् रुयुद्धनम् नो मंगलविधे: मुंडम् न एषु त्रिशुभी न ॥ ૪૮ ॥

અન્વયાર્થ—एवम् એ પ્રમાણે, ના પુરૂષ, યુવતે: કન્યાના સંજ્ઞાથીને (हन्ति) નાશ કરે છે. इह એમાં અભાવે તેઓનો અભાવ હોય તો, નો दोष: દોષ નથી, नु: પુરૂષને, मौज्यूर्ध्वम् મોજ્યર્ધન થયા પછી, एतत् ફલમ

એ ફલ, ન વદન્તિ કહેતા નથી, કેચિત્ કેટલાક આચાર્યો, વૈજાદ્યે મધાના પહેલા ચરણમાં, અપિ પણ, મૂલવત મૂલ નક્ષત્રની માફક; ફલમ્ ફલ કહે છે, સહજાતયોઃ એક ઉદરથી ઉત્પન્ન થયેલાં, ઝૂતુપુ ત્રણ રૂપ સુધી, ઉદ્વાહૌ લગ્ન, ન ન કરવું, ઉદ્વાહાત્ વિવાહ પછી, વ્રતમ્ વ્રતમધ, નો ન કરવું, પુમ્-દ્વાહાત્ પુરુષનું લગ્ન થયા પછી, રુદ્રહનમ્ કન્યાનું લગ્ન નો ન કરવું, મંગલવિધેઃ લગ્ન થયા પછી, મુંડમ્ ચૌલ, ન ન કરવું, ણ્ણ એ ત્રણ રૂપ સુધીમાં ત્રિશુભી ત્રણ શુભ કાર્યો, ન ન કરવાં, ॥ ૪૮ ॥

૪૮ ભાવાર્થ—જેમ ઉપલા નક્ષત્રોમાં જન્મેલી કન્યા, વર તરફના સગાંનો નાશ કરે છે, તેજ પ્રમાણે તે નક્ષત્રોમાં વરનો જન્મ થયો હોય તો કન્યા તરફના તે તે સગાંનો નાશ કરે છે. તેમાં જેઠને દીયરના ઠેકાણે, મોટો અને નાનો સાળો લેવો, આ પ્રમાણે પુરુષને માટે આ અધિકારનો વિશેષ મત છે, અને કેટલાક વિદ્વાનો જનોઈ દીધા પહેલાજ પુરુષને તે ફલ કહે છે, અને શૂદ્રને જનોઈ દેવાનો અધિકાર ન હોવાથી હુમ્મેશાં ફલ આપે છે, પરંતુ જેને સાસુ સસરા વિગેરે ન હોય, તો તેને નક્ષત્રોથી થતા દોષો સમજવા નહિ, મૂલ નક્ષત્રના પહેલા ત્રણ ચરણોમાં સાસરાને જેમ મારતા થાય છે, તેમ મધાના પહેલા ચરણનું પણ તેજ ફલ બાણવું, જે ભાઈઓ, જે ખંડેનો, અથવા ભાઈખંડેન, અને ખંડેનભાઈ, જેઓ એક માતાથી જન્મેલાં છે, તેઓમાંના એકનું લગ્ન થયા પછી, બીજા ૬ માસ સુધી, બીજા ભાઈનું કે ખંડેનનું લગ્ન કરવું નહિ, તેમજ એકનું લગ્ન ગયા પછી, ૬ માસ સુધી, બીજા ભાઈને જનોઈ પણ દેવી નહિ, તેમજ મુંડન પણ કરાવવું નહિ,

નો જ્યેષ્ઠાલ્લપુ કાલરુદ્ધત ક્રતે કાત્યાયનો મુંડનં

ચૌલં પ્રાહ ન મેલલે ત્યુભયતઃ કાર્યા વિવાહાદિયમ્ ।

ખેદે ડ્વદસ્ય ચ સંકટે વિતનુયાત્પૂર્વોદિતં મંગલં

વેદાહાંતરિતે દિનવ્યવહિતે નયા નમેનાપિ વા ॥ ૪૯ ॥

અન્ય—જ્યેષ્ઠાન્ કાલરુદ્ધતઃ ક્રતે લપુ નો કાત્યાયનઃ મુંડનમ્ ચૌલમ્ પ્રાહ મેલલા ન ઇતિ વિવાહાન્ ડમયતઃ ઇયમ્ કાર્યા

(શતિ પ્રાહ) સંકટે અંદસ્ય ભેદે ચ વેદાહાન્તરિતે દિનવ્યવહિતે વા
નચા નગેન (વ્યવહિતે) પૂર્વોદિતમ્ મંગલમ્ વિતનુયાત્ ॥ ૪૯ ॥

અન્વયાર્થ—જ્યેષ્ઠાત્ મોટું મંગલકાર્ય થયા પછી, કાલરુદ્ધતઃ ઋતે
ગર્ભાધાનાદિ જેવા કામચિના, લઘુ નાનું મંગલકાર્ય નો ન કરવું, કાત્યાયનઃ
કાત્યાયનરૂપિ મુંડનમ્ મુંડનને, ચૌલમ્ ચૌલ, પ્રાહ કહે છે, મેલલા ન વ્રતબંધ
કહેતા નથી, इति એ પ્રકારે, વિવાહાત્ વિવાહથી, उभयतઃ આગલ પાછળ,
इयम् મૌંશ (વ્રતબંધ), કાર્યા કરવી, (इति પ્રાહ) એ પ્રમાણે કહે છે,
સંકટે સંકટ હોય તો, અંદસ્ય ભેદે વર્ષ બદલાવું હોય તો, ચં અને વેદાહા-
ન્તરિતે ૪ દિવસના વ્યવધાનમાં, દિનવ્યવહિતે ૧ દિવસના અંતરમાં વા
અથવા, નચા નદીવડે નગેન પર્વતવડે, (व्यवहिते) વ્યવધાન હોય તો, પૂર્વો-
દિતમ્ પ્રથમ કહેલું, મંગલમ્ મંગલકાર્ય, વિતનુયાત્ કરવું, ॥ ૪૯ ॥

૪૯ ભાવાર્થ—એક મોટું શુભ કામ કર્યા પછી, બીજાં નાનાં
શુભ કામો, ૬ માસ સુધી કરવાં નહિ, પરંતુ ગર્ભાધાનાદિ સંસ્કારો
૬ માસની અંદર કરવા માટે હોય નથી, કાત્યાયનમુનિ ચૌલને મુંડન
કહે છે, વ્રતબંધ કહેતા નથી, તેમના મતથી વિવાહ પહેલાં ૬ માસ
અને પછી ૬ માસ બાંદ કરી શકાય છે, પરંતુ ૬ માસ સુધી રહી
શકાતું ન હોય, અને કરવાની આવશ્યકતા હોય, એવા સંકટ વખતે
વર્ષના ઉતર્યા પછી કરવામાં હોય નથી, તેથી પણ વિશેષ જરૂર
હોય તો ચાર દિવસ ગયા પછી—તેમ પણ બનતું ન હોય તો ૧ દિવસ
પછી, અને તેમ પણ ન બને તો એકજ દિવસમાં—નદીના બુદ્ધા બુદ્ધા
કિનારા ઉપર બે કાર્યો સાથે કરવાં, અથવા પર્વતની આગલ પાછલ
બે કામો કરવાં.

ચ્યવનઃ—આદૌ ચૌલં તતો મૌંજી વિવાદ્ય શુભપદઃ ।

માતૃભેદે વૃષૈરુક્તો માતૃરૈવયે ન કર્હિચિત્ (૧૧૪)

અર્થ—પહેલાં ચૌલ; પછી જનોઈ, અને ત્યાર પછી વિવાહ કરવાથી
શુભ ફલ મળે છે, માતા બુદ્ધી હોય તો બે બાલકોને સાથે, વિવાહાદિ સંસ્કારો
ચર્ચ શંકે છે, એક હોય તો, સાથે કદાપિ ચર્ચ શકતું નથી, (૧૧૪)

૧—અહિં આગલ ચૈત્રમાસથી બેસતું વર્ષ જાણવું, એટલે એક મંગલ-
કાર્ય, ચૈત્ર મહિનાના પહેલાં માસ, અગર કાગણ, જેવા કોઈ પણ માસમાં થયું-
હોય, અને બીજું શુભકાર્ય ચૈત્રમહિનામાં કરવું હોય તો તે યથ શંકે છે,

(નાનાં અને મોટાં શુભ કામો)

સારસમુચયે—ચૂડાકેશાંતસીમંતવિવાહોપનયાન બુધાઃ ।

ગુરુમંગલમિત્યાહુ સ્તદન્યલ્લઘુ મંગલમ્ (૧૧૫)

અર્થ—વિદ્વાનો, મુંડન, કેશાન્ત, વિવાહ, અને જનોબને મોટાં શુભકાર્ય કહે છે, તે શિવાયનાં કાર્યોને નાનાં શુભકાર્ય કહે છે, (૧૧૫)

एकाहेपि जनाश्रयांतर इहेदं तारतम्याद्बुधै-

योज्यं नो यमयो निषिद्धमनयो रेकत्र कार्यं जगुः ।

नैकस्मै दुहितृद्वयं सहजयो नैकोद्भवे कन्यके

दद्याद्दुद्वहनं मिथो न तनुयात्कुर्यादसंपद्यदः ॥ ५० ॥

અન્વય—एकाहे-અપિ: જનાશ્રયાન્તરે (કુર્યાત્)-૩૬ ૩૬મ્ બુધૈ: તારતમ્યાત્ યોજ્યમ્ યમયો: નો નિષિદ્ધમ્ અનયો: એકત્ર કાર્યમ્ જગુ: એકસ્મૈ દુહિતૃદ્વયમ્ નો દદ્યાત્ સહજયો: એકોદ્ભવે કન્યકે ન મિથઃ ઉદ્વહનમ્ ન તનુયાત્ અદઃ અસંપદિ કુર્યાત્ ॥૫૦॥

અન્વયાર્થ—एकाहे અપિ એક દિવસમાં પણ, જનાશ્રયાન્તરે મંડપ બુદ્ધો હોય તો (કુર્યાત્ કરવું), ૩૬ એમાં, ૩૬મ્ વપોદિ બાબત, બુધૈ: વિદ્વાનોએ, તારતમ્યાત્ બરાબર ચતુરાધી, યોજ્યમ્ જોડવું, યમયો: સાથે જન્મેલાઓને, નો નિષિદ્ધમ્ નિષિદ્ધ નથી, અનયો: સાથે જન્મેલાઓને, એકત્ર એકજ ક્રેડાણે, કાર્યમ્ કાર્ય, જગુ: કહે છે, એકસ્મૈ એક વરને, દુહિતૃદ્વયમ્ બે છોકરીઓ, નો દદ્યાત્ આપવી નહિ, સહજયો: સહોદર બે બાળ્યોને, એકોદ્ભવે એકજ ઉદરથી જન્મેલી, કન્યકે બે કન્યાઓ, ન ન આપવી, મિથઃ પરસ્પર, ઉદ્વહનમ્ વિવાહ, ન તનુયાત્ ન કરવો, અદઃ આ સર્વ, અસંપદિ સંકટના સમયમાં, કુર્યાત્ કરવું, ॥ ૫૦ ॥

૫૦ ભાવાર્થ—નદીનું અંતર કે પર્વતનું અંતર પણ બની શકતું ન હોય તો, તે સહોદરોના કાર્યના મંડપો બુદ્ધ બુદ્ધ કરવા, ને સહોદર સાથે (જોડીતાં) જન્મેલાં હોય તો ઉપર કહેલા દોષો-માંથી કોઈ પણ દોષ તેઓને લાગુ પડતો નથી, એક વરને સગી બે પહેનો-પરણાવવી નહિ, તેમજ સહોદર ભાઈઓને સહોદરી બે પહેનો-પરણાવવી નહિ, કે એકબીજાની પરસ્પર કન્યા લેવી ને દેવી કે જેને

સાદુ કહે છે, તે પણ કરવું નહિ, પરંતુ સંકટ હોય, કન્યાને વર ન મલતો હોય, તેમજ વરને કન્યા ન મલતી હોય, તો તેવા પ્રસંગે કરવામાં હરકત નથી,

નોદ્ધાહં સતિ નિશ્ચયેપિ જગદુઃ પિત્રોઃ સપિત્રોઃ સ્ત્રિયાઃ

મૂનો ભ્રાતૃ રનૂદિતસ્વસુરમ્ ત્ક્રાંતૌ પિતૃવ્યસ્ય ચ ।

અન્યે સ્વાન્વયજાત્યયેઽપિ જનકાંવાસ્ત્રીસુતાન્યાત્યયે—

વદાર્દ્ધાર્દ્ધદલાંતરે વિદધતે હેરંવશાંત્યા ક્વચિત્ ॥ ૫૧ ॥

અન્વય—નિશ્ચયે સતિ અપિ સપિત્રોઃ પિત્રોઃ સ્ત્રિયાઃ મૂનોઃ

ભ્રાતૃઃ અનૂદિતસ્વસુઃ ચ પિતૃવ્યસ્ય અમૃત્ક્રાંતૌ ઉદ્દાહમ્ ન જગદુઃ
અન્યે સ્વાન્વયજાત્યયે અપિ જનકાંવાસ્ત્રીસુતાન્યાત્યયે અવ્દાર્દ્ધાર્દ્ધ-
દલાંતરે ક્વચિત્ હેરંવશાંત્યા વિદધતે ॥ ૫૧ ॥

અન્વયાર્થ—નિશ્ચયે નિશ્ચય, સતિ અપિ જતાં પણ, સપિત્રોઃ માતાના અને પિતાના માઆપ સાથે, પિત્રોઃ માઆપનું, સ્ત્રિયાઃ સ્ત્રીનું, સૂનોઃ પુત્રનું, ભ્રાતૃઃ ભાઈનું, અનૂદિતસ્વસુઃ પરણ્યા વિનાની બહેનનું, ચ અને, પિતૃવ્યસ્ય કાકાનું, અમૃત્ક્રાંતૌ મરણ થાય તો, ઉદ્દાહમ્ વિવાહ, ન જગદુઃ કહેલો નથી, અન્યે બીજા આચાર્યો, સ્વાન્વયજાત્યયે અપિ પિતાના વંશમાં કાઠીનો નાશ થયો હોય તો પણ લગ્ન ન કરવું, જનકાંવાસ્ત્રીસુતાન્યાત્યયે પિતા, માતા, સ્ત્રી, પુત્ર, અને બીજાના મરણમાં, અવ્દાર્દ્ધાર્દ્ધદલાંતરે ૧ વર્ષ, ૬ માસ, ૩ માસ, ૧૫ માસ, અને તેનું અર્ધ ૨૩ દિવસ એ પ્રમાણે અંતરથી, ક્વચિત્ કાઈ સંકટ વખતે, હેરંવશાંત્યા ગણપતિની પૂજાથી શાન્તિ કરીને, વિદધતે વિવાહ કરે છે, ॥ ૫૧ ॥

૫૧ ભાવાર્થ—આપ, દાદો, બાપની મા, પોતાની મા, માનો આપ, માની મા, સ્ત્રી, પુત્ર, ભાઈ, પરણ્યા વિનાની બહેન, અને કાકો, એ સર્વેમાંથી કોઈનું પણ મરણ થાય ને લગ્ન કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હોય તો પણ ૬ માસ સુધી લગ્ન કરવું નહિ, કેટલાક આચાર્યો કહે છે કે. પોતાના નજીક પિતૃઓમાં કોઈનું પણ મરણ થાય તો વિવાહ કરવો નહિ, પણ કરવાની બહુ જરૂર હોય, એવા સંકટમાં માતા મરણથી ૬ માસ, સ્ત્રીના મરણથી ૩ માસ, પુત્રના મરણથી

૧॥ માસ, અને પોતાના પિતૃમાંથી કોઈ પણ માણસનું મરણ થાય
તો ૨૩ દિવસ પછી ગણપતિની પૂજા કરીને વિવાહ કરવો,

ભ્રાતૃશ્વાત્મજવદ્ભયેऽતિસમયે પિત્રો મૃતેઃ સંશયે

નાન્યેષાં પ્રતિકૂલમામયિવિસ્તારાદ્ગતાનામપિ ।

આતુર્યા નૃતનૃક્રિયાનભિભવે નાંદીમુખં નાચરે—

ત્રો કુર્યાજ્જ્વરિતસ્ય મંગલમતિવ્યાધ્યુદ્ભવે નિશ્ચયમ્ ॥ ૫૨ ॥

અન્વય—ભ્રાતૃઃ (મૃતે સતિ) આત્મજવત્, મયે (સતિ)
અતિસમયે (સતિ) પિત્રોઃ મૃતેઃ સંશયે (સતિ) અન્યેષામ્ પ્રતિ-
કૂલં ન (સ્યાત્) આમયિવિસ્તારાદ્ગતાનામ્ અપિ (પ્રતિકૂલં ન
સ્યાત્) આતુર્યાત્ નૃતનૃક્રિયાનભિભવે (સતિ) નાંદીમુખં ન આચ-
રેત્, જ્વરિતસ્ય (મંગલં) નો કુર્યાત્, અતિવ્યાધ્યુદ્ભવે (સતિ)
નિશ્ચયમ્ મંગલમ્ (ન કુર્યાત્ ॥ ૫૨ ॥

અન્યયાર્થ—ભ્રાતૃઃ ભાઈનું, (મૃતે સતિ) મરણ હોય તો, આત્મજ-
વત્ પુત્રની માફક, પ્રતિબંધ છે, મયે (સતિ) બધા હોય, અતિસમયે (સતિ)
ધણી વખત થયો હોય, પિત્રોઃ માતાપિતાના, મૃતેઃ મરણની, સંશયે (સતિ)
શંકા હોય તો, અન્યેષામ્ માતા, પિતા, શિવાયના બીજા માણસોના મરણથી,
પ્રતિકૂલં પ્રતિબંધ, ન (સ્યાત્) નથી, આમયિ રોગો, વિસ્તૃત ઉદારીન,
આગદ્ગતાનામ્ દૂર ગએલાઓના મરણથી, અપિ પણ, (પ્રતિકૂલં ન સ્યાત્)
પ્રતિબંધ નથી, આતુર્યાત્ મૂલ પુરંપથી ચોથા પુરંપ મુખીમાં, નૃતનૃક્રિયા
નભિભવે (સતિ) મરણ પામેલા પુરંપની ક્રિયાનો અભાવ હોય તો, નાંદી-
મુખમ્ નાંદીશ્રાવ, ન આચરેત્ કરવું નહિ, જ્વરિતસ્ય ત્વરવાળાને, (મંગલં)
મંગલકાર્ય, નો કુર્યાત્ કરવું નહિ, અતિવ્યાધ્યુદ્ભવે (સતિ) ધણી વ્યાધિ-
વાળો હોય તો, નિશ્ચયમ્ નિશ્ચય, મંગલં મંગલકાર્ય, (ન કુર્યાત્) કરવું નહિ,

૫૨ ભાવાર્થ—તેમ પુત્રના મરણથી—૧॥ માસ ત્યાગ કરવો
કહેલો છે, તેમજ ભાઈના મરણમાં પણ સમજવું, અને કોઈ પણ
જાતનું સંકટ હોય, માળાપ મરી જવાની શંકા હોય, તો તેવી વખતે
લગ્ન કરવું નહિ, પરંતુ માળાપ શિવાયના પોતાના નજીકના પિતૃ-

૧—જ્યોતિઃમાર્ગે-દુકાલ-અને દેશનો ભંગ-થવાનો હોય તો પણ લગ્ન
કરવું નહિ.

ઓમાં, કોઈના મરણની શંકા હોય, તો લગ્ન બંધ રાખવું નહિ, માટે રોગી, અને વિરક્ત હોય તો, બંધ રાખવું, અને દૂર ગયેલા કોઈ પણ પોતાના સગાંનું મરણ થયું હોય તો કરવું, જેનું લગ્ન કરવું છે, તે મનુષ્યથી ગણતાં ચાથી પેઢી સુધીમાંનું, કોઈ પણ મરી જાય, અને તેની ક્રિયા કોઈ પણ કારણથી થઈ ન હોય તો નાંદીશ્રાદ્ધ કરવું નહિ, શરીરમાં તાવ હોય, તે વખતે લગ્ન કરવું નહિ, અને પોતાના સગામાં તુરત મરે એવું હોય, તો પણ લગ્ન કરવું નહિ.

चेत्स्यात्सूतकमुक्तपूर्वसमये अनारब्धकार्ये बुधः

कुष्मांडीघृतहोमतोपि जननाशौचे क्वचित्कारयेत् ।

सिंहेज्येन शुभं हितं हरिलवोर्ध्वं गौतमीदक्षिणे

जान्हव्युत्तरतः क्वचिद्धितमजेऽर्के तोऽस्त्रभीत्यादिषु ॥ ५३ ॥

અન્વય—બુધઃ ઉક્તપૂર્વસમયે અનારબ્ધકાર્યે સૂત્રકમ્ સ્યાત્ ચેત્ કુષ્માંડીઘૃતહોમતઃ હિ ક્વચિત્ જનનાશૌચે કારયેત્ સિંહેજ્યે શુભમ્ હિતમ્ ન હરિલવોર્ધ્વમ્ ગૌતમીદક્ષિણે જાન્હવ્યુત્તરતઃ (શુભં કારયેત્) ક્વચિત્ અસ્ત્રમીત્યાદિષુ (હરિલવોર્ધ્વમ્) (ગૌતમ્યુત્તરતઃ જાન્હવીદક્ષિણતઃ) અન્તઃ અજે અર્કે હિતમ્ ॥ ૫૩ ॥

અન્વયાર્થ—બુધઃ વિદ્વાને, ઉક્તપૂર્વસમયે પ્રથમ, કહેલા સમયમાં, અનારબ્ધકાર્યે કાર્યનો આરંભ ન કર્યો હોય, અને સૂતકમ્ સૂતક, સ્યાત્ થયું હોય, ચેત્ તો કુષ્માંડીઘૃતહોમતઃ—કુષ્માંડી રચાથી યુક્ત, ધીના હો-મથી, હિ નિશ્ચય, ક્વચિત્ કોઈ વખત, જનનાશૌચે ન-મના સૂતકમાં, કાર-યેત્ કરવું, સિંહેજ્યે સિંહના ગુરમાં, શુભમ્ શુભકાર્ય, હિતમ્ ન શુભ નથી, હરિલવોર્ધ્વમ્ સિંહના નવમાંશ પછી, ગૌતમીદક્ષિણે ગૌતમીના દક્ષિણ ભાગમાં, જાન્હવ્યુત્તરતઃ ગંગાના ઉત્તર ભાગમાં, (શુભં કારયેત્ શુભ કાર્ય કરવું), ક્વચિત્ કોઈ વખત, અસ્ત્રમીત્યાદિષુ રજસ્વલા થવું, વિગેરેની બીજી હોય તો, (હરિલવોર્ધ્વમ્) સિંહના નવમાંશ પછી, (ગૌતમ્યુત્તરતઃ જાન્હવી દક્ષિ-ણતઃ) ગૌતમીના ઉત્તર ભાગથી અને ગંગાના દક્ષિણ ભાગથી) અન્તઃ મધ્યમાં અજે અર્કે મેષસંક્રાંતિમાં, હિતમ્ શ્રેષ્ઠ છે, ॥ ૫૩ ॥

॥ સુતકમાં શુભ કામ કરવાની ઓખત ॥

પ૩ ભાવાર્થ—વિવાહાદિક શુભકાર્યોનો આરંભ કરતા પહેલાં સુતકનો બાધ આવ્યો હોય, અને કાર્ય કર્યા વિના ચાલે તેમ ન હોય તો, વેદમંત્રમાં કહેલી કુળમાંડી રૂચાઓથી, ઘીનો હોમ કરાવી, મરણનું કે જન્મનું સુતક હોય તો પણ શુભકાર્ય કરવું,

॥ સિંહના ગુરૂમાં શુભકાર્ય નહિ કરવા ઓખત ॥

જ્યારે સિંહરાશિ ઉપર ગુરૂ હોય, ત્યારે કોઈ પણ શુભ કામ કરવું નહિ, પરંતુ અતિ સંકટ હોય તો સિંહરાશિ ઉપર આવેલા ગુરૂનો સિંહનો નવમાંશ વીતિ જાય, તે પછી ગોઢાવરી નદીના દક્ષિણ તરફ, અને ગંગાનદીના ઉત્તર તરફ, સંકટના સમયમાં કોઈક વખત તે શુભકાર્ય કરવાં, તેમજ કન્યાને રજોદર્શન વિગેરે થવાની ભીતિ હોય, એવા વખતે સિંહરાશિમાં ગુરૂ હોવા છતાં, મેષરાશિનો સૂર્ય હોય તો, ગમે તે દેશમાં ફક્ત સિંહનો નવમાંશ ગયા પછી લગ્ન કરવું,

(મકર રાશિમાં રહેલા ગુરૂનો વિચાર)

મુ-વિં૦—અસ્તે વર્જ્ય સિંહનક્રસ્થજીવે વર્જ્ય કેચિદ્વક્રગે ચાતિચારે ।

ગુર્વાદિત્યે વિશ્વઘસેઽપિ પક્ષે પ્રોચુ સ્તદ્વદંતરત્નાદિભૂપામ્ (૧૧૬)

અર્થ—અસ્તના ગુરૂમાં જે વર્જિત કાંઈ છે, તે સિંહ અને મકરના ગુરૂમાં પણ વર્જિત કરવું, કેટલાકના મતથી ગુરૂવક્રી, અથવા શીઘ્રગતિ હોય, ગુરૂ, સૂર્ય એકરાશિમાં હોય, ૧૩ દિવસનું પક્ષ હોય તો ગુરૂને અસ્તતુલ્ય ગણી, શુભ કામ કરવું નહિ, તેમજ હાથીદંત, રત્ન વિગેરેનાં ધરણું પહેરવાં નહિ (૧૧૬)

(વધી અને માર્ગી થયેલા ગુરૂના દાખનો દેશપરત્વે અપવાદ)

જ્યો૦વિં૦—સૌરાજ્યકે માલવમેદદેશે વક્રાતિચારાવશુભૌ વિવાહે ।

ન સ્તો ગુરોઃ સિંધુમરુજેપુ નીવૃત્ત્વતોઽન્યેપુ ચ વર્જનીયૌ (૧૧૭)

૧—સિંહના નવમાંશની રાશ્યાત, સિંહરાશિના ગુરૂની, ૧૩, અંશને ૨૦ કલા પછીથી તે ૧૬ અંશને ૪૦ કલા થાય. ત્યાં મુખી સિંહના ગુરૂમાં સિંહને નવમાંશ જાણવો, એટલે ૧૬ અંશને ૪૦ કલા સિંહના ગુરૂની થઈ જાય, ત્યારે સિંહનો નવમાંશ પુરો થઈ, કન્યાનો થાય, કન્યાના નવમાંશથી સિંહના ગુરૂનો બાધ ઓછો ગણાય છે,

અર્થ—વઢી, અને માર્ગી યથેસા ગુરુનો દોષ, કઠીયાવાડ, માલવાનો એક દેશ (ગુજરાત); સિંધ, મારવાડ, અને મજ, એ પ્રદેશોમાં, ગણાતો નથી, તે શિવાયના દેશોમાં ગણાય છે, (૧૧૭)

ગોદાવરી સૌમ્યતટપ્રવેશાદ્ભાગીરથી યામ્યતટં ચ યાવત્ ।

સિંધુપ્રપાતં સચિવે સલેયે નોદ્વાહમાદ્રુઃ પરતો મધાયામ્ (૧૧૮)

અર્થ—ગોદાવરીના ઉત્તર પ્રદેશથી, ભાગીરથીના દક્ષિણ ભાગ સુધી (સિંધુ નદી સુધી) ના પ્રદેશોમાં, સિંહરાશિના ગુરુમાં વિદ્વાનો વિવાહનો નિષેધ કરે છે, પરંતુ તે ગુરુ જ્યાં સુધી મધાનક્ષત્રનો છે, ત્યાં સુધી નિષેધ બાજુનો, પણ મધાને છોડી આગલના નક્ષત્રો ઉપર આવવાથી, તે દોષનો ભંગ થાય છે. જેથી વિવાહ કરવાને હરકત નથી, (૧૧૮)

(મકરમાં રહેલા ગુરુનો ભંગ.)

રેવાપૂર્વે ગંધકી પશ્ચિમે ચ શોણસ્યોદગ્દક્ષિણે નીચ ર્જ્યઃ ।

વર્જ્યો નાયં ક્રોકળે માગધે ચ ગૌઢે સિંધૌ વર્જનીયઃ શુભેષુ (૧૧૯)

અર્થ—નર્મદાથી પૂર્વમાં, ગંડકીથી પશ્ચિમમાં, અને શોણ નદીથી, ઉત્તર ને દક્ષિણ દેશમાં, મકરરાશિનો ગુરુ વર્જીત નથી, પરંતુ કોકળ, માગધ, સિંધ, ગૌડ, આ દેશોમાં શુભ કાર્યોમાં વર્જીત છે, (૧૧૯)

(સિંહસ્થ ગુરુનાં નિષેધનો ભંગ.)

મેષેડર્કે સન્નતોદ્વાહૌ ગંગાગોદાંતરેડપિ ચ ।

સર્વઃ સિંહગુરુર્વર્જ્યઃ કલિંગે ગૌઢગુર્જરે (૧૨૦)

અર્થ—સિંહમાં રહેલા ગુરુ વખતે મેષનો સૂર્ય દોષ તો, ગંગા-ગોદાવરીના મધ્ય પ્રદેશમાં, વિવાહાદિ કાર્યો શુભ છે, પરંતુ કલિંગ, ગૌડ, અને ગુજરાતમાં સિંહના ગુરુનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો, (૧૨૦)

(સાપવાદ હુમસાવત્સરદોષ.)

ગોજાંત્યકુંભે તરગેડતિચાંગો નો પૂર્વરાશિ ગુરુરેતિ વક્રિતઃ ।

તદા વિલુપ્તાબ્દ ર્હાતિનિંદિતઃ શુભેષુ રેવાસુરાનિમ્નગાંતરે (૧૨૧)

અર્થ—મેષ, વૃષભ, કુંભ, મીન, આ ચાર રાશિઓને છોડી, બીજી કોઈ પણ રાશિમાં રહેલો ગુરુ, શીઘ્રગતિ થઈને પછી વઢી થઈ, પ્રથમની રાશિમાં ન આવે ત્યારે “વિલુપ્તાબ્દ” હુપ્તવર્ષ થાય છે, તે વર્ષ નર્મદા અને ગંગાજના મધ્યપ્રદેશમાં શુભકાર્યમાં અતિનિંદિત છે, (૧૨૧)

(ધનાર્ક અને મીનાર્કનો ત્યાગ).

હદન્વતો રોધસિ કાપિલાંશ્ચયં મૂમંદલં યોજનષટ્કમાનં ।

રેવા મહીમધ્યગમાર્યરાક્રયો-૧૨-૯ રકેં વિવાહો વિહિતોઽતિમદ્રઃ (૧૨૨)

અર્થ—ધનના અને મીનના સૂર્ય; (ધનાર્ક; મીનાર્ક)માં નર્મદા અને મહીના વચ્ચેના ભાગમાં (કપિલક્ષેત્ર) ૬-યોજન સુધી વિવાહ કરવાથી શુભફલ આપે છે, તે સિવાયના દેશોમાં ધનાર્ક ને મીનાર્કમાં લગ્ન કરવું નહિ, (૧૨૨)

મુ-ગ૦-સુવર્ણરત્નદંતાનાં સંધાર્યમિતિ ચાપરે ।

કેચિદ્વ્રક્રેઽતિચારેઽપિ નીચરાશિગતે ગુરૌ (૧૨૩)

ધનુર્માનગતે સૂર્યે ગુરુણા સંયુતેઽપિ ચ

અર્થ—કેટલાક આચાર્યો ગુરુ વક્રી હોય, અસ્તનો હોય, અને નીચ રાશિમાં રહેલો હોય, તેમજ સૂર્ય ધનનો કે મીનનો હોય, કે ગુરુ, સૂર્ય એક રાશિમાં હોય, તો સોનું, રત્ન, અને દાંતના (ચુડા) દાગીના પહેરવાનું શુભ કહે છે, (૧૨૩)

॥ ચૂડીચક્ર ॥

મુ-દી૦-ત્રીપુ ડ્યક્ષિ નગાક્ષિચંદ્રગુણભૂધિષ્ણ્યાનિ સૂર્યર્ક્ષતઃ ।

સૂર્યાસ્ટમૃગુરાહુવિચ્છિનિગુરુલૌકેતુ દૈવાનિ ચ ।

સૌમ્યર્ક્ષાણિ શુમાનિ પાણિવલયે કર્ણત્રયે શ્વાનિલે

પિત્રયે ભાગ્યમૃગેશમે દ્વિદાયિતે સૌમ્યેષ્વિને કામઠમ્ (૧૨૪)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચૂડા ઉત્તરાવવા આપવો હોય તે દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને, રવિ, મંગલ, શુક્ર, શુક્ર, બુધ, શનિ, ગુરુ, ચંદ્ર, ને કેતુ એ ગ્રહો સાથે અનુક્રમે-૩,૫,૩,૨,૭,૨,૧,૩,૧, એ પ્રમાણે નક્ષત્રો જોવાં, તે નક્ષત્રો શુભમહોપર પડે તો શુભ જાણવાં,

॥ ચુડા પહેરવાનું મુદ્દત્ત ॥

અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, મધા, પૂ-ષા, સ્વાતી, વિશાખા, પ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, એ નક્ષત્રો અને, રવિ, બુધ, ગુરુ ને શુક્ર, એ વારોમાં ચૂડા પહેરવો શુભ છે, (૧૨૪)

દેશગ્રામગૃહજ્વરવ્યવહૃતિઘ્નેપુ દાને મનો

સેવાકાકિણિર્વર્ગસંગરપુનર્ભૂમેલકે નામમમ્ ।

જન્મર્ષ પરતો વધૂપુરુષયોર્જન્મર્ષ મેકસ્ય ચે-

જ્ઞાનં શુદ્ધિમિતો વિલોચ્ય ચ તયોર્નામર્ષયોર્મેલકઃ ॥૫૪॥

અન્વય—દેશગ્રામગૃહજ્વરવ્યવહૃતિદ્યૂતેષુ દાને મનો સેવા-
કાકિણિવર્ગસંગરણનર્મ્મલેકે નામમમ્ પરતઃ જન્મર્ષમ્ વધુપુઃ
રુષયોઃ એકસ્ય જન્મર્ષમ્ જ્ઞાતમ્ ચેત્ इतઃ શુદ્ધિમ્ વિલોક્ય તયો-
નામર્ષયોઃ મેલકઃ ॥ ૫૪ ॥

અન્વયાર્થ—વેશ દેશ, ગ્રામ ગામ, ગૃહ ઘર, જ્વર તાવ, વ્યવહૃતિ
વ્યવહાર, દ્યૂતેષુ ભુગારમાં, દાને દાનમાં, મનો મંત્રમાં, સેવા નોકરી, કા-
કિણિ કાકિણી, વર્ગ વર્ગશુદ્ધિ, સંગર યુદ્ધ, પુનર્મ્મલેકે પુનર્મ્ના મેલાપમાં,
નામમમ્ નામરાશિ લેવી, પરતઃ ખીળમાં, જન્મર્ષમ્ ન-મરાશિ લેવી, વધુપુરુ-
પયોઃ બીપુરુષ બંનેમાં, એકસ્ય એકની, જન્મર્ષમ્ ન-મરાશિ, જ્ઞાતમ્ ચેત્ જા-
ણવામાં હોય ત્યારે, इतઃ તે બણેલી રાશિથી, શુદ્ધિમ્ શુદ્ધિને વિલોક્ય બેઠને
તયોઃ તે બંનેની, નામર્ષયોઃ નામરાશિનો, મેલકઃ મેલાપ બેરો, ॥ ૫૪ ॥

૫૪ ભાવાર્થ—પરદેશમાં દાખલ થવું, પોતાના ગામમાં
પેસવું, ઘરના પ્રવેશમાં, તાવ, ચાલુ કામકાજમાં. ભુગારમાં, દાન,
મંત્ર, ભાગતું લેણું, નોકરી, રાજસેવા, કાકિણી, ૧ વર્ગશુદ્ધિ, લડાઈ,
ખીજ વખતના લગ્નમાં, એ સર્વે મુદૂર્તોમાં, ચાલુ નામરાશિથી
બેઠું, અને ખીજા વિવાહાદિક કામો માટે ન-મરાશિથી બેઠું,
પર કે કન્યા બંનેમાંથી ગમે તેનું નક્ષત્ર બણતા હોઈએ, તે
બેનું નક્ષત્ર બણ્યું હોય તેનાથી શુદ્ધિ વિગેરેના બલની શુદ્ધિ લેવી.
ને ૫૪ બંનેના ચાલુ નામની રાશિઓ ઉપરથી વર્ણાદિક લેવા,

ર્ષ નામાદિમવર્ણતોવકહટાશુજ્યાદિવર્ણાદિર્વા

તુલ્યા વત્ર શસૌ સ્વપૌ યદામિધા વહયોસ્ય નામાતિમમ્ ।

આર્પામુદ્દહને જનુર્મમમલં પટ્ટસ્ય વંધેજગુ-

ર્ગેશગ્રામનૃપાભિપેકકૃપિર્મૌજ્યન્નાન્નેભૂપણે ॥ ૫૫ ॥

અન્વય—અવકહટાત્ નામાદિમવર્ણતઃ શુજિ આદિવર્ણાત્
મમ્ અત્ર ધર્વૌ શસૌ સ્વપૌ તુલ્યૌ યદામિધાઃ વહયઃ અસ્ય અંતિમમ્
નામ આર્પાઃ મુદ્દહને પટ્ટસ્ય વંધે ગેશગ્રામનૃપાભિપેકકૃપિર્મૌજ્યન્ના-
ન્ને ભૂપણે જનુર્મમ્ અમલમ્ જગુઃ ॥ ૫૫ ॥

અન્વયાર્થ—અવકહઢાત્ અવકહઢાયકથી, નામાદિમવર્ણતઃ નામના પહેલા અક્ષરથી, યુજિ જોડેલા નામમાં, આદિવર્ણાત્ પહેલા અક્ષરથી મમ નક્ષત્ર જાણવું, અત્ર એ ચક્રમાં, વઘૌ બ-વ-શસૌ-શ-સ-લપૌ-ખં-પ-તુલ્યૌ સરખા જાણવા, યદ્મિધાઃ જેનાં નામ, વહ્લયઃ ધણાં હોય તો, અસ્ય એનું, અંતિમમ્ છેલ્લું નામ નામ જાણવું, આર્યાઃ વિદ્વાનો, વ્રુદ્વહને પુરુષના વિવાહમાં, પટ્ટસ્ય પટના, વંધે બંધમાં, ગેહ ધર, ગ્રામ ગામ, નૃપામિષેક રાજ્યામિષેક, કૃપિ ખેતી, માંજી માંજીબંધન, અન્નાશને અન્નપ્રાશનમાં, મૂષણે આભૂષણ દારણ કરવામાં, જનુર્મમ્ જન્મનક્ષત્ર, અમલમ્ નિર્મલ, જગુઃ કહે છે, ॥પપાઃ

પપ લાવાર્થ—પોતાના નામનો જે અક્ષર અવકહઢાયકમાં જે નક્ષત્રનો હોય, તે અક્ષરવાળાનું તે નક્ષત્ર જાણવું, અને તે નક્ષત્રની જે રાશિ હોય, તે નામવાલાના અક્ષરની રાશિ જાણવી, પરંતુ નામનો પ્રથમ જોડાક્ષર હોય તો, ઉચ્ચાર કરતી વખતે જે પહેલા અક્ષરનો ઉચ્ચાર થતો હોય, તે અક્ષર પ્રમાણે ચક્રમાં જે નક્ષત્ર આવતું હોય તે નક્ષત્ર તેનું જાણવું, અને તે નક્ષત્ર ઉપરથી આવતી રાશિ, તે અક્ષરવાળાની જાણવી, જેમકે કોઈનું પ્રાગજી નામ છે, તેમાં પહેલો અક્ષર બોલાતો પ અને પછી બોલાતો અંડધો ર છે, એ બે મલીને જોડાક્ષર થયેલો છે, પણ મ્હોકેથી બોલતાં પ્રથમ પ બોલાય છે. એટલે પ ઉપરથી જે રાશિ તે પ્રાગજીની જાણવી, તેમજ દ્વારકાદાસના નામમાં પણ જે વની રાશિ તે દ્વારકાદાસની સમજવી, અવકહઢાયકમાં જે અક્ષરો ઘીલકુલ નથી, તેનું નક્ષત્ર જાણવા માટે, વનું તે વનું, સનું તે સનું, અને સનું તે પનું નક્ષત્ર જાણી લેવું, જેનાં ધણાં નામ હોય તો છેલ્લામાં છેલ્લું જે નામ હોય, તેના અક્ષર પ્રમાણે રાશિથી જાણવું,

॥ નીચે લખેલા કાર્યોમાં જન્મ નક્ષત્ર લેવાથી દાષ થતો નથી ॥

વિવાહ, પટ્ટાભિષેક, ઘરના આરંભમાં ને પ્રવેશમાં, ગ્રામપ્રવેશમાં, રાજ્યાભિષેક, ખેતી, જનોઈ, નવું અનાજ ખાવાના મુદ્દતમાં, દાગીના પહેરવામાં, જન્મનક્ષત્ર લીધું હોય તો તે શુભ છે, એટલી બાબતોમાં દાષ સમજવો નહિ, આ પ્રલોકમાં જે અન્નપ્રાશન લખેલું છે, તે નવું અનાજ ખાવાને માટે સમજવું, પણ બાલકને અન્ન ખવડાવતી વખતે તો લેવુંજ નહિ,

॥ ક્ષ ને જ અક્ષર માટે સમજૂતી ॥

આખા અવકલ્પકાચક્રમાં-ખ-શ-વ-ખીલકુલ આવતા નથી, તે અક્ષરોનો ખુલાસો ભાવાર્થમાં આપ્યો છે, તે ઉપરાંત-ક્ષ-ને-જ-એ અક્ષરો પણ ચક્રમાં નથી, તેના માટે અવકલ્પકાચક્રના કયા અક્ષરો લેવા, તો ક-ને-વ-મલી ક્ષ થાય છે, અને જ-ને-જ-મલી જ થાય છે, તો ક્ષ નો ક માં-અને જ નો જ માં-સમાવેશ થાય છે, એટલે આદિશબ્દનો જે ઉચ્ચાર થતો હોય-તે અક્ષર પ્રમાણે તેની રાશિ આવવી જોઈએ તો ક્ષ માં પણ ક અક્ષર છે, અને જ માં આદિ અક્ષર જ બોલાય છે. જેથી ક્ષ ની મિથુન-અને જ ની મકરરાશિ થાય છે, ઘણા જ્યોતિષીઓ ક્ષ ને જ અક્ષરવાળા નામોની જેમકે ક્ષેમરાજ-જ્ઞાનાનન્દ-એ જેઉ નામો જ્યારે દોષના હોય, ત્યારે કઈ રાશિ થાય, તેનું અન્તણુપણું હોવાથી ઘણા ભાગે ક્ષ ની મીન-અને જ ની કુંભરાશિ કહે છે તે તંદન જોઈને જાણવું, પરંતુ સંસ્કૃતના નિયમ મુજબ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે તે અક્ષરોની રાશિઓ જાણવી,

(અવકલ્પક ચક્ર.)

સં.	નક્ષત્ર.	ચરણના અક્ષરો છે,	સં.	નક્ષત્ર.	ચરણના અક્ષરો છે.
૧	અશ્વિનિ.	સુ-ચે-ચો-સા.	૧૫	સ્વાતી.	૩-૨ે-૨ા-તા.
૨	ભરણી.	લી-લુ-લે-લો.	૧૬	વિશાખા.	તી-તુ-તે-તો.
૩	કૃતિકા.	આ-પ્ર-ઉ-એ.	૧૭	અનુરાધા.	ના-ની-નુ-ને.
૪	રોહિણી.	ઊ-વા-વી-વુ.	૧૮	જ્યેષ્ઠા.	નો-ય-ધી-ધુ.
૫	મૃગશીર્ષ.	વે-વો-ઠા-ઠી.	૧૯	મૂલ.	ચે-ચો-મા-મી.
૬	આર્દ્રા.	કુ-ધ-ડ-ડ.	૨૦	પૂ-ષા,	ભુ-ધ-ધા-ધા.
૭	પુનર્વસુ.	કે-કો-હા-હી.	૨૧	ઉ-ષા,	બે-બો-બા-બા.
૮	પુષ્ય.	ફ-ફે-હો-હા.	૨૨	અભિજીત.	જૂ-જે-જો-ખા.
૯	આશ્લેષા.	ડી-ડુ-ડે-ડો.	૨૩	શ્રવણ.	ખી-ખુ-ખે-ખો.
૧૦	મઘા.	મા-મી-મૂ-મે.	૨૪	ધનિષ્ઠા.	ગા-ગી-ગુ-ગે.
૧૧	પૂ-ષા.	મો-ટા-ટી-ટુ.	૨૫	રાત્રિખા.	ગો-ગા-સી-સ.
૧૨	ઉ-ષા.	ટે-ટો-પા-પી.	૨૬	પૂ-ષા;	સે-સો-દા-દી.
૧૩	હસ્તા.	પૂ-પ-પુ-પ.	૨૭	ઉ-ષા,	દુ-મ-જા-યા.
૧૪	ચિત્રા.	પે-પો-ના-ની.	૨૮	રેવતી.	દે-દો-ચ-ચી.

સચ્છ્રીભૂષિતગુર્જરેષુ રુચિરે શ્વેદાશ્વધાગેલસનુ-
 નાનાસત્કુલદીપિતે કપટવજ્રારયે પુરે વાસિના ।
 શ્રોસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાં માર્તણ્ડબોધોજ્વલાં
 સદ્દીકા મગમન્નિદં પ્રકરણં વૈવાહિકં મંગલમ્ ॥

અર્થ—સત્પુરુષો—અને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા—ગુર્જરાત દેશના અત
 ગત, ખેડા જિલ્લામાં આવેલા—નાના પ્રકારના—સારા કુનોથી પ્રકાશિત એવા—
 કપડવંજ નામના શહેરમાં રહેનાર—સાક્ષરશ્રી “સોમેશ્વર” જોષીએ રચેલી
 “મુહૂર્તમાર્તણ્ડ” નો બોધ થનામાં ઉપયોગી—એવી, આ ટીકામાં માગવિક
 ‘વિવાહ’ નામનું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું

॥ इति विवाहप्रकरणम् ॥

॥ अथ अग्न्याधानम् ॥ ७ ॥

अग्न्याधानमवादिदारसमये दायाद्यकाले, परै-

द्वीशाग्निध्रुवशाकपुण्यमृगपौष्णै व्यञ्जलप्रांशयोः ।

जीवेन्द्रर्ककुजैः सुतर्द्धिगुरुकेंद्रस्थै रनस्तंगतैः

स्वोच्चेष्टर्क्षगतैः परै रुपचयै विताद्यशुद्धौ बुधैः ॥ १ ॥

अन्वय—दारसमये अग्न्याधानम् बुधैः अवादि परैः दाया-
द्यकाले (अवादि) द्वीशाग्निध्रुवशाकपुण्यमृगपौष्णैः व्यञ्जलप्रांशयोः
जीवेन्द्रर्ककुजैः सुतर्द्धिगुरुकेंद्रस्थैः अनस्तम् गतैः स्वोच्चेष्टर्क्षगतैः परैः
उपचयैः विताद्यशुद्धौ (अग्न्याधानम् पोक्तम्,) ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—दारसमये क्षत्रसमयમાં, અગ્ન્યાધાનમ્ અગ્નિનું આધાન
કરવાને, બુધેઃ વિદ્વાનોએ, અવાદિ કહેલું છે, પરૈઃ ખીજા આચાર્યોએ, દાયા-
દ્યકાલે ધનની વેંચણ કરતી વખતે, (અવાદિ) કહેલું છે, દ્વીશાગ્નિધ્રુવશાક-
પુણ્યમૃગપૌષ્ણૈઃ વિશાખા, કૃત્તિકા, ધ્રુવસંસિક, ભૃગુશીર્ષ, રેવતી
એ નક્ષત્રોવડે વ્યઞ્જલપ્રાંશયોઃ ભક્ષયરં શશિ, અને ચન્દ્ર વિનાના લગ્ન, અને
નવમાંસમાં જીવેન્દ્રર્કકુજૈઃશુક્ર, ચંદ્ર, રવિ, મંગલ, એ વાર સુતર્દ્ધિગુરુકે-
ન્દ્રસ્થૈઃ ૫-ઉપચય-૯-અને કેન્દ્રસ્થાનમાં રહેલા, અનસ્તમ્ ગતૈઃ અસ્તને ન
પામેલા, સ્વોચ્ચેષ્ટર્ક્ષગતૈઃ પોતાની ઉચ્ચની કે મિત્રરાશિના હોય, પરૈઃ ખીજા
મહેા, ઉપચયૈઃ ઉપચયસ્થાનમાં હોય, વિતાદ્યશુદ્ધૌ ૧ હું ને, ૨ હું સ્થાન-
પાપમદ, રહિત હોય તો (અગ્ન્યાધાનમ્ પ્રોક્તમ્) અગ્ન્યાધાન લેવુંકહેલું છે ૧

લાવાર્થ—કૃત્તિકા, શકિષ્ઠી, મૃગશીર, પુષ્ય, ઉ-શ, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, ઉ-ષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં લગ્નવખતે અથવા લાઘ્યોના લાગ વહેંચતી વખતે અગ્ન્યાધાન કરવું, કર્ક, મકર, અને મીનલગ્ન, એટલે જલચર રાશિ શિવાયનું લગ્ન, અને નવમાંશ લેવો, અને જલચર રાશિનો ચંદ્રમા પશુ, મુદૂર્તલગ્નમાં કે નવમાંશમાં લેવો નહિ, સૂર્ય, ચંદ્ર, મંગલ, અને શુક્ર, ઉદયના હોય ત્યારે, અથવા પોતાની રાશિના ઉચ્ચના, કે મિત્રરાશિના થઈ, ૫-૩-૬-૧૧-૯-૧-૪-૭-૧૦-એ સ્થાનોમાં હોય તો સારા જાણવા, બાકીના થઈ-૩-૬-૧૦-કે-૧૧- મે હોય તો સારા જાણવા. તેમજ પહેલા ને બીજા લાવમાં, પાપગ્રહ ન હોય તો, અગ્ન્યાધાન શ્રેષ્ઠ જાણવું,

॥ વાનપ્રસ્થનું મુદૂર્ત. ॥

જ્યો-ર્ષિ-વિહિતેષુ મહામત્સ્યવ્રતેષુ પ્રવિદ્યાયામરસુપ્તિકાલમાસ્ત્યં ।

કવિમાર્ય મધૌષધીશસારે ડ્વરસંસ્કારાવિધિં ચ સર્વકાલે (૧)

લઘુધીરમધૂર્જર્ટીદુર્ભાત્યશ્રુતિયુગ્મામરસૂઙ્ગમિસ્ત્વરણ્યં ।

પ્રતિપૌત્રમુલ્લં વિલોક્ય ધીરાઃ સદહોભિઃ શરણાત્સમાશ્રયેયુઃ (૨)

અર્થ—મોટો યજ્ઞ કરીને, ચાતુર્માસ વ્રત કરીને, શુક્ર-શુક્રના અસ્તનો-અને ગૃહસ્થાશ્રમ-સંબંધી ક્રિયાનો ત્યાગ કરીને, ચંદ્રગ્રહ હોય ત્યારે, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, અવળ, ધનિષ્ઠા, રેવતી, લઘુ, તથા ધીરસંસક્ર નક્ષત્રો, અને શુભ દિવસોમાં, વિદ્વાનપુરોહોએ, પોતાના પુત્રનું મુખ બેઠીને વન પ્રત્યેજનું, (૧-૨)

॥ સન્યસ્ત દીક્ષાનું મુ. ॥

સંન્યાસઃ શ્રુતિયુગલક્ષ્યે શિવર્ષવૈરં ચ રુદ્રશિરસીંદ્રપૂજિતર્ષે ।

ત્રીરિક્તે સ્થિરસદનેડ્વર્ગસિધ્યૈ સોમેજ્યઙ્ગલ્લચરકરેષુ ચોત્તરાસુ (૩)

પ્રતઙ્ગેષ્વદિતિપુતેષ્વર્ગમેષુ દ્વાષત્તે નરમવનોદયે સમૂષે ।

સદ્દીક્ષામુદિતદિનેષુ સાધુમર્ત્યઃ સન્માસ્પાતુરપુરુષોઽનુ સર્વકાલે (૪)

અર્થ—રવિ, શોભ, યુધ, ગુરૂ, એ વાર, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુષ્ય, ઉ-શ્વ, હસ્તા, ઉ-ષા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, ઉ-ભા, એ નક્ષત્રો, અને કુંભ, શિવાયની સ્થિર રાશિના ઉદયમાં, સન્યસ્તદીક્ષા લેવી શુભ છે,

॥ કોઈ પણ દીક્ષા ધારણ કરવાનું મું ॥

ઉપર કહેલા નક્ષત્રોમાં પુનર્વસુ, ઉમેરી, અને આર્દ્રા શિવાયના નક્ષત્રો, પુષ્ય રાશિનો ઉદય હોય, શુભગ્રહનો યોગ હોય, ઉપર કહેલા વારો, અને શુભ માસોમાં, દીક્ષા ધારણ કરવી, કદાચ જલદીથી ધારણ કરવી હોય તો હમ્મેશના માટે શુભ જાણીએ, (૩-૪)

॥ કથાવાતા સાંભળવાનું મું ॥

રિક્તા વિમુક્તાસુ તિથિષ્વસૃગ્યમૈર્વારૈઃ પુરાણોત્થકથાશ્રુતિઃ શ્રિયૈ ।

મૃદુસ્થિરાક્ષિપ્તચલત્રિપૂર્વિકા કીર્ણેષુ સત્કેન્દ્રચરોદયે ભવેત્ (૧)

અર્થ—રિક્તા શિવાયની, તિથિઓ, મંગલ ને શનિ શિવાયના વારો, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, પૂ-શ્વ, ઉ-શ્વ, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, પૂ-ષા, ઉ-ષા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, પૂ-ભા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રો, શુભગ્રહોથી યુક્તકેન્દ્રસ્થાન હોય, અને ચર-રાશિનું સમ્ર હોય ત્યારે વેદ, પુરાણ, વિગેરેની કથા સાંભળવી શ્રેષ્ઠ છે, (૫)

॥ इति अग्न्याधानमकरणम् ॥

॥ अथ गृहप्रकरणम् ॥ ८ ॥

नामर्क्षाद्विसुतांकदिग्भवगतो ग्रामः शुभोन्योन्यथा

तत्कोणेत्यभुवां शुभं निवसतां दोषाः परेषामलम् ।

कन्याकार्किंधनुस्तुला क्रियघटाः कौर्ष्यदजौ याम्यतो

मध्ये न्येन्यवसंत्यथेन्द्रककुभो वर्गाः स्यु रोजस्विनः ॥ १ ॥

अन्वय—नामर्क्षात् द्विसुतांकदिग्भवगतः ग्रामः शुभः अन्यथा तत्कोणे निवसतां अंत्यभुवाम् शुभम् परेषाम् अलम् दोषाः याम्यतः कन्याकार्किंधनुस्तुलाक्रियघटाः कौर्ष्यदजौ न्यवसन्ति अन्ये मध्ये (न्यवसन्ति) अथ इन्द्रककुभः वर्गाः ओजस्विनः (सन्ति) ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—नामर्क्षात् नामराशिથી, દ્વિસુતાંકદિગ્ભવગતઃ ૨-૫-૯-૧૦-૧૧-મેં રહેલો, ગ્રામઃ ગામ, શુભઃ શુભ છે, અન્યઃ તેથી બીજો, અન્યથા અશુભ છે, તત્કોણે તેના પ્રણામાં, નિવસતામ્ રહેતા, અન્યભુવામ્ અંત્ય-બીજાને, શુભમ્ શુભ છે, પરેષામ્ બીજાઓને, અલમ્ ધણા, દોષાઃ દોષો છે, યામ્યતઃ દક્ષિણદિશાથી, કન્યા કન્યા, કાર્કી કર્ક, ધનુઃ ધન, તુલા તુલા, ક્રિય મેષ, ઘટાઃ કુંભ, કૌર્ષ્યદજૌ વૃશ્ચિક-ને મીન. એ રાશિઓવાળા ન્યવ-સન્તિ રહે છે, અન્યે બીજા મધ્યે મધ્યમાં (ન્યવસન્તિ) રહે છે, અથ ત્યાર-પછી, ઇન્દ્રકકુભઃ પૂર્વદિશાથી અનુક્રમે, વર્ગાઃ અક્ષરો ૮ વર્ગો, ઓજસ્વિનઃ બક્ષવાન (સન્તિ છે.) ॥ ૧ ॥

જાવાર્થ—જે પ્રમાણે માણસોના નામની રાશિ આવે છે, તેજ પ્રમાણે ગામના પ્રથમ અક્ષર ઉપરથી ગામની રાશિ જાણવી, પોતાની રાશિથી ગામની રાશિ સુધી ગણતાં-૨-૫-૯-૧૦-૧૧ જે માગતું હોય, તે તે

ગામનું લેણું, પોતાને સારૂ જાણવું, એનાથી જુદું માગતું હોય તો સારૂ નહિ; ^૧દરેક ગામના ખુણાઓના વિભાગમાં ^૨નીચ જાતિએ ^૩વસવું, તો તેને કાયદાકારક છે, પણ જો આદાણાદિ ઉચ્ચ વર્ણુ રહે તો, તેને

૧—ધારો કે ગામનું નામ વડોદરા છે, અને તેનો પહેલો અક્ષર-વ હોવાથી તેની વૃષભરાશિ થય, અને ગામમાં રહેનાર માણસનું નામ અંબાલાલ છે, તો તેનો પહેલો અક્ષર અ એ અની રાશિ મેષ થાય છે, એટલે પોતાની રાશિ મેષથી, ગામની રાશિ વૃષભસુધી ગણતાં-એ થાય છે, મારે અંબાલાલ નામના મનુષ્યને વડોદરા ગામમાં લેણું સારૂ જાણવું, એવીજ રીતે ધીરજલાલ નામવાળાના પહેલા ધ અક્ષર ઉપરથી-ધનરાશિ થાય છે, અને ધનરાશિથી વડોદરાની વૃભરાશિ સુધી ગણતાં ધીરજલાલનું માગતું ગામ પાસે-૬ આવે છે, તેથી ધીરજલાલને વડોદરામાં સારૂ લેણું સમજવું નહિ, એ પ્રમાણે દરેક નામના પ્રથમ અક્ષરની રાશિથી કોઈ પણ ગામના પ્રથમ અક્ષરની રાશિ સુધી ગણતાં, ૨, ૫, ૮, ૧૦, ને ૧૧ આવે તો સારૂ સમજવું, અને ૧, ૩, ૪, ૬, ૭, ૯, ને ૧૨ માગતું આવે તો તે ગામ પ્રત્યે સારૂ લેણું સમજવું નહિ,

૨— ઈશાન

પૂર્વ,

અગ્નિ

ઉત્તર	મધ્યમ	દક્ષિણ

વાયવ્ય

પશ્ચિમ

નૈર્ય્ય

૩—આગસ જતાવેલા કોષ્ટકમાં અગ્નિ, નૈર્ય્ય, વાયવ્ય, અને ઈશાન, એ ચાર ખુણાઓમાં નીચ જાતિયે રહેવું, અને નીચ જાતિઓના નામ આ પ્રમાણે જાણવા,

જ્યોતિર્નિવન્ધે-રજકર્ષ્મકર્ષ્યૈવ નદો ધુરુદ એવ ચ ।

કૈવર્તમેદમિહ્યાચ સમૈતે અંત્યજાઃ સ્મૃતાઃ (૧)

અર્થ—ધોળી, ચમાર, નટ, મદારી, કસાઈ, મચ્છીમાર, ને બિસ આ સાત નીચ (અંત્ય) જાતિ કહેવાય છે, (૧)

નુંકશાન કરતા છે, આખા ગામની જમીનના નવભાગ^૧ કરવા, પછી, ૬, ૪, ૬, ૭, ૧, ૧૧, ૮, ને ૧૨-એ રાશિઓને, દક્ષિણ દિશાથી સંવ્ય-ભાગે^૨ અનુક્રમે આવતી દિશાઓ તે તે રાશિને શુભ જાણવી, તેમજ તે આઠ ભાગ શિવાયના નવમા ભાગમાં એટલે ગામના મધ્યમાં ૨, ૩, ૫, ને ૧૦ રાશિએ રહેવું, તેમજ પૂર્વદિશાથી^૨ અનુક્રમે-અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય, શ, એ વર્ગાદિકના અક્ષરવાળાએ રહેવું, અને તે તે અકારાદિ વર્ગો તે તે દિશાઓમાં બલવાન જાણવા,

॥ સ્વતંત્ર ધરનો મહિમા ॥

મવિશ્યપુરાણે-ગૃહસ્થસ્ય ક્રિયાઃ સર્વા ન સિધ્યંતિ ગૃહં વિના ।
યતસ્તસ્માદ્ગૃહારંભપ્રવેશસમયૌ વ્રુવે (૨)

૧-॥ કઈ દિશામાં કઈ રાશિવાલા માણસે ઘર કરવું તેનું કોષ્ટક ॥

પશાન.

પૂર્વ.

અગ્નિ.

	કુંભ.	વૃશ્ચિક.	મીન.	
ઉત્તર.	મેષ.	મધ્યમાં વૃ. મિ. સિ. મ.	કન્યા.	દક્ષિણ.
	તુલા.	ધન.	કર્ક.	

વાયવ્ય.

પશ્ચિમ.

નૈરત્ય.

૨-॥ કયા વર્ગવાળા મનુષ્યને કઈ દિશામાં ઘર કરવું, તેનું કોષ્ટક ॥

પશાન.

પૂર્વ.

અગ્નિ.

	શ-પ-સ-હ. મેષ.	અકારાદિ. ૧૬ અક્ષર-ગરૂડ.	ક-ખ-ગ-ધ-ક માર્ગાર.	
ઉત્તર.	પ-ર-લ-વ. મૃગ.		ચ-છ-જ-ઝ-ઞ સિંહ.	દક્ષિણ.
	પ-ફ-બ-ભ-મ. મૃષકે.	ત-થ-દ-ધ-ન. સર્પ.	ટ-ઠ-ડ-ડ-ણ ધાન.	

વાયવ્ય.

પશ્ચિમ.

નૈરત્ય.

અર્થ—ગૃહસ્થાશ્રમની દરેક ક્રિયાઓ, પોતાના ધર શિવાય, સિદ્ધ થતી નથી, માટે, ધર બનાવવાનું, અને પ્રવેશનું મુહૂર્ત કહ્યું છે, (૨)

મુ-ગ૦—પરગેહે કૃતાઃ સર્વાઃ શ્રૌતસ્માર્તક્રિયાઃ શુભાઃ ।

નિષ્ફલાઃ સ્યુર્યતસ્તાસાં ભૂમીશઃ ફલમશ્રુતે (૩)

અર્થ—પારકાના ધરમાં કરેલી શ્રૌતસ્માર્ત-સંબંધી દરેક ક્રિયાઓ નિષ્ફળ થાય છે, અને તેનું ફલ તે ધરનો માલેક ભોગવે છે, (૩)

॥ ધરના ત્રણ પ્રકાર ॥

જયોર્વિ-નિકેતનં સ્યાત્રિવિધં હિ મૃમયં હર્મ્યં સદા પર્ણકુટં બુધૈઃ સ્મૃતં ।
एकोनयस्तत्करणस्य चोच्यते तथापि तत्प्रोक्त विशेषतद्वयः (૪)

અર્થ—વિદ્વાનોએ ત્રણ પ્રકારનાં ધર કહ્યાં છે, ૧-માટીનું, ૨-ઈંટાથી કે પથ્થરની ઊંચા પ્રકારનું ચણેલું, અને ૩-ખાંદણ ધાસ વિગેરેથી બનાવેલું, એ પ્રમાણે ત્રણ ધરોમાં પરસ્પર ભિન્નતા છે, (૪)

॥ કેવા જોપી પાસેથી મુહૂર્ત લેવું ॥

गणकं बहुशास्त्रभेददर्शं कृतहस्तं सदयक्षर्मं सुशीलं ।

परिपृच्छय समारभेदगारं गतलोभं प्रतिषाभिमातमुक्तम् (૫)

અર્થ—અનેક શાસ્ત્રમાં કુશલ, વિદ્વાન, હયા ને હામાથી યુક્ત, સુદ આચારયુક્ત, લોભરહિત, ક્રોધ, અને અહંકાર વિનાના, એવા જોપીને પુછીને પછી વિદ્વાન પુરો, ધર બનાવવાનો આરંભ કરવો (૫)

अष्टावप्रमुखाः स्वपंचमपरा द्विजः स्ववर्गोऽन्ययुक्

तष्टः काकिणिका गजैर्मिथ इमा यस्याधिकाः सोऽर्धदः ।

श्वेतारक्तक पीतकृष्णवसुधाः स्वादुः कटुस्तिककाः

कापायाष्टतशो गितान्न मदिरागंधाः शुभा विप्रतः ॥ ૨ ॥

અન્વય—અપ્રમુખાઃ અઠૈ (વર્ગાઃ) સ્વપંચમપરાઃ સ્વવર્ગઃ દ્વિજઃ મિથઃ અન્યયુક્ ગજૈઃ તઃ કાકિણિકાઃ યસ્ય હયાઃ અધિકાઃ સઃ અર્ધદઃ વિપ્રતઃ શ્વેતારક્તક પીતકૃષ્ણવસુધાઃ સ્વાદુઃ કટુઃ તિક્તકાઃ કાપાયાઃ ષ્ટતશો ગિતાન્નમદિરાગંધાઃ શુભાઃ ॥ ૨ ॥

અન્વયાર્થ—અપ્રમુખાઃ અપ્રમુખ એવા, અષ્ટૌ (વર્ગાઃ) આઠ વર્ગ સ્વપ્રપંચમવરાઃ પોતાથી પાંચમા વર્ગના શત્રુઓ છે, સ્વવર્ગઃ પોતાનો વર્ગ, દ્વિજનઃ બેથી ગુણી, મિથઃ પરસ્પર, અન્યયુક્ત એકબીજાનો વર્ગ યુક્ત કરવો, ગજૈઃ આઠ વડે તટ્ટઃ ભાગ લેવો, કાકિણિકાઃ શેષ રહે તે કાકિણીઓ થાય, યસ્ય જેની, હમાઃ એ, અધિકાઃ અધિક હોય, સઃ તે, અર્થદઃ અર્થ આપનાર છે, વિપ્રતઃ બ્રાહ્મણથી અનુક્રમે, શ્વેતારક્તકપીત કૃષ્ણવસુધા ધોળી, ક્ષાધ, પીળી, ને કાળી પૃથ્વી, સ્વાદુ, મીઠી, કટુઃ તીખી, તિક્તકાઃ કડવી, કાષાયાઃ ઘુરી, ઘૃતશોણિતાન્નમવિરાગંધાઃ ઘી, લોહી, અનાજ ને દારૂના ગંધવાળી શુભાઃ શુભ છે ॥ ૨ ॥

૨ ભાવાર્થ—પોતાના વર્ગથી ગણુતાં આવતો પાંચમો વર્ગ પોતાને શત્રુ જાણવો. અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય, શ, એ અક્ષરોમાં અ એ પહેલો, અને શ-એ છેલ્લો વર્ગ-જાણવો, પોતાના વર્ગની સંખ્યાને બમણી કરવી, અને તે ગામના વર્ગની સંખ્યામાં ઉમેરવી, તેજ પ્રમાણે ગામના વર્ગની સંખ્યા બમણી કરી પોતાના વર્ગની સંખ્યામાં ઉમેરવી, તે બંને સંખ્યાને જુદે જુદે આઠે ભાગતાં, જે જે શેષ વધે, તે તે કાકિણીકા જાણવી, હવે પોતાની ને ગામની કાકિણીકામાં જેની વધારે હોય, તે ઓછી કાકિણીકા વાળાને સુખ આપનાર જાણવું, એમાં ગામની વધારે હોય તો ગામમાં વસનારને સુખ આપે છે પણ પોતાની વધારે અને ગામની થોડી હોય તો તે

૧—જે માણસના નામનો પ્રથમ અક્ષર જે હોય, તે અક્ષર જે ક્રાંતિમાં હોય, તે વર્ગ જાણવો, પોતાના વર્ગથી પાંચમો વર્ગ શત્રુ જાણવો, જેમ કે અ વર્ગથી, પાંચમો વર્ગ ગણુતાં, ત વર્ગ તે અ વર્ગનો શત્રુ જાણવો, તેમ ત વર્ગથી ગણુતાં, પાંચમો વર્ગ અ તે ત વર્ગનો શત્રુ જાણવો, એટલે અ વર્ગનો શત્રુ જેમ ત વર્ગ થાય, તેમ ત વર્ગનો શત્રુ અ વર્ગ થાય છે, એમ અ વર્ગનો શત્રુ ચ વર્ગથી ગણુતાં, પાંચમો ચ વર્ગ થાય છે, તેમ ચ વર્ગથી ગણુતાં, પાંચમો અ વર્ગ આવે છે, જેથી ચ વર્ગનો ચ વર્ગ શત્રુ અને ચ વર્ગનો, ચ વર્ગ શત્રુ જાણવો, તેજીજ રીતે, અને ત, ક, ને પ, ચ, ને ય, ટ ને શ, એ એક બીજાના પરસ્પર વર્ગશત્રુ જાણવા, જેથી અ વર્ગવાળો મનુષ્ય, ત વર્ગવાળી પશ્ચિમ દિશામાં, ત વર્ગવાળો મનુષ્ય, અ વર્ગવાળી પૂર્વદિશામાં, ધર બનાવે તે પોતાના શત્રુના વર્ગની દિશામાં ધર બનાવ્યું એમ જાણવું, મારે તે દિશા તે વર્ગને નુકશાનકારક જાણવી, એ પ્રમાણે દરેક દિશામાં દરેક વર્ગ મારે જાણવું,

ગામને શુભ, પણ પોતાને શુભ સમજવી નહિ, બ્રાહ્મણથી અનુક્રમે ચારે વર્ણને સદેહ, લાલ, પીળી, ને કાળી, તેમજ મીઠી, તીખી, કડવી, ને કષાએડી, તેમજ તે જમીન સુધતાં તેનો ગંધ, ઘી, લોહી, અન્ન, ને દારૂ જેવો હોય, એ પ્રમાણે બ્રાહ્મણાદિ ચારે વર્ણને રંગ, સ્વાદ, ને સુગંધ, પોતપોતાને શુભ જાણવો,

ઉદાહરણ—પોતાના નામનો પ્રથમ અક્ષર અકાશદિ આઠ વર્ગમાંના કયા વર્ગમાંનો છે, અને તેજ પ્રમાણે ગામના નામનો પ્રથમ અક્ષર કયા વર્ગમાંનો છે, તે જોવું જેમ કે ધીરજલાલનો પ્રથમ અક્ષર, ધ તે ત વર્ગનો છે, એટલે ધીરજલાલ નામવાલાનો ત વર્ગ થયો, અને ગામનું નામ મુંબઈનો પ્રથમ અક્ષર, મ તે પ વર્ગનો અક્ષર છે, જેથી મુંબઈનો પ વર્ગ થયો, જ વર્ગ એ પહેલો વર્ગ છે, અને ત્યાંથી અનુક્રમે જા વર્ગ આઠમો છેલ્લો છે, હવે ધીરજલાલનો વર્ગ ત ની સંખ્યા પાંચ છે, તેને જમણા કરવાથી ૧૦ થાય અને ગામ મુંબઈનો પ વર્ગની સંખ્યા ૬ છે, તે નામના વર્ગની જમણી કરેલી સંખ્યામાં ૬ ઉમેરતાં ૧૬ થયા, હવે તેજ પ્રમાણે ગામના વર્ગની સંખ્યા ૬ ને જમણી કરતાં ૧૨ થયા, અને તેમાં નામના વર્ગની સંખ્યા ૫ ઉમેરતાં ૧૭ થાય છે, એ બંને સંખ્યાઓને જુદેજુદી આઠે ભાગવી. પહેલી સંખ્યા ૧૬ ને આઠે ભાગતાં શેષ ૦ બચે છે અને બીજી સંખ્યા ૧૭ ને આઠે ભાગતાં શેષ ૧ બચે છે, એ આવેલી સંખ્યાને કાકિણીકા કહે છે, નામની કાકિણીકા શૂન્ય ઓછી છે, અને ગામની કાકિણીકા એક હોવાથી નામ કરતાં ગામની ૧ વધારે છે જેથી ગામની કાકિણીકા વધારે હોવાથી ધીરજલાલ નામના માણસને મુંબઈ કે મ અક્ષરવાળું કોઈ પણ ગામ, સુખ આપનારૂં જાણવું, એટલે હૃદયમાં ગામની કાકિણીકા વધારે હોય અને નામની કાકિણીકા ઓછી હોય તો તે ગામમાં ઘોડી કાકિણીકાવાળા મનુષ્યને સુખ આપે તેમ જાણવું, પણ ગામની ઓછી અને નામની વધારે હોય ત્યારે તેવા નામના પ્રથમ અક્ષરવાળા મનુષ્યોને તે ગામ નુકસાન કરતા જાણવું,

॥ આઠાણાદિ વર્ણોને કેવી રંગ, સ્વાદ, ને ગંધવાળી જમીન
સારી તેનું કોણક ॥

વર્ણ.	આઠાણ.	ક્ષત્રિય.	વૈશ્ય.	શુદ્ધ.
રંગ.	સફેદ.	લાલ.	પીળા.	કાળી.
સ્વાદ.	મીઠી.	તીખી.	કડવી.	કપાયેલી.
ગંધ.	ધી.	લોહી.	અત્ર.	દાર.

॥ વર્ગનું કોણક ॥

વર્ગ.	વર્ગનાં ઉપનામ.	અક્ષર.
ગરુડ માર્ગર. સિંહ. શ્વાન. સર્પ. મૃષક. મૃગ. મેષ.	ગરુડ. ખિલાડી. વાધ. કુતર. સાપ. વિંદર. હરિણ. મેહુકે બકર.	અ-ઇ-હી-એ, ક-ખ-ગ-ઘ-ઙ, ચ-છ-જ-ઝ-ઞ, ટ-ઠ-ડ-ઢ-ણ, ત-થ-દ-ધ-ન, પ-ફ-બ-ભ-મ, ય-ર-લ-વ, શ-ષ-સ-હ,

॥ સૂતી જમીન ખાખત ॥

સુ-પ્ર૦—પ્રત્યોતનાત્ પંચનગાંકસૂર્યનવેદુપદ્વિંશમિતાનિ ભાનિ ।
શેતે મહી નૈવ ગૃહં વિદધ્યા ચઢાગવાપીસ્વનનં ન શસ્ત્રમ્ (૬)

અર્થ—સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી દીવસના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં ૫, ૭, ૯,
૧૨, ૧૯, ૨૬, એ નક્ષત્રોમાં, પૃથ્વી સધ રહે છે, માટે તે નક્ષત્રોમાં, ધર ખનાવ-
વાનો આરંભ કરવો નહિ, અને તળાવ, વાવ, કુવો, વિગેરે પ્રથમ ખોદવું પણ
નહિ, (૬)

બીજા પ્રકાર.

વાળાઃ સત્યશિવા નવાતિથિનસાદ્વાવિંશત્રિવિંશકાઃ ।

અષ્ટાવિંશતિ વાસરે ચ શયને સંક્રાંતિઘસં ત્યજેત્ (૭)

અર્થ—સૂર્યની ક્ષાણ પછી સંક્રાંતિથી ૫, ૭, ૯, ૧૧, ૧૫, ૨૦, ૨૨, ૨૩, ૨૮, એ દિવસો (અંશો)માં પૃથ્વી સપ્ત રહે છે, માટે તે દિવસોનો ત્યાગ કરવો; (૭)

સૌમ્યાદિ પુલ્લભૂતલે વિરચયે દ્વિપ્રાદિકોઽયોસ્વિલે

નાન્યેપાં નિયમોથ યત્ર નિલિલાઃ કુર્યુઃ ગૃહં હૃત્સ્થિરમ્ ।

સદ્રપશ્રકૃતો મુલાત્પ્રથમતો વર્ગાદિવર્ણોદ્દમ—

ચેત્તદિગતમાદિશેતુદ્દપયૈઃ શલ્યં સુધી મધ્યતઃ ॥ ૩ ॥

અન્વય—વિપ્રાદિકઃ સૌમ્યાદિપુલ્લભૂતલે ગૃહમ્ વિરચયેત્
અઘ્યઃ અલિલે વિરચયેત્ અન્યેપામ્ નિયમઃ ન અથ યત્ર હૃત્ સ્થિ-
રમ્ (તત્ર) નિલિલાઃ (ગૃહમ્) કુર્યુઃ સદ્રપશ્રકૃતઃ મુલાત્ પ્રથમતઃ
વર્ગાદિવર્ણોદ્દમઃ ચેત્ તદિગતમ્ શલ્યમ્ સુધીઃ આદિશેત્ દ્વપયૈઃ તુ
મધ્યતઃ (શલ્યં આદિશેત્) ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—વિપ્રાદિકઃ બ્રાહ્મણ વિગેરેએ, સૌમ્યાદિપુલ્લભૂતલે ઉત્તર
દિશાના પ્રવાહતી પૃથ્વીમાં, ગૃહમ્ ધર, વિરચયેત્ કરવું, અઘ્યઃ બ્રાહ્મણ, અલિલે
દેવેઃ જગ્યાએ (વિરચયેત્) કરવું, અન્યેપામ્ બીજા વર્ણોને અર્થ એ નિયમઃ
ન નિયમ નથી, અથ હવે, યત્ર ત્યાં, હૃત રહ્ય, સ્થિરમ્ સ્થિર થાય, (તત્ર)
ત્યાં, નિલિલાઃ બધાએ (ગૃહમ્) ધર, કુર્યુઃ કરવું; સદ્રપશ્રકૃતઃ ધરસંબંધી
પ્રશ્ન કરનારના, મુલાત્ મુખથી, પ્રથમતઃ પહેલાં, વર્ગાદિવર્ણોદ્દમઃ જે વર્ગના
આદિ અક્ષરનો ઉચ્ચાર થાય, તદિગતમ્ તે દિશામાં રહેલું, શલ્યમ્ હાડકું,
સુધીઃ વિદ્વાને આદિશેત્ કહેવું, દ્વપયૈ. ૬, ૫, ૫, એ અક્ષરો નીકળે તુ તો,
મધ્યતઃ મધ્યમાં, (શલ્યં આદિશેત્) કહેવું. ॥ ૩ ॥

૩ ભાવાર્થ—બ્રાહ્મણાદિ ચારે વર્ણો ૧૨અનુક્રમે ઉત્તર, પૂર્વ ૬-

૧—(બ્રાહ્મણાદિ વર્ણોએ કઈ દિશામાં સ્તુત્ત નીચાણવાળી
જમીન રાખવી, તેનું ક્રોડક)

વર્ણ.	બ્રાહ્મણ.	ક્ષત્રિય.	વૈશ્ય.	શૂદ્ર.
નીચાણ રાખવાની દિશા.	ઉત્તર.	પૂર્વ.	દક્ષિણ.	પશ્ચિમ.

ક્ષિણ, ને પશ્ચિમ, એ બાબુની સહેજ ઢળંતી જમીન ઉપર ઘર કરવું શુભ છે,

॥ શલ્યજ્ઞાનબાબતર ॥

ઘર કરાવનાર માણસ જ્યારે જોષીને મુદૂર્ત પુછે, તે વખતે ઘરધણીના મુખમાંથી પહેલો અક્ષર જે બોલાય, તે અક્ષર જે અકા-રાદિ આઠે વર્ગોમાંના દરેક વર્ગનો પહેલો અક્ષર, એટલે અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય, શ, એ આઠ અક્ષરોમાંનો કોઈ પણ અક્ષર હોય તો, તેના ઘરમાં તે અક્ષરની બતાવેલી દિશામાં, કંઈ પણ શલ્યપદાર્થ હોવો જોઈએ, તેમજ હ, પ, ય, એ અક્ષરો પ્રથમ બોલવામાં આવ્યા હોય તો ઘરના મધ્યભાગમાં શલ્ય છે એમ જાણવું,

જેમ કે છગનલાલ જોષી મારે ઘર ચાલે, તો તે માણસના ઘરમાં કોઈ પણ જગ્યાએ શલ્ય નથી, એમ જાણવું, ક્રૂત અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય, શ, એ આઠ અક્ષરોમાંનો કોઈ પણ અક્ષરનો ઉચ્ચાર પ્રથમ થયો હોય તો તે અક્ષરના કોષ્ટકમાં બતાવેલી દિશામાં શલ્ય છે એમ જાણવું, બાકીના અક્ષરોના પ્રથમ ઉચ્ચારથી શલ્ય નથી, તેમ જાણવું, તેવીજ રીતે હ, પ, અને ચ-એ ત્રણે અક્ષરોમાંનો ગમે તે કોઈ પણ અક્ષર પ્રથમ ઉચ્ચાર કર્યો હોય તો જમીનના કરેલા નવ ભાગ-માંથી મધ્યભાગમાં શલ્ય છે, તેમ જાણવું, તેમજ પ અક્ષરના ઉચ્ચારથી મધ્યમાં અને વાયવ્ય ખુણામાં, એમ બે ઠેકાણે શલ્ય છે, એમ

૨—

(શલ્યજાણવા માટે કોષ્ટક)

ધશાન

પૂર્વ.

અગ્નિ.

ઉત્તર.

દક્ષિણ.

શ.	અ	ક
પ.	હ-પ-ચ.	ચ
પ.	ત	ટ

વાયવ્ય.

પશ્ચિમ.

નૈરત્ય.

જાણવું, કેમ જે પ અક્ષર પ વર્ગનો આદ્ય અક્ષર હોવાથી અને તે પ વર્ગ છઠ્ઠો હોવાથી તેની દ્વિત્થા વાયવ્ય ખુણા છે, માટે પ અક્ષરના ઉચ્ચારથી હૃસ્મેશાં વાયવ્ય ખુણામાં, અને મધ્યભાગ એમ બે ઠેકાણે શલ્ય છે એમ કહેવું,

॥ શલ્યજ્ઞાનનું ઉદાહરણ ॥

મુહૂર્ત પુછનાર ઘરઘણી જોષી પાસે આવીને પ્રથમ એમ કહે કે અમારે ઘર બનાવવું છે, કંઈ મુહૂર્ત પુછવું છે, ચાલુ મહિનામાં ઘરનું મુહૂર્ત પુછવું છે પુછનારના એવા પ્રશ્નોના વાક્યોમાં પહેલા વાક્યનો પહેલો અક્ષર અ ણીજમાં પહેલો ક અને ત્રીજામાં પહેલો ચ એ પ્રમાણે ત્રણ અક્ષરો આવેલા છે, તેમાં પહેલામાં અ નો ઉચ્ચાર કરેલો છે. જેથી શલ્ય પૂર્વદિશામાં છે એમ જાણવું. કના ઉચ્ચારથી અગ્નિકોણમાં ચના ઉચ્ચારથી દક્ષિણદિશામાં શલ્ય છે એમ જાણવું, એજ પ્રમાણે ટ અક્ષરનો ઉચ્ચાર પહેલો કર્યો હોય તો નૈઋત્યમાં ત અક્ષરથી પાશ્ચિમમાં પ અક્ષરથી વાયવ્યમાં ચ અક્ષરથી ઉત્તરમાં અને જ અક્ષરના પ્રથમ ઉચ્ચારથી ઘરના ઇશાન કોણમાં શલ્ય છે એમ જાણવું, તેવીજ રીતે ઘરના નવભાગમાં આઠ ભાગના આઠ અક્ષરોથી આઠ દિશાઓમાં શલ્ય જાણવું, પણ ઘરના નવ ભાગ કરવાથી બાકી રહેલા મધ્ય ભાગમાં પુછનાર ઘણી જો હ અક્ષરનો પ્રથમ ઉચ્ચાર કરે તો શલ્ય જાણવું, ॥

॥ પ અને ચ માટે વિશેષ ખુલાસો ॥

પ્રથમ પ અક્ષરથી વાયવ્યમાં અને ચ થી ઉત્તરમાં શલ્ય રહે છે, એમ કહ્યું છે, પરંતુ પ અને ચ અક્ષરનો પ્રથમ ઉચ્ચાર કર્યો હોય તો મધ્યભાગમાં પણ શલ્ય રહે છે એટલે પ ના ઉચ્ચારથી વાયવ્ય અને મધ્યભાગ ચ ના ઉચ્ચારથી ઉત્તર અને મધ્યભાગમાં શલ્ય રહેલું છે એમ જાણી બંને ઠેકાણે ભૂમિનું શોધન કરવું, જ ના ઉચ્ચારથી તો ફક્ત મધ્યભાગમાંજ શોધન કરવું, ॥

જેમ અં અક્ષરથી પૂર્વદિશામાં શલ્ય કહ્યું છે, તે ફક્ત અ આ, ઇ, ઓ, ઔ, ઞ, અઃ એ અક્ષરો હોય ત્યારે શલ્ય જાણવું, તે શિવા,

યના અક્ષરો લેવા નહિ, તેવીજ રીતે ક ના ઉચ્ચારથી કા વિગેરે કની ખારાખડીના દરેક અક્ષરોનું ગ્રહણ થાય છે. પણ ક વર્ગનું એટલે ખ, ગ, ઘ, ઙ, એ અક્ષરો ગ્રહણ થતું નથી તેજ પ્રમાણે ચ અક્ષરના ઉચ્ચારણથી ચા વિગેરેનું ગ્રહણ થાય પણ ચ વર્ગનું નહિ એવીજ રીતે ટ, ઠ, ના ઉચ્ચારથી પણ સમજી લેવું (અર્થાત) તે અક્ષરોમાં તેઓની ખારાખડી લેઈ શકાય છે. પણ વર્ગના અક્ષરો લેવાતા નથી. ॥

વર્ગ—

અ આ ઇ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ ए ऐ ओ औ अं अः ।

ક ख ग घ ङ, च छ ज झ ञ, ट ठ ड ढ ण,

त थ व ध न, प फ ब भ म, य र ल व,

श ष स.

ખારાખડી,

क का कि की कु कू के कै को कौ कं कः ।

ज्योतिर्निबन्धे—श्लोकाः ।

स्मृत्येष्टદેવતાંચર્ષવચનસ્યાદ્યમક્ષરમ્ । ગૃહીત્વાતુતતઃ શલ્યા-
શલ્યં સમ્યગ્વિચાર્યતે ॥ અકચટતપયશા હપયાવર્ણાઃ પૂર્વાદિમ-
ધ્યાંતાઃ । શલ્યકરા ઇહ નાન્યે શલ્યગૃહેનિવસર્તા નાશઃ ॥ પૃચ્છયા
યાદિ અઃ પ્રાચ્યાં નરશલ્યં તદાભવેત્ । સાર્દ્ધહસ્તપ્રમાણેન તચ્ચમાનુષ-
મૃત્યુકૃત્ આમેઘ્યાં દિશિકઃ પ્રશ્નેસ્વરશલ્યં કરદ્વયે । રાજદંડો ભવે-
ત્તત્ર ભયં નૈવનિવર્તતે ॥ યામ્યાયાં દિશિ ચઃ પ્રશ્ને કુર્યાદાકટિસં-
સ્થિતમ્ । નરશલ્યંગૃહે શલ્ય મરણં ચિરરોગતઃ ॥ નૈઋત્યાં દિશિટઃ
પ્રશ્ને સાર્દ્ધહસ્તાદ્ધયઃ સ્થલે ॥ શુ નોસ્થિજાયતે તત્ર વાલાનાંજનયે
સ્મૃતિમ્ ॥ તઃ પ્રશ્નેપશ્ચિમાયાં તુ શિશોઃ શલ્યં પ્રજાયતે । સાર્દ્ધહસ્તે
ગૃહસ્વામી ન તિષ્ઠતિ સદાગૃહે ॥ વાયવ્યાં દિશિ પઃ પ્રશ્ને તુષાંગારાશ્વ-
તુષ્કરે । કુર્વેતિ મિત્રનાશં ચ દુઃસ્વપ્નદર્શનં તદા ॥ ઉદીચ્યાં દિશિ
યઃ પ્રશ્ને વિપ્રશલ્યં કટેરથ, । તચ્છીમં નિર્ધનત્વાય કુષેરસદ્શલ્ય

હિ ॥ ઈશાન્વાં દિશિશઃ પ્રશ્ને ગોશલ્યં સાર્દ્ધેહસ્તતઃ । તદ્ગોધનસ્ય
નાશાય જાયતે મૃદ્ધમેધિનઃ ॥ હપ યા મધ્યમે કોષ્ટે વશો ગાત્રે ભવે-
દયઃ । નૃકપાલમયો ભસ્મ લોહં તત્કુલનાશકૃત્ ॥ (૮-૯-૧૦-
૧૧-૧૨-૧૩-૧૪-૧૫-૧૬-૧૭-૧૮)

અર્થ—જોયો પ્રથમ પોતાના ઇષ્ટદેવનું સ્મરણ કરીને પ્રશ્ન કરનારના
વાક્યનો આધાક્ષર લેધ શલ્યનો બરોબર વિચાર કરવો, (૮)

અ-ક-ચ-ટ-ત-પ-ય-શ-હ પ ય-એ વર્ણા શલ્યદર્શક છે, અને શલ્ય-
વાળા ધરમાં રહેનારનો નાશ થાય છે, (૯)

પ્રશ્નમાં આદિઅક્ષર અ-બોલાયો હોય તો પૂર્વદિશામાં દોઢ હાથ નીચે
નરશલ્ય (માણસનું હાડકું,) હોય છે, તેવા શલ્યવાળા ધરમાં રહેવાથી મનુ-
ષ્યનું મરણ થાય છે, (૧૦)

ક બોલાયો હોય તો અગ્નિકોણમાં બે હાથ નીચે ખરશલ્ય (ગધેડાનું
હાડકું,) હોય છે, તે રાજાથી દંડ કરાવનાર અને બચને આપનાર
હોય છે, (૧૧)

ચ થી દક્ષિણદિશામાં કમ્મર જેટલે નીચે નરશલ્ય (માણસનું હાડકું,)
હોય છે, તે ધરધણીને લાંબા વખત સુધી રોગી કરી નાશ કરે છે, (૧૨)

પ્રશ્નમાં ટ નો ઉચ્ચાર થયો હોય તો નૈરત્યકોણની જમીનમાં દોઢ હાથ
નીચે કુતરાનું હાડકું હોય છે, તે બાલકોનો નાશ કરે છે, (૧૩)

પ્રશ્નમાં પ્રથમ ત્ત અક્ષર હોય તો પશ્ચિમદિશામાં દોઢ હાથ નીચે બાલકનું
શલ્ય હોવાથી તે ધરમાં ધરધણી હુમ્મેશાં રહી શકતો નથી, (૧૪)

પ્રશ્નમાં આદ્યક્ષર વ આવ્યો હોય તો વાયવ્યકોણમાં ચાર હાથ નીચે
તુષાંગાર (ફોતરાં ને કોતસા) હોય છે, તેવા ધરમાં રહેવાથી મિત્રનો નાશ અને
ખોટાં સ્વપ્ન આવે છે, (૧૫)

જે ય હોય તો ઉત્તરદિશામાં કમ્મર જેટલે નીચે બ્રાહ્મણનું હાડકું, હોય
છે, તે કુખેર જેવા ધનાઢ્યને પણ નિર્ધન કરે છે, (૧૬)

પ્રશ્નમાં પ્રથમ જ નો ઉચ્ચાર થયો હોય તો ઇશાનકોણમાં દોઢ હાથ નીચે
ગોશલ્ય (ગાયનું હાડકું,) હોય છે, તે ગાયો વિગેરે પશુઓનો નાશ કરે છે, (૧૭)

પ્રશ્નમાં આદ્યક્ષર હુ પે ચ આગ્યા હોય તો ધરના મધ્યભાગમાં જાતી જેટલે નીચે નુકપાલ (માણસના માથાની ખોપરી,) ભસ્મ, લોહું હોય છે, તેવા ધરમાં રહેવાથી કુલનો નાશ થાય છે, (૧૮)

૫, ને ૫, અક્ષરથી મધ્યમાં કહ્યું તેમ તેના વર્ગની દીશામાં પણ જાણવું.

સૂચના—ધર બનાવનાર માણસ આવીને પુછે તે વખતે જોવાને તેના ખોલવાનો પ્રથમ અક્ષર યાદ ન રહ્યો હોય તો તેને ઇષ્ટદેવનું સ્મરણ કરવા કહી ફરીથી તમે શું પુછવા માગો છો એમ જોવાયે પ્રશ્ન કરવો અને તે પ્રશ્નનો જવાબે ધરધણી ઉત્તર આપે તેના આદ્યઅક્ષરથી પણ શક્ય જાણવાનો પ્રથમની પેઠે નિર્ણય કરવો.

શ્વભ્રમં હસ્તમિતં खने दिहजलं पूर्णं निशास्ये न्यसेत्
प्रातर्दृष्टजलं स्थलं सदजलं मध्यं त्वसत्स्फाटितम् ।

ज्ञात्वैवं निखनेद्गृहाधिकभुवं नत्वा जलांतः स्तरौ

यावद्वा पुरुषस्ततः कपिशिरस्तुल्याश्मभिः पूरयेत् ॥ ४ ॥

અન્વય—હસ્તમિતમ્ શ્વભ્રમ્ खनेत् इह निशास्ये पूर्णम्
जलम् न्यसेत् प्रातः दृष्टजलम् स्थलम् सत् अजलम् मध्यम् स्फाटि-
तम् तु असत् एवम् ज्ञात्वा नत्वा गृहाधिकभुवम् (निखनेत्) ज-
लान्तः (निखनेत्) यावत्स्तरः (निखनेत्) वा पुरुषः निखनेत्
ततः कपिशिरस्तुल्याश्मभिः पूरयेत् ॥ ४ ॥

અન્વયાર્થ—હસ્તમિતમ્ એક હાથ, શ્વભ્રમ્ ખાગને, खनेत् ખોદવો,
इह એ ખાગમાં, निशास्ये સંધ્યાકાલે, पूर्णम् ભરપુર, जलम् જલ, न्यसेत्
ભરવું, प्रातः સવારમાં, दृष्टजलम् જલ દેખાય તો, स्थलम् સ્થલ, सत् શ્રેષ્ઠ
છે, अजलम् જલ ન હોય તો, मध्यम् મધ્યમ, स्फाटितम् ફાટી ગયું હોય તો,
असत् નેષ્ટ છે, एवम् એ પ્રમાણે, ज्ञात्वा જાણીને, नत्वा નથીને, गृहाधि-
कभुवम् ધરથી અધિક પૃથ્વીને, (निखनेत् ખોદવી), जलान्तः જલ આવે
ત્યાં સુધી, (निखनेत् ખોદવી), यावत् જ્યાંસુધી, स्तरः તળીયું આવે, वा
અથવા, पुरुषः પુરુષના પ્રમાણ જેટલું, निखनेत् ખોદવું, ततः ત્યાર પછી,
कपिशिरस्तुल्याश्मभिः વાંદરાના માથા જેવડા પથ્થરથી તે ખાડો, पूरयेत्
પૂરવો ॥ ૪ ॥

॥ જમીનની પરીક્ષા આપત ॥

૪ ભાવાર્થ—જે જમીનમાં ઘર કરવું છે, તે જમીનમાં પોતાની મરજી આવે ત્યાં લાંબો પહોળો, ને ઉંડો એક હાથનો ખાડો ખોદવો, અને તે ખાડામાં સાંજની સંધ્યાકાલે પાણી ભરવું, તે સવારમાં સૂર્યોદય થતાં ખાડો જોતાં જે તેમાં કંઈ પણ પાણી રહેલું દેખાય તો, જમીન ઘર બનાવવામાં શ્રેષ્ઠ છે, અને પાણી ન હોય તો, તે જમીન મધ્યમ બળુવી, અને પાણી જતું રહી, તે ખાડામાં કાંટો પડી હોય તો તે અશુભ સમજવી,

॥ પાણી ખોદવાની આપત ॥

ઉપર પ્રમાણે જમીનની પરીક્ષા કરીને, જમીનને નમસ્કાર કરી જેટલા વિસ્તારમાં ઘર કરવું હોય તેનાથી કંઈક વિશેષ જમીન ફરતી પાયાને માટે ખોદવી, જે પોતાની ઇચ્છા મજબુત ઘર કરવાની હોય તો જમીનની નીચે જ્યાં સુધી પાણી આવે ત્યાં સુધી ખોદવી, અથવા જમીનની ઉપલી માટીનો થર ગદલાય, એટલે ઉપરની માટીથી નીચેની બુદ્ધિ માટી દેખાય ત્યાં સુધી અથવા ૧૫૩૫ જેટલી ઉંડી તે જમીન ખોદવી, અને તે ખોદાણુને વાંદરાના માથા જેવા પથ્થરથી જમીન સુધી પુરવી,

॥ હસ્તના પ્રમાણ આપત ॥

લીલાવતી—ચવોદરૈ રંગુલમટ્સંચયૈ દંસ્તોઽગુલૈઃ પદ્મગુણિતૈશ્ચતુર્ધિઃ

હસ્તૈશ્ચતુર્ધિર્ભવતીહ દંઢઃ ક્રોશઃસદ્સદ્વિતયેનતેષામ્ ૧૧

અર્થ—છાતરાં વિનાના આઠ યવનો એક આંગલ, ચોવીસ આંગલનો એક હાથર, ચાર હાથનો એક દંડ, અને તેવા બે હજાર દંડનો એક દ્વાપ થાય છે (૧૯)

રાજવલ્લભઃ—જ્યેષ્ઠોષ્ઠાધિ રથોદરૈસ્તુ મુનિર્ધિર્મધ્યસ્તુપદ્મર્ભિર્લઘુઃ

માપ્યંચોત્તમકેન લેટકપુરં ક્રોશાદિકં યોજનમ્ ।

પ્રાસાદપ્રતિમે નૃપસ્ય ભવનં મધ્યેન હર્મ્યાદિકં

યાનં પદ્મ ચવસંભવેન શયનં છત્રાસનાસ્ત્રાદિકમ્ (૨૦)

૧—પુરુષનું પ્રમાણ ૧૨૦—આંગલનું એટલે પાંચ હાથનું હોય છે,

૨—આ પ્રમાણે હાથનું માપ લેવાને કહ્યું છે, અને ઘરના કામમાં—હાથનું માપ એજ પ્રમાણે લેવું, પરન્તુ હાથ સુધરેલી રીત પ્રમાણે કુટ વાપરમાં આવે છે.

અર્થ—આઠ યવના માપવાલો—ન્યેષ્ટ હાથ, સાત યવનો મધ્ય, અને છ યવનો કનિષ્ઠ, એ પ્રમાણે ત્રણ પ્રકારનો ગળ-અથવા હાથનું માપ થાય છે, તે માપમાંથી—ગામ, કોશ, નગર, અને યોજનાદિનું માપ લેવું હોય તો ન્યેષ્ટ, મહેલ, મૂર્તિ, રાજાનું ઘર અથવા ખીજાં સાધારણ ઘરોના માપમાં—મધ્ય, અને પાલખી, ગાડાં, ગાડી, ખાટલો, અથવા પક્ષંગ, છત્ર, સિંહાસન, અને શસ્ત્રો, ઇલાદિ—જનાવવામાં—કનિષ્ઠ માપ લેવું.^૧ (૨૦)

॥ આરંભ વખતે થતા અપશુકન આખત ॥

જ્યો—વિં૦—શાલારંભે ચેદપાં પિત્તકીલા દટાસન્નાવાસદાહાદિપીઠા
ઓતુ વાંદિ સ્તત્ર દટોઝરિપુષ્ટિર્વાદો માંચં રોદનં સંશ્રુતં સ્યાત્ (૨૧)

અર્થ—ઘરનો આરંભ કરતી વખતે અગ્નિની જ્વાલા દેખી હોય તો, થોડ દિવસમાં તે ઘર બળીને ભસ્મ થાય છે, જો બિલાડી કે સાપ જોવામાં આવ્યે હોય તો, શત્રુની વૃદ્ધિ થાય છે, અને બિલાડી વિગેરેનું રક્ત સાંભળ્યું હોય તે કલેશ અથવા મંદગી થાય છે, (૨૧)

શાલા દોષ્ણાં સાધને સૂત્રપાતે છેદોઽત્યૈચેદગ્રંથિરાત્યૈ ચ કર્તુઃ ।
કૈલો મંગ, સ્યાદ્ઙુજે ક્ષમાનિમગ્નઃ કીલઃ શૂન્યં વિસ્મયઃ સ્વાતદેશે (૨૨)

અર્થ—ઘરનું ભુજાદિક કહાડવા માટે લીધેલું સૂત્ર, તુટી જાય તો કરનારને પીડા થાય છે, અને ખાત કરવાના ભાગમાં રોપેલો ખાલો તુટી જ તો રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, તેમજ તે ખાલો જમીનમાં પેસી જાય તો તે ઘર શરૂ રહે છે, (૨૨)

સ્વાતે તાવત્ સ્વન્યમાને પ્રપશ્યેદ્ ગ્રાવાણં વા કેશમંગારમસ્થિ ।
ચર્માયશ્રેદાપદો રાજમીતેઃ સત્તિસદ્ધિં સદ્વસ્તુદૃષ્ટં તનોતિ (૨૩)

અર્થ—ખાત કરવા માટે જમીન ખોદતાં પહેલાંજ પથ્થર, વાળ, કાલં હાડકું, ચાંમડું, અને લોહું એ વસ્તુઓ જોવામાં આવે તો રાજના બચ્ચી પતિ થાય છે, અને શુભ વસ્તુ જોઈ હોય તો સિદ્ધિ થાય છે, (૨૩)

૧—ઉપર મુજબ કંઈ જગ્યાએ કયા હસ્તાદિકનું માપ લેવું, તે સ્પષ્ટ છે, જેથી ઘર બનાવવાના કામમાં રાજચલ્લભના મત પ્રમાણે સાત યવનો માપ ઉપર ગામ લેવું.

(જમીનનો પાથો ખોદવા આખત.)

અધોમુલ્હે ચ નક્ષત્રે શુભેઽન્દિ શુભવાસરે ।

ચંદ્રતારાનુકૂલ્યે ચ સ્વનનારંભણં શુભમ્ (૨૪)

અર્થ—ભરણી, કૃતિકા, આશ્લેષા, મધ્યા, પૂ, ફા, વિશાખા, મૂલ, પૂ, પા, પૂ, ભા, એ અધોમુખ નક્ષત્રોમાં, શુભ વાર હોય, અને ચંદ્ર તથા તારા બલવાન હોય, ત્યારે ધરનો પાથો ખોદવાનો આરંભ કરવો, (૨૪)

(ખાત મુહૂર્ત તથા પછી ચલુતર કરવાનું મુઠ)

મુઠ ગઠ—શિલાન્યાસઃ પ્રકર્તવ્યો ગૃહાણાં શ્રવણે મૃગે ।

પૌષ્ણે હસ્તે ચ રોહિણ્યાં પુષ્યાશ્વિન્યુત્તરાત્રયે (૨૫)

અર્થ—અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ-ફા, હસ્ત, ઉ-વા, શ્રવણ, ઉ-ભા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં ચલુતરનો આરંભ કરવો શુભ છે, (૨૫)

દક્ષિણપૂર્વે કોણે કૃત્વા પૂજાં શિલાં ન્યસેત્ પ્રથમામ્ ।

શેષાઃ પ્રદક્ષિણેન સ્તંભાશ્ચૈવં પ્રતિષ્ઠાપ્યાઃ (૨૬)

અર્થ—ખાત કર્યા પછી અગ્નિકાલમાં પૂજન કરીને ચલુતરનું કામ કરવું, પછી દક્ષિણભાગથી નેશ્ય તરફ સઘ્ય માર્ગે છેક પુર્વદિશા સુધી અનુક્રમે ચલુતર કરવું, તેજ પ્રમાણે અનુક્રમે અગ્નિકાલમાં સ્તંભ રોપીને પછી દક્ષિણાદિકના અનુક્રમે બીજી દિશાઓમાં સ્તંભ રોપવા, (૨૬)

ઽયોઽર્ચિઃ—પૂર્વત્સેક્રમરવિધિષ્ણચક્રમેદૈશ્વિદ્વચ્ચિત્રિયમાશ્વિવેદદ્વૈ
દ્વૈમાગ્રૈઃ શ્વઃ વૃજિનકાયરુક્ષધૈર્યં દારિદ્ર્યં દરમરણે ક્રમેણકર્તુઃ (૨૭)

॥ નગરવત્સચક્ર ॥

અર્થ—નગરના વત્સચક્રમાં સૂર્યના નક્ષત્રથી ગણીને વત્સના માથાથી અનુક્રમે ૩-નક્ષત્રોમાં સુખ, ૨-માં પાપ, ૪-માં સુખ, ૭-માં લાભ, ૩-માં રોગ, ૨-માં સુખ, ૨-માં ધૈર્ય, ૪-માં દરિદ્રતા, ૨-માં ભય, ૨ માં મરણ, એ પ્રમાણે ફલ મળે છે, જેથી તેનો વિચાર કરી નગરનો આરંભ કરવો, (૨૭)

માક્ સાધ્યોજ્જયિનીસ્થલાદ્યમદિશિ ત્વાદ્ધાનિલાભ્યંતરા-

ત્સૌમ્યેઽતોઽન્ધુદયાદુદગ્ધુવમુસ્વાદિઙ્મૂઢકે સ્યાન્મૃતિઃ ।

ગૌર્ધ માધવપૌષ્કાલગુન નમોમાર્ગેષુ મૃદ્ધાનિલૈઃ

પાઘ્યકેઽવ્યવસુધુવૈઃ સ્થિરતનો કુર્યાત્સુકેદ્રાદ્યમે ॥ ૫ ॥

અન્વય—ઉજ્જયિનીસ્થલાત્ યમાદિશિ ત્વાષ્ટ્રાનિલામ્યંતરાત્
પ્રાક્ સાધ્યા, અતઃ સૌમ્યે અગ્ન્યુદયાત્ પ્રાક્ (સાધ્યા) ધ્રુવમુ-
સ્વાત્ ઉદક્ (સાધ્યા) દિઠ્ઠમૂઢકે મૃતિઃ સ્યાત્ માધવપૌપફાલ્ગુન-
નભો માર્ગેષુ મૃદ્ધાનિલૈઃ પાદ્યકેજ્યવસુધ્રુવૈઃ સ્થિરતનો સુકેંદ્રાષ્ટમે ગે
હમ્ કુર્યાત્ ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થ—ઉજ્જયિનીસ્થલાત્ ઉજ્જન નગરીથી, યમાદિશિ દક્ષિણદિ-
શામાં, ત્વાષ્ટ્રાનિલામ્યંતરાત્ ચિત્રા અને સ્વાતીના મધ્યથી, પ્રાક્ પૂર્વદિશા,
સાધ્યા સાધવી, અતઃ ઉજ્જનથી, સૌમ્યે ઉત્તરદિશામાં, અગ્ન્યુદયાત્ કૃત્તિ-
કાના ઉદયથી, પ્રાક્ પૂર્વદિશા (સાધ્યા) સાધવી, ધ્રુવમુસ્વાત્ ધ્રુવના અગ્ર-
ભાગથી, ઉદક્ ઉત્તરદિશા, (સાધ્યા) સાધવી, દિઠ્ઠમૂઢકે દિશામાં બરાબર
ધર ન હોય તો, મૃતિઃ મરણ, સ્યાત્ થાય, માધવઃ વૈશાખ, પૌષ પૌષ, ફાલ્ગુન
ફાગણ, નભઃ શ્રાવણ, માર્ગેષુ માર્ગશીર્ષ, એ માસોમાં, મૃદ્ધાનિલૈઃ મૃદુસંસ્કૃ-
તે સ્વાતી નક્ષત્રો, પાદી શતભિષા, અર્ક હસ્ત, હજ્ય પુષ્ય, વસુ ધનિષ્ઠા,
ધ્રુવૈઃ ધ્રુવસંસ્કૃત નક્ષત્રો વડે, સ્થિરતનો સ્થિરલગ્નમાં, સુકેંદ્રાષ્ટમે પાપગ્રહ-
રહિત કેન્દ્ર અને આઠમું સ્થાન હોય ત્યારે, ગેહમ્ ધર, કુર્યાત્ કરવું ॥ ૫ ॥

॥ દિશાસાધન ॥

ભાવાર્થ—જે ઉજ્જનનગરીથી પોતાનો દેશ દક્ષિણદિશામાં
હોય તો ચિત્રા અને સ્વાતીના અંતરથી પૂર્વદિશા લાવવી, અને
ઉજ્જનથી ઉત્તરદિશામાં દેશ હોય તો કૃત્તિકાનક્ષત્રથી પૂર્વદિશા
લાવવી, તેમજ ઉત્તરધ્રુવથી ઉત્તરદિશા પણ લાવવી, તે લાવેલી પૂર્વ
કે ઉત્તરદિશા ઉપરથી ચારે દિશાઓ લાવવી, કેમ જે ધર બનાવ-
વાના કામમાં, દિશાનું સાધન અવશ્ય કરવું, કારણ કે દિશા જે વાંકી-
ચુકી હોય, અને ધર બનાવ્યું હોય તો ધર કરનારનું મરણ થાય છે,

॥ ધર બનાવવાના માસ ને નક્ષત્રો ॥

માર્ગશીર્ષ, પૌષ, ફાગણ, વૈશાખ, શ્રાવણ, એ માસો,^૧ રોહિણી,
મૃગશીર્ષ પુષ્ય, ઉ-કા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, ઉ-ષા,
ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રો, લગ્નશુદ્ધિ, વૃષભ,
સિંહ, વૃશ્ચિક, કુંભ, એ લગ્નોમાં, અને શુભ ગ્રહો કેન્દ્રમાં કે આઠમે
હોય, અને પાપગ્રહ તે સ્થાનોમાં ન હોય, ત્યારે ધર કરવું શુભ છે;

૧ નારદરૂપિના મતથી કાર્તિક, ને માઘમાસ પણ લેઈ શકાય છે,

કુંઢકલ્પદ્રુમ-પાટીરાગુરુરક્તચંદનરદન્યગ્રોધવૈકંકત—

શ્રીપર્ણી ચલપર્ણવિલ્વસદિરવ્રહ્મદુમોદુંવરાઃ ।

एषां शंकुरकल्पपः सुसरलस्तुंगः पतंगांगुलः

पर्वद्वंद्वतलः कुशाग्रसहशोत्रे यंत्रसंघट्टितः (२८)

॥ શંકુ બનાવવાની રીત. ॥

અર્થ—સુખડ, અગુરુદન, રતાંદલી, હાથીદાંત, વડ, વાંકલો, સેવળ, પીંપળો, ખેર, ખાખરો, અને ઉમરો, એ પૈકી કોઈપણ ઝાડના લાકડાનો શંકુ કરવો, તે શંકુ—કરવાનું લાકડું હોયરહિત (વાંકુ ચુકુ નહિ, ને છિદ્ર વિનાનું) લેવું, તે શંકુ બાર આંગળ ઉંચો, લીસો, એ આંગળ તળીઆવાળો, દર્ઝની ટોચ ના જેવા અગ્રભાગવાળો, યંત્રથી ઉતારેલો, અને ગોળાકાર લેવો. (૨૮)

कुं०मं०सि०-वृषांगुलैः संमितकर्कटेन सूत्रेण वा वृत्तवरं विलिख्य ।

रव्यंगुलंशंकुममुष्यमध्येनिवेशयेत्खाक्षिमितांगुलीभिः (२९)

चतसृभिश्चापिक्रज्जूत्तमाभिः संस्पृष्टशीर्षं तु समेपिकाभिः ।

तच्छंकुभायत्रविशेदपेयाहृत्તેक्रमात्સ્तोवरुणेंद्रकाष्टे (३०)

॥ દિવસે સ્થુલ દિશા સાધન ॥

અર્થ—૧૬ આંગળના કંપાસકે (કરકાટકે) સુતરની દોરીથી મુંદર ગોળાકાર વર્તુલ ચક્ર બનાવવું, તે વર્તુલના બરાબર મધ્ય ભાગમાં ઉપર કહેલો ૧૨-૧ આંગ-લનો શંકુ મુકવો.^૨ અને આશરે ચારે દિશાઓમાં વૃત્તના પરિધને અડધી વૃત્તના

૧—તળીએથી અગ્રભાગ સુધી શંકુની જેટલી લંબાઈ હોય તેના સરખે અંતરે બાર ભાગ કરવા, તેમાં આંગલ પ્રમાણે માપ કરવાની જરૂર નથી. પણ એ શંકુના કરેલા સરખા બાર ભાગમાંના દરેક ભાગ આંગલ જાણવો, આ આંગ ન નાના શંકુના નાના, ને મોટાના મોટા થાય તેની હરકત નથી. માટે સરખે અંતરે બાર ભાગ પાડવા, અને નીચેની ખેસણીના તળીઆના જે એ આંગલ કડા છે તે પણ શંકુના બાર આંગલમાંના જે એક આંગલ તેવા એ આંગલ લેવા.

૨ બરાબર ગોળાકાર ચક્રના મધ્યમાં શંકુ બરાબર રહ્યો છે કે નહિ, તે જાણવા માટે જેટલો શંકુના તળીઆનો ઘેરાવો હોય તેટલા ઘેરાવાનું બીજુ ચક્ર પ્રથમ કહાડેલા ૧૬ આંગળના ચક્રનું જે મધ્ય બિંદુ છે, તેજ મધ્ય બિંદુ ઉપર કંપાસ રાખી શંકુનું તળીયું એ આંગળના ઘેરાવાનું કયું છે તો તે એ આંગળના માપનું વચમાં નાનું ચક્ર કહાડવું, તે ચક્રને દરેક બાજુથી શંકુનું તળીયું અડધી રહે એટલે જાણવું કે ચક્રના મધ્ય બિંદુ ઉપર શંકુ બરાબર છે.

મધ્ય ભાગમાં મુકલા શંકુના ટોચને અડકે તેવી ૪ સીધી શળીઓ ગોઠવવી,^૧ પછી બપોર પહેલાં શંકુની ડાયા જ્યારે વર્તુલમાં પ્રવેશ કરે, અને બપોર પછી જ્યારે વર્તુલમાંથી બહાર નીકળે તે બે વખતનાં બે ચિન્હ^૨ અનુક્રમે પશ્ચિમ અને પૂર્વ દિશા થાય છે. (૨૯-૩૦)

કર્કેકીટોમૃગેયૂકયાસાદ્વામ્યાંચાલ્યાસિંહકુંભત્રિકેઽપિ ।

યાંવૈ કાષ્ઠાંમાનુમાન્ યાતિતસ્યાંચાલ્યાદ્વૈકાર્મુકેચાલનં ન (૩૧)

॥ મધ્યમ સૂક્ષ્મ દિશા સાધન ॥

અર્થ—વૃષભ, કર્ક, વૃશ્ચિક ને મકર એ ચાર રાશિના સૂર્યમાં ઉપર મુજબ પૂર્વ તરફના બીજા ચિન્હને ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં એક યૂકા જેટલું ઉત્તર તરફ ત્રીજું નિશાન કરવું, ને દક્ષિણાયન હોય તો દક્ષિણ તરફ એક યૂકાના માપ જેટલે છેટે ત્રીજું નિશાન કરવું, અને મેષ, સિંહ, કન્યા, તુલા, કુંભ ને મીન એ ૬ રાશિના સૂર્યમાં ઉપર મુજબ બે યૂકા જેટલે છેટે. ઉત્તર કે દક્ષિણાયનના સૂર્ય પ્રમાણે ઉત્તર કે દક્ષિણ દિશા તરફ ત્રીજું નિશાન કરવું, પરંતુ મિથુન અને ધનના

૧ ચાર લાકડીઓ (શળીયો) મુકવાનું પણ ઉપલુંબ કરણ છે કે તે શંકુ બરાબર મધ્ય બિંદુ ઉપર છે કે નહિ તે જાણવા માટે છે. એટલે હિસાબની રીતે ૧૬ આંગળના ચક્રનો જે ઘેરાવો હોય ને મધ્યબિંદુ ઉપર બાર આંગળનો શંકુ રાખવો હોય તો સળીની એકબાજુ અડકાડી શંકુના અગ્ર ભાગને શળીનો બીજો છેડો અડકે તે માપની લાકડી ૨૦ આંગળનીજ થાય, એટલે એક બાજુ વીસ આંગળની તેની સામી બાજુ વીસ આંગળની તેજ મુજબ અડકાડવી, તેજ પ્રમાણે સામાસામી બીજા બે દિશામાં અડકાડવી, એમ ચાર બાજુથી વર્તુલને અડકી શંકુના અગ્ર ભાગને જ્યારે ચારે લાકડીના અગ્રભાગો અડકે એટલે જાણવું કે તે વૃત્તના મધ્ય બિંદુ ઉપર શંકુ બરાબર છે એ પ્રમાણે નિશ્ચય થયા પછી ચારે સળીઓ લઈ લેવી, ક્રમકે પછી તેની જરૂર કંઈ નથી શંકુના બાર આંગળમાંના જે એક આંગળનું માપ થાય તેવા ૧૬ આંગળના માપનું વૃત્ત કરવું, અને વીસ આંગળનીસળી પણ તેજ માપની લેવી.

૨—તે બે ચિન્હોમાં બપોર પહેલી શંકુની ડાયા ઓછી થતી જશે. તે ઘટતી ઘટતી જ્યારે વર્તુલને જે ઠેકાણે અડકે તે ઠેકાણે વર્તુલ ઉપરજ પેહેલું નિશાન કરવું, તે નિશાન પશ્ચિમ દિશાનું જાણવું. અને બપોરે પછી જ્યારે તે ડાયા પૂર્વ તરફના વર્તુલ તરફ વધતી વધતી જ્યારે વર્તુલને અડકે તેજ ઠેકાણે વર્તુલ ઉપર બીજું નિશાન કરવી. એ બીજું નિશાન પૂર્વ દિશાની જાણવી, તે પશ્ચિમની નીશાનાથી પૂર્વની નીશાની સુધી એક સીધી લીટી દોરવી, તે સીધી લીટી પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ જનારી દિશા દેખાડનારી જાણવી.

સૂર્યમાં પહેલા ને બીજા નિશાનની યાયાવાળી દિશા બરાબર છે એમ જાણવું, તેને ફરવવાની જરૂર નથી. (૩૧)

દિનમાનદલેસપ્તાંગુલચ્છાયાગ્રતો હિ તત્ ।

શંકુમૂલે નીયમાનં સૂત્રં સ્યાદુત્તરા દિશા (૩૨)

॥ મધ્યાન્હ કંઈ વખતે થાય છે તે જાણવાની રીત ॥

અર્થ—મધ્યાન્હ (દિનાર્ધ) વખતે સાત આંગણના શંકુની યાયા જે દેકાણે પડે, તે યાયાના અગ્ર ભાગના ચિન્હથી શંકુના મૂળ સુધી એટલે મધ્યબિંદુ સુધી દોરેલી લીટી અનુક્રમે અતિસૂક્ષ્મ ઉત્તર-દક્ષિણ દિશા જાણવી. સવારના સૂર્યોદય વખતે મુકેલા શંકુની ઓછામાં ઓછી યાયા ત્યાંસુધી થાય, અને તે યાયા ત્યારે કિંચિત્ પણ વધવા સામે પણ તે ઓછી થતી યાયા બંધ થાય તે મધ્યાન્હનો વખત જાણવો. (૩૨)

૧—પ્રથમ પૂર્વ-પશ્ચિમ દિશાં પહેલા અને બીજા ચિન્હપરથી બતાવી છે તે લીટી પૂર્વ-પશ્ચિમ દિશા બતાવે છે, પણ તે બરાબર સ્પષ્ટ નહિ હોવાથી તેમાં ફેરફાર કરવો પડે છે, તે ફેરફાર આ યોગના આધારે એક કે બે યુક્ત ઉત્તરમાં કે દક્ષિણમાં જે ચાસન આપીને કરેલો છે, તે જ ઉત્તરનું નિશાન હોય તો ઉત્તર તરફ અને દક્ષિણનું નિશાન હોય તો દક્ષિણ તરફ પશ્ચિમના પહેલા નિશાનથી ત્રીજા નિશાન સુધી જે લીટી દોરાય તે પૂર્વ-પશ્ચિમ બતાવનારી લીટી ખરી જાણવી, પણ પ્રથમની પહેલાને બીજા નિશાનથી લાવેલી દિશા ખરી સમજાવી નહિ, તેમજ સંક્રાંતિ પ્રમાણે યુક્તો ફેરફાર ફક્ત પૂર્વના બીજા ચિન્હ પરથી ત્રીજા ચિન્હ કરવું, પણ પશ્ચિમના પહેલા ચિન્હમાં કંઈ પણ ફેરફાર કરવો નહિ.

૨—શંકુના મધ્યબિંદુથી તે મધ્યાન્હની જે ઓછામાં ઓછી યાયા હોય ત્યાં નિશાન કરવું, અને મધ્યબિંદુથી તે ઓછી યાયાના નિશાન સુધી દોરેલી લીટી તે બિંદુ તરફનો અગ્ર ભાગ દક્ષિણ અને યાયા ચિન્હ તરફનો અગ્ર ભાગ ઉત્તરદિશા સ્પષ્ટ જાણવી.

શંકુ સાત આંગણનો લેવા કહ્યું છે. તે પણ જેમ શંકુમાં બાર ભાગ સરખે અંતરે પાટવાથી મળેલા એક ભાગને આંગણ કહે છે. તેમજ શંકુને સરખે અંતરે સાત ભાગ પાડી તેમાંનો જે એક ભાગ તેને પણ આંગણ કહે છે, ઉત્તરદિશા જાણવા માટે સાત આંગણનો શંકુ લેવાનું કારણ એ છે કે તે યાયા ફેરફાર અંગુલ ને વ્યંગુલ ધર્મ તે બાર આંગણથી માપવી નહી, પણ સાત આંગણના શંકુની જે પહેલી યાયા તેને સાત આંગણમાંનો જે એક આંગણ તે આંગણ પ્રમાણે મધ્ય-બિંદુથી યાયાના ચિન્હ સુધી જેટલા આંગણ થાય તે અને ઉપર બાકી વધેલી યાયાને એક આંગણના ૬૦ વ્યંગુલ થાય છે તેમ સમજાવે આવે તે વ્યંગુલ થાય એટલે યાયા આટલા અંગુલ ને વ્યંગુલ ધર્મ તેમ સમજાય છે. માટેજ સાત આંગણનો શંકુ આ વખતે લેવા કહ્યું છે.

॥ મધ્યાન્હ વખતની છાયા બાબત ॥

સમજ—હરકોઈ દિવસે મધ્યાન્હ વખતની છાયાથી ઉત્પન્ન થતી રેખા તે ઉત્તર દક્ષિણ દિશા બતાવનારી સૂક્ષ્મ રેખા જાણવી. સમાંગુલ શંકુની અથવા શંકુની ઓછામાં ઓછી મધ્યાન્હ વખતની જે છાયા તેને મધ્યાન્હની છાયા જાણવી. જે સંક્રાંતિઓમાં જે દિવસોમાં શંકુના તલમાં છાયા પ્રવેશ કરી જતી હોય અને બહાર છાયા ખીલકુલ જણાય નહિ એવા વખતે આ રીત ખીલકુલ ઉપયોગની નથી એમ જાણવું, જ્યારે આ રીત ઉપયોગી ન હોય ત્યારે અને બતાવેલી ખીજ હરકોઈ રીતથી દિશા સાધન કરવું.

॥ દિશા સાધન કરવા માટે ઓળંગાની માહિતી ॥

આકૃતિ નં. ૧.

ઓળંગો આકૃતિ નં. ૧ માં બતાવ્યા પ્રમાણે ભરરડાના આકારનો છેડેથી અણીવાળો અને વજન-દાર ધાતુ જેવી કે પિત્તલ, સીસું, અથવા લોખંડનો બનાવેલો હોય છે તેના માથામાં જીણી દોરી પસેલી જરૂર પડતી જગ્યાએ ઉંચે લટકાવવાથી તે આપડી પૃથ્વી ઉપર કોઈપણ ઠેકાણે પૃથ્વીના મધ્ય બિંદુ તરફની દિશા દેખાડે છે, તે કારણથી ઈમારત બાંધવામાં ભિંત અને થાંભલા વિગેરે પૃથ્વીની સપાટીથી બરાબર કાટખુણે ઉભા કરવા માટે તેનો હુમેશાં ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, હરકોઈ જગ્યાએ કાંઈપણ ભારે વજનની ચીજ પૃથ્વીની સપાટીથી બરાબર કાટખુણે—(ઉભી બરાબર સીધી જરાપણ વાંકી સુકી નહિ એવી રીતે) મુકવાની હુમેશાં સલાહ લેવામાં આવે છે. તેવા દરેક પ્રસંગે ઓળંગોનો ઉપયોગ કરવો પડે છે.

॥ સુર્યની છાયા ઉપરથી ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા જાણવાની રીત ॥

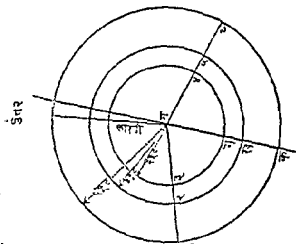
॥ પ્રથમ ત્રણ વર્તુલ કરવાની રીત ॥

એક છુટી ખુદલી જગા જ્યાં સુર્યનો તડકો સવારથી સાંજ સુધી

દેખાતો હોય, તેવી જગ્યામાં એક લાકડી કે જેનો ઉપલો લાગ અણી જેવો પાતળો અને નીચેથી સહેજ જાડો લાગ હોય છે. એવી ૫ કે ૬ ફુટની લાકડી લઈને તેનો જાડો લાગ જમીનમાં મુકવો કે દાટવો

આકૃતી નં. ૨.

પુર્વ

પશ્ચિમ

મતલબ કે તે

લાકડી સીધી

ખરાબર રહે

તેમ રાખવી.

પ્રથમ બતા-

વેલી ઝાળ-

બાની રીતથી

તે ખરાબર,

સીધી રહે

તેમ કરવું,

અને તે રા-

પેલી લાકડી-

ના મધ્ય બિંદુ

(આકૃતી નં.

૨ માં દેખા-

રેલા નિશાન) શી લાકડીને ફરતા ત્રણ પુટના ઘેરાવાવાળું એટલે ૬ પુટના વ્યાસનું એક ગોળાકાર વર્તુલ કરવું, અને તેવુંજ ૪ ફુટના ઘેરાવાવાળું એટલે ૮ ફુટના વ્યાસનું, પહેલા ચક્રની બહાર બીજું વર્તુલ કઢાડવું, અને તેજ પ્રમાણે ૫ પુટના ઘેરાવાવું, એટલે ૧૦ પુટના વ્યાસવાળું ત્રીજું ચક્ર તેની બહાર કઢાડવું, એટલે લાકડીના મધ્યબિંદુથી એક ત્રણ ફુટના, બીજું ચાર ફુટના, અને ત્રીજું પાંચ પુટના અંતરે ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ઘેરાવાવાળાં એક પછી એક એવાં ત્રણ ચક્ર થશે. આ ક્રિયા જ્યારે આકાશમાં વાદળ ઘેરાયેલાં ન હોયને સૂર્યનો આખો દિવસ પ્રકાસ જણાય ત્યારેજ કરવી સારી છે,

॥ કંપાસ વીના વર્તુલ કરવાની રીત ॥

કંપાસનું સાધન ન હોય તેવે વખતે એક દોરી લઈ તેને ગાળેા કરી અને તે ગાળેા રાપેલી લાકડીમાં પડેલી હોય, અને ગાળાથી પાંચ

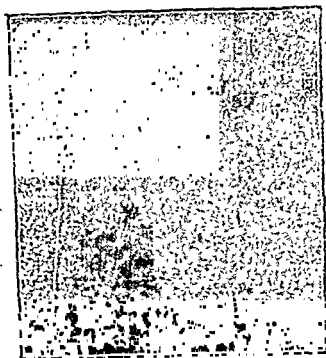
સીધી કહાડવો અને ત્યાં સ્વ ચિન્હ કરવું, તેજ પ્રમાણે ત્રણ પુટના ઘેરાવાવાળાં વર્તુલ ઉપરનાં નિશાન નં ૩ અને ૪ એ બેનો જ્યાં મધ્ય ભાગ આવતો હોય ત્યાં નિશાન ગ કરવું; એ ત્રણે નિશાન આકૃતિમાં અક્ષર ક-સ્વ અને ગ નાં થશે. હવે ક થી ગ ના નિશાન સુધી મધ્યના સ્વ ના નિશાનને અડકીને જાય, એવી એક સીધી લીટી ચિત્ર માં ખતાવ્યા પ્રમાણે દોરવી, અને તેને લાકડીના મધ્ય બિંદુ સુધી એવી જવી, એ ક થી મ સુધી દોરેલી લીટી ખરી રીતે ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા ખતાવનારી જાણવી, વર્તુલનો વ્યાસ વધારે મોટો કરવાથી વધારે ચોક્કસ (સૂક્ષ્મ) રીતે ઉત્તર દક્ષિણ દિશા થશે, એમ જાણવું.

॥ રાત્રે ધ્રુવના તારા ઉપરથી ઉત્તર દિશા જાણવાની રીત ॥

॥ ધ્રુવનો તારો જાણવા માટે પ્રથમ ધ્રુવદર્શક તારાઓ

ઓળખવાની રીત ॥

આકૃતી નં. ૩.

સંસ્પર્ધિઓના તારાઓને ધ્રુવદર્શક તારાઓ કહે છે, આકૃતી નં. ૩ માં જતાવ્યા પ્રમાણે પ્રથમ ધ્રુવદર્શક એ તારા ક અને સ્વ એ સિધી લીટીમાં છે, તે પછીના બીજા એ તારા ગ અને ઘ તેજ પ્રમાણે સિધી લીટીમાં છે, એટલે ખાટલાના ચાર પાયાના આકારે હોય છે, પણ તેમાંનો પુંછડ તરફના તારાં ઘ ચોરસાધમાં નહોતાં જરાક આકૃતિમાં જતાવ્યા પ્રમાણે લંબાયેલો હોય છે, એ ઘ તારાની પાછલી બાજુએ કુતરાની પુંછડીની માફક બીજા ત્રણ તારા ચ, છ અને જ અનુક્રમે ગોઠવાયેલા હોય છે, એ સાત તારાના જુમખાને સંસ્પર્ધિના તારાઓ કહે છે, ઇંગ્રેજીમાં એ સાત તારાને Plough (હજ) અથવા Great Bear (Ursa Major) મોટું રિંછ કહે છે, રાત્રે વાદળા વિનાનું નિર્મળ આકાશ હોય અને તારાઓ પ્રકાસી રહ્યા હોય, એવા વખતે ઉત્તર દિશા તરફ મુખ રાખી તે તરફના આકાશ તરફ જોવું, તે દિશામાં સંસ્પર્ધિના આકૃતિમાં જતાવ્યા પ્રમાણે સાત તારાઓ રાત્રિએ કોઈ પણ વખતે પોતાને ક્યાં દેખાય છે તે આકાશમાં જોઈને શોધી કહાડવું, આખા આકાશમાં કોઈ પણ ઠેકાણે સંસ્પર્ધિના તારા જેવા સાત તારાનું જુમખું એ ઉત્તર દિશા શિવાયના કોઈ પણ ભાગમાં માલમ પડશે નહિં માટે આકૃતિમાં જતાવ્યા પ્રમાણે ન્યાં આગળ તે જુમખું જણાય તે સંસ્પર્ધિના તારા છે એમ જાણવું, ઘણા માણસો વગર પ્રયાસે પણ આ તારાને ઓળખી શકે છે, અને જેઓ તે તારાને ઓળખી શકતા નથી, તેઓને માટે ચિત્રમાં આપેલી આકૃતિ પ્રમાણે આકાશમાં જોતાં સહેલાઈથી તે તારા સાધારણ માણસને પણ જણાઈ આવશે. પહેલા એ સાત તારાને સારી રીતે ઓળખવા હવે એ તારાઓ હર હંમેશ ઉત્તર દિશામાં રહેલા ધ્રુવના તારાની આસપાસ આકૃતી નં. ૪ માં જતાવ્યા પ્રમાણે ધ્રુવથી દૂર દરેક બાજુએ સરખા અંતરથી નિરંતર ગોળ રીતે ફર્યા કરે છે એમ જાણવું. ॥

ધ્રુવના તારાની પાછળ ગોળ વસ્તુ સપ્તર્ષિના તારાઓ કેવી રીતે દેરે છે તે આકૃતિ નં. ૪ માં બતાવેલું છે અને દરેક ચારે બાજુએ નોંધાં સપ્તર્ષિના તારાના દરેકમાં પહેલા બે તારાથી બને છે આગળ જે ચારનો આકાર મુઝી તે બાજોડાનો આકાર ધ્રુવથી સીધી લીટીએ ધ્રુવનો તારો જાણવો એમ ચારે બાજુએ આકૃતિ નં. ૪ માં જોવાથી સમજાશે.

॥ સપ્તર્ષિના તારા ઉપરથી ધ્રુવનો તારો ઓળખવાની રીત ॥

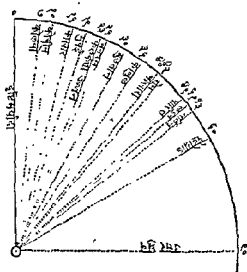
ખાટલાના પાયાના આકારના સપ્તર્ષિના જે ચાર તારા છે, તેમાંના સવેથી આગલી બાજુના જે તારાઓ ક અને ख જેવા, આકૃતિ નં. ૨ માં બતાવ્યા પ્રમાણે તે આગલા જે તારાને જોડનારી લીટી મારેલી છે, એ જે તારાનું ખાસ ધ્યાન રાખવું એ લીટી ख થી સરૂ થઈ ક ને મળીને આગળ જે પ્રકાશિત તારા પ ને મળે છે, તે તારો આકૃતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ધ્રુવનો તારો જાણવો, તેને ધ્રુવનો તારો કહેવાનું કારણ એ છે જે પૃથ્વી જે ધરી ઉપર ફરે છે, તે ધરીનો ઉત્તર છેડો આતારાની લગલગ નજીકમાં છે. રાત્રે થોડો વખત આકાશમાં તપાસતાં જણાયે કે કેટલાક તારાઓ પ્રથમ પૂર્વમાં ઉગી ધીરે ધીરે આકાશના મધ્યમાં આવી. તે ધ્રુવના તારાની આસપાસ ફરી અને પશ્ચિમમાં અસ્ત પામતા જણાય છે. જ્યારે ધ્રુવનો તારો હુમ્મેશાં આખી રાત જ્યાં દેખાય છે તેજ જગ્યાએ હુમ્મેશાં સ્થિર હોય એમ જણાય છે એટલે તે ફરતો હોય તેમ જણતો નથી. જ્યારે બીજા બધા તારાઓ તે તારાની પ્રદક્ષિણા કરી. પશ્ચિમ તરફ જતા દેખાય છે. આકૃતિ નં. ૩ માં બતાવ્યા પ્રમાણે ख અને ક વચ્ચેની સીધી લીટી પ ના તારા સુધી આગલ ખેંચી જતાં કોઈપણ વખતે સપ્તર્ષિના તારા અને ધ્રુવના તારાની વચ્ચમાં કોઈપણ એવો પ્રકાશિત બીજો તારો આવતો નથી. જેથી એ પ્રમાણે સીધી લીટીમાં જે પ્રકાશિત તારો પ અદ્ધરવાળો છે તે નિશ્ચય ધ્રુવનો તારો જાણવો. સપ્તર્ષિના તારા ક અને ख ઉપરથી ધ્રુવનો તારો ઓળખાય છે, જેથી સપ્તર્ષિના આ જે તારાઓને ધ્રુવદર્શક તારાઓ (PONTERS) પણ કહે છે.

ધ્રુવનો તારો ઉત્તર ગોળાર્ધમાં વસનારાઓને જુદી જુદી જગ્યાએ જ્યાં જમીનને આકાશ એકઠું થયેલું ઉત્તર તરફ જણાય ત્યાંથી દૃષ્ટિ મર્યાદા (HORIZON) થી કેટલો ઉંચો દેખાય છે તે જાણવાની રીત જુદા જુદા દેશ અથવા શહેરમાં રહેતા લોકને એ તારો આકાશમાં આશરે કેટલી ઉંચાઈએ જોઈ શોધો કહાડવો, તે સહેલું થઈ પડે તેથી આકાશ માટે ખગોળવેત્તાઓએ દૃષ્ટિ મર્યાદા

થી સીધા આપણે માથે આવતાં આકાશની ટોચ (ZENITH) સુધીમાં આકાશના ૯૦ સરખા ભાગ (DEGREES) કર્યા છે. હવે આપણી પૃથ્વીની મધ્ય રેખા (EQUATOR) ઉપર અથવા તેની નજીકમાં કોઈ માણસ ઉભો રહી આકાશમાં ઉતર તરફ ઝુખ કરી જુએ, તો તેને ધ્રુવનો તારો દૃષ્ટિમર્યાદા અથવા તેની સહેજ ઉપર માલુમ પડશે. જેમજેમ તે માણસ ઉત્તર તરફ આગળ વધતો જશે, તેમતેમ આકાશમાં ધ્રુવનો તારો તેજ પ્રમાણમાં ઉચે ચઢતાં નજરે પડશે, અને ત્યારે તે માણસ છેક ઉત્તર ધ્રુવ NORTH POLE ઉપર આવી જાયશે. ત્યારે તેને ધ્રુવનો તારો ખસખસ સીધો મથાળે આકાશની ટોચ- (ZENITH) ઉપર જણાશે. દાખલા તરીકે પૃથ્વીની મધ્ય રેખાથી ઉત્તરે આવતાં પ્રથમ સિંહલદ્વિપ (લંકા) ના કોલંબો શહેરમાં એ તારો દૃષ્ટિમર્યાદાથી ૭ અક્ષાંશપર ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે દેખાશે. ત્યાંથી ઉત્તરે આગળ વધતાં—

આકૃતિ નં. ૫.

અક્ષાં. પર	
કોચીનમાં	૧૦
કારવારમાં	૧૫
મુંબઈમાં	૧૯
ઉત્તર ન તથા	
કલકત્તામાં	૨૩
બનારસમાં	૨૫
મુલતાનમાં	૩૦
કાબુલમાં	૩૫
બોખારામાં	૪૦
શમમાં	૪૨
પારિસમાં	૪૯
લંડનમાં	૫૧
બર્લિનમાં	૫૩
પેત્રોગ્રાડમાં	૬૦
ઉત્તર ધ્રુવમાં	૯૦

માલુમ પડશે. ઉપલી વિગત ઉપરથી ને બીજી ઘણુંજ અગત્યનું સિદ્ધાંત પુરવાર થાય છે, તે આ છે કે આપણી પૃથ્વી ઉપર કોઈપણ

જગ્યાની અક્ષાંશ ALTITUDE એ, તેજ જગ્યાએથી જણાતી ધ્રુવની (ધ્રુવના તારાની) દૃષ્ટિ મર્યાદાં ઉપરની ઉચ્ચાઈ (ALTITUDE)ની બરાબર સરખી હોય છે. આકૃતિ નં. ૫ જુવો.

ધ્રુવના તારા ઉપરથી ઉતર દિશા સાધન કરવાનો વખત જણવાની રીત.

પ્રથમ બતાવ્યા પ્રમાણે આકાશમાં જોતાં સપ્તર્ષિના તારાઓ અને ધ્રુવના તારાની સમજણ ન પડે તો અઠવાડીયા સુધી તે તારાઓ અવલોકન કરી પોતાની ખાત્રી હુમ્મેશના માટે સમજી શકાય એવી રીતે કરી લેવી.

હવે સપ્તર્ષિના જુમખાની અંદરનો તારો ચ અને ધ્રુવનો તારો પ આકાશમાં જે વેળાએ આપણી દૃષ્ટિથી જોતાં ઓળખામાં બરાબર ઉભી સીધી લીટીમાં આવે, ત્યારે તે લીટી સ્પષ્ટ ઉત્તર દિશા દેખાડનારી છે. એ નિશ્ચય જાણવું. આ પ્રયોગ કરવા માટે, પવનથી હાલે નહિ, અને સ્થિર રહે, એવી જગ્યામાં ઓળખા દોરીથી લટકાવી રાખવો, અને ઓળખાની પાછલ બેસી ઉત્તર તરફ મહોડું કરી ધ્રુવના તારાને એવી રીતે જોવો કે, ઓળખાની દોરી અને ધ્રુવનો તારો આપણી દૃષ્ટિથી એકજ સીધી લાઈનમાં સ્પષ્ટ દેખાય તેમ કરવું; તે પછી પૂર્વ તરફથી આવતા સપ્તર્ષિના તારા પૂર્વથી આપણી દૃષ્ટિથી ઓળખાની દોરી આગલ થઈ પશ્ચિમ તરફ જાય તે વખતે ધ્યાન રાખવું, અને તે સપ્તર્ષિના તારા માહેલો જ્યારે ચ નો તારો ઓળખાની દોરીની લાઈનમાં જેવી રીતે ધ્રુવનો તારો આપણી દૃષ્ટિમાં દેખાય છે તેજ પ્રમાણે તેજ દોરીની સીધી લીટીમાં ચ નો તારો આવેલો સ્પષ્ટ દેખાય, એટલે જેમ ધ્રુવનો તારો પ ઓળખાની દોરીની સીધી લીટીમાં દેખાય છે તેમ ચ નો તારો પણ ઓળખાની સિધી લીટીમાં તેજ પ્રમાણે જ્યારે દેખાય એટલે આપણી દૃષ્ટિ ઓળખાની દોરી ઉપર પડી ચ અને પ એ બંને તારા સામગ્રી વખતે ઓળખાની દોરીથી ઠંદાએલા દેખાય, તે વખત સ્પષ્ટ દિશા સાધન કરવાનો જાણવો.

૨ ॥ ધ્રુવ ઉપરથી ઉતર દિશા સાધનની રીત ॥

આ પ્રયોગ પુરી સાંવચેતીથી કરવા માટે એક પાતળી લાકડી પ, હાથ ઉચી તેના મધ્યાગા ઉપર એક છણી મીણુખતી^૧ લગાવી પહેલાંથી તૈયાર રાખવી; જે ક્ષણે તારા પ અને ચ એ બંને ઉપર જળ્યા પ્રમાણે સામટા ઓળંગાની દોરીની પાછલ ઢંકાએલા, જણાય, તેજ વખતે બીજા એક માણસને આ મીણુખતી સરગાવેલી લાકડી લઈને ઉત્તર તરફ ધ્રુવની દિશામાં આપણી ઘેઠકથી આશરે પચીસ અથવા પચાસ હાથ છેટે ઉભો રાખવો. અને તે લાકડીને તે માણસ પાસે જમીન ઉપર ઉભી એવી રીતે ગોઠવાવવી કે ઓળંગાની દોરી પેલી લાકડી નો અથ્ર લાગ એટલે મીણુખતીની સળગતી ટોચ અને તારા પ અને ચ એ સઘળાં આપણી દૃષ્ટિથી બરાબર સીધી એકજ લાઈનમાં દેખાય, તેવી જગોએ તે લાકડીને ઉભી રાખવા કહેવું, આ ક્રિયા ત્યાંસુધી સ્પષ્ટ નજરે દોરી લાકડી અને એ બંને તારા દૃષ્ટિમાં એકજ ઉભી સીધી લીટીમાં ન દેખાય ત્યાંસુધી લાકડીને આઘી પાછી કરી, તે લીટીમાં બરાબર આવેલી દેખાય તેવી જગ્યાએ ગોઠવાવી એતાં ઓળંગાની દોરીને જરાપણ હલાવવી અથવા ફેરફાર કરવી નહી. તેમ એ પણ ધ્યાન રાખવું કે દોરી, પ અને ચ તારા અને ગોઠવેલી લાકડી એ બધું દૃષ્ટિથી દોરીની પાછલ એડી વખતે જણાવું જોઈએ; એમ દેખાય ત્યારે લાકડી આગલ નિશાન કરી, તે નિશાનમાં લાકડી રાખવી, તે લાકડીને જમીનમાં કાયમ કરવી હવે ઓળંગાની નીચલી અણીથી તે ત્યાં પેલી લાકડી સ્થિર કરી હોય ત્યાંસુધી એક સીધી લીટી જમીન

૧ મીણુખતીનો દીવો કરવાની મતલબ એ છે કે રાત્રે દિવાની શેંગ બરાબર દોરીની દૃષ્ટિનામાં જણાય એટલે—દિવાનો અગ્રભાગ દોરીની સીધી લાઈનમાં બરાબર આવે તે જોઈ શકાય, જે બીજી દોષ પ્રકાશિત વસ્તુથી અથવા સાદી આંખે લાકડીની અણી જે રાત્રે દેખાઈ શકતી હોય તો પછી મીણુખતીની નજર નથી પણ ટોચનો ભાગ અણી જેવો હોવો જોઈએ, તે ધ્યાન રાખવું, મીણુખતીનો દીવો પવનથી જોઈ શકાતો હોય તો પણ તે ઠીક નહિ, અથવા યુક્તર્થ નાથ તેને માટે પણ બંદોબસ્ત કરવો, અથવા ઘણું નજીક સાદી આંખે દેખાય એટલે વેગ જેથી અણીવાળી લાકડીથી માપવું એટલે ચાલશે.

પર દોરવી. એ સીધી લીટીએ ખરી ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા જાણવી. આજંબાની અણી તરફનો છેડો તે દક્ષિણ દિશા ને રાખેલી લાકડીનો છેડો તે ઉત્તર દિશા જાણવી, આ સ્પષ્ટ દીશા સાધન જાણવું.

॥ ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા જાણવા પછી પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશા જાણવાની પહેલી રીત ॥

આ દિશાઓ જાણવા માટે એક કાટખુણાની જરૂર છે. એ કાટખુણો સુતાર અને કડીઆ કામ કરનારા પાસે હોય છે, તેની આકૃતિ નં. ૬ ના ચિત્રમાં બતાવ્યા પ્રમાણે છે, એ કાટખુણો જેટલો વધારે મોટો હોય તેટલી વધારે સ્પષ્ટ દિશા સાધી શકાય છે. પ્રથમ ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધીની લીટી તૈયાર કરી છે, તે લીટીના ઉત્તર છેડેથી જમણા હાથ તરફથી દક્ષિણની લીટી તરફ સીધો જતાં ક થી જ નો ભાગ છે, તેને આકૃતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે કાટખુણો બરાબર અડકાડી કાટખુણોની ટોચ સ્થ થી ગ સુધી લીટી

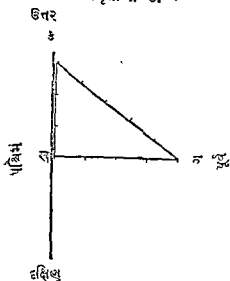
ઉત્તર દોરવી. એ લીટીનો સ્થ થી ગ જતો અગ્ર ભાગ પૂર્વ દિશા બતાવનારો જાણવો, એ પ્રમાણે ફરીથી ઉત્તરના છેડેથી લીટીની યાબી બાજુ ઉપર કાટખુણો સુકી સ્થ થી ઘ સુધીની પ્રથમની માફક લીટી દોરવાથી લીટીનો અગ્ર ભાગ સ્થ, ઘ પશ્ચિમ દિશા બતાવનારો જાણવો, એમ ઉત્તર દક્ષિણ જાણ્યા પછી પૂર્વ, પશ્ચિમ જાણી શકાય છે.

॥ ઉત્તર, દક્ષિણ જાણવા પછી પૂર્વ, પશ્ચિમ જાણવાની બીજી રીત, (કાટખુણા વિનાયની) ॥

એક લાંબા માપની એટલે ૧૫ કે ૨૫ હાથની અથવા તેથી પણ વધારે લાંબી દોરી લેવી, આ દોરી ગમે તો આછા માપની એટલે

આકૃતી નં. ૭.

પ કે ૭ હાથની અથવા તો કદા પ્રમાણે ૨૫ હાથ કરતાં ગમે તેટલા હાથની નાની અથવા મોટી જગ્યાના પ્રમાણમાં મરજી પ્રમાણે લેવી, બનતા સુધી જેમ વધારે લાંબી હોય તેમ વધારે સાર, પરંતુ તેમાં ગમે તેટલી મોટી કે નાની દોરી હોવા છતાં તે દોરીના એક સરખા બાર લાગ પાડવા; પાડેલા બાર લાગમાંથી દોરીના એક છેડેથી તેના ત્રીજા ભાગ પુરો થાય, ત્યાં એક ચિન્હ (નિશાન) કરવું અથવા ગાંઠ

વાળવી, અને તેવુંજ બીજું નિશાન દોરીના સાતમો ભાગ પુરો થાય ત્યાં કરવું, અથવા ગાંઠ વાળવી. આકૃતી નં. ૭ માં બતાવ્યા પ્રમાણે દોરીના બંને છેડા ઉત્તર, દક્ષિણ લાઈનના ઉત્તર તરફના છેડા ક આગળ બરાબર અડકાડવા, અથવા ક આગળ એક બીજી બીલી ઠોકી તેમાં પરોવી દેવા. હવે દોરીને ત્રીજા ભાગ સુધી ઉત્તરથી દક્ષિણ તરફ ક થી સ્વ સુધી ખેંચવી, અને દોરીના ત્રીજા ભાગને છેડે જ્યાં નિશાન કર્યું છે, અથવા ગાંઠ વાળી હોય તે સ્વ આગળ બરાબર અડકાવવું, અથવા તેમાં સ્વ આગળ બીલી શેપી પરોવી દેવું; દોરીના સાત ભાગ ઉપર જ્યાં નિશાન કરેલું હોય, તે હાથમાં થકડી કાટખુણા આકારે સ્વ થી ૫ તરફ દોરી કોઈ પણ રીતે લીલી ન રહે તેમ ખેંચવું, અને એ સાત ભાગવાળું નિશાન અથવા ગાંઠ જમીનને બરાબર જ્યાં અડકે, ત્યાં એક નિશાન મ કરવું. અથવા એક બીલો શેપનો, સ્વ થી ૫ સુધી એક સીધી લીટી દોરવી, એ લીટી પૂર્વ પશ્ચિમ દિશા દેખાડનારી જાણવી. જેઓને હરઘડીએ દિશા સાધન કરવાની જરૂર છે, તેઓએ બે ગણ નાની મોટી દોરીઓ લેઈ તેના બાર ભાગનાં નિશાન સરખે અંતરે કરી રાખવાં; તે નિશાન કાળાં

કરવાં, અને ત્રીજા ભાગ આગળ ને સાતમા ભાગ આગળ લાલ નિશાન કરવું; નાની દોરી નાની જગોએ ને મોટી દોરી મોટી જગોએ તૈયાર કરી રાખેલી હંમેશાં કામ લાગી શકશે,

॥ અન્ય સ્થલે કરેલી દિશા સાધન ઉપરથી ધારેલા સ્થલે

દિશા સાધન કરવાની રીત. ॥

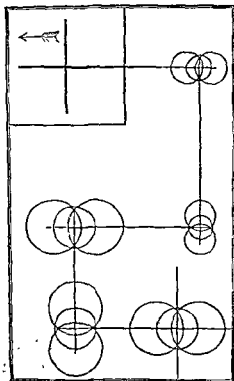
પ્રથમ ખતાવ્યા પ્રમાણે હરકોઈ ખુદ્દી જગ્યામાં દિશા સાધન આ. નં. ૮. પૂર્વ કરી તે ઉપરથી ઇચ્છીત જગ્યાએ દિશા સાધન કરવા માટે પ્રથમની જગ્યાએ દિશા સાધન કરી પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીની અને ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધીની બે લીટીઓ આકૃતિ નં. ૮ માં ખતાવ્યા પ્રમાણે તૈયાર કરવી, અને દિશા સાધનની જગ્યાથી ઇચ્છીત જગ્યા જે દિશા તરફ હોય, તે દિશા બે

પૂર્વ તરફની હોય, તો દિશા સાધનની પૂર્વ પશ્ચિમની લીટીને બરાબર-અડકાડી એક દોરી સિદ્ધિ પૂર્વ તરફ લંબાવવી, એટલે પશ્ચિમના છેડે દોરીનો એક છેડો અડકાડી પૂર્વ તરફ ઇચ્છીત જગ્યા સુધી તે દોરી લેઈ જવી, ધ્યાન એ રાખવાનું કે—પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશા સાધન કરતી વખતના બે ચિન્હોને અડકીને એટલે ગ થી ક સુધી બન્ને નીસાંનને તેમજ મધ્યબિંદુ ચ ને પણ અડકે એવી રીતે લંબાવવી તે દોરી ગમે તે ઠેકાણે જાય, તે અવશ્ય પૂર્વ દિશા બતાવનારી દોરી બાબતી, તેવીજ રીતે ઇચ્છીત જગ્યા દિશા સાધનની જગ્યાથી પાશ્વર દિશામાં હોય તો જેમ પૂર્વ તરફ દોરી લંબાવી પૂર્વ દિશાનો નિશ્ચય કર્યો, તેવીજ રીતે પશ્ચિમ દિશા તરફ દોરી લંબાવી પશ્ચિમ દિશાનો નિશ્ચય કરવો, હવે દિશા સાધનથી ઇચ્છીત જગ્યા ઉત્તરમાં હોય તો દિશા સાધનના દક્ષિણ છેડેથી ઉત્તર તરફ દક્ષિણ અને ઉત્તરના નિશાનોને દોરી અડકી ઉત્તર

તરફ ખ થી ઘ તરફ ઇચ્છીત જગ્યા સુધી લેઈ જવી, તે ઉત્તર દિશા બાણુવી, અને દિશા સાધનથી જો ઇચ્છીત જગ્યા દક્ષિણમાં હોય તો ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી ઘ થી ખ તરફ ઇચ્છીત જગ્યાએ લંબાવેલી દોરી દક્ષિણ દિશા બતાવનારી બાણુવી,

॥ પુર્વાદિક દિશાઓમાં ઇચ્છીત જગ્યા સીધી દોરીમાં ન આવતી હોય અને આડાઅવળા ઘણા માર્ગો વચમાં શરૂ થતા હોય. ત્યાં દિશા સાધનની રીત ॥

પ્રથમની કરેલી દિશા સાધનની જગ્યાએથી ઇચ્છીત દિશાએ દક્ષિણ

દિશાનું સૂત્ર લેઈ જવા માટે જે દિશામાં સૂત્ર લેઈ જવું નં. ૫ છે, તે સીધું ૫ જેટલું સૂત્ર ઇચ્છીત દિશા સુધી જતું ન હોય, અને ત્યાંથી આડો રસ્તો બદલાતો હોય, જેમકે- દિશા સાધનથી સૂત્ર નં. ૧ થી પૂર્વ તરફ સીધું જ્યાં સુધી જાય છે, તે સ્થલથી દક્ષિણ દિશા તરફ અથવા ઉત્તર દિશા નં. તરફ ઇચ્છીત સ્થલ ૧ છે, પ્રથમની પૂર્વ તરફની દોરી જ્યાં ઇચ્છીત સ્થલ ઉત્તર કે દક્ષિણમાં

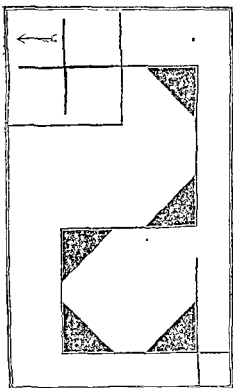
ઉત્તર

જતું હોય, તે બદલાતા માર્ગ સુધી પ્રથમનું પૂર્વનું સૂત્ર નંબર ૨

સુધી લાવી મુકવું, અને તે સૂત્ર પ્રમાણે દોરેલી રેખા ઉપર આકૃતી ૯ માં જતાવ્યા પ્રમાણે કંપાસ (કર્કાટક) ની અણી મુકી આશરે ૩૦ આંગલના ઘેરાવા વાળું ચક્ર કરવું, તે ચક્રને પૂર્વ તરફ જ્યાં રેખાનો સ્પર્શ થયો હોય, ત્યાં આગલ કંપાસની અણી મુકી, ૩૬ આંગલના કંપાસના ઘેરાવથી બીજું ચક્ર કરવું, જેમ પૂર્વ તરફની રેખા ચક્રને જ્યાં અડકી હતી, તેજ પ્રમાણે ચક્રને અડકેલી પશ્ચિમ તરફની રેખા ઉપર કંપાસની અણી મુકી પ્રથમની માફક ૩૨ આંગલના ઘેરાવવાળું ચક્ર કરવું, જેથી પ્રથમના ચક્રના મધ્યબિંદુની આજુબાજુ મત્સના આકારને મલતી આકૃતિ થશે, પૂર્વ તરફની રેખા ઉપર કંપાસ મુકીને કરેલું ચક્ર અને પશ્ચિમ તરફની રેખા ઉપર કંપાસ મુકીને કરેલું ચક્ર એ બે ઉત્તર તરફ જ્યાં જોડાય, ત્યાં ચિન્હ કરવું, અને તે બે ચક્રો દક્ષિણ તરફ જ્યાં જોડાયાં હોય, ત્યાં બીજું નિશાન કરવું, એટલે દક્ષિણનું ઉત્તરનું અને પ્રથમના ચક્રનું મધ્યબિંદુ એમ ત્રણ ચિન્હો તૈયાર થશે, એ ત્રણ ચિન્હોને સ્પષ્ટ અડકીને ઇચ્છીત સ્થલ દક્ષિણમાં હોય તો દક્ષિણ તરફ ઉત્તર તરફ હોય તો ઉત્તર તરફ લંબાવેલી દોરી ઇચ્છીત સ્થલ સુધી લેઈ જવાથી દિશા સાધન થઈ શકે છે, એ પ્રમાણે ઇચ્છીત સ્થલ દિશા સાધનથી વિશેષ દૂર હોય. અને જેટલી જેટલી વખત ઇચ્છીત સ્થલે પહોંચતા સુધીમાં જ્યાં જ્યાં માર્ગોનું વલણ બદલાતું હોય. તેટલી વખત આકૃતીના નંબર ૩-૪-૫ અને છઠ્ઠે ઇચ્છીત જગ્યા એમ દરેક બદલાતા માર્ગોમાં કહ્યા પ્રમાણે ત્રણ ચક્રોથી મત્સ્યાકાર ઉત્પન્ન કરેલી મધ્યબિંદુ સુધી ત્રણ નિશાનીઓ બદલાતા સ્થલે એ ઉત્પન્ન કરી ઇચ્છીત સ્થલ સુધી લેઈ જવાથી સ્પષ્ટ દિશા સાધન થાય છે. અથવા મત્સ્યાકૃતિ કર્યા શિવાય જ્યાં દિશા સાધન કર્યું હોય, ત્યાંથી ઇચ્છીત જગ્યાએ લેઈ જવા માટે લંબાવેલા સૂત્રને બદલાતી દિશામાં જ્યાં પ્રથમ મત્સ્યાકૃતિ કરવા કહ્યું છે, ત્યાં મત્સ્યાકૃતિ નહિ કરતાં કાટખુણાને એક બાજુ સીધી જતી

દોરીને બરાબર અડકાડી મુકવો, એટલે તે કાટખુણાને અડકાડીને દો-
રેલી જે લીટી હોય, દક્ષિણ

તે લીટીને અડકાડી-
ને લાંબી બદલાતી
જગ્યા મુખી દોરી
લેઇ જવી, એમ જે
ટલી જેટલી વલણ
લેતી દિશાનો બ-
દલો ઇચ્છીત જ-
ગ્યાએ પહોંચતા
મુખીમાં જેટલી વ-
ખત થાય તે દરેક
ઠેકાણે મત્સ્યાકાર
નહિં કરતાં કહ્યા
પ્રમાણે કાટખુણો
મુકી દોરી લંબા-
વાથી પણ દિશા
સાધન થઈ શકે
છે, આકૃતી નં ૧૦
જુઓ.

ઉત્તર

(સૌર-ચાંદ્રમાસોનો ખીજી રીતે એક વાક્યતા.)

સુ૦ ચિં૦-કૈશિન્મેપરવૌમધૌ વૃષભગેજ્યેષ્ઠે શુચૌ કર્કટે
ભાદ્રેસિંહગતેષ્ટેશ્વયુજિચૌર્જેઽભૌ મૃગે પૌષકે ।
માઘે નક્રગતે શુભં નિગદિતં મેઘં તથોર્જેનસત્ ...

કન્યાયાંચતથાધનુષ્યપિનસત્કૃષ્ણાદિમાસાઙ્ગવેત્ ૩૩

અર્થ-કેટલાક પંડિતો કહે છે કે ચૈત્રમાસમાં મેષનો સુર્ય હોય જ્યેષ્ઠમાં
વૃષભનો. આપાડમાં કર્કનો, ભાદરવામાં સિંહનો, આસોમાં તુલાનો, કાર્તિકમાં

વૃશ્ચિકનો, પૌષમાં મકરનો. માધમાં કુંભનો. સૂર્ય હોય તો નવું મકાન બનાવવું શુભ છે. બાકીના કહેલાં માસ તો શુભજ છે, તેમાં કાર્તિકમાં કન્યાનો, અને માધમાં ધનનો સૂર્ય હોય તો નવીન ધર બનાવવું નહી, આ કૃષ્ણાદિ માસ વહી પડવેથી જાણવા. (૩૩)

(ધરના આરંભમાં તિથિઓ.)

શ્રીપતિ:—દ્વિતીયા પંચમી મુખ્યા તૃતીયા પષ્ટિકા તથા ।

સપ્તમી દશમી ચૈવ દ્વાદશ્યેકાદશી તથા (૩૪)

ત્રયોદશી પંચદશી તિથયઃ સ્યુઃ શુભાવહાઃ ।

શુક્લપક્ષે ભવેત્સૌખ્યં કૃષ્ણે તસ્કરતો ભયમ્ (૩૫)

અર્થ—૨; ૩, ૫, ૬, ૭, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૧૩, ૧૫, એ તિથિઓ ધર બનાવવામાં શુભ છે, શુક્લ પક્ષમાં ધરનો પ્રારંભ કરવાથી સુખ મળે છે, અને કૃષ્ણ પક્ષમાં કરવાથી ચેરનો લય રહે છે. (૩૪-૩૫)

(દેવાલય વિગેરેમાં વિદિશા કોણમાં રાહુમુખ)

દેવાલયેગેહવિધૌ જલાશયે રાહોર્મુલ્લં શંશુદિશો વિલોપતઃ ।

મીનાર્કસિંહાર્કમૃગાર્કતસ્ત્રિભેખાતેમુખાત્ પૃષ્ઠવિદિક્શુભાભવેત્ ૩૬

અર્થ—દેવ મંદિર બનાવવાના પ્રારંભમાં મીન મેષ વૃષભનો સૂર્ય હોય તો ઇશાન. મિથુન કર્ક સિંહ નો સૂર્ય હોય તો વાયવ્યમાં, કન્યા તુલા વૃશ્ચિકનો સૂર્ય હોય તો નૈરત્યમાં. અને ધન મકર કુમ્ભ રાશિનો સૂર્ય હોય તો અગ્નિ ખુણામાં રાહુનું મુખ જાણવું. (૩૬)

ધરના આરંભમાં સિંહ કન્યા તુલાનો સૂર્ય હોય તો ઇશાનમાં, વૃશ્ચિક ધન મકરમાં વાયવ્યમાં, કુંભ મીન મેષ નૈરત્યમાં, અને વૃષભ.મિથુન કર્કનો સૂર્ય હોય ત્યારે અગ્નિ કોણમાં રાહુનું મુખ જાણવું.

કુવે, તળાવ વિગેરેના પ્રારંભમાં મકર, કુંભ, મીનના સૂર્યમાં ઇશાનમાં, મેષ વૃષભ મિથુનમાં વાયવ્યમાં, કર્ક સિંહ, કન્યામાં નૈરત્યમાં, તુલા વૃશ્ચિક ધનનો સૂર્યમાં અગ્નિમાં રાહુનું મુખ જાણવું.

દેવ મંદિર વિગેરેના ખાતમાં રાહુના મુખથી પાછલી કોણમાં જેમકે ઇશાન માં રાહુનું મુખ હોય તો અગ્નિ કોણમાં, વાયવ્યમાં હોય તો ઇશાનમાં, નૈરત્યમાં હોય તો વાયવ્યમાં, અને અને અગ્નિકોણમાં હોય તો નૈરત્યમાં ખાત કરવું શુભ છે.

દેવાલયના ખાતમાં
રાહુ મુખ,

ધી.	મીન મેષ વૃષભ	અ.	ધન મકર કુંભ
	મિથુન કર્ક સિંહ		કન્યા તુલા વૃશ્ચિક

વા. ને.

ઘરના ખાતમાં.
રાહુ મુખ,

ધી.	સિંહ કન્યા તુલા	અ.	વૃષભ મિથુન કર્ક
	વૃશ્ચિક ધન મકર		કુંભ મીન મેષ

વા. ને.

જલાશયના ખાતમાં.
રાહુ મુખ,

ધી.	મકર કુંભ મીન	અ.	તુલા વૃશ્ચિક ધન
	મેષ વૃષભ મિથુન		કર્ક સિંહ કન્યા

વા. ને.

દેવાલયમાં ખાત,

ઘરમાં ખાત,

જલાશયમાં ખાત,

ધી.	મિથુન કર્ક સિંહ	અ.	મીન મેષ વૃષભ
	કન્યા તુલા વૃશ્ચિક		ધન મકર કુંભ

વા. ને.

ધી.	વૃશ્ચિક ધન મકર	અ.	સિંહ કન્યા તુલા
	કુંભ મીન મેષ		વૃષભ મિથુન કર્ક

વા. ને.

ધી.	મેષ વૃષભ મિથુન	અ.	મકર કુંભ મીન
	કર્ક સિંહ કન્યા		તુલા વૃશ્ચિક ધન

વા. ને.

નારદ:-પ્રાસાદે સદને લિંગે દ્વારે કુંડે વિશેષતઃ ।

દિઙ્મૂઢેકુલનાશઃ સ્પાત્તસ્માત્સંસાધયેદિશમ્ (૩૭)

અર્થ—મહેલ-ઘર-શિવનું બાણ-આરાણું-અને કુંડ-એ એ વિશેષ કરીને દિશાના સન્મુખ ન હોય-એટલે-(દિઙ્મૂઢ) હોયતો કુલનો નાશ થાય છે, માટે પહેલું દિશાનું સાધન કરીને પછી આરંભ કરવો, (૩૭)

શ્રીપતિ:-કર્કિનકદરિકુંભગતેર્કે પૂર્વપશ્ચિમમુલ્લાનિ ગૃહાણિ ।

તૌલિમેપટ્ટપટ્ટશિક્ષયાતે દક્ષિણોચરમુલ્લાનિ ચ કુર્યાત્ ૩૮

અર્થ—કર્ક, સિંહ, મકર, ને કુંભનો સૂર્ય હોય ત્યારે-પૂર્વેને પશ્ચિમ દિશાના મુખવાળું, મેષ, વૃષભ, તુલા, ને વૃશ્ચિકનો હોય તો ઉત્તરને દક્ષિણ દિશાના મુખવાળું ઘર કરવું, (૩૮)

(નીચ સ્થિત ગ્રહોમાં ધર બનાવવાનો નિષેધ,)

વસિષ્ઠઃ—નીચેશત્રુગતેજીનેશુક્રે વા યદિ વા બુધે । :

શશાંકે વા કૃતં મેહમતિ નિઃ સ્વત્વમાપ્નુયાત્ (૩૯)

અર્થ—ચંદ્ર-બુધ-ગુરુ-શુક્ર-નીચના હોય કે શત્રુના ધરમાં હોય અને ધર કરાવું હોય તો-દરિદ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે, (૩૯)

શ્રીપતિઃ—રવૌગૃહસ્થોઽગૃહિણીશશાંકે ધનંસિતેદેવગુરૌ ચ સૌખ્યમ્ ।

વિનાશમાયાતિવલેન દીનેનીચસ્થિતેવાસ્તમુપાગતે વા (૪૦)

અર્થ—સુર્ય-ચંદ્ર-ગુરુ-ને શુક્ર-બધહી ન હોય, કે નીચના હોય, અથવા અસ્ત પામ્યા હોય તો-અનુક્રમે-ધરનો સ્વામી-સ્ત્રી-ધન-અને સુખ-નાશ પામે છે, (કારણ કે-સુર્ય-ધરધણી છે. ચંદ્ર-ધરની ધણીવાણી છે, શુક્ર ધરનું-ધન છે-અને ગુરુ સુખ આપનાર છે. માટે-તે આરમાંથી જે નીરબલી હોય તે બાળત નુકશાન કારક બાળવું,) (૪૦)

વિં.—ફાલગુને નભસિસહસ્યદઃ સહસ્યે વૈશાખે શરણમશેષશંવિધત્તે
આરબ્ધંદ્વિતનુભમાનુયોગયુક્તે નિર્લેયામરસચિવાદિભૂતગાસ્તે ૪૧

અર્થ—માર્ગશ્ચાર્ધ, પૌષ, શ્રાગણ, વૈશાખ, આવણ, એ માસો, દ્વિઃસ્વભાવ શશિના સુર્યનો યોગ હોય ત્યારે, સિંહનો ગુરુ ન હોય તેમજ ગુરુ, શુક્ર અસ્તના ન હોય તો ધરનો પ્રારંભ કરવાથી દરેક સુખ મળી શકે છે. (૪૧)

માસેડપામયનગતેડપિચૌકસઃસ્યાદારંભોડતિવરફલોડવ્રવેશનંન ।

મેદત્વાદ્ઘટનનિવેશદેવતાનાં રિવતામાશુભયુતિત્રિષ્ટિમુક્તપક્ષઃ (૪૨)

અર્થ—દક્ષિણાયન જાયનો સુર્ય હોય, રિક્તા શિવાયની તિથિઓ, દુષ્ટ યોગ ને વિષ્ટિ ત્યાગ કરીને શુભ સમયે ગૃહારંભ કરવો, દક્ષિણાયણમાં ગૃહારંભ થાય છે પરંતુ પ્રવેશ થઈ શકતો નથી. કારણ કે આરંભના અને પ્રવેશના દેવો જુદા છે. ૪૨

નભસ્યમાસં પરિહાય પશંત્વિપોર્જયોરાદિમમતંયમાહુઃ ।

શુચેબુધાઃ પર્ણકુટક્રિયાં વા સમસ્તવારેષુ સિતાંગિરોડસ્તમ્ (૪૩)

અર્થ—માદરવો, આસો, અને કાર્તિકના પહેલાં પંદર દિવસો, અને ગુરુ શુક્રના અસ્તનો ત્યાગ કરીને દરેક વારોમાં પાંદડાંનું (જાપકું) બનાવવાને પંડિતો શુભ કહે છે. (૪૩)

વ્યવહારસમુચ્ચયે-નિપિદ્ધેશ્વપિક્ષેષુ સ્વાતુકૂલે શુભે દિને ।

વૃણદારુઘૃહારંભે માસદોષો ન વિદ્યતે (૪૪)

અર્થ—ધાસને લાકડાનું ઘર (જાપકું) કરવું, હોય તો પોતાની અતુલ્યતા મુજબ શુભ દિવસે કરવું, તેમાં નિપિદ્ધ નક્ષત્ર હોય તો પણ દરકત નથી. તેમજ માસ દોષ પણ સમજવો નહિ, (૪૪)

નો પૃષ્ઠાગ્રવિધૌ ન રિક્તકતિયૌ નાર્કારવારાંશયો

રુક્તક્ષેશ્વપિકુંભમીનગવિધૌ સ્તંભોચ્છૃતિં નાચરેત્ ।

તુર્યા ત્પંચદશાત્રિદશપરિમિતાદ્વેદાધિપંચકમા-

ચિદ્યાન્યર્કયુતાદિગેહકરણે ભાનિ પ્રવેશેપિ ચ ॥ ૬ ॥

અન્વય—પૃષ્ઠાગ્રવિધૌ (ગેહ) નો (કાર્યમ્) રિક્તકતિયૌ ન અર્કારવારાંશયોઃ ન ઉક્તક્ષેષુ અપિ કુંભમીનગવિધૌ સ્તંભોચ્છૃતિમ્ ન આચરેત્ અર્કયુતાદિ તુર્યાત્ પંચદશાત્ ત્રિદશ પરિમિતાત્ કમાત્ વેદાધિપંચભાનિ ગેહકરણે ચ પ્રવેશે અપિ નિન્દ્યાનિ ॥ ૬ ॥

અન્વયાર્થ—પૃષ્ઠાગ્રવિધૌ પાછલ અને આગલ ચન્દ્રમા આવ્યો હોય તો, નો (ગેહ ધર) કાર્યમ્ ન કરવું, રિક્તકતિયૌ રિક્તતા તિથિમાં ન કરવું, અર્કારવારાંશયોઃ રવિ મંગલવાર અને નવમાંસમાં ન ન કરવું, ઉક્તક્ષેષુ કહેલાં નક્ષત્રોમાં, અપિ પણ, કુંભમીનગવિધૌ કુંભ અને મીનના ચન્દ્રમામાં, સ્તંભોચ્છૃતિમ્ સ્તંભ સ્થાપન ન આચરેત્ ન કરવો. અર્કયુતાદિ ગ્રહના નક્ષત્રથી ગણુતાં, તુર્યાત્ ચોથા નક્ષત્રથી, પંચદશાત્ ૧૫ માં નક્ષત્રથી, ત્રિદશપરિમિતાત્ ૨૩ માં નક્ષત્રથી, કમાત્ અતુક્રમે, વેદાધિપંચમાનિ ૪-૪-૫-૫ નક્ષત્રો, ગેહકરણે ધર કરવામાં, ચ અને, પ્રવેશે પ્રવેશમાં, અપિ પણ, નિન્દ્યાનિ અશુભ છે, ॥ ૬ ॥

૬ ભાવાર્થ—વિવાહ પ્રકરણના ૧૫ માં પ્રલોકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૨સપ્તશતાકાયકમાં નક્ષત્રો મુકવાં, તેમાં દરેક દિશામાં મુકેલાં નક્ષત્રોની તે તે દિશા જાણવી, ધરને માટે જે દિશા સન્નિપજ જારણું

મુકવું હોય, તે દિશાના નક્ષત્રો, અને તેની પાછલી દિશાના નક્ષત્રો, એટલે બંને સામાસામી દિશાઓના નક્ષત્રોમાંના કોઈ પણ નક્ષત્ર ઉપર ચંદ્રમા હોય, ત્યારે ઘર કરવું નહિ; તેમજ ૪,૬,૧૪ એ તિથિઓ, રવિ ને મંગલવાર, અને તે બંનેના નવમાંશ લેવા નહિ; કુંભ ને મીનના ચંદ્રમામાં ઘરનો થાંભલો પ્રથમ મુકવો નહિ;

વૃષવાસ્તુ ચક્ર.

સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી, દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં, ૧ લા નક્ષત્રથી, ૪-૧૫ થી ૪ અને ૨૩ થી ૫ નક્ષત્રો, ઘર બનાવાના તેમજ ઘર પ્રવેશના મુહૂર્તમાં લેવાં નહિ.

સમજ—જેમ સન્મુખ, અને પાછલી દિશાના નક્ષત્રોપર ચંદ્ર હોય, ત્યારે તે દિશામાં અથવા તેની પાછલી દિશામાં ઘર કરવું નહિ; તેજ પ્રમાણે, આગલ બતાવવામાં આવશે. તેમ ઘરનું નક્કી કરેલું નક્ષત્ર, ઉપલા ચક્ર પ્રમાણે જે જે દિશામાં આવતું હોય, તે તે દિશામાં અથવા, તે તે દિશાની પાછલી દિશાઓમાં પણ ઘર કરવું નહિ;

ઉદાહરણ—જેમ કે મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર, ઘર બનાવવાના મુહૂર્તમાં લેવાય છે, અને તે મૃગશીર નક્ષત્ર, સપ્તશલાકા ચક્રમાં પૂર્વ-દિશામાં છે, હવે મૃગશીર નક્ષત્રમાં, ઘર બનાવવાનું મુહૂર્ત આપવા છતાં, તે મૃગશીર નક્ષત્ર, સપ્તશલાકાચક્રમાં પૂર્વમાં હોવાથી, પૂર્વ અને પશ્ચિમ, એમ બેઉ દિશાનું જે ઘરને બારણું હોય, તે ઘર બનાવવાનું મુહૂર્ત મૃગશીર્ષ નક્ષત્રમાં આપવું નહિ; ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશાનું જેને ઘરનું દ્વાર મુકવું હોય, તેને ઘર બનાવવાનું મુહૂર્ત આપવું; તેવીજ રીતે ઘરનું લાવેલું નક્ષત્ર, જે દિશામાં હોય, તે અને તેની પાછલી દિશામાં પણ ઘરનું મુહૂર્ત આપવું નહિ; એટલે ચંદ્રનું નક્ષત્ર, અને વાસ્તુનું નક્ષત્ર, એ બે નક્ષત્રો જે જે દિશામાં હોય, તે દિશામાં અને તેની પાછલી દિશામાં ઘર કરવાનું મુહૂર્ત આપવું નહિ.

૨—જેમ જો. ૧૦ ના ઉદાહરણમાં પુખ્ત નક્ષત્ર આપ્યું છે, તેમ જે નક્ષત્ર લીધેલું હોય તે.

(ગૃહારંભમાં કાલનિષેધ.)

ગૃહેશવત્સી સુખવિત્તનાશોઽકેદ્રીજ્યશુકે વિવલેઽસ્ત નીચે ।

કર્તુઃ સ્થિતિર્નો વિઘ્નવાસ્તુ નોઽર્ધે પુરસ્થિતે પૃષ્ઠગતે સ્થાનિઃ સ્યાત્ ૪૫

અર્થ—સૂર્ય નિર્બલ હોય કે નીચ રાશિપર રહ્યો હોય તો ધરના સ્વામીનો નાશ થાય છે, ચંદ્રમા નિર્બલ, કે નીચ રાશિપર અસ્ત થઇને રહ્યો હોય તો ધરના સ્વામીની સ્ત્રીનો નાશ થાય છે, શુક્ર નિર્બલ કે અસ્ત થઇને નીચ રાશિપર રહ્યો હોય તો ધરના સ્વામીના સુખનો નાશ થાય છે. શુક્ર, નિર્બલ કે અસ્ત થઇને નીચ રાશિપર રહ્યો હોય તો, ધનનો નાશ કરે છે, ચંદ્રમાનું અને વાસ્તુનું નક્ષત્ર સન્ધ્યુજ હોય ને ખાત ખોદે તો, સ્થાન બનાવનારનો એ સ્થાનમાં વાસ રહેતો નથી, જો ચંદ્રમાનું અને વાસ્તુનું નક્ષત્ર પાછલ હોય ને ખાત ખોદે તો થલુ એ સ્થાનમાં વાસ રહેતો નથી (૪૫)

મૃગુઃ—ચક્રે સપ્તશલાકાલયે કૃત્તિકાદીનિ વિન્યસેત્ ।

કૃત્તિમં ચંદ્રસ્ય વાસ્તોથ પુરઃ પૃષ્ઠે ચ નો શુભમ્ ॥ ૪૬ ॥

અર્થ—સપ્તશલાકાયક્રમાં, કૃત્તિકાદિ નક્ષત્રો મુકવાં, તેમાં ચંદ્રનું નક્ષત્ર અને વાસ્તુનું નક્ષત્ર, આગલ કે પાછલ હોય તો અશુભ છે, જમણીને ડાબી બાજુએ હોય તો શુભ બાજુનું, (૪૬)

(ઘર બનાવવામાં બુનું લાકડું વાપરવાનો નિષેધ.)

વ્યાસઃ—અન્યવેદમસ્થિતં દાહ નૈવાન્યસ્મિન્ પ્રયોજયેત્ ।

ન તત્ર વસતેઃ કર્તા વસે ચત્ર ન જીવતિ (૪૭)

અર્થ—બીજા ધરમાં વાપરેલું લાકડું ધરના ઉપયોગમાં લેવું નહિ, અને કદાચ લે તો, ધરધબી તે ધરમાં સ્ત્રી રાકતો નથી, અને રહે તો જીવતો નથી, (૪૭)

મુ-ગ૦-આરંભે વૃષભં ચક્રં સ્તંભે પ્રેષે તુ કૂર્મકમ્ ।

પ્રવેશે કલશં ચક્રં વાસ્તુચક્રં ગુપ્તઃ સ્મૃતમ્ (૪૮)

અર્થ—ગૃહારંભમાં વૃષભાસ્તુચક્ર, સ્તંભ બેસાડવામાં કૂર્મચક્ર, અને પ્રવેશમાં કલશચક્ર, એમ ત્રણ પ્રકારે વાસ્તુચક્ર, બેવાને વિદ્યાનોએ કહેલું છે, (૪૮)

(શુકાર'ભાં પૃથવાસ્તુચક્ર. ૧) બીજા મતથી.

મુ—ચિં૦—ગેહાદ્યારંભેડક્રમાંદ્વત્સશીર્ષે રામે ૩ દાંદો વેદ ૪ મૈ રગપાદે
શૂન્યં વેદૈઃ ૪ પૃષ્ઠપાદે સ્થિરત્વં રામેઃ ૩ પૃષ્ઠે શ્રીયુગૈર્દક્ષકુક્ષૌ ॥
લામો રામેઃ ૩ પુચ્છગૈઃ સ્વામિનાશો વેદૈ નૈષ્ઠ્યં વામકુક્ષૌ મુખસ્થૈઃ ।
રામેઃ પીઠા સંતતં વાર્કધિષ્ણ્યાદશ્વૈ ૭ રુદૈ ૧૧ દિગ્મિ ૧૦ રુક્તં
હાસત્સત્ (૪૯)

અર્થ—જે નક્ષત્રપર સૂર્ય હોય, તે નક્ષત્રથી દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને
૩ નક્ષત્રો વૃષના મસ્તકમાં સ્થાપન કરવાં, તે નક્ષત્રોમાં ધર બનાવવાથી તે ધર અગ્નિથી
બળી જાય છે, ૪ નક્ષત્રો આગલા પગમાં મુકવાં તે ગ્રન્થ કરનાર છે, ૪

૧—વાસ્તુચક્રના માટે આ ગ્રંથકારના મતથી ચિંતામણિકારનો મત
જુદોજ છે. ત્યારે શંકા ઉત્પન્ન થાય છે કે, જે મતમાંથી કયો મત સ્વીકારવો,
તેને માટે જાણવું એ જ, જે જે દેશમાં જે ગ્રન્થ વધારે પ્રમાણ્યૂત ગણાતો
હોય, તે એકજ ગ્રન્થના આધારે મુહૂર્તશુદ્ધિ આપવી, તે વખતે બીજા ગ્રન્થમાં
જુદો મત બતાવેલો હોય, તેની હરકત સમજવી નહિ, । અથવા દેશપરતે ન
જેતાં, માર્તણ્ડ કે ચિંતામણિ, બંનેમાંથી એક ગ્રન્થના આધારે ગમે તે કેકાણે
મુહૂર્ત આપ્યું હોય તો તે ગ્રન્થાધાર હોવાથી સત્યજ જાણવું. આ ચક્રને
માટે માર્તણ્ડમાં ૨૭ નક્ષત્રોની યોજના કરી છે. ત્યારે ચિંતામણિમાં ૨૮
નક્ષત્રોની યોજના કરેલી છે. પરંતુ વધારે સરસ માર્ગ તો બંનેના મત પ્રમાણે
જે જે નક્ષત્રો સારાં આવતાં હોય, તે વખતે અતિ ઉત્તમ મુહૂર્ત છે એમ જાણવું,
બંને એકોનો વિચાર કરતાં, સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં,
આવેલી સંખ્યા આઠથી ચૌદ મધ્યે એટલે ૭ નક્ષત્રોમાં વૃષવાસ્તુચક્રનું આપેલું
મુહૂર્ત બંને વિદ્વાનોના મતે શ્રેષ્ઠ આવી શકે છે. પરંતુ તે પ્રમાણે મુહૂર્ત લેતાં,
ધર બનાવવાના દરેક માસમાં ઉપર મુજબના આઠ દિવસમાંજ મુહૂર્ત મળી
શકે છે, તે આઠ દિવસમાં બીજા કેટલાક દોષો ઉત્પન્ન થતા હોય તો મુહૂર્ત
મળી શકવું અશક્ય છે, માટે બંને ગ્રન્થની સંગતિ ન આવતી હોય તો એક
ગ્રન્થની સંગતિ લેઈ, મુહૂર્ત કરવામાં હરકત સમજવી નહિ. તેમાં પણ મુહૂર્ત
ત્રીની આવશ્યકતા હોય, બંને માર્તણ્ડ પ્રમાણે કે ચિંતામણિ પ્રમાણે મુદત
આવવું હોય તો તે મુહૂર્ત જરાજર સમજવું.

નક્ષત્રો પાછલના પગમાં મુકવાં, તે સ્થિરતા કરનાર છે, ૩ નક્ષત્રો પીઠમાં મુકવાં તે લક્ષ્મી આપનાર છે, ૪ નક્ષત્રો જમણી કુખમાં મુકવાં, તે લાભ આપનાર છે, ૩ નક્ષત્રો પુચ્છમાં મુકવાં, તે ઘરના સ્વામીનો નાશ કરે છે. ૪ નક્ષત્રો ઝાખી કુખમાં મુકવાં, તે દરિદ્રતા આપે છે, ૩ નક્ષત્રો મુખમાં મુકવાં, તે ખીડા કરે છે, (૪૯-૫૦)

રવિમાત્સત્ત નેષ્ટાનિ શુભા ન્યેકાદશાષ્ટમાત્ ।

દશ શેષાણ્યનિષ્ટાનિ સામિજિદ્વપવાસ્તુનિ (૫૧)

અર્થ—જે નક્ષત્રપર સૂર્ય હોય તે નક્ષત્રથી, ૭ નક્ષત્ર અશુભ, ૧૧ શુભ, અને અભિજીત સંદિત ૧૦ નક્ષત્રો અશુભ ફલ આપે છે. (૫૧)

(પૂર્વ આદિ દિશાઓમાં દ્વાર અને ગૃહનિર્માણમાં નક્ષત્ર.)

કુંભેઽર્કે ફાલગુને પ્રાગપરમુલ્લગૃહં શ્રાવણે સિંહકર્કયોઃ

પૌષે નક્રેચયામ્યોત્તરમુલ્લસદનં ગોજગેર્કે ચ રાધે ।

માર્ગે જૂકાલિને સદ્ધુવમ્દુવરુણ સ્વાતિવસ્વર્કપુર્યઃ

સૂતીગેહં ત્વદિત્યાં દરિભવિધિભયો સ્તત્ર શસ્તઃ પ્રવેશઃ (૫૨)

અર્થ—ફાલગુ માસમાં કુંભના સૂર્ય હોય તો પૂર્વ કે પશ્ચિમ તરફ મુખવાળું ઘર બનાવવું ઉત્તમ છે, શ્રાવણ માસમાં કર્ક, અને સિંહના સૂર્ય હોય તો પણ પૂર્વ કે પશ્ચિમ તરફ મુખવાળું ઘર બનાવવું ઉત્તમ છે, પૌષમાં મકરના સૂર્ય હોય તો, દક્ષિણ કે ઉત્તર તરફ મુખવાળું ઘર બનાવવું ઉત્તમ છે, વૈશાખમાં વૃષભનો સૂર્ય હોય તો દક્ષિણ કે ઉત્તર તરફ મુખવાળું ઘર બનાવવું ઉત્તમ છે, અને માર્ગશીર્ષમાં તુલાને વૃશ્ચિકનો સૂર્ય હોય તો દક્ષિણ કે ઉત્તર તરફ મુખવાળું ઘર બનાવવું શ્રેષ્ઠ છે.

રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ-શ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, ઉ-પા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં ઘર બનાવવાનો પ્રારંભ કરવો શુભ છે, યુવર્ચસુ નક્ષત્રમાં મતિકાગૃહ બનાવવું શુભ છે, અને તે મતિકાગૃહમાં રોહિણી અને શ્રવણમાં પ્રવેશ કરવો શુભ છે, (૫૨)

જ્યો-ર્વિં—

ન હારિ હર્મ્યેઽભિમુલ્લં તમઃ સ્વાત્ દશ્યં ન તત્પર્ણકુટાદિમેહે ।

સપાકરઃ પર્ણકુટેઽભિવચ્ચત્રો ન દર્શનીયોન્યકુલે સ દશ્યઃ (૫૩)

અર્થ—ધર બનાવવામાં સન્મુખ રાહુ લેવો નહિ, તે રાહુ જો પાંદણું ધર બનાવવું હોય તો બેવાની જરૂર નથી, તેમાં સન્મુખ ચંદ્રમા લેવો નહિ, અને ઈંટોથી ધર બનાવવામાં સન્મુખ ચંદ્રમાની હરકત નથી, પરંતુ સન્મુખ રાહુ લેવો નહિ. (૫૩)

(દેવાલય બનાવવામાં વિશેષ નક્ષત્રો.)

આવાસનિર્માણમૃગાંકભીરવઃ સાદિત્યનાસત્ય શયર્ક્ષ શૌરિભાઃ ।

આરંભણે દેવકુલસ્ય મંજુલા મુક્તાદિતેયાશ્વિનભાદ્રમામઠે (૫૪)

અર્થ—દેવાલયના આરંભમાં ગૃહારંભનાં નક્ષત્રો લેવાં સારાં છે, તેમાં પુનર્વસુ, અશ્વિની, હસ્ત, શ્રવણ, એ નક્ષત્રો દેવાલય બનાવવામાં, અને મઠ બનાવવામાં અશ્વિની, હસ્ત, શ્રવણ, એ નક્ષત્રો વિશેષ લીધેલાં છે. (૫૪)

સદોચિતં પુષ્કરમં પ્રપાકૃતા વદશ્યવેશો ઘટનં ચ તારયોઃ ।

મગાજયોઃ ક્ષુદ્રગણાશ્રમક્રિયા પૂર્વાત્રયૈશેષ્વપિ નૈવ ગર્હિતાઃ (૫૫)

અર્થ—પરબનું મકાન બનાવવામાં પૂર્વાષાઢા, બજરમાં પ્રવેશ કરવામાં અને મૂર્તિ વિગેરે બનાવવામાં પૂ-ક્ષા, રેહિણી, અને નિધ દેવાલય એટલે (શૂદ્રોના દેવોનું મકાન) બનાવવું હોય તો આદ્રા, અને ત્રણ પૂર્વા શુભ છે. (૫૫)

શેતે ભાદ્રપદાત્રિપુ ત્રિપુસુરઃ પ્રાગાદિશીર્ષોત્રિ હિ

પ્રોક્તં સદ્મુખમ્ તુ ગોલ્યજઘટેષ્વર્કે યમોદદ્મુખમ્ ।

હદ્રોગૈણ કુલીર લેયગરવૌ પૂર્વાપરસ્યં ગૃહં

નાન્યસ્યે શુજકોટિઘાતે ઇમહચ્છેપંસ્યુ રાયાઃ ક્રમાત્ ॥ ૭ ॥

અન્વય—ભાદ્રપદાત્રિપુ ત્રિપુ (માસેપુ) પ્રાગાદિશીર્ષઃ સુરઃ શેતે અત્રિ હિ સદ્મુખમ્ પ્રોક્તમ્ તુ ગોલ્યજઘટેષુ અર્કે યમોદદ્મુખમ્ હદ્રોગૈણકુલીર લેયગરવૌ પૂર્વાપરાસ્યમ્ ગૃહમ્ અન્યસ્યે ન શુજકોટિઘાતઃ ઇમહત્ શેપમ્ ક્રમાત્ આયાઃ સ્યુઃ ॥ ૭ ॥

અન્વયાર્થ—ભાદ્રપદાત્રિપુ ત્રિપુ ત્રણ ત્રણ માસોમાં, પ્રાગાદિશીર્ષઃ પૂર્વાદિક દિશામાં મસ્તકવાળો, સુરઃ વારતુપુરુષ, શેતે શ્વે છે, અત્ર મસ્તકવાળી દિશામાં, સદ્મુખમ્ ધરનું દાર, પ્રોક્તમ્ કહેલું છે, તુ પુનઃ ગોલ્યજઘટેષુ વૃષભ, વૃશ્ચિક, મેષ, તુલા, એ રાશિના અર્કે સૂર્યમાં, યમોદદ્મુખમ્

દક્ષિણ અથવા ઉત્તરમુખ ધર કરવું, હૃદ્રોગૈણકુલીરલેયગરવૌ કુંભ, મકર, કર્ક, સિંહ, એ રાશિમાં રહેલા સૂર્યમાં, પૂર્વાપરાસ્યમ્ પૂર્વ અથવા પશ્ચિમ મુખ, મૃતમ્ ધર કરવું, અન્યસ્થે બીજી રાશિમાં સૂર્ય હોય તો, ન ન કરવું, મુજકોદિઘાતઃ જુન અને ક્રાંતિનો ગુણાકાર કરી, હમદ્વત્ આડે ભાગવાથી, શેષમ્ શેષ રહે તે, ક્રમાત્ અનુક્રમે, આયાઃ આયો, સ્યુઃ હોય. ॥ ૭ ॥

(ખારણું ખેસાડવાનું મુઠ)

૭ ભાવાર્થ—ભાદરવો, આસો, અને કાર્તિક. માગશર, પૌષ, અને માઘ. ફાગણ, ચૈત્ર, અને વૈશાખ. જ્યેષ્ઠ, અષાઢ, અને શ્રાવણ. એ ત્રણ ત્રણ માસોમાં અનુક્રમે વાસ્તુ પુરૂષ પુર્વાદિક દિશાઓમાં સુધ્ધ રહે છે, એટલે તે દિશાઓમાં તેનું માથું હોય છે જે દિશામાં વાસ્તુપુરૂષનું માથું હોય, તે દિશામાં ધરનું ખારણું મુકવું,^૧

(ખારણાનો બીજો પ્રકાર.)

૧,૨,૭,૮ એ રાશિઓમાં દક્ષિણ કે ઉત્તરમુખનું ખારણું કરવું, અને ૪,૫,૧૦,૧૧ એ રાશિઓમાં પૂર્વ કે પશ્ચિમ મુખનું ખારણું ખેસાડવું,^૨

૧—ધારો કે ભાદરવો, આસો, અને કાર્તિક, એ માસમાં વાસ્તુપુરૂષનું માથું પૂર્વદિશામાં અને પગ પશ્ચિમ દિશામાં હોય છે, જેથી માથાની દિશા તરફ દાર મુકવા કહ્યું છે, એટલે પૂર્વદિશામાં દાર મુકવું, તે પૂર્વદિશા, ધરમાં ખેસતાં પશ્ચિમ, ને ધરમાંથી નીકળતાં સામી પૂર્વદિશા દેખાય, તેને પૂર્વદિશાના દારવાળું ધર કહે છે,

૨—આ શ્લોકમાં માસ પ્રમાણે ત્રણ ત્રણ માસોને વિષે પૂર્વાદિક દિશામાં ખારણું મુકવાનો અનુક્રમ અન્યકારે કહ્યો છે, છતાં ફરી સૂર્યની રાશિ પ્રમાણે પૂર્વાદિક દિશામાં દાર મુકવાનું સૂચ્યું છે, તેથી બેમાંથી કયો મત ખરો, અને બે મત બતાવવાનું કાગ્યું શું, તેને માટે ભાદરવો, આસો, ને કાર્તિક, એ ત્રણ માસોમાં ફક્ત પૂર્વદિશામાંજ ખારણું મુકવાને કહ્યું છે, પરંતુ આસો, કે કાર્તિકમાં જે વખતે તુલાને વૃશ્ચિક સંક્રાંતિ આવતી હોય, તે વખતે દક્ષિણ કે ઉત્તર દારનું ખારણું મુકવું હોય, તો પૂર્વદિશાના માસો હોવા છતાં તે માસોમાં દક્ષિણાભિમુખ, કે ઉત્તરાભિમુખનું ખારણું મુકી શકાય, એવી રીતે માર્ગશીર્ષ, પૌષ, ને માઘ માસમાં દક્ષિણ દિશાનું ખારણું મુકવા કહ્યું છે, પરંતુ તે વખતે મકરને કુંભનો સૂર્ય હોય તો તે વખતે દક્ષિણ, પૂર્વ ને પશ્ચિમ દિશાનું દાર મુકી શકાય છે, એમ જાણવું. એ રીતે બીજા માસોમાં આવતી સંક્રાંતિઓને માટે પણ સમજવું.

ઉપર જતાવેલા જે પ્રકારમાંથી પોતાને જે સુગમ પડે, તે પ્રકાર લેવામાં હરકત નથી, ઘરની લ'ખાઈને (ભુજ) પહોળાઈના (કોટી) હસ્તાદિકનો ગુણાકાર કરી, આવેલી સંખ્યાને આઠથી ભાગતાં જે શેષ રહે, તે આપનો અંક જાણવો,

(ધ્વજાદિ આયતું ૧ છું ઉદાહરણ.)

ઘરની લ'ખાઈ ૨૫ હાથને પહોળાઈ ૧૩ હાથ છે, તો ૨૫ ને ૧૩ થી ગુણતાં, ૩૨૫ આવ્યા. એ ઘરની લ'ખાઈ પહોળાઈના માપનો ગુણાકાર થાય છે, અને તે ગુણાકારની સંખ્યા તે ઘરનું ક્ષેત્રફલ કહેવાય છે. તેને ૮ થી ભાગતાં શેષ ૫ આવ્યા, જેથી પાંચમી આય થઈ એમ જાણવું. પહેલી આય ધ્વજાયથી ગણતાં, પાંચમી આય વૃષભાય, એટલે બળદની આય આવી, એમ જાણવું. આ પ્રમાણે આય આવી શકે છે, પરંતુ લ'ખાઈને પહોળાઈના માપમાં હાથના માપની સાથે જ્યારે આંગળ હોય છે, ત્યારે ઉપર મુજબ ગુણાકાર થઈ શકતો નથી, તેની રીત નીચે મુજબ છે.

(દ્વારચક્ર.)

સૂર્યર્ક્ષાદ્યુગમૈઃ શિરસ્યધફલં લક્ષ્મીસ્તતઃ કોણમૈ

ર્નાગૈરુદ્વસનં તતો ગજમિતૈઃ શાખાસુ સૌખ્યં ભવેત્ ।

દેહલ્યાં ગુણમૈ મૃતિર્ગૃહપતે મધ્યસ્થિતૈ વેદમૈઃ

સૌખ્યં ચક્રમિદં વિલોક્ય સુધિયા દ્વારં વિધેયં શુભમ્ (૫૬)

અર્થ—જે નક્ષત્રપર સૂર્ય હોય, તે નક્ષત્રથી ૪ નક્ષત્ર મસ્તકપર રહે છે. તેમાં લક્ષ્મી મહે છે, ૮ ખુણાઓમાં રહે છે, તેમાં કોઈ પણ મનુષ્ય વસતુ નથી, ૮ દ્વારશાખાઓમાં રહે છે, તેમાં ઘરધણીને સુખ મળે છે, ૩ નક્ષત્ર ઉમરામાં રહે છે, તેમાં સ્વામીનું મરણ થાય છે, અને ૪ મધ્યમાં રહે છે, તેમાં સુખ મળે છે, એવી રીતે બુદ્ધિમાન પાંડિતો જે આ ચંક્ર જોઈને દ્વાર બનાવવું, (૫૬)

શાખા. ૪ શ્રે.	મસ્તક.	શાખા. ૪ શ્રે.
૧૨	૪ શ્રે.	૧૨
૧૨	મધ્ય. ૪ શ્રે.	૧૨
૧૨	૩ ને.	૧૨
ઉમરો.		

આ ઉપરના ચક્રમાં પ્રથમ ચાર નક્ષત્રો મસ્તકમાં લેવાં. તે પછી સબ્ય ક્રમથી શાખા નાં ૪ લેવાં, એ પ્રમાણે અગ્નિકાલથી ક્રમ લેવો.

(દ્વિગાદિ આયનું ઉદાહરણ.)

૧૫ હાય અને ૧૦ આંગળ પહોળું, ૨૦ હાય અને ૧૮ આંગળ લાંબું, એવું એક ઘર છે. એ ઘરની આય જાણવા માટે લંબાઈને પહોળાઈનો ગુણાકાર કરવો જોઈએ, તે ગોમુત્રિકા કહાડી ગુણાકાર કરવો, તેને માટે આ પ્રમાણે ગોમુત્રિકાથી તેનો પરસ્પર ગુણાકાર કરવો.

ગોમુત્રિકા નં. ૧. પ્રથમ ૧૫ ને ૨૦ થી ગુણતાં ૩૦૦ થયા, પછી ૧૫ ને ૧૮ થી ગુણતાં, ૨૭૦ થયા, ૧૦ ને ૨૦ થી ગુણતાં ૨૦૦ થયા, ને ૧૦ ને ૧૮ થી ગુણતાં ૧૮૦ થયા, તે આ ગોમુત્રિકા મુજી છે, તે જોવાથી સ્પષ્ટ સમજાશે; હવે એક હાયના ૨૪ આંગળ હોય છે, અને ઘરને માટે આય કહાડવાનું હાય ઉપરથી જાણવું છે, માટે ગુણાકારની સંખ્યા કટલા હાયની આવી, તે જાણવા માટે ૧૦ ને ૧૮ નો ગુણાકાર ૧૮૦ આવ્યો, ને ૨૪ થી ભાગતાં સંધિ ૭ આવી, ને શેષ ૧૨ રહી, આવેલી સંધિ ૭ ને ૧૦

ને ૨૦ થી ગુણતાં થયેલા ૨૦૦ માં ઉમેરતાં ૨૦૭ થયા, તે ૨૦૭ ને ૧૫ ને ૧૮ થી ગુણતાં થયેલા ૨૭૦ માં ઉમેરવાથી ૪૭૭ થયા; તેને ૨૪ થી ભાગતાં ૧૯ લખ્ધિ આવી, અને શેષ ૨૧ રહી, તે આંગળ જાણવા. લખ્ધિ ૧૯ ને ૧૫ ને ૨૦ થી ગુણતાં આવેલી સંખ્યા ૩૦૦ માં ઉમેરતાં ૩૧૯ થયા, તે હાથ જાણવા. તે ગોમુત્રિકા નંબર ૨. જોવાથી સમજાશે.

ગોમુત્રિકા. નં. ૨.

૧૫/૧૦	
૩૦૦	૨૦૦
લખ્ધિ ૧૯	લખ્ધિ ૭ ઉમે-
૧૯ ઉમેરતાં ૩૧૯	રતાં ૨૦૭
	૧૮૦
શેષ ૨૧	
૨૭૦	૨૪ થી ભા-
ઉમેરવા ૨૦૭	ગતાં શેષ
કુલે ૪૭૭	૧૨
૨૪ થી ભાગ-	
ગતાં લખ્ધિ	
૧૯ શેષ ૨૧	

એ પ્રમાણે ગુણાકાર કરતાં, ૩૧૯ હાથ-ને ૨૧ આંગળ આપ્યા, તે ધરની લંબાઈ ને પહોળાઈના હસ્તાદિક માપનો ગુણાકાર થયો. હવે આવેલા હાથ ૩૧૯ ને ૮ થી ભાગતાં લખ્ધિ ૩૯ આવી, તે લખ્ધિની જરૂર નથી, પરંતુ શેષ જે ૭ રહી, અને તેના ઉપરાંત ૨૧ આંગળ હોવાથી તે ધરની આય સાતમી અને આઠમી આય આવી એમ જાણવું. તેને અનુક્રમે ૧ શેષ હોય તો ધ્વજનય, ૨ હોય તો ધુમાય, એ પ્રમાણે આઠે ધ્વાંક્ષઃ આય આવે છે. જેથી ૮ શેષ રહેતાથી ધરની આય કાગડાની ધઈ એમ જાણવું.

पूर्वादिध्वजधूमसिंहशुनको क्षाणः खरेभोष्ट्रका

धार्याः स्वस्वपदेध्वजोखिलमुखः प्राग्याम्य चक्रोगजः ।

प्रागास्यो दृपभो विचारुणमुखः सिंहः प्रशस्ता इमे

धूमोमेः शुनको त्यजस्य खगप स्योष्ट्रोदृपत्न्याः खरः ॥ ૮ ॥

૧—આ ગોમુત્રિકાથી જે બરાબર સમજ ન પડે તો, વિશેષ ખુલાસા સાથે ગોમુત્રિકાપરથી ગુણાકાર કરવાની રીત અમો તરફથી પ્રગટ થયેલા જ્યોતિષ-કલ્પતરૂ પ્રથમાવૃત્તિ-પ્રથમ વિભાગના ૮૬ પાને ગુણાકારની રીત વિસ્તારથી આપેલી છે તે જોવી તેમાં ને આમાં ફરક માત્ર એટલો જ છે કે, તેને દરેક દશ ઉપર ગણતાં, ૧૦ થી ભાગવાં પડે છે, અને આના દસને ઉપર ગણવતાં ૨૪ થી ભાગવાની જરૂર છે, તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું.

અન્વય—પૂર્વાદિધ્વજધૂમસિંહશુનકો ક્ષાણઃ સ્વરેભોદ્રુકાઃ સ્વ-
સ્વપદે ધાર્યાઃ ધ્વજઃ અલિલમુલ્લઃ ગજઃ પ્રાગ્યામ્યવક્રમ્ વૃષભઃ
પ્રાગાસ્યઃ સિંહઃ વિવારુણ મુલ્લઃ ઇમે પ્રશસ્તાઃ અગ્નેઃ ધૂમઃ અંત્યજસ્ય
શુનકઃ સ્વગપસ્ય ઉદ્રુઃ અદ્રુ પત્ન્યાઃ સ્વરઃ (પ્રશસ્તઃ) ॥ ૮ ॥

અન્યયાર્થ—પૂર્વાદિધ્વજધૂમસિંહશુનકોક્ષાણઃ પૂર્વદિશાથી આરંભી
ધ્વજ, ધુમાડો, સિંહ, કુતરો, બળદ, સ્વરઃ ગધેડો, ઇમ હાથી, ઉદ્રુકાઃ ઉટ,
સ્વસ્વપદે પોતપોતાના સ્થાનોમાં, ધાર્યાઃ ધારણ કરવા, ધ્વજઃ ધ્વજ, અલિ-
લમુલ્લઃ [દરેકે દિશાના દ્વારમાં, ગજઃ ગજાય, પ્રાગ્યામ્યવક્રમ્ પૂર્વ ને દક્ષિણદિ-
શાવાળા દ્વારમાં, વૃષભઃ વૃષભાય, પ્રાગાસ્ય. પૂર્વાભિમુખદ્વારમાં, સિંહઃ
સિંહાય, વિવારુણમુલ્લઃ પશ્ચિમ શિવાયના ધરમાં દરેક દિશાના દ્વારમાં, ઇમે એ
ચાર, પ્રશસ્તાઃ શુભ છે, અગ્નેઃ અગ્નિથી આલુવિકા ચલાવનારમાં, ધૂમાઃ ધુમાય,
અંત્યજસ્ય શરૂના ધરમાં, શુનકઃ કુતરાની આય, સ્વગપસ્ય પશ્ચિ પાલવાના
ધરમાં, ઉદ્રુઃ ઉદ્રાય, અદ્રુપત્ન્યાઃ વેશ્યાના ધરમાં, સ્વરઃ ગધેડાની આય,
(પ્રશસ્તઃ) શુભ છે, ॥ ૮ ॥

(આયોના નામો.)

૮ ભાવાર્થ—ઉપર કહ્યા પ્રમાણે ભાગતાં, શેષ ૧, વધે તે
ધ્વજ (ધ્વજ) ૨, ધુમ (ધુમાડો) ૩, સિંહ (વાઘ) ૪, શુનક
(કુતરો) ૫, ઉદ્રુકા (બલદ) ૬, ખર (ગધેડો) ૭, ગજ
(હાથી) ૮, ઉદ્રુ (ઉટ) એ પ્રમાણે આઠ આયો નળુવી, એ
ધ્વજદિક આયો અનુક્રમે પૂર્વાદિક દિશાઓમાં બલવાન નળુવી,
તેમાં પણ ધ્વજાય બધી દિશાઓમાં બલવાન નળુવી, તેમજ પૂર્વને
દક્ષિણ તરફના મુખવાળા ધરમાં ગજાય, પૂર્વમાં વૃષભાય, અને
પશ્ચિમમુખ શિવાયની ઠોણ પણ દિશાના ધરમાં સિંહાય, અગ્નિથી
આલુવિકા ચલાવનારના ધરમાં ધુમાય, નીચના ધરમાં શુનકાય,
પશ્ચિમો રાખવાના ધરમાં ઉદ્રુાય, અને વેશ્યાના ધર માટે ખરાય
શુભ નળુવી. ધ્વજાય, ગજાય, વૃષભાય અને સિંહાય એ આયો શુભ
છે. ને તે શીવાયની બીજી આયો અશુભ છે.

	પશ્ચિમ	પૂર્વ	અગ્નિ
	૮ ઉપ્પાયા	૧ ઇન્દ્રાયા	૨ ધુમાયા
ઉત્તર	૭ ગંગાયા		૩ સિંહાયા
	૬ ખરાયા	૫ વૃષભાયા	૪ શુનકાયા
	વાયવ્ય	પશ્ચિમ	નેઋત્ય

રાજવલ્લભ:-

આયઃ કલ્પ્યો હસ્તમેયઃ કરૈશ્ચક્ષેત્રે માત્રાભિર્મિતે માતૃકાભિઃ ।
મધ્યે પર્યંકાસને મંદિરે ચ દેવાગારે મંડપે ભિત્તિ વાલ્હે (૫૭)

અર્થ—હાથને આંગણ માધ્યા પછી, તેનું ક્ષેત્રફલ કહાડવું, ત્યાર પછી હાથને આંગણ ઉપરથી આય લાવવાને કહ્યું છે, તેમાં ખાટલો અથવા પશંગની બેધસો અને બે ઉપરાં મળી ચારને માપમાં ન લેતાં ફક્ત મધ્યનો ગાળો ભરીને આય લાવવી, અને તેની જ રીતે ધરની આય લાવવા માટે પણ ચારે બાજુની ભિતોના અંદરના ગાળાનો માપ લેધને આય લાવવી, પરંતુ દેવમંદિર અને મંડપની આય લાવવામાં બહારથી એટલે ચારે તરફની ભિતોના આસારો સહિત જમીન માપમાં ગણીને આય લાવવી, (૫૭)

(કઈ આય કયે રુથલે લેવી તેની સમજ.)

જ્યો-ર્વિં-ધારામંડલશાલપત્તનકુલપાસાદ વાપી પ્રવા-
કાસારાંધુષુ પીઠમંડપદરી પટ્ટાસનદ્વારુ ચ ।

સંસત્પીઠ નૃપાન ચારણમૃદાનો મંગિની સ્વારિકા-

મંજૂપા શયનાદિચીવરગણે ગ્રાહ્યઃ સદાયો જુષ્ઠઃ (૫૮) ।

અર્થ—પૃથ્વીનું પીઠ, કિલ્લો, નગર, ધર, દેવાલય, વાવ, પરબ, તળાવ, કુવો, મંડપની પીઠ, ગૃહ, રાજ્યાસન, બારણું, સભાપીઠ, પાલખી, ગાદી, રથ,

નૌકા, ઢોઠી, પેટી, પક્ષંગ, વિગેરે અને પાંજર, એ વસ્તુઓ બનાવવામાં શુભ આપ લેવી. (૫૮)

વેદીપીઠસમસ્તકુંડરચના પટ્ટાતપત્રધ્વજ-

ક્ષેત્રારામમુલાન્નતુર્યશિવિરા સંદીવિતાનેષ્વપિ ।

સૌમ્યાયોર્હતમો ભવેદિતિ સતિ ક્ષમાદેવતાયાંધ્વજો

રાજન્યે ન સ્વરાયુષો વિશિગજો ગૌઃ પત્સવેઽન્યેઽન્યગઃ (૫૯)

અર્થ—વેદીની પીઠ, દરેક કુંડતી રચના, પટ્ટ, છત્ર, ધ્વજ, ખેતર, બગીચો, અન્ન, વાછાંત્ર, તંબુ, નેતરની ખુરશી, અને ચંદ્રવેા, એ વસ્તુઓ બનાવવામાં સૌમ્ય આપ શુભ છે, બ્રાહ્મણને ધ્વજનય, ક્ષત્રિયને સિંહાસ, વૈશ્યને ગજનય, અને શૂદ્રને વૃષભાસ શુભ છે, એ શિવાયની ખીછ આયો વણકર, મોચી, વિગેરેને શુભ છે, (૫૯)

પ્રાહુઃ પ્રાહ્નમુલ્લમંત્યવૃશ્ચિકકુલીરાણાં પ્રચેતોમુલ્લ

જૂકોપાંત્યગવાં યમાસ્ય મવલાયુર્મૈણકાનાં હિતમ્ ।

સૌમ્યાસ્યં ગૃહમાદ્યસિંહધનુષાપત્રેષ્ટ કાષ્ઠાનનં

કૃત્વાપ્તાન્યકકુલ્લગવાક્ષ વદનં તત્કાર્યમાસ્યં ન સત્ ॥૯॥

અન્વય—અંત્યવૃશ્ચિકકુલીરાણામ્ પ્રાહ્નમુલ્લમ્ પ્રાહુઃ જૂકો પાંત્યગવામ્ પ્રચેતોમુલ્લમ્ અવલાયુર્મૈણકાનામ્ યમાસ્યમ્ આદ્યસિંહધનુષામ્ સૌમ્યાસ્યમ્ ગૃહમ્ હિતમ્ અત્ર ઇષ્ટકાષ્ઠાનનમ્ કૃત્વા આપ્તાન્યકકુલ્લગવાક્ષ વદનમ્ તત્ કાર્યમ્ આસ્યમ્ ન સત્ ॥ ૯ ॥

અન્વયાર્થ—અંત્યવૃશ્ચિકકુલીરાણામ્ મીન, વૃશ્ચિક, અને કર્ક રાશિવાળાઓને પ્રાહ્નમુલ્લમ્ પૂર્વમુખતું દ્વાર પ્રાહુઃ કહે છે, જૂકોપાંત્યગવામ્ તુલા, કુંભ, વૃષભરાશિને, પ્રચેતોમુલ્લમ્ પશ્ચિમ મુખતું, અવલાયુર્મૈણકાનામ્ કન્યા, મિથુન, અને મકરરાશિવાળાને, યમાસ્યમ્ દક્ષિણમુખતું, આદ્યસિંહધનુષામ્ મેષ, સિંહ, ધનરાશિવાળાને, સૌમ્યાસ્યમ્ ઉત્તરમુખતું, ગૃહમ્ ઘર, હિતમ્ શુભ છે, અત્ર અહિ, ઇષ્ટકાષ્ઠાનનમ્ ઇષ્ટ દિશામાં મુખને, કૃત્વા મરીને, આપ્તાન્યકકુલ્લગવાક્ષવદનમ્ ખીછ દિશાઓમાં બારીઓ બારીયો વિગેરેનું મુખ, કાર્યમ્ કરવું, તત્ આસ્યમ્ તે દિશાઓમાં મુખ્ય દ્વાર, ન સત્ શ્રેષ્ઠ નથી, (ન કરવું,)

(રાશિ પ્રમાણે ઘરના મુખની ખાખત.)

૯ ભાવાર્થ—૪,૮,૧૨, પૂર્વ, ૨,૭,૧૧, પશ્ચિમ, ૩,૬,૧૦ દક્ષિણ, ૧,૫,૯ ઉત્તર, એ રાશિઓને અનુક્રમે તે તે દિશાનું દ્વાર શુભ જાણવું, ઉપર પ્રમાણે આવેલી દિશામાં મોટું બારણું મૂકી બાકીની દિશાઓમાં નાનાં બારણાં જાળી વિગેરે મુકવાં, પરન્તુ રાશિપરત્વે કહેલી દિશા શિવાયની દિશામાં મુખ્ય દ્વાર કરવું નહિં.

કોણાધ્વભ્રમકૂપકર્દમતરુદ્વાઃ સ્તંભદેવેક્ષિતં

સઘ્નૌચ્યંદ્વિગુણાધિકાંતરભવે વેધે ન દોષઃ કિલ ।

અષ્ટમેગૃહભૂફલે ભવિહતે શેપં ગૃહર્ક્ષં ભવે

દક્ષે સર્પહતે વ્યયો ગૃહમસસ્વલ્પાય ભૂરિ વ્યયમ્ ॥ ૧૦ ॥

અન્વય—કોણાધ્વભ્રમકૂપકર્દમ તરુદ્વાઃ સ્તંભદેવેક્ષિતમ્ (તત્ આસ્યમ્ ન સત્) સઘ્નૌચ્યમ્ દ્વિગુણાધિકાંતરભવે વેધે કિલ ન દોષઃ ગૃહભૂફલે અષ્ટમે ભવિહતે શેપમ્ ગૃહર્ક્ષમ્ ભવેત્ કક્ષે સર્પહતે (શેપમ્) વ્યયઃ સ્વલ્પાયભૂરિ વ્યયમ્ ગૃહમ્ અસત્ ॥ ૧૦ ॥

અન્વયાર્થ—કોણ ભિતનો ખુણો, અધ્વ રસ્તો, ભ્રમ ભમતો યંત્ર, કૂપ કુવો, કર્દમ કાદવ, તરુ ઝાડ, દ્વાઃ બારણું, સ્તંભ યાંબણો, દેવેક્ષિતમ્ અને દેવની નજર હોય, (તત્ તેવું, આસ્યમ્ ધરતું મુખ હોય તો, ન સત્ શુભ નથી,) સઘ્નૌચ્યમ્ ધરતી ઉંચાઈ કરતાં, દ્વિગુણાધિકાંતરભવે જમણાથી અધિક અંતરથી યશેણો, વેધે વેધ હોય તો, કિલ નિશ્ચય, ન દોષઃ દોષ નથી, ગૃહભૂફલે ધરતી ક્ષેત્રફલને, અષ્ટમે આઠે શુણ્ણાં, ભવિહતે ૨૭ થી બાગ લેતાં, શેપમ્ શેપ રહે તે, ગૃહર્ક્ષમ્ ધરતું નક્ષત્ર, ભવેત્ ધાય, કક્ષે નક્ષત્ર, સર્પહતે આઠ વડે બાગતાં, (શેપમ્ શેપ રહે તે, વ્યયઃ વ્યય હોય, સ્વલ્પાય સ્વલ્પ આયવાળું, ભૂરિવ્યયમ્ અધિક વ્યયવાળું, ગૃહમ્ ધર, અસત્ અશુભ છે, ॥ ૧૦ ॥

(ધરને યતા વેધવિધે.) ૧

૧૦ ભાવાર્થ—ઘરના બારણાની સામે કોઈ પણ ધીન ધરની ભીંતનો ખુણો, તેમજ સામે મોટો રસ્તો, ઘાંણી, ઘાંટી, ને કુભારના

૧—ઉપર મુજબ ધરને જે વેધ કહેલા છે, તેમ જ્યાં ૧૦ વિંડ માં કહ્યું છે કે, ધરની પાછલ દેવાલય હોય, તો તે પણ અશુભ જાણવું, એટલે પછી ઉપર દેવદાસિ પડતી હોય. તે અશુભ જાણવું.

ઘરનો ચાક, એવું કોઈ પણ જાતનું ફરતું ચંત્ર, કુવો હુમ્મેશાં રહે
તો કાદવ, ઝાડ, પોતાના ઘરના ખારણા સામે જીજ્ઞાસા ધરતું ખારણું,
તેમજ ખારણા સામે ઘરનો ચાંલકો, અને દેવની દૃષ્ટિ, એટલી
ખાજતો હોય તો, તે ઘર વેધવાણું જાણવું, તેવું ઘર આરં
સમજવું નહિ.

(વેધનો ભંગ.)

ઉપર પ્રમાણે ઘરને વેધ આવતો હોય, પરંતુ વેધવાળા ઘરના
ભોંયતળીઆથી છાપરા (મોતીયું નેવાં) સુધીનું જે હસ્તાદિક માપ
આવે, તે માપથી જમણા માપ જેટલે દૂર, વેધ થતો હોય તો તે
વેધવાળી ખાજતનો દોષ જીલકુલ સમજવો નહિ,

(ઘરનું નક્ષત્ર અને વ્યય જાણવાની રીત.)

ઘરના ક્ષેત્રફલને આઠે ગુણી ૨૭ થી ભાગતાં જે શેષ અંક રહે,
તે અંક અગ્નિની નક્ષત્રથી ગણતાં, જેટલામો થાય, તેટલું ઘરનું નક્ષત્ર
જાણવું. એ આવેલા ઘરના અંકના નક્ષત્રને આઠે ભાગવાથી ઘરની
વ્યય આવે છે, આય ઓછી ને વ્યય વધારે એવું જે ઘરમાં હોય તે
ઘર અશુભ જાણવું, માટે વ્યય કરતાં આય વધારે હોય તેવા
માપનું ઘર કરવું,

રાજવલ્લભ—તામના સિદ્ધપશાસ્ત્રના ગ્રન્થમાં લખ્યું છે કે ઉપર મુજ-
બના કોઈ પણ વેધો, ઘરની ઉંચાઈથી જમણું છેડે ન હોય તો તે વેધ નેટ્ર કલ
આપે છે, પરંતુ જે ઘર અને વેધવાળી વસ્તુ એ જેના વચ્ચેનાં જે રાજમાર્ગે હોય
તો તે વેધ દોષા જતાં, પણ વેધ સમજવો નહિ.

(ઘરનું નક્ષત્ર જાણવાનું ઉદાહરણ.)

ઘરની લંબાઈ હાથ-૨૫-ને પોહોલાઈ-૧૩-ને ગુણવાથી
ઘરનું હસ્તાદિક ક્ષેત્રફલ ૩૨૫ છે. તેને આઠે ગુણતાં ૨૬૦૦
થયા, તેને ૨૭ થી ભાગતાં લખિંધ ૯૬ આવી તેનું કામ નથી. ને શેષ
અંક ૮ આવ્યો. અગ્નિની નક્ષત્રથી ગણતાં તે અંકનું નક્ષત્ર પુષ્ય
આવ્યું. માટે તે નક્ષત્ર તે ઘરનું જાણવું,

(વ્યય લાવવાનું ઉદાહરણ.)

અધિનીથી ગણુતાં ધરના નક્ષત્ર સુધીનો અંક ૮ છે, તેને ૮ થી લાગતાં વધેલી શેષ, ૦ છે, તે ધરની વ્યય જાણવી, પ્રથમ શ્લોક સાતમાં ગતાવ્યા પ્રમાણે ધરની આયનો અંક ૫ છે, ને વ્યયનો અંક ૦ આવ્યો, જેથી આય વધારે છે, ને વ્યય ઓછી છે. એથી તે ધર શુભ જાણવું, માટે આય વધારે આવે તેવું ધર કરવું શ્રેષ્ઠ છે.

મેષેષ્વિત્રિતયં હરૌ ત્રિપિતૃભં મૂલત્રયં ધન્વિનિ

દ્વેદ્વે મે પરતો ગૃહેશઘટિતં પ્રાગ્વત્તુ નાહ્ય ન્યથા ।

एकादिद्विगुणोत्तरागृहमुखादिक्ष्वंककाः स्युः क्रमा-

च्छालाशाकयुतिः कुयुग्धुवमुखान्योकांसि संति स्फुटम् ११

અન્વય—અશ્વિત્રિતયમ્ મેષે ત્રિપિતૃભમ્ હરૌ મૂલત્રયમ્ ધન્વિનિ પરતઃ દ્વેદ્વે મે પ્રાગ્વત્ ગૃહેશઘટિતમ્ તુ નાહી અન્યથા, ગૃહમુખાત્ દિક્ષુક્રમાત્ એકાદિદ્વિગુણોત્તરાઃ અંકકાઃ સ્યુઃ શાલા-
શાંકયુતિઃ કુયુગ્ધુવમુખાનિ ઓકાંસિ સ્ફુટમ્ સન્તિ ॥ ૧૧ ॥

અન્વયાર્થ—અશ્વિત્રિતયમ્ અધિનીથી ત્રણ નક્ષત્રો, મેષે મેષરાશિમાં હોય, ત્રિપિતૃભમ્ મધ્યાથી ત્રણ, હરૌ સિંહરાશિમાં, મૂલત્રયમ્ મૂલથી ત્રણ, ધન્વિનિ ધનરાશિમાં, પરતઃ ણીજી રાશિઓનાં, દ્વેદ્વે મે મે મે નક્ષત્રો જાણવાં, પ્રાગ્વત્ વિવાહની મારક, ગૃહેશઘટિતમ્ ધર અને ધરના સ્વામીનું મેલન યોજવું, નાહી નાહી, અન્યથા વિપરીત યોજવી, ગૃહમુખાત્ ધરના મુખથી, દિક્ષુ આરે દિક્ષાઓમાં, ક્રમાત્ અનુક્રમે, એકાદિદ્વિગુણોત્તરાઃ એકાદિથી ખમણા, અંકકાઃ અંકો સ્યુઃ હોય, શાલાશાંકયુતિઃ શાલા અને ધરની દિશાના અંક જોડી, કુયુગ્ધુવમુખાનિ ૧ યુક્ત કરવાથી દુવ વિગેરે, ઓકાંસિ ધરો, સ્ફુટમ્ સ્પષ્ટ, સંતિ યાય છે. ॥ ૧૧ ॥

(ધરના નક્ષત્ર ઉપરથી ધરની રાશિ જોવાની રીત.)

૧૧ ભાવાર્થ—અધિની, ભંરણી, કૃત્તિકાની મેષ રાશિ-રા-
હિણી, મૃગશીરની વૃષભ-આર્દ્રા પુનર્વસુની મિથુન-પુષ્ય, અશ્લે-

ધાની કર્ક-મધા, પૂ-કા, ઉ-કા-ની સિંહ, હસ્તા, ચિત્રાની કન્યા-સ્વાતી, વિશાખાની તુલા-અનુરાધા, જ્યેષ્ઠાની વૃશ્ચિક-મૂલ, પૂ-ષા, ઉ-ષા-ની ધન-શ્રવણ, ધનિષ્ઠાની મકર-શતભિષા, પૂ-ભા-ની કુંભ-ઉ-ભા, રેવતીની મીન-એ પ્રમાણે નક્ષત્રથી ઘરની રાશિઓ જાણવી, જેમ વરને કન્યા, શેઠને નોકરને માટે, વિવાહપ્રકરણના ૧ થી ૧૨ સુધીના શ્લોકોમાં બતાવ્યા પ્રમાણે, ગુણૈક્ય જોવાય છે, તે પ્રમાણે ઘરની અને ઘરધણીની રાશ્યાદિક ઉપરથી ગુણૈક્ય જોવું, ફરક માત્ર એટલો છે કે, વરકન્યાના મેત્રાપકમાં નાડી જુદી જુદી હોય ત્યારે ગુણૈક્ય અપાય છે, અને ઘરને ઘરના સ્વામીની એકજ નાડીથી ગુણૈક્ય અપાય છે, એટલે વરકન્યાની જુદી જુદી નાડી સારી જાણવી, અને ઘરને ઘરધણીની એકજ સારી સમજવી,

(ઘરોની રાશિઓ.)

રાશિ	મેષ	વૃષભ	મિથુન	કર્ક	સિંહ	કન્યા	તુલા	વૃશ્ચિક	ધન	મકર	કુંભ	મીન
નક્ષત્રો.	અ-ભ-કે.	રો-મું.	આ-પું.	પુ-આ.	મ-પૂ-ઉ.	હ-ચિ.	સ્વા-ત્રિ.	અ-જ્યે.	મ-પૂ-ષા-ઉ-ષા.	શ-ધ.	શ-પૂ-ભા.	ઉ-ભા-રે.

(ઘરનું નામ અને અક્ષરો જાણવાની રીત.)

ઘરના મુખ્ય દ્વારમાં ૧ અંક મુકવો, તે પછી સંવ્યમાર્ગે લેતાં, જે દિશામાં દ્વાર હોય, તે દિશામાં, ૨ તે પછીની દિશામાં, ૪ અને છેલ્લી દિશામાં ૮ એ પ્રમાણે અંકો મુકવા, જે દિશામાં દ્વાર ન હોય તે દિશામાં અંકો મુકવા નહિ, જારણું હોય તો મુકવા, પછી તે અંકોનો સરવાળો કરી, ૧ અંક ઉમેરતાં જે અંક થાય તેટલો અંકનું તે ઘર જાણવું, ઘરનાં નામ બધાં મલીને ૧૬ છે, તેનાં નામ અતુકમે નીચે મુજબ છે,

ગુણૈક્યનું કોષ્ટક.

ગુણૈક્ય કોષ્ટક	ધરધણીનું નામ મગન-રાશી-સીંહ નક્ષત્ર-પૂ-દ્વા-સ્વામી સૂર્ય.	તુલ્ય	ધર ત્રીઝું-નામ જય રાશી-કર્ક-નક્ષત્ર પૂષ્ય-શ્વામી ચંદ્ર.
વર્ણ	ક્ષત્રી	૦	બ્રાહ્મણ
વશ્ય	ભક્ષ્ય	૦૧	વશ્ય
તારા	૭	૧૧	૪
ચોની	મુખક	૨	મેષ
મૈત્રી	મીત્ર	૫	મીત્ર
ગણ્ય	મનુષ્ય	૫	દેવ
કુટ	૧૨	૭	૨
નાડી	ખીજ નાડી	૮	ખીજ નાડી
ગુણૈક્યનો સરવાળો.		૨૯	

આ જોડના કોષ્ટકમાં ધરધણીની પુર્રસંજ્ઞા અને ધરની સ્ત્રી-સંજ્ઞાધારી ગુણૈક્ય લાવવું. કરક માત્ર એટલો કે વરકન્યાના ગુણૈક્યના મેલાપમાં જોડની નાડી જૂદી જૂદી હોય તો સારું, જ્યારે ધરધણી અને ધર એ જાનેની એકજ નાડી હોય તોજ સારું જાણવું, ને ત્યારેજ તેને ૮ ગુણક મળે છે, જેથી આ કોષ્ટકમાં જાનેની એકજ નાડી. (ખીજ નાડી) હોવાથી ૮ ગુણક મૂકેલા છે, તેનો સરવાળો કરતાં ગુણૈક્ય ૨૯ આવેલું છે, તેથી આ મેલાપક ઘણો સારો જાણવો, જેમાં કુટમાં ધર પાસે ધરધણી ૧૨ અને ધરધણી પાસે ધર ૨ માગે છે, તેથી (દ્વિર્વાદશક) તે ખીયાબાર હુકુટ થયું. એટલે તેના ૭ ગુણક આવે નહીં. પરંતુ ધરની કર્ક રાશી છે, તેને મેષથી ગણતાં કર્ક એ ચોથી બેકી રાશી છે. અને વિવાહ પ્રકરણમાં કુટને માટે કહ્યું છે બેકી રાશી બે અને બેકી રાશી ૧૨ માગતું લેણું આવે તો

તે હુકુટ હોવા છતાં સત્કુટ જાણવું, માટે આ સત્કુટ હોવાથી તેના ગુણેકય ૭ આવે છે, એમ જાણવું.

॥ ઘરના નામના અક્ષર જાણવાનું ઉદાહરણ. ॥

એકજ દક્ષિણદિશાના બારણાનું ઘર હોવાથી તેની સંખ્યા ૨ અને તેમાં જોડવાનો અંક ૧ ઉમેરતાં ત્રણ અંક થયા જેથી ત્રીજા નંબરનું ઘર કોષ્ટકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે જય નામનું છે અક્ષરવાળું થયું.

॥ એકથી સોળ સુધીનાં ઘરો કેવી રીતે આવે તે જાણવાની રીત. ॥

૧ જે ઘરને કોઈ પણ દિશામાં બારણું ન હોય ને કક્ત નીસરણી દ્વારા મેડે ચડવાનું હોય, અથવા બુધરામાં ઉતરવાનું હોય, તેવા ઘરને દિશાના દ્વારનો અંક આવે નહી. એટલે ઉમેરવાનો એકજ અંક થયો, જેથી એક અંકનું દ્રુવનામનું છે અક્ષરવાળું પહેલું ઘર થયું.

૨ હવે મુખ્ય દિશાનું આખા ઘરમાં એકજ બારણું પૂર્વનુંજ હોય તો તે મુખ્ય દ્વારનો ૧ અને ઉમેરવાનો અંક ૧ મલી છે અંકનું ધાન્ય નામનું છે અક્ષરવાળું બીજું ઘર થાય.

૩ વલી મુખ્ય કક્ત એકજ દ્વાર દક્ષિણ દિશામાં હોય તો તેના ૨ અંક અને ઉમેરેલો ૧ અંક મલી ત્રણ અંકવાળું જય નામનું છે અક્ષરનું ત્રીજું ઘર આવે છે.

૪ તેમજ મુખ્ય દ્વાર પૂર્વદિશામાં હોય તો ૧ અને બીજું દ્વાર દક્ષિણદિશામાં હોય તો તેના ૨ અંક એમ પૂર્વ અને દક્ષિણ બંને દિશામાં છે બારણું હોય તો ત્રણ અંક થાય તેમાં ૧ અંક ઉમેરવાથી ચાર અંકનું નંદ નામનું છે અક્ષરવાળું ચોથું ઘર થાય.

૫ તેમજ મુખ્ય એકજ દ્વાર પશ્ચિમ દિશામાં હોય તો તેના ૪ અંકમાં ૧ ઉમેરતાં આવેલા ૫ અંકથી ખર નામનું છે અક્ષરવાળું પાંચમું ઘર થાય છે.

૬ એજ પ્રમાણે છઠ્ઠા ઘરને માટે પૂર્વ અને પશ્ચિમનાં છે દ્વારનું ઘર હોય તો પૂર્વનો અંક ૧ પશ્ચિમના અંક ૪ મલી ૫ અને તેમાં ૧ જોડવાથી ૬ અંકનું કાન્તા નામનું છે અક્ષરવાળું છઠ્ઠું ઘર થયું.

૭ તેમજ મુખ્ય દ્વાર દક્ષિણ અને ળીળું દ્વાર પશ્ચિમમાં હોય તો દક્ષિણના ૨ પશ્ચિમના ૪ માં ૧ ઉમેરતાં ૭ અંકનું મનોરમા નામનું ચાર અક્ષરવાળું સાતમું ઘર આવે.

૮ વળી પૂર્વ, દક્ષિણ, અને પશ્ચિમ, એમ ત્રણે ઠેકાણે દ્વાર હોય તો પૂર્વનો ૧ અંક, દક્ષિણના ૨, અને પશ્ચિમના ૪, મલી ૭ અંકમાં ૧ ઉમેરતાં ૮ થવાથી આઠ અંકવાળું સુસુખ નામનું ત્રણ અક્ષરવાળું આઠમું ઘર થયું.

૯ ઉત્તર દિશાનું મુખ્ય એકજ દ્વાર હોય તો ઉત્તરના ૮ અંકમાં ૧ ઉમેરતાં, ૯ અંકનું દુમુખ નામનું ત્રણ અક્ષરવાળું નવમું ઘર જાણવું.

૧૦ તેમજ પૂર્વ અને ઉત્તર એમ બે દિશાઓમાં બે બારણાં હોય તો પૂર્વનો ૧ ઉત્તરના ૮ મલી ૯ મા ૧ ઉમેરવાથી ૧૦ મા અંકનું કૂર નામનું બે અક્ષરવાળું દશમું ઘર જાણવું.

૧૧ દક્ષિણ ને ઉત્તર એમ બે દ્વાર હોય તો દક્ષિણના ૨ ઉત્તરના ૮ અને ઉમેરવાનો ૧ મલી ૧૧ અંકનું સુપક્ષ નામનું ૩ અક્ષરવાળું અગીયારમું ઘર થાય.

૧૨ તેજ પ્રમાણે પૂર્વ, દક્ષિણ અને ઉત્તર એમ ત્રણ દ્વાર હોય તો પૂર્વનો ૧ દક્ષિણના ૨ અને ઉત્તરના ૮ માં ૧ ઉમેરતાં ૧૨ થયા. જેથી ધનદ નામનું ત્રણ અક્ષરનું બારમું ઘર આવે છે.

૧૩ વળી પશ્ચિમ અને ઉત્તર એમ બે દ્વાર હોય તો પશ્ચિમના ૪ ઉત્તરના ૮ માં ૧ ઉમેરતાં ૧૩ અંકનું ક્ષય નામનું બે અક્ષરવાળું તેરમું ઘર થાય છે.

૧૪ પૂર્વ, પશ્ચિમ, ને ઉત્તરનાં ત્રણ દ્વાર હોય તો પૂર્વનો ૧ પશ્ચિમના ૪ અને ઉત્તરના ૮ અંકમાં ૧ જોડીયે તો ૧૪ અંકનું આકુંદ નામનું ત્રણ અક્ષરનું ચૌદમું ઘર આવે છે.

૧૫ દક્ષિણ, પશ્ચિમ, અને ઉત્તર એમ ત્રણે દ્વારના અનુક્રમે ૨, ૪, ૮, માં ૧ ઉમેરતાં ૧૫ અંકનું વિપુલ નામનું ત્રણ અક્ષરવાળું પંદરમું ઘર આવે છે.

૧૬ પૂર્વાદિક ચારે દિશાનાં દ્વાર હોય તો અનુક્રમે ૧, ૨, ૪, ૮, માં ૧ ઉમેરતાં ૧૬ અંક થાય. જેથી ૧૬ અંકનું વિજય નામનું ત્રણ અક્ષરવાળું સોળમું ઘર બાણુનું.

૧—પ્લોક અગીયારમાં આ અન્યકારના મત પ્રમાણે સોલ ધરોની રચના માટે ગૃહ મુલાત્ ધરના મુખ યજ્ઞ એટલે મુખ્યદ્વાર ગમે તે દિશામાં હોય, તો તેનો એક અંક બાણુવો. અને તે પછી સવ્ય માર્ગે તરતજ શરૂ થતી બીજી દિશામાં ૨ અંક મૂકવા, તેના પછીની દિશામાં ૪ અને તે પછીની દિશામાં ૮ એ પ્રમાણે અંકો મૂકવા કહ્યું છે, જેથી હરકોઈ દિશામાં મુખ્યદ્વારનો ૧ અંક સધાએ, તો સોળ ધર આવી શકતાં નથી. કારણ કે જો ગમે તે દિશામાં એકજ બારણું હોય તો તેનો અંક ૧ અને ઉમેરવાનો ૧ એમ બે અંકવાલું ધર હર કોઈ દિશાના એક દ્વારથી આવે છે, તેથી ત્રીજા અંકનું ધર તેમજ બીજાં કટલાંક ધરોના અંકો આવી શકતા નથી. કારણ કે ત્રીજા અંકનું ધર કરવું હોય તો હરકોઈ રીતે મુખ્ય દ્વાર તો એકજ ગણાય છે; તેથી બે અંક અને ઉમેરવાનો ૧ મક્કી બે થાય છે, અને મુખ્ય દિશાએ ૧ અને પછીની દિશાના ૨ સધાએ તો ૨ ને ૧ ત્રણમાં એક ઉમેરતાં ચાર અંક આવે છે, પણ ત્રણ કોઈમાં આવી શકતા નથી. માટે ગૃહ મુલાત્નો અર્થ ગમે તે દિશાનો નહીં કરતાં પૂર્વાદિક દિશાજ કરવો. એટલે ફક્ત પૂર્વદિશામાં બારણું હોય તો ફક્ત ૧ અને એકજ બારણું દક્ષિણમાં હોય તો ૧ નહીં પણ ૨ તેમજ ફક્ત પશ્ચિમ કે ઉત્તરમાં મુખ્ય દ્વાર હોય તો અનુક્રમે ૪ અને ૮ અંકો આવી શકે છે, અને તે પ્રમાણે લેવાથી સોળ ધરની રચના બરોબર થાય છે, તેને માટે મુહુર્તચિંતામણી નામના ગ્રંથમાં સ્પષ્ટ ખુલાસો કરેલો છે, તે નીચે મુજબ છે.--

મુ૦ ચિ૦—વિશ્વ પૂર્વાદિતઃ શાલા ધ્રુવા મૂર્દ્ધાં કૃતા ગજાઃ ॥

શાલા ધ્રુવાંક સંયોગઃ સૈકો વેશ્મ ધ્રુવાદિકમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—પૂર્વાદિક દિશાને વિષે અનુક્રમે ૧-૨-૪-૮ અંકો બાણુવા, અને તે અંકોમાં ૧ ઉમેરવો, એ પ્રમાણે જે જે દિશાના અંકોમાં ૧ ઉમેરવાથી ધ્રુવાદિ ધરનો અંક આવે છે, માટે ઉપલા પ્લોકમાં પૂર્વાદિક દિશા સ્પષ્ટ બતાવેલી છે, અને એજ ખરું છે, એમ બાણુનું.

(૧૬ ધરનાં નામ જાણવાતું 'કોટક')

અંક	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬
ધરનાં નામ.	મ્રુ.	ધાન્ય.	જય.	નંદ.	ખર.	કાન્ત.	મનોરમ.	સુમુખ.	દુરમુખ.	ફૂર.	સુપક્ષ.	ધનદ.	ક્ષય.	આકંદ.	વીપુલ.	વિજય.

ગર્ગ, —ધ્રુવં ધાન્યં જયં નંદં સ્વરં કાન્તં મનોરમમ્ ।

સુમુખં દુર્મુખં કૂરં સુપક્ષં ધનદં ક્ષયમ્ (૬૦)

આકંદં વિપુલં ચૈવ વિજયં ચેતિ પોઢશ

અર્થ—ધરનાં નામ સોલ પાંડેલાં છે. તેમાં પહેલું ધ્રુવ, ધાન્ય, જય, નંદ, ખર, કાન્ત, મનોરમ, સુમુખ, દુરમુખ, સુપક્ષ, ધનદ, ક્ષય, આકંદ, વિપુલ, ને ૧૬ મું વિજય નામ છે.

વસિષ્ઠઃ—ધ્રુવસંજ્ઞં મૃદં ત્વાદ્યં ધનધાન્યસુખપ્રદમ્ ।

ધાન્યં ધનપ્રદં નૃણાં જયં સ્યાદ્વિજયપ્રદમ્ (૬૧)

નંદં સ્ત્રીહાનિદં નૂનં સ્વરં સંપદ્વિનાશનમ્ ।

પુત્રપૌત્રપ્રદં કાન્તં શ્રીપદં સ્યાન્મનોરમમ્ (૬૨)

સુવક્ત્રં ભોગદં નૂનં દુર્મુખં વિમુક્તપ્રદમ્ ।

સર્વદુઃખપ્રદં કૂરં વિપક્ષં શત્રુભીતિદમ્ (૬૩)

ધનદં ધનદં ગેહં ક્ષયં સર્વં ક્ષયપ્રદમ્ ।

આકંદં શોકજનનં વિપુલં શ્રીયશઃપ્રદમ્ (૬૪)

વિપુલં નામસદૃશં ધનદં વિજયાભિધમ્ ।

અર્થ—ધ્રુવ નામનું ધર, ધન, ધાન્ય, અને સુખ આપે છે, ધાન્ય નામનું ધન, જય નામનું વિજય, નંદ નામનું સ્ત્રીનાશ, ખર નામનું સંપત્તિનો તાણ, કાન્ત નામનું પુત્રપૌત્ર, મનોરમ નામનું લક્ષ્મી, સુવક્ત્ર નામનું ભોગ પ્રાપ્તિ. કૂર નામનું દુઃખ,

વિપક્ષ નામનું શત્રુ બીતિ, ધનદ નામનું ધન, ક્ષય નામનું નાશ, આક્રંદ નામનું શોક, વિપુલ નામનું યશ, અને વિનય નામનું ધન આપે છે. (૬૧, ૬૨, ૬૩, ૬૪)

આ પઠાદ્વશમં ત્રયોદશમિમે દ્વચર્ણાઃ પરેઽચક્ષરા ।

પઠાન્ત્યં ચતુરક્ષરં સ્વલુગૃહં સ્યુઃ પોઢશૈવું ગૃહાઃ ॥

ગેહક્ષમા ફલ યુગ્વયયો ગૃહભવૈ નામાક્ષરૈઃ સંયુત ।

સ્તથોવલ્લિભિરં શકાન શુભદં પસ્ત્યં દ્વિતીયાં શકમ્ ॥ ૧૨ ॥

અન્વય—આપઠાત્ દશમમ્ ત્રયોદશમ્ રમે ગૃહાઃ દ્વર્ણાઃ સ્યુઃ પઠાન્ત્યમ્ ચતુરક્ષરમ્ (સ્યુઃ) પરેઽચક્ષરાઃ (સ્યુઃ) एवं પોઢશ ગૃહાઃ (સ્યુઃ) ગેહ ક્ષમાફલ યુક્ વ્યયઃ ગૃહભવૈઃ નામાક્ષરૈઃ સંયુતઃ (ચ) વલ્લિભિઃ તથઃ (શેપમ્) અંશકાઃ દ્વિતીયાંશકમ્ પસ્ત્યમ્ શુભદં ન ॥ ૧૨ ॥

આન્વયાર્થ—આપઠાત્ ૧ થી ૬, ત્રયોદશમ્ ૧૩, રમે એ, ગૃહાઃ ધરો ને તે, દ્વચર્ણાઃ એ અક્ષરવાળાં, સ્યુઃ છે, પઠાન્ત્યમ્ સાતમું ધર, ચતુરક્ષરમ્ ચાર અક્ષરનું, (સ્યુઃ) છે, પરે ધીર્મ ધરો ને તે, ય્યક્ષરઃ ત્રણ અક્ષરવાળાં, (સ્યુઃ) છે, एवं એ પ્રકારે, પોઢશ સોડ, ગૃહાઃ ધરો, (સ્યુઃ) છે, ગેહ ધરના, ક્ષમાફલ ક્ષેત્રફલ પડે, યુક્ યુક્ત એવો, વ્યયઃ વ્યય ને તે, ગૃહભવૈઃ ધરથી પ્રગટ થએલા, નામાક્ષરૈઃ નામના અક્ષરોથી, સંયુતઃ યુક્ત, (ચ) અને વલ્લિભિઃ ત્રણપડે, તથઃ ભાગ લેવાથી, (શેપમ્) શેપ, અંશકાઃ અંશ હોય, દ્વિતીયાંશકમ્ ધીર્મ અંશનું, પસ્ત્યમ્ ધર, શુભદં ન શુભ નથી. ॥ ૧૨ ॥

॥ ધરોના નામના અક્ષરોની સંખ્યા. ॥

૧૨ ભાવાર્થ—૧ થી ૬, ૧૦, ને ૧૩ એ ધરનાં નામ એ અક્ષરનાં છે, ૭ મા ધરના ચાર અક્ષર છે, અને એ શિવાયનાં દરેક ધરોના ત્રણ ત્રણ અક્ષરો છે, એ પ્રમાણે સોલે ધરનાં અક્ષરો નજીવા.

અંશખંડાત—ધરની લંબાઈ પહોળાઈના ગુણાકારથી આવેલા ક્ષેત્રફળમાં ધરના વ્યયનો અંક તથા ધરના નામના અક્ષર ઉમેરીને તેને ત્રણથી ભાગતાં જે શેપ રહે તેટલા અંશનું ધર નજીવું. ૧ શેપ રહે તો ઇંદ્રનો, ૨ શેપ રહે તો યમનો, ૦ શેપ રહે તો રાગનો અંશ

જાણવો. તેમાં બીજો યમનો અંશ ધરનો આવતો હોય, તો તે અશુભ હોવાથી દેવો નહીં, ઇંદ્ર રાજાનો અંશ શુભ જાણવો.

॥ ઇંદ્રાદિ અંશોનું ઉદાહરણ. ॥

આવેલું ક્ષેત્રફળ ૩૨૫ માં ધરના બ્યયનો અંક (૦) શૂન્ય ઉમેરતાં પણ ૩૨૫ રહ્યા, તેમાં આગળ બતાવ્યા પ્રમાણે બ્ય નામના ત્રીજા નંબરના ધરના અક્ષરોની સંખ્યા ૨ ઉમેરતાં ૩૨૭ થયા, તેને ત્રણથી ભાગતાં શેષ (૦) શૂન્ય રહી. જેથી રાજાનો અંશ આવ્યો એમ જાણવું. એક શેષ રહી હોત તો ઇંદ્રનો અંશને બે શેષ રહે તો યમનો અંશ જાણવો.

યાવદ્ ભૂરિગુણં હૃદિ સ્ફુરતિ તત્તાવદ્વિચાર્ય કરૈઃ ।

શ્રેતૈર્નો તનુયાદિ ઠાં ગુલમુખં ક્ષિપ્ત્વાવિહાયથવા ॥

શ્રીગોપિપતિ મેઘ હાલુગિ મુખૈ રાયાસવિચ્છિત્તયે ।

સ્વેષ્ટાયર્ક્ષફલં નિવદ્ધમિહ તજ્ઞત્વા સ્થલં સાધયેત્ ॥ ૧૩ ॥

અન્વય—યાવત્ ભૂરિગુણમ્ હૃદિ સ્ફુરતિ તત્ તાવત્ કરૈઃ વિચાર્યમ્ તૈઃ ભૂરિગૃહમ્ નોચેત્ (તદા) અંગુલમુખમ્ ક્ષિપ્ત્વા અથવા વિહાય (મેઘમ્) તનુયાત્ શ્રીગોપિપતિ મેઘ હાલુગિમુખૈઃ આયાચ્છ-વિચ્છિત્તયે સ્વેષ્ટાયર્ક્ષફલમ્ નિવદ્ધમ્ તત્ત્વમ્ જ્ઞાત્વા સ્થલં સાધયેત્ ૧૩

અન્વયાર્થ—યાવત્ ત્યાં સુધી, ભૂરિગુણમ્ ધણા ગુણવાળું, હૃદિ અં-તઃકરણમાં, સ્ફુરતિ આનંદ આપે, તત્ તેવું, તાવત્ ત્યાં સુધી, કરૈઃ હાથો વડે કરીને, વિચાર્યમ્ વિચારવું, તૈઃ તે હાથોવડે, ભૂરિગૃહમ્ ધણા ગુણવાળું ઘર, નોચેત્ ન પ્રાપ્ત થાય, (તદા) ત્યારે, અંગુલમુખમ્ અંગુલાદિને, ક્ષિપ્ત્વા ભેડીને અથવા, વિહાય અંગુલાદિ બાજી કરી, (મેઘમ્) ધર, તનુયાત્ કરવું, શ્રી ગોપિપતિ ગોપીરામનાર્ચ, મેઘ મેઘનાથનાર્ચ, હાલુગિ મુખૈઃ માલુગિ ઇંદ્રાદિ મુખ્ય આચાર્યોએ, આયાસવિચ્છિત્તયે આપ લાગવાની મહેનતને બાંધી થવા સાર, સ્વેષ્ટાયર્ક્ષફલમ્ પોતાની ઇષ્ટ આપ અને નક્ષત્રથી ક્ષેત્રફલ, નિવ-દ્ધમ્ કહ્યું છે, તત્ત્વ તે, જ્ઞાત્વા આ ધરમાં, જ્ઞાત્વા જાણીને, સ્થલં સ્થાને, સા-ધયેત્ બનાવવું.

૧૩ ભાવાર્થ—પોતાના અંતઃકરણને આનંદ આપે એવું ઘણું શુભ શુભવાળું ઘર જ્યાં સુધી લંબાઈ અને પહોળાઈમાં હાથોના માપથીજ શુભ આયાદિક આવે એવું થઈ શકતું હોય, ત્યાં સુધી ફક્ત લંબાઈ અને પહોળાઈની ગણતરી હાથોથીજ કરવી. પરંતુ તેવું ઘર આયાદિક લાવતાં હાથના માપથી થતું ન હોય. તે લંબાઈ પહોળાઈના હાથોમાં કેટલાક અંગુલાદિ ઉમેરીને અથવા ઘટાડીને મનની પ્રસન્નતાવાળી આયાદિકવાળું ઘર બનાવવું, પરંતુ ક્ષેત્રફળને આયાદિક લાવતાં વિશેષ મહેનત કરવી પડતી હોવાથી તેનો બચાવ કરવા જ્યોતિષના શ્રી ગોપીરાજ, મેંગનાથ, અને હાલુગી વિગેરે મુખ્ય આચાર્યોએ થોડે પ્રયાસે પોતાની ધારેલી આય અને નક્ષત્ર લાવવા માટે ક્ષેત્રફળની જે રીત બતાવી છે, તે રીત પ્રમાણે ઈષ્ટ આયાદિક લાવીને ઘર બાંધવું.

॥ ગોપિરાજ દૈવજ્ઞસ્ય સૂત્રમ્ ॥

વિષ્ણું વ્યેકાયગો ભૂહતિભયુજિ ફલં ગોપિરાજો મશેપાત્
સાયં વાહાષ્ટિ દ્વમેષ્ટયુત મહિહતા દ્વક્ પ્રકૃત્યાહ્ય વિશ્વે ॥ વાણાઃ
સિદ્ધાષ્ટિનાગોદુ વિધૃતિ ગિરિશ ડ્યાકૃતીંદ્ર તૃતૃત્વા ત્યષ્ટ્યંક ક્ષમા
નસ્તેનાર્ણવ વિકૃતિદિના દ્રયુત્કૃતી ધૃત્ય યાશાઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—વ્યેકાયગોભૂહતિ ભયુજિ મશેપાત્ દ્વક્ પ્રકૃત્યાહ્ય વિશ્વે વાણાઃ સિદ્ધાષ્ટિ નાગોદુ વિધૃતિ ગિરિશ ડ્યાકૃતીંદ્ર તૃતૃત્વા ક્ષમા નસ્તેનાર્ણવવિકૃતિ દિના દ્રયુત્કૃતી ધૃતીઃ અથ આશાઃ ઇમે અહિહતાઃ ફલમ્ સ્પાત્ તત્ સાયમ્ (કાર્યમ્) વા અષ્ટિ દ્વમેષ્ટયુતમ્ (કાર્યમ્) ઇતિ ગોપિરાજઃ વિષ્ણુમ્ આહ ॥ ૧ ॥

અન્વયાર્થ—વ્યેકાય એક રહીત આપને, ગોભૂહતિ ૧૯ એ શુશી, મયુજી નક્ષત્ર યુક્ત કરી, મશેપાત્ ૨૭ વડે ભાગી રેખ ઉપસ્થી, દ્વક્ ૨, પ્રકૃત્યાહ્ય ૨૧, વિશ્વે ૧૩, વાણાઃ ૫, સિદ્ધાઃ ૨૪, અષ્ટિઃ ૧૬, નાગાઃ ૮, ઉદુ ૨૭, વિધૃતિ ૧૯, ગિરિશાઃ ૧૧, ત્રિ ૩ આકૃતિઃ ૨૨, દ્વન્દ્ર ૧૪, કૃતુઃ ૬, તત્ ૨૫, અત્યષ્ટિઃ ૧૭, અંકઃ ૯ ક્ષમા ૧ નસ્ત્વાઃ ૨૦, દ્વનાઃ ૧૨ અર્ણવાઃ ૪ વિકૃતિ ૨૩, દિન ૧૫, અદ્રિ ૭, ઉત્કૃતિ ૨૬, ધૃતિઃ ૧૮, અથ

ત્યાર બાદ, આશા: ૧૦, હમે એ અંકોને, અહિહતા: ૮ વડે ગુણવાથી, ફલે
 સ્યાત્ ૬૪ હોય, તત્ તે ૬૪ને, સાયમ્ (કાર્યમ્) આય સહિત કરવું, યા
 અથવા, અષ્ટાદ્વિંશતિ (કાર્યમ્) ૨૧૬ વડે ગુણિતો અંક યુક્ત કરવો, इति
 એ પ્રમાણે, ગોપિરાજ: ગોપીરાજ દેવજ, વિષ્ણુમ્ વિષ્ણુ નામના શિષ્યપ્રત્યે
 આદ્ય કહે છે ॥ ૧ ॥

૧૪ ભાવાર્થ—પોતાને જે આય લાવવી હોય, તે આયની
 સંખ્યામાંથી ૧ બાદ કરી, ૧૯ થી ગુણી જે નક્ષત્ર લાવવું હોય, તેની
 અશ્વિનીથી ગણતાં જે સંખ્યા થાય, તે ઉમેરી ૨૭ થી ભાગતાં જે
 શેષ રહે, તે શેષાંક પ્રમાણે કોષ્ટકમાંથી શેષાંકનો જે અંક હોય, તે
 અંકને ૮ ઠે ગુણી, પોતાને જે આય લાવવી છે, તે આયનો ધ્વજ-
 યથી અનુક્રમે જે અંક હોય, તે ઉમેરતાં થએલી સંખ્યા જેટલું ક્ષેત્ર-
 ફળ લેવાથી ધારેલી આય અને નક્ષત્રવાળું ધરવું ક્ષેત્રફળ આવ્યું,
 એમ જાણવું. ધરની લાંબાઈ પહોળાઈ વિશેષ હોય, અને આવેલા
 ક્ષેત્રફળથી વધારે મોટું ધર બનાવવું હોય તો તે એકાદિ અંકોને
 ૨૧૬ થી ગુણી પ્રથમના ક્ષેત્રફળમાં ઉમેરવું, તો પ્રથમ કરતાં વિશેષ
 મોટા ધરવું પણ ધારેલી આય અને નક્ષત્રવાળું માપ થશે.

॥ ગોપીરાજઆર્યની કહેલી રીત પ્રમાણે ઇચ્છીત આય ને નક્ષત્ર
 લાવવાનું કલ્પીત ઉદાહરણ. ॥

ધરનું વૃષભાય અને અનુરાધા નક્ષત્ર લાવવું છે, તેના ઉદાહ-
 રણમાં ધ્વજયથી ગણતાં વૃષભાયની સંખ્યા ૫ માંથી ૧ બાદ કરતાં
 ૪ રહ્યા, તેને ૧૯ થી ગુણતાં ૭૬ થયા, તેમાં અશ્વિનીથી અનુરાધા
 સુધીના નક્ષત્રની સંખ્યા ૧૭ ઉમેરતાં ૯૩ થયા. તેને ૨૭ થી ભાગતાં
 શેષ ૧૨ રહ્યા, તે શેષાંક પ્રમાણે શેષાંકના નીચે ૨૨ નો અંક છે તે
 શેષાંક ૨૨ ના અંકને ૮ ઠે ગુણતાં ૧૭૬ થયા. તેમાં પોતાની ઇચ્છીત
 આય વૃષભાયનો અંક પાંચ ઉમેરતાં ૧૮૧ થયા જેથી ધરધણીને
 વૃષભાય અને અનુરાધા નક્ષત્ર લેવું હોય તો જે જમીનના માપનું
 ક્ષેત્રફળ ૧૮૧ આવે. તેટલા વિસ્તારની લાંબી પહોળી જમીનના હસ્તા-
 દિક લેવાથી ધારેલી આય ને નક્ષત્ર આવશે એમ જાણવું.

શેષાંક પ્રમાણે કૃળ જોવાનો કોઠો.

શેષાંક	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
કૃળ	૨	૨૧	૧૩	૫	૨૪	૧૬	૮	૨૭	૧૯	૧૧	૩	૨૨	૧૪	૬
શેષાંક	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	
કૃળ	૨૫	૧૭	૯	૧	૨૦	૧૨	૪	૨૩	૧૫	૭	૧૬	૧૮	૧૦	

॥ ઉપર મુજબ લાવેલા ક્ષેત્રકૃળ ઉપરથી જે હસ્તાદિકની લંબાઈ પહોળાઈ આવે, તેટલા હસ્તાદિક કરતાં વધારે લંબાઈ પહોળાઈવાળું ઘર બનાવવા માટે ક્ષેત્રકૃળ લાવવાનું ઉદાહરણ. ॥

એકથી શુભેલા ૨૧૬ માં ૧૮૧ ઉમેરતાં ૩૯૭ થયા. એટલા ક્ષેત્રકૃળે જે આયને નક્ષત્ર ૧૮૧ થી ક્ષેત્રકૃળ આવે તેજ આયને તે નક્ષત્ર ૨૧૬ ઉમેરતાં થએલા ૩૯૭ ક્ષેત્રકૃળથી પણ તે આય અને નક્ષત્ર આવશે, એટલુંજ નહીં પણ એથી જેટલા હસ્તાદિકના વિશેષ વિસ્તારવાળું ઘર કરવું હોય તો ૨૧૬ ને જેયે શુભી આવેલી રકમ ૧૮૧ માં જોડતાં જે ક્ષેત્રકૃળ થાય તે ક્ષેત્રકૃળથી પણ ઉપલી આયને નક્ષત્ર આવશે, તેમજ ૩, ૪, ૫, વિગેરે ગમે તેટલા અંકોથી ૨૧૬ ને શુભી ઉપલા ક્ષેત્રકૃળ ૧૮૧ માં ઉમેરવાથી જે જે અંકોનું ક્ષેત્રકૃળ થશે, તે તે દરેક ક્ષેત્રકૃળ ઉપરથી પણ ૧૮૧ ની માફક એની એ આય અને નક્ષત્ર આવશે, એમ બાણવું.

॥ ઉપલા ક્ષેત્રકૃળ ઉપરથી આય અને નક્ષત્ર મેળવવાની રીત. ॥

ગોપીરાજ આચાર્યના સૂત્ર પ્રમાણે ક્ષેત્રકૃળ ૧૮૧ થી આય અને નક્ષત્ર મેળવવા માટે ૧૮૧ ને ૮ લાગતાં શેષ ૫ રહી, જેથી પાંચમી વૃષભાય આવી.

અને તેજ ક્ષેત્રકૃળ ૧૮૧ ઉપરથી નક્ષત્ર લાવવા માટે ૧૮૧ ને ૮ શુભતાં ૧૪૪૮ થયા. તેને નક્ષત્ર લાવવા માટે. ૨૭ લાગતાં શેષ

૧૭ રહી. એટલે અશ્વિનીથી ગણતાં ૧૭ મું અનુરાધા નક્ષત્ર થયું, એમ જાણવું.

॥ મેંગનાય દૈવજ્ઞસ્ય સૂત્રમ્ ॥

इष्टमात्यष्टिघाते य आयस्ते नोनितेष्टकः ।

त्रिहल्लब्ध हता गाव्धि युते चेष्टायमं भवेत् ॥ २ ॥

અન્વય--ઈષ્ટમાત્યષ્ટિઘાતે (પૃથક્ સ્થાપ્યેઃ) યઃ આયઃ તેન ઝનિતેષ્ટકઃ ત્રિહલ્લબ્ધહતા ગાવ્ધિયુતે (પૃથક્સ્થાપિતેસતિ) ઇષ્ટાય-મમ્ ફલમ્ ભવેત્ ॥ ૨ ॥

અન્વયાર્થ—ઈષ્ટમાત્યષ્ટિઘાતે ઇષ્ટ નક્ષત્રને ૧૭ રે ગુણી (પૃથક્સ્થાપ્યઃ) જે ઠેકાણે સ્થાપન કરવા, યઃ આયઃ તેની જે આય, તેન તેવડે, ઝનિતેષ્ટકઃ રહીત એવી ઇષ્ટ આયને, ત્રિહલ્લબ્ધ ત્રણ વડે ભાગેલા લબ્ધને, હતાગાવ્ધિ ૨૭ વડે ગુણીને યુતે યુક્ત કરવું, (તત્) તે, ઇષ્ટાયમમ્ આયને ઇષ્ટ નક્ષત્રવાળું ફલમ્ ક્ષેત્રફળ, ભવેત્ થાય છે.

૧૫ ભાવાર્થ—ઘરનું જે નક્ષત્ર લાવવું હોય તેને ૧૭ રે ગુણી જે ઠેકાણે જુદે જુદા મુકવા. એક જગ્યાએ તેની આય લાવવી, અને પોતાને લાવવાની આયમાંથી તે આવેલી આય બાદ કરવી. જે શેષ રહે તેને ૩ થી ભાગતાં જે લબ્ધી આવે તેને પ્રથમ ૧૭ થી ગુણેલી સંજ્યામાં જોડવાથી ઇષ્ટ આય ને ઇષ્ટ નક્ષત્રવાળું ક્ષેત્રફળ થશે.

॥ મેંગનાય દૈવજ્ઞના મતથી ઇચ્છીત આયને નક્ષત્ર લાવવાનું
કલ્પિત ઉદાહરણ. ॥

સિંહાય અને હસ્તનક્ષત્ર આવે એવું ક્ષેત્રફળ લાવવા માટે હસ્તનક્ષત્રની સંજ્યા ૧૩ છે, તેને ૧૭ રે ગુણતાં આવેલા ૨૨૧ ને જે જગ્યાએ મુકી એક જગ્યાએ તેની આય લાવવા માટે ૮ થી ભાગતાં શેષ ૫ રહી તે વૃષભાય આવી. અને આપણે લાવવાની આય સિંહાયના અંક ત્રણમાંથી વૃષભાયનો અંક પાંચ બાદ કરતાં બાદ થઈ શકતો નથી, વધારેમાં વધારે આયની સંજ્યા ૮ છે, તેમાં સિંહાયનાં ૩ ઉમેરતાં ૧૧ થયા. તેમાંથી ૫ બાદ કરતાં શેષ અંક ૬

॥ હ્માલુગિ દૈવજ્ઞસ્ય સૂત્રમ્ ॥

વ્યેકેષ્ટર્ષ હતાદિવાળ શશિનો ત્યષ્ટચા યુતા સ્તેઽપિ ચ ।

વ્યેકેષ્ટાય હતૈક નાગ સહિતાઃ પન્મૂર્છનાભિર્હતાઃ ॥

શેષં ક્ષેત્રફલં ભવેદભિમત સ્વેષ્ટાય નક્ષત્રજં ।

સ્યાદૈર્ઘ્યં તદ્ ભીષ્ટ વિસ્તૃતિ હૃતં દૈર્ઘ્યો દ્વિતિર્વિસ્તૃતિઃ ॥ ૩ ॥

અન્વય—દિવાળશશિનઃ વ્યેકેષ્ટર્ષહતાઃ અત્યષ્ટચા યુતાઃ તેઽપિ વ્યેકેષ્ટાય હતૈક નાગ સહિતાઃ પન્મૂર્છનાભિઃ હતાઃ સન્તઃ શેષમ્ સ્વેષ્ટાય નક્ષત્રજમ્ અભિમતમ્ ક્ષેત્રફલમ્ ભવેત્ તત્ અભિષ્ટ વિસ્તૃતિ હૃતમ્ સત્ દૈર્ઘ્યમ્ સ્યાત્ દૈર્ઘ્યોદ્વિતિઃ સત્ વિસ્તૃતિઃ સ્યાત્ ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—દિવાળશશિનઃ ૧૫૨ વડે, વ્યેકેષ્ટર્ષહતાઃ એકે હીન ૪૪ નક્ષત્રને ગુણી, અત્યષ્ટચા યુતાઃ ૧૭ જોડવા, તેઽપિ તેમાં ૫૭, વ્યેકેષ્ટાયહ-
તૈકનાગ એકે હીન ૪૬ આપને ૮૧ એ ગુણી, સહિતાઃ યુક્ત કરવા, પન્મૂ-
ર્છનાભિઃ હતાઃ સન્તઃ ૨૧૬ વડે ભાગતાં, શેષમ્ શેષ જે તે, સ્વેષ્ટાયનક્ષત્રજમ્
પોતાની ૪૪ આપને ૪૪ નક્ષત્રથી ઉત્પન્ન થએલું, અભિમતમ્ ધારેલું, ક્ષેત્રફ-
લમ્ ક્ષેત્રફલ, ભવેત્ હોય, તત્ તેને, અભિષ્ટ વિસ્તૃતિ હૃતમ્ સત્ પોતાની
ઘટિત પહોળાઈથી ભાગતાં, દૈર્ઘ્યમ્ લંબાઈ, સ્યાત્ થાય, દૈર્ઘ્યોદ્વિતિઃ લંબા-
ઈથી ભાગતાં, વિસ્તૃતિઃ પહોળાઈ, સ્યાત્ થાય ॥ ૩ ॥

૧૭ ભાવાર્થ—પોતાને લાંબવાના નક્ષત્રમાંથી ૧ બાદ કરી
૧૫૨ થી ગુણી ૧૭ જોડવા, અને ૪૬ આયમાંથી ૧ બાદ કરી ૮૧
થી ગુણી આવેલી રકમ ૧૭ રે જોડેલી રકમમાં ઉમેરી ૨૧૬ થી ભા-
ગતાં જે શેષ રહે, તે પોતાની ૪૪ આય અને ૪૪ નક્ષત્રવાળું આવેલું
ક્ષેત્રફળ જાણવું.

॥ ક્ષેત્રફળ લંબાઈ પહોળાઈ લાવવાની રીત. ॥

ઘરને માટે મરજીમાં આવે એટલી પહોળાઈ રાખી ક્ષેત્રફળને
ભાગવાથી જે લંબી આવે, તે આવેલી લંબી લંબાઈ જાણવી, તેજ
પ્રમાણે ક્ષેત્રફળની મરજીમાં આવે એટલી લંબાઈ લઈ ક્ષેત્રફળને
ભાગતાં જે લંબી આવે તે પહોળાઈનું માપ આપ્યું એમ જાણવું.

॥ દ્વાલુગી દૈવજ્ઞના મતથી ઇચ્છીત આયને નક્ષત્ર લાવવાનું
કલ્પીત ઉદાહરણ. ॥

ગળત્ય અને નક્ષત્ર રોહિણી લાવવું હોય એવા ઉદાહરણ માટે રોહિણીના અંક ૪ માંથી ૧ બાદ કરતાં રહેલા અંક ૩ ને ૧૫૨ થી ગુણતા આવેલા ૪૫૬ માં ૧૭ જોડવાથી ૪૭૩ થયા, તેને બુદ્ધા મુકવા, અને ફરીથી ગળત્યના અંક ૭ માંથી ૧ બાદ કરતાં ૬ રહ્યા. તેને ૮૧ થી ગુણતાં ૪૮૬ થયા, તેને બુદ્ધા મુકેલી રકમ ૪૭૩ માં જોડતાં થ-એલા ૯૫૯ ને ૨૧૬ થી ભાગતાં રહેલા શેષ ૯૫ વાળું લંબાઇના હસ્તાદિક જેટલું ક્ષેત્રફળ લાવવાથી ગળત્ય ને રોહિણી નક્ષત્ર આવી શકે છે.

॥ ક્ષેત્રફળ ઉપરથી લંબાઈ પહોળાઈ લાવવાનું ઉદાહરણ. ॥

કલ્પીત ક્ષેત્રફળ ૧૮૧ છે, ને ઘરની પહોળાઈ ૮ હાથ રાખીએ તો લંબાઈ કેટલી આવી શકે? તેને માટે ક્ષેત્રફળ ૧૮૧ ને ૮ ભાગતાં લખી હાથ ૨૨ અને શેષ ૫ વધી, તેના આંગળ કરવાને ૨૪ થી ગુણતાં ૧૨૦ થયા. તેને ૮ કે ભાગતાં લખી ૧૫ આવી જેથી ૧૮૧ ક્ષેત્રફળવાળું ઘર ગનાવવાને જો પહોળાઈ ૮ હાથ રાખીએ, તો લંબાઈ ૨૨ હાથ ને ૧૫ આંગળ રાખવી જોઈએ, એવીજ રીતે લંબાઈ ઉપરથી પહોળાઈ લાવી શકાય છે.

દાખલો—લંબાઈ હાથ ૨૨ અને આંગળ ૧૫ ને ૮ થી ગુણતાં ૧૭૬ હાથ થયા, અને ૧૫ ને ૮ ગુણતાં ૧૨૦ આંગળ થયા, તેને ૨૪ ભાગતાં હાથ કરતાં ૫ હાથ થયા. તે ૫ હાથ ૧૭૬ માં ઉમેરવાથી ૧૮૧ થયા, જેથી ૧૮૧ માંથી ૧૮૧ બાદ કરતાં શૂન્ય રહે છે, જેથી ૮ હાથ આપ્યા, એટલે પહોળાઈ હાથ ૮ ઉપરથી ૧૮૧ ક્ષેત્રફળ હોય, તેની લંબાઈનું માપ હાથ ૨૨ અને આંગળ ૧૫ થાય, તેવીજ રીતે હાથ ૨૨ અને ૧૫ ઉપરથી ૧૮૧ ક્ષેત્રફળવાળાની પહોળા ૮ હાથ થાય.

॥ ઉપસા ક્ષેત્રફળ ઉપરથી આય ને નક્ષત્ર મેળવવાની રીત ॥

દ્વાલુગી આચાર્યના સૂત્ર ઉપરથી ક્ષેત્રફળ ૯૫ ને આય લાવવા માટે ૮ કે ભાગતાં શેષ ૭ રહેવાથી ગ્રાતમી ગળત્ય આવી

અને નક્ષત્ર લાવવા માટે હપ ને ૮ ગુણુતાં ૭૬૦ આળ્યા તેને ૨૭ ભાગતાં શેષ ૪ રહી, જેથી અશ્વિનીથી ચોથું નક્ષત્ર રાહિણી આળ્યું એમ જાણવું.

દ્વિઘ્નાયામમિતં દ્વિપાશમજરત્સૂત્રં વિધાયાંકયે-

ત્રયાયામાંઘિમિતે ચ વિસ્તૃતિદલે તૌ કર્પ કોણાભિધૌ ।

પાશૌ ક્ષેત્રવિરામ શંકુનિહિતૌ કૃત્વા ઘમા કર્પયે-

ત્કોણે શંકુ રિતી તરો વિનિમયા દ્રઙ્જ્વંતયો અપરૌ ॥૧૪॥

અન્વય—અજરત્સૂત્રમ્ દ્વિઘ્નાયામમિતમ્ દ્વિપાશમ્ વિધાય ત્રયાયામાંઘિમિતે ચ વિસ્તૃતિદલે અંકયેત્ તૌ કર્પકોણાભિધૌ (સ્તઃ) ક્ષેત્રવિરામ-શંકુનિહિતૌ પાશૌ કૃત્વા આઘમ્ આકર્ષયેત્ કોણે इति इतरः શંકુઃ રઙ્જ્વન્તયોઃ અપરૌ (રોપયેત્) ॥ ૧૪ ॥

અન્વયાર્થ—અજરત્સૂત્રમ્ નવા સૂત્રને, દ્વિઘ્નાયામમિતમ્ વિસ્તારથી બમણું, દ્વિપાશમ્ બે ગાળાવાળું વિધાય બનાવીને, ત્રયાયામાંઘિમિતે વિસ્તારના ત્રણ અંધિતુલ્ય, ચ અને, વિસ્તૃતિદલે પહોળાઈના અર્ધમાં, અંકયેત્ ચિન્હ કરવું, તૌ તે બે ચિન્હો, કર્પકોણાભિધૌ કર્પ અને કાણુ સંસક (સ્તઃ) છે, ક્ષેત્રવિરામશંકુનિહિતૌ ક્ષેત્રના છેડાના શંકુમાં મૂકેલા, પાશૌ બે પાશો, કૃત્વા કરીને આઘમ્ કર્પ ચિન્હને, આકર્ષયેત્ ખેંચવું, કોણે કાણુ ચિન્હમાં, इति એ પ્રમાણે, इतरः બીજા, શંકુઃ શંકુ રોપવા, રઙ્જ્વન્તયોઃ સૂત્રના બંને છેડાઓને, વિનિમયાત્ અદક્ષબદ્ધ કરવાથી, અપરૌ બીજા શંકુઓ (રોપયેત્) રોપવા. ॥ ૧૪ ॥

॥ ચતુરસ્ર કરવા માટે માપ લેવાની રીત. ॥

ભાવાર્થ—ધરને ચોરસ કરવા માટે આ પ્રકરણના શ્લોક ૫ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીની તૈયાર કરેલી લીટી જેટલી લાંબી હોય, તેનાથી બમણી મજબુત સૂતરની દોરી લેવી, બમણી કરેલી દોરીના મધ્યભાગમાં નિશાન કરવું, અને પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીની દોરીની જેટલી લંબાઈ હોય, તેના બંને બાજુના છેડા તરફથી દોરીના ત્રીજા ચતુર્થાંશ આગલ છેડેથી બંને બાજુએ બીજા બે ચિન્હ કરવાં, એટલે એક ચિન્હ મધ્યતુ, અને બીજાં બે

અને નક્ષત્ર લાવવા માટે હપ ને ૮ ગુણુતાં ૭૬૦ આપ્યા તેને ૨૭ ભાગતાં શેષ ૪ રહી, જેથી અશ્વિનીથી ચોથું નક્ષત્ર રાહિણી આપ્યું એમ જાણવું.

દ્વિઘ્નાયામમિતં દ્વિપાશમજરત્સૂત્રં વિધાયાંકયે-

ત્રયાયામાંધિમિતે ચ વિસ્તૃતિદલે તૌ કર્પ કોણાભિધૌ ।

પાશૌ ક્ષેત્રવિરામ શંકુનિહિતૌ કૃત્વા દ્યમા કર્પયે-

ત્કોણે શંકુ રિતી તરો વિનિમયા દ્રજ્જ્વંતયો અપરૌ ॥૧૪॥

અન્વય—અજરત્સૂત્રમ્ દ્વિઘ્નાયામમિતમ્ દ્વિપાશમ્ વિધાય ત્રયાયામાંધિમિતે ચ વિસ્તૃતિદલે અંકયેત્ તૌ કર્પકોણાભિધૌ (સ્તઃ) ક્ષેત્રવિરામ-શંકુનિહિતૌ પાશૌ કૃત્વા આદ્યમ્ આકર્ષયેત્ કોણે इति इतरः શંકુઃ રજ્જ્વન્તયોઃ અપરૌ (રોપયેત્) ॥ ૧૪ ॥

અન્વયાર્થ—અજરત્સૂત્રમ્ નવા સૂત્રને, દ્વિઘ્નાયામમિતમ્ વિસ્તારથી બમણું, દ્વિપાશમ્ બે ગાળાવાળું વિધાય બનાવીને, ત્રયાયામાંધિમિતે વિસ્તારના ત્રણ અંધિતુલ્ય, ચ અને, વિસ્તૃતિદલે પહોળાઇના અર્ધમાં, અંકયેત્ ચિન્હ કરવું, તૌ તે બે ચિન્હો, કર્પકોણાભિધૌ કર્પ અને કોણ સંગ્રહ (સ્તઃ) છે, ક્ષેત્રવિરામશંકુનિહિતૌ ક્ષેત્રના છેડાના શંકુમાં મૂકેલા, પાશૌ બે પાશો, કૃત્વા કરીને આદ્યમ્ કર્પ ચિન્હને, આકર્ષયેત્ ખેંચવું, કોણે કોણ ચિન્હમાં, इति એ પ્રમાણે, इतरः બીજા, શંકુઃ શંકુ રોપવો, રજ્જ્વન્તયોઃ સૂત્રના અને છેડાઓને, વિનિમયાત્ અદલબદલ કરવાથી, અપરૌ બીજા શંકુઓ (રોપયેત્) રોપવા. ॥ ૧૪ ॥

॥ ચતુરશ્ચ કરવા માટે માપ લેવાની રીત. ॥

ભાવાર્થ—ઘરને ચોરસ કરવા માટે આ પ્રકરણના શ્લોક ૫ માં બતાવ્યા પ્રમાણે પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીની તૈયાર કરેલી લીટી જેટલી લાંબી હોય, તેનાથી બમણી મજબુત સૂતરની દોરી લેવી, બમણી કરેલી દોરીના મધ્યભાગમાં નિશાન કરવું, અને પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીની દોરીની જેટલી લંબાઈ હોય, તેના બંને બાજુના છેડા તરફથી દોરીના ત્રીજા ચતુર્થાંશ આગલ છેડેથી બંને બાજુએ બીજા બે ચિન્હ કરવાં, એટલે એક ચિન્હ મધ્યનું, અને બીજાં બે

ચિન્હ મધ્યની આબુખાબુનાં થશે; જેમાં મધ્યનું ચિન્હ કોણચિન્હ કહેવાય છે, અને આબુખાબુના જે ચિન્હને કર્ષચિન્હ કહે છે. હવે બમણી કરેલી દોરીના બંને બાજુએ જે ગાળા કરવા, અને પૂર્વપશ્ચિમ લીટીના બંને છેડાઓ ઉપર ખીલાઓ રાખી. તે પૂર્વને પશ્ચિમના ખીલાઓમાં તે ગાળાઓ પરોવવા, પછી પૂર્વતરફના કર્ષચિન્હને અગ્નિખુણામાં ખેંચવું, ને જ્યાં ચિન્હ અટકે, ત્યાં ખીલો રાખવો, તે અગ્નિખુણો સિદ્ધ થયો, તેમજ તે ચિન્હ ઇશાન ખુણામાં ખેંચવાથી નૈઋત્ય, અને વાયવ્યમાં ખેંચવાથી, વાયવ્યખુણો સ્પષ્ટ થાય છે, એ પ્રમાણે ચાર ખુણાઓ તૈયાર કરી તે તે ખુણાઓમાં ખીલાઓ રાખવા, હવે કોણચિન્હને ઉત્તર તરફ ખેંચતાં, તે ચિન્હ જ્યાં આગલ અડકે, ત્યાં આગલ નિશાન કરવું, અને તેજ કોણચિન્હ દક્ષિણ તરફ જ્યાં અડકે, ત્યાં ખીલું નિશાન કરવું, તે ઉત્તરના ચિન્હથી દક્ષિણના ચિન્હ સુધી દોરેલી લીટી, ઉત્તર દક્ષિણને બતાવવાનારી બાજુવી.

॥ ચતુરસ્ર કરવાની રીત. ॥

ચતુરસ્ર કરવા માટે અગ્નિખુણાના ખીલાથી પૂર્વદિશાના ખીલા તરફ થઇ ઇશાન ખુણાના ખીલા સુધી, એક સૂતરની દોરી રમજી, હળદર, અથવા કોઈ પણ રંગમાં ભિન્નવી તેના જે છેડા પકડી, ઉંચેથી છાંટવી, એટલે બરોબર પૂર્વદિશાની સિધી લીટી થશે, તેજ પ્રમાણે અગ્નિખુણાથી નૈઋત્ય સુધી દોરવાથી દક્ષિણ, નૈઋત્યથી, વાયવ્યસુધી દોરવાથી પશ્ચિમ, અને વાયવ્યથી ઇશાન સુધી દોરવાથી ઉત્તરદિશા થાય છે, એ પ્રમાણે ચતુરસ્ર જમીન તૈયાર કરવી.

ઉદાહરણ—પાંચમા શ્લોકમાં બતાવ્યા પ્રમાણે દિશાસાધન કરતાં, પૂર્વથી પશ્ચિમ જતી લીટી ૮ હાથ છે, તો તેના માપની દોરી પણ આઠ હાથની થાય, તેને બમણી કરવાથી દોરીનું માપ ૧૬ હાથનું થાય છે, હવે ૮ હાથના માપ ઉપરથી ત્રણ ભાગનું માપ ૬ હાથ થાય છે જેથી ૧૬ હાથની દોરીના બંને છેડાઓ તરફથી છઠ્ઠા છઠ્ઠા હાથ ઉપર નિશાન કરવું, અને ૧૬ હાથની દોરીના મધ્યમાં એટલે આઠ હાથ આગલ પણ એક નિશાન કરવું, આઠ હાથનું કરેલું નિશાન છે તે કોણચિન્હ કહેવાય, અને બંને બાજુનાં જે

તિશાનો કર્પચિન્હ કહેવાય છે. અને તે ચિન્હો મધ્યચિન્હથી આ ઉદાહરણમાં બંને બાજુએ બે બે હાથના છેટે થાય છે એમ જાણવું.

આગ્નેયાદિદ્વદં પ્રદક્ષિણગતં સૂત્રં સમાસાદયે-

મધ્યે વામકપાર્શ્વસુપ્તપુરુષં ધ્યાત્વા તમુત્તાનકમ્ ।

અઘ્રાશ્વ્ય ૨૮, શમગેંદુ ૧૭ સંમિતલવાન્ પુચ્છાદ્વિહાયાગ્રગો

ભાગો નાભિરિતઃ સ્વનેલ્લવમિતં વામેઽશ્મભિઃ પૂરયેત્ ॥ ૧૫॥

અન્વય—આગ્નેયાદિ પ્રદક્ષિણગતમ્ દ્વદમ્ સૂત્રમ્ સમાસાદયેત્ મધ્યે પાર્શ્વસુપ્તપુરુષમ્ ધ્યાત્વા તમ્ ઉત્તાનકમ્ (ધ્યાયેત્) અઘ્રાશ્વ્યં શમ(કલ્પયેત્) પુચ્છાત્ અગેંદુસંમિતલવાન્ વિહાય અગ્રગઃ ભાગઃ નાભિઃ इतઃ વામે લવ મિતમ્ સ્વનેત્ (તતઃ) અશ્મભિઃ પૂરયેત્ ॥ ૧૫ ॥

અન્વયાર્થ—આગ્નેયાદિ અગ્નિખુણ્ણી, પ્રદક્ષિણગતમ્ જમણી બાજુ તરફ ગયેલું, દ્વદમ્ મજબુત, સૂત્રમ્ સૂત્ર, સમાસાદયેત્ વીંટવું, મધ્યે મધ્યમાં વામકપાર્શ્વસુપ્તપુરુષમ્ ડાબે પડેલા સુતેલા પુરુષને, ધ્યાત્વા ધ્યાન કરીને, તમ્ તેને, ઉત્તાનકમ્ કાચંડાપે, (ધ્યાયેત્) ધ્યાન કરવો, અઘ્રાશ્વ્યંશમ્ ૨૮ અંશો, (કલ્પયેત્ કલ્પવા), પુચ્છાત્ પુચ્છથી, અગેંદુસંમિતલવાન્ ૧૭ સમાન ભાગોને, વિહાય ત્યાગ કરીને, અગ્રગઃ આગળ ગયેલો, ભાગઃ ભાગ, નાભિઃ નાભિ થાય, इतઃ નાભિથી, વામે ડાબી બાજુમાં, લવમિતમ્ અંશ-સમાન, સ્વનેત્ ખોદવું, (તતઃ) ત્યાર પછી, અશ્મભિઃ પથ્થરોથી, પૂરયેત્ પુરવો. ॥ ૧૫ ॥

॥ દિશાંઓમાં સુત્ર વિંટવા બાબત. ॥

૧૫ ભાવાર્થ—એક મજબુત દોરી અગ્નિખુણ્ણા તરફથી દરેક દિશાના રીપેલા શંકુ તરફ સ્વયં માર્ગે વીંટવી, એ પ્રમાણે જેટલા વિસ્તારનું ઘર કરવું હોય; તે જઘા વિસ્તારમાં દોરી વીંટવી, આજ પ્રકરણના શ્લોક ૭ માં જતાવ્યા પ્રમાણે વાસ્તુપુરુષનું જે દિશામાં

૧—ડાબી બાજુથી જમણી બાજુ જે લેઈ જવું, તેને સ્વયં, અને જમણી બાજુથી ડાબી તરફ લીધેલા કેમને અપસવ્ય કહે છે, જેમ કે—અગ્નિખુણ્ણી દક્ષિણદિશા સ્વયં અને પૂર્વદિશા અપસવ્ય જાણવી.

માથુ' આવે તે દિશાથી તેની સામેની દિશાના ઘરના છેડા સુધી વાસ્તુપુરૂષ ડાબી તરફ સૂતેલો છે એમ જાણવું, અને તે સૂતેલા વાસ્તુ-પુરૂષનું મનમાં કાચ'ડાના રૂપનું ચિંતવન કરી રહ્યા પછી ફરીથી તે વાસ્તુપુરૂષ ઉઠતો હોય એમ ધારવું. પૂર્વથી પશ્ચિમ અથવા ઉત્તરથી દક્ષિણ જે દિશાઓ માથાથી પુચ્છ સૂધીના ભાગની જેટલી હસ્તાદિક હોય, તે હસ્તાદિકના સરખા ૨૮ ભાગ કરવા, તેમાંના પુંછડા તરફથી ૧૭ ભાગ મુકી તે પછીનો આવતો ૧૮ મો ભાગ અથવા માથા તરફના ૧૦ ભાગ છેડી ૧૧ મા ભાગમાં નાબિ કરવી, એ નાબિના ભાગમા ૨૮ ભાગમાંના ૧ ભાગ જેટલો લાંબો પહોળો ને ઉંડો ખાટો ડાબી બાજુએ ખોદી તે ભાગ પથ્થરોથી પુરવો.

ના કાલેત્ર નિધેય ઉક્તતરુજોઽયાત્સિદ્ધવિંશાષ્ટયહઃ

કૃત્સંખ્યાંગુલકચિત્રભાગ ચતુરસ્રાષ્ટાસ્રકા નસ્રકઃ ।

કં વક્ષસ્થલમુરુપાદયુગલં સંસ્પૃશ્ય વિપ્રાદિકો

રેલાંમૂત્ર વદગ્નિજેન રચયેત્તદ્વચ્ચમિત્તેઃ શિલાઃ ॥ ૧૬ ॥

અન્વય—કાલે અત્ર ઉક્તતરુજઃ ના અઘ્યાત્ સિદ્ધવિંશા-
ષ્ટયહઃ કૃત્સંખ્યાંગુલકઃ ત્રિભાગ ચતુરસ્રાષ્ટાસ્રકાનસ્રકઃ નિધેયઃ
વિપ્રાદિકઃ કં વક્ષસ્થલમ્ ઉરુપાદયુગલમ્ સંસ્પૃશ્ય મૂત્રવત્ અગ્નિજેન
રેલામ્ રચયેત્ ચ મિત્તેઃ શિલાઃ તદ્વત્ ॥ ૧૬ ॥

અન્વયાર્થ—કાલે મદુર્તા મમયે, અત્ર કુશિચ્ચગ્રમાં, ઉક્તતરુજઃ શા-
સ્ત્રમાં કહેલા વક્ષથી યથેલો, ના ચંક્ર, અઘ્યાત્ આશ્વજીવી, સિદ્ધવિંશાષ્ટયહઃ
કૃત્સંખ્યાંગુલકઃ ૨૪, ૨૦, ૧૬, ૧૨ આંગળો, ત્રિભાગચતુરસ્રાષ્ટાસ્રકાનસ્રકઃ
ત્રણ ભાગોમાં અનુક્રમે ચતુરસ્ર આઠ ખુણીનો, અને વર્તુલ, નિધેયઃ રેપવો,
વિપ્રાદિકઃ આશ્વજીવિ વર્ણ, કં મસ્તકને, વક્ષસ્થલમ્ છાતીને, ઉરુપાદયુગ-
લમ્ સાથળ અને બંને પગને, સંસ્પૃશ્ય સ્પર્શ કરી, સ્વદન્ સ્વત્ની માદક,
અગ્નિજેન સોના વડે, રેલામ્ રેણાને, રચયેત્ કરવી, ચ અને મિત્તેઃ શિલા,
શિલાઃ પથ્થરો, તદ્વત્ તેમ માદક ગોડવા. ॥ ૧૬ ॥

॥ શંકુ સ્થાપન કરવાની રીત. ॥

૧૬ ભાવાર્થ—શાસ્ત્રમાં કહેલા આઠનો આશ્વજીવિ ચાર

વર્ણને અનુક્રમે ૨૪,૨૦,૧૬ ને ૧૨ આંગલનો^૧ શંકુ કરવો તે શંકુમાં ત્રણ ભાગ કરવા, જમીન તરફના પ્રથમ ભાગમાં શંકુ ચાર ખુણાવાલો બનાવવો, તેજ શંકુના મધ્યભાગમાં આઠ ખુણા બનાવવા, અને ઉપરનો ત્રીજો ભાગ ગોળાકાર બનાવવો એ શંકુ ન્યાં નાલિનો ભાગ છે તેને પુરવા પછી તે ભાગ ઉપર મુકવો. શંકુ મુકવાનું કારણ ગૃહારંભમાં મુદૂર્તની સીદ્ધી આપનાર શુભ શુકત બાણવા.

॥ સુત્રસ્થાને રેખા દારવા બાબત. ॥

પ્રાક્ષણાદિ વર્ણે અનુક્રમે માથું છાતી બે જાંઘો અને બે પગને પ્રથમ હાથ અડકાડી હાથમાં સોનું લેઈ તે સોનાથી ચારે બાજુએ સુતરની પટ્ટેલી આકૃતિમાં રેખા બેંચી જવી. તેનો નિયમ અગ્નિપ્રણાથી સંવ્યમાર્ગે બાણવો.

॥ પ્રથમ લિંત ચણાવવા બાબત. ॥

એ પ્રમાણે અગ્નિદીશાથી લિંત બનાવવા માટે પથ્થર કે ઇંટો મૂકી ચણવાનું શરૂ કરવું.

(ઇંટો બનાવવાનું મું)

મું ૦ મું—ઉત્તરાશ્રવણે પુષ્યે જ્યેષ્ઠાંસ્ત્યે રોહિણી કરે ।

સ્થિરેંગેડકે ગુરૌ મંદ ઇષ્ટકારમ્ભમાચરેત્ (૬૧)

અર્થ—રવિ, ગુરુ, શનિ એ વારો, રોહિણી, પુષ્ય, ઉ-શ, હસ્ત, જ્યેષ્ઠા, ઉ-મા, શ્રવણ, ઉ-ભા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રો, અને સ્થિર રાશિનું લગ્ન હોય ત્યારે ઇંટો બનાવવાનો પ્રારંભ કરવો શુભ છે. (૬૫)

પૂર્વાદૌ ત્રિષદર્થપંચમલવેદ્વાઃસવ્યતોંડકોન્દૃતે

દૈર્ઘ્યેદ્વચંશસમુચ્છિતાવિધલવકે સર્વાસુ દિક્ષુદિતા ।

સ્તંભોમે દિશિ પૂજિતઃ સુસમયે સ્થાપ્યઃ શિરશ્ચત્રમા.

ગિસ્તારાષ્ટિલવાન્વિતૈઃ કૃતકરૈઃ સ્તુલ્યં ગૃહોચં વિદુઃ ॥ ૧૭૧

અન્વય—દૈર્ઘ્યે અંકોદ્ધૃતે પૂર્વાદૌ દિશિ સવ્યતઃ ત્રિપદર્થપંચ-
મલ્લવે દ્વાઃ સર્વાસુ દિક્ષૂ અવિધલ્લવકે દ્વયંશસમુદ્ધિતા ઉદિતા અગ્નેઃ
દિશિ પૂજિતઃ શિરસ્છત્રમાક્ સ્તંભઃ સુસમયે કાર્યઃ વિસ્તારાષ્ટિલ-
વાન્વિતૈઃ કૃત કરૈઃ તુલ્યમ્ ગૃહોચ્ચમ્ (મુનયઃ) વિદુઃ ॥ ૧૭ ॥

અન્વયાર્થ—દૈર્ઘ્યે સંબાધને અંકોદ્ધૃતે નવમી ભાગતાં પૂર્વાદૌ પૂર્વાદિ
(દિશિ) દિશામાં, સવ્યતઃ ડાબી બાજુથી, ત્રિપદર્થપંચમલ્લવે ૩,૬,૫,૫
અંશોમાં, દ્વાઃ બારણું મુકવું, સર્વાસુ બધી, દિક્ષૂ દિશાઓમાં, અવિધલ્લવકે
ચોથા ભાગમાં, દ્વયંશસમુદ્ધિતા બે ભાગ નેટલી ઉંચાઈ, ઉદિતા કહેલી છે,
અગ્નિઃ અગ્નિની, દિશિ દિશામાં, પૂજિતઃ પૂજા કરાવેલો, શિરસ્છત્રમાક્
માથા ઉપર છત્રીયુક્ત, સ્તંભઃ યાંબલો, સુસમયે સારા વખતે, કાર્યઃ સ્થાપન
કરવો, વિસ્તારાષ્ટિલવાન્વિતૈઃ ધરના વિસ્તારના, ૧૬ ભાગથી યુક્ત, કૃતકરૈઃ
૪ હાથ, તુલ્યમ્ બરાબર, ગૃહોચ્ચમ્ ધરની ઉંચાઈ, (મુનયઃ) મુનિઓ) વિદુઃ
કહે છે, ॥ ૧૭ ॥

(બારણું મુકવાના સ્થલ બાબત.)

૧૭ ભાવાર્થ—જે જે દિશામાં બારણું મૂકવું હોય, તે દિશાના
એક છેડાથી બીજા છેડા સુધીના જે હસ્તાદિક હોય તેના નવ ભાગ
કરવા, અને પૂર્વના સન્મુખ બારણું મૂકવું હોય તો ડાબી બાજુ
તરફથી નવ અંશના બે અંશ છોડી. ત્રીજા અંશમાં દક્ષિણાભિમુખ
હોય તો ડાબી બાજુથી પાંચ અંશ છોડીને છઠ્ઠા અંશમાં પશ્ચિમા-
ભિમુખના બારણામાં ચાર અંશ છોડીને પાંચમા અંશમાં બારણું
મુકવું; જે પ્રમાણે કરવાની સગવડ ન હોય તો દરેક દિશાઓમાં ત્રણ
ભાગ મૂકી ચોથા ભાગમાં બારણું કરવું; અને તેના બે ભાગ નેટલું
ઉંચું કરવું.

(સ્તંભની દિશાબાબત.)

આ પ્રકરણના શ્લોક છઠ્ઠામાં બતાવેલા સ્તંભના મૂહુર્તમાં
યાંબલો ઉભો કરવો; પરંતુ તેમાંનો પ્રથમ યાંબલો શાસ્ત્રમાં કદા
પ્રમાણે અગ્નિપુણામાં મૂકવો; અને તે સ્તંભનું પૂજન કરવું;
અને તે યાંબલાની ટોચ ઉપર છાયા ધાંચ તે પ્રમાણે છત્ર બાંધવું.

(ઘરની ઉંચાઈ બાબત. ૧)

ઘરના વિસ્તારના હસ્તાદિકનું જે માપ તેનો ૧૬ મા ભાગ જે આવે તેને ચાર હાથમાં ઉમેરતાં જે હસ્તાદિક થાય; તેટલી ઉંચાઈનું ઘર કરવું.

(સ્તંભચક્ર અને તે ઉપર છત્રની આવશ્યકતા.)

મુંમ૦—સૂર્યાધિષ્ઠિતમદ્વયં પ્રથમતો મધ્યે તથા વિંશતિ-

સ્તંભાગ્રે રસસંરુચયા મુનિં વરે રુક્તં મુહૂર્તં શુભમ્ ।

સ્તંભાગ્રે મરણં ભવેદ્ગૃહપતે સૂલે ધનાર્થસયો

મધ્યે ચૈવ તુ સર્વસૌખ્યમતુલં પ્રાપ્નોતિ કર્તા સદા (૬૭)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ૨ નક્ષત્રો સ્તંભના મૂલમાં, ૨૦ મધ્યમાં, અને ૬ અગ્રભાગમાં મુકવાં. તેમાં અગ્રભાગનાં ૬ નક્ષત્રો મૃત્યુ કરે છે. મૂલના ૨ નક્ષત્રો ધનનો નાશ કરે છે, અને મધ્યનાં ૨૦ નક્ષત્રો અધિક શુભ આપે છે. (૬૭)

ઉત્પલઃ—સ્તંભોપરિચદો લૂક કાકઘૃઘાદિપક્ષિણઃ ।

વ્યાલાદયથ તિષ્ઠંતિ તદા કર્તુર્ન શોભનમ્ ॥

તસ્માત્સ્તંભોપરિચ્છત્રં શાખાં ફલવર્તી તુ વા ।

ધારયેદથ વા વચ્ચં યુથૈ રત્નાદિ નિશ્કિપેત્ (૬૮)

અર્થ—સ્તંભના ઉપર ધુઓડ, કાગડો, ગીધ, અને વ્યાલ, વિગેરે એસે તો ઘરધણીને અશુભ લાગવું. એટલા માટે ડાહ્યા પુરુષોએ સ્તંભ ઉપર છત્ર અથવા ફળવાળી ડાળી બાંધવી, તેમજ વચ્ચ પહેસવી રત્ન વિગેરે પણ મુકવાં. (૬૮)

૧ રાજવલ્લભઃ—વેદમ વ્યાસકલાંશકે યુગગુણૈર્હસૈ સ્ત્રિસાદૈર્યુતે

હર્મ્યસ્ય ત્રિવિધોદયઃ ક્ષિતિતલાચાચ પટ્ટોર્દકં (૬૯)

અર્થ—ઘરના પહેલાં માળાની ઉંચાઈના માપ માટે ઘરની પહોળાઈના ૧૬ મા ભાગમાં ચાર હાથ ઉમેરી માપ કરવામાં આવે તો તે ઉત્તમ, સાડા ત્રણ હાથ ઉમેરી માપ કરવામાં આવે તો મધ્યમ, અને ત્રણ હાથ ઉમેરી માપ કરવામાં આવે તો તે કનિષ્ઠ પ્રકારનો માપ સમજવો, એ પ્રમાણે ત્રણ પ્રકારનો માપ છે. માપ ઘરની ભૂમિથી મેડીના પાટણના મથાળા સુધી ગણાય છે. (૬૯)

(મોલ એસાડવાનું મુઠું અને મોલચક.)

જ્યોતિર્વિઠ-ધ્રુવધિપણમમેપાદિત્યદો મૈત્રચિત્રા-

રુક વસુભ પૌષ્ણૈ મૌલિદારુ પ્રદદ્યાત્ ।

તરણિધિપણકાવ્યાહઃ સુધી રત્ન લગ્ને

વિકુચ્ચુતિષ્ઠ ચ તારા રાજવીર્યે સુઘસ્ટ્રે (૬૨)

અર્થ—ધ્રુવસંસૃક નક્ષત્રો, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રો, રવિ, ગુરુ, શુક્ર, એ વારો સારો યોગ હોય, સ્થિર રાશિના લગ્નમાં, શુભતિથિ, અને ચંદ્રબલ હોય ત્યારે ધરના ઉપર મોલ એસાડવો શુભ છે. (૬૯)

મોલ ચક.

મૂલે મોમે ત્રિક્લક્ષં ગૃહપતિપરણં પંચ ગર્ભેસુત્રં સ્પાન્-

મધ્યે દત્તાષ્ટ ઋક્ષં ધનસુતસુત્રદં પુચ્છગાન્યષ્ટ દાનિમ્ ।

પથાદગ્રેત્રિમાનિ ગૃહપતિસુત્રદં ભાગ્યપુત્રાર્થદં સ્યાત્

મૂર્યદિ ર્યાતિ ઋક્ષં યદિ વિધુદિનમં મોમચક્રે વિલોચયમ્ ૭૦

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર સુધી ગણીને મોમના મૂલમાં ૩ નક્ષત્ર મૂકવાં. તેમાં ધરધણીનો નાશ થાય છેઃ ત્યાર પછી ગર્ભના ૫ નક્ષત્રોમાં સુખ, મધ્યના આઠમાં ધન પુત્રને સુખ, પુચ્છના આઠમાં દાનિ, અને અગ્રભાગના ત્રણ નક્ષત્રોમાં ધરધણીને સુખ, ભાગ્ય, પુત્ર, તે ધન મળે છે, આ પ્રમાણે મોલચકમાં જોવું. (૭૦)

શાલાસ્વશેપાસ્વયમાદતો વિધિઃ પ્રપાશ્રમાચાપણપંદુરાહિણુ ।

મૈત્રિણમેહે વલ જોર્ધ્વદારુજા દૃશ્યા ન શુદ્ધિઃ ક્વચિદિત્યુદીરિતં ૭૧

અર્થ—દરેક મકાનો, પરણ, આશ્રમ, બગીચાની દુકાનો, ઘોડાઓ બાંધવાનું મકાન, અને દેવાલય, વિગેરે ઠેકાણે બારણા ઉપરનું આડું લાકડું પીડ્યો પાટીયાં નાંખવામાં મુદ્દત્ત જોવાની જરૂર નથી, એ પ્રમાણે કોઈક ઠેકાણે કંચું છે, અને તે બાબત વિદ્વાનોને માન્ય પણ છે. (૭૧)

સ્નાનાગ્નિ સ્વપિ વસ્ત્રભોજનપશુદ્રવ્યામરૌ કઃ સ્થિતિં

પૂર્વાદી જલપીશિતુ ર્દિશિ પરં વાયો રપાશ્મૂત્રકમ્ ।

અલ્પેશક્તિભુવો યથા રુચિપરે ગેહસ્ય દક્ષેઘર-

દ્વાંદૂલૂલચુલ્લિકાપિતૃપદપ્રક્ષાલનાન્યુચિરે ॥ ૧૮ ॥

અન્વય—સ્નાનાગ્નિસ્વપિ વસ્ત્ર ભોજનપશુદ્રવ્યામરૌકઃ સ્થિતિમ્
પૂર્વાદૌ ઈશિતુઃ દિશિ જલમ્ પરમ્ વાયોઃ મૂત્રકમ્ અપાઙ્ શક્તિ-
ભુવોઃ અલ્પે યથારુચિ પરે ગેહસ્ય દક્ષે ઘરદ્વાંદૂલૂલચુલ્લિકાપિતૃપ-
દપ્રક્ષાલનાનિ ઝચિરે ॥ ૧૮ ॥

અન્વયાર્થ—સ્નાન સ્નાન, અગ્નિ અગ્નિ, સ્વપિ શયન, વસ્ત્ર વસ્ત્ર, ભોજન
રસોદું, પશુ ઢોર, દ્રવ્ય પૈસા, અમરૌકઃ દેવમંદિર એ રાખવાનું, સ્થિતિમ્ સ્થાન,
પૂર્વાદૌ પૂર્વાદિ દિશામાં કરવું, ઈશિતુઃ દિશિ ઇશાનકોણમાં જલમ્ પાણી, પરં
-ખીજી, વાયોઃ વાયવ્યકોણમાં, મૂત્રકમ્ મોળી, અપાઙ્ દક્ષિણદિશામાં, શક્તિ-
ભુવોઃ શક્તિ અને જમીનના અલ્પે સંકેતમાં, યથારુચિ મરજી પ્રમાણે કરવું,
પરે ખીજી આચાર્યો, ગેહસ્ય ઘરના, દક્ષે દક્ષિણ ભાગમાં, ઘરદ્વા ઘંટી, અંબુ
પાણીઆર, ઉત્તરૂલ ખાંચણીઓ, ચુલ્લિકા મુલો, પિતૃપદપ્રક્ષાલનાનિ અને
પિતૃઓને હાથે પગ ધોવાનું સ્થાન, ઝચિરે કહે છે. ॥ ૧૮ ॥

(ઘરમાં મુખ્ય વસ્તુઓ કઈ દિશામાં રાખવી તે બાબત.)

૧૮. ભાવાર્થ—પૂર્વાદિક દિશાઓમાં અનુક્રમે નાવાનું, અગ્નિ
રાખવાનું, સુવાનું, લુગડાં રાખવાનું; જમવાનું; ઢોર બાંધવાનું; ધન
રાખવાનું તિજેરી વિગેરે અને દેવમંદિર, એ સ્થાનો કરવાં; અને ઇશાન
ખુણામાં પાણીઆર કરવું ખીજી બધી વસ્તુ માટે વાયવ્ય ખુણામાં
ઓરડો બનાવવો; દક્ષિણદિશામાં મલમૂતરનું સ્થાન જગ્યાનો સંકેત
હોય તો ઘરની બહાર બનાવવું; અથવા પોતાની મરજીમાં આવે
ત્યાં કરવું અને ઘરના દક્ષિણ ભાગમાં ઘંટી; પાણીઆર; ખાંણીઓ;
ચુલો ને વડીલોને હાથ પગ ધોવા માટે ચોકડી જેવું સ્થાન બનાવવું
એ પ્રમાણે પણ ખીજી આચાર્યોનો મત છે.

(ઘરમાં કુવો, વાવ, ખોદવામાં દિશાથી ફલ.)

મુ૦ચિ૦—રૂપે વાસ્તો મન્યદેશેર્થનાશસ્ત્વૈશાન્યાદૌપુટિરૈશ્વર્યસિદ્ધિઃ ।
સુનો નાશઃ સ્ત્રીવિનાશો મૃતિશ્ચ સંપત્તીઢાશત્રુતઃ સ્યાચ્ચસૌરુપમ્ ૭૨

અર્થ—ધરના મધ્યભાગમાં કુવો બનાવે તો ધરના સ્વામીને દ્રવ્યનો નાશ થાય, ઇશાનમાં પુષ્ટિ, પૂર્વમાં ઐશ્વર્યવૃદ્ધિ, અગ્નિકોણમાં પુત્રનો નાશ, દક્ષિણમાં સ્ત્રીનાશ, નૈરત્યમાં ધરધણીનું મૃત્યુ, પશ્ચિમમાં ધન, વાયવ્યમાં શત્રુથી ખીડા, અને ઉત્તરમાં બનાવે તો સુખી થાય છે. (૭૨)

(કુવો ખોદવાનું મુ.૦.)

મુ.૦ પ્ર૦—હસ્તઃ પુષ્પો વાસવંવારુણંચ મૈત્રં પિઞ્ચંત્રીણિચૈવોત્તરાણિ ।
પ્રાજાપત્યં ચાપિ નક્ષત્રમાહુઃ કૂપારંભે શ્રેષ્ઠપાઠ્યા મુનીંદ્રાઃ (૭૩)

અર્થ—રોહિણી, પૃથ્વ, મધા, ઉ-૧૧, હસ્ત, અનુરાધા, ઉ-૫૧, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-૧૧, એ નક્ષત્રોમાં કુવાનો આરંભ કરવો શુભ છે, એ પ્રમાણે મુનીશ્વરોએ કહેલું છે. (૭૩)

કુવાભાટે વારનું ફલ.

રવિવારે જલં નાસ્તિ સોમે પૂર્ણજલં ભવેત્ ।
વાલુકા ભૌમવારે તુ બુધે વહુજલં ભવેત્ (૭૪)
ગુરૌ ચ મધુરં તોયં શુક્રે ક્ષારં પ્રજાયતે ।
શનૈશ્ચરે જલં નાસ્તિ કીર્તિતં વારજં ફલં (૭૫)

અર્થ—રવિવારે કુવો કરાવે તો જલનો નાશ, સોમવારે બરેલું જલ, મંગલવારે રેતી, બુધવારે અધિક જલ, શુક્રવારે મીઠું પાણી, શુક્રવારે ખારું અને શનિવારે જલનો નાશ થાય છે, આ પ્રમાણે વારનું ફલ જાણવું. (૭૪-૭૫)

(વાવનું મુ.૦.)

સ્વાત્યશ્ચિપૃષ્ઠહસ્તેષુ મૈત્રે ચૈવ પુનર્વસૌ ।
રેવત્યાં વારુણે ચૈવ વાપીકર્મ પ્રશસ્યતે (૭૬)

અર્થ—અશ્વિની, પુનર્વસુ, પૃથ્વ, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, શતભિષા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં વાવ ખોદાવવી શુભ છે. (૭૬)

(વાપીકૃત્યર્થ.)

કૂપ વાપ્યોસ્તુ ચક્રં વૈ વિજ્ઞેયં વિગુર્યઃ શુભમ્ ।
રોહિણીગર્ભમેતસ્ય ત્રિ ત્રિ ઋક્ષાણિ ચંદ્રમમ્ (૭૭)

મધ્યે પૂર્વે તથાગ્રેયે યામ્યે ચૈવ તુ નૈર્ઋતે ।

પશ્ચિમે ચૈવ વાયવ્યાં સૌમ્યશ્ચલિ દિશિ ક્રમાત્ (૭૮)

અર્થ—વિદ્વાનોએ કુવે અને વાવનું ચક્ર કરવું, તેમાં મધ્યથી આરંભીને રોહિણી નક્ષત્રથી ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો મુકવાં, મધ્યમાં ૩, પૂર્વમાં ૩, અગ્નિકોણમાં ૩, દક્ષિણમાં ૩, નૈરૂત્યમાં ૩, પશ્ચિમમાં ૩, વાયવ્યમાં ૩, ઉત્તરમાં ૩, અને પ્રશાનમાં ૩, એ પ્રમાણે અનુક્રમ લેવો. (૭૭-૭૮)

(તેનું ફલ.)

શીઘ્રં જલં ન જલં મધ્યમજલં ન જલં વહુજલં ચ ।

અમૃતજલં વહુક્ષારં સજલં મધ્યજલં ક્રમાત્ જ્ઞેયમ્ (૭૯)

અર્થ—ઉપરના નક્ષત્રોમાં અનુક્રમે પાણીનું જલદી આવવું, જલનો અભાવ, સાધારણ જલ, જલનો નાશ, અધિક જલ, અમૃત સમાન મીઠું જલ, ખારું જલ, સંપુર્ણ જલ, અને સાધારણ જલ, એ પ્રમાણે ફલ સમજવું. (૭૯)

(ચુલાનું મુ.)

શનિવારે દરિદ્રત્વં શુક્રેન્નધનમેવ ચ ।

ગુરુવારે લભેલ્લક્ષ્મીં વુષે લાભો ભવેત્સદા (૮૦)

મૌમવારે મૃત્તિર્ભાર્યા સોમે ધનક્ષયં ભવેત્ ।

રવિવારે ભવેદ્રોગશ્ચુલ્લીસ્થાપનકર્મણિ, (૮૧)

અર્થ—રવિવારના દિવસે ચુલો માંડવાથી રોગ, સોમવારે ધનનો નાશ, મંગલવારે મરણ, શુક્રવારે લાભ, ગુરુવારે લક્ષ્મી, શુક્રવારે ધન-લાભ, અને શનિવારે દરિદ્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. (૮૦-૮૧)

(ચુલાનું ચક્ર.)

સૂર્યક્ષંદ્રિસપૃષ્ઠમૈઃ સુસ્વયુતં વેદૈઃ શિરો મૃત્યુદં

વાદૌ નાગ સુસૌર્યભોગમતુલં ગર્ભેશૈર નાશયેત ।

દ્વૌદ્વૌ શુક્તિકરૌ કલત્રપરણમૈઃ દ્વયં ચ ક્રમાત્ ।

ચુલ્લીચક્રવિચારણં સુધિપનૈઃ પ્રોક્તં હિ ગર્ગાદિભિઃ (૮૨)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ૬ નક્ષત્રો પીઠનાં, તે સુખકારક, ૪ મસ્તકનાં મૃત્યુ કરનાર, ૮ હાથનાં સુખ કરનાર, ૫ ગર્ભનાં નાશ કરનાર, ૨ હાથનાં લોગ-

આપનાર, ૨ પગનાં સ્ત્રી નાશ કરનાર, આ પ્રમાણે સુલાનું ચક્ર ગર્ગ વિગેરે મુનિઓએ કહેલું છે. (૮૨)

(ચિત્ર કહાડવાનું મુઠ)

મુ-ગ૦—નંદાયાં ચ શુભે વારે પ્રકુર્યાદ્રાજવેશ્મનિ ।

ચિત્રં નાનાવિધં રમ્યં શીલી રામાયણં વિના (૮૩)

હસ્તત્રયેઽનુરાધાંત્યે મૃગેઽશ્વિન્યાંશ્રવસ્ત્રયે ।

પુનર્મે રોહિણી પુષ્યે પૂર્વાષાઢામિથે તથા (૮૪)

અર્થ—૧, ૬, ૧૧ એ તિથિઓ, શુભવાર, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, પૂ-ષ્યા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં ધરની અંદર ચિત્રકારે નાના પ્રકારનાં રામાયણ શિવાયનાં ચિત્ર કહાડવાં. (૮૩-૮૪)

(ધરમાં નહિ કાહાડવા લાયક ચિત્રો.)

જ્યો૦-વિં૦—

ગૃહે ન રામાયણભારતાવહં ચિત્રં કૃપાણાહવામિદ્ર જાલવત્ ।

શિલોઽચ્ચારણ્યમયં સદાસુરં ભીષ્મં કૃતાક્રંદનરં ત્વનંવરમ્ (૮૫)

અર્થ—ધરની અંદર રામાયણ અને ભારતનાં યુદ્ધસંબંધી કોઈ પણ ચિત્ર, તથા તરવારથી થતા યુદ્ધનું, ઈશ્વરનાલવિધાનું, પર્વત અને વનસંબંધી, નાક્ષત્રનું રૂઢન કરતા ગરીબ માણસનું, અને નમ્રચિત્ર કહાડવું નહિ, (૮૫)

વરાહશાર્દૂલશિવાપૃદાકવો ગૃધ્રાભિધોલૂક કપોત વાયસાઃ ।

શયૈળગોધાદિ વક્રાદિપક્ષીણોવિચિત્રિતા નો શરણે શુભાવહાઃ (૮૬)

અર્થ—ભૂંડ, વાઘ, શિયાત, સર્પ, ગીધ, ધુઓડ, કણ્ણતર, કાગડો, સસણ, હરિણ, ઘો, અને અકપક્ષી વિગેરેનાં ચિત્રો, ધરમાં કહાડવાં અશુભ છે. (૮૬)

દ્વાત્રિંશાધિકહસ્તમવિધવદનં તાર્ણ ત્વલિંદાદિકં

નૈપ્વાયાદિકમીરિતં તૃણગૃહં સર્વેષુ માસ્સૂદિતમ્ ।

છન્નં વશ્ય કપાટમર્ચિત તમં વેશ્મોક્તરી ત્યા વિશે-

દારંમોદિત માસ્સુ નારદમતા ન્માઘોર્જ શુક્રેષુ તુ ॥ ૧૯ ॥

અન્વય-દ્વાત્રિંશાધિકહસ્તમ્ અન્ધીવદનમ્ તાર્ણમ્ તુ અલિન્દાદિકમ્ एषु આયાદિકમ્ ન ઈરિતમ્ તૃણગૃહમ્ સર્વેષુ માસ્સુ ઉદિતમ્ છન્નમ્ વશ્ય કપાટમ્ અર્ચિતતમમ્ વેશમ્ ઉક્તરીત્યા આરમ્ભોદિતમાસ્સુ વિશેત્ નારદમતાત્ તુ માઘોર્જશુક્રેષુ (અપિ) વિશેત્ ॥૧૧॥

અન્વયાર્થ—દ્વાત્રિંશાધિકહસ્તમ્ ખત્રીસ કરતાં વધારે હાથનું, અલિન્દાદિકમ્ આર દારવાળું, તાર્ણમ્ ધાસનું, અલિન્દાદિકમ્ અલિન્દાદિક ધર, एषુ એ ધરોમાં, આયાદિકમ્ આયાદિક, ન ઈરિતમ્ જોડું નહિ, તૃણગૃહમ્ ધાસનું ધર, સર્વેષુ બધા, માસ્સુ માસોમાં, ઉદિતમ્ કહ્યું છે, છન્નમ્ ઓપરાયી દંડાએલા, વશ્ય કપાટમ્ સ્વાધીન કમાડવાલા, અર્ચિતતમમ્ સારી રીતે પૂજેલા, વેશમ્ ધર પ્રત્યે, ઉક્તરીત્યા કહેલી રીતી પ્રમાણે, આરમ્ભોદિતમાસ્સુ આરંભમાં કહેલા માસોમાં, વિશેત્ પ્રવેશ કરવો, નારદમતાત્ નારદના મતથી, તુ તો, માઘોર્જશુક્રેષુ માઘ, કાર્તિક, અને જ્યેષ્ઠ માસોમાં, (અપિ) પણ, (વિશેત્ પ્રવેશ કરવો.) ॥ ૧૯ ॥

(ક્યા ધરમાં આયાદિક ન જોડું તે બાબત.)

૧૮ ભાવાર્થ—ખત્રીસ હાથથી વધારે લગાઈવાળા ધરમાં, આર બારણાંવાળા ધરમાં, ધાસના ધરમાં, માટીના લિંતડાવાળા ધરમાં, આયાદિકે જોડું નહિ, અને ધાસ ભરવાનું (છાજનું) મકાન ગમે તે માસમાં બનાવવા હરકત નથી.

॥ કેવું ધર થયા પછી પ્રવેશ કરવો. ॥

જે ધરની લિંતો બરાબર થઈ હોય, અને ઉઘાડવા વાસવા લાયક જેમાં બારણાં તૈયાર થયાં હોય, એવા ધરને તોરણો, પુલંની માળાઓથી શણગારી વાસ્તુશાંતિ કરીને હવે પછી કહેવામાં આવતા મુદૂર્તમાં પ્રવેશ કરવો.

॥ પ્રવેશના માસો. ॥ ૧

ધર બનાવવામાં જે માસ (માર્ગશીર્ષ, પૌષ, કૃત્તિક, વૈશાખ, આવશ્ય) લીધા છે, તે પ્રવેશમાં પણ લેવા, નારદમુનિના મતથી પ્રવેશ કરવામાં કાર્તિક, માઘ, ને જ્યેષ્ઠમાસ પણ લેવાને કહ્યા છે.

॥ કેવા ઘરમાં પ્રવેશ કરવો નહિ. ॥

નારદઃ—અકપાટમનાચ્છન્નમદત્તવલિભોજનમ્ ।

ગૃહં ન પ્રવિશેદેવ વિપદામાકરં દિત્ત (૮૭)

અર્થ—કમાડવિનાનું, ઊપરાવિનાનું, અને જેમાં ભોજન, અલિદાન, વિશેરે થયું નથી, એવા ઘરમાં પ્રવેશ કરવો નહિ, કારણ કે તે દુઃખ આપે છે. (૮૭)

॥ કયા પ્રકારના ઘરમાં કયારે પ્રવેશ કરવો. ॥

ડ્યોઃ—પ્રકાશે-ગૃહારંભોદિતૈર્માસૈર્ધિષ્ણ્યૈર્વારૈર્વિશેદ્ગૃહમ્ ।

વિશેત્ સૌમ્યાયને હર્મ્યં તૃણાગારં તુ સર્વદા (૮૮)

અર્થ—ઘરનો આરંભ કરવાના માસ, વાર, નક્ષત્ર, અને ઉત્તરાયણનો સૂર્ય હોય ત્યારે નવા ઘરમાં પ્રવેશ કરવો, અને ધાસના બનાવેલા ઊપરામાં કોઈ પણ દિવસે પ્રવેશ કરી શકાય છે. (૮૮)

ગુરુઃ—નંદાયાં દક્ષિણદ્વારં ભદ્રાયાં પશ્ચિમામૂલમ્ ।

જયાપામુત્તરદ્વારં પૂર્ણાયાં પૂર્વતો વિશેત્ (૮૯)

અર્થ—નંદાતિથિમાંદક્ષિણ, ભદ્રામાં પશ્ચિમ, જયામાં ઉત્તર, અને પૂર્ણામાં પૂર્વમુખ દ્વારમાં પ્રવેશ કરવો શુભ છે. (૮૯)

મૃઃ ગઃ—ત્ર્યુત્તરે ચાનુરાધાયાં રેવત્યાં રોહિણીદ્વયં ।

ચિત્રાયાં પ્રવિશેદ્દેહં દ્વારમે તુ વિશેપતઃ (૯૦)

અર્થ—રોહિણી, મૃગશીર્ષ, ઉ-૧૧, ચિત્રા, અનુરાધા, ઉ-૫૧, ઉ-૫૨, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં તેમાં પણ જે દિશાનાં જે નક્ષત્રો બતાવ્યાં છે, તેમાં પ્રવેશ કરવો, વધારે સારો છે. (૯૦)

ગુરુશુક્રબુધાસ્ત્રેષુ વારેષુ ચ સુભાર્યદમ્ ।

પ્રવેશે તુ શનો સ્થૈર્યં કિંચિદ્ધૌરભયં ભવેત્ (૯૧)

અર્થ—ગુરુ, શુક્ર, અને શુક્રવારે પ્રવેશ કરવાથી સુખ અને પૈસો મળે છે, અને શનિવારમાં પ્રવેશ કરવાથી સ્થિરતા થાય છે, પરંતુ જરાકે ચોરીનો ભય રહે છે. (૯૧)

૧—જ્યોતિઃ-વિં-માં અગ્નિની નક્ષત્ર પણ પ્રવેશમાં લીધેલું છે.

(ત્યાગ કરવાની ખાખતો.)

ચૈત્રો માસઃ કુજાર્કો ચ રિક્તા દગ્ધાસ્ત્વમા મૃતિઃ ।

દુષ્ટચંદ્ર ઇમે ત્યાગ્યા નવગ્રેહ પ્રવેશને (૧૨)

અર્થ—નવા ધરમાં પ્રવેશ કરવામાં, ચૈત્રમાસ, ૧, ૪, ૯, ૧૪, ૩૦ તિથિઓ, રવિ, ને મંગલવાર, અને ખરાબચંદ્રમાં, ત્યાગ કરવો, (૯૨)

વસિષ્ઠઃ—एवं यः कुरुते सम्यग्वास्तुपूजां प्रयत्नतः ।

આરોગ્યં પુત્રપૌત્રાદિ ધનધાન્યં લભેન્નરઃ (૧૩)

અર્થ—જેઓ નવા ધરમાં વાસ્તુપૂજન કરીને પ્રવેશ કરે છે, તેઓ, આરોગ્ય, પુત્ર, પૌત્ર, અને ધનધાન્યને પ્રાપ્ત કરે છે. (૯૩)

प्रारंभोदितमैः प्रवेश उदितो पूर्वः सपूर्वः स्थिरै

મૈત્રૈશ્ચા ચ્યુતમૂલદસ સહિતે પ્રારંભમૈદ્વયાત્મકઃ ।

कृत्यं वेश्मभवं दिवैव विहितं रात्रौ प्रवेशः कचि-

ત્સૂર્યક્ષાદિભવંચકં મનુમિતા દષ્ટ પ્રવેશે ન સત્ ॥ ૨૦ ॥

અન્વય—પ્રારંભોદિતમૈઃ પ્રારંભમાં કહેલા નક્ષત્રોપડે, અપૂર્વઃ નવા ધરમાં, (પ્રવેશઃ) પ્રવેશ, સ્થિરૈઃ સ્થિર, મૈત્રૈઃ મૈત્રસંજ્ઞાના નક્ષત્રોપડે, સપૂર્વઃ સપૂર્વ (પ્રવેશઃ પ્રવેશ), ચ અને, અચ્યુતમૂલદસસહિતે, શ્રવણ, મૂલ, અશ્વિનીયુક્ત, આરમ્ભમૈઃ આરંભના નક્ષત્રોપડે, દ્વયાત્મકઃ બીજી વખતનો, પ્રવેશઃ પ્રવેશ, ઉદિતઃ કહેલો છે, વેશ્મભવમ્ ધરસંબંધી, કૃત્યમ્ કામ, દિવા એવ દિવસેજ, વિહિતમ્ કહ્યું છે, ક્વચિત્ કોઈ વખત, રાત્રૌ રાત્રિમાં, પ્રવેશઃ (ઉદિતઃ) પ્રવેશ કહેલો છે, સૂર્યક્ષાદિ સર્પના નક્ષત્રથી, હમપચ્ચકમ્ ૫ નક્ષત્રો, મનુમિતાત્ ૧૪ માં નક્ષત્રથી, અષ્ટ ૮ નક્ષત્રો, પ્રવેશે પ્રવેશમાં, ન સત્ ॥ ૨૦ ॥

અન્વયાર્થઃ—પ્રારંભોદિતમૈઃ પ્રારંભમાં કહેલા નક્ષત્રોપડે, અપૂર્વઃ નવા ધરમાં, (પ્રવેશઃ) પ્રવેશ, સ્થિરૈઃ સ્થિર, મૈત્રૈઃ મૈત્રસંજ્ઞાના નક્ષત્રોપડે, સપૂર્વઃ સપૂર્વ (પ્રવેશઃ પ્રવેશ), ચ અને, અચ્યુતમૂલદસસહિતે શ્રવણ, મૂલ, અશ્વિનીયુક્ત, આરમ્ભમૈઃ આરંભના નક્ષત્રોપડે, દ્વયાત્મકઃ બીજી વખતનો, પ્રવેશઃ પ્રવેશ, ઉદિતઃ કહેલો છે, વેશ્મભવમ્ ધરસંબંધી, કૃત્યમ્ કામ, દિવા એવ દિવસેજ, વિહિતમ્ કહ્યું છે, ક્વચિત્ કોઈ વખત, રાત્રૌ રાત્રિમાં, પ્રવેશઃ (ઉદિતઃ) પ્રવેશ કહેલો છે, સૂર્યક્ષાદિ સર્પના નક્ષત્રથી, હમપચ્ચકમ્ ૫ નક્ષત્રો, મનુમિતાત્ ૧૪ માં નક્ષત્રથી, અષ્ટ ૮ નક્ષત્રો, પ્રવેશે પ્રવેશમાં, ન સત્ શ્રેષ્ઠ નથી, ॥ ૨૦ ॥

(અધુર્વ પ્રવેશતું મુઠ)

૨૦ ભાવાર્થ—ઘરના આરંભમાં કહેલાં તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, વિગેરેમાં નવા ઘરમાં પ્રવેશ કરવો, તેમજ યાત્રાએ જઈને આવ્યા પછી સ્થિર, ને મૈત્ર નક્ષત્રોમાં પ્રવેશ કરવો.

અગ્નિયાદિથી બળેલા ઘરમાં (દ્વાત્મક) પ્રવેશ સધુર્વ પ્રવેશતું મુઠ ॥

અગ્નિથી બળવું, પાણીથી લિંબવું, (છાપડું લીંત વિગેરેનું પડી જવું,) વિગેરે કારણોથી નુકશાન થયેલા ઘરને સુધરાવી પ્રવેશ કરવો હોય તો આરંભના નક્ષત્રો, અને પુખ્ત, ને મૂલ નક્ષત્રમાં પ્રવેશ કરવો, સૂર્ય, ચંદ્રનું બલ સારૂ હોય, અને કોઈ પણ ખરાબ યોગ ન હોય, ત્યારે ઉપર કહેલા સુદૂર્તમાં રાત્રિએ પણ પ્રવેશ કરવામાં હરકત નથી.

(કલશચક્ર)

સૂર્યના નક્ષત્રથી પ્રવેશ દિવસના નક્ષત્ર સૂધી ગણતાં, પ્રથમનાં ૫ નક્ષત્રો અને ૧૪ માંથી ૮ નક્ષત્રો, પ્રવેશમાં અશુભ છે, માટે તે શિવાયના નક્ષત્રોમાં પ્રવેશ કરવો.

(હોમાદુતિવિચાર.)

મુઠ ચિન્—સૂર્યમાત્રિત્રિમે ચાંદ્રે સૂર્યવિચ્છુક પંગવઃ ।

ચંદ્રારેજ્યાગુશિલ્પિનો નેષ્ટા દોમાહુતિઃ સ્વલે (૧૪).

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સૂધી ગણતાં અનુક્રમે ૩,૩,૩,૩,૩, ૩,૩,૩, ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રોમાં સૂર્ય, બુધ, શુક્ર, શનિ, ચંદ્ર, મંગલ, ગુરુ, રાહુ, અને કેતુ, આ પ્રમાણે યોદ્ધાના મુખમાં આદુતિ જાણવી. તેમાં પાપગ્રહોના મુખમાં આદુતિ અશુભ છે. (૮૪)

(હોમાદુતિનું કલ્પિત ઉઠ.)

ધારો કે શકે ૧૮૪૧ ના વૈશાખ વદી ૧૨ ને સોમવારે રેવતી નક્ષત્ર છે, અને તે વખતે સૂર્ય રોહિણી નક્ષત્ર ઉપર છે, તો તે રોહિણી નક્ષત્રથી રેવતી નક્ષત્ર સૂધી ગણતાં ૨૪ ની સંખ્યા થાય છે, હવે ઉપર પ્રમાણે ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રના દિસાએ તે નક્ષત્ર રાહુનું યવાથી આદુતિ પણ રાહુના મુખમાં આવી, જેથી તે દિવસે હોમ થઈ શકે નહિ, પરંતુ તેજ દિવસે ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર હોય તો

અનુક્રમે ગણુતાં ગુરુના મુખમાં આહુતિ હોવાથી હોમધર્મ યષ્ઠ શકે છે, આક્ર-
તિના નક્ષત્રોમાં અભિજીત નક્ષત્ર ગણવું નહિ. તેમજ જો તે દિવસે હોમાહુતિ
ન આવે તો તેના પેલાના દિવસે થી હોમાહુતિ આવતી હોય તો હોમની
શરૂઆત વારતુના પેહેલા દિવસથી શરૂ કરવી.

(અગ્નિવાસ.)

સૈકાતિથિર્વારયુતા કૃતાન્ના શેપેગુણેઽન્ને ભુવિવન્દિવાસઃ ।

સૌખ્યાય હોમે શશિયુગ્મશેપે પ્રાણાર્થનાશૌ દિવિભૂતલે ચ (૧૫)

અર્થ—સુદી એકમથી જો દિવસે હવન કરવું હોય, તે દિવસ સુધી
ગણુતાં, તિથિની જો સંજ્યા આવે, તેમાં એક ઉમેરી, તેમાં દિવસના વારની
સંજ્યા ઉમેરવી, જો સંજ્યા થાય, તેને ૪ થી ભાગતાં ૦-૩ શેષ રહે તો પૃ-
થ્વીમાં અગ્નિનો વાસ જાણવો, અને ૧-૨ શેષ રહે તો અનુક્રમે સ્વર્ગ અને
પાતાલમાં જાણવો, તેમાં પૃથ્વીમાં રહેલો વાસ સુખ આપે છે. સ્વર્ગમાં રહેલો
વાસ મરણ કરે છે, અને પાતાલમાં રહેલો વાસ ધનનો નાશ કરે છે, માટે
પૃથ્વીમાં વાસ હોય ત્યારે હોમનો પ્રારંભ કરવો. (૮૫)

(અગ્નિવાસનું કલ્પિત ઉત્તર.)

વૈશાખ વદી ૭ ને ગુરુવાર છે, તો સુદી એકમથી તે દિવસ સુધી ગણુતાં,
સંજ્યા ૨૨ થઈ. તેમાં એક ઉમેરવાથી, ૨૩ થયા, તેમાં વારની સંજ્યા ૫
જોડવાથી ૨૮ થયા, તેને ચારથી ભાગ લેતાં, ૦-૨ શેષ રહ્યું, તેથી અગ્નિનો વાસ
પૃથ્વીમાં થયો, એટલે તે દિવસે હોમ યષ્ઠ શકે, પરંતુ ૮ ને શુક્રવારે હોમ
કરવો હોય તો યષ્ઠ શકે નહિ, કારણ ઉપર મુજબ ગણુતાં, શેષ ૨ રહે છે, તેથી
વન્દિવાસ પાતાલમાં હોવાથી અર્થનો નાશ કરે છે.

(વન્દિવાસ અને હોમાહુતિ નહિ જોવાતાં કામો.)

વાલ્મીકિઃ—દુર્ગા હોમવિધૌ વિવાહ યજને પુત્રોત્સવે નિત્યશઃ

પાણિગ્રાહવિધૌ ચ વાસ્તુયજને વિષ્ણુપ્રતિષ્ઠાવિધૌ ।

મૌંજીવંધનવૈશ્વદેવકરણે જાપ્યે પ્રવેશે મૃદે

હોમ સ્ત્રવ વિધીયતે ન દોષજનકં ચક્રં ચ વૈશ્વાનરં (૧૬)

અર્થ—દેવીસંબંધી કાર્યના હોમમાં, વિવાહ, પુત્રોત્સવ, વાસ્તુ, વિષ્ણુની
પ્રતિષ્ઠા, જનોઘ, વૈશ્વદેવ, જપસંબંધી હોમ, અને ગૃહપ્રવેશ, એટલા કાર્યોમાં
હોમેશાં હોમ યષ્ઠ શકે છે, જેથી વન્દિવાસ ન હોય તો પણ હોય સમજવો
નહિ. (૮૬)

વિવાહયાગ વ્રતબંધદીક્ષા સીમંત ચઢી ગૃહવાસ્તુશાંતૌઃ ।

આદિત્યસૌરી કુજરાહુકેતવો ન દોષદા યજ્ઞવિધાયિનાં સ્વલુ (૯૭)

અર્થ—વિવાહ, જનોઈ, સીમંત, દેવીસંબંધી કાર્ય, વાસ્તુશાંતિ, એટલા કાર્યોમાં પાપગ્રહના મુખમાં આહુતિ હોય, તો પણ હોમકાર્ય કરી શકાય છે. (૯૭)

(ત્રણ પ્રકારનો પ્રવેશ.)

મુ ૦ મ ૦—અપૂર્વસંજ્ઞઃ પ્રથમઃ પ્રવેશો યાત્રાવસાને સ તુ પૂર્વસંજ્ઞઃ ।

દ્વંદ્વાભયસ્ત્વગ્નિભયાદિ જાતઃ પ્રવેશ એવંત્રિવિધઃ પ્રદિષ્ટઃ (૯૮)

અર્થ—નવીન ધરમાં પ્રવેશ કરવો તે અપૂર્વ, યાત્રાથી આવીને પ્રવેશ કરવો, તેને સપૂર્વ, અને અગ્નિ વિગેરેથી બળી જવાથી ફરીથી નવીન બનાવેલું હોય, તેવા ધરમાં પ્રવેશ કરવાને પૂર્વાપૂર્વ, એ પ્રમાણે ત્રણ પ્રકારનો પ્રવેશ છે. (૯૮)

(ક્લશશયક.)

રવિમાતૃ સપ્ત નેષ્ઠાનિ શુભાન્યેકાદશાષ્ટમાતૃ ।

દશ શેષાણ્યનિષ્ઠાનિ સામિજિદ્વૃપવાસ્તુનિ (૯૯)

અર્થ—વાસ્તુમાં સૂર્યના નક્ષત્રથી ૭ નક્ષત્રો નેષ્ઠ, ૧૧ શ્રેષ્ઠ, અને ત્યાર પછી અભિજીત સાથે ૧૦ નક્ષત્રો નેષ્ઠ બાકીનાં. (૯૯)

મુ ૦ ચિં ૦—વચ્ચે ભૂરવિમાત્રપ્રવેશસમયે કુંભેઽગ્નિદાહઃ કૃતાઃ

પ્રાચ્યા મુદ્ગસનં કૃતા યમગતા લાભઃ કૃતાઃ પશ્ચિમે ।

શ્રીવેંદાઃ કલિરુત્તરે યુગમિના ગર્ભે વિનાશો ગુદે

રામાઃ સ્થૈર્યમતઃ સ્થિરત્વમનલાઃ કંઠે ભવેત્સર્વદા (૧૦૦)

અર્થ—ક્લશશયકમાં સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી, દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને પ્રથમનું એક નક્ષત્ર મુખમાં, તે પછીનાં ૪ નક્ષત્રો પૂર્વદિશામાં, ૪ દક્ષિણમાં, ૪ પશ્ચિમમાં, ૪ ઉત્તરમાં, ૪ મધ્યમાં, ૩ નીચેના ભાગમાં, અને ૩ કંઠમાં, એ

પ્રમાણ અનુક્રમે નક્ષત્રો મુકવાં, તેનું ફલ અનુક્રમે અગ્નિદાહ, શુન્યતા, લાભ, હાનિ, કલેશ, વિનાશ, સ્થિરતા, અને સ્થિરતા, જાણવું.^૧ (૧૦૦)

(નહી પ્રવેશ કરવાનાં નક્ષત્ર.)

જ્યોર્વિં૦—ઉગ્રે નૃપોત્તારમુપૈતિ તીક્ષ્ણે રાત્રઃ કુમારઃ કિલ રાજપત્ની
મિથ્રેકચિત્ કૃત્તિકયાઽગ્નિદાહઃ સમસ્તભેદો રજસન્નિવેશાત્ (૧૦૧)

અર્થ—હિસસંજક નક્ષત્રોમાં પ્રવેશ કરીને બધા ગ્રહો, અને વાસ્તુનું પૂજન કર્યું હોય તો પણ રાજ્ય મૃત્યુને પ્રાપ્ત થાય છે, તીક્ષ્ણસંજક નક્ષત્રોમાં રાજકુમારનું, અને મિથ્રસંજક નક્ષત્રોમાં રાજપત્ની નાશ પામે છે, કદાચ કૃત્તિકામાં અગ્નિદાહ થાય છે. (૧૦૧)

(ઉત્પાત થયે પ્રવેશ નહી કરવા બાબત.)

નોલ્કાનિપાતાઽવનિકંપવાસરે કાલે નિવેશોઽવ વરો ન દુર્દિને ।
યાનોદિતાઃ સચ્છકુનાવિલોમગા ચચ્છંતિશં ધામાનિવેશકારિણઃ ૧૦૨

અર્થ—ઉલ્કાપાત,^૨ ભૂકંપ, વજ્રપાત, અને અકાસ વૃષ્ટિ થવાથી અંધકાર થયો હોય, તો ધરમાં પ્રવેશ કરવો નહિ, પ્રયાણમાં કહેલા સારા શુકન થયા હોય તો પ્રવેશ કરવો. (૧૦૨)

૧—પ્રવેશ માટે કલશચક્ર પૃ૦ ૧૧૨ ક-નાં ૩૮ માં છે, તે કલશચક્રના મુહૂર્તમાં માર્તંડ અને ચિતામણિકારનો એકજ મત છે, એટલે કલશચક્રમાં કંઈ પણ શંકા જેવું નથી, પરંતુ આ ગ્રંથના આજ પ્રકરણના શ્લોક ૬ માં વૃષભચક્રમાં જે નક્ષત્રો બતાવ્યાં છે, તે નક્ષત્રો માટે કહ્યું છે કે, (નિવાન્યર્કયુતાદિ મેહકરણે માનિ પ્રવેશોઽપિ ચ)—એટલે ગૃહારંભના વૃષભચક્રમાં જે નિંદ્રા નક્ષત્રો ત્યાગ કરવાને કહ્યાં છે, તે નક્ષત્રો પ્રવેશમાં પણ ત્યાગ કરવાં, એમ જણાવ્યું છે, પરંતુ બીજા ધણા ગ્રંથોમાં તેમ જણાવવામાં આવ્યું નથી, છતાં વૃષભ અને કલશચક્ર બેઉ રીત પ્રવેશમાં જોવામાં આવે તો સૂર્યના મહા નક્ષત્ર ૮ થી ૧૩ અને ૨૨ નું એમ ૭ નક્ષત્રોજ દરેક મહિને પ્રવેશના કામમાં આવી શકે, અને એ પ્રમાણે બીજા બાબતો જોતાં પ્રવેશ મુહૂર્ત કવચિતજ આવી શકે એમ છે, અને માર્તંડશિવાય બીજા ગ્રંથોમાં એ બબત દર્શાવી નથી, જેથી પ્રવેશ વખતે ફક્ત કલશચક્ર જોઈનેજ મુહૂર્ત આપવું.

૨—આકાશમાંથી પડતા અગ્નિના તણુખાને ઉલ્કાપાત કહે છે.

કાલે નિકાયાનુગને નિવેશિનો કાલે નિકાયાનુગતિ સ્ત્વરં ભવેત્ ।
પાશેડપશોમે હિ સરાજમંડલે સ્વમંડલે મંડલતા મુપૈતિ ના (૧૦૩)

અર્થ—ધરના પાછલા ભાગમાં, કાલ હોય તો પ્રવેશ કરનારનું જલદી મરણ થાય છે, અને પાશ નક્ષત્ર પાછલા ભાગમાં હોય તો દ્રવ્ય અને સુખ વિનાનો થાય છે, સ્વમંડલમાં ધરના પાછલા ભાગમાં હોય તો તે પુણ્ય મંડલનો સ્વામી થાય છે. (૧૦૩)

(કુલ મુકવાનું મુ.)

મધામૃગેનેજ્યકુશર્ધીરભાદિતેયમૈત્રેષુ ચ વાસવદ્વયે ।
કવીજ્યસોમેષ્વદકુંભ્યધિક્રિયા મદ્રાહ્યરિક્તા ન્યતિથૌ જલોદયે ૧૦૪

અર્થ—મદ્રાને રિક્તા શિવાયની તિથિઓ, સોમ, શુક્ર, ને શુક્ર એ ચારે, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, મધ્યા, હસ્તા, અનુરાધા, પૂ-યા, ધનિષ્ઠા, શંતભિષા, અને કુંભસંસક નક્ષત્રો, જલચર રાશિના લગ્નમાં, કુંભનું સ્થાપન કરવું શુભ છે. (૧૦૪)

લગ્ને ચોપચયસ્થિરે રવિમુલૈઃ પ્રારંભવત્સંસ્થિતૈઃ
સૂર્યે વામગતે સ્વદિગ્વદનમૈવેશ્મ પ્રવેશઃ શુભઃ ।

રંધ્રેષુ દ્વિમવેશ્ય આસુતગતઃ સૂર્યોદાસ્યાત્તદા
પૂર્વાધા નનમાલયં પ્રવિશતાં સ્યાદ્વામગોડસૌ ક્રમાત્ ॥ ૨૧ ॥

અન્વય—જન્મરાશિ જન્મલગ્નાભ્યામ્ ઉપચયસ્થિરે લગ્ને પ્રારં-
ભવત્ સંસ્થિતૈઃ રવિમુલૈઃ સૂર્યે વામ ગતે સ્વદિગ્વદનમૈઃ વેશ્મપ્રવેશઃ
શુભઃ રંધ્રેષુ દ્વિમવેશ્યઃ આસુતગતઃ યદા સૂર્યઃ સ્યાત્ તદા પૂર્વાધા-
નનમ્ આલયમ્ પ્રવિશતામ્ અસૌ ક્રમાત્ વામગઃ (સ્યાત્ ॥ ૨૧ ॥

આન્વયાર્થ—(જન્મરાશિ જન્મલગ્નાભ્યામ્) જન્મરાશિ ને જન્મલગ્નથી
ઉપચયસ્થિરે ઉપચય સ્થાનમાં રહેલા સ્થિર, લગ્ને લગ્નમાં, પ્રારંભવત્ પ્રારં-
ભની માફક, સંસ્થિતૈઃ રહેલા, રવિમુલૈઃ સૂર્યાદિ ચહેાથી, સૂર્યે સૂર્ય, વામગતે
વામ હોય ત્યારે, સ્વદિગ્વદનનમૈઃ પોતાની દિશા તરફ મુખવાળા નક્ષત્રોત્તરે,
વેશ્મપ્રવેશઃ ધરમાં પ્રવેશ, શુભઃ શુભ છે, રંધ્ર ૮, રૂપ ૫, દ્વિઃ ૨ મવેશ્યઃ
૧૧ થી, આસુતગતઃ પાંચ રાશિમાં રહેલો, યદા ત્યારે, સૂર્યઃ સૂર્ય, સ્યાત્

હોય, તદ્વા ત્યારે, પૂર્વાધાનનમ્ પુર્વાદીકમુખવાદા, આલયમ્ ધરપ્રત્યે, પ્રવિશ-
તામ્ પ્રવેશ કરનારાઓને, અસૌ આ સૂર્ય, ક્રમાત્ કમથી, વામગઃ (સ્યાત્)
વામ હોય. ॥ ૨૧ ॥

(લગ્નશુદ્ધિ.)

૨૧ ભાવાર્થ—જન્મલગ્ન ને જન્મરાશિથી આવતી ઉપચય
સ્થાનની રાશિવાળું સ્થિર લગ્ન, ધરપ્રવેશમાં શુભ જાણવું, અને
સૂર્યાદિ ગ્રહો, ધરના પ્રારંભની લગ્નશુદ્ધિમાં જે પ્રમાણે કહ્યા છે, તે
પ્રમાણે રહ્યા હોય ત્યારે ધરપ્રવેશ શુભ જાણવો, તેમજ જે દિશામાં
ધરનું મુખ હોય, એ દિશામાં સપ્તશલાકાયક પ્રમાણે કહેલાં જે
દિશાનાં જે નક્ષત્રો હોય, તે નક્ષત્રોમાં તે દિશામાં પ્રવેશ કરવો.

(વામસૂર્ય બાબત.)

પ્રવેશલગ્ન શુદ્ધિમાં, આઠમા સ્થાનથી બારમા સ્થાન સૂધીમાં
સૂર્ય હોય તો પૂર્વમુખ ધરમાં, પાંચમાથી નવમા સ્થાન સૂધીમાં હોય
તો દક્ષિણમુખ ધરમાં, બીજાથી છઠ્ઠા સ્થાન સુધીમાં હોય તો પશ્ચિ-
મમુખ ધરમાં, અને અગીઆરમાથી ત્રીજા સ્થાન સૂધીમાં સૂર્ય હોય
તો ઉત્તરમુખ ધરમાં પ્રવેશ કરનારને વામસૂર્ય થયો એમ જાણવું,
અને તે વામાર્ક કહેવાય છે.

૧—પુર્વાભિમુખ એટલે ધરથી બહાર નીકળતાં જનારનું મુખ પુર્વદિશા
તરફ હોય, અને પેસતાં પશ્ચિમ દિશા તરફ મુખ થતું હોય એવા ધરને પુર્વા-
ભિમુખ કહે છે એજ પ્રમાણે ચારે દિશાઓ માટે સમજવું કે ધરમાંથી નીકળતાં
જે દિશા સામી દેખાય તે દિશાવાળું દ્વાર જાણવું.

પૂર્વના ધરમાં પ્રવેશ કરતાં, આઠમા સ્થાનથી બારમા સ્થાન સુધીમાં
સૂર્ય હોય ત્યારે પૂર્વમુખ ધરમાં પ્રવેશ કરતાં વામસૂર્ય કહેવાય. અને તે હરહ-
મ્બેશ પૂર્વમુખ ધરમાં પ્રવેશ કરનારને સૂર્યોદયથી સંઘ્યાકાલ સુધીમાં પ્રવેશ
કરવાનું મુહૂર્ત આવી શકે. અર્થાત રાત્રે આવેજ નહિ, ને દક્ષિણ મુખધરમાં
પ્રવેશ કરતાં તે વખતની સમશુદ્ધિમાં પાંચમા સ્થાનથી નવમા સ્થાન સુધી
સૂર્ય હોય તો વામાર્ક થાય છે. તો દક્ષિણમુખ ધરના પ્રવેશમાં પાંચમાથી
નવમા સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય આવે એવા વખત બપોરના આશરે ૨ વાગ્યાથી
રાત્રિના ૧૦ વાગ્યા સુધીમાં દક્ષિણમુખ ધરમાં પ્રવેશ કરનારને રાત્રિના પહેલા
ભાગમાં અને દિવસના પછીના ભાગમાં મને, એટલે પાછલી રાત અને સૂર્યો-

પૂર્વાભિમુખ દિશામાં પ્રવેશ કરનારને
વામસૂર્ય.

દક્ષિણાભિમુખ પ્રવેશ કરનારને
વામસૂર્ય.

પશ્ચિમાભિમુખ પ્રવેશ કરનારને
વામસૂર્ય.

ઉત્તરાભિમુખ પ્રવેશ કરનારને
વામસૂર્ય.

હવેથી ખપોર સુધીમાં મલેજ નહિ, તેમજ પશ્ચિમાભિમુખ ધરના મુહુર્તમાં ખીજાથી છઠ્ઠા સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય હોય ત્યારે વામાર્ક થાય. અને તેવો સૂર્ય લેઈને પ્રવેશ કરે તો, તેને હમ્મેશાં રાત્રિજ હોવી જોઈએ. પણ તે બેથી છઠ્ઠા સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય હોય ત્યારે રાત્રિજ હોય છે, માટે તે પશ્ચિમાભિમુખ ધરમાં પ્રવેશ કરનારને દિવસે મુહુર્ત આવેજ નહિ, અને ઉત્તર ધરને માટે અગીયારમા સ્થાનથી ત્રીજા સ્થાન સુધીમાં સૂર્ય હોય ત્યારે વામાર્ક થાય. તો તે ધરવાળાને સૂર્યોદયથી આશરે ૧૦૧ વાગ્યાસુધીમાં અને રાત્રે ૧૧ વાગ્યાથી આશરે સવાર સુધીમાં પ્રવેશ કરવો, માટે ધરના પ્રવેશ વખતે રાત્રિએ પ્રવેશ કરવાને કંઈ પણ દરકત જેવું જાણવું નહિ, અને તેથીજ અન્યકારે સ્લોક ૨૦ માંમાં “કુત્યં વેસ્મમવં દિવૈવ વિહિતં રાત્રૌ પ્રવેશઃ ક્વચિત્” એમ સ્પષ્ટ કહેલું છે, માટે જો વામસૂર્ય લેઈ ધરમાં પ્રવેશ કરે તો પશ્ચિમાભિમુખ ધરવાળાને હમ્મેશાં રાત્રિ શિવાય મુહુર્ત આવતુંજ નથી, તો રાત્રે પ્રવેશ કરવાને કંઈ પણ દરકત સમજવી નહિ.

(સપ્તમ પ્રવેશમાં લગ્નશુદ્ધિ.)

મુ.ચિ.—સૌમ્યાયને જ્યેષ્ઠતપોઽત્યમાધવે યાત્રાનિવૃત્તૌ નૃપતે નૈવે ગૃહે ।
 સ્યાદ્વેશનં દ્વાસ્થમૃદુધ્રુવોઢુભિર્જન્મર્ક્ષલગ્નોપચયોદયે સ્થિરે (૧૦૫)

અર્થ—રાત્રીએ યાત્રાથી નિવૃત્ત થઈને નવા મકાનમાં ઉતરાવવાના સમય હોય, માધ, કાગળ, વૈશાખ, અને ત્ર્યેષ માસ હોય, જે દિશાએ મકાનનો દરવાજો હોય, તે દિશાના નક્ષત્રોમાંથી, જે કૃત્તિકા આદિ સાત સાત નક્ષત્રો કહ્યા છે, તેમાં અથવા રોહિણી, મૃગશીર્ષ, ઉ-દા, ચિત્રા, અનુરાધા, ઉ-યા, ઉ-મા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં પોતાની જન્મરાશિથી કે જન્મલક્ષણથી પ્રવેશ કરવાનું લગ્ન ઉપનય (૩-૬-૧૦-૧૧) રાશિનું હોય, ત્યારે તથા સ્થિર લગ્નમાં પ્રવેશ કરવો. (૧૦૫)

(જીર્ણ, દગ્ધાદિક) (જીર્ણપ્રવેશમાં વિશેષ.)

જીર્ણે ગૃહેઽન્યાદિભયાન્નવેઽપિ માર્ગોર્જયો શ્રાવણિકેઽપિ સત્સ્યાત્ ।
 વેશોઽગ્રુપેજ્યાનિલવાસવેષુ નાવશ્યમસ્તાદિ વિચારણાઽઞ્ચ ॥૧૦૬॥

અર્થ—જીર્ણ જગ્યાએ, અથવા અગ્નિ વિગેરે ભયથી, નવીન અનેકા કાર્તિક, માગશીર, અને શ્રાવણ માસમાં, પુષ્ય, સ્વાતી, ધનિષ્ઠા, ને શતભિષા, નક્ષત્રમાં પ્રવેશ કરવો, તેમાં ગુરુ કે શુક્રના અંસ્ત વિગેરેનો વિચાર કરવો નહિ ૧૦૬

(વાસ્તુનક્ષત્ર, લગ્નશુદ્ધિ, અને તિથિવારશુદ્ધિ.)

મૃદુધ્રુવશિમચરેષુ મૂલમે વાસ્ત્વર્ચનં ભૂતવાર્લિં ચ કારયેત્ ।
 ત્રિકોણ-કેંદ્રાયધનત્રિગૈઃ શુભૈર્લગ્ને ત્રિપઠાયગતૈશ્ચ પાપકૈઃ (૧૦૭)
 શુદ્ધાંચુરંધ્રે વિજનુર્મમૃત્યૌ વ્યકારરિક્તાચરદર્શ ચૈત્રે ।
 અગ્રેઽગ્રુપૂર્ણે કલશં દ્વિજાંશ્ચ કૃત્વા વિશેદ્વેશ્મમકૂટશુદ્ધમ્ (૧૦૭)

અર્થ—અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-દા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, ઉ-યા, અભિજીત, શ્રવાણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-મા, ને રેવતી એ નક્ષત્રોમાં ૧,૨,૩,૪,૫,૭,૮,૧૦,૧૧ એ સ્થાનોમાં શુભ ગ્રહ હોય, અને ૩,૬,૧૧, એ સ્થાનોમાં પાપગ્રહ હોય. એવા લગ્નમાં વાસ્તુ-પુરૂષની પૂજા, તથા ભૂતઅસિદ્ધાન કરવું. ગોચે કે આઠમે કેષ્ઠ ગ્રહ ન હોય. પ્રવે કરનારનું જન્મલગ્ન, તથા જન્મરાશિ પ્રવેશ કરવાના લગ્નથી આઠમે ન હોય, સવિ કે મંગલ એ વાર, ૪,૮,૧૪,૩૦ તિથિ, ચરલગ્ન અને ચૈત્રમાસ ન

હોય, એવા મુદુર્તમાં નક્ષત્રશુદ્ધિ હોય તો જલથી ભરેલો કલશ સમ પંડિતજનોને આગલ કરીને મકાનમાં પ્રવેશ કરવો. (૧૦૬-૧૦૭)

પૂર્ણે તિથૌ પ્રાગ્વદને ગૃહે શ્રુભો નંદાદિકે ચામ્યજલોત્તરા ન ને

અર્થ—પૂર્વમુખવાલા મકાનમાં, ૫,૧૦,૧૫, દક્ષિણમુખવાલા મકાનમાં, ૧,૬,૧૧, પશ્ચિમમુખવાલા મકાનમાં, ૨,૭,૧૨ અને અને ઉત્તરમુખવાલા મકાનમાં, ૩,૮,૧૩ એ તિથિઓમાં પ્રવેશ કરવો શુભ છે.

(ઘરમાં દેવસ્થાપનનું મુ.)

જ્યોર્વિં—નવેષ્પરસ્થાપનમામરે દિનેઽથો મંદિરે દ્વષ્પસિતાર્યમંડલે ।

ઉત્ત્વષ્પવિશ્વર્ષમધાર્ય વાસરે સપાચરે દ્રાજવલે દલે સિતે (૧૦૮)

અર્થ—ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં, ગુરુ, શુક્રના ઉદયમાં, શુક્રસપ્તમાં, ગુરુ શિવાયના વારામાં, ઉગ્ના, ને મધ્યા, શિવાયના નક્ષત્રોમાં, અને ચંદ્રઅલ હોય ત્યારે નવા ઘરમાં દેવનું સ્થાપન કરવું શુભ છે. (૧૦૮)

(દરેક દેવોની પ્રતિષ્ઠાનું મુ.)

અથાતઃ સંપ્રવક્ષ્યામિ પ્રતિષ્ઠાકાલમુત્તમમ્ ।

ચૈત્રે વા ફાલગુને વાપિ જ્યેષ્ઠે વા માઘવે તથા (૧૦૯)

માઘે વા સર્વદેવાનાં પ્રતિષ્ઠા શુભદા ભવેત ।

પ્રાપ્ય પક્ષં શુભં શુભલ મતીતે દક્ષિણાયને (૧૧૦)

અર્થ—હવે આ શ્લોકોથી દેવપ્રતિષ્ઠા કરવાનો ઉત્તમ સમય કહેવાય છે. માઘ, ફાલગુ, ચૈત્ર, વૈશાખ, જ્યેષ્ઠ, એ માસો શુક્રસપ્ત, અને ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં દરેક દેવોની પ્રતિષ્ઠા કરતા શુભ છે. (૧૦૯-૧૧૦)

સોમો વૃદ્ધસ્પતિર્ઘ્વ શુક્રર્ઘ્વ તથા બુધઃ ।

એતે વારાઃ શુભાઃ પ્રોક્તાઃ પ્રતિષ્ઠાયશ્કર્મણિ (૧૧૧)

૧—નાનું ધર બનાવ્યા પછી તે ધરમાં કોઈ પણ દેવની સ્થાપના વિગેરે કરવા માટે જ્યોર્વિં વિં—ગૃહપ્રવેશ પ્રકરણમાં શ્લોક ૪૮ થી ૪૮ મુધીના શ્લોકોમાં અનુક્રમે કૃત્તિકા, મકર, અક્લા, દેવી, ગણ, વિંહુ, રાગ, કૃત્તિકા, સૂર્ય, રકંદ, મહેષ, હનુમાન, કૃત્તિકા, કોટપાચ, અને પિતૃગણ, વિગેરેની પ્રતિષ્ઠાની તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, અને સમય જુદેજુદાં બતાવેલાં છે. જેઓને જાણ હોય તેઓએ તે અથમાં ને :

અર્થ—પ્રતિષ્ઠામાં સોમ, બુધ, શુક્ર, એ દિવસો લેવાને શુભ કહેલું છે. (૧૧૧)

આપાદે દ્વે તથા મૂલ મુત્તરાદ્યમેવ ચ ।

જ્યેષ્ઠાશ્રવણ રોહિણ્યઃ પૂર્વાષાદ્રપદસ્તથા (૧૧૨)

હસ્તાશ્વિની રેવતી ચ પુણ્યો મૃગશિરસ્તથા ।

અનુરાધા તથા સ્વાતી પ્રતિષ્ઠાસુ પ્રશસ્યતે (૧૧૩)

અર્થ—અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુણ્ય, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ-પા, ઉ-પા, શ્રવણ, પૂ-ભા, ઉ-ભા, અને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં દેવપ્રતિષ્ઠા કરવી શુભ છે. (૧૧૨-૧૧૩)

(શિવની પ્રતિષ્ઠામાં વિશેષતા.)

ઉત્તરાશાઘતે भानौ लिंगस्थापनमुत्तमम् ।

દક્ષિણે ત્વચને પૂજ્યં દ્વિવર્ષાદ્વિ ભયાવહમ્ (૧૧૪)

અર્થ—ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં શંકરની પ્રતિષ્ઠા કરવી, અને દક્ષિણાયમાં કરે તો બે વર્ષમાં ભય ઉત્પન્ન થાય છે. (૧૧૪)

માધફાલ્ગુનવૈશાખ જ્યેષ્ઠાપાદેષુ પંચસુ ।

શ્રાવણે ચ નભસ્યે ચ લિંગસ્થાપનમુત્તમમ્ (૧૧૫)

અર્થ—શંકરની પ્રતિષ્ઠામાં માધ, ફાલ્ગુ, વૈશાખ, જ્યેષ્ઠ, અષાઢ, શ્રાવણ, અને ભાદરવો, એ માસો લેવા શુભ છે. (૧૧૫)

(વિષ્ણુ પ્રતિષ્ઠા માટે)

માર્ગશીર્ષક માઘૌ દ્વૌ નિંદિતૌ બ્રહ્મણા પુરા ।

માસેષુ ફાલ્ગુનઃ શ્રેષ્ઠૈર્જ્ઞો વૈશાખ એવ ચ (૧૧૬)

અર્થ—માર્ગશીર્ષ, ને માધ, એ બે મહિનાઓ વિષ્ણુની પ્રતિષ્ઠામાં બ્રહ્માએ નિંદિત કહેલા છે, માટે ફાલ્ગુ, જ્યેષ્ઠ, વૈશાખ, એ મહિનાઓ શ્રેષ્ઠ કહેલા છે. (૧૧૬)

પૂર્વપક્ષે શુભે કાલે સ્થિરે ચોર્ધ્વમુક્તેઽપિ મે ।

અનુકૂલે ચ લગ્ને ચ હરિઃ સ્યાપ્યો નરૈ સ્તથા (૧૧૭)

અર્થ—શુકલપક્ષ, શુભ સમય, સ્થિર, અને ઊર્ધ્વમુખ, નક્ષત્રો, અને શુભ લગ્ન હોય ત્યારે, વિષ્ણુની પ્રતિષ્ઠા કરવી. (૧૧૭)

(દેવીની પ્રતિષ્ઠા.)

ગુરૌ મેપગતે શુક્રે દેવી ચાય પ્રતિષ્ઠિપેત્ ।

ઈદંવ સમવેદ્યન્યો મૃતો ગચ્છેત્ પરં પદમ્ (૧૧૮)

તસ્માન્મેપગતે શુક્રે ઉત્તમા નવમી સ્મૃતા ।

તથા માઘાશ્વિનો માસૌ ઉત્તમૌ પરિકીર્તિતૌ (૧૧૯)

અર્થ—મેપરાશિનો શુક્ર, કે શુક્ર હોય ત્યારે દેવીની પ્રતિષ્ઠા કરવી, એ પ્રમાણે પ્રતિષ્ઠા કરવાથી આ લોકમાં ધનધાન્ય મેળવી મરણ પામ્યા પછી મોક્ષ-પદ મળે છે, માટે મેપના શુક્રમાં, નવમી તિથિમાં, અને માઘ, તથા આસો, આસમાં દેવીની પ્રતિષ્ઠા કરવી શુભ છે. (૧૧૮-૧૧૯)

(દરેક દેવોનાં બૃહદ્બ્રહ્મં નક્ષત્રો.)

વિષ્ણોઃ પૂર્વોદિતેભેઽનુરાધા ચિત્રા દ્વયોઃ સિતે ।

રોહિણીશ્રવણ જ્યેષ્ઠા પુષ્યે ચાભિજિતીરિતમ્ (૧૨૦)

વિધિવાસવયોઃ સમ્યક્ પ્રતિષ્ઠાપનમાર્યકૈઃ ।

માનો હસ્તેઽનુરાધાયાં કૃત્વેરસ્કંદયો રપિ (૧૨૧)

મૂલે દુર્ગાદિકાનાં ચ શ્રવણે સુગતસ્ય હિ ।

રેવત્યાં ધર્મહેરંવ ફાણિ મયમરહસામ્ (૧૨૨)

યજ્ઞભૂતાસુરાણાં ચ વાગ્દેવ્યાઃ સ્થાપનં સ્મૃતમ્ ।

વ્યાસાગસ્ત્યગ્રહાણાં ચ વાલ્મીકેઃ પુષ્યમે તથા (૧૨૩)

યત્ર સપ્તર્પયો યાંતિ ધિષ્ણ્યે તેર્પાં તુ તત્ર ચ ।

સર્વેર્પામેવ રોહિણ્યા મુત્તરાત્રિતયે તથા (૧૨૪)

ધનિષ્ઠાયાં દિગ્ગીશાનાં પ્રતિષ્ઠાપન મૌરિતમ્ ॥

અર્થ—વિષ્ણુની પ્રતિષ્ઠાનાં નક્ષત્રો પહેલાં સપ્તેષાં છે, ઘડ્યાને ઈંદ્રના સ્થાપનમાં રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, અશ્વિન અને શ્રવણ, એ નક્ષત્રો શુભ છે, સૂર્યના સ્થાપનમાં હસ્ત, કૃત્વેર ને કાર્તિકસ્વામીની

પ્રતિષ્ઠામાં અનુરાધા, દુર્ગા, ભૈરવ, વીગેરે ભયંકર દેવોની પ્રતિષ્ઠામાં, મૂલ જોન દેવની પ્રતિષ્ઠામાં, શ્રવણ, ધર્મરાજ, ગણેશ, શેષનારાયણ, શંકરના ગણ, રાક્ષસ, યજ્ઞનારાયણ, જૂત, દેવ, અને સરસ્વતીની પ્રતિષ્ઠામાં રેવતી, વ્યાસ, વાલ્મીકી, અગસ્ત્ય, અને મૂર્ધાદિ ટ્રિહોની પ્રતિષ્ઠામાં, પુષ્ય, સપ્તર્ષિઓની પ્રતિષ્ઠામાં, સપ્તર્ષિઓ, જે નક્ષત્ર ઉપર હોય તે નક્ષત્ર, બધા દેવોને માટે, રાહિણી ને ત્રણ ઉત્તરા, ઈશ્વાદિ દિક્ષાઓની પ્રતિષ્ઠામાં, ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર, એ પ્રમાણે તે તે દેવોનાં, તે તે નક્ષત્રો જાણ્યાં. (૧૨૦-૧૨૧-૧૨૨-૧૨૩-૧૨૪)

॥ અથ વાસ્તુપ્રકરણાન્તર્ગત-પ્રાકારપ્રકરણમ્ ॥

દુર્ગે વિના નૈવ હિ નિર્ભયં પુરં પુરે સ્વરાશિસ્થલગં મૃદં વરં ।

ક્રમાદદં શાલ પુરૌકસા મતો વક્ષ્યામિ તાવત્ ઘટનાભિ નિર્ણયં ૧૨૫

અર્થ—કિલ્લા શિવાય નગરનું, રક્ષણ થઇ શકતું નથી, નગરમાં પોતાની રાશિને યોગ્ય એવા સ્થાનમાં કરેલું ઘર એટલે છે. હવે ક્રમથી કિલ્લાવાળા નગરની અંદર ઘરોની રચનાનો નિર્ણય કરું છું. (૧૨૫)

ન વાહનાશાયનવર્તિનીને શાલો વિધેયોઽશ્મભિરિષ્ટકાભિઃ ।

ફેલેવ માર્ગેત્વિપકોર્જયો વા મૃત્સ્નામયોઽન્યોઽનુ ચ સર્વકાલે (૧૨૬)

અર્થ—ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં, કાર્તિક, માર્ગશીર્ષ, આસો, એ આસોમાં, પદ્મવરનો ઈંટનો અને માટીનો કિલ્લો બનાવવો શુભ છે, અને લાકડા વિગેરેનો કોઠ બનાવવામાં દરેક દિવસો સારા છે. (૧૨૬)

ન દ્વિઃસ્વભાવે તરણૌ પ્રતિષ્ઠામિતેઽગિરસ્યાસ્ફુજિતીંદુર્વિવે ।

દૌર્ગ્યં સમારંભણમાહુરાર્યા દુષ્ટૈશ્ચ પાકેશક્રુજાંશુસૌમૈઃ (૧૨૭)

અર્થ—મિથુન, કન્યા, ધનુ, તે મીનનો સૂર્ય હોય, ચંદ્ર, ગુરુ, તે શુક્ર, અસ્તના હોય, અને તે સમયે રાજાને આલતી મહાદેશનો અધિપતિ, સૂર્ય, ચંદ્ર તે મંગલ, એ અશુભ દેહ આપવાવાલાં હોય તો વિદ્વાનોએ કિલ્લો બનાવવાનું મુહુર્ત આપવું નહિ. (૧૨૭)

માર્ગોત્રયઃ શક્રદિશિત્રયેઽતિમાયાભ્યાં પરંસ્યામતુશુક્રતોઽસ્ત્યદિક્ક ।

નમસ્યતઃ શાલવિધાનકા દરો રથ્યાભિવકે ન વિધુંતુદે ભવેત્ ૧૨૮

અર્થ—માર્ગશીર્વથી ત્રણ માસોમાં, પુર્વદિશામાં, કાગણીથી ત્રણ માસોમાં, દક્ષિણમાં, ત્રીણથી ત્રણ માસોમાં, પશ્ચિમમાં, અને બાહરવાથી ત્રણ માસોમાં, ઉત્તર દિશામાં, રાહુ રહે છે, માટે જે દિશામાં રાહુ હોય, અને એ દિશા શેરીના સામે આવતી હોય તો કિલ્લો કરવાનો આરંભ કરવો નહિ. (૧૨૮)

મદ્રાત્વમદ્રાડતિભયાયરિક્તા દર્શઃ સમારંભિતદુર્ગકાલે ।

સૌમ્યારવારૌ વિહલાહલાઘા કુયોગતાડસદ્વતશાલતારા (૧૨૯)

અર્થ—કિલ્લો બનાવવાના મુહૂર્તમાં ૨,૪,૭,૯,૧૨,૧૪,૩૦, એ તિથિઓ, મંગલ, અને બુધવાર, વિષ્ટિ, અડસ, અને વિડસ વિગેરે કુયોગો, અને પાપગ્રહથી ભોગવાએલું ભોગવવાનું, અને વેધ પામેલું નક્ષત્ર, એટલી બાબતો ત્યાગ કરવી. (૧૨૯)

ઔમેશમેશેન મૃદુધ્રુવેજ્ય મામંજનાંભો યમવાસવેષુ ।

નૃમોદયે પાપરિપૌ સુકેંદ્રે પ્રાકારકોપ ક્રમમાહુ રાયઃ (૧૩૦)

અર્થ—આર્દ્રા, પુષ્ય, દસ્ત, સ્વાતી, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, એ નક્ષત્રો મિથુન, કન્યા, વૃષા, ને ધન, સગનમાં, પાપગ્રહ ૬ જે હોય, અને શુભ મહો કેન્દ્રમાં હોય તો કિલ્લાનો આરંભ કરવો શુભ છે. (૧૩૦)

અથ ત્રિરેલે ચલયે ચતુર્મુજે ફાર્શનવાદીશાદિશો મપંજરં ।

કોળાંશ વેશં દિશિ નિર્ગમં યથા ન્યસેત્તથા દુર્ગવિધાનસિદ્ધયે (૧૩૧)

અર્થ—કિલ્લો કરવાના આરંભનું મુહૂર્ત જોવા માટે એક ચતુરસ્રચક્ર બનાવવું, તેની અંદર ત્રણ લીટીઓ આડી ને ઉભી દોરવી, એ પ્રમાણે થયેલા ચક્રમાં ધ્યાન કાળથી આરંભીને કૃતિકાદિ નક્ષત્રો મુકવાં. (૧૩૧)

શાલોદિતં શાલનિવેશગં વરં મમુવતમાઘૈ રહિતા ચહિઃ સ્વલાઃ ।

આરંભણે મંગલમંદમધ્યયુગ્દુર્ગસ્ય મંગાય વિચિંત્યમિત્યનુ (૧૩૨)

અર્થ—ઉપર બતાવેલા ચક્રમાં પ્રવેશ કરવાના માર્ગમાં રહેલાં નક્ષત્ર શુભ છે, અને નીરગમનનાં નક્ષત્ર અશુભ છે. કૃતિકા, શેલીલ્હી, મૃગશીર્ષ, એ પ્રવેશમાં આરદ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય એ નીરગમનનાં બાધકાં. એટલે કૃતિકા, મધ્યા, અનુરાધા, ને ધનિષ્ઠાથી ત્રણ મહા નક્ષત્ર પ્રવેશનાં મહી બાર નક્ષત્ર પ્રવેશનાં બાધકાં કિલ્લાનો આરંભ મંગળ ને શનિવારે કર્યો હોય તો તે કિલ્લાનો નાશ નક્કી થાય છે. (૧૩૨)

(દુર્ગચક્ર.)

કે.	પૂ.	આ.	મ.
રૌ.	પુ.	પૂ.	સ્વા.
મ.	મૃ.	આ.	ઉ.
રે.	ઉ.	કે.	ચિ.
અ.	પૂ.	પૂ.	વિ.
શ.	ઉ.	મ.	જ્યે.
ધ.	મ.	અ.	અ.

(કિલ્લાના પ્રારંભમાં ખાતનું મુ.)

પરિભ્રમોઽસૌ સમયૈકયૈકઃ ફળીશ્વરસ્યાપિ રસાતલે સ્યાત્ ।
લાંગૂલગત્યા પરિવામમાર્ગે રૌઘ્યા દિશોગો મુખભવ્યેઽશૌ (૧૩૩)

અર્થ—૧ વૃષભાદિ ત્રણ ત્રણ રશ્મિઓ ઉપર સૂર્ય આવે છે, ત્યારે અતુલમે ધશાન ખુણાથી અવળી રીતે ચાર દિશાઓમાં પુરુષ તરફ વામમાર્ગે પૃથ્વીના તલને વિષે શેષનામ ફરે છે, એટલે એક વર્ષે સંપૂર્ણ બમણુ થઈ રહે છે. (૧૩૩)

યદા ફળૈશ્યા મુદરં ચ વાયવ્યાં લૂનં તદા યાતુ હરિ ત્યહેઃ સ્યાત્ ।
પૃદાકુશ્ન્યાગ્રિકકુપ્ ચ સ્વાતં મદંતિ દર્વીકરશૂન્યકોણે (૧૩૪)

અર્થ—જ્યારે ધશાન કોણમાં ફણા હોય છે, ત્યારે વાયવ્યમાં ઉદર, અને નૈઋત્યમાં પુરુષ હોય છે, જેથી સર્પવિનાના અગ્નિકોણમાં ખાત કરવાને શુભ કહે છે. (૧૩૪)

ક્ષેત્રે ભવેત્ ક્ષેત્રફલં ચતુર્ધુજે તત્કોટિદોરાહતિ રેવમાયતે ।
ત્ર્યક્ષેત્રપિદોઃ કોટિહતે દલં ફલં દોઃ કોટિલંઘૈ વિષમે ચ કલ્પિતમ્

૧—કિલ્લાના પ્રારંભનું ખાત કરવા માટે વૃષભની ત્રણ સંક્રાંતિમાં ધશાન કોણમાં સર્પનું મુખ રહે છે, જેથી અગ્નિખુણામાં સર્પવિનાની દિશા હોવાથી ખાત કરવું. સિંહથી ત્રણ સંક્રાંતિમાં, વાયવ્યમાં, મુખ હોવાથી ધશાન ખુણામાં, વૃશ્ચિકથી ત્રણ સંક્રાંતિમાં, નૈઋત્યમાં મુખ હોવાથી વાયવ્યમાં, અને કુંભથી ત્રણ સંક્રાંતિમાં, અગ્નિકોણમાં મુખ હોવાથી, નૈઋત્યમાં ખાત કરવું.

અર્થ—વિસ્તારવાળા ક્ષેત્રમાં કોટિ અને જુજના ગુણાકારની જે સંખ્યા, તે ક્ષેત્રફલ થાય છે; ત્રિકોણ ક્ષેત્રમાં કોટિ અને જુજના ગુણાકારની સંખ્યાનું જે અર્ધ આવે તે ક્ષેત્રફલ જાણવું, અને સમાન નહિ એવા ત્રિકોણ ક્ષેત્રને વિષે જુજ-કોટિ-અને લંબવડે કરીને ક્ષેત્રફળની કલ્પના કરવી, એટલે ક્ષેત્રફલ જાણવું. (૧૩૫)

વિષ્કંભપાદે પરિણાહનિઙ્ને વૃત્તે સદા ક્ષેત્રફલં ચ ચાપે ।

વૃત્તાર્ધવત્સ્યાદિહ વૃત્તમધ્યં વૃત્તત્રિમાગોઽનિયતં યદન્યત્ (૧૩૬)

અર્થ—ગોળાકાર ક્ષેત્રનું ક્ષેત્રફળ જાણવા માટે તે ગોળાનો જે પરિધ, અને વ્યાસનો જે ચતુર્થાંશ, તે બેના ગુણાકારની જે સંખ્યા તે ક્ષેત્રફલ જાણવું, અને ધનુષાકાર અડધું ગોળાકાર હોય તો આખા ગોળાર્ધના પરિધને વ્યાસના ચતુર્થાંશના ગુણાકારની સંખ્યાનું અર્ધ કરવાથી ધનુષાકાર અર્ધગોળનું ક્ષેત્રફલ થાય છે, અને તે ધનુષાકાર આખા વૃત્તના ત્રીજા ભાગ જેટલું હોય તો તે આખા વૃત્તનું ક્ષેત્રફલ ઉપર મુજબ લાવી તેનો તૃતીયાંશ કરવો, તે તૃતીયાંશ ધનુષનું ક્ષેત્રફલ જાણવું, ઉપર કયા શિવાયના કોઈ પણ પ્રકારનું ક્ષેત્રફલ હોય તો તેને નિયમરહિત ક્ષેત્ર જાણવું. જેથી કિલ્લો જનાવવામાં ઉપર કહેલા નિયમવાળું ક્ષેત્રફલ જાણવું, તે શિવાયનું ક્ષેત્ર ઉપયોગી જાણવું નહિ. (૧૩૬)

પદસૃતૈ રાજમિદાંગુલં ભવેત્ સપ્તાસૃતૈર્વૈષ્ણવ મૈશમંગુલં ।

યવોદૈરરણ્ણમિ રત્ન તત્કરો જિનાંગુલૈસ્તેષ્ઠ ધનુધતુઃ કરમ્ (૧૩૭)

અર્થ—કિલ્લા વિગેરેનું માપ લેવામાં ૬ યવનો આઠ અંગુલ, અને ૭ યવનો વિષ્ણુ અંગુલ, અને ૮ યવનો રૈદ્ર અંગુલ, એવા ૨૪ અંગુલનો એક હાથ થાય છે, અને ચાર હાથનો ધનુષ થાય છે. (૧૩૭)

માસાદકુંડાદિકપૈઠવેદિકા દ્વિજાલયેષુ સ્મૃતમાજમંગુલં

જલાશયારામવિધૌ નૃપાલયે નિર્ધારિતં વૈષ્ણવમન્યદન્યગમ્ (૧૩૮)

અર્થ—દેવાલય, કુંડ, અને પીઠ, વિગેરેની વેદિકા, અને આલયનું ઘર જનાવવામાં આઠ અંગુલ થેડ છે, જલાશય, જગીચો, રાખનો મહેલ, અને બંધાર જનાવવામાં વેષ્ણુવ અંગુલ, અને બેતર તથા રસ્તાની માપણી કરવામાં રૈદ્રઅંગુલ થેડ છે. (૧૩૮)

ધ્વજધૂમ્રહરિત્રગોચરા દ્વિરદોઘ્વાંસદ્દાયકાઃ ક્રમાત્ ।

નનુ ચાપકરાંગુલોન્મિતા ગદિતા મંઢલશાલધામસુ (૧૩૯)

અર્થ—દેશ, કિલ્લો, અને ઘર બનાવવામાં ધ્વજ, ધુમ્ર, સિંહ, શાન, વૃષ, ખર, ગજ, અને કાક, એ પ્રમાણે ધનુષ, હસ્ત, અને અંગુલના માપવાળી ૮ આયો છે. (૧૩૯)

ધ્વજપૂર્વે દ્વિરદોઘ્વાંસદ્દાયકાઃ રંગભિ વિહતે સેત્રફલે સમોઽશુભઃ ।

નિશ્ચિલાસુ હરિત્સ્વલં ધ્વજો વ્યપરાશાસુ ચ કેસરી વરઃ (૧૪૦)

અર્થ—ક્ષેત્રફલને આઠ ભાગ લેવાથી આવેલી શેષ, તે ધ્વજના વિગેરે આઠ આયો થાય છે, તે જ સમસંખ્યાવાળી હોય તો અશુભ છે, ધ્વજના દરેક દિશાઓમાં શ્રેષ્ઠ છે, અને સિંહાસ, પશ્ચિમવિનાની બધી દિશાઓમાં શુભ છે (૧૪૦)

કરિજોતિફાદિદ્મુખે શુભોઽસુ ચ સુત્રામદિગા નને વૃષઃ ।

ધ્વજસિંહગર્જમા હિતાઃ ક્ષિતિદેવાનન જાતિપુ ક્રમાત્ (૧૪૧)

અર્થ—દક્ષિણ દિશાના મુખવાળા, કિલ્લા વિગેરેમાં ગજના, અને પુર્વાબિ-મુખ કિલ્લો વિગેરે બનાવવામાં વૃષભના શુભ છે. બ્રાહ્મણ વિગેરે ચાર જાતિમાં અનુક્રમે ધ્વજ, સિંહ, ગજ, અને વૃષભના શુભ છે. (૧૪૧)

દ્વિરદૌ ગુણિતે ફલે હૃતે ત્રિઘનેનોર્વરિતં ભમુચ્યતે ।

ભગણેઽપ્રહૃતે વ્યયસ્થલં વ્યયહીનં ત્વધિકાયમુત્તમમ્ (૧૪૨)

અર્થ—ક્ષેત્રફલને આઠ વડે ગુણી, ૨૭ થી ભાગતાં જે શેષ વધે, તે વાસ્તુનું નક્ષત્ર કહેવાય છે, તે શેષ રહેલા નક્ષત્રની સંખ્યાને આઠ ભાગતાં જે શેષ રહે, તેની વ્યયસંજ્ઞા જાણવી. હવે જે વાસ્તુમાં આય વધારે હોય, અને વ્યય ઓછી હોય, તેનું સ્થલ ઉત્તમ કહેવાય છે. (૧૪૨)

વ્યયાન્વિતે સેત્રફલે સમન્વિતે ધ્રુવાદિવર્ણે સ્ત્રિહૃતેઽશ્વકાઘૃદે ।

હૃત્યેતકોર્વીપતયો યમોઽશુભઃ સ્વનામવર્ણેસ્તુ પરત્ર કીર્તિતાઃ ॥૧૪૩॥

૧ માર્તણ્ડમાં ઘર બનાવવા માટે હસ્તાદિક ઉપરથી આવેલા ક્ષેત્રફલથી આય લાવવા કહેલું છે. ત્યારે કિલ્લો, નગર, ખેતર, બીગેરેની ધનુષ્યાદિકથી ક્ષેત્રફલ લાવી આય લાવવા કહેલું છે.

અર્થ—વ્યયના અંકથી યુક્ત, અને ધ્રુવાદિ ધરોમાંથી આવેલા, ધરના નામની સંખ્યાથી યુક્ત ક્ષેત્રફલને ત્રણથી ભાગતાં જે આવે, તે ઈંદ્ર, યમ, રાજા, એ પ્રમાણે અંશો કહેલા છે, એ અંશોમાં યમઅંશ અશુભ છે, અને બાકી ઈન્દ્રને રાજા પોતાના નામ પ્રમાણે શુભ ફલ આપનારા જાણવા. (૧૪૩)

(ગામમાં રસ્તા, શેરી, પોળ, અને મહોલ્લો ખનાવવાનું મુ.)

—સમીરસુત્રામમદેવસદ્ભુમિ મૃદુદુભિઃ સિમયુતૈઃ સુકંટકે ।

વિદારમંદાન્યદિનેપુ સત્તિયૌ સ્થિરોદયે સંઘટયેત્ પ્રતોલિકામ્ ૧૪૪

અર્થ—શુભતિથિ, મંગલ, ખુબ, શનિ, શિવાયના દિવસો પુનર્વસુ, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા, મૃદુ, ક્ષિપ્ર, અને ચર સંઘટ નક્ષત્રો, સ્થિર લગ્ન, અને કેંદ્રમાં શુભ ગ્રહો હોય, ત્યારે વિદ્વાને શેરી, પોળ, મહોલ્લો, બાંધવાનો પ્રારંભ કરવો ૧૪૪

વિકર્તના ક્રાંતમતો દિપાર્શ્વગં તન્મૌલિતો દિક્ષુ ચતુષ્ટયં ન્યસેત્ ।

દ્વયં વિદિક્ષુ ત્રયમંતરેકપાદધૌ વિદિક્ષ્યં ન શુભં મર્મંડલમ્ (૧૪૫)

અર્થ—વિદ્વાને સૂર્યસંક્રમણના નક્ષત્રથી ગણી શેરીની ચારે દિશાઓમાં, ચાર ચાર નક્ષત્રો, ચાર ખુણાઓમાં^૧ બેબે, અને મધ્યમાં ત્રણ, એ પ્રમાણે નક્ષત્રો મુકવાં, તેમાં ખુણામાં રહેલાં નક્ષત્રો શુભ સમજવાં નહિ, મધ્યનું નક્ષત્ર મધ્યમ જાણવું. (૧૪૫)

વશાદિભાજિષ્ણુદિશોઽશુમાલિનિ ત્રયે ત્રયે દિક્ષ્વપિ વત્સસંસ્થિતિઃ ।

વત્સે પુરોગે વિશિષ્ઠા ચ પૃષ્ઠગે જ્વાલાનિવેશે ન દિતા ભવેદિદ્ (૧૪૬)

અર્થ—કન્યા, વૃષા, વૃશ્ચિક રાશિ ઉપર સૂર્ય હોય તો પૂર્વમાં ધન, મકર, કુંભમાં દક્ષિણમાં, મીન, મેષ, વૃષભમાં પશ્ચિમમાં, અને મિથુન, દકૃ, સિંહ, સંક્રાંતિ હોય ત્યારે ઉત્તરમાં વત્સ રહે છે, જેથી લ્લાલા સંક્રાંતિદિશામાં રહેતો તે વત્સ, સામે કે પૃષ્ઠભાગમાં હોય તો શેરીનો પ્રારંભ કરવો નહિ. (૧૪૬)

વિધું તુદેનૈવ વિધૌ ચ સંમુલ્લે રથ્યાકૃતિ ચૈ કૃતિદ્વાપિની ભવેત્ ।

અદુર્ગપુર્યામતમોઽજ્ઞવત્સર્જા શુદ્ધિ વિનાનિસ્સરણં સમાદતમ્ (૧૪૭)

૧—ચક્રમાં નક્ષત્રો, પૂર્વદિશાથી સઞ્ચ ભાગે મુકવાં.

૨—જે દિશામાં વત્સનો નિવાસ હોય, તે દિશા લ્લાલાસંક્રાંતિ જાણવી.

અર્થ—રાહુ ને ચંદ્ર, સન્મુખ હોય, અને શેરી કરી હોય તો અશુભ કરનારી બાણુવી, કિલ્લા વિનાના નગરમાં પ્રવેશ કરવાનું સ્થાન બનાવવું હોય તો તેમાં નક્ષત્ર અને રાહુ, તથા ચંદ્રની શુદ્ધિ જોવાની જરૂર નથી. (૧૪૭)

(પ્રતોલીચક.)

૨	૪	૨
૪	૩	૪
૨	૪	૨

(કિલ્લા શિવાયના નગરનો પ્રારંભ કરવાનું મુ.)

અશાલનગરારંભે ગદિતઃ કાલનિર્ણયઃ ।

વિશેષો યસ્તમે વાહં વ્રવીમિ સદ્વર્ષીરિતમ્ (૧૪૮)

અર્થ—કિલ્લા વિનાના નગરનો પ્રારંભ કરવો હોય, તો તે મુદ્દર્ત માટે કાંઈક મહર્ષિએ જે વિશેષ બાબત કહેલી છે તે હું કહું છું. (૧૪૮)

જિત્મંગી મૃગયદાજમસંસ્યે વાસયેત્ પુરમશીતલકેતૌ ।

પૌષ પદ્મવતિ વાડશ્વિનમાર્ગાદિત્યજૂકભાશિલીમુરવયોગે (૧૪૯)

અર્થ—પૌષ માસથી ૬ માસ સુધીમાં, વૃષભ, મિથુન, મકર, કુંભ, ને મેષનો સ્પર્શ હોય, ત્યારે અથવા આસો, ને માર્ગશીર્ષ, માસમાં વૃશ્ચિકનો સ્પર્શ હોય તો જે નગરને કિલ્લો કરવો નથી, તેનું નગર સ્થાપના પ્રારંભ કરવો. (૧૪૯)

લેયમેઝ્મરપુરોધસિ મૌઢ્યે વજ્રગે પતિતમાસ્યધિકે વા ।

હારિપૂરત્તન માસ્ફુજિતોઽસ્તે ક્ષીણચંદ્રમસિ નો પુરકર્તુઃ (૧૫૦)

અર્થ—સિંહ રાશિનો ગુરુ હોય, અથવા અસ્તનો કે વૃક્નો હોય, અસ્તનો રાહુ કે ક્ષીણ ચંદ્રમા હોય, તેમજ ક્ષય માસ કે અધિક માસ હોય તો નગરનો પ્રારંભ કરવો નહિ. (૧૫૦)

દુષ્ટયોગહરહજ્જનિરિક્તા મંદમંગલબુધાઃ સ્યુરમીઘાઃ ।

અગ્રમિશ્રકમ દારુણતારા નૈવ સંવસયસાધનકાલે ॥ ૧૫૧ ॥

અર્થ—ગામ બનાવવાના પ્રારંભમાં વિધિ, રિક્તાતિથિ, મંગલ, બુધ, ને શનિ એ વાર, અને સ્વાતી, ઉગ્ર, મિશ્ર, ને કૂરસંઘક નક્ષત્રો, એવા દુષ્ટ યોગો, ગામ બનાવવાના મુહુર્તમાં અશુભ છે. (૧૫૧)

રામ વેદ યુગપાવકાગમાં મોઽધિરામ યમમૈસ્તુ તારકૈઃ ।

ગ્રામ વત્સ ઇનમા ચ્છમુદ્રસં સ્થૈર્યમાદરકમીલયાઃ ક્રમાત્ ॥ ૧૫૨ ॥

અર્થ—વત્સ જોવામાં સૂર્યના નક્ષત્રથી ૩-નક્ષત્રોમાં મુખ, ૪-નક્ષત્રોમાં માણસોથી શન્ય, ૪-માં સ્થિરતા, ૩-માં લક્ષ્મી, ૪-માં બળ, ૪-માં ધન, ૩-માં બળ, અને ત્યાર પછીના ૨-નક્ષત્રોમાં મૃત્યુ થાય છે. (૧૫૨)

વત્સશુદ્ધિવતિમે વિપશ્વિતઃ પ્રોક્તપૂર્વલયભાદિ સંપદિ ।

ન વ્યપૂરચન માહુરૈદવં પાકપસ્ય ચ વલં સમીક્ષ્ય મે ॥ ૧૫૩ ॥

અર્થ—વત્સની શુદ્ધિયુક્ત નક્ષત્રથી, નગરના ચક્રમાં મુકેલા નક્ષત્રની શુદ્ધિથી, અને નગરની રાશિથી દશાપતિનું બલ જોઈને ચંદ્રબલ હોય ત્યારે વિદ્વાનો નવીન નગર બનાવવાનો પ્રારંભ કરે છે. (૧૫૩)

વિધીયતે ચેદ્વિશિષ્ઠા તદા સ્યા ચદ્ર ત્સમીક્ષ્યાલિલશુદ્ધિરસ્મિન્ ।

યદા પુરે નિઃસરણપ્રપંચો વિનૈવ તચ્છુદ્ધિમયં વિધેયઃ ॥ ૧૫૪ ॥

અર્થ—વિદ્વાનો ઉપર મુગળ નગર બનાવવાની શુદ્ધિની માફક શેરી બનાવવામાં પણ શુદ્ધિ બુદ્ધિ છે, પરંતુ નગરનો દરવાજો અને ધરતું દ્વાર વિગેરે બનાવવામાં તે શુદ્ધિ જોવાની જરૂર રહેતી નથી. (૧૫૪)

વિશેદધિષ્ઠાન મથાયને નવં સૌમ્યેઽવકીર્ણાશુવિસાર વાસરે ।

સહો નમો હૈલ્યાલિસિંહસંગમે દીપોત્સવધૂદરમાસિ વા વચ્ચિત્ ૧૫૫

અર્થ—મીન રાશિરહિત ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં, અથવા માર્ગશીર્ષ, ને આયણ એ માસોમાં, સિંહ ને વૃશ્ચિકનો સૂર્ય હોય ત્યારે, નવા નગરમાં પ્રવેશ પ્રવેશ કરવો શુભ છે, કચ્છિન કાર્તિક માસમાં પણ પ્રવેશ કરી શકાય છે. (૧૫૫)

પ્રાચેતસન્ધાસનતિપ્ય વાસવસ્થિરશ્રવોદોમૃદુભિ નવં વિશેત્ ।

શાલં પુરં ચાશુભયોગવર્જિતૈ રનાર વારેષુ સદૈદવંધુષુ ॥ ૧૫૬ ॥

અર્થ—મંગલ શિવાયના વારો, પુષ્ય, હસ્ત, સ્વાતી, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, સ્થિર અને મૃદુસંશ્લેષ નક્ષત્રો, અને શુભ યોગ હોય ત્યારે નવીન કિલ્લો, નગર, કે ધરમાં પ્રવેશ કરવો શુભ છે. (૧૫૬)

સ્થિરોદયેઽદ્રૂપિતકેદ્રધીશુમે સપત્નવીર્યાય ચ્ચલે ભવે જ્ઞયઃ ।

પુરમવેશોઽધિકલે વિષૌ હિતો ચલૈર્દશાજન્મપરાજમંત્રિણામ્ ॥૧૫૭॥

અર્થ—સ્થિર લગ્ન હોય, પાપગ્રહ રહિત કેદ્ર, અને ત્રિકાણુ સ્થાન હોય, ૭-૬-૧૧ સ્થાનમાં પાપગ્રહ હોય; ચંદ્ર અધિક બલવાન કે અધિક ક્ષાનો હોય, અને નગરના સ્વામીનો દશાપતિ, જન્મપતિ, ને ચન્દ્ર, ગુરુનું બળ હોય ત્યારે પ્રવેશ કરવો શુભ છે. (૧૫૭)

દદ્યાદ્વયં દૈવવિદે પુરોધસે વસુંધરામર્થચયં દ્વિજવ્રજે ।

સંતોષયે ચૈલધનેશ્વ માગધાન્ દીનાતિ હાન્ને રૂપવેશિતો નૃપઃ ॥૧૫૮॥

અર્થ—રાજાએ નગરમાં પ્રવેશ કરીને જાપીને એક ઘોડો આપવો, પોતાના પુરોહિતને જમીન આપવી, બાકીના બ્રાહ્મણોને દ્રવ્ય આપવું, બાટ, ગવઘડાઓને વસ્ત્ર વિગેરે આપવાં, અને ગરીબોને અન્ન આપીને સંતોષ કરવા. (૧૫૮)

સચ્છીભૂપિતગુર્જારન્તરગતે સ્વેદાશ્વમાગેલસન-

• નાનાસત્કુલદીપિતે કપહવજ્રાશ્વયે પુરે વાસિના ।

શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાં માર્તઢ્યોધોજ્વલાં

સદ્વીકા મગમન્મુદા મકરણં મેહાર્થકં સમ્પન્નમ્ ॥

અર્થ—સતપુરુષો-અને લક્ષ્મીથી આશ્રૂપિત એવા-ગુજરાત-દેશના અંતર્ગત, ખેડા જિલ્લામાં આવેલા-નાના પ્રકારના-સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા-કપહવજ્ર નામના શહેરમાં રહેનાર-સાક્ષરથી “સોમેશ્વર” નામીએ રચેલી “મુદૂર્તમાર્તા” નો બોધ થવામાં-ઉપયોગી-એવી આ દીક્ષામાં પરતી દરેક બાબતોને લખાવનાર “વાસ્તુ” નામનું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

॥ इति वास्तुमकरणम् ॥

॥ अथ यात्राप्रकरणम् ॥

वारे चोपचयावहस्य सुदशास्विष्टं प्रयाणं जगुः

कर्णात्यादितिभद्विकेषु मृगमैत्रार्केषु नो जन्मभे ।

सार्पाद्राग्नियमाजपादपितृषु त्वाष्ट्रत्रये चाशुभं

रिक्तापर्वगुहाष्टमीहरिसितास्येषु ज्ञशुक्रोन्मुखम् ॥ १ ॥

अन्वय—उपचयावहस्य वारे सुदशासु प्रयाणम् इष्टम् जगुः
कर्णान्त्या दितिभद्विकेषु मृगमैत्रार्केषु जन्मभे नो सार्पाद्राग्नियमाज-
पादपितृषु त्वाष्ट्रत्रये रिक्तापर्वगुहाष्टमीहरिसितास्येषु ज्ञशुक्रोन्मुखम्
अशुभम् (जगुः) ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—उपचयावहस्य ગોચરથી મહત્તાં ઉપચય સ્થાનમાં રહેલા
ગ્રહોના, વારે વારમાં, સુદશાસુ સારી દશાઓમાં, પ્રયાણમ્ યાત્રા, ઇષ્ટમ્ ઇષ્ટ
જગુઃ કહે છે, કર્ણ શ્રવણ, અન્ત્ય રેવતી, અદિતિમદ્વિકેષુ પુનર્વસુ, પુષ્ય,
મૃગ મૃગશીર્ષ, મૈત્ર અનુરાધા, અર્કેષુ દરત, એ નક્ષત્રોમાં, જન્મમે જન્મના
નક્ષત્રમાં, નો શુભ કહેતા નથી, સાર્પ આસ્યેષા, આર્દ્રા આર્દ્રા, અગ્નિ કૃત્તિકા,
યમ મરણી, અજપાદ પૂ-મા, પિતૃષુ મપા, ત્વાષ્ટ્રત્રયે ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા,
એ નક્ષત્રોમાં, રિક્તા ૪-૮-૧૪ પર્વે ૧૫-૩૦ ગુહ ૬, અષ્ટમી ૮, હરિ ૧૨
સીતાસ્યેષુ સુદી ૧ એ તિથિઓમાં, જ્ઞશુક્રોન્મુલમ્ બુધ અને શુક્રના સન્મુખ
પ્રયાણ, અશુભમ્ અશુભ, (જગુઃ) કહે છે. ॥ ૧ ॥

૧—૫રહેશગમન, અથવા મુસાફરીને યાત્રા કહે છે, તેમજ દર્શનાયે
વીર્યના સ્થલોમાં જવું તેને પણ યાત્રા કહે છે.

લાવાર્થ—જે ગોચર ગ્રહો જન્મરાશિથી ૩,૬,૧૦, ને ૧૧; એટલે ઉપચય સ્થાનમાં હોય, તે ગોચર ગ્રહોના વાર હોય, અને પોતાને શુભ ફલ આપનારા ગ્રહની મહાદશા અન્તર્દશાદિક ચાલતી હોય, અને અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ; પુષ્ય, હસ્ત, અનુરાધા, શ્રવણ, ને રેવતી, એ નક્ષત્રો હોય, ત્યારે યાત્રાએ જવું સારું છે, પણ જન્મના નક્ષત્રમાં યાત્રા કરવી નહિ; અને ભરણી, કૃત્તિકા, આર્દ્રા આશ્લેષા, મઘા, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, પૂ-ભા, એ નક્ષત્રોમાં યાત્રા કરવી અશુભ છે. શુભ અને અશુભ શિવાયના નક્ષત્રોમાં યાત્રા મધ્યમ જાણવી. ૪,૬,૮,૯,૧૨,૧૪,૩૦, ને સુદી ૧, એ તિથિઓમાં અને બુધ, શુક્ર, સન્મુખ આવતો હોય તો યાત્રાએ જવું નહિ.

(ગોચરગ્રહનું ઉદાહરણ.)

પોતાની રાશિથી હરકોઈ વખતે ચાલતા ગ્રહો, સારા કે માઠા હોય તેને ગોચરગ્રહ કહે છે. જેમ કે પોતાનું નામ માણેકલાલ હોવાથી સિંહરાશિ છે, અને શાકે ૧૯૩૯ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૧૫ ને સોમવારે માણેકલાલ નામના માણસને દરેક ગ્રહો પોતાની રાશિથી કેટલામા થાય છે, અને તે સારા છે કે માઠા છે, તે જાણવા માટે માણેકલાલની સિંહરાશિથી ગણતાં પંચાંગમાં પુનમની કુંડલીમાં સૂર્યાદિ ગ્રહો અનુક્રમે ૧,૭,૧,૨,૧,૧,૪,૬,૩, રાશિ ઉપર છે, તે તે રાશિ સુધી સિંહરાશિથી ગણતાં અનુક્રમે ૯,૩,૬,૧૦,૬,૬,૧૨,૫,૧૧, આ પ્રમાણે સૂર્યથી કેતુસુધીના ગ્રહો સિંહરાશિવાળા માણસને તે દિવસે છે, તેને ગોચરગ્રહ કહે છે.

યાત્રાએ જનાર માણસની રાશિથી ગોચરગ્રહો ગણતાં સૂર્યથી શનિ સુધીના કોઈ પણ ગ્રહ ૩,૬,૧૦, ને ૧૧ મો આવ્યો હોય, તે ગ્રહનો જે વાર હોય, તે વારમાં યાત્રાએ જવાનું મુદૂર્ત આપવું, જેમ કે રવિ ૩ જો, મંગલ ૧૦ મો, બુધ ૬ ઠો, અને શનિ ૧૧ મો, તો રવિ ત્રીજો હોવાથી રવિવારે યાત્રાએ જવું, અથવા મંગલ, બુધ, કે શનિ એ પણ જવું સારું છે.

(પ્રયાણુના પ્રકાર.)

જ્યો૦વિં૦—અથ પ્રયાણં ત્રિવિધં બૃહસ્સમાંમિતં ભવેદેતદપિ ત્રિભેદકૃત્
કલ્પિક્રિયં તીર્થફલં ચ પળ્યવત્ કિલેતિ તત્કાલનયં વ્રવીમ્યહમ્ (૧)

અર્થ—પ્રયાણુના પ્રૌઢ, મધ્યમ, અને લઘુ, એમ ત્રણ ભેદો છે, તે પ્રત્યે-
કમાં પણ યુદ્ધ, તીર્થ, અને વેપાર એમ ત્રણ પ્રકારે પ્રયાણું થાય છે, તે સર્વેના
સમયને હું કહું છું. (૧)

(પ્રૌઢાદિ ભેદાતું લક્ષણ.)

યાનં મિતં દ્વાદશયોજનૈઃ સમં તદુર્ધ્વગૈ સ્તત્વમયોજનૈ વૃહત્ ।
તતસ્તુ સ્તંદાવધિ દૂરયાનવજ્જલપ્રયાણં મૃધયાનમાદૃતમ્ (૨)

અર્થ—આર યોજન સુધીના પ્રયાણુને લઘુ, પચીસ યોજન સુધીને મધ્યમ,
અને તે ઉપરાંત એક ખંડમાંથી બીજા ખંડમાં જવું, નદી કે સમુદ્રમાં જલ યાન
કરવું, વિગેરે સો ગોઊ ઉપરાંતની મુસાફરીને પ્રૌઢયાત્રા કહે છે. (૨)

(પ્રયાણુ સમયનો વિધિ.)

બૃહસ્પતિઃ—દૈવજ્ઞં પૂજયિત્વા તુ વિદુષઃ પૂજ્યશક્તિઃ ।

મદક્ષિણમિમાન્ કૃત્વા તિષ્ઠન્ધ્યાયે દુમાપતિમ્ (૩)

અર્થ—પ્રયાણુ કરતી વખતે જ્યોતિષી બ્રાહ્મણની પૂજા કરતી, તેમજ
બ્રાહ્મણને યથાશક્તિ પૂજનપૂર્વકે દક્ષિણા આપીને તેઓની પ્રદક્ષિણા કરી શંક-
રનું ધ્યાન કરવું. (૩)

જ્યો૦મૃ૦—સંતોષ્ય સ્વાંગનાં વિમાન્ જહ્યાત્ પ્રતિરથાદિકમ્ ।

શુચિઃ શુક્લાંવરોણીયો નત્વેષ્ટં સુમના વ્રજેત્ (૪)

અર્થ—પોતાની સ્ત્રીને તેમજ બ્રાહ્મણને સંતોષ કરીને રથ વિગેરેનો
લાગ કરવો, પછી સંદેહ વસ્ત્ર, ને પાષાડી ધારણ કરી, પોતાના હૃદયનું સ્મરણ
કરી નિર્મલ અંતઃકરણથી પ્રયાણુ કરવું. (૪)

ભૂપાલ ચલ્લભે—બ્રાહ્મણાન્નાવમન્યેત કોષપેન્ન નિર્જાગનામ્ ।

યાત્રાં કૃત્વા ગૃહં નૈવ સિદ્ધિકામો વિશેદ્ ગૃહમ્ (૫)

૧—પ્રૌઢયાત્રામાં યુદ્ધ, તીર્થ અને વેપારના માટે જેમ ત્રણ પ્રકારે
પ્રયાણુ થાય છે, તેમજ મધ્યમ ને લઘુયાત્રામાં પણ તેજ ત્રણ પ્રકારે જાણવા.

અર્થ—યાત્રાએ જતી વખતે બ્રાહ્મણાનું અપમાન કરવું નહિ, તેમજ પોતાની સ્ત્રી સાથે કલેશ પણ કરવો નહિ, કારણ કે તેમ કરવાથી કાર્યસિદ્ધિ થતી નથી; તેમ પાછો પણ આવી શકતો નથી. (૫)

(પ્રયાણના વાર.)

વસિષ્ઠઃ—સુરેજ્યદૈત્વેજ્યશર્ષીદુજ્ઞાનાં વારાશ્ચ વર્ગાઃ શુભદાઃ પ્રયાણે ।
આદિત્યભૂમૂનુશનૈશ્વરાણાં વારાશ્ચ વર્ગા ન શુભપ્રદાઃ સ્યુઃ (૬)

અર્થ—પ્રયાણ કરવામાં સોમ, બુધ, ગુરુ, ને શુક્ર, એ વારો શુભ છે, રવિ, મંગલ, ને શનિ, એ વારો અશુભ ફલ આપનારા છે. (૬)

(પ્રયાણનાં નક્ષત્રો.)

મુ ૦ પ્ર ૦—ધનિષ્ઠા શ્રવણો હસ્તોઽનુરાધા રેવતીદ્વયમ્ ।

મૃગઃ પુનર્વસુઃ પુષ્યઃ શ્રેષ્ઠા ન્યેતાનિ ભાનિ ચ (૭)

મૂલં પૂર્વાષ્રવ્યં જ્યેષ્ઠા રોહિણી શતતારકાઃ ।

ઉત્તરાણાં ત્રયં યાને મધ્યાઽન્યેતાનિ ભાનિ ચ (૮)

ચિત્રાત્રયં મધ્યાશ્લેષા કૃત્તિકાર્દ્રા મરણ્યપિ ।

વજ્ર્યાં નેતાનિ ધિષ્ણ્યાનિ યાત્રાયાં જન્મમં તથા (૯)

અર્થ—અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, અનુરાધા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રો પ્રયાણ કરવામાં શ્રેષ્ઠ છે, રોહિણી, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, શતભિષા, ત્રણપુવા, ને ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રો મધ્યમ છે, ભરણી, કૃત્તિકા, આર્દ્રા, આશ્લેષા, મધ્યા, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અને જન્મનક્ષત્ર નેહ છે. (૭-૮-૯)

પ્રાક્ ચંદ્રાસિતશક્રમં વસુપરાર્દ્ધાત્પંચમે જ્યાનપાક્

પથ્યા ત્કાર્કસિતાનુદકુજવુધાર્યમ્ણસ્ત્યજેચ્છૂલકાન્ ।

ત્રિંશાષ્ઠૌ નવભૂમયોમિ ગિરિશા વિશ્વેષ્વોઽર્કાન્વયઃ

પદ્મશક્તિયિપર્વતાદશદશોપ્યેતાંસ્તિથીનીશતઃ ॥ ૨ ॥

૧—પરંતુ એ પ્રથમ કહેલા યોગર પ્રમાણે ઉપચયમાં આવેલા અર્થ, મંગલ કે શનિ હોય તો તે શુભ જાણવા, જોગોચરમાં કોઈ ઉપચયમાં ન હોય તો જોગોચરમાં કહેલા વારોજ પ્રયાણમાં લેવા.

અન્વય—ચન્દ્રાસિતશક્રમસ્ પ્રાક્ ત્યજેત્ વસુપરાર્દાત્ પંચમે જ્યાન્ અપાક્ (ત્યજેત્) કાર્કસિતાન્ પથાત્ (ત્યજેત્) કુજવુ-ધાર્યમ્ણઃ શલકાન્ ઉદક્ (ત્યજેત્) ત્રિંશાષ્ઠૌ નવભૂમયઃ અગ્નિગિ-રિશાઃ વિશ્વેષવાઃ અર્કાન્ધયઃ પદશક્રાઃ તિથિપર્વતાઃ અપિ દશ દશઃ एतान् तिथीन् ईशतः (ક્રમાત્) ત્યજેત્ ॥ ૨ ॥

અન્વયાર્થ—પ્રાક્ પૂર્વ દિશામાં, ચન્દ્રાસિતશક્રમસ્ મંદ્ર, શનિ, અને જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રને, અપાક્ દક્ષિણમાં, વસુપરાર્દાત્ ધનિષ્ઠાના પાંચલા અર્ધ ભાગથી, પંચ મેજ્યાન્ પાંચ નક્ષત્રો અને શુક્રવારને, પથાત્ પશ્ચિમમાં કાર્કસિ-તાન્ રોહિણી, રવિ અને શુક્રને, ઉદક્ ઉત્તરમાં, કુજવુધાર્યમ્ણઃ મંગલ, બુધ, ઉત્તરાશ્વિનીને, શલકાન્ આ શૂલોને, ત્યજેત્ ત્યાગ કરવું. ઈશતઃ ઇશાનથી, ત્રિંશાષ્ઠૌ ૩૦-૮ નવ ભૂમયઃ ૯-૧ અગ્નિગિરિશાઃ ૩-૧૧ વિશ્વેષવાઃ ૧૩-૧૫ અર્કાન્ધયઃ ૧૨-૪ પદશક્રાઃ ૬-૧૪ તિથિપર્વતાઃ ૧૫-૭ દશદશઃ ૧૦-૨ एतान् એ તિથીન્ તિથિઓને, ઈશતઃ ઇશાનથી, (ક્રમાત્) અનુક્રમે, ત્યજેત્ ત્યાગ કરવી. ॥ ૨ ॥

(શૂલ બાબત.)

૨ ભાવાર્થ—સોમ, શનિ, અને જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રમાં પૂર્વ દિશામાં, ધનિષ્ઠાના છેલ્લા ભાગથી રેવતી સુધીના પાંચ નક્ષત્રો ને શુક્રવારે દક્ષિણમાં, રોહિણી નક્ષત્ર રવિ ને શુક્રવારે પશ્ચિમમાં, ઉ-શ્વિ નક્ષત્ર મંગલ ને બુધવારે ઉત્તરમાં, દિશાશૂલ આવે છે, દિશાશૂલવાળી દિશામાં યાત્રાએ જવું નહિ.

(યોગીની બાબત.)

૧-૬ પૂર્વમાં, ૩-૧૧ અગ્નિબુલ્બામાં, ૫-૧૩ દક્ષિણમાં, ૪-૧૨ નૈરત્યમાં, ૬-૧૪ પશ્ચિમમાં, ૭-૧૫ વાયવ્યમાં, ૨-૧૦ ઉત્તરમાં, ૮-૩૦ ઇશાનમાં, એ પ્રમાણે તે તે તિથિઓમાં અનુક્રમે પૂર્વાદિ દિશામાં યોગિની રહે છે, જે દિશામાં યોગિની હોય તે દિશામાં યાત્રાએ જવું નહિ.

દિશાઓ.	પૂર્વ.	અગ્નિ.	દક્ષિણ.	નૈરત્ય.	પશ્ચિમ.	વાયવ્ય.	ઉત્તર.	ઈશાન.
તિથીઓ.	૧ ૮	૩ ૧૧	૫ ૧૩	૪ ૧૨	૬ ૧૪	૭ ૧૫	૨ ૧૦	૮ ૩૦

મુ० પ્ર०-શૂલસંજ્ઞાનિ ધિળયાનિ શૂલસંજ્ઞાશ્ચ વાસરાઃ ।

યાચિનાં મૃત્યુદાઃ શીઘ્ર મથવા ચાર્થહાનિદાઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—નક્ષત્રશૂલ, અને વારશૂલમાં પ્રયાણ કરનારાઓનું જલદી મૃત્યુ થાય છે, અથવા પૈસાનો નાશ થાય છે. (૧૦)

રિપોર્જયાર્થિનાં યાને યોગિની દક્ષિણે શુભા ।

વ્યવહારાર્થિનાં યાને વામે શસ્તા સમીરિતા ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—શત્રુ હાતવાની ઇચ્છાથી પ્રયાણ કરનારને જમણી બાજુ યોગિની હોય તો પશુ શુભ છે, અને વ્યવહારિક કામને માટે જનારાઓને ડાબી બાજુ યોગિની શુભ છે. (૧૧)

(યાત્રાની સંકાંતિઓ.)

મુ.ચિં-ધનુર્મેષસિંહેપુ યાત્રા પ્રશસ્તા શનિજોશનો રાશિગે ચૈવ મધ્યા ।

રવૌર્કર્કમીનાલિસંસ્યેડતિદીર્ઘા જનુઃ પંચસપ્તત્રિતારાશ્વનેષ્ટાઃ ૧૨

અર્થ—મેષ, સિંહ, ધન, રાશિમાં સૂર્ય હોય ત્યારે યાત્રા કરવી શુભ છે, બુધ, શુક્ર, અને શનિની રાશિમાં સૂર્ય હોય ત્યારે મધ્યમ છે. અને કર્ક, વૃશ્ચિક, મીન રાશિ ઉપર સૂર્ય હોય તો લાંબા કાલ સુધી મુસાફરી થાય છે જન્મની તારાથી ૩-૫-૭ માં તારાઓ નેષ્ટ છે. (૧૨)

ऐन्द्राद्यग्निभ सप्तसप्तभगणो वाय्वग्निकाष्ठास्थितो

नोल्लंघ्यः परिचस्त्वपाक् वरुणभैः प्राच्यै रुदङ् नो व्रजेत् ।

सर्वाशा सुरवीज्यमित्रतुरगै र्यापादथावश्यके

हित्वा शूलमनिष्टमै यदिनिजाशेषांगलवિध्वजेत् ॥ ૧૩ ॥

અન્વય—ऐन्द्रादि અગ્નિમસપ્તસપ્તભગણઃ વાય્વગ્નિકાષ્ઠાસ્થિતઃ પરિચઃ ન હલ્લંઘ્યઃ વરુણમૈઃ અપાક્ પ્રાચ્યૈઃ રુદક્ નો વ્રજેત્. સુરવી-
જ્યમિત્રતુરગૈ ર્યાપાદથાવશ્યકે

૧—તારા બાબત વિ० પ્ર० શ્લોક બીજામાં છે, એજ રીતે ગણતરી પણ તેમાં પુરૂષના નક્ષત્રથી સ્ત્રીના નક્ષત્ર સુધી કે સ્ત્રીના નક્ષત્રથી પુરૂષના નક્ષત્ર સુધી ગણી નવે ભાગનાં તારાઓ આવે છે. તે મન કરતાં યાત્રાએ જનારના જન્મ-નક્ષત્રથી જવાના દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણવું તે સંખ્યાને નવે ભાગનાં શેષ વધે તેટલામી તારા ગણવી.

હ્યમિત્રતુરગૈઃ સર્વાશાસુ યાયાત્ અથ આવશ્યકે શૂલમ્ દિત્વા યદિ નિજાશ્વેષ્ટાંગલઘ્વિઃ અનિષ્ટભૌઃ વ્રજેત્ ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—એન્ડ્યાદિ પૂર્વદિશાથી આરંભી, અગ્નિમસતસતમગણઃ કૃત્તિકાદિ સાત સાત નક્ષત્રોનો ગણ મૂકવો, વાગ્યવ્યગ્નિકાષ્ટાસ્થિતઃ વાગ્ય તથા અગ્નિખુણ્ણામાં રહેલો, પરિઘઃ પરિઘ, ન ઉલ્લંઘ્યઃ એળંગવો નહિ, વરુણમૈઃ પશ્ચિમના નક્ષત્રો વડે, અપાક્ દક્ષિણમાં, પ્રાચ્યૈઃ પૂર્વનાં નક્ષત્રો વડે, ઉદક્ ઉત્તરમાં, નો વ્રજેત્ જવું નહિ, રવિ હરત, હજ્ય પુખ્ય, મિત્ર અનુરાધા, તુરગૈઃ અશ્વિની નક્ષત્રો વડે, સર્વાશાસુ બધી દિશાઓમાં, યાયાત્ જવું, અથ ત્યાર પછી, આવશ્યકે જરૂર હોય તો, શૂલમ્ શૂંલને, દિત્વા છોડીને, યદિ ને, નિ-જાશ્વેષ્ટાંગલઘ્વિઃ પોતાની દિશામાં ઘટ લગ્નની પ્રાપ્તિ હોય તો અનિષ્ટમૈઃ અનિષ્ટ નક્ષત્રોથી, વ્રજેત્ જવું. ॥ ૩ ॥

॥ પરિઘદંડ ખાખત. ॥

૧૭ ભાવાર્થ—કૃત્તિકા નક્ષત્રથી સાત સાત નક્ષત્રો અનુક્રમે પૂર્વાદિ ચારે દિશાઓમાં સસશલાકાની માફક મૂકવાં, તેના વચ્ચમાં વાગ્ય ખુણ્ણાથી અગ્નિખુણ્ણા સૂધી એક લીટી દોરવી, તે લીટીનું નામ પરિઘદંડ છે. યાત્રા કરતાં એ પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું નહિ, પશ્ચિમ દિશાના નક્ષત્રમાં દક્ષિણ દિશાની અને પૂર્વ દિશાના નક્ષત્રમાં ઉત્તર દિશાની યાત્રા કરવી નહિ, પરંતુ અશ્વિની, પુખ્ય, હસ્ત, અનુરાધા, એ નક્ષત્રોમાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન થતું હોય, તેવી દિશામાં અને અન્યકારે ના કહેલી દિશામાં એમ હરકોઇ દિશામાં જવાને હરકત નથી, તેમજ નક્ષત્ર અશુભ હોય પણ ધારેલી દિશામાં લગ્ન બલવાન હોય ત્યારે અવશ્ય હોય ત્યારે યાત્રાએ જવું, પરંતુ આજ પ્રકરણના શ્લોક બીજામાં કહેલું દિશાશૂલ હોય તો બીલકુલ યાત્રાએ જવું નહિ.^૧

પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું નહિ, એટલે પૂર્વ દિશાના નક્ષત્રથી અગ્નિખુણ્ણા તરફ થઈ દક્ષિણદિશા તરફ જવાય છે, પરંતુ અગ્નિખુ-

૧—યાત્રાએ જવાના નક્ષત્રથી જે દિશામાં જવું છે, તે દિશામાં જવાને અન્યકારે ના કહ્યું હોય, પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન થતું હોય, એવાં કારણો હોવા છતાં જવાની આવશ્યકતા હોય તો લગ્નશુદ્ધિ બલવાન હોય તો યાત્રાએ જવું.

ણામાં પરિઘદંડની રેખાઓ આવેલી હોવાથી, દક્ષિણદિશા તરફ જવાય નહિ; જેથી પૂર્વના નક્ષત્રોથી દક્ષિણદિશા અને પશ્ચિમદિશામાં જવાય નહિ; કેમ જે એ બે તરફથી એ બે દિશામાં જતાં, અગ્નિપુણામાં આવેલા પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડે છે, માટે તે બે દિશામાં પૂર્વના નક્ષત્રોથી યાત્રા કરવી નહિ; પૂર્વના નક્ષત્રોથી પરિઘદંડ નડતો નહિ હોવાથી ઉત્તરમાં યાત્રા કરી શકાય છે, તેવીજ રીતે દક્ષિણ દિશાના નક્ષત્રોથી પશ્ચિમમાં જતાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડતું નથી. માટે દક્ષિણના નક્ષત્રોથી પશ્ચિમમાં જવાય, પરંતુ તે પછી ઉત્તરમાં જતાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડે છે; તેથી ઉત્તરમાં અને દક્ષિણથી પૂર્વમાં જતાં અગ્નિપુણામાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડે છે, માટે દક્ષિણના નક્ષત્રોથી પૂર્વમાં પણ જવાય નહિ.

તેવીજ રીતે પશ્ચિમના નક્ષત્રોથી દક્ષિણદિશામાં જતાં, પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડતું નથી, તેથી પશ્ચિમના નક્ષત્રોથી દક્ષિણની સુસાફરી કરવી. પરંતુ વાયવ્ય પુણામાં પરિઘદંડ હોવાથી ઉત્તરમાં અને પૂર્વમાં પશ્ચિમના નક્ષત્ર વળતે જવું નહિ; કેમ જે તેમાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન આવે છે, તેવીજ રીતે ઉત્તરના નક્ષત્રોથી પૂર્વમાં જઈ શકાય કેમ જે પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન આવે છે, તેવીજ રીતે ઉત્તરના નક્ષત્રોથી પૂર્વમાં જઈ શકાય કેમ જે પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન નથી. પરંતુ પશ્ચિમમાં કે દક્ષિણમાં જતાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન કરવું પડે છે, માટે ઉત્તરના નક્ષત્રોથી પશ્ચિમ અને દક્ષિણમાં જવું નહિ; જેથી નીચે સુજળની દિશાઓમાં જઈ શકાય છે. પૂર્વના નક્ષત્રોથી પૂર્વ અને ઉત્તરમાં દક્ષિણના નક્ષત્રોથી દક્ષિણ અને પશ્ચિમમાં પશ્ચિમના નક્ષત્રોથી પશ્ચિમ અને દક્ષિણમાં અને ઉત્તરના નક્ષત્રોથી ઉત્તર અને પૂર્વમાં એ પ્રમાણે એક દિશાના નક્ષત્રોથી બે બે દિશાઓમાં જઈ શકાય છે, એમ પરિઘદંડથી સમન્વય છે. હવે તેમાં વિશેષ હકીકત કહે છે કે પશ્ચિમદિશાના નક્ષત્રોમાં દક્ષિણદિશામાં જતાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન નથી તેથી તે દિશામાં જવાય છતાં ફરીથી ના કહે છે કે પશ્ચિમ દિશાના નક્ષત્રોથી દક્ષિણ દિશામાં જવું નહિ;

જેથી પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન નહિ હોવા છતાં પણ પાશ્ચિમના નક્ષત્રોથી દક્ષિણ દિશામાં ન જવાય એમ જાણવું. તેમજ પૂર્વદિશાના નક્ષત્રોમાં ઉત્તરદિશાની યાત્રામાં પરિઘદંડનું ઉલ્લંઘન નહિ હોવા છતાં પણ અન્યકારે ના કહી છે, જેથી પૂર્વના નક્ષત્રોથી ઉત્તરદિશામાં જવું નહિ, માટે સ્પષ્ટ ખુલાસો એટલેજ કે પોતપોતાના નક્ષત્રોથી પોતપોતાનીજ દિશામાં જવાય છે.

મિશ્રાખ્યૈધ્રુવમૈર્દિનાદિમલવે તીક્ષ્ણૈર્દ્વિતીયૈર્તિમે

ક્ષિપૈર્નક્રમશઃ મૃદ્ય ચરમૈ રાત્રિત્રિમાગે પિયાત્ ।

શ્રુત્યકૈંજ્યમૃગેષ્વયં ન નિયમો વૈશ્વાન્ત્યપાદશ્રવ-

સ્તિથ્યંશસ્ત્વભિજિદ્ગમે સફલદો યાર્મીં વિનાપિ ક્ષણઃ ॥ ૪ ॥

અન્વય—દિનાદિમલવે મિશ્રાખ્યૈઃ ધ્રુવમૈઃ દ્વિતીયે તીક્ષ્ણૈઃ અન્તિમે ક્ષિપૈઃ રાત્રિત્રિમાગેષુ ક્રમશઃ મૃદ્યચરમૈઃ ન ઇયાત્ શ્રુત્યકૈંજ્યમૃગેષુ અયં ન નિયમઃ વૈશ્વાન્ત્યપાદઃ શ્રવસ્તિથ્યંશઃ અભિજિત્ (ઉદિતમ્) સઃ ગમે યાર્મીં વિના ફલદઃ (ચ) ક્ષણઃ અપિ ફલદઃ ॥ ૪ ॥

અન્વયાર્થ—દિનાદિમલવે દિવસના પહેલા ભાગમાં, મિશ્રાખ્યૈઃ મિશ્ર નક્ષત્રોથી, ધ્રુવમૈઃ ધ્રુવ નક્ષત્રોથી, દ્વિતીયે બીજા ભાગમાં, તીક્ષ્ણૈઃ તીક્ષ્ણ નક્ષત્રોથી, અન્તિમે છેલ્લા ભાગમાં ક્ષિપૈઃ ક્ષિપ્ર નક્ષત્રોથી, રાત્રિત્રિમાગેષુ રાત્રિના ત્રણ ભાગમાં, ક્રમશઃ અનુક્રમે, મૃદ્યચરમૈઃ મૃદુ, ઉગ્ર, અને ચર નક્ષત્રોથી, ન ઇયાત્ જવું નહિ, શ્રુત્યકૈંજ્યમૃગેષુ શ્રવણ, હસ્ત, પુષ્ય, મૃગશીર નક્ષત્રોમાં, અયં આ, ન નિયમઃ નિયમ નથી, વૈશ્વાન્ત્યપાદઃ ઉત્તરાષાઢાને છેલ્લો પાદ; શ્રવસ્તિથ્યંશઃ શ્રવણનો પંદરમો પહેલો ભાગ, અભિજિત્ અભિજિત (ઉદિતમ્ કહેલું છે,) સઃ તે, ગમે પ્રયાણમાં, યાર્મીં વિના દક્ષિણ શિવાય, ફલદઃ ફલ આપનાર છે, (ચ અને) ક્ષણઃ અપિ હમ્મેશાં આવતો, ક્ષણપણ (યાર્મીં વિના) દક્ષિણ શિવાય (ફલદઃ) ફલ આપનાર છે. ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ—દિવસકે રાતના ત્રણ ભાગ કરવા,^૧ જે યાત્રામાં જ-

૧—દિવસ એટલે દિનમાન, રાત એટલે રાત્રિમાન, દિનમાનને ત્રણ ભાગવાથી દિવસનો તૃતિયાંશ અને રાત્રિમાનને ત્રણ ભાગવાથી રાત્રિનો તૃતિયાંશ થાય છે. કલ્પિત ઉદાહરણ—દિનમાન દરેક પંચાંગમાં લખેલો હોય છે, ધારે કે

વાનું મુદૂર્ત કૃત્તિકા, રોહિણી, ઉ-કા, વિશાખા, ઉ-પા, ઉ-ભા, એ નક્ષત્રોમાં હોય તો દિવસના પહેલા તૃતીયાંશમાં આર્દ્રા, અશ્લેષા, ત્યેષ્ઠા, ને મૂલ નક્ષત્રોમાં હોય તો દિવસના બીજા ભાગમાં, અશ્વિની, પુષ્ય, હસ્ત, અભિજીત, એ નક્ષત્રોમાં હોય તો દિવસના ત્રીજા ભાગમાં, મૃગશીર, ચિત્રા, અનુરાધા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં હોય તો રાતના પહેલા ભાગમાં, ભરણી, મઘા, પૂ-કા, પુ-પા, પુ-ભા નક્ષત્રોમાં હોય તો બીજા ભાગમાં, પુનર્વસુ, સ્વાતી, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, ને શતભિષા, એ નક્ષત્રોમાં હોય તો ત્રીજા ભાગમાં, યાત્રાએ જવું નહિ, પરંતુ યાત્રા મુદૂર્તના નક્ષત્રોમાં મૃગશીર, પુષ્ય, ને હસ્ત, એ નક્ષત્રો હોય તો રાત્રિ કે દિવસના કોઈ પણ ભાગમાં યાત્રાએ જવા હરકત નથી.

(અભિજીત નક્ષત્ર બાબત.)^૧

ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્રનો છેલ્લો ચોથો ભાગ અને શ્રવણ નક્ષત્રનો પહેલો પંદરમો ભાગ એ બેના યોગથી આવેલાં ઘડી પણ જેટલું અભિજીત નક્ષત્ર બાણવું, અભિજીત નક્ષત્રમાં દક્ષિણદિશા શિવાય કોઈ પણ દિશામાં જવું સાડું છે અને તેજ પ્રમાણે રેવતીમાં દર રો-જવું બપોર વખતે આવતું અભિજીત મુદૂર્ત શુભ બાણવું, એટલે અભિજીત નક્ષત્રમાં અને અભિજીત મુદૂર્તમાં દક્ષિણ વિનાની કોઈ પણ દિશામાં જવું સાડું છે.

ના—સં—અભિજેત્ક્ષણયોગોય મમીષ્ટફલસિદ્ધિદઃ ।

પંચાંગશુદ્ધિરહિતે દિવસેઽપિ ફલપ્રદઃ (૧૩)

તે દિનમાન ૨૮ ઘડીનો છે. દિનમાનને ૬૦ ઘડીમાંથી બાદ કરવાથી રાત્રિમાન થાય છે, તો ૨૮ ને ૬૦ માંથી બાદ કરતાં ૩૨ રહ્યા, તે રાત્રિમાન બાણવું. ૨૮ ને ત્રણ ભાગતાં ૯ ઘડીને ૨૦ પક્ષ થાય છે, તે દિવસનો પહેલો તૃતીયાંશ થયો, અને રાત્રિમાન ૩૨ ઘડીને ત્રણ ભાગતાં ૧૦ ઘડીને ૪૦ પક્ષ રાત્રિનો પહેલો તૃતીયાંશ બાણવો, અને દિવસના તૃતીયાંશમાં ફરીથી ૯ ઘડીને ૨૦ પક્ષ જોડવાથી ૧૮ ઘડીને ૪૦ પક્ષ સુધી એ તૃતીયાંશ થયાં, પાછા ૯ ઘડીને ૨૦ પક્ષ જોડવાથી બરાબર ૨૮ ઘડીને ૦ પક્ષ સુધી ત્રણ તૃતીયાંશ થયાં, તેમજ રાત્રિ-માનના તૃતીયાંશમાં પણ તેટલોજ તૃતીયાંશ જોડવાથી બરાબર ૩૨ ઘડીને ૦ પક્ષ થઈ રહેશે.

૧—અભિજીતનું મુદૂર્ત ૧૦ પ્ર૦ સ્થો. ૪ માં છે.

અર્થ—પ્રથાણુ કરવાના દિવસે પંચાંગશુદ્ધિ ન હોય તો પણ અભિજીત મુહૂર્ત ઇચ્છીત ફલની સિદ્ધિ કરનાર છે. (૧૩)

મુ-પ૦—સર્વેષાં વર્ણાના મભિજિત્ સંજ્ઞકો મુહૂર્તઃ સ્યાત્ ।

અષ્ટમો દિવસસ્યાદ્દે ત્વભિજિત્ સંજ્ઞકઃ ક્ષણઃ (૧૪)

અર્થ—દિવસનો આઠમો ભાગ (મધ્યાહ્ન વખત) તે અભિજીત કહેવાય છે, તે અભિજીત મુહૂર્ત, દરેક વર્ણને શુભ છે. (૧૪)

(અધિ-ન્યાદિ નક્ષત્રોની યાત્રામાં નહિ લેવા યોગ ઘડીઓ.)

મુ-ચિં૦—પૂર્વાગ્નિ પિત્ર્યાંતકતારકાણાં ભૂપમકૃત્યુગ્રતુરંગમાઃ સ્યુઃ ।

સ્વાતીવિશાલેન્દ્રમુર્જંગમાનાં નાહ્યો નિપિદ્ધા મનુસંમિતાથ (૧૫)

પૂર્વાર્ધમાગ્રેયમધ્યાનિલાનાં ત્યજેદ્ધિ ચિત્રાહિ યમોત્તરાર્ધમ્

નૃપઃ સમસ્તાં ગમને જયાર્થી સ્વાતી મઘાં ચોશનસોમતેન (૧૬)

અર્થ—ત્રણે પૂર્વાની પહેલી ૧૬ ઘડી, કૃતિકાની, ૨૧ મઘાની ૧૧ ભરણીની, ૭ અને આશલેષા, સ્વાતી, વિશાખા, ને જ્યેષ્ઠા, એ નક્ષત્રોની પહેલી ૧૪ ઘડી યાત્રામાં લેવી નહિ, કૃતિકા, મઘા, ને સ્વાતીનો પૂર્વાર્ધ ભાગ અને ભરણી, આશલેષા, ને ચિત્રાનો ઉત્તરાર્ધ ભાગ લેવો નહિ, અને ભાર્ગવના મતથી વ્યયની ઇચ્છાવાલા રાગને મઘાને સ્વાતી નક્ષત્રને સંપુર્ણ છોડી દેવું. (૧૫-૧૬)

(નક્ષત્રોના જીવપક્ષ આદિ નામો.)

તમોમુક્ત તારાસ્મૃતાવિશ્વસંખ્યા શુભો જીવપક્ષો મૃતશ્ચાપિ મોગ્યાઃ ।

તદાક્રાન્તમં કર્તરી સંજ્ઞમુક્તં તતોઽક્ષેન્દુ સંખ્યં મવેદ્યસ્ત નામ (૧૭)

અર્થ—રાહુના ભોગવેલા ૧૩ નક્ષત્રોને જીવપક્ષ કહે છે, તેનું ફલ શુભ છે, રાહુના ભોગવાતા નક્ષત્ર પછીના નક્ષત્રથી ૧૩ નક્ષત્ર મૃતસંસક છે, રાહુ જે નક્ષત્રમાં છે, તે કર્તરીસંસક છે, અને રાહુના નક્ષત્રથી ૧૫ મું નક્ષત્ર અસ્તનામક છે (૧૭)

(જીવપક્ષ આદિ સંજ્ઞાઓનું ફલ.)

માર્તળ્હે મૃતપક્ષમે દિપકરથ્રેજીવપક્ષે શુભા

યાત્રાસ્યાદિપરીતમે ક્ષય કરી દ્વૌ જીવપક્ષે શુભા ।

ગ્રસ્તર્ક્ષ મૃતપક્ષતઃ શુભકરં ગ્રસ્તા તથા કર્તરી

ચાર્યાદુઃ સ્થિતિમાન્ રવિર્જયકરૌ તૌદ્વૌ તયોર્જીવૌ (૧૮)

અર્થ—મૃતપક્ષમાં સૂર્ય હોય, તે જીવપક્ષમાં ચંદ્રમા હોય તો યાત્રાએ જવું શુભ છે, અને જીવપક્ષમાં સૂર્ય, અને મૃતપક્ષમાં ચંદ્ર હોય તો યાત્રાએ જનારનો નાશ કરે. સૂર્ય, ચંદ્ર બંને જીવપક્ષમાં હોય તો યાત્રા શુભ જાણવી, મૃતપક્ષ નક્ષત્રથી ગ્રસ્તનક્ષત્ર અને ગ્રસ્તનક્ષત્રથી કર્તરીનક્ષત્ર શુભ છે, ચંદ્રમા જીવપક્ષમાં હોય તો યાત્રાથી યુદ્ધ કરનાર (યાત્રી) રાજા જય પામે, અને સૂર્ય જીવપક્ષમાં હોય સ્થાયી રાજા (એટલે જેના ઉપર ખીજે રાજા ચઢાઈ કરીને આવે તે) જય પામે. (૧૮)

(કુલ અકુલ અને કુલાકુલ સંજ્ઞાઓ ફલસહિત.)

સ્વાત્યંતકાદિવસુપૌષ્ણ કરાનુરાધા, દિત્યધ્રુવાણિ વિપમાસ્તિ

થયોઽકુલાઃ સ્યુઃ

સૂર્યેન્દુમંદગુરવથ કુલાકુલાજ્ઞો, મૂલાંબુવેશ વિધિમંદશપદ

દ્વિતિથ્યઃ (૧૯)

પૂર્વાશ્વીજ્યમધેન્દુકર્ણદહનદ્વીશેન્દ્રાચિત્રાસ્તથા

શુક્રારૌ કુલસંજ્ઞકાથાતિથયોઽર્કાષ્ટેન્દ્રવૈદર્મિતાઃ ।

ચાર્યા સ્યાદકુલે જયી ચ સમરે સ્થાયી ચ તદ્વત્કુલે

સંધિઃ સ્યાદુભયોઃ કુલાકુલગણે ભૂમીશયો યુધ્ધયતોઃ (૨૦)

અર્થ—૧,૩,૫,૭,૯,૧૧,૧૩, ને ૧૫ એ તિથિઓ, રવિ, સોમ, ગુરુ, શનિ એ વાર, બરણી, રોહિણી, પુનર્વસુ, આશ્લેષા, ઉ-દા, હસ્તા, રેવાતી, અ-નુરાધા, ઉ-ષા, ધનિષ્ઠા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રો અકુલસંજ્ઞક છે. ૨,૬,૧૦ એ તિથિઓ, બુધવાર, આર્દ્રા, મૂલ, અભિજીત, શતભિષા, એ નક્ષત્રો કુલાકુલ-સંજ્ઞક છે. ૪,૮,૧૨,૧૪ એ તિથિઓ મંગલ ને શુક્રવાર, અશ્વિની, કૃતિકા, મૃગશીર, પુષ્ય, મધ્યા, પૂ-દા, ચિત્રા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, પૂ-ષા, શ્રવણ, પૂ-ભા, એ નક્ષત્રો કુલસંજ્ઞક છે. અકુલસંજ્ઞક તિથ્યાદિકમાં યુદ્ધ પ્રારંભ થાય તો ચઢાઈ કરનાર રાજાનો જય થાય, કુલસંજ્ઞક તિથ્યાદિકમાં સ્થાયી રાજાનો જય થાય, અને કુલાકુલસંજ્ઞક તિથ્યાદિકમાં યુદ્ધ પ્રારંભ થાય તો પરસ્પર મેલાપ થાય છે. (૧૯-૨૦)

(પથિ ભાગેમાં) રાહુચક્ર.)

સ્યુર્ધર્મે દસપુણ્યો રગવસુજલપદ્વીશમેત્રાણ્યયાર્થે

યામ્યાજાંધ્રીન્દ્રકર્ણાદિતિપિતૃપવનોદ્વન્યથો ભાનિ કામે ।

વન્હયાદ્રાં વુધ્ન્યચિત્રાનિર્ક્રોતિવિધિમગારુયાનિ મોક્ષેઽયરોહિ-

પ્યાપ્યેદં ત્યર્ક્ષવિશ્વાર્યમમદિનકરર્ક્ષાણિ પથ્યાદિ રાહૌ (૨૧)

અર્થ—અશ્વિની, પુષ્ય, આશ્લેષા, વિશાખા, અનુરાધા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, એ નક્ષત્રો ધર્મસંસક છે, બરણી, પુનર્વસુ, મધા, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ, પૂ-
ભા, આ નક્ષત્રો અર્થસંસક છે. કૃતિકા, આર્દ્રા, પુ-ષા, ચિત્રા, મૂલ, અભિ-
જીત, ઉ-ભા, આ નક્ષત્રો કામસંસક છે, રોહિણી, મુગશીર, ઉ-ષા, હરત, પુ-ષા,
ઉ-ષા, રેવતી, આ નક્ષત્રો મોક્ષસંસક છે. (૨૧)

રાજવિપયે-ઊર્ધ્વગાઃ પંચ રેલાઃ સ્યુસ્તિર્યગ્રેલા સ્તથા નવ ।

દ્વાર્ત્રિંશ ત્કોષ્ટકૈશ્વકં પથિ રાહુઃ પ્રકીર્તિતઃ (૨૨)

ધર્માર્થકામમોક્ષાઃ સ્યુર્ધર્વકોષ્ટ ચતુષ્ટયે ।

વિન્યસેત્ સર્પ ચલનાદશ્વિન્યાદીનિ માન્યથ (૨૩)

અર્થ—ઉભી પાંચ રેખાઓ, અને આઠી
નવ રેખાઓ દોરવી, જેથી ૩૨ કોઠાનું પથિ રાહુ-
ચક્ર થાય છે, તેમાં અશ્વિની નક્ષત્રથી ચાર ચાર
નક્ષત્રો અભિજીતસહિત ઉલટ સુલટ મુકવાથી
ચક્ર પુર થાય છે. તે ચક્રમાં ધર્મ, અર્થ, કામ,
મોક્ષ, એ પ્રમાણે મથાળે ચાર ખાનામાં માર્ગ
મુકેલા છે, (પછી તેમાં નક્ષત્રો મુકેલાં છે, તે
કોષ્ટક જોવાથી સમજશે. (૨૨-૨૩)

મુ૦ પ્ર૦-

શૂત્રે યુદ્ધે વિવાદે ચ યાત્રાયાં
સંમુસ્થસ્થિતમ્ ।

રાહું વિવર્જયે ઘટનાઘટીચ્છેત્

કર્મણઃ ફલમ્ (૨૪)

અર્થ—જુગાર, યુદ્ધ, વાદવિવાદ, અને
યાત્રા, એટલે ઠેકાણે ફક્તની ઈચ્છા રાખનારાએ
સન્મુખ રહેલા રાહુનો ત્યાગ કરવો. (૨૪)

પથિ રાહુચક્રમ્,

ધર્મ,	અર્થ,	કામ,	મોક્ષ,
અ.	મ.	ક.	તો.
પુ.	પુ.	આ.	મૃ.
આ.	મ.	પુ. ફા.	ઉ. ફા.
વિ.	સ્વા.	ચિ.	હ.
અ.	જ્યે.	મૃ.	પૂ. પા.
ધ.	ધ્ર.	અ.	ઉ. પા.
શ.	પૂ. મા.	ઉ. મા.	રે.

(ધર્મ, અર્થ, કામ, અને મોક્ષસંજ્ઞક નક્ષત્રોનું ફલ.)

ધર્મગે માસ્કરે વિત્તમોક્ષે શશી વિત્તગે ધર્મમોક્ષસ્થિતિઃ શસ્યતે ।

કામગે ધર્મમોક્ષાર્થગઃ શોભનો મોક્ષગે કેવલં ધર્મગઃ પ્રોચ્યતે (૨૫)

અર્થ—ધર્મસંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં સૂર્ય હોય, અને અર્થ, મોક્ષસંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં, ચંદ્રમા હોય, અર્થનો સૂર્ય ને ધર્મમોક્ષનો ચંદ્ર હોય તો યાત્રાએ જવું શુભ જાણવું, અને કામસંજ્ઞક નક્ષત્રમાં સૂર્ય હોય, ને ધર્મ, અર્થ, મોક્ષસંજ્ઞક નક્ષત્રમાં ચંદ્ર હોય, તો પણ યાત્રા સારી જાણવી, પરંતુ એથી વિપરીત હોય તો અશુભ જાણવી, અને મોક્ષમાં સૂર્ય હોય ધર્મસંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં ચંદ્ર હોય તો પણ યાત્રાએ જવું શુભ છે. (૨૫)

(તિથિચક્રનો ફલસહિત પ્રકાર.)

પૌષે પક્ષત્યાદિકા દ્વાદશૈવં તિથ્યો માઘાદૌ દ્વિતીયાદિકાસ્તાઃ ।

કામાત્તિસ્રઃ સ્યુસ્તૃતીયાદિવચ્ચ યાને પ્રાચ્યાદૌ ફલં તત્ર વક્ષ્યે (૨૬)

સૌખ્યં ક્લેશો ભીતિ ર્થાગમશ્ચ શૂન્યં નૈઃ સ્વં નિઃસ્વતા મિત્રતા ચ ।

દ્રવ્યં ક્લેશો દુઃખમિષ્ટાત્તિરર્થો લાભઃ સૌખ્યં મંગલં વિત્તલાભઃ (૨૭)

લાભો દ્રવ્યાત્તિર્ધનં સૌખ્યમુક્તં ભીતિર્લાભો મૃત્યુરર્થાગમશ્ચ ।

લાભઃ કષ્ટદ્રવ્ય લાભૌ સુખં ચ કષ્ટં સૌખ્યં વલેશ લાભૌ સુખંચ (૨૮)

સૌખ્યં લાભઃ કાર્યસિદ્ધિશ્ચ કષ્ટં વલેશઃ કષ્ટાત્તિસદ્ધિરર્થો ધનં ચ ।

મૃત્યુ લાભો દ્રવ્ય લાભોદિશૂન્યં શૂન્યં સૌખ્યમૃત્યુરત્યન્તકષ્ટમ્ (૨૯)

અર્થ—પૌષ માસથી આરંભીને બાર માસની સુદિ કે વંદીમાંકમે ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦, ૧૧, અને ૧૨ આ તિથિઓ અનુક્રમે આદિ'લગ્નને ૧૨ તિથિઓ લખવી. જેથી યાત્રામાં જવાને માટે પૂર્વાદિ દિશાઓનું ફલ કહ્યું છું. ૧૩, ૧૪ ને ૧૫ આ તિથિઓનું ફલ ક્રમે ૩, ૪, ને ૫ ની માફક જાણવું. પૌષ માસાદિની તિથિઓમાં ક્રમે પૂર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ, ને ઉત્તર દિશામાં જવાથી ક્રમે સૌખ્ય, ક્લેશ, ભીતિ, અર્થાગમ, શૂન્ય, નૈસ્વ, નિઃસ્વતા, મિત્રતા, દ્રવ્યક્લેશ, દુઃખ, ઇષ્ટાપ્તિ, અર્થ, લાભ, સૌખ્ય. મંગલ, વિત્તલાભ, લાભ, દ્રવ્યાપ્તિ, ધન, સૌખ્ય, ભિતિ, લાભ, મૃત્યુ, અર્થાગમ, લાભ, કષ્ટ, દ્રવ્યલાભ, સુખ, કષ્ટ, સૌખ્ય, ક્લેશ-લાભ, સુખ, સૌખ્ય, લાભ, કાર્યસિદ્ધિ, કષ્ટ, ક્લેશ, કષ્ટથી સિદ્ધિ અર્થ, ધન, મૃત્યુ, લાભ, દ્રવ્યલાભ, શૂન્ય, શૂન્ય, સૌખ્ય, મૃત્યુ અને અત્યંત કષ્ટ, એ પ્રમાણે બાર માસોમાં ચાર ચાર દિશાઓ પ્રમાણે ૪૮) ફલ જાણવાં. (૨૬-૨૭-૨૮-૨૯)

(મુસાફરીના મુહૂર્તનું તિથિ કોષક.)

સાત	ઠાણ	પાંચ	ચાર	ત્રણ	બે	એક	શૂન્ય	કિલોકાલ	સિંકાલ	મિલોકાલ	પૂર્વ	દશિથ	પશ્ચિમ	ઉત્તર.
સોમ	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	સોમ્ય	ફલેશ	ભીતી	અર્ધાગમ
"	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	શૂન્ય	નિર્ધન	નિર્ધન	મિત્ર
"	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	ફલેશ	ફલેશ	પ્રચ્છીત લાભ	ફલ્ય લાભ
"	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	લાભ	સોમ્ય	મંગલ	ફલ્ય લાભ
"	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	લાભ	ફલ્ય પ્રાપ્તિ	ધન	સુખ
"	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	ભય	લાભ	મૃત્યુ	ફલ્ય લાભ
"	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	લાભ	ફલેશ	ફલ્ય લાભ	સુખ
"	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	ફલેશ	ફલેશ સુખ	ફલેશ લાભ	ફલેશ
"	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	સુખ	લાભ	માર્ગ સિદ્ધી	ફલેશ
"	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	ફલેશ	ફલેશ સીદ્ધી	અર્થ	ધન
"	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	મૃત્યુ	લાભ	ફલ્ય લાભ	શૂન્ય
"	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	શૂન્ય	સુખ	મૃત્યુ	અતિ ફલ

આ ચક્ર ઉપરથી યાત્રા (મુસાફરીએ) જનાર માણસને, જે માસની જે તિથિએ જે દિશામાં જવું હોય તે દિશાનું નીચે લખેલું ફક્ત તે દિવસે જાણવું.

આ તાથીચક્રને ગોરખમતે ગમનમુહૂર્ત પણ કહે છે.. ચક્રનું ઉપલક્ષ્ય વૈશાખ સુદી ૭ ને દીવસે જવાનું છે, તો વૈશાખવાળા ખાનામાં જ્યાં સાત અંક છે તે સાત અંકની જમણી બાજુએ પુર્વાદિક દિશાનું ફક્ત જોતાં દ્રવ્યકલેશ, દુઃખ, ઇચ્છીત લાભ અને દ્રવ્યલાભ લખ્યું છે, તે ફક્ત અતુકમે પુર્વ, દક્ષીણ, પશ્ચિમ, ને ઉત્તરનું જાણવું.

एकाकेन्द्रयनानुकूलमनिशं भेदे दिवारात्रयो-

भौमे प्राक्शनि चंद्रयो गतमपाक्पश्चाज्जगुर्वो हितम् ।

भृग्वर्कान्द्रिद्युदगर्कभाद्युभमगै स्तष्टं द्विसप्ताडल-

ह्यंगाम्यां विडलोनयोर्न गमनं श्रीदेवलोक्त्या हितम् ॥ ५ ॥

અન્વય—અનિશમ્ એકાર્કેન્દ્રયનાનુકૂલમ્ ભેદે (સતિ) દિવારાત્રયોઃ ભૌમે પ્રાક્શનિ ચંદ્રયોઃ અપાક્ જગુર્વોઃ પશ્ચાત્ ભૃગ્વર્કાન્દ્રિ ઉદક્ ગતમ્ હિતમ્ અર્કભાત્ યુભમ્ અગૈઃ તષ્ટમ્ દ્વિસપ્ત (શેપમ્) અડલઃ ડ્યંગામ્યામ્ વિડલઃ અનયોઃ ગમનમ્ શ્રીદેવલોકત્યા હિતમ્ ન ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થઃ—અનિશમ્ હેખેશાં, એકાર્કેન્દ્રય નાનુકૂલમ્ સૂર્ય ચંદ્રનું એક અથવા અતુકુલ છે, ભેદે (સતિ) જૂલું હોય તો, દિવારાત્રયોઃ સૂર્યના અથવા માં દિવસે ચંદ્રના અથવા માં રાત્રિએ, ભૌમે મંગલવારે, પ્રાક્ પૂર્વમાં, શનિચંદ્રયોઃ શનિને સોમવારે, અપાક્ દક્ષિણમાં, જગુર્વોઃ યુધ અને શુક્રવારે પશ્ચાત્ પશ્ચિમમાં, ભૃગ્વર્કાન્દ્રિ શુક્ર તથા રવિવારે, ઉદક્ ઉત્તરમાં, ગતમ્ પ્રયાણ, હિતમ્ શુભ છે, અર્કભાત્ સૂર્યના નક્ષત્રથી, યુમમ્ દિવસનું નક્ષત્ર, અગૈઃ સાતથી, તષ્ટમ્ ભાગ લેતાં, દ્વિસપ્ત (શેપમ્) ૨-૭ શેપ હોય તો, અડલઃ અડધયોગ, ડ્યંગામ્યામ્ ૩-૬ હોય તો, વિડલઃ વિડલયોગ થાય છે, અનયોઃ એ બે યોગમાં, ગમનમ્ ગમન, શ્રીદેવલોકત્યા દેવસાચાર્યના વચનથી, હિતમ્ લાભકારી, ન નથી, ॥ ૫ ॥

૫ ભાવાર્થ—દિવસનો સ્વામી સૂર્ય છે, અને રાત્રિનો સ્વામી ચંદ્ર છે, માટે સૂર્ય, ચંદ્ર, બંને ઉત્તરાયણના હોય, તો દિવસે કે રાત્રે ઉત્તર અને પૂર્વની, અને બંને દક્ષિણાયણમાં હોય તો દક્ષિણ, પશ્ચિમની યાત્રા શુભ જાણવી; સૂર્ય ચંદ્રની અયન જુદેજુદી હોય તો સૂર્યની અયન જે દિશામાં હોય તે દિશામાં દિવસે, અને ચંદ્ર-માની જે અયન હોય, તે દિશામાં રાત્રે જવું શુભ છે, એટલે ઉત્તરાયણ હોય તો ઉત્તર ને પૂર્વ અને દક્ષિણાયણ હોય તો દક્ષિણ ને પશ્ચિમમાં જવું શુભ છે. મંગલવારે પૂર્વમાં રાત્રીને સોમવારે દક્ષિણમાં, બુધને શુક્રવારે પશ્ચિમમાં, અને રવીને શુક્રવારે ઉત્તરદિશામાં યાત્રાએ જવું શુભ જાણવું.

(અડલ ને વિડલ યોગો.)

સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી યાત્રાએ જવાના દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં તે થયેલી સંખ્યાને સાતે ભાગતાં ૨ ને ૭ શેષ રહે તો અડલ ને ૩ ને ૬ શેષ રહે તો વિડલયોગ થાય છે. એ બંને યોગો યાત્રામાં નેષ્ટ જાણવા, માટે તેમાં યાત્રા કરવી નહિ.

૧—મકરસંક્રાંતિના આરંભથી, તે મિથુનરાશિના અંત્ય સુધીની ૬ રાશિ-ઓમાં જ્યારે સૂર્ય હોય ત્યારે ઉત્તરાયણ છે, એમ જાણવું. અને કર્કરાશિના આરંભથી ધનરાશિના અંત્ય સુધીની ૬ રાશિમાં જ્યારે સૂર્ય હોય, ત્યારે દક્ષિણ-ાયન છે એમ જાણવું, તેમજ ચંદ્રનું અયન પણ અહિંયાં આ પ્રમાણે જાણવું.

૨—ગ્રન્થકારે સૂર્ય ને ચંદ્ર, ઉત્તરાયણ કે દક્ષિણાયન, એમ જે અયનના હોય, તે અયનની દિશામાં રાત્રિ કે દિવસે ગમે ત્યારે જવાનું શુભ કહ્યું છે. પરંતુ અયન લેતાં ઉત્તર અને દક્ષિણ, બેજ દિશાઓ આવે છે, પરંતુ શ્લોકની રીકામાં જ્યારે સૂર્ય, ચંદ્ર ઉત્તરાયણના હોય, ત્યારે હરકોઇ વખતે જેમ ઉત્તરમાં જઇ શકાય છે, તેની માફક પૂર્વમાં પણ જઇ શકાય છે, એટલે ઉત્તરના સંબંધવાળી હપ્તમેશાં પૂર્વદિશા ગણેલી છે. જેથી ઉત્તરાયણમાં ઉત્તર અને પૂર્વ બેઉ દિશામાં જઇ શકાય છે. તેમજ દક્ષિણાયણમાં દક્ષિણના સંબંધવાળી પશ્ચિમ-દિશા લેખાય છે, માટે દક્ષિણાયનમાં દક્ષિણ કે પશ્ચિમ દિશામાં રાત્રે કે દિવસે જઇ શકાય છે.

(અડલ ને વિડલ યોગનું કલ્પિત ઉં.)

સૂર્યનું નક્ષત્ર હસ્ત છે, અને દિન નક્ષત્ર ઉ-ષા છે, તો હસ્તથી ઉત્તરાષાઢા સુધી ગણતાં ૯ થયા, તેને ૭ થી ભાગ લેતાં શેષ ૨ વધે છે. જેથી અડલયોગ થયો, તેમજ સૂર્ય નક્ષત્ર અશ્વિની છે, અને દિન નક્ષત્ર મઘા છે, તો અશ્વિનીથી મઘા સુધી ગણતાં ૧૦ થયા. તેને સાતે ભાગવાથી શેષ ૩ બચ્યા, જેથી વિડલયોગ થયો ઉપર પ્રમાણે સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી યાત્રાએ જવાના દિવસના નક્ષત્ર સુધી જે સંખ્યા હોય તેને સાતે ભાગતાં ૨ અથવા ૦ શેષ વધે તો અડલ અને ૩ કે ૬ શેષ વધે તો વિડલયોગ થાય, પરંતુ તે સાતે ભાગતાં ૧-૪-૫ એ શેષ વધ્યા હોય તો ઉપલા બે યોગોમાંનો એક પણ યોગ થતો નથી, એમ જાણવું.

(યાત્રાનિમિત્તે અંકજ્ઞાન અને ફળ.)

મુ० વિં०—

તિથ્યુક્તવારયુતિરાદ્રિગજાગ્રિતપ્તા સ્થાનત્રયેઽન્ન વિચિતિ પ્રથમેઽતિદુઃખી ।
મધ્યે ધનક્ષતિ રથો ચરમેમૃતિઃ સ્યા ત્સ્થાનત્રયેઽક્યુજિ સૌખ્યજયૌ
નિરુવૃતૌ (૩૦)

અર્થ—જે દિવસે યાત્રાએ જવું હોય, તે દિવસની તિથિ, વાર, અને નક્ષત્રનો યોગ કરવો, ને જે યોગ થાય, તેને ત્રણ જગ્યાએ સ્થાપન કરવાં, ને સાત આઠ અને ત્રણે ભાગ લેતાં જે પહેલી જગ્યાએ ૦ વધે તો યાત્રા જતાર માણસ અત્યંત દુઃખી થાય, બીજી જગ્યાએ શૂન્ય વધે તો ધન નાશ થાય, ત્રીજી જગ્યાએ શૂન્ય વધે તો મૃત્યુ થાય, ને ત્રણે જગ્યાએ ૧ અથવા ૨ વિગેરે અંક વધે તો સુખ અને જય આવે છે. (૩૦)

અંકજ્ઞાનનું કલ્પિત ઉદાહરણ—શ્રાવણ શુદ્ધી ૫ નેર શુક-

૧—અન્યકારે ભાગતાં ત્રણે ઠેકાણે શૂન્ય આવે તેનું ફલ જેવું થાય તે જણાવું નથી. કારણ કે આ રીતે કેરેલા સરવાળાને ત્રણે ઠેકાણે જુદે જુદા ભાગતાં ત્રણે સ્થાનમાં સાથે શૂન્ય આવતું નથી, માટેજ ત્રણ શૂન્યનું ફલ આપ્યું નથી.

૨—તિથિની ગણતરી શુદ્ધી ૧૫ સુધીના પંદર ગણતાં અને વદી પડેથી અંક વધારીને તિથિની સંખ્યા ગણવી. એટલે કે શુદ્ધી પાંચમના બદલામાં વદી પાંચમ હોય, તો વદી પાંચમના ૫ અંકમાં સુદીના પંદર ઉમેરીને વીસની સંખ્યા લેવી. એ પ્રમાણે વદીની દરેક તિથિઓના અંકમાં રીત સમજવી.

વાર ને મઘા નક્ષત્ર છે, તે સૂદી પાંચમના. ૫, વારના ૬, નક્ષત્રના. ૧૦, એ ત્રણેનો યોગ કરતાં ૨૧ થયા, તે ૨૧ ને પ્રથમ સાતે ભાગતાં લઘિ ૩ ને શેષ શૂન્ય વધે છે, એટલે પ્રથમેસ્થાને શૂન્ય આંખું જાણવું, અને તેજ ૨૧ ને ફરી આઠે ભાગતાં લઘિ ૨, ને શેષ ૫ આવી, એટલે બીજા સ્થાનમાં શેષ ૫ જાણવી, અને ત્રીજા વખત ત્રણે ભાગતાં, લઘિ ૭ ને શેષ શૂન્ય આવી. એવી રીતે ૨૧ ને સાતે ભાગતાં શેષ ૦ આઠે ભાગતાં ૫ ને ત્રણે ભાગતાં ૦ આવી જાણવું. એટલે પહેલાને ત્રીજા સ્થાનમાં શૂન્ય આંખું સમજવું, અને તેનું ફલ પહેલી શૂન્યથી અતિ દુઃખી, ને ત્રીજા શૂન્યથી મરણ, એ ફલ સમજવું.

(યાત્રામાં જવાતો હિંવરયોગ.)

શશાંકમં મૂર્યમતોઽવગળ્યં પક્ષાદિતિથ્યાદિ ન વાસરેણ ।

યુતં નવાત્તં નગશેષકં ચેત્ સ્યા દ્વિવરં તદ્દમનેઽતિશસ્તમ્ (૩૧)

અર્થ—સૂર્યના મહા નક્ષત્રથી જે દિવસે મુસાફરીએ જવું હોય તે દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણવું; તેમાં નક્ષત્રની પહેલી તિથિથી આજુ તિથિ સુધી તિથિયો ને તે દિવસનો વાર યુક્ત કરવો, તેને નવથી ભાગ લેતાં, જે ૭ બાકી રહે તે દિવર નામનો યોગ થાય છે, તે યોગમાં યાત્રા કરવી શુભદાયક છે. (૩૧)

હિંવરાખ્યયોગનું કલ્પિત ઉદાહરણ—ગ્રાવણ વદી ૩ ને શુક્રવારના દિવસે સૂર્યનું મહા નક્ષત્ર મઘા, અને મુસાફરીએ જવાના દિવસનું નક્ષત્ર મૂલ હોવાથી મઘાથી મૂલ સુધી ગણતાં નક્ષત્રની સંખ્યા ૧૦ થાય છે, વારની સંખ્યા રવિવારથી ગણતાં ૬ થાય છે, અને તિથિની સંખ્યા શુક્લપક્ષની ૧૫ અને વદી ૩ એમ મઘીને ૧૮ થાય છે. તે પ્રમાણે તિથિ, વાર ને નક્ષત્રની સંખ્યાનો સરવાળો કરતાં સંખ્યા ૩૪ થઈ, તેને નવે ભાગતાં લઘિ ૩ અને શેષ ૭ આવી તે શેષ ૭ આવવાથી હિંવરનામનો યોગ થયો છે એમ જાણવું. પરંતુ નવે ભાગતાં સાત શિવાયની સંખ્યા આવી હોત તો તે યોગ થાત નહિ.

(કાત્રપાશયોગ.)

કૌંવેરીતો વૈપરીત્યેનકાલો વારેઽર્કાયે સંગુલે તસ્ય પાશઃ ।

રાત્રાવેતૌ વૈપરી ત્યેન ગળ્યૌ યાત્રાયુદ્ધે સંગુલે વર્જનીયૌ (૩૨)

અર્થ—રવીવારે ઉત્તરમાં, સોમવારે વાયવ્યમાં, મંગલવારે પશ્ચિમમાં, બુધવારે નૈઋત્યમાં, શુક્રવારે દક્ષિણમાં, શુક્રવારે અગ્નિદેશમાં, અને શનિવારે પૂર્વમાં કાલ જાણવો, અને તેના સન્મુખ પાશ જાણવો. એ બંને યોગો રાત્રિએ ઉલટા ગણવા, ૧ તે યોગો યાત્રામાં ને યુદ્ધમાં સન્મુખ હોય તો ત્યાગ કરવા. (૩૨)

(પ્રયાણ કયાંથી કરવું તે બાબત.)

મુ० મ०—સ્વસ્ય દેવસ્ય વા ગેહાત્ ગુરો વા મુખ્યંયોપિતઃ ।

હવિષ્યં પ્રાશ્યમતિમાન્ બ્રાહ્મણૈ રનુમોદિતઃ (૩૩)

અર્થ—પોતાના ઘરમાં, કે દેવાલયમાં, ગુરૂના ઘરમાં, કે મુખ્ય સ્ત્રીના ઘરમાં બોજન કરીને બ્રાહ્મણોની આશા લેઈ પ્રયાણ કરવું (૩૩)

(મનની પ્રસન્નતા.)

નિમિત્તશકુનાદિભ્યઃ પ્રધાનો હિ મનોજયઃ ।

તસ્માત્ ચિયાસતાં નૃણાં ફલસિદ્ધિર્મનોજયાત્ (૩૪)

અર્થ—પ્રયાણ કરતી વખતે નિમિત્ત અને શકુન વિગેરેથી મનની પ્રસન્નતા વધારે બલવાન છે, માટે પ્રયાણ કરનારા મનુષ્યોનું મન પ્રસન્ન હોય તો ફલસિદ્ધિ થાય છે. (૩૪)

(મેષાદિ રાશિઓને સુર્યાદિ ધાતિક બ્રહ્મા.)

મુ० મ०—વેદેભાડર્કાસ્વ નંદેદુરસદિક્ શૈલસંમિતાઃ ।

રુદ્રનેત્રાગ્નિસંલ્યાશ્ચ ઘાતસૂર્યાસ્તિવમેડજતઃ (૩૫)

અર્થ—મેષાદિક રાશિવાળાઓને અનુક્રમે ૪, ૮, ૧૨, ૨, ૮, ૧, ૬, ૧૦, ૭, ૧૧, ૨, ૩, સૂર્ય હોય તો ધાતિક છે. ૨ (૩૫)

વાર્ણાકેદુ રસાશાટ્ક શૈલરુદ્રેમ સંમિતાઃ ।

સૂર્યાગ્ન્યધિમિતામેષાત્ ક્રમાત્ ઘાતધરાત્મજાઃ (૩૬)

અર્થ—મેષાદિ રાશિને અનુક્રમે ૫, ૮, ૧, ૬, ૧૦, ૨, ૭, ૧૧, ૮, ૧૨, ૩, ને ૪ થો મંગલ હોય તો ધાતિક છે. (૩૬)

૧—જેમ રવિવારે દિવસના ઉત્તરમાં કાલ, ને દક્ષિણમાં પાશ, તેમ રાત્રે દક્ષિણમાં કાલ, ને ઉત્તરમાં પાશ સમજવો.

૨ પુરુષ ને સ્ત્રીના ધાતિકર્ત્તવ્યના સ્તોત્રો વિં ૩૨૦ પૃ ૧૬૮ માં આપેલા છે.

નેત્રાંગાશાઽગ્નિશૈલેશ વેદાષ્ટેષ્વકસંમિતાઃ ।

દ્વાદશૈંદુમિતા ઘાતઘોધનાઃ ક્રમતસ્ત્વજાત્ (૩૭)

અર્થ—મેષાદિ રાશિને અનુક્રમે ૨,૬,૧૦,૩,૭,૧૧,૪,૮,૫,૯,૧૨, અને ૧ હોય હોય તો ધાતિક છે. (૩૭)

રસાશાનેત્રશૈલેશ વન્દિ નાગાર્ક સંમિતાઃ

નંદે દ્વઘ્ધીપુ સંખ્યાસ્તે ઘાતેજ્યા મેપતઃ ક્રમાત્ (૩૮)

અર્થ—મેષાદિ રાશિને અનુક્રમે ૧,૧૧,૨,૭,૧૧,૩,૮,૧૨,૯,૧,૪,૫, મેષ હોય તો ધાતિક નહીંવે. (૩૮)

શૈલદિક્ વન્દિનાગાર્ક વેદનંદૂઢુભિ મિતાઃ ।

આશાઽશ્વિચાળાંગસંખ્યા ઘાતશુક્રાસ્તુ મેપમાત્ (૩૯)

અર્થ—મેષાદિ રાશિને અનુક્રમે ૭,૧૦,૩,૮,૧૨,૪,૯,૧,૧૦,૨,૫, અને ૬ હોય હોય તો ધાતિક સમજવે. (૩૯)

વન્દિશૈલેશવેદાષ્ટસૂર્યવાળાંક પખ્મિતાઃ ।

દિગિંદુનેત્રસંખ્યાથ મેપાદઘાત શનૈશ્વરાઃ (૪૦)

અર્થ—મેષાદિ રાશિને અનુક્રમે ૩,૭,૧૧,૨,૮,૧૨,૫,૯,૬,૧૦,૧,૨, જો શનિ હોય તો ધાતિક નહીંવે. (૪૦)

(ધાતિક તિથિ, વાર, ને નક્ષત્ર.)

મુ૦ ચિં૦—ગોસ્ત્રીણપે ઘાતતિથિસ્તુ પૂર્ણા મદ્રા નૃપુકર્કટકેઽય નંદા ।
કૌર્પ્યા જયો નક્ર ધટે ચ રિક્તાજયાધનુઃ કુમ્ભદરો ન શસ્તાઃ (૪૧)

અર્થ—મેષ, ને વૃશ્ચિક, રાશિવાસાને ૧,૬,૧૧, વૃષભ, કન્યા, ને મીન રાશિવાસાને ૫,૧૦,૧૫, મિથુન, ને કર્ક રાશિવાસાને ૨,૭,૧૨, સિંહ, ધન, ને કુંભરાશિવાસાને ૩,૮,૧૩, ગુલા ને મકરરાશિવાસાને ૪,૯,૧૪, એ પ્રમાણે ધાતિકતિથિયો છે, તે પ્રમાણમાં લેવી નહિ. (૪૧)

નક્રે ભીમો ગો હરિસ્ત્રીપુમંદ્યંદ્રોદ્દેઽર્કોજમેશ્વચર્કે ।

શુક્રઃ કોદંડાલિમીનેપુકુંભે જૂકેનીવો ઘાતવારા નશસ્તાઃ (૪૨)

અર્થ—મકરરાશિવાલાને મંગલ, વૃષભ, સિંહ, ને કન્યાને રાનિવાર, મિથુનને સોમવાર, મેષને રવિવાર, કર્કને જુધવાર, વૃશ્ચિક, ધન, ને મીનને શુક્રવાર, અને તુલા ને કુંભને ગુરવાર ધાતિક છે, એ ધાતિકવારો અશુભ સમજવા (૪૨)

મંધાકરસ્વાતિમૈત્રમૂલશ્રુત્યમ્બુપાંત્યમમ્ ।

યામ્ય વ્રાહ્મેશસાર્પ ચ મેષાદે વર્તિતમં ન સત્ (૪૩)

અર્થ—મેષ રાશિવાલાને મંધા, વૃષભને હસ્ત, મિથુનને સ્વાતી, કર્કને અનુરાધા, સિંહને મૂલ, કન્યાને શ્રવણ, તુલાને શતભિષા, વૃશ્ચિકને રેવતી, ધનને બરણી, મકરને રોહિણી, કુંભને આર્દ્રા, અને મીનને આશ્લેષા, એ પ્રમાણે ધાતનક્ષત્રો છે. (૪૩)

(ધાતલગ્ન.)

ભૂમિદ્વચઙ્ચદ્રિદિક્ સૂર્યાગાષ્ટાંકેશાગ્નિસાયકાઃ ।

મેષાદિ ધાતલગ્નાનિ યાત્રાયાં વર્જયેત્ સુધીઃ (૪૪)

અર્થ—મેષરાશિને મેષ, વૃષભને મિથુન, મિથુનને કન્યા, કર્કને મકર, સિંહને વૃષભ, કન્યાને સિંહ, તુલાને મીન, વૃશ્ચિકને મિથુન, ધનને સિંહ, મકરને વૃશ્ચિક, કુંભને મેષ, અને મીન રાશિવાળાને કર્કલગ્ન ધાતિક છે, આ ધાત લગ્નો યાત્રામાં વર્જીત છે. (૪૪)

(ચંદ્રને રહેવાની દિશાઓ.)

જ્યો વિં૦—અવિગોજિતુમાઘિરાશિભિ શરમૈ મૈ નૈવમૈસ્તુ સંયુતૈઃ ।

હરિદિક્ષ્ણુલદિક્ ચંતુષ્ટયે ક્રમતઃ કલ્પિતપિંદુમંડલમ્ (૪૫)

અર્થ—મેષ, સિંહ, ને ધનરાશિ હોય ત્યારે પૂર્વદિશામાં, વૃષભ, કન્યા, ને મકર, હોય તો દક્ષિણદિશામાં, મિથુન, તુલા, ને કુંભ હોય તો પશ્ચિમ દિશામાં, અને કર્ક, વૃશ્ચિક, ને મીન હોય તો ઉત્તરદિશામાં ચંદ્રમાનો વાસ જાણવો. (૪૫)

વનિતાવદનેદુમંડલં વિદુરભ્યાનર્નમિદુમંડલં ।

ગમનાર્થિનિ દત્તવાંછિતં ગમનેઽપીવ ચ દક્ષિણાશંગમ્ (૪૬)

અર્થ—પ્રયાણ કરનારને સન્મુખ ચંદ્રમા હોય અને જન્મણી બાજુ હોય, તો જેમ જીતું મુખ ધરિછત ફલ આપે છે, તેમજ ધારેલી દરેક ઇચ્છાઓ પરિપૂર્ણ થાય છે. (૪૬)

મુ. ૦ પ્ર. ૦—

કરણભગણદોષં વારસંક્રાંતિદોષં કુતિથિકુલિકદોષં ચાપચામાર્દ્ધદોષમ્
કુજશનિરવિદોષં રાહુકેત્વાદિદોષં હરતિ સકલદોષં ચંદ્રમા સમ્મુખસ્થઃ

અર્થ—સન્મુખ રહેલો ચંદ્રમા, કરણ, નક્ષત્ર, વાર, સંક્રાંતિ, તિથિ, કુલિક, ચામાર્દ્ધ, અને શનિ, મંગલ, રાહુ, ને કુલુથી ઉત્પન્ન થએલા દરેક દોષોનો ત્યાગ કરે છે. (૪૭)

ઘાતતિથિં ઘાતવારં ઘાતનક્ષત્રમેવ ચ ।

યાત્રાયાં વર્જયેત્ માજૈ રન્યકર્મસુ શોભનમ્ (૪૮) .

અર્થ—યાત્રામાં ઘાતતિથિ, ઘાતવાર, અને ઘાતિકનક્ષત્રો, વિદ્વાનોએ ત્યાગ કરવો, ખીખાં સર્વે કાર્યોમાં તે ઘાતતિથ્યાદિ શુભ ભણવું. (૪૮)

ન વિષ્કુંભો ન વા મંદો ન વ્યતીપાતવૈધૃતૌ ।

ચંદ્ર તારાવલે પ્રાપ્તે દોષા ગચ્છન્ત્યસંમુલાઃ (૪૯)

અર્થ—વિષ્કુંભ, ગંડ, વ્યતીપાત, અને વૈધૃત નામના કુઓગો, ચંદ્ર અને તારાનું બધ હોય તો નાશ પામે છે. (૪૯)

આજ્યં દુગ્ધગુઢૌ તિલાન્દધિયવા ન્માપાનિના ત્પ્રાશ્યનો

શૂલે યાનમનિષ્ઠમિદ્રકકુમ્ભોયાજ્યં તિલાન્નં તિમીન્ ।

દુગ્ધં પ્રાશ્ય ચ હસ્ત્યનો હ્યનરૈ યાનં સુયાનં તયો-

ધ્યાનાદ્વાભવતિ બ્રુવેથ હરિજં તિથ્યાદિ લક્ષાધિકમ્ ॥ ૬ ॥

અન્વય—ઇનાત્ (ક્રમાત્) આજ્યમ્ દુગ્ધગુઢૌ તિલાન્
દધિયવાન્ માપાન્ પ્રાશ્યશૂલે યાનમ્ નો અનિષ્ઠમ્ ઇન્દ્રકકુમ્ભઃ
આજ્યમ્ તિલાન્નમ્ તિમીન્ દુગ્ધમ્ પ્રાશ્ય હસ્ત્યનોહ્યનરૈઃ યાનમ્
સુયાનમ્ વા તયોઃ ધ્યાનાત્ (સુયાનમ્) ભવતિ અથ તિથ્યાદિ-
લક્ષાધિકમ્ હરિજમ્ બ્રુવે ॥ ૬ ॥

આન્વયાર્થ—ઇનાત્ સૂર્યથી, (ક્રમાત્ અનુક્રમે,) આજ્યમ્ ધી, દુગ્ધ
દુધ, ગુઢૌ ગોળ, તિલાન્ તલ, દધિ દહિ, ચવાન્ જવ, માપાન્ માપ, એ

વસ્તુઓને, પ્રાણ્ય ખાઈને, શૂલે વારશુલમાં, યાનમ્ પ્રયાણ, નો અનિષ્ટમ્ અશુભ નથી, ઇન્દ્રકકુભઃ પૂર્વદિશાથી, આજ્યમ્ ધી, તિલાન્નમ્ તલયુક્ત અન્ન, તિમીન્ માછલાં, દુગ્ધમ્ દૂધ, એ વસ્તુઓને, પ્રાણ્ય ખાઈને, હસ્તી હાથી, અનઃ ગાડું, હ્ય ઘોડા; નરેઃ અને માણસની સ્વારી કરી, યાનમ્ ગમન કર્યું હોય તો, સુયાનમ્ સારું પ્રયાણ થાય છે વા અથવા, તયોઃ બંધ્ય પદાર્થ, અને વાહનનું, ધ્યાનાત્ ધ્યાન કરવાથી, (સુયાનમ્) સારું પ્રયાણ મળતી થાય છે, અથ હવે, તિથ્યાધિલશ્ચાદિકમ્ તિથી વિગેરે કરતાં લાખ ધણુ અધિક બલવાળું, હરિજમ્ લગ્નને, મુઘે કહું છું. ॥ ૬ ॥

(વારશુલના દોષનો ભંગ.)

૬ ભાવાર્થ—સ્વીવારે ધી, સોમવારે દુધ, મંગલવારે ગોળ, બુધવારે તલ, શુક્રવારે દહિં, શુક્રવારે જવ, અને શનિવારે અડદ ખાવાથી યાત્રાએ જનારને વારશુલનો દોષ નથી, ધી ખાઈ હાથી ઉપર બેસીને પૂર્વદિશામાં, તલ ને લાત ખાઈ રથમાં બેસીને, દક્ષિણદિશામાં, માછલાં ખાઈ ઘોડા ઉપર બેસીને પશ્ચિમદિશામાં, અને દુધ પીને પાલખીમાં બેસી, ઉત્તરદિશામાં પ્રયાણ કરનારને શુભ છે. ઉપર બતાવેલી ચીજો અને વાહનનો અભાવ હોય તો તે તે વસ્તુનું મનમાં ધ્યાન કરીને પણ જવું શુભ બાણુવું. તિથ્યાદિકનું જે બલ છે તેના કરતાં લાખ ધણું બલ લગ્નનું બાણુવું.

(તિથીમાં ભક્ત્ય કરવાની વસ્તુઓ.)

વૃહસ્પતિઃ—અર્કપત્રં ભવેઘાતુઃ પ્રથમાયાં તુ મક્ષણં ।

દ્વિતીયાયાં ભવેઘાતુ મેક્ષ્યં સત્તંદુ લોદકમ્ (૫૦)

તૃતીયાયાં યથા સર્પિં ચૈવાગ્નૃઃ સ્યાત્તતઃ પરં ।

પંચમ્યાં તદ્દવિષ્યંસ્યા ત્પૃથ્વાં વા કાંચનોદકમ્ (૫૧)

અપૂર્ણમુક્તિઃ સપ્તમ્યાં મૃદમ્યાં વીજપૂરકં ।

નવમ્યાં તોયપાનં સ્યાદ્ગોમૂત્રં તુ તતઃ પરમ્ (૫૨)

૧—જેઓથી માંસાહાર થતો નથી, તેઓએ તેના બદલે તે દિવસે રાંધેલા અડદ ખાવા, અથવા તો તે માંસાદિક વસ્તુઓનું મનમાં ચિંતવન કરવું.

एकादश्यां यवानद्याद्वादश्यां पायसं भवेत् ।

त्रयोदश्यां गुडंलेहं रुधिरं स्याच्चतुर्दशे (૫૩)

મુદ્ગદાનં ભવેદ્ભોજ્યં પંચદશ્યાં યિયાસતઃ ।

પક્ષયો રુધયોરેવં યાત્રાયોગે વિધિઃ સ્મૃતઃ (૫૪)

અર્થ—૫૩વેના દિવસે આકાશનું પાન, બીજે ભાત સાથે પાણી, ત્રીજે ધી યુક્ત રાખ, પાંચમે હવિષ્યાન્ન, છઠે સુવર્ણાદિક, સાતમે માલપુવા, આઠમે બીન્નેર, નવમીએ ગોમૂત્ર, અગીઆરસે જવ, બારસે કુધપાક, તેરસે ગોજી, ચૌદસે લોહી, પુનમે મગચોખા, એ પ્રમાણે બંને પક્ષની તિથિઓમાં બક્ષણુ કરીને^૧ પ્રયાણુ કરવું. (૫૦-૫૧-૫૨-૫૩-૫૪)

स्वर्क्षानर्द्धिघटास्तभानृजुगृहान्પఠં रिपोर्भाદનુ-

સ્વર્ક્ષાંગેશરિપું સ્વલં જનિવલત્યક્તં તથા સાંપ્રતમ્ ।

યાત્રાલગ્નગતં ત્યજેદથ દિશામીશોઽર્કશુકૌકુજો

રાહુર્મંદશશાંકસૌમ્યગુરવઃકેન્દ્રે દિગીશે વ્રજેત્ ॥ ૭ ॥

અન્વય—સ્વર્ક્ષાનર્દ્ધિઘટાસ્તભાનૃજુગૃહાન્ રિપોઃભાત્ પઠમ્ અનુ સ્વર્ક્ષાંગેશ રિપુમ્ સ્વલમ્ જનિવલત્યક્તમ્ તથા સાંપ્રતમ્ (વલત્યક્તં) યાત્રાલગ્નગતમ્ ત્યજેત્ અથ અર્કશુકૌ કુજઃ રાહુઃ મન્દશશાંક સૌમ્યગુરવઃ દિશામ્ ઇશઃ સ્યુઃ દિગીશે કેન્દ્રે (સતિ) વ્રજેત્ ॥૭॥

અન્વયાર્થ—સ્વર્ક્ષાનર્દ્ધિઘટાસ્તભાનૃજુગૃહાન્ પોતાની રાશિ-પોતાની રાશિથી ઉપયય વિનાની રાશિ-કુંભ અસ્તગ્રહની અને વક્ર ગ્રહની રાશિને રિપોઃ જન્મ રાશીના શતુગ્રહની માત્ર રાશિથી પઠમ્ ૧ કું રથાનની રાશી અનુ પૃષ્ઠોદયરાશિ સ્વર્ક્ષાંગેશરિપુમ્ પોતાની રાશિને તેમજ લગ્નના સ્વામીનો શતુ સ્વલમ્ પાપગ્રહ જનિવલત્યક્તમ્ જન્મ વખતનો (વલત્યક્તં) બલહીન ગ્રહ તથા તેમજ સાંપ્રતં તે વખતનો બલહીન ગ્રહ યાત્રાલગ્નગતમ્ યાત્રાના

૧—તિથિઓમાં અથવા જે વખતે જે ચીજ બક્ષણુ કરવા કહી છે, તે વસ્તુ ઉચ્ચ વર્ણને બક્ષણુ કરવાને વર્ત્ય હોય તો તે વસ્તુનું પ્રયાણુ વખતે ધ્યાન કરીને જવું, અથવા તે વસ્તુના અભાવે પણ અભાવવાળી વસ્તુનું ચિતવન કરીને પ્રયાણુ કરવું.

લગ્નમાં રહેલો હોય તો ત્યજેત્ ત્યાગ કરવો, અથ ત્યાર પછી અર્કશુક્રો સૂર્ય-શુક્ર-કુજઃ મંગલ રાહુઃ રાહુ મન્દશશાંકસૌમ્યગુરવઃ શનિચંદ્ર-બુધ-અને ગુરુ દિશામ્ દિશાઓના દ્વિશઃ સ્વામીયો, સ્થુઃ છે. દિગ્દિશે દિશાનો સ્વામી કેન્દ્રે કેન્દ્રસ્થાનમાં હોય ત્યારે વ્રજેત્ જવું,

૭ ભાવાર્થ—પોતાની રાશિ-અનુપચય^૧ સ્થાનની રાશિ, કુંભ રાશિ-અસ્તગ્રહની^૨ રાશિ-વક્રીગ્રહની^૩ રાશિ-પોતાની રાશિના શત્રુગ્રહની રાશિથી—છઠ્ઠીરાશિ^૪—પૃષ્ઠોદય રાશિ^૫—જન્મ. લગ્નના સ્વામીની શત્રુરાશિ^૬ એમાંની કોઈપણ રાશિ યાત્રા લગ્નમાં નેષ્ટ

૧—૩-૬-૧૦ ને ૧૧ આ સ્થાનો ઉપચય કહેવાય છે. અને ૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૨ આસ્થાનો અનુપચય કહેવાય છે,

૨—ગ્રહ સૂર્યની આસ પાસ હોય—ત્યારે અસ્તનો થાય છે, તેના સૂર્યની તદ્દાવતના અંશો નીચે મુજબ છે, તેથી અસ્ત અને ઉદયનો જાણવો, ચંદ્રના ૧૨ મંગલ ૧૭, બુધ-૧૩, ગુરુ ૧૧, શુક્ર ૮, શનિ-૧૫, બુધ વક્રી હોય ત્યારે ૧૨, અને શુક્ર વક્રી હોય ત્યારે ૮ અંશ સમજવા,

૩—જ્યારે ભૌમાદિગ્રહો પોતાની સરલ ગતિને છોડી જ્યારે અવળી ગતિથી ચાલે છે, ત્યારે તે ગ્રહો વક્રી એટલે અવળી ગતિએ ચાલનારા કહેવાય છે, જેમદ્ર મંગલ-મેષરાશિના ૧૫ અંશે છે, અને તેજ મંગલ ચેાડા દિવસોમાં જ્યારે મેષરાશિના ૧૫-અંશ કરતાં ઓછા અંશનો થેઈ ધટતો જાય ત્યારે વક્રી જાણવો. ૧૫ અંશથી આગળ વ વધારે અંશ થતા જાય તો માર્ગી જાણવો.

૪—દરેક ગ્રહની નિસર્ગ મૈત્રીમાં શત્રુના સ્થાનમાં જે ગ્રહો મુકેલા હોય. તે ગ્રહ પોતાનો શત્રુ ગ્રહ જાણે, ઉન્ધારો કે પોતાની રાશિ મીન હોય તો તેનો સ્વામી ગુરુ થાય, ગુરુની નિસર્ગ મૈત્રીમાં—બુધ અને શુક્ર-શત્રુ છે, તો મીન રાશિવાળાને પોતાના શત્રુ ગ્રહની રાશિઓ મિથુન-કન્યા-વૃષભ અને તુલા જાણવી, અને તે શત્રુ રાશિઓ—થી છઠ્ઠી રાશિયો વૃશ્ચિક-કુંભ-તુલા અને મીન જાણવી,

૫—મેષ, વૃષભ, કર્ક, ધન અને મકર એ રાશિઓ પૃષ્ઠોદય. (એટલે આકાશમાં ઉગતી વખતે પોતાના પાછલા ભાગથી ઉદય પામનારી) છે, અને મિથુન, સિંહ, કન્યા, તુલા, વૃશ્ચિક અને કુંભ એ રાશિઓ શીર્ષોદય. (એટલે આગળના ભાગથી ઉદય પામનારી) છે. અને મીન રાશિ ઉભયોદય એટલે (અને જાન્યુથી ઉદય પામનારી) છે.

૬—ઉપલી ચોથી દીપતી માફક જન્મ લગ્નની જે રાશિ હોય તેના સ્વામી ગ્રહનો જે શત્રુ ગ્રહ હોય તેની જે રાશિ તે શત્રુ રાશિ કહેવાય છે.

બાણવી, ચાપગ્રહ-મંગલ કુંડલીમાં બલહીનગ્રહ-યાત્રામુહૂર્ત વખતે
બલહીનગ્રહ-તેપણ યાત્રા લગ્નમાં લેવા નહિ,

॥ દિશાઓના સ્વામી ॥

રવિ-શુક્ર-મંગલ-રાહુ-શનિ-ચંદ્ર-બુધ-શુક્ર-એ ગ્રહો અનુ-
ક્રમે. પૂર્વાદિક આઠે દિશાઓના સ્વામી બાણવા, જે દિશામાં જવું હોય
તે દિશાનો સ્વામી મુહૂર્તની લગ્ન શુદ્ધિમાં-કેન્દ્રમાં હોય તો યાત્રા
શુભ બાણવી, પરંતુ દિશાનો સ્વામી-લલાટી કેન્દ્રમાં ન હોય ત્યારે
શુભ બાણવી, લલાટી કેન્દ્ર હવે પછીના પ્રતોકમાં કહેવાશે ?

દિવપેન પ્રવસેલ્લલાટગઇનઃ પ્રાચ્યાંત નૌ માલગઃ

સ્વાત્પશ્ચાન્મદનેર્કજોંબુગબુધઃ સૌમ્યાંસ્વગોપાક્કુજઃ ।

ऐश्यां द्वित्रिगतो गुरुर्ज्वलनदिश्याय व्ययस्थो भृगु-

वायीपदसुतगोविधुर्निर्ऋतिदिश्यष्टांक संस्थं तमः ॥ ८ ॥

અન્વય—દિવપે લલાટગે ન પ્રવસેત્ તનૌ ઇનઃ પ્રાચ્યામ્, મદને
અર્કજઃ પશ્ચાત્, અમ્બુગબુધઃ સૌમ્યામ્, સ્વગઃ કુજઃ અપાક્, દ્વિત્રિ-
ગતઃ ગુરુઃ ऐश्याમ્, આયવ્યયસ્થઃ મૃગુઃ જ્વલનદિશિ, પદસુતગઃ
વિધુઃ વાયી, અષ્ટાંકસંસ્થં તમઃ નિર્ઋતિ દિશિ માલગઃ સ્યાત્ ॥૮॥

અન્વયાર્થ—દિવપે દિશાનો સ્વામી, લલાટગે લલાટમાં રહેલો હોય તો,
ન પ્રવસેત્ પ્રયાણ કરવું નહિ, તનૌ લગ્નમાં રહેલો, ઇનઃ સૂર્ય, પ્રાચ્યામ્
પૂર્વ દિશામાં, મદને ૭ મે રહેલો, અર્કજઃ શનિ, પશ્ચાત્ પશ્ચિમમાં, અમ્બુગબુધઃ
૪ થે રહેલો બુધ, સૌમ્યામ્ ઉત્તરમાં, સ્વગઃ ૧૦ મે રહેલો, કુજઃ મંગલ
અપાક્ દક્ષિણમાં, દ્વિત્રિગતઃ ૨-૩ રહેલો, ગુરુઃ શુક્ર, ऐश्याમ્ ઇશાનમાં,
આયવ્યયસ્થઃ ૧૧-૧૨ મે રહેલો મૃગુઃ શુક્ર, જ્વલનદિશિ અગ્નિ કોણમાં,
પદસુતગઃ ૬-૫ મે રહેલો વિધુઃ ચંદ્ર, વાયી વાયવ્ય કોણમાં, અષ્ટાંકસંસ્થમ્
૮-૯ મે રહેલો. તમઃ રાહુ નિર્ઋતિ દિશિ નૈઋત્ય ખુણમાં, માલગઃ લલાટમાં
રહેલો, સ્યાત્ હોય છે. ॥ ૮ ॥

॥ લલાટી દિશા ॥

૮ ભાવાર્થ—સૂર્યલગ્નમાં હોય તો પૂર્વમાં, મંગલ ૧૦ મે
દક્ષિણમાં, શનિ ૭ મે પશ્ચિમમાં, અને બુધ ૪ થે હોય તો

ઉત્તરમાં, લલાટી કેન્દ્રમાં રહેલો છે. એમ જાણવું, અને એવો જે ગ્રહ લલાટી હોય. તે ગ્રહની જે દિશા હોય. તે દિશામાં યાત્રાએ જવું નહિ;¹

॥ લલાટી કોણ ॥

૧૧-૧૨ મે શુક્ર હોવાથી અગ્નિખુણામાં, ૮-૯ મે રાહુ નૈરૈત્યખુણામાં, ૫-૬-કે ચંદ્ર વાયવ્યખુણામાં, અને ૨-૩-જે શુક્ર હોવાથી ઇશાનખુણામાં, મુસાફરીએ જવું નહિ; તે તે સ્થાનોમાં તે તે ગ્રહો આવવાથી તે તે ખુણાના લલાટી ગ્રહો જાણવા,

(ઉપ:કાલ આદિ સમય .ખલ.)

उपः कालो विना पूर्वोद्घूलिः पश्चिमां विना ।

विनोत्तरां निश्चिયः सन्याने याम्यां विनाऽभिजित् ॥ ५५ ॥

અર્થ—ઉપ:કાલ (સવાર) માં પૂર્વ વિના ખીજ દિશાઓમાં જવું, ગોધુલિ કાલમાં (સાંજે) પશ્ચિમ વિના ખીજ દિશાઓમાં જવું, અર્ધરાત્રે ઉત્તરવિના ખીજ દિશાઓમાં જવું, અને અભિજિત નક્ષત્રને મુહૂર્તે દક્ષિણવિના ખીજ દિશાઓમાં જવું. (૫૫)

(રાજ્યોને યોગયાત્રા અને તેના આરંભનું પ્રયોજન.)

योगात्सिद्धिर्धरणिपतीना मृक्षगुणैरपि भूदेवानाम् ।

चौराणां शुभशकुनैरुक्ता भवति मुहूर्तादपि मनुजानाम् ५६

૧—લલાટી એવો જે ગ્રહ જે દિશામાં લલાટી થતો હોય તે દિશામાં જવું નહિ, એ લલાટી જેવાની કુંડલી કહાડેલી છે તે ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાશે.

અર્થ—રાજાઓને તો આગલ કહેલા યોગોથી સિદ્ધિ કહેવી, બ્રાહ્મણોને નક્ષત્રોથી. ચોરોને શુભ શત્રુનોથી અને મનુષ્યોને મુહૂર્તોથી સિદ્ધિ કહેલી છે. (૫૬)

(રાજાઓને યોગયાત્રા વિષે લગ્નશુદ્ધિ.)

સહજે રવિર્દશમે શશી તથા શનિમંગલૌ રિપુમૃદે સિતઃ સુતે ।

હિષુકે વુધો ગુરુરપીહ લગ્નગઃ સજયત્પરીન્પચલિતોઽચિરાન્નૃપઃ ॥ ૫૭ ॥

અર્થ—સૂર્ય ત્રીજે, ચંદ્ર દશમે, મંગલ અને શનિ છઠે, શુક્ર પાંચમે, બુધ ચોથે અને ગુરુ લગ્નમાં હોય, એવા યોગમાં રાજા ને શત્રુપર વ્યથા કરે તો થોડા વખતમાં જ શત્રુને જીતે છે. (૫૭)

ભ્રાતરિસૌરિર્ભૂમિસુતોવૈરિણિ લગ્ને દેવગુરુઃ ।

આયગતેર્જ્જે શત્રુજયથેદન્નુકૂલો દૈત્યગુરુઃ ॥ ૫૮ ॥

અર્થ—શનિ ત્રીજે-મંગલ છઠે-ગુરુ લગ્નમાં-અને સૂર્ય અગીઆરમે હોય. તેમજ શુક્ર અત્યુક્ષ અર્થાત્ પીઠ પાછલ હોય. એવા યોગમાં ને રાજા જાય તો શત્રુઓને જીતે છે, (૫૮)

દ્યુમે ચન્દ્રે સમુદયમેર્જ્જે જીવે શુક્રે વિદિ ધનસંસ્થે ।

ઈદ્ગ્યોમે ચલતિ નરેશો જેતા શત્રૂન્ ગરુડ ઇવાહીન્ ॥ ૫૯ ॥

અર્થ—ચંદ્રમાં સાતમે, સૂર્ય લગ્નમાં અને ગુરુ શુક્ર તથા બુધ એ ત્રણ ગ્રહો બીજે ધન સ્થાનમાં હોય. એવા યોગમાં ને રાજા ગમન કરે તો જ્યેમ ગરુડ-સર્પોને જીતે તેમ તે શત્રુઓને જીતે. (૫૯)

વિત્તગતઃ શશિપુત્રો ભ્રાતરિ વાસરનાથઃ ।

લગ્નગતે ભૃગુપુત્રે સ્યુઃ શલભા ઇવ સર્વે ॥ ૬૦ ॥

અર્થ—બુધ બીજે, સૂર્ય ત્રીજે અને શુક્ર લગ્નમાં હોય. એવા યોગમાં ને રાજા ગમન કરે તો પોતાના પ્રતાપથી અગ્નિમાં પતંગોની માફક શત્રુઓ-અસ્ત્ર થઈ જાય. (૬૦)

(આ યોગમાં શત્રુસેના વશ થાય છે.)

ઉદયે રવિર્યાદિ સૌરિરરિગઃ શશી દશમેઽપિ ।

વસુધાપતિર્યાદિ યાતિ રિપુવાહિની વશમેતિ ॥ ૬૧ ॥

અર્થ—સૂર્ય લગ્નમાં, શનિ છઠ્ઠે અને ચંદ્રમા દશમે હોય. એવા યોગમાં રાજ્ય ને ગમન કરે તો શત્રુની સેના પોતાને તાબે થાય. (૬૧)

(બીજા બે યોગ)

તનો શનિકુ જૌ રવિર્દશમે મે બુધો મૃગુસુતોઽપિ લાભદશમે ॥

ત્રિલાભરિપુમેષુ ભૂસુતશની ગુરુજ્ઞમૃગુજાસ્તથા વલયુતાઃ ॥ ૬૨ ॥

અર્થ—શનિ અને મંગળ લગ્નમાં, સૂર્ય દશમે, બુધ અને શુક્ર અગ્ની-આરમે કે દશમે હોય. એવા યોગમાં રાજ્ય ગમન કરે તો જય થાય. તેમજ ત્રીજે, અગ્નીઆરમે, છઠ્ઠે એમાંથી કોઈ પણ સ્થાનમાં મંગળ અને શનિ હોય. તથા કોઈ પણ સ્થાનમાં ગુરુ બુધ અને શુક્ર બલવાન હોય. એવા યોગમાં રાજ્ય ગમન કરે તો નિશ્ચય શત્રુઓને જીતે. (૬૨)

(બીજા યોગ અને ત્વરિત ગતિ)

સમુદયમે વિબુધગુરૌ મદનગતે હિમકિરણે ॥

દિવુકગતૌ બુધમૃગુજૌ સહજગતાઃ સ્વલક્ષચરાઃ ॥ ૬૩ ॥

અર્થ—ગુરુ લગ્નમાં, ચંદ્રમા સાતમે, બુધ અને શુક્ર ચોથે અને પાપ મહો ત્રીજે હોય. એવા યોગમાં રાજ્ય ગમન કરે તો શત્રુની સેના પોતાને વશ કરે. (૬૩)

(રાજ વિજય નામનો બીજો યોગ.)

ત્રિદશગુરુસ્તનુગૌ મદને હિમકિરણો રવિરાયગતઃ ॥

સિત શશિ જાત્રપિ કર્મગતૌ રવિસુત ભૂમિસુતૌ સહજે ॥ ૬૪ ॥

દેવગુરૌ વા શશિનિ તનુસ્યે વાસરનાથે રિપુભવનસ્યે ॥

પશ્ચમગેહે હિમકરપુત્રઃ કર્મણિ સૌરિઃ સુહૃદિ સિતશ્ચ ॥ ૬૫ ॥

હિમકિરણસુતો વર્લો ચેત્તનો ત્રિદશપતિગુરુર્હિ કેન્દ્રસ્થિતઃ ॥

વ્યયગૃહસહજારિધર્મસ્થિતો યદિ ચ ભવતિ નિર્વલશ્ચન્દ્રમાઃ ॥ ૬૬ ॥

અર્થ—ગુરુ લગ્નમાં, ચંદ્રમા સાતમે, સૂર્ય અગ્નીઆરમે, શુક્ર તથા બુધ દશમે અને શનિ તથા મંગળ ત્રીજે હોય. એવા યોગમાં રાજ્ય ગમન કરે તો જય થાય.—

ગુરુ અથવા ચંદ્રમા લગ્નમાં, સૂર્ય છઠે, બુધ પાંચમે, શનિ દશમે અને શુક્ર ચોથે હોય. એવા યોગમાં રાજા ગમન કરે તો વિજય થાય.

બળવાન થયેશે બુધ લગ્નમાં, ગુરુ કેન્દ્રમાં અને નીચ આદિ શુભ અધિકારમાં આવેલો બલહીન થયેલો ચંદ્રમા બારમે, ત્રીજે, છઠે, અને નવમે એ સ્થાનોમાંથી દાષપણ સ્થાનમાં બેઠો હોય. એવા યોગમાં રાજા ગમન કરે તો નિશ્ચય વિજય થાય. (૬૪-૬૫-૬૬)

વક્રીકેન્દ્રગતસ્તદીયદિવસોલગ્નેઽસ્યવર્ગોભવે—

યાતુર્નાશકરઃ શુભોપિતનુગોજન્મર્ક્ષલગ્નેદ્રિપુઃ ।

દ્વીશાગ્ન્યંઘ્વજભાગ્યમાનિગુરુમ્ પૌષ્ણાંતકે સાર્પમ્—

જન્મર્ક્ષાણિરવેરુપપ્લવહતં સ્વેટસ્તનો હાનિકૃત્ ॥ ૯ ॥

અન્વય—કેન્દ્રગતઃ વક્રી તદીયદિવસઃ લગ્ને અસ્ય વર્ગઃ જન્મર્ક્ષલગ્નેદ્રિપુઃ શુભઃ અપિ તનુગઃ યાતુ નાશકરઃ ભવેત્ રવેઃ દ્વીશાગ્ન્યં ઘ્વજભાગ્યમાનિ ગુરુમ્ પૌષ્ણાન્તકે સાર્પમ્ જન્મર્ક્ષાણિ ઉપપ્લવહતમ્ (યજ્ઞક્ષત્રમ્) (સઃ) સ્વેટઃ તનો હાનિકૃત્ ॥ ૯ ॥

અન્વયાર્થ—કેન્દ્રગતઃ કેન્દ્રસ્થાનમાં વક્રી વક્રી ગ્રહ હોય તદીયદિવસઃ તે વક્રીનો દિવસ હોય લગ્ને લગ્નમાં અસ્ય એ વક્રી ગ્રહનો વર્ગઃ વર્ગ જન્મર્ક્ષલગ્નેદ્રિપુઃ જન્મ રાશિ અને લગ્નના સ્વામીનો શત્રુ શુભઃ અપિ શુભ ગ્રહ હોય તો પણ તનુગઃ લગ્નમાં હોય તો યાતુઃ પ્રયાણ કરનારનો નાશકરઃ નાશ કર્તા ભવેત્ થાય રવેઃ સૂર્યથી દ્વીશાગ્ન્યં ઘ્વજભાગ્યમાનિ વિશાખા કૃત્તિકા-પૂ. વા. શ્રવણ પૂ. ફા. ગુરુમ્ પુષ્ય પૌષ્ણાન્તકે રેવતી ભરણી સાર્પમ્ અશ્લેષા જન્મર્ક્ષાણિ જન્મ નક્ષત્રો છે. ઉપપ્લવહતમ્ બિપ્તાતથી હણાએલું (યજ્ઞક્ષત્રમ્) જેનું નક્ષત્ર હોય (સઃ) તે સ્વેટઃ ગ્રહ તનો લગ્નમાં હાનિકૃત્ હાનિ કરનાર છે. ॥ ૯ ॥

૯ ભાવાર્થ—વક્રી ગ્રહ કેન્દ્રમાં હોય તો-યાત્રા કરનારનું મૃત્યુ થાય-જે ગ્રહ વક્રી હોય-તે ગ્રહના વારના દિવસે. પણ યાત્રા કરવી નહિ, વક્રી ગ્રહનો નવમાંશ પણ નાશકર્તા બન્યો, જન્મ લગ્ન અને જન્મ રાશિના સ્વામીનો શત્રુ ગ્રહ શુભ ગ્રહ હોય તો પણ. યાત્રા સમયના લગ્નમાં અશુભ બન્યો,

॥ સુર્યાદિ ગ્રહોના જન્મ નક્ષત્રો. ॥

સૂર્યનું વિશાખા,—ચંદ્રનું કૃત્તિકા, મંગલનું પૂ-ષા, બુધનું શ્રવણ, શુક્રનું પૂ-ભા, શુક્રનું પુષ્ય શનિનું રેવતી, રાહુનું ભરણી, અને કેતુનું અષ્લેષા નક્ષત્ર છે, જે ગ્રહોનું જન્મ નક્ષત્ર. ત્રિવિધ ઉત્પાતથી^૧ હણાયેલું હોયે—તે ગ્રહને લગ્નમાં આવે તો અશુભ બન્યો.

વેશિ: સૌમ્યયુતસ્તનૌજનુપિયે સદ્વિર્યુતારાશયો—

જન્માબ્જોપચયસ્થિતા અપિ તનોઃ સ્વર્ક્ષોચ્ચમિત્રર્ક્ષગાઃ ।

પાપા અપ્યતિશોભનાસ્તનુગતાજન્મેશ્વરૌકેન્દ્રગૌ—

સ્વારાત્યન્દિતનો શુભો ન ફલદો મિત્રાન્દિપાપેર્થદઃ ૧૦

અન્વય—સૌમ્યયુતઃ વેશિઃ તનો જનુપિ સદ્વિઃ યુતાઃ યે રા-
શયઃ (તનુગતાઃ) જન્માબ્જોપચયસ્થિતાઃ તનોઃ અપિ સ્વર્ક્ષોચ્ચ
મિત્રર્ક્ષગાઃ પાપાઃ અપિ તનુંગતઃ ચેત્ અતિ શોભનાઃ જન્મેશ્વરૌ
કેન્દ્રગૌ અતિ શોભનાઃ સ્વારાત્યન્દિ શુભઃ તનો ન શુભદઃ મિત્રાન્દિ
પાપઃ અર્થદઃ ॥ ૧૦ ॥

અન્વયાર્થ—સૌમ્યયુતઃ શુભ ગ્રહથી યુક્ત વેશિઃ સૂર્યથી બીજી રાશિ
તનો લગ્નમાં હોય તો શ્રેષ્ઠ છે, જનુપિ જન્મમાં સદ્વિઃ શુભ ગ્રહોથી, યુતાઃ
યુક્ત, એ જે રાશયઃ રાશિઓ, (તનુગતાઃ) લગ્નમાં રહેલી હોય, જન્મા-
બ્જોપચયસ્થિતાઃ જન્મના ચંદ્રથી ઉપચય સ્થાનમાં રહેલી રાશિઓ, તનોઃ
અપિ જન્મલગ્નથી પણ ઉપચયસ્થાનમાં રહેલી રાશિઓ, સ્વર્ક્ષોચ્ચમિત્રર્ક્ષગાઃ
સ્વગ્રહી, ઉચ્ચ, અને મિત્રની રાશિમાં રહેલા, પાપાઃ અપિ પાપગ્રહો પણ, તનુ-
ગતઃ (ચેત્) લગ્નમાં હોય તો, અતિશોભનાઃ ધણા શ્રેષ્ઠ છે, જન્મેશ્વરૌ
જન્મરાશિ તથા જન્મલગ્નની રાશિના સ્વામી, કેન્દ્રગૌ કેન્દ્રમાં રહેલા હોય તો,
અતિશોભનાઃ ધણા સારા બન્યાવા સારા છે, સ્વારાત્યન્દિ પોતાના શત્રુના
વારમાં, શુભઃ શુભગ્રહ, તનો લગ્નમાં, ન શુભદઃ શુભ નથી, મિત્રાન્દિ મિ-
ત્રના વારમાં, પાપઃ પાપગ્રહ, અર્થદઃ અર્થ આપનાર થાય છે. ॥ ૧૦ ॥

૧—ઉત્પાતથી હણાયેલું. ક્યાં સુધી બળ્યું, તો જે નક્ષત્રમાં ઉત્પાત
થયો હોય, તે નક્ષત્ર ફરીથી આવી જાય. ત્યાં સુધી તે સુર્યાદિકનું જેનું જન્મ
નક્ષત્ર-હણાયું હોય. તે ગ્રહ-યાત્રા લગ્નમાં ત્યાગ કરવો,

॥ વેશીસ્થાન આપ્ત ॥

૧૦ ભાવાર્થ—જન્મ કુંડલીમાં-જે સ્થાનમાં-સૂર્ય હોય, તે પછીના આવતા બીજા સ્થાનને-વેશીસ્થાન કહે છે, તે વેશીસ્થાનની રાશિ-યાત્રા લગ્ન શુદ્ધિમાં-શુભ ગ્રહયુક્ત હોય તો તે યાત્રા શુભ જાણવી, અથવા જન્મ કુંડલીમાં-શુભ ગ્રહયુક્ત-જે રાશિયો છે, તે, તેમજ-જન્મ કુંડલીમાં-ચંદ્રની કે-જન્મ લગ્નની રાશિથી ગણતાં-૩,૬,૧૦,૧૧, એ રાશિઓમાં-કોઈપણ ગ્રહ હોય. તે, તેમજ જન્મમાં-પોતાની રાશિના-ઉચ્ચના-કે મિત્રની રાશિમાં-રહેલા ગ્રહો પાપગ્રહ હોવા છતાં પણ-યાત્રા લગ્નમાં આવે તો શુભ ફલ-આપનારા જાણવા, જન્મ રાશિ-ને જન્મ લગ્નનો સ્વામિ-યાત્રા લગ્ન શુદ્ધિમાં કેંદ્રમાં હોય, તો શુભ જાણવો. જે શુભ ગ્રહ લગ્નમાં હોય. પરંતુ જે દિવસે યાત્રાએ જવું છે. તે દિવસે જનાર માણસની રાશિનો જે ગ્રહ. તે ગ્રહનો^૧ વાર તે દિવસે હોય તો તે ગ્રહ ખરાબ જાણવો, અને પાપગ્રહ લગ્નમાં હોય. પરંતુ યાત્રાએ જનારની રાશિના સ્વામીનો જે મિત્ર ગ્રહ છે.^૨ તેવાર યાત્રાના દિવસનો હોય તો. લગ્ને આવેલો. પાપ ગ્રહ-હોવા છતાં સારો જાણવો,

ઋયાયાર્યન્યગતાઃ સ્વલાઃ સ્વદનજોઽજોત્યાદ્યપષ્ટાષ્ટગો-

ભૂયઃ સોપચિતોસ્તસ્વાંબુસુતગઃ શુક્રોસ્ત ઈજ્યો મૃતૌ ।

નષ્ટજોઽવ્યયગોગ્રહાન્વિતશશીયાતુર્મદાવિમ્નદા-

અન્યસ્થાનગતાજયાર્યસુસ્રદાસ્ત્યાજ્યં પુરોક્તં ન ચેત્ ૧૧

અન્વય—ઋયાયાર્યન્યગતાઃ સ્વલાઃ સ્વે દનજઃ અન્ત્યાદ્યપષ્ટાષ્ટગઃ
અવનઃ ભૂયઃ અપચિતઃ સઃ અસ્તસ્વાંબુસુતગઃ શુક્રઃ અસ્તે ઈજ્યઃ

૧—યાત્રાએ જનારની રાશિ વૃષભ છે, અને તે રાશિનો સ્વામી શુક્ર તે વૃષભ રાશિનો ગ્રહ, કહેવાય, અને તે ગ્રહનો વાર એટલે શુક્રના દિવસે યાત્રાએ જવું નહિ.

૨—જેમ કે વૃષભરાશિના સ્વામી શુક્રની નિસર્ગ મૈત્રીમાં, તે શુક્રનો મિત્ર, બુધ અને શનિ છે જેથી બુધવાર ને શનિવારનો દિવસ યાત્રાએ જનારને ધણા સારો જાણવો.

મૃતૌ નષ્ટઃ વ્યયગઃ મહાન્વિતશશી યાતુઃ મહાવિમ્નદાઃ (તે) અન્ય-
સ્થાનગતાઃ (ચેત્) જયાર્થં સુખદાઃ (કદા) પુરોક્તં ત્યાજ્યમ્
ન ચેત્ ॥ ૧૧ ॥

અન્યચાર્ય—ઢ્યાચાર્યન્યગતાઃ ૩-૧૧-૬-શીવાયના સ્થાનોમાં રહેલા
સંભાઃ પાપગ્રહો રવે ૧૦ મા સ્થાનમાં જનજઃ શનિ અન્યાઘપષ્ટાષ્ટગઃ ૧૨-
૧-૬-૮ મા સ્થાનમાં રહેલો અઘ્જઃ ચંદ્ર મૂયઃ ફરીથી અપચિતઃ ક્ષીણ સઃ
તે ચંદ્રમા અસ્તર્યાંસુસુતગઃ ૭-૧૦-૪-૫ મેં રહેલો હોય શુક્રઃ શુક્ર અસ્તે
૭ મેં હોય ર્જયઃ ગુરૂ મૃતૌ ૮ મે નષ્ટઃ અસ્તનો બુધ, વ્યયગઃ ૧૨ મેં
હોય, મહાન્વિતશશી કોઈ પણ ગ્રહથી યુક્ત ચંદ્રમા હોય તો યાતુઃ જનારને
મહાવિમ્નદાઃ મોટું વિમ્ન કરનાર છે. (તે) અન્યસ્થાનગતાઃ (ચેત્) તે ઉપર
કહેલા દરેક ગ્રહો કલા શિવાયના સ્થાનમાં હોય તો, જયાર્થં સુખદાઃ જય,
અર્થ, ને સુખ, આપનાર છે, (કદા) ક્યારે પુરોક્તં પ્રથમના શ્લોકોમાં
ત્યાજ્યમ્ ત્યાજ્ય ન ચેત્ ન કહ્યું હોય, (તદા) ત્યારે ॥ ૧૧ ॥

॥ પ્રયાણ લગ્ન શુદ્ધિમાં અશુભયોગ ॥

૧૧ ભાવાર્થ—યાત્રા લગ્ન શુદ્ધિની કુડલીમાં ૧-૨-૪-૫-૭
૮-૯-૧૦-૧૨-એ સ્થાનોમાં પાપગ્રહ-૧ મે શનિ-૧-૬-૮-૧૨ એ
સ્થાનોમાં ચંદ્રમા-અને ક્ષીણ ચંદ્રમા^૧ ૪-૫-૭-૧૦ એ સ્થાનોમાં
૭ મે શુક્ર-૮ મે ગુરૂ-૧૨ મે અસ્તનો બુધ^૨-અને કોઈપણ ગ્રહ
સાથે ચંદ્રમા હોય તો યાત્રા કરનારને મોટું વિમ્ન થાય છે,—
॥ શુભ યોગ ॥ (અને એ શિવાયના સ્થાનોમાં રહેલા ગ્રહ હોય તો
ધારેલી ઇચ્છાનું પાર પડવું, અને જય તથા સુખ આપે છે, પણ તે
ક્યારે સુખ આપનાર જાણવા કે પ્રથમ ખતાવેલા શ્લોકની લગ્ન
શુદ્ધિમાં તેને અશુભન કહ્યા હોય તો.

સ્વગ્રામૈકપુરાત્મસન્નસુચતુર્વકત્રેચતુઃશાલકે—

તુદ્વાદૈપુવધૂમવેશનૃપમીર્દુર્ભિક્ષપીઢાસુચ ।

૧—કોઈપણ માસની કૃષ્ણપક્ષની આઠમથી-શુકલપક્ષની ચોથ સુધીમાં.
ક્ષીણ ચંદ્ર જાણવો,

૨—આજ પ્રકરણ શ્લોક-૭ ની બીજી દીપમાં જોવું,

તીર્થસ્વામિનિદેશયોર્મૃગુવસિષ્ઠાઙ્ગિરઃ કાશ્યપે

ભારદ્વાજજવાત્સ્યયોર્હિતકરં યાનં સિતજ્ઞોન્મુખમ્ ॥ ૧૨ ॥

અન્વય—સ્વગ્રામૈક પુરાત્મસદ્ગતિ ચતુર્વક્ત્રે ચતુઃશાલકે ઉદ્ધા-
હેષુ વધૂપ્રવેશનૃપમીર્દુર્મિષ્ણપીઢાસુ ચ તીર્થસ્વામિનિદેશયોઃ મૃગુવસિ-
ષ્ઠાઙ્ગિરઃકાશ્યપે ભારદ્વાજજ વાસ્તયોઃ સિતજ્ઞોન્મુખમ્ યાનમ્
હિતકરમ્ (સ્યાત્) ॥ ૧૨ ॥

અન્વયાર્થ—સ્વગ્રામ પોતાનું ગામ, ઇકપુર એક શહેર, આત્મસદ્ગતિ
પોતાના ધરમાં, ચતુર્વક્ત્રે ચાર બારણાં વાળા ધરમાં, ચતુઃશાલકે ચતુઃશા-
લામાં, ઉદ્ધાહેષુ લગ્નમાં, વધૂપ્રવેશ વધૂપ્રવેશ, નૃપમીઃ રાજાનો ભય, દુર્મિષ્ણ
દુઃકાલ, પીઢાસુ દુઃખમાં, ચ અને તીર્થસ્વામિનિદેશયોઃ તીર્થની યાત્રાએ
જતાં, સ્વામીની આગ્રમાં, મૃગુ ભાર્ગવ, વસિષ્ઠ વસિષ્ઠ, અત્રિ અત્રિ, અંગિરઃ
અંગિર, કાશ્યપે કાશ્યપ ગોત્રમાં, ભારદ્વાજજવાત્સ્યયોઃ ભારદ્વાજ અને વત્સસ
ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલાઓને સિતજ્ઞોન્મુખમ્ શુક-બુધની સન્મુખ, યાનમ્
પ્રયાણ કરવું, હિતકરમ્ શુભ (સ્યાત્,) હોય છે, ॥ ૧૨ ॥

॥ બુધ-શુક-જે દિશામાં હોય, તે દિશામાં યાત્રાએ જનાર

કોનેકોને દોષ નહોતો નથી, તેનો ખુલાસો. ॥

૧૨ ભાવાર્થ—મૃગુ, વસિષ્ઠ, અત્રિ, અંગિર, કાશ્યપ, ભર-
દ્વાજ, અને વત્સસ, એગોત્રવાળા-માણસોને, પોતાના ગામમાં જતાં,
ને એકજ ગામમાં ફેરફાર કરતાં, પોતાના ધરમાં દાખલ થતાં, જે
ઘરને-૪ દ્વાર હોય. તેવા ધરમાં પેસતાં, ચાર બાજુ પકાળી. કે ચાર
ખંડવાળા ધરમાં જતાં, વિવાહમાં, ઘણી સાથે શ્રી પોતાના સાસરે
જાય તે વખતે, (એટલે પરણીને તુરત સ્વામી સાથે સાસરે જાય તે
વખતે.) કોઈપણ પ્રકારના રાજ્યભયનું અને દુકાલનું સંકટ હોય

૧—પરંતુ ખીજ વખત અથવા પ્રથમ પ્રસંગે પણ સ્વામી સાથે ન હોય
ત્યારે તો દોષ લાગે છે, એટલે સ્વામી સાથે હોય તોજ પ્રથમ પ્રવેશમાં દોષ
લાગતો નથી. એમ જણવું,

ત્યારે, ધર્મના તીર્થોની યાત્રામાં, અને પોતાના સ્વામીની^૧ આજ્ઞા હોય ત્યારે, એ બધી બાબતોમાં જવાની દિશામાં યાત્રાએ જનારને ખુદ, શુક, સન્મુખ આવે તોપણ દોષ સમજવો નહિ,

ચંદ્રેષૂપમમેષગે સતિ સિતોંધઃ સ્યાત્તદા સંમુલં

યાનં સત્પરપૂર્વયોઃ સિતવિપર્યાસા ત્સદાવશ્યકે ।

રાજા તર્પિતવન્દિભૂસુરસુહૃત્સ્નેહાનુવૃત્તિત્યજન્—

સ્તૃપ્તઃ કાર્યમના વ્રજેત્રિદિવસૈ રેકાઢિપદ્ક્રોશકાન્ ॥ ૧૩ ॥

અન્વય—ચંદ્રે પૂષમમેષગે સતિ મિતઃ અન્ધઃ સ્યાત્ તદા સંમુલમ્ યાનમ્ સત્ આવશ્યકે પરપૂર્વયોઃ સિતવિપર્યાસાત્ સત્ રાજા તર્પિતવન્દિભૂસુરસુહૃત્ સ્નેહાનુવૃત્તિમ્ ત્યજન્ તૃપ્તઃ કાર્યમનાઃ ત્રિદિવસૈઃ એકાઢિપદ્ક્રોશકાન્ વ્રજેત્ ॥ ૧૩ ॥

અન્વયાર્થ—ચંદ્રે ચન્દ્રમા, પૂષમમેષગે સતિ રેવતીનો અને મેષરાશિનો હોય ત્યારે, સિતઃ શુક, અન્ધઃ સ્યાત્ આંધળો થાય, તદા ત્યારે, સંમુલમ્ સન્મુખ, યાનમ્ પ્રવાણ, સત્ સાફ છે, આવશ્યકે અતિ જરૂર વખતે, પરપૂર્વયોઃ પશ્ચિમ અને પૂર્વમાં, સિતવિપર્યાસાત્ શુકના વિપરીતપણાથી, સત્ શ્રેષ્ઠ છે, રાજા પૃથ્વીપતિ, તર્પિતવન્દિભૂસુરસુહૃદ્ અગ્નિ, બ્રાહ્મણ, તથા મિત્રોને વ્રત કરી, સ્નેહાનુવૃત્તિમ્ સ્નેહના સંબંધને, ત્યજન્ છોડી, તૃપ્તઃ પોતે વ્રત થઇ, કાર્યમનાઃ મનમાં પોતાના કાર્યનું ચિન્તાવન કરી, ત્રિદિવસૈઃ ત્રણ દિવસોથી, એકાઢિપદ્ક્રોશકાન્ ૧,૪,૬, ક્રોશ સુધી, વ્રજેત્ જવું. ॥ ૧૩ ॥

(શુક માટે વિશેષ ખુલાસો.)

૧૩ ભાવાર્થ—ન્યારે ચન્દ્રમા રેવતીનક્ષત્રમાં કે મેષરાશિમાં હોય ત્યારે શુક અન્ધ હોય છે, તે શુક અન્ધ હોવાથી તે દિવસોમાં શુક સન્મુખ હોવા છતાં યાત્રાએ જવામાં દોષ નથી. અથવા શુક અન્ધ ન હોય, ને સન્મુખ આવતો હોય, અને ખુસાફરીમાં જવાની

૧—સ્વામી એટલે સ્ત્રીનો પતિ, નોકરો શેઠ, દેશનો રાજા, અને કોઇપણ ઉપરીપણું ભોગવનાર અધિકારી કે સત્તાધીશ વિગેરે એ સર્વે સ્વામી કહેવાય છે.

અત્યન્ત આવશ્યકતા હોય, તો જ્યારે શુક પૂર્વકપાલમાં^૧ હોય, ત્યારે પશ્ચિમદિશામાં જવું, અને પશ્ચિમકપાલમાં હોય ત્યારે પૂર્વ-દિશામાં જવું શુભ છે, આ પ્રકાર અતિ આવશ્યકતામાં જાણવો. યાત્રાએ જતી વખતે રાત્રીએ લોજન કરી તૃપ્ત થવું, અને પોતાના મનમાં કાંઈ નો વિચાર કરવો. પછી અગ્નિને હુતદ્રવ્યથી તેમજ બ્રાહ્મણોને લોજનથી તૃપ્ત કરી દક્ષિણા આપવી, પોતાના મિત્ર, બાંધવો, તથા સ્ત્રીપુત્રોને વસ્ત્ર, આભૂષણ આપીને નીકલવું. તે પ્રથમ દિવસ ૧ બીજે દિવસ ૪ અને ત્રીજે દિવસે ૬ કોષ ચાલવું, પછીના દિવસોમાં પોતાની મરજી પ્રમાણે ચાલવું, તેમજ યાત્રાએ જતી વેળાએ પુત્ર વિગેરેમાં પોતાનું મન રાખવું નહિ, અને તેઓના સ્નેહથી યાત્રા સંપૂર્ણ થયા શિવાય પાછું પોતાને ઘેર આવવું નહિ.

(ચન્દ્ર, શુક્ર, અને શુક્રના અસ્તાદિ દોષો.)

મુ. ૦ પ્ર. ૦—શુક્રે વાસ્તં ગતે જીવે ચંદ્રે વાસ્તમુપાગતે ।

તયો વાલ્યે વાર્ધકે ચ સા યાત્રા મયરોગદા (૬૭)

અર્થ—શુક્ર, શુક્ર, અને ચન્દ્ર, અસ્તાના હોય, અથવા તેઓનું બાહ્યત્વ, અને વૃદ્ધત્વ હોય, અને પ્રયાણ કર્યું હોય તો, ભય ને રોગ પ્રાપ્ત થાય છે. (૬૭)

દિશિ યત્રોદિતિ શુક્ર સ્તાં દિશં ન વ્રજેન્નરઃ ।

ન વ્રજેત્ સંમુખે જ્ઞેષ્ઠિ શુભં પૃષ્ઠોઽપિ વામતઃ (૬૮)

૧—ચોથા સ્થાનના પૂર્વાર્ધ ભાગથી ૩, ૨, ૧, ૧૨, ૧૧, ને ૧૦ મા સ્થાનના ઉત્તરાર્ધ ભાગ સુધીમાં શુક્ર કોઈ પણ સ્થાનમાં હોય તો, તે શુક્ર પૂર્વકપાલી જાણવો, તેમજ ચોથા સ્થાનના ઉત્તરાર્ધથી આરંભી ૫, ૬, ૭, ૮, ૯ અને ૧૦ મા સ્થાનના પૂર્વાર્ધ સુધીના ભાગોમાં શુક્ર હોય ત્યારે પશ્ચિમકપાલમાં શુક્ર છે એમ જાણવું. શુક્ર સૂર્યના નજીક હમ્મેશાં હોવાથી સૂર્યની રાશિ અથવા તેની આજુબાજુની રાશિમાં શુક્ર હમ્મેશાં ધણો ખરો હોય છે, જેથી મધ્યરાત્રિ પછીથી સૂર્યોદય સુધી, અને સૂર્યોદયથી મધ્યાહ્ન સુધી શુક્ર હમ્મેશાં પૂર્વકપાલી જાણવો, અને મધ્યાહ્ન પછીથી સાયંકાલ સુધી અને સાયંકાલથી મધ્યરાત્રિ સુધી શુક્ર હમ્મેશાં પશ્ચિમકપાલી છે એમ જાણવું.

પ્રતિશુક્રકૃતં દોષં હંતિ શુક્રો ગ્રહા ન હિ ।

ભૃગ્વાદિગોત્રજાતાનાં ન દોષઃ પ્રતિ શુક્રજઃ (૬૯)

અર્થ—જો દિશામાં શુક્ર ઉદય પામ્યો હોય, તે દિશામાં પ્રયાણ કરવું નહિ, તેમજ બુધ સ-મુખ હોય તો પણ અશુભ જાણવો, ડાબી તરફ કે પાછલા ભાગમાં હોય તો શુભ સમજવો, શુક્રથી થયેલા દોષને શુક્ર નાશ કરે છે, બીજા ગ્રહો કરી શકતા નથી, પરંતુ ભૃગુગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલા (ભાગવો) ને તે દોષ સમજવો નહિ. (૬૮-૬૯)

(વક્ર, અસ્ત, આદિ દોષ અપવાદ સહિત.)

મુ०-ચિં०--

વક્રાસ્તર્નીચોપગતે ભૃગોઃ સુતે રાજા વ્રજન્યાતિ વશં હિ વિદ્વિષામ્ ।
ચુધોઽનુકૂલો યદિ તત્ર સંચલન્ રિપુક્ષયે નૈવ જયઃ પ્રતીન્દુજે (૭૦)

અર્થ—શુક્ર, વક્રી, અસ્તનો કે નીચનો હોય અને જો રાજા યુદ્ધના માટે જાય તો શત્રુઓથી પરાજયને પામે છે, તેમજ શુક્રના અસ્તમાં બુધ, અનુકૂલ (અર્થાત) બુધની પીઠ પાછલ હોય તો શત્રુઓને જીતે છે, પણ બુધ સ-મુખ હોય તો હાર થાય છે. (૭૦)

જ્યો०-વિં०—

ન તીર્થકામઃ સતિ પાણિજાયુષેઽનૃજૌ શિશૌ વૃદ્ધયને ચ નીચગે ।
નરોઽમરાર્ચ્યે ગમનં પ્રકારચે દ્વિનૈવ કુંભસ્થલગૌતમીગયાઃ (૭૧)

અર્થ—ગુર, સિંહરાશિનો હોય, વક્રી હોય, બાહ્યત્વ, વૃદ્ધત્વ, કે નીચનો હોય તો, હરદ્વાર, ગૌતમી, અને ગયા, એ શિવાયના સ્થાનોમાં, પ્રયાણ કરવું નહિ, (સ્થોકની ટીકામાં વિશેષતા બતાવી છે કે, કુંભના ગુરમાં હરદ્વાર, સિંહના ગુરમાં ગોદાવરી, અને કૌર્મપણુ સમયે ગયામાં તીર્થયાત્રા કરવા જવું શ્રેષ્ઠ છે. (૭૧)

હરિદ્વારે પ્રયાગે ચ ગંગાસાગરસંગમે ।

સર્વત્ર દુર્લભા ગંગા ત્રિપુ સ્થાને વિશેષતઃ (૭૨)

અર્થ—દરેક ઠેકાણે ગંગાની યાત્રા દુઃખે મેલની શકાય છે, તેમાં પણ હરદ્વાર, પ્રયાગ, અને ન્યાં સમુદ્રસંગમ થાય છે, તે સ્થલોમાં વિશેષ પ્રમાણમાં ભણવું. (૭૨)

સ્વધામતો દ્વાદશયોજનાવધિ પ્રયાણવાચ્યે રિદ્ધીર્થમાનિભિઃ ।

નોદીરિતં તૈર્થ્ય મશેષધર્મદં પરૈરુદન્વચ્યુતિનિમ્નગાવધિ (૭૩)

અર્થ—અનિષ્ટ ગુરુ હોય, અને પોતાના ધરથી બાર યોજન સુધીમાં તીર્થ કરવા માટે પ્રયાણ કર્યું હોય તો તે તીર્થનું ફલ બરોબર મળી શકતું નથી. એમ તીર્થના ફલને બાણનારા વિદ્વાનો કહે છે, બીજા કટલાકનો મત ન્યાં ગંગા ને સમુદ્રનો સંગમ થાય છે, ત્યાં સુધીના માટે પ્રયાણ કરવું નેષ્ટ છે. (અર્થાત્ બાર યોજન ઉપરાંતની યાત્રા કરવામાં અનિષ્ટ ગુરુ હોય તો પણ તેનો દોષ ગણાતો નથી, આ બાબત તીર્થના માટેજ ફક્ત કહેલી છે, પરંતુ વેપાર કે લગાઇના માટે નથી. (૭૩)

હરિ ત્યસૌ કેતુ રુદેતિ યસ્યા મિત્રાદિભયોઽરિજયાય તસ્યાઃ ।

ન તૂદયદ્વાદશધિષ્ણ્યકાલે પુચ્છન્નમાશં ગમનં તથૈવ (૭૪)

અર્થ—જે દિશામાં કેતુનો ઉદય થયો હોય તે દિશામાં રાત્રિએ પ્રયાણ કરવું નહિ, પરંતુ ઉદયના દિવસથી આરંભીને ૨૭ દિવસ પુરા થયા પછી હરકત સમજવી નહિ, તેજ પ્રમાણે જે દિશામાં પુચ્છું હોય તે દિશામાં પણ જવું નહિ, (એટલે ઉદયની દિશા અને પુચ્છની દિશા તે બંને દિશાઓમાં ઉદયના દિવસનું નક્ષત્ર ફરીને આવે ત્યાં સુધી જવાય નહિ. (૭૪)

ના-સં૦—દ્વિજક્ષોભે નૃપક્ષોભે પ્રતિશુક્રો ન વિચયે ।

નીચગોઽરિગ્રહસ્થો વા વ્રતગો વા પરાજિતઃ (૭૫)

યાતુર્ભગપ્રદઃ શુક્રઃ સ્વાંશસ્યેઽવ જયપ્રદઃ

અર્થ—બ્રાહ્મણનો ક્રોધ થયો હોય, ને રાત્રિને ક્રોધ થયો હોય, તેવી પંખતે પ્રયાણ કરવામાં સન્મુખ શુક્રનો દોષ લાગતો નથી. અથવા શુક્ર નીચનો હોય, શત્રુના ઘરમાં રહેલો હોય, વક્ર હોય, તેમજ મંગલ વિગેરે ગ્રહોથી હણાએલો હોય તો પણ પ્રયાણ કરનારને સન્મુખ શુક્રનો દોષ સમજવો નહિ, તેમાં

૧—પૂર્વદિશામાં ઉદય હોય તો પશ્ચિમદિશામાં અને ઉત્તરમાં હોય તો દક્ષિણ દિશામાં પુચ્છું બાણવું.

પણ શુક પોતાના નવમાંશમાં રહેલો હોય તે વિનય આપનારો જાણવો. (૭૫)

(સન્મુખ શુકનો દોષ.)

મુ.ર્ચિ૦—ઉદેતિ યસ્યાં દિશિ યત્ર યાતિ ગોલભ્રમાદ્યાથ કકુઢ્મસંધે ।
ત્રિધોચ્યતે સંમુલ્લ એવ શુકો યત્રોદિતસ્તાં તુ દિર્શ ન યાયાત્ (૭૬)

અર્થ—શુકનો જે દિશામાં ઉદય થયો હોય, અથવા ગોલ ભ્રમથી જ્યાં જાય ત્યાં જનાર પુરુષને શુક સન્મુખ છે, અથવા પૂર્વ આદિ દિશાઓમાં કૃતિકા આદિ નક્ષત્રો મુકીને જે દિશાના નક્ષત્ર ઉપર જાય, તે દિશામાં જનારને શુક સન્મુખ છે. એમ ત્રણ પ્રકારથી શુક સન્મુખ છે,^૧ તેમાં ફક્ત ઉદય હોય તે દિશામાં જવું નહિ. (૭૬)

ક્રોધક્ષૌરરતિ શ્રમામિપગુહ્યૂતાશ્રુદુઘાસવ-

ક્ષારાભ્યંગમયાસિતાંવરવમીસ્તૈલં કટ્ટજ્ઞેદ્રમે ।

ક્ષીરક્ષૌરરતીઃ ક્રમાત્રિશરસપ્તાહં પરં તદિને

રોગંહ્યાર્તવકં સિતાન્યતિલકં પ્રસ્થાનકે પીતિ ચ ॥ ૧૪ ॥

અન્વય—ક્રોધક્ષૌરરતિ શ્રમામિપગુહ્યૂતાશ્રુદુઘાસવક્ષારા-
ભ્યંગમયાસિતાંવરવમીઃ તૈલમ્ કટુ ગમે લજ્ઞેત્ ક્ષીરક્ષૌરરતીઃ
ક્રમાત્ ત્રિશરસપ્તાહમ્ પરમ્ તદિને રોગમ્ હ્યાર્તવકમ્ સિતાન્યતિ-
લકમ્ પ્રસ્થાનકે અપિ ઇતિ (ત્યજેત્) ॥ ૧૪ ॥

૧—સન્મુખ શુક ત્રણ પ્રકારે આવી શકે છે. ૧ લો પ્રકાર—શુકનો અસ્ત થયા પછી તેનો ઉદય જે દિશામાં થતો હોય તે શુકના ઉદયની દિશા કહેવાય છે. ૨ જે—શુક મેષથી કન્યા સુધીની ૬ રાશિનો હોય તે ઉત્તરગોલમાં છે એમ જાણવું, અને તુલાથી મીન સુધીની રાશિમાં હોય ત્યારે દક્ષિણગોલમાં છે એમ જાણવું, એટલે ઉત્તરગોલમાં હોય ત્યારે ઉત્તરમાં તેનો ઉદય, અને દક્ષિણગોલમાં હોય ત્યારે દક્ષિણમાં તેનો ઉદય જાણવો. તે શુકનો ગોલભ્રમણ ઉદય કહેવાય છે, અને તે ઉદય ઉત્તર દક્ષિણમાં જ હમ્મેશાં હોય છે, અને પ્રથમ કહેલા પ્રકારનો ઉદય પૂર્વ કે પશ્ચિમમાં જ હોય છે, ૩ જે—કૃતિકાદિ સાત સાત નક્ષત્રોમાં અનુક્રમે પૂર્વાદિક દિશામાં શુક જાય છે, એમ ત્રણ પ્રકારે શુકની દિશા કહેલી છે. પરંતુ ગોલભ્રમ અને કૃતિકાદિ નક્ષત્રથી શુક જે દિશામાં હોય, તે દિશામાં જવાને બીલકુલ હરકત નથી, પરંતુ પહેલા પ્રકારનો જે ઉદય કહ્યો છે તે ઉદય પ્રમાણે શુક જે દિશામાં હોય તે દિશામાં જ ફક્ત જવું નહિ.

અન્વયાર્થ—ક્રોધ ક્રોધ, ક્ષૌર હન્રમત, રતિ સ્ત્રીસંગ, શ્રમ થાક, આ-
મિષ માંસ, ગુહ ગોળ, છૂત જુગાર, અશ્રુ અશ્રુપાત, દુગ્ધ દુધ, આસવ દારૂ,
ક્ષાર અડદ વિગેરે અનાજ, અમ્યંગ તેલ ચોળીને સ્નાન, મય ખીક, અસિતાં-
વર કાળું વજ્ર, વમી વમન, તૈલમ્ તેલ, કદુ મરચાં વિગેરે, ગમે પ્રયાણમાં,
ઉજ્જેત્ તજવું, ક્ષીરક્ષીરહતીઃ દુધ, હન્રમત, અને સ્ત્રીસંગ, ક્રમાત્ અનુ-
ક્રમથી, ત્રિશરસપ્તાહમ્ ૩, ૫, ૭, દિવસ સુધી ત્યાગ કરવું, પરમ્ ઉપર મુજબ
ખીજી, તદ્દિને તે દિવસે, રોગમ્ વ્યાધિઃ સ્વચાર્ત્વકમ્ સ્ત્રી રજસ્વલા હોય તો,
સિતાન્યતિલકમ્ સ્વેત શિવાયનું તિલક, ગમે ઉજ્જેત્ પ્રયાણમાં તજવું,
પ્રસ્થાનકે અપિ પ્રસ્થાનમાં પણ, શ્રુતિ એ પ્રમાણે, ત્યજેત્ ત્યાગ કરવું. ॥૧૪॥

(યાત્રાએ જતી વખતે તજવાની આખતો.)

૧૪ ભાવાર્થ—ક્રોધ, હન્રમત, મૈથુન, (સ્ત્રી સંલોગ)
કળઓ, માંસ, ગોળ, જુગાર, રડવું, દુધ, દારૂ, અડદ, વિગેરે અ-
નાજ, તેલ ચોળીને નહાવું, ભય, શંકા, કાળું લુગડું, ઉલટી, તેલ,
મરચાં વિગેરે તીઓ પદાર્થ એ આખતો યાત્રાએ જતી વખતે ત્યાગ
કરવી, યાત્રાએ જતાં પહેલાં ત્રણ દિવસ દુધ ખાવું નહિ. પાંચ
દિવસ પહેલાં હન્રમત કરાવવી નહી, સાત દિવસ પહેલાં મૈથુન
કરવું નહિ, તે શિવાયની ઉપર મુજબ કહેલી ક્રોધાદિ ખીજી આ-
ખતો જે દિવસે પ્રયાણ કરવું હોય, તેજ દિવસે ત્યાગ કરવી. જ્યાં સુધિ
પોતાના શરીરમાં રોગ હોય ત્યાં સુધી પ્રયાણ કરવું નહિ, અને સ્ત્રી
રજસ્વલા થઈ હોય તો તેને રૂતુદાન આપ્યા શિવાય પ્રયાણ ન કરવું.
પ્રયાણ કરતી વખતે પોતાના કપાલમાં ઘોળું તિલક કરવું, ઘોળા
શિવાયનું કરવું નહિ.

(પ્રસ્થાનું મુકવા આખત.)

જે દિવસે પ્રયાણ કરવાનું મુદ્દૂર્ત હોય તે દિવસે પોતાની પ્રિય
વસ્તુ ખીજી જગ્યાએ મુકે તેને પ્રસ્થાન કહે છે, તે પ્રસ્થાન સમયે પણ
ઉપરની ક્રોધાદિક સર્વે આખતોને ત્યાગ કરવી.

(પ્રસ્થાન કરવામાં યોગ્યતુષ્ટય.)

મૃગે ગત્વા શિવે સ્થિત્વા દિતૌ ગચ્છજ્ઞયેદ્રિપૂન ।

મૈત્રે પ્રસ્થાય શાક્રે હિ સ્થિત્વા મૂલે વ્રજં સ્તથા (૭૭)

પ્રસ્થાય હસ્તેનિલતસધિષ્ણયે સ્થિત્વા જયાર્થી પ્રવસેદ્વિદૈવે ।

વસ્વંત્ય પુષ્યે નિજસીમ્નિ ચૈકરાત્રોપિતઃ ક્ષમાં લભતેઽવનીશઃ (૭૮)

અર્થ—મૃગશીર્ષ નક્ષત્રમાં પોતાના ધરથી જવાવાલી દિશામાં કોઈ ધૃષ્ટ મિત્રને ઘેર જઈ પ્રસ્થાન કરીને આદ્રામાં એ ધરમાં વાસો રહી. પુનર્વસુમાં તે ધરને છોડી ગામથી બહાર નીકળનાર શત્રુઓને હતે છે. ૧—એવીજ રીતે અનુરાધામાં પ્રસ્થાન કરી જ્યેષ્ઠામાં વાસો રહી, મૂલમાં ગામ બહાર જનાર શત્રુઓને હતે છે. ૨—હસ્તમાં પ્રસ્થાન કરી, સ્વાતી અને ચિત્રામાં વાસો રહી, વિશાખામાં પોતાનો જય ધૃષ્ટનાર પુરુષ, દેશાંતર જાય તો શત્રુઓને હતે છે. ૩—અને પુષ્ય, ધનિષ્ઠા, રેવતી, એ નક્ષત્રમાં પોતાની સીમામાં પોતાના નગરસમીપ પ્રસ્થાન કરી, એક રાત્રિ વાસો રહીને જાય તો રાજાને પૃથ્વી પ્રાપ્ત થાય તેમજ શત્રુઓને હતે છે, આ પ્રમાણે ૪ યોગો છે. (૭૮)

(અનુક્રમે પ્રસ્થાન કરવાની વસ્તુઓ.)

મુ.ચિ.—કાર્યાઘૈરિહ ગમનસ્યચેદ્વિલમ્બો ભૂદેવાદિભિરુપવીતમા યુધંચ ।
સૌદ્રં ચામલફલમાશુ ચાલનીયં સર્વેષાં ભવતિ યદેવહૃત્પ્રિયં ચ (૭૯)

અર્થ—અવશ્ય કાર્યને લીધે ગમનમાં વિલંબ થાય તો બ્રાહ્મણ જનોઈ, ક્ષત્રિયે શસ્ત્ર, વૈશ્યે મધ, અને શુદ્રે નારિયલ વિગેરે ફલ મુકીને પ્રસ્થાન કરવું, અથવા જેને જે વસ્તુ પ્રિય હોય તેવું પ્રસ્થાન કરવું. (૭૯)

(પ્રાચીન આચાર્યોના મતથી પ્રસ્થાનનું પરિમાણ.)

મેહાદ્વેદાન્તરમપિ ગમ સ્તૈર્હિ યાત્રેતિ ગર્ગઃ

સીમ્નઃ સીમાન્તરમપિ મૃગુ વાંણવિક્ષેપમાત્રમ્ ।

પ્રસ્થાનં સ્યાદિતિ કથયતેઽથો ભરદ્વાજ એવં

યાત્રા કાર્યા વહિરિહ પુરા ત્સ્યાદ્વસિષ્ઠો વ્રવીતિ (૮૦)

અર્થ—યાત્રામાં પ્રસ્થાન માટે ગર્ગના મતમાં પોતાને ઘેરથી બીજાને ઘેર જવું, ભૃગુના મતમાં સીમથી બીજી સીમમાં જવું, ભરદ્વાજના મતમાં એક બાણના જવા સુધી, અને વસિષ્ઠના મતમાં નગરથી બહાર જવું, તેને પ્રસ્થાન કહે છે. (૮૦)

(મુનિઓના મતથી પ્રસ્થાનનું પ્રયાણ.)

પ્રસ્થાન મત્ર ધનુષાં હિ શતાનિ પશ્ચ કેચિચ્છતદ્વયમુશન્તિદશૈવચાન્યે ।
સંપ્રસ્થિતો ય ઇહ મંદિરતઃ પ્રયાતો ગન્તવ્યદિક્ષુ તદપિ પ્રયતેનકાર્યમ્ ૮૧

અર્થ—કેટલાક રૂપિઓ તો પાંચસો ધનુષ અર્થાત્ જો હજાર હાથ પોતાના પ્રસ્થાનથી દૂર પ્રસ્થાન કહે છે. કાંઈ બસો ધનુષ એટલે આઠસો હાથ કહે છે, કાંઈ દસ ધનુષ એટલે ચાલીસ હાથ કહે છે. (ચાર હાથનો એક ધનુષ કહેવાય છે,) તે પ્રસ્થાન પણ જો દિશામાં જવું હોય તે દિશા બણી કરવું. (૮૧)

(પ્રસ્થાનમાં દિવસોનું પ્રમાણ.)

પ્રસ્થાને ભૂમિપાલો દશદિવસમભિવ્યાપ્ય નૈકત્ર તિથે—

ત્સાપંતઃ સપ્તરાત્રં તદિતરમનુજઃ પશ્ચરાત્રં તથૈવ ।

ઊર્ધ્વં ગચ્છે ચ્છુભાદેડ્યથાં ગમનદિના ત્સપ્તરાત્રાણિ પૂર્વં
ચાશક્તૌ તદ્દિનેડસૌ રિપુવિજયમના મૈથુનં નૈવ કુર્યાત્ (૮૨)

અર્થ—રાત્રિએ પ્રસ્થાનમાં ૧૦ દિવસ, માંડલિક રાત્રિએ ૭ રાત્રિ, અને સામાન્ય મનુષ્યે ૫ રાત્રિ સુધી રહેવું નહિ. જો કદાચ રહે તો ફરીને ઘેર આવિ શુભ દિવસમાં જવું, તેમ શત્રુ છતવાની ધ્વજાવાળા મહારાત્રિએ પ્રયાણના દિવસથી ૭ દિવસ પહેલાં મૈથુન કરવું નહિ, જો ત્યાં સુધી ન રહી શકાય તો યાત્રાના દિવસે તો મૈથુન કરવું જ નહિ. (૮૨)

(પ્રસ્થાનમાં ત્યાજ્ય વસ્તુ.)

દુર્ગં ત્યાજ્યં પૂર્વમેવ ત્રિરાત્રં ક્ષૌરં ત્યાજ્યં પશ્ચરાત્રં ચ પૂર્વમ્ ।

ક્ષૌદ્રં તૈલં વાસરેડસ્મિન્વમિશ્ચ ત્યાજ્યં ચત્નાદ્ભૂમિપાલેન નૂનમ્ (૮૩)

અર્થ—ત્રણ રાત્રિ પહેલાં દુધ ત્યાગ કરવું, પાંચ રાત્રિ પહેલાં હળમત કરાવવી નહિ, અને પ્રયાણ કરવાના દિવસે મધ ખાવું, તેલ લગાવવું, અને ઉલટી વિગેરે ત્યાજ્ય છે. (૮૩)

(યાત્રા જતાં સ્ત્રીસંગ કરવાવિષે.)

મુ૦ પ્ર૦—યાત્રાકાલે તુ સંપ્રાપ્તે મૈથુનં યા નિષેવતે ।

રોગાર્તઃ ક્ષીણકોશશ્ચ સ નિવર્તેત વા ન વા (૪)

અર્થ—પ્રયાણ કરવાના સમયમાં જે માણસ મૈથુન કરે છે, તે રોગી થાય છે, ધનનો નાશ કરીને પાછો આવે છે, અથવા આવતો નથી. (૮૪)

(મૈથુનમાં વિશેષતા.)

ઋતુસ્નાનોત્તરં નાર્યા યાત્રા ત્વાવશ્યકી યદિ ।

કૃતભોગો નરો યાર્યા દ્વાનં શાંતિં વિધાય ચ (૮૫)

અર્થ—પોતાની સ્ત્રી શુસ્નાતા હોય, અને પ્રયાણ કરવાની અતિ જરૂર હોય તો મૈથુન કર્યા પછી દાન, તથા શાંતિ કરીને પ્રયાણ કરવું. (૮૫)

(પ્રસ્થાન કર્યા પછી પણ ન જવાના દિવસો.)

મુ० પ્ર०—ચતુર્થે દ્વાદશે ચંદ્રે વારે ભૌમશનિશ્ચરે ।

પ્રસ્થિતેઽપિ ન ગંતવ્યમત્યન્તગર્હિતે દિને (૮૬)

જન્મભે જન્મમાસે વા યો ગચ્છેદદૃષ્ટમે વિધૌ ।

આયુઃ ક્ષયમવાપ્નોતિ વ્યાર્ધિં ચ વધવંધને (૮૭)

અર્થ—૪ થો કે ૧૨ મો ચંદ્ર હોય, અને અત્યન્ત નિંદ્ર એવા મંગલ ને શનિવારના દિવસે, પ્રસ્થાન કર્યું હોય તો પણ જવું નહિ. જન્મનક્ષત્ર, જન્મ-માસ, અને આઠમો ચંદ્રમા હોય, ને પ્રયાણ કરે તો વ્યાર્ધિ, વધ, અને બંધનને પ્રાપ્ત થાય છે. (૮૬-૮૭)

(વિજયાદશમીસંજ્ઞક યોગ.)

મુ० ચિં०—

ઇપમાસિ સિતા દશમી વિજયા શુભકર્મસુ સિદ્ધિકરી કથિતા ।

શ્રવણર્સયુતા સુતરાં શુભદા નૃપતે સ્તુ ગમે જયસંધિકરી (૮૯)

અર્થ—આસો માસની શુક્લપક્ષની દસમીનું નામ વિજયાદશમી છે, તે સર્વે શુભ કાર્યોમાં સિદ્ધિ કરવાવાળી છે, અને તે જે શ્રવણ નક્ષત્રથી યુક્ત હોય તો ધણીજ શુભદાયક છે, તે દિવસે રાત્રી પ્રયાણ કરે તો વિજય થાય, તથા સંધિ (મેલાપ) કરાવે. (૮૮)

(યાત્રામાં અવશ્ય નિષિદ્ધ નિમિત્ત.)

વ્રતવન્ધનદેવતા પ્રતિષ્ઠાકરર્પાદોત્સવસૂતકા સમાપ્તૌ ।

ન કદાપિ ચલેદકાલવિશુદ્ધનવર્પા તુરિનેઽપિ સપ્તરાત્રમ્ ॥૮૯॥

અર્થ—પત્નોપવીત, દેવપ્રતિષ્ઠા, વિવાહ, દીપાળી જેવા ઉત્સવના દિવસો અને જન્મમરણ સંબંધી સૂતક, એ કાર્યોની સમાપ્તિ કર્યા વિના રાત્રિએ ગમન કરવું નહિ, તેમજ અકાલ વિજલી ચમકે, મેઘ ગરજે, વૃદ્ધિ થાય, અને ધુત્ર પડે, એવાં અકાલ કારણો થાય, તો સાત રાત્રિ સુધી પ્રયાણ કરવું નહિ. (૮૯)

(એક દિન સાધ્ય ગમન પ્રવેશમાં વિશેષ.)

મહીપતે રેકદિને પુરાત્પુરે યદા ભવેતાં ગમનપ્રવેશકૌ ।

ભવારશ્લપ્રાતિશુક્ર યોગિનીં વિચારયેન્નૈવ કદાપિ પંદિતઃ (૯૦)

અર્થ—રાત્રિનું એક દિવસમાં જે નગરની અંદર આવવું જવું થઈ શકે એવા મુદ્દતમાં નક્ષત્ર, વાર, દિક્શુલ, સન્મુખ શુક્ર, અને યોગિની, એમાંના કંઈ પણ વિચાર પડિતે કદાપિ કરવો નહિ. (૯૦)

(નવમ દિનાદિનો નિષેધ.)

પ્રવેશાન્નિર્ગમં તસ્માત્પ્રવેશં નવમે તિથૌ ।

નક્ષત્રે ચ તથા વારે નૈવ કુર્યા ત્કદાચન (૯૧)

અર્થ—પ્રવેશ દિવસનાં તિથિ, નક્ષત્ર, અને વારથી ગણુતાં નવમાં તિથિ, નક્ષત્ર, ને વારમાં ગમન કરવું નહિ, તેમજ ગમન દિવસનાં તિથિ, નક્ષત્ર, અને વારથી ગણુતાં નવમાં તિથિ, નક્ષત્ર, અને વારમાં કદાપિ પ્રવેશ કરવો નહિ. (૯૧)

વસ્ત્રાલંકરણાનિ પૂર્ણકલશ સ્તૌર્યધ્વનિઃ પુત્રવાન્

શંભાદર્શ નૃપાશ્વદંતિસુરાભિચ્છીપુષ્પધાન્યાદિ ચ ।

દોલાદીપાવિધૂમવાન્દિસુરાભિદ્રવ્યાણિ શુભ્રો વૃષો

વેશ્યાછત્રાચેતાનચામરકુમાર્યો મીનગોરોચને ॥ ૧૫ ॥

યથત્સ્વાંતનિવાંતતોપકરણં કોરુદ્ધૃતં ગોમયં

મૃચામીર્યથટાન્વિતઃ સહચરાં ધોતાશ્રો મૌત્રકઃ ।

દુર્વોદર્ભરયાઃ પલાસપદિરા વર્ણા ગુરુદેવાવિ-

દિર્મા મિત્રમૃગાવરોદનશર્વં સિદ્ધાર્થદુગ્ધાદિ ચ ॥ ૧૬ ॥

અન્વય—વસ્ત્રાલંકરણાનિ પૂર્ણકલશઃ સ્તૌર્યધ્વનિઃ પુત્રવાન્ શંભાદર્શ નૃપાશ્વદંતિસુરાભિચ્છીપુષ્પધાન્યાદિ ચ દોલાદીપાવિધૂમવાન્દિ-

સુરભિ દ્રવ્યાણિ શુભ્રઃ વૃષઃ વેશ્યાછત્રવિતાન ચામરકુમાર્યઃ મીન-
ગોરોચને ॥ ૧૫ ॥

સ્વાંતનિતાન્તતોષણકરમ્ યત્ યત્ કોઃ ઉદ્દૃતમ્ ગોમયમ્ ચ
મૃત્ અંભોર્ધઘટાન્વિતઃ સહચરઃ ધૌતામ્બરઃ મૌત્રકઃ દુર્વાદર્ભરથાઃ
પલાસ્રમદિરાઃ વર્ણી ગુરુઃ દૈવવિત્ વિમૌ મિત્રમૃગૌ અરોદનશવમ્ ચ
સિદ્ધાર્થદુગ્ધાદિ ॥ ૧૬ ॥

અન્યવાર્થ—ચત્ર વસ્ત્ર, અલંકરણાનિ ધરેલાં, પૂર્ણકલશઃ પાણીનો
ભરેલો ઘડો, સૌર્યધ્વનિઃ વાગ્મનો શબ્દ, પુત્રવાન્ પુત્રવાળો, શંખ શંખ,
આદર્શ દર્પણ, વૃષ રાખ, અશ્વ ઘોડો, દન્તિ હાથી, સુરભિ ગાય, સ્ત્રી
સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી, પુષ્પ પુષ્પ, ધાન્યાદિ કાળાં અનાજ શિવાયનું ધાન્ય વિગેરે,
ચ અને, ઢોલા હિંડોળો, દીપ દીવો, વિઘ્નમવાન્હિ ધુમાડા વગરનો દેવતા,
સુરભિદ્રવ્યાણિ સુગન્ધી પદાર્થો, શુભ્રઃ ધોળો, વૃષઃ જળદ, વેશ્યા વેરયા,
છત્ર છત્ર, વિતાન ચંદરવો, ચામર ચામર, કુમાર્યઃ કુંવારી કન્યા, મીન
માંછલાં, ગોરોચને ગોરું ચંદન. ॥ ૧૬ ॥

સ્વાન્તનિતાન્તતોષણકરમ્ મનને અત્યન્ત સંતોષકારક, યદ્યત્ જે જે
પદાર્થો હોય તે, કોઃ જમીનપરથી ઉદ્દૃતમ્ લીધેલું, ગોમયમ્ છાણુ, ચ અને,
મૃત્ માટી, અંભોર્ધઘટાન્વિતઃ પાણી વાશવા માટે ઘડો લઇને, સહચરઃ સાથે
આવનાર, ધૌતામ્બરઃ ધોયેલાં વસ્ત્ર લેઇને આવતો, મૌત્રકઃ ધોળી, દુર્વા ધરો,
દર્ભ દર્ભ, રથાઃ રથ, પલ માંસ, અસ્ત્ર લોહી, મદિરાઃ દારૂ, વર્ણી બ્રહ્મચારી,
ગુરુઃ ગુરુ, દૈવવિત્ જોષી, વિમૌ બે આલણુ, મિત્ર મિત્ર, મૃગૌ હરિણુ,
અરોદન શવમ્ જેની પાછલ માણસો રડતાં ન હોય તેનું આવતું મહદ્, ચ
અને, સિદ્ધાર્થદુગ્ધાદિ સરસવં, દુધ, વિગેરે. ॥ ૧૬ ॥

(શુભ શકુન. આખત.)

૧૫-૧૬ ભાવાર્થ—ધોળું લુગડું, સોના વિગેરેનું આભૂષણ,
જલનો ભરેલો ઘડો, કોઈ પણ વાણીનનો શબ્દ, છોકરાવાળો પુરુષ,
શંખ, દર્પણ, રાખ, ઘોડો, હાથી, ગાય, સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી, ધોળું
પુષ્પ, કાળા ધાન્ય શિવાય કોઈ પણ અનાજ, ધોડીયું અથવા હિંડોળો
કે પારણુ દીવો, ધુમાડા વગરનો દેવતા, સુગન્ધવાળી વસ્તુ, ધોળો

બલદ, વેશ્યા, છત્ર, ચંદ્રવો, ચંમર, કુંવારી છોકરી, માછલાં, ગોરૂચંદન.

પોતાના મનને ગમતી પ્રિય વસ્તુ જમીનમાંથી લીધેલું એટલે માટી સહીત છાણ, માટી, પ્રયાણ કરનાર સાથે ઘડો લેઈને પાણી લેવા જતું, મનુષ્ય, હુગડાં ધોઈને આવતો ધોળી, ધરો, દર્લ રથ, માંસ, લોહું, ઘરૂ, બ્રહ્મચારી, શુરૂ, જોષી, જે બ્રાહ્મણ, મિત્ર, હરિણ, જેમાં રૂદન થતું નથી, એવું સામું આવતું મહદું, પીળા સરસવ, દુધ વિગેરે.

જ્યો. વિં—નિશાટનારિષ્ટકપોતદુર્ગા ગોમાયુ વાધ્રીણસરાસપાલ્યાઃ ।
વિનિર્ગમે વામગતા વરાઃ સ્યુઃ પ્રવેશને દક્ષિણભાગસંસ્થાઃ (૯૨)

અર્થ—પ્રયાણ કરીને નીકલતાં, ધુવડ, કાગડો, કબુતર, દેવચકલી, શિયાલ, અને ગધેડું, એ સર્વે ગળી બાબુ હોય તો શ્રેષ્ઠ જાણવું, અને પ્રયાણ કરીને પાછા આવતી વખતે પ્રવેશ કરવામાં જમણી બાબુ હોય તો શુભ સમજવું. ॥૯૨॥

કુર્વન્દક્ષિણતઃ સદેતદિતરદ્વામે પ્રકુર્વન્નજે—

દ્વસ્માસ્પર્ધાધનવિદ્ તુપાશ્મલવળોપાનત્તૃણાયસ્કરાઃ ।

વિષ્યાકૌષ્ઠકૃષ્ણધાન્વરુદનં તત્કં સધૂમાનલઃ

કાર્પાસારુણપુષ્પર્ચ્મ ચ ગુહસ્તૈલાયસી કર્દમઃ ॥ ૧૭ ॥

મત્તો વાંત વુમુક્ષિતાંતકલ્લા મુંડી જડી વ્યાધિતઃ

સ્વંજવ્યંગદિગંવરા યતિ રરિઃ કાપાયિમુક્તાલકૌ ।

ચૌરામ્યક્તમલાવિલાશ્ચ પતિતઃ પાશ્યર્ગલી ગુર્વિણી

વંધ્યા કૃષ્ણવૃષાહિમેકસરઠા ગોધા વરાહઃ શશઃ ॥ ૧૮ ॥

જાદૌતૂ મહિષઃ સ્વરોષ્ટ્રમાહિષારુઢાશ્ચ રિક્તો ઘટ—

શ્લિષ્કાપ્રાણિ શિરોંગ કંપપદવીવંધાઃ કુવાગાહવૌ ।

પાતો યાનપલાયનંશ્વકલ્હઃ પંદં શ્વતં ગો ર્વલ્લ—

દ્વેષમેતિ પ્રતિવંધકાઃ કુશકુનાશ્લિષ્કાદિકા મૃત્યુદાઃ ॥ ૧૯ ॥

૧—મુંડી—વિપ્રાગો—એ સ્ત્રોકમાં પ્રયાણ વખતે એ વસ્તુમાંની કાંઈ પણ વસ્તુ જેવામાં આવે તો શુભ જાણવી, એમ કહ્યું છે.

अन्वय—सत् एतत् दक्षिणतः कुर्वन् इतरत् वामे प्रकुर्वन्
ब्रजेत् भस्मास्थीन्धनविद्रुपाश्मलवणोपानवृणायस्कराः पिण्याकौप-
धकृष्ण धान्यरुदनम् तक्रम् सधूमानलः कार्पासारुणपुष्पचर्म च गुडः
तैलायसी कर्दमः ॥ १७ ॥

मत्तः वान्तबुभुक्षितान्तकखलः मुंढी जटी व्याधितः खंज-
व्यंग दिगंवराः यतिः अरिः कापायिमुक्तालकौ चौराभ्यक्तमला-
विलाः पतितः पाशी अर्गली गुर्विणी बंध्या कृष्णवृषाहिभेकसरठाः
गोधा वराहः शशः ॥ १८ ॥

जाह्नितू षडिषः खरोष्ट्रपहिंपारुढाः च रिक्तः घटः छिक्काः
प्रीणिशिरोरंग कंपपदवी बंधाः कुवागाहवौ पातः यानपलायनम् श्व-
कलहः पंडम् गोः क्षुतम् ज्वलद्वेश्म इति कुशकुनाः प्रतिबंधकाः स्युः
छिक्कादिकाः (कुशकुनाः) मृत्युदाः स्युः ॥ १९ ॥

अन्वयार्थ—सत् एतत् पूर्वे कहेषा सर्वे शुभ शकुनेने, दक्षिणतः
जमल्ला हाथ तरङ्ग लघने, इतरत् अशुभ शकुने, वामे जप्ता हाथ, प्रकुर्वन्
लघने, ब्रजेत् जपुं, भस्म भरभ, अस्थि हाडकां, इन्धन हाडकां, विद्रु पिष्टा,
तुष ईतारं, अश्म पथर, लवण भीडुं, उपान जेडा, तृण घास, अयस्कराः
लुहार, पिण्याक भांडेला तक्ष, औषध औषध, कृष्णधान्य क्षाणुं अन्धान्,
रुदनम् रडपुं, तक्रम् जश्, सधूमानलः धुमाधवाणे देवता, कार्पास कपास,
अरुणपुष्प धास पुष्प, चर्म व्याभडुं, च अने, गुडः गोण, तैल तेक्ष, अयसी
लोडुं, कर्दमः कडव. ॥ १७ ॥

मत्तः गांडी, वान्त विसटी करनार, बुभुक्षित भुभ्यो, अन्तक हिसक,
खलः इर्जन, मुंढी मुंडन कशवेलो, जटी जटाधारी, व्याधितः रोगी, खंज
खंगेडो, व्यंग अंगरहित, (कंधं पक्षु अंगमां प्लेडवालो) दिगम्बराः नथ,
यतिः संन्यासी, अरिः शत्रु, कापायि जगवां. लुगडां पहेरनार, मुक्तालकौ
क्षुटा केशवालो, चौर चोर, अभ्यक्त तेक्ष योपडेलो, मलाविलाः भलिन, पतितः
भट्ट, पाशी पाश धारक्ष करनार, अर्गली जेडीवालो, गुर्विणी गर्भवती स्त्री,
बन्ध्या बांझणी, कृष्णवृष कणो पलह, अहि साप, भेक देडो, सरठाः झंयडो,
गोधा घो, वराहः सुवर, शशः ससलो. ॥ १८ ॥

જાહ ગાત્ર સંક્રોચ કરનાર પ્રાણી, ઓત બિલાડું, મહિષઃ પાડો, સ્વર ગધેડો, ઉષ્ઠ ઉટ, મહિષ પાડો, આરુઢાઃ તેમના ઉપર બેઠેલો, ચ અને રિક્તઃ ઘટઃ ખાલી ઘડો, છિક્કા છીંક, પ્રાણિશિરોગ કંપપદ્મીબંધાઃ મસ્તક કે અંગ કંપાવનાર પ્રાણી, માર્ગબંધ, કુવાકુ ખરાબ વાણી, આહવ યુદ્ધ, પાતઃ વસ્ત્રાદિતું પડવું, યાનપલાયનમ્ અસ્વાદિ વાહનનું નાશી જવું, શ્વકલહઃ કુતરાનો કલેશ, પંદમ્ નયુંસક, ગોઃ છુત્તમ્ ગાયત્રી છીંક, જ્વલદ્વેષમ્ બળતુ ધર, इति એ પ્રમાણે, કુશકુનાઃ અપશકુનો, પ્રતિવંન્ધકાઃ સ્યુઃ કાર્યનો પ્રતિબંધ કરે છે, છિક્કાદિકાઃ છીંક વિગેરે, (કુશકુનાઃ અપશકુનો), મૃત્યુદાઃ સ્યુઃ મરણ કરે છે. ॥ ૧૯ ॥

(અશુભ શકુન બાબત.)

૧૭-૧૮-૧૯-ભાવાર્થ—પ્રયાણ કરતી વખત પહેલા કહેલા સમસ્ત શુભ શકુનો પ્રયાણ કરનારની જમણી બાજુએ લેવા, અને દરેક અશુભ શકુનોને ડાબી બાજુએ રાખીને પ્રયાણ કરવું. ભસ્મ, હાડકાં, લાકડાં, અથવા છાંણાં, વિદ્યા, અનાજના ઉપર થી નીકલેલાં ફેાતરાં, કે કુશકા, પથ્થર, મીઠું, જોડા, ઘાસ, લુહાર, ખાંડેલા તલ, કે તલનો ખોર, ઓપડ, કાળું અનાજ, રૂદન, છાશ, ધુમાડા-સાલો દેવતા, લાલ પુષ્પ, આંમડું, ગોળ, તેલ, લોહું, કાદવ,

ગાંડો, ઉલટી કરનાર, ભુખ્યું માણસ, જીવહિંસા કરનાર, દુર્જન, માથે વાર વગરનો, (તદન ખોડો) જટાધારી, રોગી, લુલો, કોઈ પણ અંગમાં ખોડ ખામીવાળો, નાગો, સન્યાસી શત્રુ, ગેરૂથી રંગેલા લગવા લુગડાવાળો, છુટા કેશવાલો, ચોર, તેલ ચોખેલો, મલીન, પતિત થઈ ગયેલો, (ન્યાત બહાર વટલેલો મહાપાપી, વિગેરે) જેના હાથમાં જનાવર ચકડવાનો પાશ રહેલો છે એવો, કેદીને પહેરાવાતી બેડી જેના હાથમાં હોય એવો મનુષ્ય, ગર્ભવાળી સ્ત્રી, વાંઝણી સ્ત્રી, કાળા બલદ, સાપ, દેડકો, કાચડો, ઘો, ભૂંડ, અને સસલું.

અંગસંક્રોચ કરનાર થેલું, બિલાડી, પાડો, ગધેડું, ઉટ, કે પાડા ઉપર બેઠેલું માણસ ખાલી ઘડો, છીંક, મસ્તક કે અંગ કંપાવનાર,

અશ્વાદિ પ્રાણી, માર્ગબંધ, ^૧ ખરાબ શબ્દોનું સાંભળવું, યુદ્ધ, (ખિલાસા, કે પાસા વિગેરેની લડાઈ), કપડાં વિગેરેનું પડવું, પ્રયાણું માટે તૈયાર કરેલા ઘોડા વિગેરે વાહનનું નાશી જવું, કુતરાઓનું લડવું, નપુંસક, ગાયની છીંક, બળતું ઘર, ઇત્યાદિ અપશકુનો કાર્યસિદ્ધ થવામાં અડચણ કરે છે, અને છીંક વિગેરે અપશકુનો મરણ કરે છે.

મુ० પ્ર०—છિકાશબ્દં પ્રવક્ષ્યામિ પૂર્વસ્યામશુભં ફલમ્ ।

આમેયાં શોકદુંઃસ્વં સ્યાદરિષ્ટં દક્ષિણે તથા (૧૩)

નૈઋત્યાં ચ શુભં પ્રોક્તં પશ્ચિમે મિષ્ટમક્ષણમ્ ।

વાયવ્યે ધનલાભસ્તુ ઉત્તરે કલહસ્તથા (૧૪)

ઈશાન્યાં ચ શુભં જ્ઞેયમાત્મશિકા મહદ્વયમ્ ।

ઉર્ધ્વે ચૈવ શુભં જ્ઞેયં મધ્યે ચૈવ મહદ્વયમ્ (૧૫)

અર્થ—પ્રમાણ કરતાં, પૂર્વદિશામાં છીંક થાય તો અશુભ, અગ્નિકોણમાં શોક, દુઃખ, દક્ષિણમાં અરિષ્ટ, નૈઋત્યમાં શુભ, પશ્ચિમમાં મિષ્ટાન્ન મહે, વાયવ્યમાં ધનલાભ, ઉત્તરમાં કલેશ, ઇશાનમાં શુભ, ઉર્ધ્વભાગમાં શુભ, અને પોતાના પાસેજ નજીકમાં છીંક થઈ હોય તો મહાન ભય પ્રાપ્ત થાય છે, તેમાં પણ પોતાની છીંક થઈ હોય તો મહાન ભય થાય છે. આ પ્રમાણે છીંક સાંભળવાનું ફલ કહેલું છે. (૯૩-૯૪-૯૫)

બુધૈઃ શિકારવં શ્રુત્વા પાદચ્છાયાં ચ કારયેત્ ।

ત્રયોદશયુતાં કૃત્વા ચાષ્ટમિ ભાગમાહરેત્ (૧૬)

લાભસિદ્ધિર્હાનિશોક મયં શ્રીદુઃસ્વનિષ્ફલે ।

ક્રમેણૈવ ફલં જ્ઞેયં ગર્ગેણ ચ યથોદિતમ્ (૧૭)

અર્થ—જાણા માણસોએ છીંકનો શબ્દ સાંભળીને પોતાની જાયાને પગથી માપવી, જેટલાં પગલાં થાય, તેમાં ૧૩ યુક્ત કરવા, પછી આઠે ભાગ લેવો. જો એક શેષ રહે તો લાભ, ૨ સિદ્ધિ, ૩ હાનિ, ૪ શોક, ૫ ભય, ૬ લક્ષ્મી, ૭ દુઃખ, અને ૮ રહેવાથી નિષ્ફલ, એ પ્રમાણે ગર્ગાર્યાએ છીંકનું ફલ કહેલું છે. (૯૬-૯૭)

૧—શુકન લેધને જતાં, પોતાના જવાનાજ રસ્તામાં કરોળીઆની જાલ બંધાઈ હોય, મંકોડા, કે કોડી વિગેરેની હાર (લેન) બંધાઈ હોય, અથવા સાપ જેવા કોઈ પણ ઝેરી જનાવરનું માર્ગમાં આડું જવું નજરે દેખાય, તેને માર્ગબંધ કહે છે.

મૃંગાલ્યુટ્પઠચ્છુકાશ્ચનચિનઃ સ્ત્રીસંજ્ઞકા વામતઃ

કાલી કુક્કુટપુંપ્રથાશ્ચ સુરભિર્દક્ષેમનો મીષ્ટદાઃ ।

ભારદ્વાજશિર્વંદિચાપનકુલા હંસોજ એતે દશં

યાતા ઇષ્ટાફલાઃ સ્યુ રાસમરવો વામેપિ પૃષ્ઠેર્યદઃ ॥ ૨૦ ॥

અન્વય—મૃંગાલ્યુટ્પઠચ્છુકાઃ ચ નચિનઃ સ્ત્રીસંજ્ઞકાઃ વામતઃ
કાલીકુક્કુટપુંપ્રથાઃ ચ સુરભિઃ દક્ષે મનોમીષ્ટદાઃ ભારદ્વાજશિર્વંદિ
ચાપનકુલાઃ હંસઃ અજઃ એતે દશમ્ યાતાઃ ઇષ્ટાફલોઃ સ્યુઃ રાસમરવઃ
વામે પૃષ્ઠે અપિ અર્થદઃ ॥ ૨૦ ॥

અન્વયાર્થઃ—મૃંગ ભમરો, અલિ વીંછી, ઉટ્ટ, પઠચ્છુકાઃ બોલતો
રાજપોપટ, ચ અને, નચિનઃ નખવાળા કુતરા વિગેરે પશુઓ, સ્ત્રીસંજ્ઞકાઃ
ચકલી વિગેરે સ્ત્રીજાતનાં પ્રાણીઓ, વામતઃ ડાબી તરફ, કાલી ભેંસ, કુક્કુટ
કુકડો, પુંપ્રથાઃ કાગડા આદિ પુરૂષસંજ્ઞક પક્ષિઓ, ચ અને, સુરભિઃ ગાય,
દક્ષે જમણી તરફ, મનોમીષ્ટદાઃ મનવાંછિત ફલ આપે છે, ભારદ્વાજ ભાર-
દ્વાજ પક્ષિ, શિર્વંદિ મોર, ચાપ ચાપ, નકુલાઃ નોળીયું, હંસઃ હંસ, અજઃ
અકરો, એતે એ બધા. દશમ્ યાતાઃ નજરે પડેલા હોય તો, ઇષ્ટાફલાઃ સ્યુઃ
ઈષ્ટ ફલ આપે છે, રાસમરવઃ ગધેડાનો રાખ્દ, વામે ડાબી બાજુએ, પૃષ્ઠે અપિ
પાછલ પશુ, અર્થદઃ કાર્યસિદ્ધિ કરે છે. ॥ ૨૦ ॥

૨૦ ભાવાર્થ—ભમર, વીંછી, ઉટ, બોલતો રાજપોપટ, નખ-
વાળા કુતરા જેવાં પશુઓ, અને ચકલી જેવાં સ્ત્રીજાતિનાં પક્ષિઓ,
એ સર્વે માંના કોઈ પણ શુકન પ્રયાણસમયે ડાબી બાજુએ સારા
જાણવા, ભેંસ; કુકડો, તેમજ કાગડા જેવાં પુરૂષસંજ્ઞક પક્ષિઓ, ગાય,
એ સર્વે માંના કોઈ પણ શુકન, દક્ષિણબાજુએ સારા સમજવા. ભર-
દ્વાજ, મોર, ચાપ, નોળીયું, હંસ, અને અકર, એ એ સર્વે માંથી
પ્રયાણસમયે કોઈ પણ જોવામાં આવે તો શુભ ફલ આપે છે, અને
ગધેડું પાછલ અથવા ડાબી બાજુએ જુકતું હોય તો સારું જાણવું.

મુ०-ગ૦-શીર્ષોદરહનુગ્રાણ હૃત્કંઠસ્કંધપૃષ્ઠકમ્ ।

સ્વા દક્ષિણેન પાદેન કંઢ્યન ગમનાદિષુ (૧૮)

લામં ક્ષેમં જયં ધત્તે દક્ષિણાગે વિશેષતઃ ।

વામપાદેન સર્વસ્ય નાશં પ્રોક્તં ફલસ્ય ચ (૧૮)

અર્થ—પ્રયાણ કરતી વખતે કુતરં પોતાના જમણા પગવડે, જમણાં અંગમાં, મસ્તક, ઉદર, ગળાનો પાછલો ભાગ, નાક, રક્ષ, કંઠ, સ્કંધ, અને પાછલો ભાગ, ખંભેરે તો લામ, કંઢ્યાણુ, અને જય મળે છે, અને તેજ ભાગોને ડાબા પગથી ખંભેરે તો અશુભ ફલ મળે છે. (૮૮-૮૯)

(અકાલ વૃષ્ટિ આપત.)

મુ.-ચિં०-યદિ માસ્તુ ચતુર્ષુ પૌષમાસાદિષુવૃષ્ટિર્હિ ભવેદકાલવૃષ્ટિઃ ।

પશુમર્ત્યપદાંકિતા ન યાવદ્વસુધા સ્યાન્ન હિ તાવદેવ દોષઃ (૧૦૦)

અર્થ—જે પૌષમાસથી આરંભીને, ચાર માસ સુધીમાં વૃષ્ટિ થાય તો અકાલવૃષ્ટિ કહેવાય. જે અકાલવૃષ્ટિમાં મનુષ્ય અને પશુનાં પગલાંથી પૃથ્વી ચિન્હવાલી ન થાય, તો તેનો દોષ નથી, અને ચિન્હિત થયા પછી દોષ છે. (૧૦૦)

મુ०-પ્ર૦-માર્ગા ન્યાસાત્પ્રભૃતિમુનયો વ્યાસવાલ્મીકિગર્ગા

શ્વૈત્રં યાવત્ પ્રવર્ષણવિધૌ નેતિકાલં વદન્તિ ।

નાડીજંઘઃ સુરગુરુમુનિ ર્વક્તિ વૃષ્ટે રકાલૌ

માસા વે તૌ ન શુભફલપદૌ પૌષમાઘૌ ન શ્લેષાઃ (૧૦૧)

અર્થ—માર્ગશીર્ષમાસથી, શ્વૈત્રસુધી વરસાદ થાય તો વ્યાસ, વાલ્મીકિ, ગર્ગ આદિ મહર્ષિઓના મત પ્રમાણે અકાલવૃષ્ટિ જાણવી. અને નાડી જંઘ-રૂપિ, તથા બૃહસ્પતિના મત પ્રમાણે પૌષ ને માઘમાં વૃષ્ટિ થાય તો અકાલવૃષ્ટિ જાણવી. જેથી તે બે મહિના દોષકારક સમજવા, બીજા શુભ જાણવા. (૧૦૧)

(અકાલ વૃષ્ટિના દોષનો પરિહાર.)

સૂર્ય ચંદ્રમસો વિંધે કૃત્વા હેમમયે તદા ।

દત્ત્વા ન ત્વા નરો યાયાત્કાર્યે ત્યાવશ્યકે સતિ (૧૦૨)

અર્થ—અકાલવૃષ્ટિ ચઢી હોય, અને પ્રયાણ કરવાની અતિ આવશ્યકતા હોય, તો સૂર્ય, ચંદ્રના સોનાનાં પ્રતિબિંબ કરીને તેને નમસ્કાર કરી તેનું દાન કર્યા પછી પ્રયાણ કરવું. (૧૦૨)

નદ્યુત્તારભયપ્રવેશસમરદ્યૂતેષુ નષ્ટેક્ષણે

વ્યાધૌ સ્યુઃ શુભદા વિલોમશકુના નાહ્યા ઇઢાયા મરે ।

આદ્યે દુઃશકુને નિવૃત્ય ચ શુચિ ભૂત્વાઽષ્ટધાઽસ્વાયમ્

કૃત્વેયાદપરેઽષ્ટિ ચારમપરે દત્વા સુવર્ણં વ્રજેત્ ॥ ૨૧ ॥

અન્વય—નદ્યુત્તારભયપ્રવેશસમરદ્યૂતેષુ નષ્ટે ક્ષણે વ્યાધૌ વિ-
લોમશકુનાઃ શુભદાઃ સ્યુઃ ઇઢાયાઃ નાહ્યાઃ મરે આદ્યે દુઃશકુને
નિવૃત્યં ચ શુચિઃ ભૂત્વા અષ્ટધા અસ્વાયમમ્ કૃત્વા યાયાત્ અપરે
અષ્ટિવારમ્ અપરે સુવર્ણમ્ દત્વા વ્રજેત્ ॥ ૨૧ ॥

આન્વયાર્થ—નદ્યુત્તારભયપ્રવેશસમરદ્યૂતેષુ નદી ઉતરવું, ભય, પ્રવેશ,
લગાઈ, જુગારમાં, નષ્ટે ક્ષણે ગયેલી વસ્તુમાં દેખવામાં, વ્યાધૌ વ્યાધિમાં
વિલોમશકુનાઃ અશુભ શુકનો, શુભદાઃ સ્યુઃ સારં ક્ષણ આપે છે, ઇઢાયા,
નાહ્યાઃ ધણ નાડીના (ગાંધી નાસિકાના), મરે શાસમાં, આદ્યે પહેલા, દુઃશ-
કુને, અપશુકનમાં, નિવૃત્ય પાછા ફરીને, ચ અને, શુચિઃ ભૂત્વા પવિત્ર થ-
ઈને, અઠધા આઠ પ્રકારે, અસ્વાયમમ્ પ્રાણાયામ, કૃત્વા કરીને, યાયાત્
જવું, અપરે બીજી વખત અપશુકન થાય તો, અષ્ટિવારમ્ ૧૬ વખત, અપરે
ત્રીજી વખત થાય તો, સુવર્ણમ્ સોનું, દત્વા આપીને, વ્રજેત્ જવું. ॥ ૨૧ ॥

॥ કયે વખતે અશુભ શુકનો શુભ જાણવા. ॥

૨૧ ભાવાર્થ—નદીના ઉતરવામાં, રાજ્યના ભયમાં, ગામ
વિગેરેના પ્રવેશમાં, યુદ્ધમાં, જુગારમાં, ગયેલી વસ્તુના ખોળવામાં,
રોગીને દવા કરવા જવામાં, અશુભ શુકન થાય તો તે પલ્લુ શુભ
સમજવા.

(અશુભ શુકનનો પરિહાર.)

યાત્રાએ જનાર માણસને પહેલી વખત અપશુકન થાય તો
પાછા ફરી પવિત્ર યજ્ઞ આચમન કરી આઠ વખત પ્રાણાયામ કરી
પછી જવું. બીજી વખતે અપશુકન થાય તો તેજ પ્રમાણે પાછા
વળી ૧૬ પ્રાણાયામ કરીને જવું, અને ત્રીજી વખત પલ્લુ અપશુકન
થાય તો સોનાનું દાન કરીને જવું, પરંતુ અવશ્ય જવા જેવું હોય તો

જવું, જરૂર વિના કોઈ વખત અપશુકનમાં પ્રયાણ કરવું જ નહિ, એને પ્રાણાયામ કરવાનો અધિકાર નથી તેણે તેટલી વિલંબ કરીને પછી જવું શુભ છે.

(અપશુકનમાં દાન.)

આર્ટિપેણિઃ—યદાઽપશુકનં પश्ये द्विपरीत मुपस्थितम् ।

સઘટં કાંચનં દત્વા નિર્વિશંકઃ સુખં વ્રજેત્ (૧૦૩)

અર્થ—પ્રયાણ કરતી વેળાએ જો અપશુકન થયા હોય, તો ધી, અને સોનાનું દાન કરીને નિઃશંકપણાથી પ્રયાણ કરવું. (૧૦૩)

(યાત્રા કરીને આવતાં પોતાના નગરમાં પ્રવેશ કરવાનું મુઠ)

ઘ્યોઽ—વિં—

નિજંપુરં યાનનિવર્તિતો નરો જીવાદિપંચગુપ્ત સંવિશેદસૌ ।

સવાસવક્ષિમમૃદુધ્રુવેષ્વથ સ્થિરોદયે શુદ્ધલયાંત્યકંટકે (૧૦૪)

અર્થ—રવિ, સોમ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, એ વારો, ધનિષ્ઠા, ક્ષિપ્ર, મૃદુ, ને દ્રુવસંસ્તક નક્ષત્રો, સ્થિરલગ્ન, અને કેંદ્ર, ને ત્રિક સ્થાનમાં અનુકુલ ગ્રહો હોય ત્યારે યાત્રાથી પાછા વસીને પોતાના નગરમાં પ્રવેશ કરવો શુભ છે. (૧૦૪)

મુઽ—ક૦—વ્રતં ચ ચૂઢાકરપીઢનં નો રજસ્વલા ઘાપ્સ્યથ સૂતિકા વા ।

અંવાવિશુદ્ધૌ વિદધીતચેન્નો લગ્નાંતરં શાંતિકતોઽપિ કૂર્યાત્ (૧૦૫)

અર્થ—માતા રજસ્વલા, અથવા સુવાવડી હોય તો ચૌલ, જનોઈ, અને વિવાહ, કરવો નહિ, શુદ્ધિ થયા પછી અથવા શાંતિ કર્યા પછી તે કાર્યો કરવાં (૧૦૫)

ચેજ્જન્મમાસો વિપરીતપક્ષે વારો ભવેચ્છેદિનરાત્રી ભેદે ।

ચેજ્જન્મમં સ્યા ચ તદર્ધભેદે સન્મંગલં પ્રાપ્ય જના વદન્તિ (૧૦૬)

૧—એક પ્રાણાયામનો વખત જો મિનીટ બાજુવો, એટલે આઠ પ્રાણાયામને માટે ૧૬ મિનીટ, અને સોળ પ્રાણાયામને માટે ૩૨ મિનીટ જેટલો વખત રોકીને જવું શુભ છે.

અર્થ—જન્મનો માસ શુભ કામોમાં નિષિદ્ધ કહેલો છે. પરંતુ તે મહિ-
નાના જે પક્ષમાં જન્મ હોય, તે શિવાયના તેજ મહિનાનો શ્રીજી પક્ષ લેવાને
હરકત નથી, તેમજ જન્મનો વાર નિષિદ્ધ છે. પરંતુ દિવસે જન્મ હોય તો તે
વારની રાત્રિ, અને રાત્રિએ જન્મ હોય તો દિવસ લેઈ શકાય છે. તેવીજ રીતે
જન્મનક્ષત્રના આગલા અર્ધા ભાગમાં જન્મ હોય તો પાછલો અર્ધભાગ, અને
પાછલા અર્ધા ભાગમાં જન્મ હોય તો આગલો અર્ધા ભાગ લેઈ શકાય છે એ
પ્રમાણે વિદ્વાનો કહે છે. (૧૦૬)

સચ્છ્રીભૂષિતગુર્જરાન્તરગતે સ્વેદાલ્યભાગેલસન્-
નાનાસત્કુલદીપિતે કપટવજ્રાલ્યે પુરે વાસિના ।
શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતાં માર્તઙ્ઢવોધોજ્વલાં
સટ્ટીકા મગમન્મુદા પ્રકરણં યાત્રોદિતં ચાષ્ટમમ્ ॥

અર્થ—સત્પુરો, અને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા ગુજરાત દેશના અંત-
ર્ગત ખેડાજિલ્લામાં આવેલા નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા
કપડવંજ નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષરશ્રી “ સોમેશ્વર ” જીએ રચેલી
“ મુદૂર્તમાર્તણ્ડ ”નો બોધ થવામાં ઉપયોગી આ ટીકામાં “ યાત્રા ”
નામનું આઠમું પ્રકરણ સમાપ્ત થયું.

॥ इति यात्रामकरंणम् ॥

॥ अथ मिश्रप्रकरणम् ॥ ९ ॥

जन्मांगक्षदशेश सद्ग्रहकुजैः साकै वलिष्ठै मृदु-
क्षिमेद्रधुवभैः स्थिरर्द्धिनृतनौ व्यारान्हि भूपस्थितिः ।
स्वस्वक्षैः समृदुध्रुवर्क्षचरभक्षिमैः सुरस्थापनं
प्रोचुर्माघयुगे च राघयुगले व्यारान्हि पूर्वाह्नके ॥ १ ॥

अन्वय—जन्मांगक्षदशेश सद्ग्रहकुजैः साकैः वलिष्ठैः मृदुक्षि-
मेन्द्रधुवभैः स्थिरर्द्धिनृतनौ व्यारान्हि भूपस्थितिः समृदुध्रुवर्क्ष चरभ-
क्षिमैः स्वस्वक्षैः माघयुगे च राघयुगले व्यारान्हि पूर्वाह्नके सुरस्था-
पनम् प्रोचुः ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—जन्मांगक्षदशेशसद्ग्रहकुजैः जन्मभलग्रहे राशि, अने
दशानोस्वाभी, शुभग्रहो, मंगल, साकैः सूर्य साथे वलिष्ठैः अलिष्ट होय. मृदु-
मृदु, क्षिप्र, क्षिप्र, इन्द्र, लपेष्ट, ध्रुवभैः ध्रुवनक्षत्रोपडे, स्थिरर्द्धिनृतनौ स्थिर-
उपस्थ अने पुरुषराशिना लग्नभां व्यारान्हि मंगलशिवायनावारभां, भूप-
स्थितिः राक्ष्यालिपेके थाय, समृदु मृदुसहीत ध्रुवर्क्ष ध्रुव चरभ, यर, क्षिमैः
अने क्षिप्रनक्षत्रो. स्वस्वक्षैः पोतपोताना नक्षत्रोपडे माघयुगे माघ अने
श्रावणभां च अने राघयुगले वैशाख अने लपेष्टभां व्यारान्हि मंगल-
शिवायना वारभां पूर्वाह्नके अपोर पडेक्षां सुरस्थापनम् देवनी प्रतिष्ठा प्रोचुः
कही छे. ॥ १ ॥

॥ राक्ष्यालिपेकनुं भु० ॥

लावार्थ—जन्मभलग्र, जन्मराशि, अने राक्ष्यालिपेक
वभते आलती पोतानी दशा ओ त्रहोना स्वाभीओ तथा
शुभग्रहो तेमज रविने मंगल, ओ स्थानादिक थी
पलवान होय ओवो वभत होय त्यारे, मंगलशिवायना

કોઈ પણ વારમાં, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ-ક્ષ, હસ્ત, ચિત્રા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, ઉ-ષા, અભિજીત, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં, તેમજ જન્મરાશિને જન્મભગ્નથી ઉપચયસ્થાનમાં રહેલી સ્થિરરાશિનું પુરૂષલગ્ન હોય ત્યારે, રાજ્યઓને ગાદીએ બેસાડવાનું મુહૂર્ત શુભ બાણું.

(દેવપ્રતિષ્ઠાનું મુઠ.)

માઘ, ફાગણ, વૈશાખ, ને જ્યેષ્ઠ એ માસો, મંગલશિવાયનો કોઈ પણ વાર અશ્વિની રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-ક્ષ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી; અનુરાધા, ઉ-ષા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રો તથા જે જે દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી હોય તે તે દેવના નક્ષત્રમાં, બપોર પહેલાં પ્રતિષ્ઠા કરવી.

(રાજ્યાભિષેકમાં વિશેષતા.)

મુઠ-૧૧૦—

રાજાભિષેકઃ શુભ ઉત્તરાયણે ગુર્વિદુશુર્કૈરુદિતૈર્વેલાન્વિતૈઃ ।

મૌમાર્કલગ્નેશદશેજનમ્પૈર્નો ચૈત્રરિક્તારનિશામલિન્મુલ્ચે (૧)

શાક્ર શ્રવઃ ક્ષિપ્રમૃદુદ્રવોદ્ધુભિઃ શીર્ષોદયે વોષચયે શુભે તર્નો ।

પાપૈ સ્ત્રિપટ્ટાયગતૈઃ શુભગ્રહૈઃ કેન્દ્રત્રિકોણાય ધનત્રિસંસ્થિતૈઃ (૨)

અર્થ—ચૈત્રમાસ, અધિકમાસ, ૪-૯-૧૪ તિથિઓ, મંગલવાર, અને રાત્રિનો ત્યાગ કરીને, ઉત્તરાયણના સૂર્યમાં, ચંદ્ર, ગુરુ, શુક્ર, ઉદયનાને બલ પામ્યા હોય, સૂર્ય, મંગલ, જન્મભગ્નેશ, ચાલુ દશેશ, અને જન્મરાશિનો સ્વામી બલવાન હોય, અને જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ, ક્ષિપ્ર, મૃક, મુવ, સંજાના નક્ષત્રોમાં, મિથુન, સિંહ, કન્યા, તુલા, વૃશ્ચિક, અને કુંભલગ્નોમાં, જન્મભગ્ન અને જન્મ-રાશિથી, ૩-૬-૧૦-૧૧ પૈકી કોઈ પણ લગ્નમાં, લગ્નમાં શુભચંદ્ર હોય, અથવા કેન્દ્ર, ત્રિકોણ, અને ૨-૩-૧૧ મે હોય, ને પાપચંદ્ર ૩-૬-૧૧ પૈકી કોઈ પણ સ્થાનમાં રહ્યા હોય તો રાજ્યાભિષેક કરવો શુભ છે.

અથ શસ્ત્રધારણમ્—શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું.

મુઠ-૧૧૦—પુનર્વસુ દ્વયે હસ્તે ચિત્રાયાં રોહિણીદ્વયે ।

વિશાખાદિ ત્રયે કુર્યાત્ત્ર્યુત્તરે રેવતીદ્વયે (૩)

રિક્તાં વિનાતિથૌમૂર્ય શુક્રજીવદિને તથા ।

સન્નાહ દ્વરિકા સ્વદ્ધ કુંતશસ્ત્રાદિ ધારણમ્ (૪)

અર્થ—પુનર્વસુથી બે, હસ્ત ચિત્રા, રોહિણીથી બે, વિશાખાથી ત્રણ, ત્રણ ઉત્તરા, ને રેવતીથી બે, એ નક્ષત્રોને રિક્તા શીવાયની તીથીઓમાં રવિ, શુક્ર, ને ગુરુ, વારે અખ્તર, છરી, તલવાર, ખાસો, વિગેરે શસ્ત્રો ધારણ કરવાં શુભ છે.

અથ ધનુર્વિદ્યારંભઃ—ધનુર્વિદ્યાનો આરંભ.

અનુરાધામઘાપુણ્યમૃગશીર્ષેષ્ટમી તિથૌ ।

ધનુર્વિદ્યાદિકં કાર્યં દ્વાદશ્યાં શુભવાસરે (૫)

અર્થ—અનુરાધા, મઘા, પુષ્ય, ને મૃગશીર, આઠમ, બારશ એ તીથીઓને શુભવાસમાં ધનુર્વિદ્યાદિકનો આરંભ કરવો.

અથ કુંત સર્વશસ્ત્રાદિ શસ્ત્રાભ્યાસઃ કુંતાસ્ત્ર, સર્વાસ્ત્ર, વિગેરે
શસ્ત્રોનો અભ્યાસ.

હસ્તત્રયોત્તરેશ્વિન્યાં પુનર્મેશ્રવપુણ્યયોઃ

શુમાહે વિબુધે સ્વદ્ધ કુંતાદીશ્ચ સમમ્યસેત્ (૬)

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, ત્રણ ઉત્તરા, અશ્વીની, પુનર્વસુ, શ્રવણ, પુષ્ય, એ નક્ષત્રોને સારી તીથીઓમાં બુધ વગરના વારમાં અડગભાલો ઇત્યાદીક હરકોઇ શસ્ત્રાદીકનો અભ્યાસ કરવો ઠીક છે.

અથ શત્રૂસંધિઃ—શત્રૂ સાથે સંપ કરવાનું.

અનુરાધા મઘા પુષ્યે તિથ્યર્દ્ધે તૈતિલાભિધે ।

લગ્ને સદાપિગેષ્ટમ્યાં દ્વાદશ્યાં સંધિરિષ્યતે (૭)

અર્થ—અનુરાધા, મઘા, પુષ્ય, એ નક્ષત્રો, ને તીથીના પહેલા અર્ધ ભાગમાં, તૈતલક્ષ્મીમાં શુભગ્રહની દષ્ટિવાળું લગ્ન હોય આઠમને બારશ એ તીથીઓ હોય, ત્યારે શત્રૂ સાથે મિત્રતા બાંધવી શુભ છે.

(મુગ્ધ ધારણ કરવાનું.)

उयो०-वि०-गुरुभश्रुतिघोरवास वैशै रधिदोर्द्ध पयोर्यधिण्यपौष्णैः।
रविसत्सुविवित्सुपापमुक्ते मुकुटं मस्तकभोदये विदध्यात् ॥

અર્થ—પુષ્ય, શ્રવણ, ધ્રુવસંકેત નક્ષત્રો; ધનીષ્ઠા, આર્દ્રા, હસ્તા, જ્યેષ્ઠા, શતભીષા, રેવતી, એ નક્ષત્રો, યુધ રહીત ને રવિસહિત શુભગ્રહોના ૧૨માં પાપગ્રહરહીત શીર્ષોદય લગ્નમાં પ્રથમ મુકુટ ^૧ (દેવ, રાજા વિગેરે) ૧૨જી કરવાનું શુભ છે.

રાક્ષાં છત્ર ચામરસિંહાસનાદિ કૃત્યન્—છત્ર આમર સિંહાસન

આમર પાશખી વિગેરેનું મુહુર્ત.

ચામરછત્ર દોલાદીન્ દ્વીપી સિંહાસનાદિકમ્ ।

પટ્ટાભિષેક મેસર્વે વિદધ્યા ચ્છોભનેદિને (૮)

અર્થ—શુભ દિવસોમાં પટ્ટાભિષેકના નક્ષત્રોમાં આમર, છત્ર, સિંહાસન, પાશખી, દ્વાપીની અંબાડી વિગેરેનો આરંભ કરવો.

મૃગયા (શીકાર) રમવાનું.

આશ્લેષામરણી જ્યેષ્ઠા પૂર્વાર્દ્રા સ્વાતિ મૂલ મે ।

વિશાખાયાં ચપા પેન્દિ યાયાદા સ્વેટકે નૃપઃ ॥

અર્થ—આશ્લેષા, ભરણી, જ્યેષ્ઠા પુર્વા, આર્દ્રા, સ્વાતી, મૂલ વિશાખા એ નક્ષત્રોને પાપગ્રહોના વારોમાં મૃગયા રમવાની (શીકારની) શરૂઆત કરવી.

શત્રુ ચોર વંધનં તાઢનં ચ—શત્રુ ને ચોરને બાંધવાનું ને મારવાનું.

જ્યેષ્ઠાર્દ્રા મરણીપૂર્વા મૂલાશ્લેષામઘાદ્વયે ।

કૂર સ્વેટ યુતે લગ્ને કૂરમંદાર વાસરે ॥

શત્રુનાં વંધનં કુર્યાત્કુશાભિ સ્તાઢનં તયા (૧૦)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા, આર્દ્રા, ભરણી, પુર્વા, મૂળ, આશ્લેષા, મઘા, થી એ, એ નક્ષત્રોમાં પાપગ્રહ સમ્રમમાં હાંધ ત્યારે રવિ, મંગળ, ને સનીવારે પકડેલા શત્રુને બાંધીખાતે નાખી કડી કરવી, અથવા તેને સાટકાથી ફટકાને માર મારવો.

ધાર્યં વસ્વાદિતીનપંચગુરુભાગ્યંત્ય ધ્રુવૈઃ જ્ઞત્રયે
 જ્ઞોને ક્ષાલ્યમિહાસ્તુભક્ષિતમસન્મધ્યત્રિભાગેઽવરમ્ ।
 સ્તોરક્તાંવરભૂપણેત્ર વિભૃયાદ્વ્યાદિત્યપુણ્યધ્રુવે
 શ્વેતેઽઽજોઽરુણરુક્મયોઃ કુજરવી કૃષ્ણે શનિઃ શસ્યતે ॥ ૨ ॥

અન્યય—વસ્વાદિતીનપંચગુરુભાગ્યંત્યધ્રુવૈઃ જ્ઞત્રયે અમ્વરમ્-
 ધાર્યમ્ જ્ઞોને ક્ષાલ્યમ્ इह मध्यत्रिभागे आस्तुभक्षितम् असत् स्त्री
 व्यादित्यपुण्यध्रुवे रक्ताम्बरभूपणे विभ्रयात् श्वेते अवजः अरुणरु-
 क्मयोः कुजरवी कृष्णे शनिः शस्यते ॥ ૨ ॥

અન્યયાર્થ—વસુ ધનિષ્ઠા, અદિતિ પુનર્વસુ, જ્ઞનપંચ હસ્તથી પાંચ,
 ગુરુમ પુષ્ય, અશ્વિ અશ્વિની, અંત્ય રેવતી, ધ્રુવૈઃ અને ધ્રુવનક્ષત્રો, જ્ઞત્રયે
 બુધ, શુક્ર, શુક્રમાં, અમ્વરમ્ વસ્ત્ર, ધાર્યમ્ ધારણ કરવું, જ્ઞોને બુધશિવાયના
 વારોમાં, ક્ષાલ્યમ્ ધોવું, इह वस्त्रમાં, મધ્યત્રિભાગે વચલા ત્રીજા ભાગમાં,
 આસ્તુભક્ષિતમ્ ઉંદરે કાપેલું હોય તો, અસત્ ખરાબ છે, સ્ત્રી સ્ત્રી, વ્યાદિ-
 ત્યપુણ્યધ્રુવે હસ્ત, પુષ્ય, અને ધ્રુવરહિત નક્ષત્રોમાં, રક્તાંવરભૂપણે લાલ વસ્ત્ર
 અને ધરેણાં, વિભ્રયાત્ ધારણ કરે, શ્વેતે ધોળા વસ્તુમાં, અવજઃ ચંદ્રમા
 અરુણરુક્મયોઃ લાલ, પીળા વસ્તુમાં, કુજરવી મંગલ, ને સૂર્ય, કૃષ્ણે કાળા
 વસ્તુમાં, શનિઃ શનિ, શસ્યતે સારા છે. ॥ ૨ ॥

(નવાં વસ્ત્ર પહેરવાનું મુઠ)

૨ ભાવાર્થ—^૧બુધ, શુક્ર, શુક્ર, એ વાર, અશ્વિની, રોહિણી,
 પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-કા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા,
 ઉ-બા, ધનિષ્ઠા, ઉ-લા, રેવતી, નક્ષત્રોમાં નવું વસ્ત્ર પહેરવું શુભ છે.

(ધોવાનું મુઠ)

બુધ વિના પહેરવાના વારોમાં, અને પહેરવાના નક્ષત્રોમાં નવું
 વસ્ત્ર ધોવું શુભ નહીં.

૧—મુઠ—ચિં—માં ૪-૯-૧૪ એ તિથીઓ નવીન વસ્ત્ર પહેરવામાં
 ત્યાગ કરી ખીજી શુભ ગણેલી છે.

નવા વસ્ત્રના કોઇ પણ ભાગને ઉંદર કરડે તેનું ફલ)

લુધઝાની લંબાઈના ત્રણ ભાગ કરવા, આબુખાબુના બે ભાગ છોડી મધ્યના ભાગથી ઉંદર વિગેરે પ્રાણીઓએ કાપ્યું હોય, બળી ગયું હોય, કાઢવ કે સાહી જેવા કાઢ લાગ્યા હોય, ગાય વિગેરે પશુઓએ ચાવી ખાધું હોય, તો તે લુધડું અશુભ જાણવું,

(સ્ત્રીઓને લાલ વિગેરે વસ્ત્રો અને આભુષણો પહેરવાનું મુઠ)

નવું લુધડું પહેરવાના વારોમાં, અને રોહિણી, પુષ્ય, ઉ-શ, હસ્ત, ઉ-યા, ઉ-લા, શિવાયનાં નવું વસ્ત્ર પહેરવાના નક્ષત્રોમાં, રક્તાદિકવસ્ત્ર અને સોનારૂપાના દાગીના પહેરવા શુભ છે, સ્ત્રીઓને ધોતું વસ્ત્ર, મોતી રૂપું વિગેરે, સફેદ વસ્તુ પહેરવી હોય તો સોમવાર, લાલ ને પીળી પહેરવા માટે રવિ ને મંગલવાર, અને કાળી પહેરવા માટે શનિવાર શ્રેષ્ઠ છે, તેમજ બુધ, શુક્ર, એ વારોમાં કોઇ પણ વસ્તુ પહેરવી સારી છે.

અશુભ દિવસમાં પણ વસ્ત્રધારણ મુઠ)

મુઠ-ચિં-વિપ્રાજ્ઞયા તયોદ્વાહે રાજા મીત્યાર્પિતં ચ યત્ ।

નિગ્રેડપિ ધિળ્યે વારાદૌ વસ્ત્રં ધાર્યં જગુર્બુધાઃ (૧૧)

અર્થ—ધાત્રીણી આજ્ઞાથી, વિવાહમાં, તેમજ રાત્રીએ બદીસ કરેલું વસ્ત્ર અશુભ વાર અને નક્ષત્રાદિમાં પણ પહેરવું, એમ પાંડિતોએ કહ્યું છે. (૧૨)

(નવા દાગીના કરાવવાનું મુઠ)

સ્પાદ્મવાચટનં ત્રિપુન્કરચરક્ષિપ્રધ્રુવે રત્નયુક્ત

તત્તીક્ષ્ણોગ્રાવિહિનમે રવિકુઞ્ચે મેપાલિસિંહે તર્જા ।

તન્મુક્તાસઢિતં ચરધ્રુવમૃદુક્ષિમે શુભે સત્તત્તી

તીક્ષ્ણોગ્રાધિમૃગ દ્વિંદ્રવદ્દને શસ્ત્રં શુભં ઘટિતમ્ (૧૩)

અર્થ—પહેલાં કહેલા ત્રિપુન્કરયોગમાં, ચર, ધ્રુવ, અને ક્ષિપ્રસંજાના નક્ષત્રોમાં, સોના વિગેરેના દાગીના કરવા શુભ છે.

મેષ, સિંહ, અને વૃશ્ચિક સમ્રમાં, રત્નિ મંગલચારે, તીક્ષ્ણ, અને ઉગ્ર સંજાના નક્ષત્રો છોડી બાકીના નક્ષત્રોમાં, હીરામાણિકના દાગીના ધરાવવા શુભ છે, ચર મૃદુ અને ક્ષિપ્રસંજાના નક્ષત્રોમાં, સારા ચઢો સમ્રમાં, હોય ત્યારે મોતી પરવાજાના દાગીના કરાવવા શુભ છે. અષિની, કૃતિકા, મૃગશીર્ષ, વિશાખા, અને તીક્ષ્ણ ઉગ્રસંજાના નક્ષત્રોમાં રત્નીધારનું ધરાવવું શુભ છે.

(ટંકસાલ સ્થાપવાનું મુઠ)

મુદ્રાણાં પાતનં સદ્ધ્રુવમૃદુચરમીક્ષમથૈ વીંદુસૌરે

ઘસ્ટે પૂર્ણાજયાલ્યે ન ચ ગુરુભૃગુજાસ્તે વિલગ્ને શુભૈઃ સ્વાત્ ।

વસ્ત્રાણાં ક્ષાલનં સદ્સુહૃદિનકૃત્પંચકાદિત્યપુણ્યે

નો રિક્તાપર્વપૃષ્ઠી પિતૃદિનરાવેજગ્રેષુ કાર્યં કદાપિ (૧૪)

અર્થ—૩-૫-૮-૧૦-૧૩-૧૫ તિથિયો, સોમ અને શનિ છોડી બીજા વારોમાં, ધ્રુવ, મૃદુ, ચર, અને ક્ષિપ્ર, સંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં, લગ્નમાં શુભગ્રહ હોય તો ગુરુ, શુક્રના અસ્તને છોડીને, મોહોર, રૂપીયા વિગેરે પાડવા માટે ટંકસાલ સ્થાપન કરવી શુભ છે.

(વસ્ત્ર ધોવાનું મુઠ)

૪-૬-૮-૯-૧૪-૧૫-૩૦ તિથિઓમાં, બુધ અને શનિ શિવાયના વારોમાં, અશ્વિની પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, ધનિષ્ઠા નક્ષત્રોમાં, શ્રાદ્ધના દિવસનો ત્યાગ કરી કપડાં ધોવાનું સાફ છે.

(હથિયાર ધારણ કરવાનું મુઠ)

સંધાર્યાઃ કુંતવર્મેષ્વસનશરકૃપાણાસિ સુઙ્ગો વિરિક્તે

શુક્રેજ્યાર્કેઽન્હિ મૈત્ર ધ્રુવલઘુસહિતાદિત્યશાકાદિદૈવે ।

સ્યુ લેગ્નેઽપિ સ્થિરાલ્યે શશિનિ ચ શુભદષ્ટે શુભૈઃ કેદ્રગઃ સ્યા-

દ્ભોગઃ શય્યાસનાદે ધ્રુવમૃદુલઘુહૃતકાદિત્ય ઇષ્ટઃ (૧૫)

અર્થ—રિક્તાતિથિનો ત્યાગ કરીને રવિ, ગુરુ, શુક્રવારે, પુનર્વસુ, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, મિત્ર, ધ્રુવ, અને લઘુસંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં હથિયાર ધારણ કરવાનું શુભ છે.

(નવીન બીજાના ઉપર બેસવાનું મુઠ)

સ્થિરલગ્નમાં, ચંદ્ર ઉપર શુભગ્રહોની દૃષ્ટિ હોય, કેંદ્રમાં શુભગ્રહો હોય અને ભરણી, પુનર્વસુ, શ્રવણ, ધ્રુવ, મૃદુ, અને લઘુસંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં, નવીન બીજાનું, અથવા આસનનો ઉપયોગ કરવો સારો છે.

નવીન વસ્ત્રો વીગેરે.

વસ્ત્રવિશેષે વિશેષઃ—વસ્ત્રને માટે વિશેષ બાબતવાનું.

મુઠ—૧૦—શુવલં વસ્ત્રોક્ત મેધાર્યં સ્વાં શુક્રે ગુરૌ વુષે ।

વિશુક્રે કર્ણુરં પીતં સર્મામે રક્તમંથરમ્ (૧૬)

અર્થ—રવિ, શુક્ર, ગુરુ, બુધ, એ વારોમાં વસ્ત્ર પહેરવાના મુદુર્તમાં સફેત વસ્ત્ર પહેરવું, અને શુક્ર શિવાયના વારોમાં કાળા ઘેરા રંગનું, ને પીળું વસ્ત્ર, ને મંગલવારે લાલ વસ્ત્ર પહેરવું શુભ છે.

કૃષ્ણ નીલમ્—કાળું તથા લીલું વસ્ત્ર.

પુનર્વસુ ધનિષ્ઠારુચે ઽશ્વિમેદસ્તાચતુષ્ટયે ।

પૂર્વોત્તરે શની સૂર્યે નીલકૃષ્ણાંવરં શુભમ્ (૧૭)

અર્થ—પુનર્વસુ, ધનીષ્ઠા, અશ્વિની, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, ત્રણપૂર્વા, ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રોને શની અને સૂર્યવારે લીલું, ને કાળું વસ્ત્ર પહેરવું શુભ છે.

પટ્ટકૂલમ્—પટ્ટકુળવસ્ત્ર.

જીવેકેં ચ બુધે શુક્ર વસ્રોક્તર્ષેશ્રવાન્વિતે ।

સ્થિરંગે સદ્ગૃહ્યુક્તે પટ્ટકૂલસ્પધારણમ્ (૧૮)

અર્થ—શ્રવણયુક્ત વસ્ત્ર પહેરવાનાં નક્ષત્રોમાં ગુરુ, સૂર્ય, બુધ, શુક્ર, એ વારોને સ્થિર સન્નમાં શુભમત્ત હોય ત્યારે પટ્ટકુળ ધારણ કરવું શુભ છે.

અથ કૌંશીયમ્—રેશમી વસ્ત્ર.

અશ્વિની રેવતી હસ્તે રોહિણ્યાં શ્રવણત્રયે ।

પૂર્વોત્તરે પુનર્વસૌ સ્વાત્યાં પુષ્યે મઘાભિષે ॥

રવૌ ચંદ્રે ગુરૌ ધાર્ય કૌંશે યંવસનંજનૈઃ (૧૯)

અર્થ—અશ્વિની, રેવતી, હસ્તા, રોહિણી, શ્રવણપી ત્રણપૂર્વા, ઉત્તરા, પુનર્વસુ, સ્વાતી, પુષ્ય, મઘા, એ નક્ષત્રો રવિ, શોભને ગુરુવારે રેશમી વસ્ત્ર પહેરવું શુભ છે.

અથ રોમજં યત્રમ્—ઊનનું વસ્ત્ર.

નીલચરસોદિતે ધિષ્ણ્યે રેવતીપૂષ્પયોરવિ ।

શુક્રે શનૈધરેકેં ચ ધારયે દ્રોમનાંશરમ્ (૨૦)

અર્થ—નીલવસ્ત્ર ધારણ કરવાનાં નક્ષત્રો, તથા રેવતી, પુષ્ય, એ નક્ષત્રોને શુક્ર, શની, સૂર્ય, એ વારોમાં ઊન, વાળ વિગેરેનાં વસ્ત્ર પહેરવાં શુભ છે.

અથ સૂતલ કંચુક ધારણમ્—સુતરાંડી કંચુકી ધારણ કરવાનું.

પૂણ્યોત્તરાનુરાધાન્ત્યે ધનિષ્ઠાશ્ચિરત્રયે ।

રોહિણ્યાં ગુરુ શુક્રાબ્જે દેહદુર્ગ ધૃતિઃ શુભા (૨૧)

અર્થ—પુષ્ય, ઉત્તરા, અનુરાધા, રેવતી, ધનિષ્ઠા, અશ્વિનીને, (હસ્તથી ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો, ને રોહિણી, એ નક્ષત્રો, ગુરુ, શુક્ર, ને સોમવારે સુતરની કંચુકી (ચોલી, પોશકું, કાપડું વિગેરે) ધારણ કરવાં શુભ છે.

અથ સુવર્ણરજત મિશ્રં તંતુ સંભવવસ્ત્રપારિધાનમ્—સોના રૂપાના

(જરીથી ભરેલાં વસ્ત્રો) તારવાળાં વસ્ત્ર.

સુવર્ણતંતુ સંમિશ્રં વાસોધાર્યં રવૌકુજે ।

રાજ તંતદ્વિ શુક્રેબ્જે વસ્ત્રધારણ મેશુભમ્ (૨૨)

અર્થ—રવિને મંગળવારે સોનાના તારથી ભરેલાં (સાડી જેવાં) વસ્ત્રો પહેરવાં, શુક્રને સોમવારે શીવાયના બીજા વારોમાં રૂપાના તારથી ભરેલાં વસ્ત્રો ધારણ કરવાં શુભ છે.

અથ સૌભાગ્યવત્યાનિષેધઃ—સૌભાગ્યવતી સ્ત્રિયોને વસ્ત્રા-
લંકારનો નિષેધ.

રોહિણ્યાંચ્યુત્તરે પુણ્યે પુનર્વસ્વૌ કદાચન ।

નદધ્યાત્સુભગા ભૂપા વસ્ત્રાણ્યન્યે કુજોપિ ન (૨૩)

અર્થ—રોહિણી, ત્રણ ઉત્તરા, પુષ્ય, પુનર્વસુ એ નક્ષત્રોને મંગળવારે હોય, તો સ્ત્રીયોએ કદી પણ વસ્ત્રલંકાર, પહેરવાં નહીં.

જ્યો-ર્વિ

વસ્ત્ર વણવાનું.

ચરે મૃદુક્ષિપ્તક મોગ્રધન્વમે કુર્વિદ્કૃત્યં વિદર્શીતધીમતા ।

રવીજ્ય યુગ્મધુનિ સાધુ મોદયે તથૈવ મે સૂચિકર્મસદિને ૨૪

અર્થ—રવિ, સોમ, ગુરુ, ને શુક્ર, એ વારો, રોહિણી, ત્યેષ્ઠા, ચર, મૃદુ ને ક્ષિપ્રસંજક નક્ષત્રો, ને યુગ્મધુની રાશીનું લગ્ન હોય, ત્યારે વણકારોએ કપડાં વણવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

મુ-ગ-રજકાદિનાં નવીનં વસ્ત્ર ક્ષાલનમ્—ધોખી વિગેરેએ નવું
વસ્ત્ર ધોવાનું.

પુનર્વસુદ્રયેષ્વિન્યાં ધનિષ્ઠાહસ્તપંચકે ।

દિત્વાકૌર્કં બુધાન્રિક્તાંપટ્ટાં શ્રાદ્ધદિનં તથા ॥

વ્રતં પર્વચવસ્ત્રાણિ ક્ષાલયે દ્રજકાદિનાં (૨૫)

અર્થ—પુનર્વસુથી એ, અશ્વિની. ધનીષ્ઠા, હસ્તથી પાંચ, એ નક્ષ
ત્રોમાં શની, રવી, ને બુધ, શીવાયના વારોમાં રિક્તાતિથી, ૭૪, અને શ્રાદ્ધના
દિવસો, વૃત અને પર્વણોનો ત્યાગ કરી ધોખી વિગેરેએ નવાં હુણાં ધોવાનું
શીખવાનો આરંભ કરવો.

વિતાનતુલિકોપધાનાદિ નિર્માણં વિતાનવંધનં ચ—અંદરવો,

મઝ્છરદાની, તોરણ, વિગેરેનું બનાવવું, અને બાંધવું.

કુર્યાદ્દસ્રોદિતેધિષ્ણયે તુલિકામુપ ધાનકમ્ ।

વિતાનાયં ચ વંધીયા દૂર્ધ્વ મૂર્ધ્વ મુલ્લોદુપુ (૨૬)

અર્થ—વસ્ત્ર પહેરવાનાં કહેલાં નક્ષત્રોને ઉર્ધ્વમુખનાં નક્ષત્રોમાં અંદરવો,
તોરણ, મઝ્છરદાની, વિગેરે બનાવવું અને બાંધવું શુભ છે,

ચત્રમયગેહાદિ નિર્માણમ્—વસ્ત્રનો મંડપ કે તંબુ બનાવાનું.

શ્રવત્રયેઽશ્વિનીપૂજ્યે ડનુરાધારોહિણીમૃગે ।

હસ્તત્રયે પુનર્ભેન્ત્યે ટ્રુત્તરેપટ્ટેશ્મસત્ (૨૭)

અર્થ—શ્રવણથી ત્રણ અશ્વિની, પુન્ય, અનુરાધા, રેહિણી, મૃગશીર,
હસ્તથી ત્રણ, રેવતી, ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રોમાં (વિશાદાદિ શુભ કાર્યોમાં)
વસ્ત્રનો મંડપ (તંબુ) વિગેરે બાંધવો શુભ છે.

અથ કજ્જલાદરીકૃત્તમ્—કાજળ આંજવું, ને દર્પણમાં ચોડાં બેવું.

ચિત્રાચતુષ્પદેઽદિવન્યાં ધનિષ્ઠારેવતીમૃગે ।

શુક્રે કૅન્દ્રિ ગર્નાક્ષીર્ણાં દર્પણાંજનયો ધૃતિઃ (૨૮)

અર્થ—ચીત્રા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, અશ્વિની, ધનીષ્ઠા, રેવતી, મૃગશીર, એ નક્ષત્રોને રવિ, શુક્ર, શની, એ વારોમાં સ્ત્રીયોને દર્પણમાં પ્રથમ મોઢું જોવું અને કાજલ આંજવું શુભ છે.

અથ કુસુંભાદિવસ્ત્રરંજનમ્—કુસુંભી વિગેરે રંગથી વસ્ત્રો રંગવાનું.

પુનર્વસુદ્રપેદ્ધસ્તાત્પંચકે શ્રવણદ્વયે ।

અશ્વિભેર્કે કવિજ્યારે વાસસારંજનં શુભમ્ (૨૯)

અર્થ—પુનર્વસુથી બે, હસ્તથી પાંચ, શ્રવણથી બે, અશ્વિની એ નક્ષત્રોમાં રવિ, શુક્ર, શુક્ર, મંગળ એ વારોમાં દરેક જાતના રંગમાં કપડાં રંગવાનું શુભ છે.

નવા વાસણનું ચક્ર.

સૂર્યમાચ્છંદર્પયન્તં ગણનીયં સદા બુધૈઃ ।

દિક્ષુદિક્ષુ દ્વયંન્યસ્ય મધ્યેચૈકાદશન્યસેત્ (૩૦)

વર્તુલાકાર ચક્રસ્ય મોક્તપાત્રસ્યનિર્ણયઃ ।

બંધનંસૌખ્યહાનીચ લાભંસૌખ્યં મૃતિસ્તથા (૩૧)

પુત્રમાયુઃ શોકવૃદ્ધી પૂર્વાદિક્રમતો ભવેત્ ।

રિક્તાનષ્ટેદું પટ્ટીશ્ચવિળ્લોઃ સુસંવિવર્જયેત્ (૩૨)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રના નક્ષત્ર સુધી ગણી, યએલી નક્ષત્રની સખ્યામાંથી અતુકમે પુર્વાદિક આઠ દીશાઓમાં બધાં નક્ષત્ર મુકવાં પાત્રના મધ્યમાં ૧૧ નક્ષત્રો મુકવાં, તેનું પુર્વથી અતુકમે ફળ બંધન, મુખ, હાની, લાભ, મુખ, મૃત્યુ, પુત્ર, આયુષ્ય, શોક એ પ્રમાણે ફલ જોવું, પરંતુ રીકનાલીથી, દીક્ષુચંદ્ર, હાનીથી, ને અપાદમાસ, ને નવા પાત્રમાં લોખંડ : કરતાં ત્યાગ કરવો.

અથ પાત્રમોગ—નવીન વાસણના ઉપયોગ.

રોદિની યુગલેદ્ધસ્ત ત્રિતયે રેવતીદ્વયે ।

શ્રવણત્રિત્રયે પુણ્યે પુનર્વસ્વનુરાધયોઃ (૩૩)

ત્ર્યુત્તરેવુચ શુક્રેજ્ય વારેચામૃત યોગકે ।

સુવર્ણરૌપ્ય પાત્રેષુ ભોજનાદિ શુભપ્રદમ્ (૩૪)

અર્થ—રોહિણીથી બે, હસ્તથી ત્રણ, રેવતીથી બે, શ્રવણથી ત્રણ પુખ્ત, પુનર્વસુ, અનુરાધા, ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રો, બુધ, શુકર, તે શુક્રવાર, અને અમૃતયોગ હોય ત્યારે સોનારૂપા જેવા વાસણોમાં ભોજન કરવું શ્રેષ્ઠ છે.

અથ ભૂષણઘટન—આભુપણ ઘડવાનું.

ત્રિપુષ્કરાભિધેયોગે ત્ર્યુત્તરેરેવતીદ્વયે ।

શ્રવત્રયેમૃગે પુપ્પે પુનર્વસ્વનુરાધ યોઃ ॥

હસ્ત ત્રયેથરોહિણ્યાં ભૂષાકાર્યાશુભેઽદ્દનિ (૩૫)

અર્થ—ત્રિપુષ્કરયોગમાં, ત્રણ, ઉત્તરા, રેવતીથી બે, શ્રવણથી ત્રણ, મૃગશીર, પુખ્ત, પુનર્વસુ, અનુરાધા, હસ્તથી ત્રણને રોહિણી, એ નક્ષત્રોને શુભ દીવસે આભુપણ ઘડવાનો આરંભ (શીખવું) કરવો શુભ છે.

અથ રત્નયુક્તભૂષાઘટનમ્—રત્નજડીત આભુપણ ઘડવાનું.

કૃત્તિકાદિ ત્રયેહસ્ત પંચકેરેવતીદ્વયે ।

શ્રવત્રયે પુનર્વસ્વોઃ પુપ્પમેચોત્તરાત્રયે ॥

કુજેકે રત્નયુગ્મભૂષાઘટનં શુભવાસરે (૩૬)

અર્થ—કૃત્તિકાથી ત્રણ, હસ્તથી પાંચ, રેવતીથી બે, શ્રવણથી ત્રણ, પુનર્વસુ, પુખ્ત, ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રોમાં રવિને મંગળવારે શુભદિવસોમાં રત્નો (માણિક્ય, મોતી) વિગેરેથી જડેલાં આભુપણો કરવાનો આરંભ કરવો.

અથ રૌપ્યમયમુક્તાવજ્યુક્તમૃદળનિર્માણમ્—રૂપાનું મોતી તથા

હીરાથી જડિત આભુપણ કરવાનું.

રત્નયુગ્મભૂષણંકરશે વિશાસ્ત્રાંકૃત્તિકાં વિનાં ।

શુક્રેજ્યે ભૂષણંરૌપ્ય વજ્રમુક્તામયંદિસત (૩૭)

અર્થ—વીશાખાને કૃતિકા રહીત, રત્નયુક્ત ધરેણું ધડવાનાં નક્ષત્રોનો ને ગુરુ શુક્ર એ વારોમાં રૂપાથી બહેલાં હીરા અને માતીનાં ધરેણું (ધડાવવાં), ધડવાનો આરંભ કરવો.

અથ સૂપાચક્ષાદિ પાકક્રિયા—દાળ વિગેરે અન્ન સંધવાનું મુઠ.

મૂલ ચિત્રાનુરાધાસુ વિશાખાકૃત્તિકામૃગે ।

ઉત્તરા રોહિણી જ્યેષ્ઠા રેવતીષુ વિચિક્રિયા (૩૮)

અર્થ—મૂલ, ચિત્રા, અનુરાધા, વિશાખા, કૃતિકા, મૃગશીર, ઉત્તરા, રોહિણી, જ્યેષ્ઠા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં દાળ વિગેરે સંધવાની ક્રિયા શુભ ભણતી.

વસ્ત્રોક્તૈ વ્યનિલદ્વયાશ્ચિભિરંગે નુ વિંભૂપાહિતા

વિપ્રાજ્ઞોત્સવલલ્લિપ્તમનુક્તેપીષ્ટકુદારણમ્ ।

મૈત્રાકાર્કાનિલમૂલદક્ષહરિભેદી જ્યાજપાદોત્તરે

પળ્યાનાં ક્રયવિક્રયૌ ઘટપરદ્ધર્મગે સ્વશુદ્ધૌ તનુ ॥ ૩ ॥

અન્વય—અંગે અંગે વ્યનિલદ્વયાશ્ચિભિઃ વસ્ત્રોક્તૈઃ નુઃ વિંભૂપાહિતા વિપ્રાજ્ઞોત્સવલલ્લિપ્તમનુક્તે અપિ ધારણમ્ ઇષ્ટકૃત્ ઉદિતમ્ પળ્યાનામ્ ક્રયવિક્રયૌ મૈત્રાકાર્કાનિલમૂલદક્ષહરિભે ન્દીજ્યાજ પાદોત્તરે ઘટપરદ્ધર્મગે સ્વશુદ્ધૌ તનુ ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—અંગે સ્થિર, અંગે સગ્રમાં, વસ્ત્રોક્તૈઃ વસ્ત્રધારણ કરવામાં કહેલાં, વ્યનિલદ્વયાશ્ચિભિઃ સ્વાતી, વિશાખા, અને અશ્વિની શિવાયના વસ્ત્રોક્તૈઃ વસ્ત્ર ધારણ કરવામાં કહેલાં નક્ષત્રોથી, નુઃ પુરુષને વિંભૂષા આભૂષણ, હિતા શુભ છે, વિપ્રાજ્ઞોત્સવલલ્લિપ્તમનુક્તેપીષ્ટકુદારણમાં, વિવાહાદિમાં, લાભધર્મમાં, અનુક્તે અપિ મુહૂર્તવિનાયણ ધારણમ્ વસ્ત્રાદિ ધારણ કરવું ઇષ્ટકૃત્ શુભકરનારું ઉદિતમ્ કહેલું છે. પળ્યાનામ્ વેચવાની ચીજોની ક્રયવિક્રયૌ વેચ, દેવ, મૈત્ર અનુરાધા, અર્કહસ્ત, અનિલ સ્વાતી મૂલ મૂલ, દક્ષ અશ્વિની, હરિમંત્રવળ, હિન્દુ મૃગશીર, હિન્દુ પુષ્પ, અજપાદ પૂ-બા, અને ઉત્તરે ત્રણઉત્તરા એનક્ષત્રોમાં ઘટપરદ્ધર્મગે કુંભશિવાયના ઉપયયસગ્રમાં સ્વશુદ્ધૌ ધનભાવ પાપગ્રહરહીત દોષ ત્યારે તનુ વિસ્તાર ॥ ૩ ॥

(પુરુષોને વસ્ત્રને શણગાર પહેરવાનું મુઠ)

ભાવાર્થ—વસ્ત્ર ધારણ કરવાના વાર, અશ્વિની, સ્વાતી, વિશાખા, શિવાય વસ્ત્ર ધારણ કરવામાં કહેલાં નક્ષત્રો, અને સ્થિર જ્વનમાં પહેરવું શુભ છે. ગ્રાહણની આજ્ઞા હોય ત્યારે, વિવાહમાં, લાલ મલવાના સમયમાં, મુહુર્ત વિના પણ, કોઈપણ જાતનાં વસ્ત્રો અને આભુષણ પહેરવાં શુભ છે.

(નવી દુકાન, પેઢી કે ઑફીસ શરૂ કરવાનું, ને લેવડદેવડ કરવાનું મુઠ)

અશ્વિની, મૃગશીર, પુષ્ય, ઉ-શ, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, ઉ-વા, શ્રવણ, પુ-ભા, ઉ-ભા, એ નક્ષત્રોમાં, જ્વનશુદ્ધિમાં ધન-સ્થાનમાં કોઈ ગ્રહ ન હોય, મિથુન, કન્યા, મકરલગ્નમાં નવી દુકાનનું પેઢીનું, ને ઑફીસનું, તેમજ કોઈ પણ વસ્તુની લેવડદેવડ કરવાનું પણ શુભ છે.

મુ.-ચિ- (ખરીદવાનું મુઠ)

ક્રયર્થે વિક્રયોનેષ્ટો વિક્રયર્થે ક્રયોપેન ।

પૌષ્ણાંશુ પાશ્વિની વાત શ્રવશ્ચિત્રાઃ ક્રયેશુભાઃ ॥

અર્થ—ખરીદ કરવાના નક્ષત્રોમાં વેચાણ અને વેચાણ કરવાના નક્ષત્રોમાં ખરીદ કરવું નહિ, અશ્વિની, ચિત્રા, સ્વાતી, શ્રવણ, શતભિષા, અને રેવતી, નક્ષત્રોમાં વસ્તુઓનું ખરીદવું શુભ છે.

મુ.-ગ.- ધનસંગ્રહ—ધનને સંગ્રહ કરવાનું.

બ્રહ્માનલાર્ક મધમૂલશિવત્રિપૂર્વા પૌષ્ણાનુરાધ ગુરુવિષ્ણુવિશાલ યુક્તે ।
વારે કુજાર્ક મૃગુનંદન સોમજાના મિત્યં ચ કાલધન ચયગ્રહણં
નરાણામ્ (૩૯)

અર્થ—ગૌહિણી, સ્વાતી, હસ્ત, મધા, મૂલ, આર્દ્રા, ત્રણપુર્વા, અનુરાધા, શ્રવણ, વિશાખા, એ નક્ષત્રોને મંગલ, રવિ, બુધ એ દિવસોમાં પુરુષોએ ધનસંગ્રહ કરવું.

નિધિદ્રવ્યાદિ વૃદ્ધિસંગ્રહૌ—ભંડારમાં દ્રવ્યસંગ્રહ કરવાતું.

પુષ્યેમૃગેન્નુરાધાયાં શ્રવણત્રિતયે શિખે ।

પુનર્મેન્ત્યે વિશાખાયાં નિધે વૃદ્ધિઃ સંગ્રહઃ (૪૦)

અર્થ—પુષ્ય, મૃગશીર, અનુરાધા, શ્રવણથી ત્રણ, અશ્વિની, પુનર્વસુ, રેવતિ, વિશાખા, એ નક્ષત્રોમાં ભંડારમાં ધનનો સંગ્રહ કરવો.

દ્રવ્યનિધિનાં ગુપ્તસ્થાને સ્થાપનમ્—ધનનો ખજાનો દાટવાતું.

ધનિષ્ઠોફાનિ વિશાખારવ્યે પૂર્વાષાઢામિધેત્યમે ।

રોહિણ્યાંચ નિધે ભૂમૌ સ્થાપનં શુભમીરિતમ્ (૪૧)

અર્થ—ધનિષ્ઠા, ઉત્તરાશ્વિની, વિશાખા, પૂર્વાષાઢા, રેવતી, ને રોહિણી એ નક્ષત્રોમાં ધનને જમીન વિગેરે કાઢી પણ ગુપ્ત સ્થળમાં દાટવું.

(દ્રવ્યપ્રયોગઃ—ધન શુભમાર્ગે ખરચવાતું મુ.)

શ્રવણાદિ ત્રિમે ચિત્રા ચતુષ્કેરેવતી દ્વયે ।

પુનર્વસુ મૃગેપુષ્યે શુભોદ્રવ્ય પ્રયોગકઃ (૪૨)

અર્થ—શ્રવણથી ત્રણ, ચિત્રાથી ચાર, રેવતીથી બે, પુનર્વસુ, મૃગશીર ને પુષ્ય, એ નક્ષત્રોમાં પૈસાનો સારા માર્ગે ઉપયોગ કરવો.

સંક્રાન્તૌ વૃદ્ધિયોગે તુ હસ્તર્ક્ષે રવિ ભૌમયોઃ

નચગાત્ય મૃણં યસ્માત્ તદંશે તત્તિસ્થરં ભવેત્ (૪૩)

ઋણ ચ્છેદં તથા કુર્યાં દ્વન દેયન વૈવુધે (૪૪)

અર્થ—સંક્રાંતિ, વૃદ્ધિયોગ, હસ્તનક્ષત્ર, રવિ ને મંગલવારમાં દેવું કરવું નહિ અને તેમ કરવામાં આવે તો દેવું જલદી પતાવી શકાતું નથી, બુધવારે કરજી આપવું, પરંતુ ધન નવેસરથી આપવું નહિ.

વેપાર અને ધંધાસંબંધી.

વાણિજ્યમ્—વેપાર કરવાનું.

અનુરાધોત્તરાષુધ્યે રેવતી રોહિણીમૃગે ।

હસ્તચિત્રાશ્ચ મેકુર્યા દ્વાણિજ્યંદિવસે શુભમ્ (૪૫)

અર્થ—અનુસાધા, ત્રણ ઉત્તરા, પુષ્ય, રેવતી રોહિણી, મૃગશીર, હસ્ત, ચિત્રા, અશ્વિની, નક્ષત્રોમાં શુભ દિવસે વેપારનો આરંભ કરવો.

હરકોષ વેપારસંબંધી.

જ્યો. વિ.—ચિત્રાદિમે પાણિમૃગૌ પુનર્વસુદ્વયં વલેશોદ્ધુ યુગંચ પૂષમ્ ॥

મિત્રે સમેત્યૈતિ સદન્દિ સત્તિથૌ મહત્ફલં પ્રાપણિકઃ સ્વકર્મણિ(૪૬॥

અર્થ—શુભતિથી, શુભઘડોનો વાર, અશ્વિની, મૃગશીર્ષ પુનર્વસુ પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા અનુસાધા ત્રણ, ધનિષ્ઠા ને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં હરકોષ વેપાર સંબંધી કાર્ય કરવું શુભ છે.

મુ.-ગ.- સર્વવિક્રયઃ—સર્વ વસ્તુઓ વેચવાનું.

વિશાખા કૃતિકાઽશ્લેષા ભરણી પૂર્વિકાત્રયે ॥

વિક્રયઃ સત્તિથા વેપુ કર્તવ્યો ન ક્રયઃ શુભઃ (૪૭)

અર્થ—વિશાખા, કૃતિકા, આશ્લેષા, ભરણી, ત્રણે પુર્વા એ નક્ષત્રોને શુભતિથીઓમાં હરકોષ વસ્તુનું વેચાણશુભ છે પરંતુ લેવું નહિ.

(લોકકાં તથા પથર-વહેરવાનું ને તોડવાનું મુ.)

દ્વિત્રય મિથ્રમપાવન દારુણાન્યુપલદારુવિદારણ કર્મણિ ॥

વિપુરસિદ્ધિ વસાન નપાતિર્થીશ્વપલરાશ્યુદયેઽન્વસદન્વિતે (૪૮)

અર્થ—હસ્ત, ચિત્રા, મિથ્રસંજ્ઞાના નક્ષત્રો, સ્વાતી, દારુણ સંજ્ઞાએનક્ષત્રો, ૧૩-૮-૧૧-૧૨-એ તિથીઓને ચર રશિના લગ્નમાં પાપગ્રહયુક્ત હોય, ત્યારે લોકકાં કાપવાં અને વહેરવાં. તેમજ ૪-૯-૧૪-૨૮-એ તિથીઓમાને લોકકાં કાપવાના મૃદુર્તમાં પથર વહેવા, ઠાંકવા, ફેડવા, ૨ વિગેરે શુભ છે.

૧—સોલીસીટર, વકીલ, એરીસ્ટર, વિગેરે ધંધાદારીઓએ પ્રથમ ધંધાનો આરંભ શુભ છે.

૨—સુરંગથી પથર ફેડવા વીગેરે.

મહાક્રિયાઃ—મહલકુસ્તી કરવાનું.

જ્યેષ્ઠાર્દ્રા ભરણી પૂર્વા મૂલાશ્લેષામઘાભિધે ॥

જયા પૂર્ણા સુસદ્વારે સાર્વર્કે શીર્ષોદયોગકે (૪૯)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા, આર્દ્રા, ભરણિ, પુર્વા, મુલ, આશ્લેષા, મઘા, તથા જ્યાને પુણી તિથીઓને તથા રવિસહિત શુભ ગ્રહના વારામાં શીર્ષોદય રાશીના લગ્નમાં મહલકુસ્તી શિખવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

અથ સર્વગ્રહણમ્—સાપ પકડવાનું.

ભરણ્યાર્દ્રા મઘાઽશ્લેષા પૂર્વા જ્યેષ્ઠાશ્ચ મૂલમે ॥

કરેઽન્દિ કેન્દ્રગૈઃ પાપૈર્હિત્વા કાલમહિગ્રહાઃ (૫૦)

અર્થ—ભરણિ, આર્દ્રા, મઘા, આશ્લેષા, પુર્વા, જ્યેષ્ઠા, હસ્તા, મુલ એ નક્ષત્રોમાં કેન્દ્રમાં પાપગ્રહો ન હોય ત્યારે સર્પાદિક ઝેરીજનવરને પકડવું શુભ છે.

જ્યો-ર્વિ ધાંણી કે ઓઘલ (તેલ) મીલનું મુદૂર્ત તે ચક્ર.

આઘાંત્યપાણિદ્વયમૈત્રયુગમે સવાસવાદિ ત્યમધૈપણે સ્યાત્ ।

સદન્દિ રિક્તાશુભયોગમુવતે તત્સિદ્ધયે તૈલિકયંત્રકર્મ (૫૧)

અર્થ—રિક્તાશિવાયની તિથીઓ, શુભગ્રહોનો વાર, અશ્વિની પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્તા, ચિત્રા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, ધનિષ્ઠા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં તેમજ અશુભયોગ ન હોય, તેવા દિવસે, તેજ કહાડવાનું યંત્ર (ધાંણી) કરવું સારું છે.

ગૃમાંતસ્તલ કર્ણદારુયુગસંમારેષુ ખાસ્વગ્નતઃ

સપ્તામિચગ વન્દિ સાયકમિતાસ્તારા ન્યસેષુઃક્રમાત્ ।

સંપચ્છોક વિપદ્વનદ્યર્થસુલતા યચ્છંતિ તાસ્તૈલિકે

યંત્રેઽન્યત્ર રસક્રિયેઽપિશુભમે લગ્ને સસત્કંટકે (૫૨)

અર્થ—તૈલિકયંત્રના ચક્રમાં, સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને, શુભમાં, ૭ નક્ષત્રો, અંદરના ભાગમાં, ૩, મધ્યમાં, ૨, તલીયામાં, ૭, કર્ણમાં, ૩, અને દાશ્યુગમાં, ૫. એ પ્રમાણે નક્ષત્રો મુકવાં, તેનું ફલ, અનુક્રમે સંપત્તિ, શોક, વિપત્તિ, ધન, શ્રદ્ધિ, ને સુખ, સમજવું, કેંદ્રસ્થાનમાં, શુભ-ગ્રહો હોય, અને લગ્નમાં, શુભગ્રહની રાશિ હોય તો શુભ સમજવું, આ પ્રમાણે શેરડી, વિગેરે, પીલવાનાયંત્રમાં પણ જાણવું.

(અથામિરજનકૃત્વમ્—મચ્છીસોડોનું કાર્ય.)

વિશાખાયાં પુનર્મેત્યે જ્યેષ્ઠા હસ્તા ડમ્બિનીમૃગે ॥

પૂમા કર્ણત્રયે પુષ્યેજ્ઞેર્કેન્બજે વલ્લવ ક્રીયા (૫૩)

અર્થ—વિશાખા, પુનર્વસુ, રેવતી, જ્યેષ્ઠા, હસ્તા, અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, પુર્વાભાદ્રપદા, શ્રવણથી ત્રણ પુષ્ય, એ નક્ષત્રોને રવિ, મેઘ, બુધ એ વારોમાં મચ્છીની ક્રિયા કરવી શુભ છે.

જ્યો-ર્ષિ મચ્છીમાર ચાંડાલ વિગેરે ધંધા શીખવાનું.

વ્યાધો દાસઃ કૌટિકોડ્વયા વસાધી પૂર્વાવાતદ્વેશ વારીશકાલૈઃ ।
તીક્ષ્ણૈઃપાપાહન્યથા સ્મીયકર્મ સ્વાર્ષ કુર્પાત્પાપલગ્નેડસદાયે (૫૪)

અર્થ—પાપગ્રહના દિવસો, ભરણી, ત્રણપૂર્વા, સ્વાતી, વિશાખા, શતભિષા, અને તીક્ષ્ણસંસક નક્ષત્રો, પાપગ્રહના લગ્નમાં, ૧૧ મા સ્થાનમાં અશુભ ગ્રહ હોય, ત્યારે મૃગનો શિકાર કરનાર, મચ્છીમાર, ખાટકી અને ચાંડાલ, તેઓએ પોતપોતાના કામનો આરંભ કરવો.

મ્લેચ્છ સોડોયે મલીનકાર્ય કરવાનું.

શૈવે શિફાશીવિપમે ભરણ્યા મર્જાઘ્યદિર્વુઘ્ન્યમયો દ્વિદૈવં ।

સિતા સિતાઢ્જાઢ્ઞિ શાકકર્મ મશસ્યતે પાપિનિ પાપલગ્નેપપ

અર્થ—સોમ, શુક્ર, ને શનિ, એ વારો, ભરણી, આદ્રા, આશ્લેષા, વિશાખા, મૂલ, પૂ-ભા, ને ઉ-ભા, એ નક્ષત્રો, પાપગ્રહના લગ્નમાં, પાપગ્રહ હોય ત્યારે, મ્લેચ્છસોડોને કામ કરવું શ્રેષ્ઠ છે.

સલાટકામ શીખવાનું મુ૦)

વૃદ્ધશ્રવો રાજમધીરપૌર્ણે લંબુશ્રવોમિશ્રયુતૈઃસચિરૈઃ ।

ગુરુણ્ણવૃણીમદિનેપુ વૈ સ્યાચ્છિલેષ્ટકા કારવિધાનમિષ્ટમ્પદ

અર્થ—રવિ, શુક્ર, ને શુક્ર, એ વારો, મૃગશીર્ષ, ચિત્રા, ન્યેષ્ટા, શ્રવણ, રેવતી, ધ્રુવ, લઘુ, ને મિશ્રસંગ્રહ નક્ષત્રોમાં, સલાટોએ પોતાનું કામ કરતું શુભ છે. (૫૭)

કડીયાકામ સીખવાનું.

વિકર્તનૈકાંતરવાસરો ધ્રુવં ચિત્રાશ્રવઃ ક્ષિપ્રનગારિભાંત્યમં ।

સ્થિરોદયઃ સાધુપયો નભસ્થલો ભવેચ્ચ સિધ્યૈ પલંગંઢકર્મણિ ૫૭

અર્થ—રવિ, મંગલ, શુક્ર, ને શનિ, એ વારો, ચિત્રા, ન્યેષ્ટા, શ્રવણ, રેવતી, સ્થિર, ને ક્ષિપ્રસંગ્રહ નક્ષત્રો, સ્થિરરાશિનું લગ્ન હોય, ૪ થે, ને ૧૦ મે ભાવે શુભગ્રહો હોય, ત્યારે, કડીઆઓએ પોતાના કામનો આરંભ કરવો.

મુ-ગ-કુંભકારકૃત્યમ્—કુંભારનું કામ કરવાનું.

પુનર્વસુદ્વેહસ્ત ત્રયેત્યે રોહિણીમૃગે ।

અનુરાધા શ્રવોજ્યેષ્ઠે સમૂયે સૌમ્યવાસરે

તથાચ રોદયે પ્રોક્તા કુંભકાર ક્રિયા બુધૈઃ (૫૯)

અર્થ—પુનર્વસુથી બે હસ્તથી ત્રણ રેવતિ, રોહિણી, મૃગશીર, અનુરાધા, શ્રવણ, ન્યેષ્ટા, એ નક્ષત્રોને રવિસહિત શુભવારોમાં ચરણમાં કુંભારની વિધાનો આરંભ કરવો શ્રેષ્ઠ છે.

જ્યો-વિં— કુંભારના ચાકનું ચક્ર.

અધઃ સમાક્ષાપરિધૌ નિપસ્યલે દંડે સ ચંદ્રચ્છવિમાદ્ગમંડલં ।

કુલ્લલચક્રે ક્રમતો નર્ગાંશમં ઘટાપરોદક્ ચ તદે તદર્થકૃત્ (૬૦)

અર્થ—સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી, દીવસના નક્ષત્ર સુધી ગણીને ચાક મુકવાના ખીજાઉપર ૪ નક્ષત્ર અશુભ પછી વાસણ ઉતારવાના ચક્રના મધ્યમાં ૪ શુભ પછી પુર્વને દક્ષિણમાં ચાર ચાર નક્ષત્રો અશુભ પશ્ચિમ ને ઉત્તરમાં ચાર ચાર નક્ષત્રો શુભ, અને દંડમાં ૪ નક્ષત્રો અશુભ બાજવાં.

મુ-ગ-— સૂચિકર્મમ્—શીખવાનું કામ કરવાનું.

મૃગશિરઃપુનરાધાશ્ચિ પુન્યાત્યં રોહિણી કરઃ ॥

જ્યેષ્ઠા સદાસરાઃ સાર્કાઃ મૂચિકર્મણિ સંમતાઃ (૬૧)

અર્થ—મૃગશીર, ચિત્રા, અનુરાધા, અશ્વિની, પુષ્ય, રેવતિ, રોહિણી, હસ્ત, ન્યેષ્ટા રવિયુક્ત શુભગ્રહોના વારોમાં દરેકનું કામ એટલે શીખવાનું કામ કરું શ્રેષ્ઠ છે.

જ્યો૦ વિ૦— ચોરી કરતાં શીખવાનું.

પતંગપાતંગિ સિતારવારૈ રજાંદ્રયહિ ધુન્ન્યમદારુણોઘ્રૈઃ ।

યુતૈઃ સચિત્રા દ્વિસુરૈ રપૈઙ્ચૈ રિક્તા જયાસ્વેવ હિ ચૌરકર્મ (૬૨)

અર્થ—જ્યા ને રિક્તાતિથીમાં, રવિ, મંગલ, શુક્ર, ને શનિ, એ વારો, મધ્યાશિવાયનાં ચિત્રા, વિશાખા, પૂ-ભા, ઉ-ભા, ને ઉચ્ચસંજક નક્ષત્રોમાં ચોરી કરવાનો આરંભ કરવો.

ચિત્રકામ શીખવાનું.

ક્ષિપ્રાદિત્યાંમોમચિત્રાનુરાધા સામીરૌપધ્યાર્ય કર્ણ ત્રયેષુ ।

રંગાજીવો રંજયત્યેવ લોકાન્સોમાશ્વોર્વા કર્મણા સ્વેન શુક્રે (૬૩)

અર્થ—રવિ, સોમ, ને શુક્ર, એ વારો મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, ચિત્રા, સ્વાતી અનુરાધા, પૂ-ભા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ને ક્ષિપ્રસંજક નક્ષત્રોમાં, ચિત્રા-રાશીએ પોતાના કાર્યનો આરંભ કરવો, જેથી લોકો પ્રસન્ન થાય છે.

જ્યો૦ વિ૦—જેડા ખનાવા પેહેરવાને મોચીનું દરેક કાર્ય કરવાનું મુ૦

સૌમ્યે પૂર્વસ્વાં ત્યમેદ્વીશ મેવા શાક્રે શૈવે યાતુ મે વાસવેસ્યાત્ ॥

પાળૌચિત્રાયામ ધીષ્ટં ચ શુક્રે સૂરે સૌરે પાદુકા કારકર્મ (૬૪)

અર્થ—રવિ, શુક્ર, ને શનિ એ વારોમાં મૃગશીર્ષ આદ્રા, પૂર્વાશ્લેષુનિ, હસ્ત, ચિત્રા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ-ભા, ધનિષ્ઠા, પુ-ભા, ને રેવતિ, એ નક્ષત્રોમાં જેડા ખનાવા ને પેહેરવા.

શયમૃગ શ્રુતિમૂલ પુનર્વસુ શ્વસનમેશમ વાસવ વાસવેઃ ।

નિચિતનિર્જર વર્દ્ધકિ મૈ મવેદ્દિદિચ ચર્મ વિધાનમહૌસિતે (૬૫)

અર્થ—રવિ, બુધ, ને શુક્ર એ વારો મૃગશીર્ષ, આદ્રા, પુનર્વસુ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, એ નક્ષત્રોમાં ચર્મકાર્ય કરવું શુભ છે.

મુ૦ મ૦—શિવિકારોહણં તત્કૃત્યં ચ—પાતળી ખનાવવાનું
ને તેમાં બેસવાનું.

હત્તરા રેવતીયુગમેત્રિમેહસ્તાત્રિમે શ્રવાત્ ।

પુનર્વસૌ તથાપુષ્યે ડનુરાધા દ્વિતે મૃગે ॥

રોહણં શિવિકાયાસુ સહગ્રેવદનંતથા (૬૬)

અર્થ—ઉત્તરા, રેવતીથી એ, હસ્તથી ત્રણ, શ્રવણથી ત્રણ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, અનુરાધાથી એ, ને મૃગશીર, એ નક્ષત્રોમાં શુભલગ્નમાં, પાલખી બનાવવી, અને તેમાં બેસવું શુભ છે.

જ્યો૦ વિ૦— માઠી ગાડાં રથ વિગેરે બનાવવાનું.

લઘુલોલમૃદ્વજરઘ્વદ્વભશાક્રચમરેષુ સદ્ધરિદિને પરિમાતિ ।

જયનંદપૂર્ણવતિ વિત્રિકલગ્રે રથકારકર્મ સકલં વિદિતં સત્(૬૭)

અર્થ—૩,૫,૮,૧૦,૧૩,૧૫, એ તિથિઓ, રવિ, ને શુભગ્રહોના વારો, રોહિણી, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, લઘુ, ને મૃદુસંગક નક્ષત્રો બુધ, ગુરુ, ને શુક્રની રાશિના લગ્નમાં, રથને^૧ બનાવવા વાલાએ (રથકારે,^૧) પોતાના કામને પ્રારંભ કરવો.

સુ૦ પ્ર૦— પક્ષંગ વિગેરે બનાવવાનું.

રોહિણીચોત્તરાજ્ઞેયા હસ્ત પુષ્ય પુનર્વસુઃ ॥

અનૂરાધાશ્વિનીશસ્તા સ્વદ્વા નિર્માણકર્મણિ (૬૮)

શુભેયોગે શુભેવારે વિદધ્યાત્સ્વદ્વકાંનરઃ ।

મૃતાશૌંચે પંચકેષુ રિક્તાઽમાવિષ્ટિ વૈધૃતૌ (૬૯)

પિતૃપક્ષે શ્રાવણેચ માત્રેમાસ્યશુભેદિને ॥

વર્જયેદ્દૌમમંદેચ સ્વદ્વા નિર્માણ કંસદા (૭૦)

અર્થ—રોહિણી, ત્રણ ઉત્તરા, હસ્ત, પુષ્ય, પુનર્વસુ, અનુરાધા, અશ્વિની, એ નક્ષત્રોમાં શુભયોગ અને અને શુભવારોમાં પક્ષંગ વિગેરે બનાવવાનું શુભ છે. પરંતુ મૃત્યુસતક, પંચક, રિક્તાતીથી, અમાવાસ્યા, બદાકર્ણ, વૈધૃતયોગ, શ્રાદ્ધપક્ષ, શ્રાવણ, ને ભાદરવો, એ માસ ને મંજગ તથા શની એ વારોમાં કદી પણ પક્ષંગ વિગેરે બનાવવું નહીં.

૧—રથ, ગાડી, વિક્ટોરીયા, પાલખી, ખ્યાના, આકાશગામી વીમાન, મોટર, સાયકલ, અને રેલ્વે ડબ્બા વિગેરે.

ખાટલાનું ચક્ર

સૂર્યર્ક્ષાતુચતુષ્કંચ દેયંધિળ્યં તુમસ્તકે ।
 કોણયોરષ્ટનક્ષત્રં શાસ્ત્રાયા મષ્ટ સંખ્યકમ્ (૭૧)
 સ્વદ્વાપધ્યેત્રિકં ચૈવ વેદ સંખ્યાચ પાદયોઃ ।
 ઇત્યંસ્વદ્વાફલંચક્રે જ્ઞેયં તત્ર શુભાશુભમ્ (૭૨)
 મસ્તકે ચ શુભંજ્ઞેયં કોણયોરષ્ટ મૃત્યુદમ્ ।
 શાસ્ત્રાષ્ટર્ક્ષં શુભમોક્તં ત્રિકંમધ્યે સુખપદમ્ (૭૩)
 પાદેપુવેદ નક્ષત્રં હાનિમૃત્યુ ધયપદમ્ ।
 સૂર્યમાદિન મંગળ્યં સ્વદ્વાચક્રે સુશોભને (૭૪)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ૪ નક્ષત્ર ઓશીકે, ચાર પાયામાં બધાં મક્ષીને આઠ નક્ષત્રો, બેઠસોમાં આઠ નક્ષત્રો, ને પક્ષંગના મધ્યમાં ૩ નક્ષત્રો, ને પગમાં (પાંગતે) ૪ નક્ષત્રો મૂકવાં, તેનું ફલ મસ્તકનાં ૪ નક્ષત્ર શુભ, પાયામાં ૮ નક્ષત્રોમાં મૃત્યુ થાય, બેઠ બાલુની ઈસોનાં ૮ નક્ષત્રો શુભ, મધ્યનાં ત્રણ સુખ આપે, પગમાં ૪ હાની, મૃત્યુ ને ભય કરે છે. એ પ્રમાણે સૂર્યના નક્ષત્રથી દીવસના નક્ષત્ર સુધી ગણવું.

સુ. ગ. શિલ્પવિદ્યારંભઃ—શિલ્પવિદ્યાનો આરંભ કરવો.

હસ્તત્રયે શ્રવસ્તર્ક્ષે ડ્યુત્તરે રોહિણીમૃગે ।
 રેવત્યા મશ્વિની પુષ્યે પુનર્વસ્વનુરાધયોઃ ॥
 શસ્તેતિથૌ શુભેવારે શિલ્પવિદ્યાં સમાચરેત્ (૭૫)

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, શ્રવણથી ત્રણ, ત્રણ ઉત્તરા, રોહિણી, મૃગશીર, રેવતી, અશ્વિની, પુષ્ય, પુનર્વસુ, અનુરાધા, સારી તિથિઓ ને શુભવારમાં શિલ્પવિદ્યાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

અથ શસ્ત્રઘટનમ્—શસ્ત્ર ઘડવાનું

કૃત્તિકાસુ વિશાસ્ત્રાયાં મૌમાર્ક શનિ વાસરે ।
 સહસ્રે ઘટિતં શસ્ત્રં નૃપાણાં જય દાયકમ્ (૭૬)

અર્થ—કૃત્તિકા ને વિશાખા, એ નક્ષત્રોમાં મંગલ, રવી, ને શની એ વારોમાં શુભસમ્રમાં શસ્ત્ર ઘડવું શુભ છે, જેથી રાત્રીઓ વિજય મેળવી શકે છે.
અથાગ્નિશસ્ત્રઘટ્ટનં ધારણં ચ—અગ્નીશસ્ત્ર ઘડવાનું તથા ધારણ કરવાનું.

વિશાખોકૃત્તિકા પૂર્વા મધ્યાશ્લેષાશ્વિની મૃગે ।

મૂલાદ્રાં ભરણી જ્યેષ્ઠે સર્જીવે ક્રૂરવાસરે ॥

ઘટ્ટનં ધારણંપ્રોક્તં વન્દિ શસ્ત્રસ્ય શોભનમ્ (૭૭)

અર્થ—વિશાખા, કૃત્તિકા, પૂર્વા, મધ્યા, આશ્લેષા, અશ્વિની, મૃગશીર, મૂલ, આદ્રાં, ભરણી, જ્યેષ્ઠા, એ નક્ષત્રોમાં ગુરુને શુક્રવારે અગ્નીવાળા (ખોળ વિગેરે ઝટ અગ્ની સળગી ઉઠે એવાં) શસ્ત્રો બનાવવાં ધારણ કરવાં ને વાપરવાં શ્રેષ્ઠ છે.

અથ નાલિકાશ્યાગ્નિશસ્ત્રકૃત્યમ્—નક્ષીઓવાળાં અગ્નીશસ્ત્ર બનાવવાનું.

આશ્લેષા કૃત્તિકામૂલ જ્યેષ્ઠાદ્રાં ભરણી શ્રવે ।

પૂર્વા દસ્ત ચતુર્યત્યે પુનર્વસુ મઘાદ્વયે ॥

રિક્તા જયાસુ પાપા નાલિકાસ્રાવિધિઃ શુભઃ (૭૮)

અર્થ—આશ્લેષા, કૃત્તિકા, મૂલ, જ્યેષ્ઠા, આદ્રાં, ભરણી, શ્રવણ, પૂર્વા, દસ્તથી ચાર, રેવતી પુનર્વસુ, મઘાથી બે એ નક્ષત્રોને રિક્તા, તેમજ જ્યાં તીથી, અને પાપમહોના વારને વિષે બંદુક, તોપ, પીસ્તોલ, રીવાંસવાંર વિગેરે નક્ષીઓવાળાં દથીયાર બનાવવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

જ્યોઃ વિઃ—ખાગના માલીનું કામ રીખવાનું.

અર્ણેમિલોલાશ્વિન તિપ્પપિંચમત્વાર્દ્રંદૈરિંદુકવીજ્યવાસરેઃ ॥

ભવેદિદંમાલિકકર્મ મુશ્રિયૈનરોદયે કંટકમુક્તકંટકે (૭૯)

અર્થ—સોમ, ગુરુ, ને શુક્ર, એ વારો, અશ્વિની, મૃગશીર, પૂષ્ય, મધ્યા, ચિત્રા, ને પૂન્યા, એ નક્ષત્રો, ને પુરુષરાયીનું સમ્ર દોષ, ને તેમાં પાપમદ રહીત કેન્દ્રસ્થાન દોષ તો માલી સોડોએ પોતાનું કામ કરવું શુભ છે.

સોનીનું કામ શીખવાનું.

ચરમિશ્રદેવરથકારમરાજ્યૈ લેઘુમિશ્રમુષ્ટિકવિધાનમુશંતિ ।

દ્વિજરાજસેચરદિનેષુ તદીયે હ્રુદયે ગુધા ગુરુસુધાઘૃણિસક્તે ૮૦

અર્થ—રવિ, મંગલ, ગુરુ, ને શુક્ર, એ વારે મૃગશીર્ષ, ચિત્રા, ચલ, મિશ્ર, ને લઘુસંઘક નક્ષત્રો, રવિ, મંગલ, ગુરુ, ને શુક્રની રાશિનું લગ્ન હોય, અને તે લગ્નમાં ચંદ્ર ને ગુરુ હોય ત્યારે સોની લોકોએ પોતાના કામને પ્રારંભ કરવો.

હુબમત કરતાં શીખવાનું.

સદા દિવા કીર્તિં જનક્રિયાકલા ચલેંદ્રચિત્રાલઘુપૌષ્ણરાજભા ।

સૌમ્યોદયે સૌમ્યદિને સદાચિત્તે સુતારપોષા સમયોદ્વિજ્ઞતે ભવેત્ ૮૧

અર્થ—શુભગ્રહોનો વાર, મૃગશીર્ષ, ચિત્રા જ્યેષ્ઠા, રેવતી, લઘુ ને ચર-સંઘક નક્ષત્રો, શુભગ્રહની રાશિના લગ્નમાં શુભગ્રહો રહેલા હોય, શુભ તારા હોય, અને દિવસના સમયમાં હુબમત લોકોએ પોતાના કામને પ્રારંભ કરવો.

પંચકને ત્યાગ કરવા બાબત.

પ્રેતજ્વાલનશય્યાકાવિતનને સ્તંભોચ્છ્રયં યામ્યદિ

ગ્યાનં કાષ્ઠતૃણોચ્ચયં પરિહરે ત્કુંભદ્વયસ્યે વિધૌ ।

સેવેષ્ટા ધ્રુવવારુણાં ત્યવસુભૈઃ સ્વાયેરવૌવાકુજે

સન્યાસઃ સ્થિરભે સ્થલૈઃ ગર્તવલૈઃ પટાંત્યગે ભાર્ગવે ॥ ૪ ॥

અન્વય—પ્રેતજ્વાલનશય્યાકાવિતનને સ્તંભોચ્છ્રયમ્ યામ્ય-દિગ્યાનમ્ કાષ્ઠતૃણોચ્ચયમ્ કુંભદ્વયસ્યે વિધૌ પરિહરેત્ સ્વાયે રવૌ વા કુજે ધ્રુવ વારુણાન્ત્યવસુભૈઃ સેવા ઇષ્ટા ભાર્ગવે પટાન્ત્યગે સ્થિરભે ગર્તવલૈઃ સ્થલૈઃ સન્યાસ (શુભઃ) ॥ ૪ ॥

અન્વયાર્થ—પ્રેતજ્વાલનશય્યાકાવિતનને મરણને બાળવામાં શય્યા બનાવવામાં સ્તંભોચ્છ્રયમ્ સ્તંભ ઉઘોડવામાં યામ્યદિગ્યાનમ્ દક્ષિણદિશાના પ્રયાણમાં કાષ્ઠતૃણોચ્ચયમ્ લાકડાં અને ઘાસ બરવામાં કુંભદ્વયસ્યે કુંભ અને

મીન રાશિના, વિધૌ ચંદ્રમાં પરિહેત્વ તળવું. સ્વાચે ૧૦-૧૧ માસ્યાનમાં રવૌ સૂર્યવા અથવા કુંજે મંગલ હોય તો ધ્રુવ દ્રુવ નક્ષત્ર વારુણ શતભિષા અન્ત્ય રેવતી વસુમૈઃ ધનિષ્ઠા નક્ષત્રોમાં સેવા નોકરી દૃષ્ટા શ્રેષ્ઠ છે. માર્ગચે શુક્ર પદ્માન્ત્યગે ૬-૧૨ મે રહેલો હોય તો સ્થિરસ્મે સ્થિર નક્ષત્રને સ્થિર લગ્નમાં ગત વલૈઃ ખલહીન સ્તલૈઃ પાપગ્રહ હોય તો સન્યાસઃ સન્યાસ લેવો (શુભઃ શુભ છે,) ॥ ૪ ॥

॥ પંચકને ત્યાગ કરવા બાબત ॥

૪ ભાવાર્થ—મહદાને બાળવું, ખાટલો લરવો અથવા બનાવવો, થાંભલો ઉલો કરવો, દક્ષિણદિશાની મુસાફરી, ઘાસ ને લાકડાં ભેગાં કરવાં, કે ખરીદવાં, એ બાબતો પંચકમાં ખીલકુલ કરવી નહિ,; પણ અવશ્ય જેવું હોય, (જેમ મહદાને બાળવું) એવી જરૂર વખતે શાસ્ત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે પુતલવિધાન કરીને પ્રેતદાહ કરવો, કુંભને મીનનો ચંદ્રમા ન્યારે હોય ત્યારે એટલે ધનિષ્ઠાના છેલ્લા અડધા ભાગથી રેવતી નક્ષત્રના અંત્ય સુધી પાંચ નક્ષત્રોના દિવસોને પંચક કહેવાય છે.

(નોકરી રહેવાનું^૧ મુ૦)

રોહિણી, ઉ-કા, ઉ-યા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં, ૧૦ કે ૧૧ મા સ્થાનમાં સૂર્ય કે મંગલ હોય તો નોકરીનું મુહૂર્ત સારું બાળવું.

(સન્યસ્તદીક્ષા લેવાનું મુ૦)

સ્થિરલગ્નને સ્થિરનક્ષત્રમાં પાપગ્રહ નિર્બલી હોય ત્યારે ૬ કે ૭ કે ૧૨ મે શુક્ર હોય તો સન્યાસ જેવી દીક્ષા લેવાનું શુભ સમજવું.

મુ૦ ગ૦— દાસીસંગ્રહઃ—દાસી રાખવાનું.

ઉત્તરા સુચ રોહિણ્યાં દાસ દાસ્યાદિ સંગ્રહઃ ।

અર્થ—ઉત્તરા ને રોહિણી એ નક્ષત્રોમાં દાસદાસીયો રાખવાં સારાં છે.

૧—મુર્ચ્છિકા-માં નોકરીને માટે અધિની દસ્ત, અબીજત, પૂખ્ય, અનુ-રાધા, મૃગશીર, ને ચિત્રા એ નક્ષત્રો સ્વી, પુષ, મુર, શુક્ર, એ વારોમાં લગ્નમાં શુભ ગ્રહો હોય, ચર્ષ, ચંદ્ર, ૧૦-૧૧ સ્થાનમાં હોય, બનેલી યોની અને રાશીની પરસ્પર મીત્રતા હોય તેવા નોકરે નોકરી કરવી.

(લાકડાં, છાણાં, વિગેરે ખાળવાની વસ્તુઓના સંગ્રહ કરવાનું મુ૦)

મુ-પ્ર—સૂર્યક્ષાં દ્રસમૈરધઃસ્થલગતૈઃ પાકો રસૈઃ સંયુતઃ

શીર્ષે યુગ્મમિતૈઃ શવસ્ય દહનં મધ્યે યુગૈઃ સર્પભીઃ ।

પ્રાગાશાદિપુ વેદમૈઃ સ્વસુહૃદાં સ્યા ત્સંગમો રોગભીઃ

વવાધાદેઃ કરણં સુખં ચ ગદિતં કાષ્ઠાદિ સંસ્થાપને (૮૨)

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્ર સુધી ગણતાં ૧,૨,૪,૪,૪,૪,૪ આ પ્રમાણે નક્ષત્રોમાં અનુક્રમે રસિકપાક, મડદાનો દાદ, સાપથી બચ, મિત્રસમા-
ગમ, રોગથી બચ, કવાય, અને સુખ, આ પ્રમાણે ક્ષેપ સમજવું. પૂર્વોક્ત
સંખ્યા પ્રમાણે નક્ષત્રો, નીચે મસ્તકઉપર હાથમાં પૂર્વપશ્ચિમ, ઉત્તર અને
દક્ષિણ ઉપર મુકવાથી થાય છે.

મુ૦ ગ૦—અથ જવાંગનામોગઃ—નવી સ્ત્રી લોગવવાનું.

પ્રથમાભિ ગમઃ શસ્તો નવવધ્વાઃ શુભેહનિ ।

ગર્માધાનોક્ત નક્ષત્રે શસ્તે જ્યોત્સ્નાકરેનિશિ (૮૩)

અર્થ—શુભ દિવસોમાં ગર્ભાધાનમાં કહેલાં નક્ષત્રોમાં શુકલપક્ષની રાત્રીએ
નવીન સ્ત્રી સાથે ગમન કરવું શુભ છે.

સુગંધ મોગઃ—મુગંધ લેવાનું.

શ્રવત્રયેઽશ્વિનીપુષ્પે પૂર્વાપાઢાનુરાધયોઃ ।

હસ્તત્રયે પુનર્મૈત્યે મૃગમેચ શુભેહનિ ॥

ચંદનાગરુ કસ્તુરી પુષ્પાણાં ધારણં શુભમ્ (૮૪)

અર્થ—શ્રવણથી ત્રણ, અશ્વિની, પૂષ્પ, પુર્વાપાઢા, અનુરાધા, હસ્તથી
ત્રણ, રેવતી, મૃગશીર, એ નક્ષત્રોને શુભ દિવસોમાં ચંદન, ગોશંચંદન કસ્તુરી
બરાસ, અંબર, પુષ્પ વિગેરે મુગંધીવાળાં પદાર્થો ધારણ કરવા શ્રેષ્ઠ છે.

શય્યાસનાદિમોગઃ—શયા, આસન વિગેરે વાપરવાનું.

શ્રવણે ચાનુરાધાયાં ઔત્તરેરોહિણીમૃગે ।

પુનર્વસુદ્વયે હસ્તે ચિત્રાયાં રેવતિત્રયે ॥

મોગઃ શય્યાસનાદીનાં શુભેવારેશુભેતિથૌ (૮૫)

અર્થ—ગ્રવણ, અનુરાધા, ત્રણ ઉત્તરા, રોહિણી, મૃગશીર, પુનર્વસુથી એ, હસ્ત, ચિત્રા, ને રેવતીથી ત્રણ, એ નક્ષત્રો, શુભવાર, ને શુભતિથિમાં નવીન શયાપરસ્ત્રવું શુભ છે.

અથ મદ્યારંભઃ—દાડે અનાવાનો આરંભ.

મૂલાદ્રાશતમેજ્યેષ્ઠા પૂર્વાશ્લેષા મધાસુચ ।

ભરણ્યાં ક્રૂરવારેચ મદ્યકર્મે રિતંબુધૈઃ (૮૬)

અર્થ—મૂલ, આદ્રા, શતભીષા, જ્યેષ્ઠા, પૂર્વા, આશ્લેષા, મધા, ભરણી, એ નક્ષત્રોને પાપગ્રહોના વારમાં દાડે અનાવવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

અથ માદકવસ્તુ ભક્ષણમ્—માદક વસ્તુઓ ખાવાનું.

આદ્રાશ્લેષામધાપૂર્વા જ્યેષ્ઠામૂલશતાભિધે ।

ભરણ્યાં સુ દિનેમંદેચાઽશ્રીયાન્માદકમધુ (૮૭)

અર્થ—આદ્રા, આશ્લેષા, મધા, પૂર્વા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, શતભીષા, ભરણી, એ નક્ષત્રોને શુભ ગ્રહોના વાર, ને શનીવારે માદક પદાર્થોનું ભક્ષણ અને દાડનું સેવન શુભ છે.

ઉદ્ગાહર્ષ ચરાદિપેન્દ્રલઘુમત્વાઘ્રૈઃ શુમાસ્યાત્કૃપિ—

વ્યર્કિજ્ઞારસ્વગાન્દિ યુગ્મક્ષપગોકન્યાવિલગ્નેતિયૌ ।

વ્યંકૌજેસદિશિ પ્રણમ્ય સ્વગભૂમુરુયાન્ સિતાચ્છાદનઃ

સ્વર્ણોદ્ ઘૃણ્દહલં સમુષ્કસુવૃપૈઃ સૌમીં પદુસ્તિર્નયેત્ ॥ ૫ ॥

અન્વય—ઉદ્ગાહર્ષચરાદિપેન્દ્રલઘુમત્વાઘ્રૈઃ વ્યર્કિજ્ઞારસ્વગાન્દિ યુગ્મક્ષપગોકન્યાવિલગ્ને વ્યંકૌજે સદિશિ તિયૌ કૃપિઃ શુમાસ્યાત્ સિતાચ્છાદનઃ પદુઃ સ્વગભૂમુરુયાન્ પ્રણમ્ય સ્વર્ણોદ્ઘૃણ્દહલમ્ સમુષ્કસુવૃપૈઃ સૌમીમ્ત્રિઃન યેત્ ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થ—ઉદ્ગાહર્ષ—વિવાહમાં લીધેલાં નક્ષત્રો, ચર ચર સંજાનાં,—દ્વિષ વિશાખા, હન્દ્ર જ્યેષ્ઠા, લઘુમ લઘુસંજિક, ત્વાઘ્રૈઃ અને ચિત્રા નક્ષત્રો, વ્યર્કિજ્ઞારસ્વગાન્દિ શનિ, બુધ, મંગલ, શિવાયના દિવસોમાં યુગ્મ મિથુન, ક્ષપ મીન, ગો વૃષભ, કન્યાવિલગ્ને કન્યા લગ્નમાં, વ્યંકૌજે સદિશિતિયૌ દશ-ભીતિથીસાથે નવભીતિયે શિવાયની એકાતિથિમાં કૃપિઃ ખેડકરવી શુમાસ્યાત્

અથ છે, સિતાચ્છાદનઃ ધોણુવચ્ચ પેહેરી પદ્મઃ ચતુરપુષ્પે સગમુચ્છ્યાન્ અહઃ, ભૂમિવિગેરેને પ્રગમ્ય નમસ્કાર કરીને સ્વર્ણોદ્ગ્રાસહલમ્ સેનાથી ધસાવેલા હજને સમુપ્કસુવૃપૈઃ સારાવૃષણવાલા બળદોથી સૌમીમ ઉત્તરદિશામાં ત્રિઃનયેત્ત તણુવાર લઈજવું, ॥ ૫ ॥

(હજનું મુઠ)

૫ ભાવાર્થ—નવમી વિનાની એકી તિથી, અને દસમ, શનિ, મંગલ, ને શુક્રવાર, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, મઘા, ઉ-કા, હસ્ત, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, ઉ-ષા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, દેવતી, એ નક્ષત્રો અને ૨-૩-૬ ને ૧૨ એ લગ્નોમાં ધોળાં વસ્ત્ર પહેરી, હજની આગલી હજપુણીની અણીને સોનું ધસી જમીન, અહ, અને પ્રાક્ષણ-દિકને નમસ્કાર કરીને વૃષણવાલા બલદોથી દક્ષિણથી ઉત્તરમાં તણુવાર હજ ચલાવવું એટલે પાંચ માસ પાડવા.

ત્રિત્રિત્રીપ્વનલાર્થરામહુતશુભેષ્વર્કશુક્તાદસ-

ત્સદ્ભૂયઃ કૃપિમૈર્વિવારુણહરીર્દ્રૈર્વિજવાપઃ શુભઃ ।

સૂર્યક્ષાદિતૃતીયતોતિ ધૃતિતથ્રાષ્ટાષ્ટમૈઃ સત્ફલઃ

પ્રોક્તોન્યૈઃ ફણિસપ્તમાદ્રવિમિતૈ સ્તચ્છેદનં વાપમૈઃ ॥ ૬ ॥

અન્વય—અર્કમાત્ર ત્રિત્રિત્રીપ્વનલાર્થરામહુતશુભેષુ અસત્ સત્ ભૂયઃ (ગણયેત્) વિવારુણહરીન્દ્રૈઃ કૃપિમૈઃ વિજવાપઃ શુભઃ સૂર્યક્ષાદિ તૃતીયતઃ અતિધૃતિતઃ અષ્ટાષ્ટમૈઃ સત્ફલઃ પ્રોક્તઃ અન્યૈઃ ફણિસપ્તમાત્ર રવિમિતૈઃ વાપઃ પ્રોક્તઃ વાપમૈઃ તચ્છેદનમ્ ॥ ૬ ॥

અન્વયાથ—અર્કમાત્ર સૂર્યના નક્ષત્રથી. ત્રિ ૩ ત્રિ ૩ ત્રિ ૩ રૂપ ૫ અનલ ૩ અર્થ ૫ રામ ૩ હુતશુક્લ ૩ મેષુ એ નક્ષત્રોમાં અસત્ ખોટાં સત્ સારાં ભૂયઃ વારંવાર (ગણયેત્ ગણવું,) વિવારુણહરીન્દ્રૈઃ શતભિષા, શ્રવણ, જ્યેષ્ઠા, શિવાયનાં કૃપિમૈઃ ખેડવાના નક્ષત્રોથી વિજવાપઃ બીજવાવું શુભઃ શુભછે, સૂર્ય ક્ષાદિતૃતીયતઃ સૂર્યના આદિ નક્ષત્રથી ગણતાં ત્રીજા નક્ષત્રથી. અતિધૃતિતઃ ૧૯ માંથી અષ્ટાષ્ટમૈઃ આઠઆઠ નક્ષત્રોવડે સફલઃ સાર્થક પ્રોક્તઃ કહેલું.

છે, અન્યૈઃ ખીજઐએ ફણિસત્તમાત્ રાહુનાં નક્ષત્રથી ગણતાં સાતમા નક્ષત્રથી રવિમિતૈઃ વાપઃ પ્રોક્તઃ બાર નક્ષત્રોવડે વાવવું શુભ છે, વાપમૈઃ વાવવાના નક્ષત્રોથી. તચ્છેદનમ્ અનાજની કાપણી કરવી.

(હળચક્ર)

૬ ભાવાર્થ—સૂર્યનું જે મહાનક્ષત્ર હોય તેના પહેલા નક્ષત્રથી જે દિવસે હળનું મુહૂર્ત આપવું હોય, તે દિવસના નક્ષત્ર સુધી ગણતાં અનુક્રમે ૩-૩-૩-૫-૩-૫-૩-૩ એ પ્રમાણે અનુક્રમે પહેલાં અશુભ ને પછી શુભ એ પ્રમાણે જાણવું.

(ખીજ વાવવાનું મુઠ)

વિશાખા, શ્રવણ, શતભિષા, એ નક્ષત્રો શિવાયના ખેડવાના નક્ષત્રોમાં ખીજ પેરવું શુભ છે.

ફણીચક્ર મત ૧ લો.

સૂર્યના નક્ષત્રથી ત્રીજા અને ઓગણીસમા નક્ષત્રથી ખીજ, આઠ નક્ષત્ર સુધીમાં પેરવાનું મુહૂર્ત શુભ જાણવું.^૧

ફણીચક્રનો ખીજ મત.

ઉપર મુજબ મુહૂર્ત ન આવતું હોય તો રાહુના નક્ષત્રની ગણતાં સાતમા નક્ષત્રથી ખીજ બાર નક્ષત્ર સુધીમાં ખીજ વાવવાનું મુહૂર્ત શુભ જાણવું.^૨

તે વખતે ઉપરનું મુહૂર્ત ન આવતું હોય, અને પેરવાની વખત જતી હોય તો નીચેના પ્રકારથી મુહૂર્ત આપવું, અને નીચેના પ્રકારથી ન આવતું હોય તો ઉપર પ્રમાણે આપવું, એટલે બંને પ્રકારે આપવા હરકત નથી.

૧—૩ થી ૧૦ અને ૧૯ થી ૨૬ સુધી જેમકે સૂર્યનું મહા નક્ષત્ર ફતિહા હોય તો તેના પહેલું બરણી થયું, જેથી બરણીથી ગણવું.

૨—૭ થી ૧૮ સુધી.

રા-મા. રવૌ રૌદ્રાદ્યપાદસ્થે ભૂમેઃ સંજાયતેરજઃ ।

તત્સપ્તાદિનત્રયંતત્તુ વીજવાપે પરિત્યજેત્ (૮૮) .

અર્થ—જ્યારે આદ્રાના પહેલા ચરણમાં સૂર્ય પ્રવેશ કરે, ત્યારે પૃથ્વી રજસ્વલા થાય છે. માટે આદ્રા માહાનક્ષત્રમાં સૂર્યનો પ્રવેશ થાય ત્યાંથી ત્રણ દીવસ જમીનમાં ખીજ વાવવું નહીં.

મેથિં ક્ષીરતરો રુફાનુરહિતૈ રુદ્રાહમૈ રોપયે—

દન્નપ્રાશન વદ્વસંતશરદોઃ પ્રોક્તં નવાન્નં બુધૈઃ

મૈત્રાકર્તાત્યવમૂત્તરેજ્યવરુણઃ સેદ્રૈઃ શુભં નર્તનં

લગ્નેજ્ઞે ગુરુવીક્ષિતે હિબુકગૈઃ સૌમ્યૈશ્ચ સંગીતકમ્ ॥ ૭ ॥

અન્વય—ક્ષીરતરોઃ મેથિમ્ રુફાનુરહિતૈઃ રુદ્રાહમૈઃ રોપયેત્. બુધૈઃ અન્નપ્રાશનવત્ વસન્તશરદોઃ નવાન્નમ્ પ્રોક્તમ્ સેદ્રૈઃ મૈત્રાકર્તા-
ન્ત્યવમૂત્તરે જ્યવરુણૈઃ નર્તનમ્ શુભમ્ લગ્નેજ્ઞે ગુરુવીક્ષિતે હિબુકગૈઃ
સૌમ્યૈઃ સંગીતકમ્ ॥ ૭ ॥

અન્વયાર્થ—ક્ષીરતરોઃ દુધવાળા ઝાડના મેથિમ્ મેઢને રુફાનુરહિતૈઃ
ઉત્તરાશ્વાશુની અને અનુરાધાથી રહિત. રુદ્રાહમૈઃ પિવાહનાં નક્ષત્રોવડે રોપયેત્
રથાપ ન કરવો, બુધૈઃ વિદ્વાનોએ અન્નપ્રાશનવત્ અન્ન પ્રાશનમાં કહ્યાપ્રમાણે
વસન્તશરદોઃ વસન્ત અને શરદૃતુમાં નવાન્નમ્ નવાન્ન પ્રોક્તમ્ કહેલું છે.
સેદ્રૈઃ જ્યેષ્ઠાયુકત. મૈત્રઃ અનુરાધા, અર્ક હરત, અન્ત્ય રેવતી, વસુ ધનિષ્ઠા,
ઉત્તર ત્રણઉત્તરા રજ્ય પુષ્ય, વરુણૈઃ શતભિષા, નક્ષત્રોમાં નર્તનમ્ નાચ કરવો.
શુભમ્ શુભ છે લગ્ને લગ્નમાં રહેલો. જો પુષ્ય ગુરુવીક્ષિતે ગુરુથી જોવા એલો
હોય. હિબુકગૈઃ ચોથે રહેલા સૌમ્યૈઃ શુભગ્રહ હોય તો સંગીતકમ્ ગાયન
શર કરવું, ॥ ૬ ॥

(અનાજ મસળવા ખજામાં મેઢ રોપવાનું)

૭ ભાવાર્થ—કોઈ પણ અનાજ પાકીને લણી લીધા પછી તેને
એક સાફ કચેલી જગ્યામાં નાંખી. તે જગ્યાના મધ્યભાગમાં લાક-
ડાનો થાંભલો રોપી તેને બલદ બાંધી ફેરવવામાં આવે છે. તે જગ્યાને
ખજું કહે છે. અને તેના વચમાં રોપેલો થાંભલો તેને મેઢ કહે છે,

એ મેંદ, ઉ-ફા, ને અનુરાધા શિવાયના વિવાહના નક્ષત્રોમાં જેમાંથી દુધ કે ક્ષીર જેવો ચીકણો પદાર્થ નીકળતો હોય એવા જાડના લાકડાની ખનાવીને તે ખરા વચ્ચે રાખવી.

(નવું અનાજ ખાવાનું મુઠ)

વસન્ત અને શરદરૂતુમાં અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-ફા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, ઉ-પા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતલિષા, ઉ-લા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં પ્રથમ પાકેલું નવું^૧ અનાજ ખાવું શુભ છે.

(ગાયન અને નાચ શીખવાનું મુઠ)

પુષ્ય, ઉ-ફા, હસ્ત, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, ઉ-પા, ધનિષ્ઠા, શતલિષા, ઉ-લા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં લગ્નને બુધ, ગુરુ, દેખતા હોય અને લગ્નશુદ્ધિમાં ચોથા સ્થાનમાં શુભ ગ્રહો હોય, તેવા વખતમાં ગાયન અને નાચ શીખવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

મુઠ ગ૦—અથ નટનર્તકી કૃત્યમ્—અથ નટ-નાયકા અને વારાંગનાઓનું કાર્ય.

મૃગાર્દ્રા રોહિણી પુષ્યે પુનર્વે શ્રવણત્રયે ।

ચિત્રાત્રયોત્તરામૂલે કૃત્યં શૃંગાર જીવિનામ્ (૮૧)

અર્થ—મૃગશીર, આર્દ્રા, રોહિણી, પુષ્ય, પુનર્વસુ, શ્રવણથી ત્રણ ચીત્રાથી ત્રણ, ત્રણ ઉત્તરા, ને મૂલ, એ નક્ષત્રોમાં શૃંગારથી જીવનારાં નટ નર્તકીઓ (નાયનારી નાયકાઓ) ને વારાંગનાઓ વિગેરેએ પ્રથમ પોતપોતાનાં કામનો આરંભ કરવો.

૧—મુઠ ચિં૦—માં સચિયુક્ત શુભ ગ્રહોના વારને શુભ તીથીઓ લેવી, તેમજ પોપને થેન શીવાયના માસો ૧-૬-૧૧ શીવાયની તીથીઓ અને વિષધતીઓનો ત્યાગ કરી નવીન જલ ફલને અન્ન ખાવું, જ્યોતિર્વિં-તેજ મુહૂર્તમાં નવું જલ પીવું, તેમાં વૃષભ, મિથુન, કન્યા, સિંહ, ધન, ને કુંભ લગ્ન લેવાનું કાર્ય છે.

અથ શૈલુપનટકર્મ—તમાસા કરવાનું તથા નટનું કામ કરવાનું.

ચિત્રાર્દ્રા રોહિણીપુષ્યે ઋયુત્તરે શ્રવણત્રયે ।

શુભાર્દ્રેજ્ઞેચ શૈલુપ નટકૃત્યં સમીરિતમ્ (૯૦)

અર્થ—ચીત્રા, આર્દ્રા, રોહિણી, પૂષ્ય ત્રણ ઉત્તરા, શ્રવણથી ત્રણ રવિસહીત શુભ ગ્રહોના વારમાં શૈલુપ ને નટટીથોથે પોતાના ધંધાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

અથ મોતવૃત્યારંભઃ—ગાયન તથા નૃત્યનો આરંભ.

રેવત્યા મનુરાધાર્યા ધનિષ્ઠાદિદ્વય કરે ।

રોહિણી યુગુલેપુષ્યે ઋયુત્તરેગીતનર્તને (૯૧).

અર્થ—રેવતી, અનુરાધા, ધનિષ્ઠાથી બે, હસ્ત, રોહિણીથી બે, ને ત્રણ ઉત્તરા, એ નક્ષત્રોમાં ગાયનહસા અને નાચનો આરંભ કરવો શુભ છે.

અથ દુંદુભિમૃદંગાદિ કરવાદ્યમ્—નગારાં તથા મૃદંગ વિગેરે

હાથે બજાવવાનાં વાજાંત્રોનું કાર્ય.

હસ્તત્રયેનુરાધાન્ત્યે પુનર્વસુ યુગેશ્વિમે ।

શ્રવણયેમૃગેજ્ઞેન્દ્રિ શુભેપૂર્ણાજયાસુચે ॥

શુભદુંદુભિ મેર્યાદિ કરવાયે સમીરિતમ્ (૯૨)

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, અનુરાધા, રેવતિ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, અશ્વિની, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ને મૃગશિર, એ નક્ષત્રોને રવિયુક્ત શુભવારોમાં, પૂર્ણા ને જ્યાતિથીમાં, નગારાં હોત મૃદંગ ઇત્યાદિ વાજાંત્રો શીખવાનો આરંભ કરવો.

શુભં તથૈવ વંશાદ્યં મુખવાદ્યં સમીરિતમ્ [૯૩]

અર્થ—ઉપરના મુદૂર્તમાં કહ્યા પ્રમાણે મુખથી વાગતાં વાંસલી, શરણાઈ, છત્રીસ વાજાં પિપુડી ઇત્યાદીક દરેક મોઢાથી વગાડવાનાં વાજાંના કામ શુભ છે.

અન્વય—દ્વીશાર્કેન્દ્રદિતીજ્ય વાસવશિવાશ્રયન્ત્યાગ્નિપાશી
ન્દ્રમૈઃ પૂર્વાભિઃ વિસિંહમતનૌ નાનાપશૂનામ્ ક્રિયા શુભદા અર્ક
ચતુર્ણ વારેષુ કોત્તરહરિત્વાષ્ટ્રેષુ અમારિકતયોઃ અષ્ટમ્યામ્ હિતા ન
ઉદિતા સ્વમગમે મદોષઃ કિલ નસ્યાત્ ॥ ૮ ॥

અન્વયાર્થ—દ્વીશ વિશાખા, અર્ક હસ્ત, ઇન્દુ મૃગશીર, અદિતિ
પુનર્વસુ, ઇજ્ય પુષ્ય, વાસવ ધનિષ્ઠા, શિવ આર્દ્રા, અશ્વિ અશ્વિની, અન્ત્ય
રેવતી, અગ્નિ કૃત્તિકા, પાશી શતભિષા ઇન્દ્રમૈઃ જ્યેષ્ઠા, પૂર્વાભિઃ ત્રણપૂર્વા
નક્ષત્રોમાં વિસિંહમતનૌ સિંહરાશિશિવાયના લગ્નમાં નાનાપશૂનામ્ નાના
પ્રકારના પશુઓનું ક્રિયા વેચવું. અથવા લેવું શુભદા શુભ છે, અર્ક ચતુર્ણ
વારેષુ મૂર્ધની ૪ વારોમાં ક રોહિણી, ઉત્તર ત્રણઉત્તર, હરિ શ્રવણ,
ત્વાષ્ટ્રેષુ અને ચિત્રા નક્ષત્રમાં અમારિકતયોઃ અમાસ અને રિક્તાતિથિમાં
અષ્ટમ્યામ્ અષ્ટમીના દિવસે હિતાન ઉદિતા હિતકરનારી નથી, સ્વમગમે
પોતાની યોનીના નક્ષત્રોમાં મદોષઃ નક્ષત્રદોષ કિલ નહીં નસ્યાત્ નથી. ॥ ૮ ॥

(ઢારની લેવડદેવડ કરવાનું મુઠ)

૮ ભાવાર્થ—અશ્વિની, કૃત્તિકા, મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પુનર્વસુ,
પુષ્ય, પૂર્ણિમા, હસ્ત, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, પૂર્વા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા,
પૂર્ણિમા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં, સિંહરાશિશિવાયના લગ્નમાં, પશુઓની
લેવડદેવડ કરવી શુભ છે, જે પશુની લેવડદેવડ કરવી છે. તેની
યોનીનું નક્ષત્ર અશુભ હોય તો પણ, તે પશુના ક્યવિક્યમાં તે અશુભ
નક્ષત્ર પણ લેવામાં હરકત નથી, તે યોની એવાનું વિવાહપ્રકરણના
શ્લોક ત્રીજામાં કહ્યું છે, પરંતુ ૪-૬-૮-૧૪-૩૦ એ તિથિઓ,
સોમ, મંગલ, ને જુધ, એ વારો, રોહિણી, ઉ-શ, ચિત્રા, ઉ-પા,
શ્રવણ, ઉ-ભા, એ નક્ષત્રોમાં ઢારની લેવડદેવડ ખીલકુલ કરવી નહિ.

જેમકે લેવડદેવડ કરવામાં ભરણી નક્ષત્ર લેવાનું કહ્યું નથી. પરંતુ
દાષીની યોનીનું નક્ષત્ર ભરણી છે, જેથી ભરણી નક્ષત્રમાં દાષીની લેવડદેવડ
કરવી, એજ પ્રમાણે ગાય ભેસ વિગેરેના પોતપોતાની યોનીનાં જે નક્ષત્રો છે,
તે નક્ષત્રોમાં તે તે પશુઓની લેવડદેવડ કરવી સારી જાણવી, તેમજ સાપ,
મોળાઓ, ઉંદર, મોંકડાં વિગેરે મદારીયોને રમતને માટે લેવાં હોય તો તે
યોનીયોનાં નક્ષત્રોમાં લેવડદેવડ કરવી સારી જાણવી.

(અનાજની કાપણી અને ધાન્ય એકઠું કરવાનું મુ)

મુ-ચિ૦—તીર્થજાપાદકરવન્દિ વસુધુતીન્દુસ્વાતીમર્ધાત્તર જલાંતક-
તક્ષપુષ્પે । મંદારચિત્તરહિતે દિવસેઽતિશસ્તા ધાન્યચ્છિદાનિગદિતા
સ્થિરમે વિલગ્ને (૯૪)

અર્થ—ચિત્તાશિવાયની તિથિઓ, મંગલ, શનિ, છોડી ખીજ વારો,
ભરણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, મધા, ઉ-શ, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, પૂ-ષા, ઉ-ષા,
શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, પૂ-ભા, ઉ-ભા, અને તીર્થસંજ્ઞાના નક્ષત્રો, અને સ્થિરસન્નમાં,
ખેતરમાંથી અનાજ કાપવું શુભ છે.

(ધાન્યની સ્થિતિ અને વૃદ્ધિનું મુ)

મિથ્રોગ્રરૌદ્ર મુજગેન્દ્રવિમિત્રમેષુ કર્કાજતૌલિરહિતે ચ તનો શુભાદે ।
ધાન્યસ્થિતિઃ શુભકરી ગદિતાધ્રુવેજ્યદ્વીષેન્દ્રદક્ષચરમેષુચ ધાન્યવૃદ્ધિ૯૫

અર્થ—આર્દ્રો, આશ્લેષા, જ્યેષ્ઠા, મિથ્ર, અને ઉગ્રસંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં,
મેષ, કર્ક, વૃશા, છોડી ખીજ સન્નમાં, ધાન્યને એકઠું કરી ઘેર સાવવું શુભ છે.

અશ્વિની, પુનર્વસુ, પુષ્ય, સ્વાતી, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા,
શતભિષા, અને ધ્રુવસંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં, (ધાન્યવૃદ્ધિ) અર્થાત સવાયો ઢાઢો
કાસ કરીને અનાજ આપવું શુભ છે.

ધર જમીન ખેતીવાડી વિગેરે.

મહાક્ષેત્રાદિ ભૂમિક્રયાવિક્રયૌ—ધર, ખેતર, અને જમીન વિગેરેને
વેચવું અને લેવું.

મુ-ગ૦—જીવે શુક્રેચ નંદાસુ પૂર્ણાયાં મૂલમેમૃગે ।
પૂર્વાશ્લેષા મર્ધાત્યેચ વિશાંસ્વાદિતયે તથા ॥
પુનર્મે મુનિપિઃ પ્રોક્તં ક્રયવિક્રયણં મુવઃ (૯૫)

સાવાર્થ—ગુરુ, શુક્ર એ વારો, નંદાને પુર્ણાતીથી, મૂળ, મૃગશીર, પૂર્વા,
આશ્લેષા, મધા, રેવતી, વિશાખાથી ખે, પુનર્વસુ, એ નક્ષત્રોમાં ધર જમીન
વિગેરેની લેવડદેવડ કરવી શુભ છે.

... સસ્યારોપણમ્—અનાજ રોપવાનું...

હસ્તત્રયોત્તરામૂલે ધનિષ્ઠા રોહિણીમૃગે ।

પુષ્યેશ્વિન્યઙ્નુરાધાયાં મઘાયાં શુભવાસરે ॥

ત્યક્ત્વારિક્તાઃ શનિભૌમં સસ્યસ્યાંકુર રોપણમ્ (૯૭)

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, ત્રણ ઉત્તરા, મૂલ, ધનિષ્ઠા, રેવતી, મૃગશીર, પુષ્ય, અશ્વીની, અનુરાધા ને મઘા, એ નક્ષત્રોને શુભવાસરેમાં રીકતાતીથી, ને શની મંગળ વાસરે ત્યાગ કરી ઝાંગર વિગેરેનું ધર રોપવું.

સસ્યવૃક્ષલતાદીનાંવાપનં જલેનસેચનં ચ--ધાન્ય, ઝાડ, લતા (વેલા)

વિગેરે વાવવાનું અને પાણી સીંચવાનું.

સસ્યારોપોદિતેકાલે હિત્વાઙ્ગાર્કમઘા કરમ્ ।

વૃક્ષસસ્યલતાદિનાં પ્રશસ્તંજલસેચનમ્ (૯૮)

અર્થ—ધાન્યનું ધર રોપવાના મુહુર્તમાં રવિ, બુધ, એ વાસરે ને મઘા નક્ષત્રો ત્યાગ કરી વાવણીનું કામ શરૂ કરવું અને પાણી સીંચવું.

આરામકૃત્યમ્—આગનું કાર્ય.

હસ્તચિત્રોત્તરામૂલે ઙ્નુરાધા રેવતીદ્વયે ॥

વિશાખા.રોહિણી પુષ્યે પ્યારામોષિ મૃગેશુભા (૯૯)

અર્થ—હસ્ત, ચિત્રા, ત્રણ ઉત્તરા, અનુરાધા, રેવતીથી બે, વિશાખા, રોહિણી, પુષ્ય ને મૃગશીર એ નક્ષત્રોમાં ઝાડ, લતાદીક (વેલા) રોપવા અને બગીચો અનાવવો.

અથ ધાન્યચ્છેદઃ--ધાન્યની કાપણી કરવાનું.

પૂર્વોત્તરામઘાશ્લેષા જેષ્ઠાદ્રીશ્રવણદ્વયે ।

મરણી દ્વિતયે મૂલે મૃગે પુષ્યે કર ત્રયે ॥

ધાન્યછેદઃશુભોરિક્તાં દિશ્વામૌમશનૈશ્વરૌ (૧૦૦)

અર્થ--પુર્વા, ઉત્તરા, મઘા, આશ્લેષા, ભૈશા, આદ્રા, શ્રવણથી બે, મરણીથી બે, મૂલ, મૃગશીર, પુષ્ય, હસ્તથી ત્રણ, એ નક્ષત્રોમાં રીકતાતીથાને મંગળ, શની, એ વાસરે ત્યાગ કરી અનાજની કાપણી કરવી શુભ છે.

કળમર્દનમ્—અનાજના દાણાનું મર્દન (છુટા કરવું).

અનુરાધાશ્રવોમૂલે રેવત્યાંચમઘાત્રિમે ।

જ્યેષ્ઠાયાંચૈવરોહિણ્યાં શુભંસ્યાત્કળમર્દનમ્ (૧૦૧)

અર્થ—અનુરાધા, શ્રવણ, મૂલ, રેવતી, મઘાધી ત્રણ, જ્યેષ્ઠા, ને રોહિણી એ નક્ષત્રોમાં કણ (અનાજના દાણા) મર્દન કરવું શુભ છે.

અથ ધાન્યાનયનં ફલ પુષ્પોત્તારણં ચ—ધાન્ય લાવવાનું ને
આઠ ઉપરથી ફળ પુષ્પ ઉતારવાનું.

રોપણોદિત્તનક્ષત્રેવામરેમંદભૌમયોઃ ।

અન્નસ્યાનયનં પુષ્પ ફલાદ્યુત્તારણંચસત્ ॥ (૧૦૨)

અર્થ—રોપણ કરવાનાં નક્ષત્રોમાં—અને શની મંગળવારે અનાજ પોતાને ઘેર લાવવું શુભ છે, અને પુષ્પ ફળ વિગેરે આઠપરથી ઉતારવું શુભ છે.

અથ વીજસંગ્રહઃ—ખીજનો સંગ્રહ કરવાનું.

હસ્તત્રયેપુનર્વર્ષૌ રોહિણ્યાંશ્રવણદ્વયે ।

સ્થિરલગ્નેશુભેવારે વિચંદ્રેવીજસંગ્રહઃ (૧૦૩)

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, પુનર્વસુ, રોહિણી, શ્રવણથી એ, એ નક્ષત્રોને સ્થિર લગ્નમાં સોમવાર શીવાયના વારામાં ખીજનો સંગ્રહ કરવો શ્રેષ્ઠ છે.

તૃણરજ્જુભિર્ધાન્યવન્ધનમ્—ધાન્યના પુળા બાંધવાનું.

સ્વાર્તામૂલેચદ્વસ્તેત્યે માદ્રાપાઠા દ્વયે મૃગે ।

રોહિણ્યાંકાશ કોષ્ટાંત ધાન્ય સંરક્ષણં શુભમ્ (૧૦૪)

અર્થ—સ્વાતિ, મૂલ, હસ્ત, રેવતી, પૂર્વાશ્વાદપદ, ઉત્તરશ્વાદપદ, પૂર્વાષાદા મૃગશીર, ને રોહિણી, એ નક્ષત્રોમાં લામ કે દોરીવડે ધાન્યના પુળા બાંધવા,

ધાન્યાદીનો સંગ્રહ કરવાનું.

અપો ૦ વિ ૦—બ્રુવલ્યુમૃદુલોલજીવકારુચ્યેદુવારેઃ ।

કુયુતિશર્જાન્ રિક્તામાવિષ્ણુક્તૈર્નૃલગ્ને (૧૦૫)

નવ વસુધ ફલોનાં વ્રાદરા દૌપિધીનાં ।

રમકૃષિકણિગ્નાનાં સંગ્રહી ભોગમિધ્યૈ (૧૦૬)

અર્થ—ભદ્રા, રીકતા, ને અમાવાસ્યા, શીવાયતી તીથીઓમાં સોમશુક્રને શુક્ર એ વારો ધ્રુવ, મૃદુ, ને સધુસંગત નક્ષત્રોમાં નવીન પુષ્ય, ફલ, કપાસ, લીલી ઔષધીયો, ધી વિગેરે અને ધાન્યાદિકનો સંગ્રહ કરવો, જેથી સુખ અને ભોગની વૃદ્ધી થાય છે.

રસસંગ્રહઃ—રસસંગ્રહ કરવાનું.

મુ ૦ ગ ૦—રસસંગ્રહણશ્રેષ્ઠ તોયારંભોદિતોદુપુ (૧૦૭)

અર્થ—જ્ઞાસ્ય કરવાના મુદ્દર્તમાં શેરડી વિગેરેના સ્ત્રોતો સંગ્રહ કરવો શુભ છે.

કોષ્ટાદૌ ધાન્યસ્થિતિઃ—કોષ્ટારમાં ધાન્ય નાખવાનું.

પુનર્ભ્રમશીર્ષેન્ત્યે ડનુરાધા શ્રવણત્રયે ।

હસ્તત્રયે ડગ્વિનીપુષ્યે રોહિણ્યા મુતરાત્રયે ॥

ગુરૌ શુક્રે રવિદોઃસત્કોષ્ટાદૌધાન્યરક્ષણમ્ ॥ (૧૦૮)

અર્થ—પુનર્વસુ, મૃગશીર, રેવતી, અનુરાધા, શ્રવણથી ત્રણ, હસ્તથી ત્રણ, અશ્વિની, પુષ્ય, રોહિણી, ને ત્રણ ઉત્તરાં, એ નક્ષત્રોને શુક્ર, શુક્ર, રવિ, સોમ, એ વારોમાં કોષ્ટારમાં અનાજ ભરવું શુભ છે.

ધાન્યવિક્રયઃ—ધાન્ય વેચવાનું.

રોહિણ્યાંવિક્રયોન્નસ્ય ધનિષ્ઠા શતભોચરે ॥ (૧૦૯)

અર્થ—રોહિણી, ધનિષ્ઠા, ને શતભીષા, એ નક્ષત્રોમાં ધાન્ય (અનાજ) વેચવો આરંભ કરવો શુભ છે.

દ્વ્યાદિત્યદિવસુસ્થિરાશ્વિમમૃદુસ્વાત્યર્કભૈર્જત્રયા-

કારાન્દિ જ્યમૃગૂદયેદિકમદેષ્વિદૌક્રિયાશ્ચીઢીતા ।

તત્રાપ્યર્કમતઃ ક્રમાત્તિથિમિતૈઃપશ્ચાત્રિભિઃસાભિજિ-

ચ્છસ્તાયાનૃસમાતદુક્તમમુલૈઃકાર્યાપરામૈર્બુધૈઃ ॥ ૧ ॥

અન્વય—દ્વ્યાદિત્યદિવસુસ્થિરાશ્વિમમૃદુસ્વાત્યર્કભૈઃ ત્રયયા-
કારાન્દિ જ્યમૃગૂદયે ઇન્દ્રો દિકમદેષુ આશ્વિ ક્રિયા દિતા તત્રાપિ
અર્કમતઃ ક્રમાત્ તિથિમિતૈઃ પશ્ચાત્ ત્રિભિઃ સાભિજિત્ શાસ્તાયા-
નૃસમા તદુક્તમમુલૈઃ પરા બુધૈઃ મૈઃ કાર્યા ॥ ૧ ॥

અન્વયાર્થ—જ્યાદિત્ય પુનર્વસુ, પુષ્ય, દ્વિવસુ ધનિષ્ઠા, શતભિષા, સ્થિર
સ્થિરસંતક, અશ્વિન અશ્વિની, મૃદુ મૃદુસંતાપાબાં, સ્વાતી અર્કમૈઃ સ્વાતી અને
હસ્ત નક્ષત્રોમાં, જ્ઞાત્યાર્કારાન્હી બુધ, ગુરુ, શુક્ર, રવી, અને મંગલવારે ર્જિયમૃગ-
વ્યે લગ્નમાં ગુરુ, શુક્ર, રહેલા હોય. इन्द्रौ ચંદ્રમા દ્વિકમવેષુ ૨-૪-૭ માં સ્થાનમાં
હોયતો આશ્વી ધોડાસંબંધી ક્રિયા લેવડ દેવડ હિતા સારી છે, તથાપિ તેમાંપણું
અર્કમતઃ સૂર્યનાનક્ષત્રથી ક્રમાત્ અનુક્રમે તિથિમિતૈઃ ૧૫ નક્ષત્રોથી પશ્ચાત્
પછીથી ત્રિમિઃ ત્રણ નક્ષત્રો સામિજિત્ અબજીતસાથે શસ્તા શ્રેષ્ઠ છે, યા જે
ધોડાની કીયા તુલમા માણસસરખી હોય. (સાક્ષીયા) તે ક્રિયા તદુક્તમમુલ્કેઃ
તે માણસ માટે કહેલા નક્ષત્રાદીકથી વરા તે શીવાય બીજી હોય તો બુધઃ વિદ્વાનો
એ મૈઃ ઉપલા નક્ષત્રોથી કાર્યા કરવી, ॥ ૧ ॥

(ધોડાની લેવડદેવડનું મુઠ)

૯ ભાવાર્થ—રવિ, મંગલ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, એ, વાર,
અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-ભા, હસ્ત, ચિત્રા,
સ્વાતી, અનુરાધા, ઉ-ષા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ-ભા, રેવતી, એ
નક્ષત્રો, લગ્નમાં ગુરુને શુક્ર હોય, ૨-૪-૭ માં સ્થાનમાં ચંદ્રમા હોય,
ત્યારે ધોડાની લેવડદેવડ કરવી સારી બાણવી.

અર્થઘટક અને બીજી ક્રિયાવિશે.

સૂર્યના નક્ષત્રથી, દિનનક્ષત્ર સુધી ગણતાં, અલિણત સાથે ૧૫
નક્ષત્રોમાં અને જે નક્ષત્ર ઉપર સૂર્ય છે, તેના પહેલા ત્રણ નક્ષત્રોમાં
ધોડાની લેવડદેવડ કરવી, તેમજ ધોડાની મનુષ્યની માફક જે જે
ક્રિયાઓ કરવાની હોય, તે તે ક્રિયાઓ કરવા માટે મનુષ્યોને તે તે
ક્રિયાઓ કરવા જે જે નક્ષત્રો કહ્યાં છે; તે તે નક્ષત્રોમાં ધોડાની

૧—મુઠ જિંઠ—માં મંગલ શિવાયના બધાં વારો લીધેલા છે.

૨—મુઠ ગઠ—માં ધોડાઓને ધી, અન્ન, ચાનૂ, ધાંસ, વિગેરે ખાવામાં
અત્ર પ્રાશનમાં કહેલાં નક્ષત્રાદીક લેવાં, ને શુભચંદના લગ્નમાં નવગ્રવવા બાળ
કાપવા માટે ચોક્કસ મુહૂર્તમાં દવા કરવામાં મનુષ્યને દવા આપવાના મુહૂ-
ર્તમાં મૈથુનમાં ગર્ભાધાન પ્રમાણે મુહૂર્ત લેવું, ધોડાને બાંધવા હવશાલા બના-
વતાં ઘર બાંધવાનું મુહૂર્ત લેવું, શિક્ષણમાં વિદ્યારંભનું ને સ્વણગારવાં માટે
આબુપણમાં કહેલું મુહૂર્ત લેવું, ને બાર વાગ્યાની અંદરનું મુહૂર્ત આપવું.

પણ તે ને ક્રિયાઓ કરવી, અને જે ક્રિયા મનુષ્યની માફક કરવાની ન હોય તે તે ક્રિયા થોડાની લેવડદેવડના ઉપરના બતાવેલાં નક્ષત્રોમાં કરવી.

મંદ્રાસંક્રમપાતવૈધૃતિસિતેજ્યાકારપદ્યાદિપુ

શ્રાદ્ધાદ્યેપ્રતિપદ્વયેપરિહરેદ્દેતુંવિનાભ્યંજનમ્ ।

માંગલ્યં વિજયોત્સવોઽદ્ભવદનં દીપાવલિર્હેતવો-

ભ્યંગસ્યક્વચિતાદિતૈલમન સન્નિચેન્દિ નિત્યેઽસ્થિલમ્ ૧૦

અન્વય—મંદ્રાસંક્રમપાતવૈધૃતિસિતેજ્યાકારપદ્યાદિપુશ્રાદ્ધાદ્યેપ્રતિપદ્વયે દેતુમ્ વિના અભ્યંજનમ્ પરિહરન્ માંગલ્યમ્ વિજયોત્સવઃ અદ્ભવદનમ્ દીપાવલિઃ અભ્યંગસ્ય હેતવઃ નિચેન્દિક્વચિતાદિતૈલમ્ અનસત્ નિત્યે અસ્થિલમ્ ॥ ૧૦ ॥

અન્વયાર્થ—મંદ્રા વિષ્ટિ, સંક્રમ સંક્રાંતિ, પાત વ્યતીપાત, વૈધૃતિ વૈધૃતિ, સિત શુક્રવાર, રજ્ય ગુરુ અર્ક રવિ આર મંગલ પદ્યાદિપુ ૭ થી અમાસ સુધીની તિથિઓમાં શ્રાદ્ધાદ્યે શ્રાદ્ધના દિવસે. પ્રતિપદ્વયે એપક્ષનો ૫૩વો એટલા દિવસોમાં હેતુમ્વિના કારણવિના, અભ્યંજનમ્ અભ્યંગસ્નાન, પરિહરેત્ નકરવું. માંગલ્યમ્ વિવાહવિગેરેકાર્યો, વિજયોત્સવઃ વિજયાદસમી, અદ્ભવદનમ્ એસતા વર્ષ દીપાવલિ દીપાલી એ દિવસે અભ્યંગસ્ય અભ્યંગસ્નાનનાં હેતવઃ કારણ છે, નિચેન્દિક્વચિતાદિતૈલમ્ પાકુંતેલ અથવા સુગંધી વાણું, અનસત્ એક છે, નિત્ય હમ્બેશનઃ પરિગયમાં, અસ્થિલમ્ દરેક પ્રકારનું શ્રેષ્ઠ છે, ॥ ૧૦ ॥

(શરીરે તેડ મદન કરતાં તજવાનો વખત.)

૧૦ ભાવાર્થ—વિષ્ટિ, સંક્રાંતિ, વ્યતીપાત, વૈધૃત, ૧, ૨, ૬ થી ૧૫ કે અમાસ સુધીની તિથિઓ, રવિ, મંગલ, ગુરુ, ને શુક્રવાર, શ્રાદ્ધનો દિવસ, એ દરેક વખતે ખાસ કારણ વિના તેડ ઓળીને નહાવું નહિ.

(શરીરે તેડ ઓળીને સ્નાન કરવાનો વખત.)

વિવાહ જેવાં માંગલિક દરેક કાર્યોમાં, હસરાના દિવસે એસતા વર્ષની એકમે એટલે કાલિક શુદ્ધ ૧ ને ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના દિવસે, દિવા-

લીના દિવસે એ 'દરેક વખતે અવશ્ય તેલ ચોળીને સ્નાન કરવું, તે દિવસે તિથી, વાર, અથવા વિદિ જેવા અશુભ કારણો હોય તે પશુ નહાવું શુભ છે, આ તેલ કાચું લેવું, પશુ અગ્નિથી પકવેલાં ધૂપેલ જેવાં કોઈ પશુ તેલો ચોળી ઉપરના વર્ણત દિવસોમાં પશુ નહાવું શુભ છે, અને હમ્મેશાં જે કાચું કે પાકું તેલ ચોળી નહાતો હોય તેને તેમ કરતાં મુદૂર્ત જેવાની જરૂર નથી.

દિગ્વિશ્વાદ્રિદગંકદર્શતિથિપુસ્નાનંનધાત્રીફલૈઃ

શ્રીકામોથબુધાંબુપર્ષપિતૃમાભ્યંગાત્પતિઘ્ન્યંગના ।

પુત્રી સોમદિને પ્રસૂર્યમપિતૃ ત્વાષ્ટ્રેંપિ દ્રમિશ્રાંબુપ-

ક્રવ્યાદેશ્વરમેકુપુત્રહરિજે સ્નાયાન્નિશાસ્યેઽપિ ॥ ૧૧ ॥

અન્વય—દિગ્વિશ્વાદ્રિદગંકદર્શતિથિપુ ધાત્રીફલૈઃ શ્રીકામઃ સ્નાનંન અથ બુધાંબુપર્ષપિતૃમાભ્યંગાત્ અંગના પતિઘ્ની પુત્રી સોમદિને પ્રમૂઃ યમ પિતૃત્વાષ્ટ્રેદ્રમિશ્રાંબુપક્રવ્યાદે શ્વરમે કુપુત્રહરિજે નિશાસ્યે અપિ ન સ્નાયાત્ ॥ ૧૧ ॥

અન્વયાર્થ—દિક્ ૧૦ વિશ્વ ૧૩ અદ્રિ ૭ દુક્ ૨ અંક ૯ દર્શ ૨૦ તિથિપુ એ તિથિઓમાં, ધાત્રીફલૈઃ આંખળાનાં ૬૯થી, શ્રીકામઃ ૬૬મી ઇચ્છા વાળાએ, સ્નાનમ્ સ્નાન ન કરવું, અથ પછી, બુધાંબુપર્ષપિતૃમાભ્યંગાત્ યુધવાર, શતભિષા અને મધાનક્ષત્રમાં અભ્યંગ સ્નાન કરવાથી, અંગનાસ્ત્રી પતિઘ્ની પતિનેનાશકરે છે, પુત્રી પુત્ર વાળાએ, સોમવારે અભ્યંગ-સ્નાન કરવું નહિ, પ્રસૂઃ મુત્રાવહત્રીએ, યમ ભરણી, પિતૃ મધા, ત્વાષ્ટ્ર ચીત્રા-દંદ્ર જેઠા, મિશ્ર મિશ્ર નક્ષત્રો અંબુપ શતભિષા ક્રવ્યાદઃ મૂલ, શ્વરમે અને આદ્યાં નક્ષત્રમાં કુપુત્રહરિજે પાંચમા સ્થાનમાં પાપપ્રદ હોય તેના લગ્નમાં, નિશાસ્યે રાત્રીના મુખમાં (સંધ્યાકાળે) આપે પણ સ્નાયાત્ અભ્યંગ સ્નાન-કરવું નહિ, ॥ ૧૧ ॥

(તેલ અને આંખળાં સાથે શરીરે ચોળી સ્નાન કરવામાં વર્ણત તિથિઓ.)

૧૧ ભાવાર્થ—૬૬મીની ઇચ્છાવાળા પુરુષોએ ૨-૭-૬-૧૦-૧૩-૩૦ એ તિથિઓમાં તેલ અને આંખળાં સાથે શરીરે ચોળી નહાવું નહિ.

શ્રીઓને શરીરે મર્દન કરવાના પદાર્થથી વર્જીત વાર અને નક્ષત્રો.

બુધવાર, તેમજ મઘા અને શતભિષા નક્ષત્રમાં શરીરે થોળ-
વાના કોઈ પણ પદાર્થો મર્દન કરી નહાવું નહિ; અને જો કરે તો
ધણીના આયુષ્યને તુકસાન કરતા થાય, અને જેને પુત્ર હોય એવા
શ્રી કે પુરૂષે સોમવારે ઉપર મુજબ રીતથી સ્નાન કરવું નહિ.

સુવાવડી શ્રીને નવડાવતાં વર્જીત નક્ષત્રાદિક.

શરણી, કૃત્તિકા, આર્દ્રા મઘા, ચિત્રા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ,
શતભિષા, જો નક્ષત્રોમાં, અને લગ્નથી પાંચમે પાપગ્રહ હોય ત્યારે,
રાત્રિએ સુવાવડી શ્રીને સ્નાન કરાવવું નહિ.

રત્નમાલાયાં—સાર્પપંગધતૈલંચ ચતૈલં પુષ્પવાસિતમ્ ।

દ્રવ્યોત્તરયુતંવાપિ નદુષ્યતિકદાચન (૧૧૦)

મૂર્યશુકારવારેષુ નિષિદ્ધાસુતિથિષ્વપિ ।

કર્તવ્યે યદિવાંસ્નાને પક્તૈલંનદુષ્યતિ (૧૧૧)

૧. રવૌપુષ્પંગુરૌદુર્વા ભૌમવારેચમૃત્તિકા ।

ભાર્ગવેગોમયં સિપ્પ્વાતૈલસ્નાનંસુખાવહમ્ (૧૧૨)

અર્થ—સરસીયું તેલ, સુગન્ધી તેલ, પુષ્પના મુગંધવાળું, અથવા કોઈ
પણ દ્રવ્ય યુક્ત તેલ હોયતો દોષ સમજવો નહિ, અભ્યંગ સ્નાનમાં રવિ,
મંગલ, શુક્ર, એવારો, તેમજ નિષિદ્ધ તિથિયો જો કહેલી છે. તેવારને તિથિઓમાં
પાકા તેલથી સ્નાન કર્યું હોયતો કાંઈપણ દોષ નથી, સ્વિવારે—પુષ્પ, મંગલ-
વારે માટી, ગુરવારે—દૂધ, અને શુક્રવારે—ગાયનું છાણ, જલમાં નાંખીને સ્નાન
કર્યું હોયતો સુખ આપે છે,

પુત્રવાનસ્વમૃદ્ધેનિત્યં નસ્નાયાદુત્તરાભિમુખ્ ।

સોમવારેતયામ્યંગં વર્જયેત્ સર્વધાબુધઃ (૧૧૩)

અર્થ—જોઓને પુત્ર હોય, તેઓએ હમ્મેસાં ઉત્તરાભિ મુખ સ્નાન કરવું
નહિ, અને સોમવારે અભ્યંગ સ્નાન કરવું નહિ,

૧—સુવાવડી શ્રીને સ્નાન કરાવવામાં વર્જીત દિવસો પૃ. ૫૬ માં આપેલા છે.

અથાશ્વપશૂનાંદમનમ્—ધોડા વિગેરે પશુઓને પસોટવાનું.

મુ૦-ગ૦—કૃત્તિકાં રેવતીપુષ્યે સ્વાતિ હસ્તે શ્રવદ્વયે ॥

મૃગે ડકારે ત્રિપુસ્કત્ત્વં દમનં પશુ વાજિનામ્ ॥ (૧૧૪)

અર્થ—કૃત્તિકા, રેવતી, પુષ્ય સ્વાતિ, હસ્ત, શ્રવણથી એ—મૃગશીર—રવીને મંગળવારે, પાડો, અળદ, ધોડા વિગેરે પશુઓને પસોટવાનું ને નાથ ધાલવાનું કામ કરવું,

અથ ગજાશ્વાદ્યારોહણમ્—હાથી ધોડા વિગેરેપર બેસવાનું.

રેવતિ યુગુલે હસ્ત ત્રયેકર્ણ ત્રયેમૃગે ।

પુનર્વસુદ્વયેકુર્યાં ચ્છાનિ ભૌમાન્યવાસરે ॥

ગજાશ્વરથ મુદ્ધયના મારોહં ચ શુભેતિથૌ ॥ (૧૧૫)

અર્થ—રેવતીથી એ હસ્તથી ત્રણ, મૃગશીર—પુનર્વસુથી એ એ નક્ષત્રોને ચની, મંગળ—રહીત બીજાવારોમાં શુભ તિથીમાં હાથી, ધોડા, અને રથ જેવાં વાહનોપર બેસવું શુભ છે,

અથ કૃત્યમ્—ધોડાનું કામકાજ.

શુભેહનિતથાહસ્ત ધનિષ્ઠારેવતીયુગે ॥

પુનર્વસુ દ્વયે સ્વાતિ મૃગશીર્ષે શતાભિધે ॥

વર્જયિત્વા કુજેરિક્તા મદ્ય કાર્યં શુભાવદ્મ ॥ (૧૧૬)

અર્થ—શુભ દીવસોમાં હસ્ત-ધનિષ્ઠા-રેવતીથી એ-પુનર્વસુ, પુષ્ય, સ્વાતિ-મૃગશીર-શતાભિયા-એ નક્ષત્રોમાં મંગળવાર અને રિક્તા તીથિનો ત્યાગ કરી અર્થ (ધોડા) નું કામ કરવું શુભ છે,

અથ સ્ય વિશેષ કૃત્યાનિ—ધોડાનાં વિશેષ કાર્યો.

ચૌલોક્તે સ્વર કૃત્યાદિશિક્ષા વિદ્યોક્ત માદિપુ ॥

વાસ ગ્રાસાદિકં ત્વન્ના ગ્રનોક્તર્ષે પુવાજિનામ્ ॥ (૧૧૭)

અર્થ—ચૌસમાં કહેલાં મુદ્ધર્ત્તમાં ખરકૃત્ય વિદ્યામાં કહેલા મુદ્ધર્ત્તમાં તેને શીખવિને જાણવો, ને અન્ન પ્રાશનના નક્ષત્રોમાં ધાસ ને દાણો આપવો શુભ છે,

પલયાણાદિ નિર્માણમ્—પલાણુ વિગેરે બનાવવું.

શ્રવણે શતમે દ્વસ્તે પુણ્યે મૂલે મૃગેશ્વિમે ॥

પુનર્વસૌ ગજાશ્વોષ્ટ્ર પલયાણં કરણં શુભમ્ ॥ (૧૧૮)

અર્થ—શ્રવણ, શતભિષા, હસ્ત, પૂષ્ય, મૂલ, મૃગશીર, અશ્વિની, ને પુનર્વસુ—એ નક્ષત્રમાં હાથી-ઘોડા-હિટ-વિગેરે પર બેસવા માટે પલાણુ- (સામાન) બનાવવો.

ગજ કૃત્યમ્—હાથી સખંધી કામ કરવાનું.

શ્રવણાદિ ત્રયેહસ્ત ત્રયેવા રેવતી દ્વયે ॥

મૃગેપુણ્યે ડનુરાધાયાં રોહિણ્યાં ડ્યુત્તરે તથા ॥

પુનર્વસૌઃ શુભેવારે ગજકાર્યં શનેર્દિને ॥ (૧૧૯)

અર્થ—શ્રવણથી ત્રણ, હસ્તથી ત્રણ, રેવતીથી એ મૃગશીર-પુષ્ય, અનુરાધા, રોહિણી, ત્રણ ઊત્તરા ને પુનર્વસુ, એ નક્ષત્રો શનિવારને બીજા શુભ વારોમાં હાથી સખંધી કામ કરવું શુભ છે,

ગજત્યાં કુશઃ—હાથીને અંકુશ મારવાનું.

શુભવારે શુભેલગ્ને શુભાંશે શોભને તિથૌ ॥

અંકુશઃ કરિણાંયોજ્યાઃ શનૈર્લગ્નં શનેર્દિને ॥ (૧૨૦)

અર્થ—શુભવારને શુભલગ્ન શનિવાર શુભનવમાંથ-શુભતિથીને શનીની રાત્રીનું સપ્તમાં હાથીને પ્રથમ અંકુશ મારવો શુભ છે,

પશુ પક્ષી વિગેરે.

સામાન્યતઃ પશુ કૃત્યં રક્ષાચ—સાધારણ રીતે પશુનું કામ તથા તેનું રક્ષણ કરવાનું.

ત્યત્સ્ત્રવાષ્ટ્ર મીમમાંરિક્તાં રોહિણી મૃતરાત્રયમ્ ॥

ચિત્રાસ્યં શ્રવણં મૌમ.પગ્નનાં સર્વં કર્ષચ ॥

પ્રવંશનિર્ગમૌ ચાપિ નત્યાજ્યં નિજયોનિભમ્ ॥ (૧૨૧)

અર્થ—અષ્ટમી, અમાવાસ્યા, ને રિષ્તા તીથી નો ત્યાગ કરી રોહિણી, ત્રણ, ઊત્તરા, મીના, ત્રવણ, એ નક્ષત્રોને મેંબજવાર દોષ-ત્યારે પશુ (ચોપમાં)

જનવર) સંબંધી હરકોઈ કામ કરવું શુભ છે તેમજ તે સુદર્ત પ્રમાણે પશુને ઘરમાં પ્રવેશ કરાવવો કે ઘરમાંથી બહાર કઢાડવું વિગેરે તેના રક્ષણનું દરેક કામ કરવું અને ત્યાજ નક્ષત્રમાં પણ—જે પશુનું કામ કરવું છે તેની ચોનીનું નક્ષત્ર હોયતો તે નક્ષત્રમાં પણ કરવું.

ઠાર ચરાવવાનું.

જ્યો.-વિ.-શ્રવણત્રયે ત્રીદશ સૂદલઘ્નુ દ્વયપરેપુ જૈળ્લમૃગાજવદાં ત્યૈઃ॥
વિદશીતટ્ટિણિ સિતટ્ટિણિ દિનેસ્યા ત્રિરમાટ્ટમી કુયુજિવલ્લવકર્મ(૧૨૨).

અર્થ—આઠમ-અમાસને નક્ષત્ર યોગ રહિત દિવસો, રવિ-સોમ-ને બુધ એવારો-મૃગશીર્ષ પુનર્વસુ વિશાખા જ્યેષ્ઠા શ્રવણ ધનિષ્ઠા શતભિષા પૂ-બા, રેવતી ને હધુ સંઘક નક્ષત્રોમાં ગોવાળીઆઓએ પશુ ચરાવવા નો પ્રારંભ કરવો,

અથાઘ્ન મહિવ્યકૃત્યમ્—ઉંટ તથા પાડા વિગેરેનું કાર્ય.

મુ.-ગ.—ધનિષ્ઠા દ્વિતયે પૂર્વાષાઢા તિર્યઙ્મુ સ્વોદ્ધુ ॥

અજાવિમહિષોદ્ધાણાં કૃત્યં ચાશ્વતરીશુનામ્ ॥ (૧૨૩)

અર્થ—ધનિષ્ઠાથી બે, પૂર્વાષાઢા, ને તિર્યંગમુખ નક્ષત્રોમાં ઘેટાં બકરાં, ઉંટને, પાડા, ઘોડી અને કુતરાં સંબંધી કાર્ય કરવું શુભ છે.

મૃગાદિવનચારી શંગી કૃત્યમ્—મૃગવિગેરે વનચાશી શીંગડાંવાળાં
જનવરોનું કાર્ય.

જ્યેષ્ઠા સ્વાત્યશ્વિનીપુષ્યે પુનર્ભે રોહિણી કરે ॥

ઉત્તરાસુશુભંકૃત્યં શૃંગીણાં વન ચારિણામ્ ॥ (૧૨૪)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા, સ્વાતિ-અશ્વિની, પુષ્ય, પુનર્વસુ, રોહિણી, હસ્તા, ઉત્તરા, એ નક્ષત્રોમાં જન્મલમાં રહેનારાં શીંગડાંવાળાં પ્રાણી સંબંધી કામ કરવું.

૧—મુ. ચિં. માં નહ, રેવતી, હસ્તાથી પણ, કુવસંઘક નક્ષત્રો, મૃગશીર, અનુરાધા, અશ્વિની ધનીષ્ઠા. એ નક્ષત્રોમાં પ્રથમ દહીં વસોવવું શુભ છે,

અથનસ્ત્રી કૃત્યમ્—નખવાળાં જાનવરેાનું કાર્ય.

જ્યેષ્ઠાર્દારોહિણી હસ્તે વિશાખા પુષ્યમેશ્વિમે ॥

કૂરાદે વ્યાઘ્ર મુખ્યાનાં કૃત્યં નલ્લલિયસામ્ ॥ (૧૨૫)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા-આર્દ્રા-રોહિણી-હસ્ત વિશાખા પુષ્ય ને અશ્વિની એ નક્ષત્રોમાં પાપવારોમાં સીદ, વાષ રીંછ વિગેરે ક્ષાદીખાનારાં નખવાળાં પ્રાણીઓ સંબંધી કામ કરવું શુભ છે.

અથપશુનાં ક્રયવિકૃયો—પશુઓને વેચવાનું અને લેવાનું,

વિશાખા રેવતી પુષ્યે ધનીષ્ઠા શતમેશ્વિમે ॥

હસ્તે પુનર્વસુ જ્યેષ્ઠે પશુનાં ક્રયવિકૃયો ॥ (૧૨૬)

અર્થ—વિશાખા-રેવતી-પુષ્ય ધનિષ્ઠા શતભીષા અશ્વિની-હસ્ત, પુનર્વસુ, જ્યેષ્ઠા એ નક્ષત્રોમાં ચોપમાં જાનવરો (પશુ) ને વેચવાં લેવાં શુભ છે,

પક્ષિ કૃત્યમ્—પક્ષિનું કાર્ય.

શુભાહેસરર્વાતિર્યઙ્મુલ્લે ચોર્ધ્વમુલ્લેપિમે ॥

સારિકા શુક મુખ્યાનાં પક્ષિણાં કૃતમુત્તમમ્ ॥ (૧૨૭)

અર્થ—તીર્થંગ મુખ ને ઊર્ધ્વ મુખનાં નક્ષત્રોમાં શાપટ મેનાં સારીકાં વિગેરે પક્ષીઓ સંબંધી કામ કરવું જિતમ છે,

મંદારાન્યદિને મૃદુધ્રુવચરભિર્મેર્ધલભે સુધા—

યોગે મેપજમાચરેત્સુમૃતિકેન્દ્રારિવ્યયાંગે ભિષક્ ।

તદ્દયાદિદ્ધ વિદ્યુવેન્દુનનયમધોતને રોગિણે—

ડસૂવસ્રાવત્રણકર્મ મૃયકુજયોરન્દીદ્ધકેન્દ્રસ્થયોઃ ॥ ૧૨ ॥

અન્વય—મંદારાન્યદિને મૃદુધ્રુવભિર્મેર્ધલભે સુધા-યોગે મેપજમ્ આચરેત્ તત્ત્વ ઇદ્ધ વિદ્યુવેન્દુનનયે પયો-તનઃ રોગિણે દયાત્ ઇદ્ધકેન્દ્રસ્થયોઃ મૃયકુજયોઃ મન્દિ અમૃતમાવત્રણકર્મ (આચરેત્) ॥ ૧૨ ॥

અન્યથા—મન્દારાન્યદિને—શનિ, અને મંગલ શિવાયના ખીન્ન વારોમાં, મૃદુ ધ્રુવ ક્ષિપ્રેઃ મૃદુ-ધ્રુવ-અને ક્ષિપ્ર નક્ષત્રો ચલક્ષે-શુકલ પક્ષમાં સુધાયોગે અમૃત યોગમાં, સુમૃતિકેન્દ્રારિવ્યયાંગે પાપમહરહિત, ૮-૧-૪-૭-૧૦-૧-૧૨-૧- એ સ્થાનોમાં, મિષક્ર વેદે મેષજન્મ ઓપડ, આચરત કરવું, તત્ તે ઓપડ વિષ્ણુવેન્દુતનયે પ્રદ્યોતનઃ ધ્રુવ નક્ષત્ર શિવાયના નક્ષત્રમાં-બુધ રવી શિવાયના વારોમાં, રોગિણે રોગીને, વદ્યાત્ આપવું રૂઢ અર્થે કેન્દ્ર-સ્થયોઃ કેન્દ્ર આનમાં રહેલા, સૂર્યકુજયોઃ રવિ અને મંગલવારના, અન્હિ-દિવસે, અસુક્ષ્માવગ્રણ કર્મ શોધીનું પગલવું તેમજ નસતર મુકાવવું વિગેરે (આચરત કરવું) ॥ ૧૨ ॥

દવા (ઓપડ) બનાવવાનું ને દવા આપવાનું મુઠ

૧૨ બાધાર્થ—શનિ, અને મંગલ શિવાયના વાર, અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ-દા-હસ્ત-ચિત્રા-અનુરાધા-ઉ-પા-અભિજીત-ઉ-લા-દેવતી-એ નક્ષત્રો, અન્નવાળીયું, અમૃત સિદ્ધિ યોગ, લગ્ન શુદ્ધિમાં ૧-૪-૬-૭-૧૦-૧૨ એ સ્થાનોમાં પાપ મહ, ન હોય ત્યારે ઔષધ બનાવવું સાડું છે.

બુધ અને રવિ શિવાયના ઔષધ બનાવવાના વારોમાં, અને ધ્રુવ શિવાયના ઔષધ બનાવવાના નક્ષત્રોમાં, બાકી ઔષધ બનાવવાના મુદૂર્ત પ્રમાણેના મુદૂર્તમાં દવા આપવી સારી છે.

॥ ગુમગ્ન-ચાંદી વિગેરે ઉપર વાદકાપ કરવું અથવા નસમાંથી શોહી લેવાનું મુઠ ॥

રવિ અને મંગલવારે, રવિ-મંગલ લગ્ન શુદ્ધિમાં કેન્દ્રમાં હોય ત્યારે, કોઈપણ શરીરના ભાગની નસમાંથી લોહીનું લેવડાવવું, એટલે જેને હસ્ત ખોલવાનું કહે છે, તે અને ગુમગ્ન વિગેરે, શરીરના પેટ, ગળું વિગેરે અવધવામાં થતી ગાંઠો, તેમજ શરીરના કોઈપણ ભાગ ઉપર હથીઆરથી વાદકાપ કરવું શુભ છે.

(રોગીને દેહસા દિવસ ખીજ રહેએ તે બાજના.)

મુ. ચિં.-સ્વાતીદ્રૂર્વાશિવસાર્વ મેમૃતિ જ્વરેત્યમેત્રે સ્થિરતામવેદુજઃ ।
યામ્યશ્રવો ચારુણતસમે શિવાયસારિપત્નોદ્વષપિપાર્કચામવે ॥ (૧૨૮)

-મૂલાગ્નિદાસેનવપિત્ર્યમેનત્વાબુધ્ન્યાર્યમેજ્યાદિતિ ધાતુમે નગાઃ ।

-માસોઽઙ્ગવૈશ્વેઽથ યમાદિમૂલમે મિશ્રેશપિત્ર્યે ફણિદંશને મૃતિઃ (૧૨૯)

અર્થ—આદ્રી-આસ્ત્રેષા-પૂ-ક્રા-સ્વાતી-જ્યેષ્ઠા-પૂ-ષા-પૂ-ભા-નક્ષત્રોમાં રોગો ત્પતિ થાયતો મરણ થાય, અનુરાધા અને રેવતીમાં માંદા થાયતો લાંબો વખત રોગ રહે, બરણી, ચિત્રા, શ્રવણ, અને શતભિષામાં થયેલો રોગ, ૧૧ દિવસે હસ્ત, વિશાખા અને ધનિષ્ઠામાં, ૧૫ દિવસે, અશ્વિની, કૃતિકા-અને મૂલમાં, ૮ દિવસે, મધા નક્ષત્રમાં ૨૦ દિવસે, રોહિણી, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ-ક્રા-અને ઉ-ભા-માં થયેલો ૭ દિવસે, મૃગશીર્ષ-અને ઉ-ષા-માં થયેલો રોગ ૧ મહિને શાન્ત થાય છે, બરણી, કૃતિકા, આદ્રી, આસ્ત્રેષા, મધા-વિશાખા-મૂલ-આ નક્ષત્રોમાં સાપ કંડુ તો નિશ્ચય મરણ થાય છે.

(રોગીને જલદી મૃત્યુ થવાનો યોગ.)

રૌદ્રાદિશાકાંબુપયામ્યપૂર્વા દ્વિદૈવચસ્વગ્નિપુ પાપવારે ।

રિક્તાઠરિસ્કંદ્રદિને ચ રોગે સ્ત્રીઘ્નં મયેદ્રોગિજનસ્ય મૃત્યુઃ (૧૩૦)

અર્થ—૪-૬-૮-૧૨-૧૪ તિથિયો, રવિ, મંગલ, શનિવાર, બરણી, કૃતિકા, આદ્રી, આસ્ત્રેષા, પૂ-ક્રા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, પૂ-ષા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, પૂ-ભા એ નક્ષત્રોમાં રોગ થયો હોયતો નિશ્ચય તે રોગી ૩ થોડા દિવસમાં મરણ પામે છે.

યામ્યાદિત્રયવાયુમૂલજલપો પાંત્યેંદ્રહસ્તાંબુમે

શાંત્યાજદ્વિપયોર્નૃપૈર્નવદિનૈરન્યત્ર રુગ્ણો વિરુક્ ।

આદિત્યાણનિલધ્રુવાંત્યપિતૃમે શુક્રેંદુવારે ગદ-

ત્પત્તસ્નાનમનિષ્ઠમિષ્ઠમશુમે માદૌસ્વલાંસ્તસ્થિરે ॥ ૧૩ ॥

અન્વય—યામ્યાદિત્રયવાયુમૂલજલપોપાન્ત્યેન્દ્રહસ્તાંબુમે રુગ્ણઃ શાન્ત્યા વિરુક્ અજદ્વિપયોઃ નૃપૈઃ અન્યત્ર નવદિનૈઃ આદિત્યાણનિલ-ધ્રુવાન્ત્યપિતૃમે શુક્રેન્દુવારે ગદત્પત્તસ્નાનમ્ અનિષ્ઠમ્ સ્વલાંસ્તસ્થિરે અશુમેમાદૌ ઇષ્મ ॥ ૧૩ ॥

૧—જ્યોતિર્વિં-માં બ્ર-ક્રા. સ્વાતી, બિ-ષા. બિ-ભા. એ નક્ષત્રોમાં રોગી થાય તો સ્વર્ગના વેદો રક્ષણ કરે, ૭તાં મરણ થાય.

અન્યથા—ચામ્ય ભરણી અહિત્રય આશ્લેષા, મધા, પૂ. કા, વાયુ સ્વાતી, મૂલ-મૂલ, જલપ-શતભિષા, ઉપાન્ત્ય-ઉ. ભા, ઇન્દ્ર-ભ્યેષા, હસ્ત-હસ્ત-અંબુમે અને પૂર્વાષાડામાં રુગ્ણ: રોગી જ્ઞાન્ત્યા-શાન્તિ કરવાથી વિરુદ્ધ નિરોગી થાય છે, અજદ્વિપયોઃ શ્રવણ: વિશાખામાં નૃપ: ૧૬ દિવસે અન્યત્ર-ખીન નક્ષત્રોમાં શાન્તિ કરવાથી નવદિન: ૯ દિવસે રોગ સહિત થાય છે, આદિત્ય-પુનર્વસુ, અહિ-આશ્લેષા, અનિલ-સ્વાતી, ધ્રુવ-ધ્રુવસંજિકા, અન્ત્ય-રેવતી, પિતૃમે-અને મધા નક્ષત્રમાં, શુક્રેન્દુવારે શુક્ર અને સોમવારે ગદત્યક્તસ્નાનમ્-રોગ મુક્ત થયા પછી સ્નાન કરે તો અનિદ્રમ્-અશુભ છે, ચલાસ્ત-સ્થિરે-સ્થિર લગ્નમાં પાપ ગ્રહવાળું સાતમું સ્થાન હોય તો અંબુમે અશુભ માઢૌ નક્ષત્રમાં (તત્ સ્નાન) તે રોગીને સ્નાન કરવું. ઇદ્રમ્ શુભ છે. ॥ ૧૩ ॥

થયેલા રોગની શાન્તી ને તેની અવધિ વિશે.

૧૩ ભાવાર્થ—જે દિવસમાં ભરણી, આશ્લેષા, મધા, પૂ-કા હસ્ત, સ્વાતી, ભ્યેષા, મૂલ, શતભિષા, પૂ-ભા ઉ-ભા એ નક્ષત્રોમાં મધુધને, પ્રથમ રોગની શરૂઆત થાય તો તે રોગની શાન્તિ કરવાથી મટી જાય છે, શ્રવણને વિશાખામાં હોયતો ૧૭ દિવસ પછી મટે છે, ઉપર કહેલાં નક્ષત્રો શિવાયના નક્ષત્રોમાં રોગ થાય તો ૯ દિવસમાં મટે છે.

(રોગમુક્ત (આરામ) થયા પછી સ્નાન કરાવવાનું મુઠ)

સોમ અને શુક્રવારે, તથા રોહિણી, પુનર્વસુ, આશ્લેષા, મધા, ઉ-કા સ્વાતી, ઉ-પા-ઉ-ભા એ નક્ષત્રોમાં, રોગીને નવડાવણું નહિ, અશુભ નક્ષત્રોમાં તથા સ્થિર રાશિનું લગ્ન હોય ને સાતમે પાપગ્રહ હોય ત્યારે રોગીને નવડાવણું શુભ જાણવું.

અય રોગનિમુક્ત સ્નાનમ્—રોગથી મુક્ત થયા પછી સ્નાન કરવાનું.

મુ.-ગ.-મધાપુનર્વસુસ્વાતી રોહિણીપૂત્રરાત્રયે ।

આશ્લેષાર્યાચરેત્યાં માર્ગિરે ચંદ્રવાસરે ॥ (૧૩૬)

૧—ઉપર કહેલા નક્ષત્રોના સ્વામીઓ નક્ષત્ર પ્રકરણના મુદ્દા ૧ માં જણાવ્યા છે, તેનું પૂજન અથવા શ્રદ્ધાભિષેક મદા મૃત્યુલ્પના રૂપ વિગેરે કામપણ સત્કર્મ કરવાથી રોગાદિ નીકળી કરવી.

નસ્નાયાદ્રોગનિર્મુક્તઃ શુભે ચંદ્રે તથૈવચ ।

રિક્તાયાંનિશિમૌમાર્ક વાસરેચરલગ્નકે ॥ (૧૩૨)

દુષ્ટચંદ્રતથાવિષ્ટયાં પાતાર્ધેર્દૂષિતેદાનિ ।

રોગમુક્તોનરઃ સ્નાયા દ્વાનંકુર્યાદનંતરમ્ ॥ (૧૩૩)

અર્થ—મધા, પુનર્વસુ, સ્વાતી, રોહીણી, ત્રણ ઉત્તરા આશ્લેષા, રેવતી, શુક્રને સોમવાર એ નક્ષત્રોને વારોમાં રોગથી મુક્ત થયેલા માણસે સ્નાન કરવું નહીં, પરંતુ શુભ ચંદ્રમાં હોય ત્યારે રીક્તા તીથીમાં રાત્રીએ મંગળને રવિવારે ચર લગ્નમાં દુષ્ટ ચંદ્રમાં વિષ્ટિમાં પાત ધત્યાદિ દોષવાળા દિવસે રોગથી મુક્ત થયેલા માણસે સ્નાન કરીને પછી દાન કરવું,

રોગીને દવા આપવાનું.

જ્યો.-વિં.-પૌષ્ણદ્વયેદોસ્થિતયે મૃગેચલે વિમારુતેષૈષણમૈત્ર યાતુમે ।

મંત્રીનસોમદ્યુપુ સત્તિયૌ ભવેદ્રૈષ્ઠ્યકર્મદ્યુપતાપમુક્તયે ॥ (૧૩૪)

ભાવાર્થ—શુભતિથી, રવી, સોમ, શુક્ર, એવારો, અશ્વીની, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુશઘા, મૂલ, રેવતી, અને સ્વાતી, શીવાયનાં ચર સંજ્ઞક નક્ષત્રોમાં રોગીને દવા આપવી.

રોગીને સ્નાન કરવાનું.

દુષ્ટે વિષૌ પંચકલોન વિંબે રાશૌમહોરાશિમહીજવારે ॥

રિક્તાય ચિત્રાનલવાસવાદ્યે મુક્તોપતાપસ્યનુરાણ્ઘ્વઃસ્યાત્(૧૩૫)

અર્થ—રિક્તા તીથી, રવિ કે મંગળવાર હોય, અશ્વીની, કૃતિકા, ચિત્રા, ને મનીષ્ઠા, એ નક્ષત્રો દુષ્ટ રાશીમાં મળેલો ચંદ્ર હોય કેફીલ્ય કળાનો હોય, તે રોગીને સ્નાન કરાવવું શુભ છે.

૧—મુ-૦-ર્ચી-૦-માં ૪-૯-૧૧ એ તીથીયો ત્યાગ કરી. ચંદ્ર શુક્ર, શીવાયના પીગ વારોમાં, કૃતિકા, પુનર્વસુ, આશ્લેષા-મધા-રેવતી રોહીણી, જિ-૫ જિ-યા જિ-મા એ નક્ષત્રોને ચરલગ્ન હોય, ને ચંદ્ર નિષીદ સ્થાનમાં હોય, ને પાષપદો ૧-૪-૫-૭-૯-૧૦-૧૧ એ સ્થાનોમાં હોય, ત્યારે રોગથી મુક્ત થયેલા માણસે સ્નાન કરવું.

રોગીયે ઘર બહાર ફરવાનું.

શયેદવાનુશ્રુતિતિથ્ય વાસવાદિતેયનાસત્યમસંહતૌ મહેત્ ।

આતંક મુક્તસ્યનુરોક્સોવર્ગિર્મોવરઃસદ્ગુણિમસ્તકોદયે ॥ (૧૩૬)

અર્થ—શુભ ગ્રહોના વારો, અશ્વીની, મૃગશીર, પુનર્વસુ, પૂષ્ય, હસ્તા, શ્રવણ, ધનીષ્ઠા, એ નક્ષત્રો, અને શીર્ષોદય લગ્નમાં રોગ મુક્ત થયેલા આજુસને પોતાના ઘરની બહાર નીકળવું શુભ છે.

અથ વાતરોગાદો તેલોપવેશનમ્—વાયુના રોગમાં
તેલ ચોળવાનું.

મુ. - ગ. — દિત્વાશ્લેષામધામૂલં દ્વીશાર્દા મરણીદ્વયમ્ ॥

મંદેઞ્જેજ્ઞેસ્થિતિસ્તૈલે તૃતીયાદિ ત્રિકેતિયૌ ॥ (૧૩૭)

અર્થ—આશ્લેષા, મધા, મૂળ, વિશાખા, આર્દ્રા, મરણીયી જે, એ નક્ષત્રો શીવાયનાં નક્ષત્રોને, સોમ, બુધ, શની, એ વારોમાં, વાત પીતવાળા શરીરના ભાગો પર તેલ ચોળવાને મર્દન કરવું.

અથ રક્તમોક્ષણં વિરેક ચમનંચ, —ખરાખોલી કહાડવાનું અને
જુલાખ તથા ઉલટી કરવાનું.

હસ્તત્રયેશ્વિનોપુખ્યે શતમે રોહિણીદ્વયે ।

શ્રવણે ચાનુરાધાયાં જ્યેષ્ઠાયાં રક્તમોક્ષણમ્ ॥ ૧૩૮ ॥

ગુરુ ભૌમાર્ક વારેષુ કાર્યશુભતિયૌ તથા ।

વિરેકોચમનંશુક્રે ચંદ્રેચૈવોક્તમાદિપુ ॥ ૧૩૯ ॥

અર્થ—હસ્તથી ત્રણ, અશ્વીની, પૂષ્ય, શતભીષા. રોહિણીયી જે શ્રવણ, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, એ નક્ષત્રોને ગુરુ, મંગળ, રવી, એ વારોને શુભતીથીમાં રક્તમોક્ષણ (ખરાખોલી કહાડવું) કરવું, અથવા લોહી તપાસવું તથા રક્ત મોક્ષણનાં નક્ષત્રોમાં ચંદ્રને શુક્રવારે જુલાખ લેવો—અને ઉલટી કરવી,

રક્તમોક્ષણા નંતર સ્નાનમ્

પૌષ્ટિકે રક્ત ક્રમેતુ સ્નાનકાલે શુભંમતમ્ ।

રોગિણો ઋધિરસ્નાને નિયકાલે તુતત્સ્મૃતમ્ ॥ ૧૪૦ ॥

અર્થ—પૌષ્ટિક રક્તમોક્ષણનાં નક્ષત્રમાં રોગી એ શ્વિર મોક્ષણ પછી નિવં દાસમાં રનાન કરવું.

રસોત્પાદનમ્—રસકીયાં કરવાનું.

વિશાલા કૃત્તિકામૂલે ધનિષ્ઠાશ્વિકરેમૃગે ।

જ્યેષ્ઠાયા માર્દ્રમે સૌમ્યવાસરેપુરસક્રિયા ॥ (૧૪૧)

અર્થ—કૃત્તિકા, મૂલ, ધનીષ્ઠા, અશ્વીની, હસ્તા, મૃગશીર, જ્યેષ્ઠા, આર્દ્રા, એ નક્ષત્રોને શુભવારોમાં વેદ શિક્ષાએ રસાયણ શાસ્ત્રથી ભટ્ટીદારો રસની કીયા (માત્રા વિગેરે) કરવી શુભ છે.

રસ શેવનમ્—રસાયણનું શેવન.

હસ્તત્રયેઽશ્વિની પુષ્યે ડનુરાધાંત્યેશ્રવસ્ત્રયે ।

પુનર્ભૈશ્વગશીર્ષિકે ભૈમ્યેજ્યેરસ મક્ષણમ્ ॥ (૧૪૨)

અર્થ—હસ્તાથી ત્રણ, અશ્વીની, પૂષ્ય, અનુરાધા, રેવતી, શ્રવણથી ત્રણ પુનર્વસુ, મૃગશીર, એ નક્ષત્રો, મંગળને ગુરુવારે ઉપલા શ્લોકમાં કહેલી રસમાત્રાનું શેવન કરવું શુભ છે.

તતલોહદાહઃ—ઝામ દેવાનું.

શતચિત્રાઽશ્વિનીમૂલે વિશાલાકૃત્તિકાર્દ્રમે ।

જ્યેષ્ઠા શ્લેષા કુર્જેકેન્દ્રે કૂરલોહાગ્નિ મૈષજમ્ ॥ (૧૪૩)

અર્થ—શનભીષા, ચીત્રા, અશ્વીની, મૂલ, વિશાખા, કૃત્તિકા, આર્દ્રા, જ્યેષ્ઠા, આશ્લેષા, એ નક્ષત્રોને શ્વિ, મંગળ, એ વારોમાં પાપપ્રહના સગ્રમાં તપાવેલા લોખંડ થી શરીરપર ઝામ દેવો.

અથ નલ્લદંતકૃત્યમ્—નખ અને દાંતનું કાપ

ક્રસેપુસૌરકર્મોક્તં યેપુયેપુમનીપિભિઃ ।

તેષુ તેષુ ચ કર્તવ્યા નરસદંતાદિકાક્રિયા ॥ (૧૪૪)

અર્થ—હૌરમાં કહેલાં નક્ષત્રોમાં તેમજ બીજી જે જે આખનો દોરને વિગે કહી છે, તે તે મુદૂર્તમાં નખદાંતની હરકોષ કીયા કરવી શુભ છે,

૧—૧૫-જ્યો. સા. નામનાં ગ્રંથમાં ઉપલા નખદાંતકૃત્યનું જે મુદૂર્ત કહ્યું છે. તેજ મુદૂર્તમાં-દાંત બાંધવાનું અને નખ દહાડવાનું કહ્યું છે,-

દ્રવ્યં સંવ્યવહારતો લઘુચરૈ યોજ્યં ચરાંગે બુધૈ—

ધર્માઘાત્મજગે થતસ્ય હરણે હસ્તો રવિઃકુજઃ ।

સંક્રાંતિ ધરણી ત્રિપુષ્કરયમૌ કુંભાન્ત્યયોચંદ્રમા

વૃદ્ધિશ્ચેતિ શુભાવિદૂન, હૃદયત્કુર્યાદ્દિશ્ચ, તત્સ્થિરમ્ ॥૧૪॥

અન્વય—દ્રવ્યમ્ સંવ્યવહારતઃ લઘુચરૈઃ ચરાંગે ધર્માઘાત્મજગે
બુધે યોજ્યમ્ અથ તસ્ય હરણે હસ્તઃ રવિઃ કુજઃ સંક્રાન્તિઃ ધરણી
ત્રિપુષ્કરયમૌ કુંભાન્ત્યયોઃ ચંદ્રમાઃ ચ વૃદ્ધિઃ इति શુભાઃ વિદૂને
યત્ ક્રમમ્ કુર્યાત્ તત્ સ્થિરમ્ ॥ ૧૪ ॥

અન્વયાર્થ—દ્રવ્યમ્ સેાનું વિગેરે. સંવ્યવહારતઃ વ્યાજના વ્યવહારથી
લઘુચરૈઃ લઘુ અને ચર નક્ષત્રોથી ચરાંગે ચરલક્ષમાં ધર્માઘાત્મજગે ૧-૮-૫
મેં બુધે બુધ હોય તો યોજ્યમ્ આપતું, અંય તંસ્ય હરણે તે પાછું લેવામાં
હસ્તઃ હસ્ત રવિઃ સૂર્ય ને બુધ કુજઃ મંગલ સંક્રાંતિ સંક્રાંતિ ધરણી બરણી
ત્રિપુષ્કરયમૌ ત્રિપુષ્કર અને યમલ યોગ, કુંભાન્ત્યયોઃ કુંભ અને મીનના
ચંદ્રમાઃ ચન્દ્ર ચ અને વૃદ્ધિઃ વૃદ્ધિયોગ इति એ પ્રમાણે શુભાઃ શ્રેષ્ઠ છે.
વિદૂને બુધ શિવાય હૃદય હસ્તાદિમાં યત્ ને ક્રમમ્ રજુ કુર્યાત્ કરે તત્ તે
સ્થિરમ્ સ્થિર રહે છે, ॥ ૧૪ ॥

॥ વ્યાજે ધન આપવાનું મુઠું ॥

ભાવાર્થ—અશ્વિની, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત, સ્વાતી, અભિ-
જીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, એ નક્ષત્રો, ચર લક્ષમાં, ૫-
૮-૬ એ સ્થાનોમાં—બુધ હોય ત્યારે વ્યાજેનાણાં ધીરવાં ગુલ છે,

॥ નાણાં પાછાં લેવાનાં મુઠું ॥

સૂર્ય, મંગલ, ને બુધવાર, ભરણી ને હસ્ત નક્ષત્ર, સંક્રાંતિ
એ સવાનો દિવસ, ત્રિપુષ્કર, અને યમલ એ એ યોગો, ૫-૨૬,
વૃદ્ધિયોગ, એ સમયમાં ધીરેજુ નાણું પાછું લેવું ગુલ છે,

૧—ત્રીપુષ્કરયોગ—મંગલ, ગુરુ, ચતુર્થી, એ વારો, તથા ૨-૭-૧૨-એ
તીથીયો, અને વૃત્તિકા, પુનર્વસુ, ઉશ, વિશાખા, ઉ.પા. પુ. બ., એ
નક્ષત્રોમાંનું કોઈપણ નક્ષત્ર ઉપસાં વાર તીથી થે હોય. તો વાર તીથી ને
નક્ષત્ર. તેણે ના યોગે ત્રીપુષ્કર યોગ થય છે. યમલયોગ—ત્રીપુષ્કરમાંન. વારની
થી હોય—ને તે તીવરે મૃગશીર, મિત્રા, ને ધનીષ્ઠા, માનું કોઈ નક્ષત્ર હોય,
એમ ત્રણેનો યોગ થાય, ત્યારે યમલ યોગ થાય છે.

॥ દેવું કરવાનું (કરજે નાણાં લેવાનું,) મુઠ ॥

૨. બુધ વિના ઉપર કહેલાવાર, અને ધન પાછું લેવાના મુહૂર્તમાં કરજ (દેવું) કરવામાં આવે તો દેવું જલદી આપી શકાતું નથી.

(પૈસાની લેવડ દેવડમાં નિષિદ્ધ નક્ષત્રે,)

વસિષ્ઠ—તીક્ષ્ણમિશ્રધ્રુવોગ્રૈર્યદ્યન્યં દત્તં નિવેશિતમ્ ।

મયુક્તં ચ વિનષ્ટં ચ વિષ્ટયાં પાતે ચ નાપ્યતે (૧૪૫)

અર્થ—તીક્ષ્ણ, મિશ્ર, ધ્રુવ, અને ઉગ્ર સંજ્ઞાના નક્ષત્રોમાં, ભદ્રા અને વ્યતી પાતમાં, આપેલો પૈસો તથા વ્યાજે આપેલું ધન પાછું મળતું નથી, (૧૪૬)

નારદઃ—પંચકે પંચગુણિતં ત્રિગુણં ચ ત્રિપુષ્કરે ।

યમલે દ્વિગુણં પ્રોક્તં હાનિ વૃદ્ધ્યાદિકં મુષૈઃ (૧૪૭)

અર્થ—પંચક, ત્રિપુષ્કર, અને યમલ, એ યોગોમાં, દેવું કર્યું હોય તો અતુકમે પાંચ, ત્રણને એ ધણું, રણ થાય છે, અને આપ્યું હોય તો તેમ પ્રમાણે લેણામાં-વધારો થાય છે.

જ્યો. પ્ર.—ઋણં મૌમેન કુર્વાત ન દેયં બુધવાસરે ।

ઋણચ્છેદં કુજે કુર્યાત્ સંચય સોમનંદને (૧૪૮)

અર્થ—મંગલવારે. દેવું કરવું નહિ, અને બુધવારે આપવું નહિ, પણ મંગલવારે દેવું આપવું, ને બુધવારે. લેવું લેવું. શુભદાયક છે,

તીક્ષ્ણોગ્ર ધ્રુવમિશ્રવાયુપુ ધનં નષ્ટાદિકં નૈતિકા—

ત્રેઞ્ચાપ્તે ત્રિલશેપયોર્નગતમેત્યં ત્યાંબુશુદ્ધૌ સિપેત્ ।

વિદ્યાં પ્રોવત્તવદિષ્ટદેવતિયિમેધદ્વીશમૂલધુરૈ—

મુંદ્રશ્વીજપ કરાં મુષૈઃ સુજલસ્વાઙ્ગાંગે તરુન્રોપયેત્ ॥૧૫॥

૨—નાણાં પાછાં લેવાના મુહૂર્તમાં દેવું કરવામાં આવેતો તે દેવું વપડ થાય છે, મારે નાણાં પાછાં આપવાના મુહૂર્તમાં દેવું કરવું નહિ, પણ તેમાંના નાણાં પાછા લેવાના મુહૂર્તમાં, રવિ, મંગલ, ને બુધવાર, એમ ત્રણવારમાં થી, રવિ અને મંગલવારે દેવું કરવું નહિ, પરંતુ દેવું કરવામાં બુધવારે ઠરકત નથી એમ જણાવું.

અન્વય—તીક્ષ્ણોગ્રધ્રુવમિથં વાયુપુ નદ્યાદિકમ્ ધનમ્ ન
 એતિકાત્ મે અઘ્ધ્યાપ્તે ત્રિસ્રશેષયોઃ ગતમ્ ન એતિ અન્ત્યાંબુશુદ્ધૌ
 ક્ષિપેત્ વિદ્યામ્ પ્રોક્તવત્ ઇષ્ટદેવતિથિમે અથ દ્વીશમૂલધ્રુવૈઃ મૃદ્ધ્વી
 જ્યકરામ્બુપૈઃ સુજલ સ્વાઙ્ગાગે તરુન્ રોપયેત્ ॥ ૧૫ ॥

અન્વયાર્થ—તીક્ષ્ણ તીક્ષ્ણ, ઉગ્ર ઉગ્ર, ધ્રુવ ધ્રુવ, મિથ્ર મિથ્ર, વાયુપુ
 અને સ્વાતી નક્ષત્રમાં નદ્યાદિકમ્ નાશયેલું ધનમ્ ધન ન એતિ આવતું નથી,
 કાત્ રોહિણીથી. મે ઇષ્ટ નક્ષત્ર, અઘ્ધ્યાપ્તે ૪ થી ભાગલેતાં ત્રિસ્રશેષયોઃ ૩
 અથવા ૦ રહેતો ગતમ્ ગયેલું ન એતિ આવતું નથી. અન્ત્યાંબુશુદ્ધૌ ૧૨-૪
 સ્થાનની શુદ્ધિ હોય ત્યારે, ક્ષિપેત્ નાણું મુકવું, વિદ્યામ્ મંત્ર વિધાને પ્રોક્ત-
 વત્ વિદ્યા ભણવાના મુહુર્તમાં કલા પ્રમાણે, ઇષ્ટ દેવતિથિમે ઇષ્ટ દેવનીતિથિ અને
 નક્ષત્રમાં, આરમેત્ અહલુકરવી, અથ ત્યારપછી, દ્વીશમૂલ ધ્રુવૈઃ વિશાખા
 મૂલ, અને ધ્રુવ નક્ષત્રો, મૃદ્ધ્વીજ્યકરામ્બુપૈઃ મૃદ્ધ્વશિક, અશ્વિની, પુષ્ય,
 હસ્તા, અને શતભિષા નક્ષત્રોથી, સુજલસ્વાઙ્ગાગે જેમાં, ૪-૧૦ માં ભાષ
 પાપરહીત હોય અને જલચરરાશિકે ચંદ્ર લગ્નમાં, (જેત) હોય તદા ત્યારે
 તરુન્ ઝાડોને રોપયેત્ રોપવાં, ॥ ૧૫ ॥

॥ ખોત્રા એલુકે ચોરાએલું—ધન અથવા કોઈપણ વસ્તુ
 પાછી મક્કશે કે નહિ તે જોવાની રીત ॥

૧૫ ભાવાર્થ—ભરણી, કૃત્તિકા, રોહિણિ, આર્દ્રા, આશ્લેષા,
 મઘા, પૂ. ફા, ઉ. ફા. સ્વાતી, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂ. પા,
 ઉ. પા, પૂ. ભા. ઉ. ભા. એ નક્ષત્રોમાં, જો ધનાદિકનું શુભાવું થયું
 હોય તો. તે ધનાદિક પાછું આવતું નથી, રોહિણી નક્ષત્રથી જે
 દિવસે વસ્તુ ખોવાઈ હોય તે દિવસના નક્ષત્ર મુધી સંખ્યા ગણતાં
 થયેલી સંખ્યાને ચારે ભાગતાં શેષ, ૩ ને ૦ હોય તો ગયેલી વસ્તુ
 મલ્લે નહિ, અને ૪ ને ૨ હોય તો પાછું મલ્લે.

॥ અનામતથાંપણ મુકવાનું મુઠ ॥

લગ્ન શુદ્ધિમાં, ૧૨ માં સ્થાનમાં કોઈપણ ગ્રહન હોય ત્યારે
 ખોતાનું ધન સામાને ત્યાં મુકવું શુભ છે,

॥ નૃસિંહ મંત્ર વિગેરે વીર સાધનાદિ મંત્ર વિદ્યા શિખવાનું મુઠ ॥

વિદ્યારંભના મુદ્દર્ત માં જે દેવનો મંત્ર શિખવો હોય, તે દેવની તિથી, ને નક્ષત્ર હોય. ત્યારે શુક્રપાસેથી, નૃસિંહ, વીર, મારણ, મોહન, વશીકરણ, ઉચ્ચારન, વિગેરે મંત્રવિદ્યાઓ શિખવી શ્રેષ્ઠ છે,

॥ ઝાડ રોપવાનું મુઠ ॥

અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ. ફા. હસ્ત, ચિત્રા, વિશાખા, અનુરાધા, મૂલ, ઉ. પા. શતભિષા, ઉ. ભા. ને રેવતી એ નક્ષત્રોમાં, લગ્નશુદ્ધિમાં ૪ ને ૧૦ મે શુભ ગ્રહ હોય, લગ્નમાં જલચર રાશિકે અંદ્રમા હોય, ત્યારે ઝાડ વાવવાંકે રોપવાં શુભ છે,

(દરેક નક્ષત્રોના નામનું કોષ્ટક.)

કાણાં.	ચિપંદાં	દેખતાં	આંધળાં
અશ્વિની.	ભરણી.	કૃતિકા.	રોહિણી.
મૃગશીર્ષ.	આર્દ્રા.	પુનર્વસુ.	પુષ્ય.
આર્દ્રા.	મધા.	પૂ. ફા.	ઉ. ફા.
હસ્ત.	ચિત્રા.	સ્વાતી.	વિશાખા.
અનુરાધા.	જ્યેષ્ઠા.	મૂલ.	પૂ. પા.
ઉ. પા.	અભિજીત.	શ્રવણ.	ધનિષ્ઠા.
શતભિષા.	પૂ. ભા.	ઉ. ભા.	રેવતી.

ઉપર ખંતાવેલા કોષ્ટક ઉપરથી, જે નક્ષત્રમાં દ્રવ્યાદિક ચીજ ખોવાઈ હોય, તે દિવસે જે નક્ષત્ર હોય, તે નક્ષત્ર કોષ્ટક માંજોતાં જે કોઠામાં હોય. તે કોઠાને મથાળે લખેલું નામ નક્ષત્રનું બાણુવું,

ઉદાહરણ—જેમકે એક દિવસ, જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર છે, અને તે દિવસે એક માણસનો દાગીનો ખોવાયો છે, તો તે દિવસનું નક્ષત્ર જ્યેષ્ઠા, ત્રીજા કોઠામાં છે, જેથી ચિપંદા નક્ષત્રમાં દાગીનો ગયો છે. એમ બાણુવું

શી-વો.—અંધે ચ લમ્તેશીઘ્રં કાળે ચૈવ દિનત્રયમ્ ।

ચિર્પટે માસમેકં સ્યા દિવ્ય ચક્ષુર્ન લભ્યતે (૧૪૯)

અંધે ચ પૂર્વાદિકભાગે કાળે ચ દક્ષિણે દિશિ ।

ચિર્પટે પશ્ચિમે વિદ્યાત્ દિવ્ય ચક્ષુ સ્તથોત્તરે (૧૫૦)

અર્થ—આંધળાં નક્ષત્રોમાં ખોવાયેલી વસ્તુ જાણી મળે છે, કાળા નક્ષત્રોમાં ગંધેલી વસ્તુ તથા દિવસે મળે છે ચીપટા નક્ષત્રમાં ગંધેલી વસ્તુ એકમાસે મળે છે ને દેખાતામાં નક્ષત્રમાં ગંધેલી વસ્તુ મળતી નથી.

અંધ નક્ષત્રમાં ગંધેલી વસ્તુ, પૂર્વ દિશામાં, કાળા નક્ષત્રમાં ગંધેલી દક્ષિણ દિશામાં, ચીપટા નક્ષત્રમાં ગંધેલી વસ્તુ પશ્ચિમમાં, અને દેખાતામાં ગંધેલી વસ્તુ ઉત્તર દિશામાં જાણવી. (તે તે દિશાઓ તરફનો, દેશ, ગામ, અથવા ઘરમાં ગંધેલી જાણવી,)

(કોષ્ટક)

સંજ્ઞા.	અંધમાં	કાળામાં	ચીપટામાં	દેખાતામાં
દિશા.	પૂર્વ.	દક્ષિણ.	પશ્ચિમ.	ઉત્તર.
મલવાના દિવસોનો સમય.	૧	૩	૩૦	મહેજ નહિ.

આઠાણાદિક વર્ણ પરત્વે કાર્ય કરવાનું મુકુત.

જ્યો.-વિ.—તિપ્યાજપાણેશ્રુતિરાજવિશ્વમૈવરં સમારંભિતમગ્ર જન્મનઃ ।
કર્મેન કાવ્યેજ્યભવારશુદ્ધયો રરિક્તયોરાયસિત્તુનો ભવેત્ (૧૫૧)

અર્થ—આઠાણાને કંઈ પણ કાર્ય કરવું હોય તો ચિત્રા ચિત્રામની તિથિયો, શુક્રને શુક્રવાર, રાહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્કર, દસ્ત, ઉ. પા. શ્રવણ, એ નક્ષત્રો, રવિ, શુક્ર, ને શુક્રની રાત્રિ-ને તે પ્રહોની-શુદ્ધિ હોય ત્યારે કરવું શુભ છે.

સાંધારણંદ્રેન શતોત્તરાશ્રવોદાસ્યાત્યમૈત્રાનિલપેષ્વકીર્તયન્ ।

સપ્તક્રિયારંભણમંશુમંચમ્વસોમઃ સપૂર્ણામુજયામુપુરુ પરઃ (૧૫૨)

અર્થ—ક્ષત્રિયોને કંઈ પણ કાર્ય કરવું હોય તો. ૩, ૫, ૮, ૧૦, ૧૩, ૧૫, એ તિથિઓ, રવિ, સોમ, મંગલ, ને ગુરુ, એ વારો, અશ્વિની, કૃત્તિકા, ઉ. ક્ષ. હસ્ત, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, ઉ. પા, શ્રવણ, શતભિષા, ઉ. ભા. ને રેવતી, એ નક્ષત્રો, અને શુભયોગમાં કરવું.

શ્રવોદ્યાદિત્યયુગેંદવાશ્વિનૈઃ સવિશ્વકૃન્મિત્રમયાતુમૈર્ભવેત્ ।

સિતેંદુસૌમ્યાંગિરસેષુ સત્તિયાવયોગમુક્તેષુ ચ વૈશ્વકર્મસત્ (૧૫૩)

અર્થ—વૈશ્વેયોને કાર્ય કરવામાં શુભતિથિ, સોમ, બુધ, ગુરુ, ને શુક્ર, એ વારો, અશ્વિની મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ચિત્રા, અનુરાધા, મૂલ, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, એ નક્ષત્રો, અને શુભ યોગ હોય તો પ્રેષ્ટ છે,

ત્રિયુગ્મતારાશ્વિનહારચિત્રા મિત્રર્ક્ષમૂલાનિલવાસવાંત્યાઃ ।

વિદિંદુશુક્રાન્દિ વિપર્વરિક્તે શુદ્રસ્ય કર્મણ્યુદિતાસ્તદધ્યૈ (૧૫૪)

અર્થ—શુદ્રોને, કાર્યકરવામાં, રિક્તાને પર્વ શિવાયતીતિથિ, સોમ, બુધ, ને શુક્ર એ વારો, અશ્વિની, આદ્રો, પૂ. ક્ષ, ઉ. ક્ષ, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, પૂ. પા, ઉ. પા, ધનિષ્ઠા, પૂ. ભા, ઉ. ભા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રો શુભ ભણાવાં,

ગણીતારંભઃ—ગણીત શાસ્ત્રનો આરંભ.

મુ.-ગ.—શતદ્વયેનુરાધાદ્રે રોહિણીરેવતીકરે ॥

પુષ્યે જીવે યુધેકુર્યાં ત્પારંભં ગણિતાદિષુ (૧૫૫)

અર્થ—ચતુર્ભીષા થી ખે. અનુરાધા, આદ્રો રોહિણી-રેવતી હસ્ત, પુષ્ય ને ગુરુ, બુધ એવારોમાં ગણીતશાસ્ત્રનો આરંભ કરવો શુભ છે.

ન્યાયાદિ શાસ્ત્રારંભઃ—ન્યાય શાસ્ત્રનો આરંભ.

ચુત્તરેરોહિણી પુષ્યે પુનર્ભે શ્રવણે કરે ॥

અશ્વિન્યાં શતમેસ્વાતી ન્યાયશાસ્ત્રાદિકં પઠેત્ ॥ (૧૫૬)

અર્થ—ત્રાણ ઉત્તરા, રોહિણી, પુષ્ય, પુનર્વસુ, શ્રવણ, હસ્ત અશ્વિની-ચતુર્ભીષા, સ્વાતી એ નક્ષત્રોમાં ન્યાય શાસ્ત્ર વિગેરેનો આરંભ કરવો.

૧ મુ. ગ.—માં બ્યાકરણને માટે વિશાખા, વૈષકને માટે મૃગ, ને જ્યેષ્ઠા એ નક્ષત્રો વિશેષ લેવાનાં કયાં છે.

ધર્મશાસ્ત્રપુરાણારંભઃ—ધર્મશાસ્ત્ર તથા પુરાણનો આરંભ.

હસ્તાદિપંચકે પુણ્યે રેવતી દ્વીતયેમૃગે ॥

શ્રવત્રયે શુભારંભો ધર્મશાસ્ત્રપુરાણયોઃ ॥ (૧૫૭)

અર્થ—હસ્તાદિ પાંચ પુણ્ય દેવતીથી એ મૃગશીર, શ્રવણથી ત્રણ એ નક્ષત્રોમાં ધર્મશાસ્ત્ર અને પુરાણ શીખવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

જૈનવિદ્યારંભઃ—જૈન વિદ્યાનો આરંભ.

શ્રવત્રયે મઘાપૂર્વાનુરાધા રેવતી ત્રયે ॥

પુનર્મે સ્વાતિભે સૂર્યે શુક્રે જૈનાગમંપઠેત્ (૧૫૮)

અર્થ—શ્રવણથી ત્રણ, મઘા, પૂર્વા, અનુરાધા દેવતીથી ત્રણ પુનર્વસુ સ્વાતિ એ નક્ષત્રોમાં રવિને શુક્રવારે, જૈનની આગમ વિદ્યાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

પારસી તુલુક શાસ્ત્રારંભઃ—પારસી અને આરબી વિદ્યાનો આરંભ.

જ્યેષ્ઠા ડશ્લેષા મઘા પૂર્વા રેવતી મરણીદ્વયે ॥

વિશાખાદ્રોત્તરાષાઢા શતભિષા પાપવાસરે ॥

લગ્ને સ્થિરે સચંદ્રેચ પારસી માર્ગીપઠેત્ ॥ (૧૫૯)

અર્થ—જ્યેષ્ઠા, આશ્લેષા, મઘા, પૂર્વા દેવતી મરણીથી, એ, વિશાખા આર્દ્રા ઉત્તરાષાઢા, શતભિષા એ નક્ષત્રોને પાપઘ્નોના વારમાં સ્થિર સત્રમાં ચંદ્રમા દોષ, ત્યારે પારસી અને આરબી તુરકી વિદ્યાભણવી શુભ છે,

અથ જિનચાર્વાક પાલંદક્રિયા—ચાર્વાક પાખંડી ક્રિયા.

મુ-ગ.-ઉપાશિન્યાં મૃગે સ્વાતૌ પુનર્મે શ્રવણત્રયે ।

જયાપૂર્ણાસુ શુક્રેન્ને વુધેદાનિ ચરોદયે ॥

ચાર્વાક જિન પાલંદ મંદલીકરણં શુભમ્ ॥ (૧૬૦)

અર્થ—ઉ. ગ. અશ્વીની, મૃગશીર, સ્વાતી, પુનર્વસુ, શ્રવણથી, ત્રણ એ નક્ષત્રો, જ્યાં પૂર્ણા, નીમીઓ, શુક્ર પુષ્કને સોમવારે, ચરકગ્રમાં ચારવાક જેવા પાખંડી મનોના ધર્મના શીખણનો આરંભ કરવો શુભ છે.

ઉદ્વાહર્ષહરિત્રયાદિતિહયે જ્યક્ષેસ્તઢાંગાદયો

જ્ઞેજ્યાઞ્જૈસ્તનુગૈઃ સિતેદશમગે સિદ્ધયંતિ સદ્વાસરે ।

રાજેક્ષાશ્રવણ ત્રયધ્રુવમૃદુક્ષિપ્રૈઃ સ્વકેન્દ્રાયગૈઃ

સૌમ્યૈઃ શાન્તિકપૌષ્ટિકે સચરમૈરેતૈઃ સુધર્મોદયે ॥ ૧૬ ॥

અન્વય—ઉદ્વાહર્ષહરિત્રયાદિતિહયેજ્યક્ષેઃ તનુગૈઃ જ્ઞેજ્યાઞ્જૈઃ

સિતે દશમગે સદ્વાસરે તઢાંગાદયઃ સિદ્ધયન્તિ શ્રવણત્રયધ્રુવમૃદુક્ષિપ્રૈઃ
સ્વકેન્દ્રાયગૈઃસૌમ્યૈઃ રાજેક્ષા સચરમૈઃ એતૈઃ સુધર્મોદયે શાન્તિક
પૌષ્ટિકે (સ્યાતાંમ્) ॥ ૧૬ ॥

અન્વયાર્થ—ઉદ્વાહર્ષ વિવાહનાં નક્ષત્ર, હરિત્રય શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, અંવિતિ પુનર્વસુ, હય અશ્વિની, જ્યક્ષેઃ અને પુષ્ય નક્ષત્રો, તનુગૈઃ લગ્નમાં રહેલા, જ્ઞેજ્યાઞ્જૈઃ બુધ, શુક્ર, જલચરરાશિ, અને ચંદ્ર હોય. તે સિતૈ શુક્ર, દશમગે ૧૦ મે હોય, સદ્વાસરે શુભગ્રહના દિવસોમાં, તઢાંગાદયઃ તલાવ વિગેરે જલરાશો સિદ્ધયન્તિ સિદ્ધ થાય છે, શ્રવણત્રય શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ધ્રુવ ધ્રુવ, મૃદુ મૃદુ, ક્ષિપ્રૈઃ અને, ક્ષિપ્રસંશિક નક્ષત્રોથી, સ્વકેન્દ્રાયગૈઃ ૨-૧-૪-૭-૧૦-૧૧-એ સ્થાનોમાં રહેલા, સૌમ્યૈઃ શુભગ્રહો વડે. સચરમૈઃ ચર નક્ષત્ર સાથે, એતૈઃ એ નક્ષત્રોવડે. સુધર્મોદયે પાપગ્રહ રહિત ૯ મું સ્થાન હોય એવા લગ્નમાં શાન્તિકપૌષ્ટિકે શાન્તિક અને પૌષ્ટિકઃ કર્મ કરવાં ॥ ૧૬ ॥

॥ કુવા વિગેરે જલાશય બનાવવાનું મુઠ ॥

૧૬ ભાવાર્થ—સોમ, બુધ, ને શુક્ર, એ વાર, અશ્વિની, રાહુલી, મૃગશીર્ષ, પુનર્વસુ, પુષ્ય, મઘા, ઉ, ફા, હસ્ત, સ્વાતી, અનુરાધા, મૂલ, ઉ, પા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ, ભા, અને રેવતી એ નક્ષત્રો, લગ્નમાં જલચરરાશિ હોય; ૧૦ મા સ્થાનમાં શુક્ર હોય, ચંદ્ર, બુધ, શુક્ર ને જલચરરાશિ લગ્ને હોય, અને શુભ ગ્રહનો વાર હોય, ત્યારે તળાવ, વાવ. કુવો, વિગેરે જલનાં સ્થાનો બનાવવાં શુભ છે,

૧—મંકર રાશિનાં ૧૫ અંશ પછી અને મીન રાશિની જલચર સંજ્ઞા છે,

॥ પ્રથમ રાજદર્શન કરવાનું મું ॥

અશ્વિની, કૃત્તિકા, રોહિણી, મૃગશીર્ષ, પુષ્ય, ઉ, ફા, હસ્ત, ચિત્રા, અનુરાધા, ઉ, પા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ, ભા, રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં, લગ્નશુદ્ધિમાં, કેંદ્રમાં ૨ ને ૧૧ મેં શુભગ્રહ હોય ત્યારે, પ્રથમ રાજાઓનીકે મોટા આધિકારી ઓની મુલાકાત કરવી સારી છે,

॥ શાન્તિ અને પુષ્ટિક કામો કરવાનું મું ॥

અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશીર્ષ પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉ, ફા, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતી, અનુરાધા, ઉ, પા, અભિજીત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉ, ભા, ને રેવતી, એ નક્ષત્રોમાં નવમા સ્થાનમાં પોષગ્રહ ન હોય ત્યારે શાન્તિક પુષ્ટિક કામો કરવાં સારાં છે,

પરમ જેવી પાણીની જગ્યા ખનાવવાનું.

જ્યો.-વિ.-પ્રવાદિપાનીય વિધાનમેવં ત્રિદાયવિષ્ટિ ક્ષયસોમરિક્તાઃ ॥
જલોદયે રાજનિવાંબુગેતચ્છુદ્ધે ત્રિકોણાષ્ટચતુષ્ટયે સ્યાત્ ॥ (૧૬૧)

અર્થ—વિષ્ટિ-ક્ષીણ કંઠાનો ચંદ્ર ને રિક્તા તીથીનો ત્યાગ કરીને જલ-ચર રાશીનો કે ચોથા ભાવમાં ચંદ્ર હોય, ને ત્રિકોણ કંદ્ર ને આઠમું સ્થાન શુદ્ધ હોય ત્યારે પરમ વિજેરે જલશાળા કરવી શુભ છે.

નવા કમંડલથી જળ ભરવાનું.

નવકમંડલુ પૂર્વ પયોગ્રહો વરતરો ગુરુ રાજસિતેપુ ચ ।

વંશુજવાત મૃગાશ્વિનધીરમૈર્વસુમમૂલમવાદિતિ જીવ મૈઃ ॥ (૧૬૨)

અર્થ—સોમ ગુરુ ને શુક્ર એ વારો અશ્વિની મૃગશીર પુનર્વસુ પુષ્ય મધ્ય મૂલ પૂ. પા, ધનીષ્ઠા શતભીષા ને ધીર સંજક નક્ષત્રોમાં નવા કમંડલમાં જલ ભરવું શુભ છે.

૧—મુ.-ગ.-માં રવી સદીત શુભ ગ્રહોના વારોમાં સૂર્ય ખગવાન હોય ત્યારે, ઉપર કહેલાં નક્ષત્રોમાં ભરણી નક્ષત્ર રાજદર્શનમાં લેવું,

(વહાણ ચક્ષાવવાનું—અને તેમાં બેસવાનું—મુ०)

મુ०ક૦—હરિત્રયે મૃગેઽશ્વિમે મઘાનુરાધયોસ્તથા
તિર્થોદુવાસરે શુભે તરી પ્રચાલનં જલૈ ।

મૃગેઽર્કતદ્વયે લઘુત્રિપૂર્વિકાસુમિત્રમે
તિર્થોદુતારકે શુભે શુભેઽન્દિનૌગમઃ શુભઃ ॥ (૧૬૩)

અર્થ—અશ્વિની, મૃગશીર્ષ, અનુરાધા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, ને શતભિષા, એ નક્ષત્રો, શુભતિથિ, શુભવાર, અને શુભ ચંદ્રમા હોય ત્યારે પાણીમાં નવી બનાવેલી નૌકા ચક્ષાવવી, (તેમજ જાલીબોટ મજબા સખ મરીન ટોરપીડા ઇત્યાદી અને રટીમરો પણ એજ મુહૂર્તમાં ચક્ષાવવું) મૃગશીર્ષ, શ્રવણપૂર્વા, હસ્તા, ચિત્રા, અનુરાધા, ને લઘુસંજક નક્ષત્રો, શુભતિથિ, શુભવાર, શુભચંદ્રમા, અને શુભતારા હોય ત્યારે પ્રથમ વહાણમાં બેસીને પ્રયાણ કરવું શુભ છે, (તેમજ જાલીબોટ વિગેરેમાં પણ ઉપર મુજબ એજ મુહૂર્તમાં બેસવું.)

નૌકા કૃત્યમ્ ચતારણે—વહાણ બનાવાનું ને ચક્ષાવાનું મુ.

મુ.—ગ.—ઙ્યેષ્ઠામયં વિશાસ્વાદ્રાં રોહિણી મરણી દ્વયમ્ ।

આશ્લેષાંચ વિહાયાન્ય નક્ષત્રેઽર્કે ગુરૌ મૃગે ॥

સહ્યમે સત્તિથૌનાવૌ ઘટ્ટનં તારણં શુભા ॥ (૧૬૪)

અર્થ—જ્યેષ્ઠાથી બે-વિશાખા, આદ્રા, રોહિણી, ભરણી થી બે-આશ્લેષા, એ નક્ષત્રો શિરાયનાં બીજાં નક્ષત્રોને રચીને ગુરવારે, શુભ ચંદ્રના વારમાં શુભ સમને શુભતિથિમાં નાવ (વહાણ, બોટ, રટીમર, ફોડી, વિગેરે) બનાવવાનું પાણીમાં ચક્ષાવવું શુભ છે,

ઙ્યો.—વિં०—કૂપાગ્રગં સૈવ્યગતંચ સેનમં મધ્યે પહારયે ઋષુધુમત્રયં હ્રદિ ।
પાઠાણમેર્કં પરતસ્ત્રયં ત્રયં સુપાણમં મધ્યમપદ્ સદંતરમ્, (૧૫૫)

અર્થ—નૌકા ચક્રમાં, સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી, દિવસના, નક્ષત્રસુધી ગણીને, કૂપના આગમ, ૨ નક્ષત્રો, મધ્યમાં, ૬, મુખમાં, ૩, રદ્યમાં, ૩, પીઠમાં, ૧, અગ્રભાગમાં, ૩, સપાણમાં, ૩, અને ફરીથી, મધ્યમાં, ૬, એ

૧—મુ.—ચિં. માં ઉપર કહેલાં નક્ષત્રોમાં મધ્ય નક્ષત્ર ત્યાગ કરવા કતું છે,

પ્રમાણે નક્ષત્રો અનુક્રમે મુકવાં, તેમાં મધ્યનાં, ૬ એટલે, મધ્યનાં, બંનેનાંમક્ષી,
૧૨ નક્ષત્રો, શુભદક્ષ આપનાર, સમજવાં, માટે સૂર્યથી, ચંદ્રમુધી ગણતાં,
૩ થી, ૮, અને, ૨૨ થી, ૨૭ નક્ષત્રો શુભ ગણવાં,

નાવમાં—માલ ગડાવાનુને બેસવાનું. મુ.

પૂર્ણાજયાનંદવતીષુ સદ્ગુણિઃ પ્રપૂરયેન્નાવમનેકવસ્તુભિઃ ।

સ્થિરે મૃદુક્ષિપ્રજયાસ્વસૌ ભવેદ્ વૃદ્ધિમાનેહસિ મંગિનીગમઃ ૧૬૬

અર્થ—નંદા, જ્યા, ને પૂર્ણા, એ તિથિઓ. અને શુભગ્રહેના વારમાં,
વૈષાકીએ, નોકામાં, અનેક પ્રકારની, વસ્તુઓ ભરવી,

જ્યાતિય, ગ્રાહ પ્રપાણમાં, કહેલા દિવસો, અને, સ્થિર, મૃદુ. ને ક્ષિપ્ર
સંસક નક્ષત્રોમાં નૌકામાં પ્રયાણ કરવું શુભ છે,

(સમુદ્ર, નદી, વિગેરે પાણીવાતા સ્થલોમાં થઇને જવા માટે

માર્ગ આંધવાનું મુ)

સવારિવારીશતમીશતારકા લઘુધ્રુવાધોસજમાવ વાસવાન ।

યમાર્માર્યાસ્ફાજિતો નિરાકુલાનુશંત્પવિદ્વાન્નર સંતુષંધને ૧૬૭

અર્થ—મૃગશીર્ષ, આર્દ્રા, પૂ, પા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, લઘુ.
ને ધ્રુવ, સંસક નક્ષત્રો, રવિ, બુધ, શુક્ર, ને શનિ, એવારો, સૂર્ય સંક્રમણ
ન હોય, અને ગ્રાહ ગ્રહોથી, વેધાયેલા ન હોય તો જાણની આંદર સંતુ
આંધવો, શુભ છે

પાદેશુમાત્પંચ તુ પંચવાસિ સપ્તોદરે પંચ પરાંસકે સ્પુઃ ।

પાદે સદા પંચમિતાઃ પરસ્મિન્નારા ચરાઃ સંતુસમુર્ધ્વસંસ્થાઃ ૧૬૮

અર્થ—સેતુમંથ ચક્રમાં, સૂર્યના મહાનક્ષત્રથી ગણીને, પગમાં, ૬
નક્ષત્રો, રકંધમાં, ૫, મધ્યમાં, ૭, બીજા રકંધમાં, ૪, બીજા પગમાં, ૬ એ
પ્રમાણે નક્ષત્રો મુકવાં, તેમાં. સેતુમંથના ઉપરનાં બે રકંધનાં મક્ષીને ૧૦
નક્ષત્રો શ્રેષ્ઠ ગણવાં,

૧—દરીઆમાં, જતાનો માર્ગ નદીઓગંધીને જાણો, યોગ્યાગડીના
પુત્રો, અથવા દરીઆની ખાડી, કે મેળી નદીઓના મેળવેના પુત્રો, તેમજ
તણાવ, વિગેરેના મધ્યમાં જનાવેલા, મહેલમાં જતાનો પાંજીમાં આવેલો રસ્તો,
વિગેરેનો સમાવેશ સમજવો,

લયેતિમૌતાચુરિભેનિપેઽસ્ત્રિણિદ્વિપુંસિ લગ્ને સસદંવરાયને ।

ચતુષ્ટયે વિક્રમવૈરિલાભગૈ રસાધુભિઃસેતુનિબંધનંશ્રિયૈ (૧૬૯)

અર્થ—વૃષભ, મિથુન, સિંહ, ધન, કુંભ, ને મીન રાશિનું લગ્ન હોય કેન્દ્ર સ્થાનમાં-શુભ ગ્રહો, અને ૩-૬-૧૧ એ સ્થાનોમાં અશુભ ગ્રહો હોય, અને સેતુ બંધ કર્યો હોય તો લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે.

અથ લવણ કૃત્યમ્—મીઠું પાકવવાનું.

મુ.—ગ.—લવણારંભ કૃત્યંતુ મરણી રોહિણી શ્રવે ।

શનિવારે દિવા શ્રેષ્ઠ જન્મ રાશે શનિર્વલે (૧૭૦)

અર્થ—બરણી, રોહીણી-ત્રવણ એ નક્ષત્રોને શનિવારના દીવસે જન્મ રાશીથી શની બળવાન હોય ત્યારે મીઠું પાકવવાનો આરંભ કરવો શુભ છે.

ધર્મક્રિયા—ધર્મ ક્રીયા કરવાનું.

રેવતીદ્વિતયે હસ્ત ત્રિતયે રોહિણીદ્વયે ।

શ્રવણ્યોત્તરાપુષ્યે પુનર્વસુનુરાધયોઃ ॥ (૧૭૧)

જ્ઞેજ્યશુક્રેદુસૂર્યેષુ જ્ઞેજ્યપદ્મર્ગ શાલિની ।

લગ્નેજીવયુતેજીવે ચલિષ્ઠે ધર્મ આચરેત્ ॥ (૧૭૨)

અર્થ—રેવતીથી બે-હસ્તથી ત્રણ રોહીણીથી એ શ્રવણ ત્રણોત્તરા પુષ્ય પુનર્વસુ અનુરાધા એ નક્ષત્રોને બુધ શુક્ર સોમને સ્વી એ પૂર્વર્ગમાં સુધરેલા હોય ત્યારે ધર્મ ક્રીયાનો આરંભ કરવો.

મંત્રાદિ દિક્ષા—મંત્ર વિગેરે દિક્ષા લેવાનું.

રોહિણ્યાંત્રયુત્તરે મૌજી વંધનો દિત માદિપુ ।

મંત્રદિક્ષા શુભેચાન્દિ ગ્રહણેષ્પાગમોદિતા ॥ (૧૭૩)

અર્થ—રોહીણી ત્રણ ઉત્તરા ને મોઝ બંધનનાં નક્ષત્રોને શુભ ગ્રહોના ચારમાં મંત્ર દિક્ષાનો આરંભ કરવો.

અથ મંત્ર યન્ત્ર વ્રતોપવાસાદિ—મંત્ર, યંત્ર, વ્રત, તથા

ઉપવાસ વિગેરેનો આરંભ.

ઉપાહસ્તાશ્વિની કર્ણવિશાલા મૃગમેહનિ ।

શુભે સૂર્ય યુતે શસ્તં મંત્ર યંત્ર વ્રતાદિકમ્ ॥ (૧૭૪)

અર્થ—જી. કા. હસ્ત અધીની, શ્રવણ, વિશાખા મૃગશીર એ નક્ષત્રોમાં રવિસહિત શુભ ગ્રહનો વારમાં મંત્ર, યંત્ર, વ્રત, ને ઉપવાસ વિગેરેનો આરંભ કરવો શુભ છે.

વીરસાધનમ્—વીર સાધવાનું.

મગ્ધાર્દ્રા મરણીમૂલે મૃગેશ્વરે વૃધેષ્ટે ।

શુદ્ધેષ્ટમે મૃગૌતુર્યે વીરવેતાલ સાધનમ્ ॥ (૧૭૫)

અર્થ—મગ્ધા, આદ્રા, મરણી, મુલ, મૃગશીર, એ નક્ષત્રોને તુલા સપ્તમાં બુધ-આઠમું થર શુદ્ધ હોય, એથે શુક્ર હોય, ત્યારે વીરકે વેતાળનું સાધન કરવું શ્રેષ્ઠ છે.

જ્યો-વિ-જયાસુ પૂર્ણાસુ વિદિદુર્ભાર્ગવૈશ્વલૌપધૌશાશ્વિનવિશ્વકર્મભેઃ ।

નિર્ગ્રંથચાર્વાકજનક્રિયા મયેત્તદ્દંમસિદ્ધયૈ વિદિતા ચરોદયે (૧૭૬)

ધર્મજ્ઞાન દેસાવા કરવા જવાનું મુહુર્ત.

અર્થ—જાયા, ને પૂર્ણા-તિથિ, સોમ, બુધ, ને શુક્ર, એવારો, અશ્વિની, મૃગશીર, ચિત્રા, ને ચરસંજક નક્ષત્રો, અને ચરરાશિના સપ્તમાં, ચિન્ધધારણ કરનારા, (દંબી) અને નાસ્તિક, ચાર્વાક જેવાઓએ, પોતાના ધર્મજ્ઞાન દેસાવવાનો આરંભ કરવો,

રાજદોષા—રાજાની સેવા.

હસ્તદ્વયેન્નુરાધાયાં રેવતી યુગલે મૃગે ।

પુષ્યે વૃષે ગુરૌ શુક્રે સત્તિર્થા રવિવાસરે ॥

યોનિરાશિશયો મેઢ્યાં સ્વામીસેઠ્યોન્નુ જીવિભિઃ ॥ (૧૭૭)

અર્થ—હસ્તથી બે-અનુરાધા રેવતીથી બે મૃગશીર, પૂષ્ય, એ નક્ષત્રો બુધ, ગુરુ, શુક્ર, રવીવાર, ને તિથીઓમાં પરસ્પર યોની ને રાશીની મિત્રતા હોય એવા રાજાની કે રાજાની સેવકે નોકરી કરવી,

દક્ષક પુત્ર પરિપદ મુક્તં—દક્ષક સેવાનું.

સુ-મ-હસ્તાદિપંચરુમિપ ગ્વતુ પુષ્યમેષુ મૂર્ધસમાજગુરુ માર્ગવવાસરેણા રિક્તાવિવર્જિત તિથિષ્વલિ કુંભલગ્નેસિદ્ધેષ્ટે મવનિદ્વચપરિગ્રહોયમ્ ૧૭૮

અર્થ—હસ્તથી પાંચ, અશ્વીની, ધનીષ્ઠા, પુષ્ય, એ નક્ષત્રોમાં રવિ, મંગલ, ગુરુ, શુક્ર, એવારોમાં રિક્તાતીથી ને ત્યાગ કરી, ખીછતીથીઓમાં વૃશ્ચિક, કુંભ, સિંહ, વૃષભ, એ લગ્નો હોય, ત્યારે દત્તક પુત્ર લઈ શકાય છે,—

દિવ્યં નૈવ મલિમ્લુચે વિધુસિતે જ્યાસ્તે રવાવષ્ટમે

મંદારાન્હિ સ્વલોદયે સ્થિરતનો કુર્યાત્કૃતેઽદોઽન્યથા ।

શ્રીશૈલગ્રહણાયનેપુ વિષુવે સંકીર્ણજાતાવુપા—

કૃત્યુત્સર્ગ વધૂપવેશનગયાગોદાસુ નિત્યાદિકે ॥ ૧૭ ॥

ઈશાનાદિવલૌ હરેઃ શયનપર્યાવર્તને નૈત્યકે

યાને જીર્ણગૃહેઽવરોહદમનારોપે પવિત્રાર્પણે ।

ચાતુર્માસ્યવિધૌ ન જીવસિતયો મૂઢત્વદોષોઽપી—

સૂત્સાહાંવરધારણેપુ ગદિતો ગર્ભાદિસપ્તસ્વાપિ ॥ ૧૮ ॥

અન્વય—મલિમ્લુચે વિધુસિતેજ્યાસ્તે અષ્ટમે રવૌ મંદારાન્હિ સ્વલોદયે સ્થિરતનો દિવ્યમ્ નૈવ કુર્યાત્ અદઃકૃતે અન્યથા શ્રીશૈલ-ગ્રહણાયનેપુ વિષુવે સંકીર્ણજાતૌ ઉપાકૃત્યુત્સર્ગવધૂપવેશનગયાગો-દાસુનિત્યાદિકે ॥ ૧૭ ॥

—ઈશાનાદિવલૌ હરેઃ શયનપર્યાવર્તને નૈત્યકે યાને જીર્ણ-ગૃહે અવરોહદમનારોપે પવિત્રાર્પણે ચાતુર્માસ્યવિધૌ અષ્ટકાસુ ઉત્સા-હાંવરધારણેપુ ગર્ભાદિસપ્તસુ અપિ જીવસિતયોઃ મૂઢત્વદોષઃ નાસ્તિ ॥ ૧૮ ॥

અન્યયાર્થ—મલિમ્લુચે મલમાલમાં. વિધુસિતેજ્યાસ્તે, ચંદ્ર, શુક્ર, ને ગુરુના અસ્તમાં, અષ્ટમે આઠમે રવૌ સૂર્ય મંદારાન્હિ શનીને મંગળવારે સ્વલોદયે પાપગ્રહની શશિ, કે પાપગ્રહના લગ્નમાં, સ્થિર તનો સ્થિર-લગ્નમાં, દિવ્યમ્ દિવ્ય, નૈવ કુર્યાત્ નકરવું, અદઃ કૃતે એ કરે તો, અન્યથા વિપરીત થાય, શ્રીશૈલગ્રહણાયનેપુ - શ્રી શૈલપર્વત, સૂર્ય ચંદ્રનુંગ્રહણ, ઉત્તરાષાઢ્ય, તથા દક્ષિણાષાઢ્યમાં. વિષુવે મેષ અને તુલા સંક્રાંતિમાં સંકીર્ણ જાતી દસરામતિમાં, ઉપાકૃતિ ઉપાકર્મ, ઉત્સર્ગ હંદનો ત્યાગ, વધૂપવેશન શીનોપ્રવેશ, ગયા ગયા, ગોદાસુ ગોદાવરી, નિત્યાદિકે નિત્ય વાર્ષિકક્રમમાં, ॥ ૧૭ ॥

—ઇશા નાહિવલૌ. ઇશાન બલિમાં સર્પબલિમાં, હરે: વિષ્ણુનું, શયન. પર્યાવર્તને થયન અને પડખું ફેરવવામાં, નૈત્યકે યાને નિત્યપાનમાં જીર્ણગ્રહે શુના ધરમાં, અચરોહવમનારોપે દેવના હિંડોલા બાંધવામાં, દમનારોપણ પવિત્રાર્પણે પવિત્રારોપણમાં, ચાતુર્માસ્યવિધૌ આતુર્માસના વ્રતાદિકમાં, અષ્ટકાસુ, માર્ગશીર્ષ, પોષ, માઘ, ફાગણ વદી, ૮ માં ઉત્સાહાંવરધારણે, ઉત્સવમાં, નવીન વસ્ત્રધારણમાં, ગર્માદિદત્તસુ અપિ ગર્માધાનથી, ૭ કર્મસુધીમાં પણ, જીવસિતયો: ગુરુ, શુકનો, મૂઢત્વદોષ: અસ્તપણાનો દોષ, નાસ્તિ નથી. ॥ ૧૮ ॥

॥ સોગન ખાવા કે લખત કરવાનું-મુ૦ ॥

૧૭-૧૮ ભાવાર્થ—અધિકમાસ, ચંદ્ર, ગુરુ, ને શુકનો અસ્ત, આણુ રાશિથી ગણુતાં આઠમે સૂર્ય હોય ત્યારે, શનિને, મંગલવારે પાપગ્રહની રાશિના લગ્નમાં કે પાપગ્રહ લગ્નમાં હોય ત્યારે, અને સ્થિર લગ્ન હોય ત્યારે, સોગન ખાવા કંઈપણ કરારથી બંધાવું અને લખત કરવું નહિ, અને જો કરવામાં આવે તો બંનેમાં બહુ બોલનારા ફાવી જાય, તેમ જાણવું, માટે તે સમયમાં કહેલી જાણતો કરવી નહીં, (દિવ્ય એટલે પ્રથમના રિવાજોમાં ઉકલતા તેલના કઢાયામાં હાથ બોલવો, હાથમાં અગ્નિ લેવો. તેવા કાંઈ પણ સોગનને દિવ્ય કહે છે.)

॥ ગુરુ, શુકના અસ્તનો દોષ કંઈ ખાખતોમાં નહોતો નથી તે જાણત ॥

શ્રીશૈલ,^૧ ગ્રહણ, દક્ષિણાયણ, અને ઉત્તરાયણના સૂર્યના આરંભમાં, મેષ અને તુલાસંક્રાંતિમાં, હીનજાતિના દરેક વિવાહાદિ શુભ કામોમાં, ઉપાકર્મ, ઉત્સર્ગ, વધુ પ્રવેશ ગયા અને ગોદાવરી તીર્થોમાં દરવર્ષે કરવામાં આવતા નિયમિત કર્મોમાં, ઇશાનબલિ, સર્પબલિ, હરિશયન (અથાક શુદી-૧૨) પર્યાવર્તન (ભાદરવા શુદી ૧૧) હરમેશની યાત્રા, જુના ધરમાં, દેવને હિંડોલે જુલાવવામાં, દમનારો^૨ પણ પવિત્રાર્પણ^૩ આતુર્માસ વ્રત, માર્ગશીર્ષ, પોષ, માઘ, ફાગણ, એમાસોગી વદી ૮ સાધારણ ઉત્સવ, નવા વસ્ત્રનું પહેરવું, એ સર્વે જાણતો, ગુરુને શુકનો અસ્ત હોય તો પણ

૧—જ્યાં મલિકાજીન નામે ન્યોતિલિંગ છે.

૨—દમનારો પણ એ જ મુદી ૧૫ મે.

૩—અને પવિત્રાર્પણ ત્રાવણ મુદી ૧૫ મે, આવે છે.

કરવી, કારણકે તેમાં 'શુરને' શુકના અસ્તનો દોષ લાગતો નથી, તેજ પ્રમાણે ગર્ભાધાન સંસ્કારથી આરંભી અતુકમે સાત સંસ્કારોમાં શુર-શુકના અસ્તનો દોષ સમજવો નહિ,

શુક્રેજ્યાસ્તમયે ડધિક્ષય જનુર્માસેષુ જન્મર્ક્ષકે

ના પૂર્વામરતીર્થ દર્શનમિયાદગોદાગયાભ્યામૃતે ।

एष्वापाठ सहस्य विष्णुशयने ष्वप्यंत कर्मत्यजे—

यद्वर्षाधिकलंबितं भवति तद्गोदा गयातोऽन्यतः ॥ १९ ॥

અન્ય—શુક્રેજ્યાસ્તમયે ડધિક્ષયજનુર્માસેષુ જન્મર્ક્ષકે ગોદા ગયાભ્યામ્ ક્રતે અપૂર્વામરતીર્થ દર્શનમ્ ન ઇયાત્ एषु आपाठ सहस्य विष्णु शयनेषु अपि यद्वर्षाधिकं लंबितम् अन्तकर्म भवेत् गोदागयातः अन्यतः तत् त्यजेत् ॥ १९ ॥

અન્યાર્થ—શુક્રેજ્યાસ્તમયે શુક અને શુરના અસ્તમાં અધિક ક્ષય-જનુર્માસેષુ અધિકમાસ, ક્ષયમાસ, અને જન્મ માસમાં જન્મર્ક્ષકે જન્મ નક્ષત્રમાં ગોદાગયાભ્યામ્ ક્રતે ગોદાવરી અને ગયા શિવાય, અપૂર્વામરતીર્થ દર્શનમ્ પહેલાં દેવ તથા તીર્થનું દર્શન કરવા ન ઇયાત્ જવું નહિ, एषુ શુર, શુકના અસ્તાદિકમાં, આપાઠ સહસ્ય-વિષ્ણુ શયનેષુ અપાઠ, પોષ, અને ચાતુર્માસમાં, અપિ પણ યદ્વર્ષાધિકલંબિતમ્ ૧ વર્ષથી વધારે લંબાયેલું મેતનું કાર્ય, મહેત્ હોય તો ગોદાગયાતઃ ગોદાવરી અને ગયાથી, અન્યતઃ બીજે ઠેકાણે તત્ તે ત્યજેત્ ત્યાગ કરવું; ॥ ૧૯ ॥

૧૯ ભાવાર્થ—તેમજ શુર શુકનો અસ્ત હોય, અધિકમાસ અને ક્ષયમાસ હોય, જન્મ-માસને જન્મ નક્ષત્ર હોય ત્યારે જ દેવનું કોઈ દિવસ દર્શન કર્યું નથી, તેવા દેવનું દર્શન કરવું નહિ, અટલે પ્રથમ દર્શન કરવા જવું હોય તેવા તીર્થની યાત્રા કરવી નહીં પરંતુ ગોદાવરી અને ગયાની યાત્રાએ જવું. તેમજ તે તીર્થોમાં દેવોનાં દર્શન પહેલાંજ કરવાં હોય તો પણ હરકત નથી.

૧—અધિક ને ક્ષયમાસ માટે સ્ત. પ્ર. ૧૨ માંનો શ્લોક ત્રીજો જોવો.

॥ પ્રેતકર્મ આખત શ્રાદ્ધ ॥

દોઢ પશુ મરણ પામેલા મનુષ્યને ૧ વર્ષ થઈ ગયું હોય તેની શ્રાદ્ધાદિક ક્રિયાઓ ઉપર કહેલા શુકાદિકના અસ્તમાં, અને અધિક માસાદિકમાં, તેમજ યૌષને અષાઢ માસમાં, વિષ્ણુના શયનના સમયમાં, પ્રેતનું શ્રાદ્ધાદિક કર્મ કરવું નહિ, પરંતુ ગોદાવરીને ગયા તીર્થોમાં જઈને પ્રેતની શ્રાદ્ધાદિક ક્રિયા કરવામાં દોષ લાગતો નથી.

અથ શુદ્ધમુહૂર્તઃ—શુદ્ધ કરવાનું મુહૂર્ત.

મુ.—મુ.—સ્વાતિ વાજિ શશિમ દ્વિદૈવતં ।

પૌષ્ણમંચ ધ્રુવ સંજ્ઞકં તથા ॥

સૌમ્ય શુક ગુરુ સૂર્ય વાસરે ।

હાદ વેદિ વિજયો જયાતિયૌ (૧૭૯)

અર્થ—સ્વાતિ, અશ્વીની, મૃગશીર, વીશાખા, રેવતી, તથા ઉત્તરા, ચૈત્રીણી, એ નક્ષત્રોમાં ધ્રુવ-શુક-ગુરુ-ને રવી એ વારોમાં ને ૩-૮-૧૭ એ તીર્થોમાં મુદ્ધનો આરંભ કરવાથી વિજય થાય છે.

અથ શુદ્ધમુહૂર્તઃ—જુગાર રમવાનું મુહૂર્ત.

વસુમપવનશકે પિતૃ સાર્પે દ્વિદૈવે ।

યમ શત મિપર્વા સ્ત્રીણિ પુત્યાશ્ચિધિષ્ણવે ॥

શશિ ગુરુ મૃગુવારે નન્દપૂર્ણા તિર્થૌચ ।

અલિ ઘટક્ષપલગ્રે દ્યૂતકાર્યસ્યસિદ્ધિ (૧૦૦)

અર્થ—ધનીષ્ઠા, સ્વાતી, ત્યેગા, મધા, આર્દ્રા, વીશાખા મરુત્તી, ઘનશીખા, તથા પૂર્વા, તથા જીતરા, પૂષ્ય, અશ્વીની, એ નક્ષત્રોમાં સોમ, ગુરુ, ને શુક, એ વારોમાં ૧-૬-૧૧-૫-૧૦, એ તીર્થોમાં, કુંભ, મીન, રશ્મિક, એ સંગ્રોમાં દ્યૂત, (જુગાર) રમવું સારું છે.

૧—પશુ જે મરણ પામેલા મનુષ્યની સંવત્સરી એટલે વર્ષ, એક વર્ષ દિવસ સુધીની યતી દરેક ક્રિયાઓ, ગુરુ શુકનો અસ્ત દોવા ૭તાં ૫૫ એક વર્ષ સુધીમાં ૭ માસિક વિગેરે આવી ક્રિયાઓ કરવાને કંઈ પણ દરજ્જા નથી.

સચ્છ્રીભૂપિતગુર્જરાન્તરગતે સ્વેદાશ્વભાગેશુભે ।
 નાનાસત્કુલદીપિતે કપડવજ્જાશ્વે પુરે વાસિના ।
 શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતં માર્તણ્ડવોધોઽવલં
 સટ્ટીકં હાગમન્મુદા પ્રકરણં મિશ્રાશ્વકં નાવમમ્ ॥

અર્થ—સતપુરુષોને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા ગુજરાત દેશના અંતર્ગત
 ખેડાજિલ્લામાં આવેલા નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા કપડવંજ
 નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષર શ્રી સોમેશ્વર જીવીએ રચેલી “મુદૂર્ત-
 માર્તણ્ડ” નો બોધ થવામાં ઉપયોગી એવી આ ટીકામાં મીશ્ર નામનું
 નવમું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

જે તમોને જ્ઞેતિષમાં ફલાધીશ ને ગણીત જાણવું હોય તે
 અમે તરફથી જ્ઞેતિષના ગ્રન્થો જ્યોતિષકલ્પતરુ કિં. ૩. ૭ ને
 જાતકપારિજાત કિં. ૩. ૫ છે તે ખરીદી ખાત્રી કરા.

॥ अथ अनध्याय प्रकरणम् ॥

पर्वाग्रादियुगष्टमीतित्थयो मध्वादिपक्षद्वये-

अनध्यायाश्चरसंक्रमा अथ मर्धौ बन्दिश्च शुक्ले यमः ।

राधेऽग्निस्त्वासितो यमः शुचिदृगाशार्कास्त्रयोदश्यो

मार्गे कृष्णनगग्रहा विषदृगंकाशाग्रयः कीर्तिताः ॥ १ ॥

पौषेशस्त्वसिता दृगंकमुनयोऽत्येकृष्णखेटाद्रिदृक्-

माघेऽर्काब्धिदृगद्रयस्त्वसितजा चाहंक पृथ्वीधराः ।

ऊर्जेद्वयंक रवीश्वरास्त्वसितजा दृग्विश्वमूर्धानम

स्येऽग्निः कृष्णदृगद्रिविश्वनवमी पैज्यं यमोऽन्यः श्रवा ॥ २ ॥

अन्वय—मध्वादिपक्षद्वये पर्वाग्रादियुगष्टमीतित्थयः चरसंक्रमाः

अथ मर्धौ बन्दिश्च शुक्ले यमः राधे अग्निः तु असितः यमः शुचिदृगा-

शार्काः त्रयोदशी अथो मार्गे कृष्णनगग्रहौ इषदृगंकाशाग्रयः अन-

ध्यायाः कीर्तिताः ॥ १ ॥

—पौषेजः तु असिताः दृगंकमुनयः अनये कृष्णखेटाद्रिदृक्

माघे अर्काब्धिदृगद्रय, असितजाः चाहंक पृथ्वीधराः ऊर्जेद्वयंक

रवीश्वराः असितजः दृग्विश्वमूर्धाः नभस्ये अग्निः कृष्णदृगद्रिविश्व-

नवमी पैज्यम् यमः अन्यः श्रवाः (एते अनध्यायाः स्युः ॥ २ ॥

१—नदि अक्षय्याः द्वितीये, अनध्याय, इदे छे, अने ते अनध्यायने

अध्यायने विषयं तेने अनध्याय-प्रकरणे इदे छे.

અન્વયાર્થ—મધ્વાદિપક્ષદ્વયે ચૈત્રાદિ માસના જાને પક્ષમાં, પર્વામાદિ-
યુગદ્વમીતિથયઃ ૩૦, ૧૫, ૧૪, ૧, અને ૮, એ તિથિઓ, ચરસંક્રમાઃ ૨૨
રાશિની સંક્રાંતિના દિવસ, અય ત્યારપછી, મધ્યૌ ચૈત્રમાસમાં, વન્ધિઃ ૩
શુક્રે જ્યેષ્ઠમાં, યમઃ ૨, રાધે વૈશાખમાં, અગ્નિઃ ૩, અસિતઃ યમઃ કૃષ્ણ-
પક્ષની, ૨, શુચિદ્વગાશાર્કાઃ અપાડની, ૨, ૧૦, ૧૨, ત્રયોદશી ૧૩, અથો
ત્યારપછી, માર્ગે માર્ગશીર્ષમાં, કૃષ્ણનગગ્રહૌ, કૃષ્ણ પક્ષની ૭-૯, દ્વયદ્વગ-
કાશાન્નયઃ આસોમાસની, ૨, ૯, ૧૦, ૩, અનધ્યાયાઃ અનધ્યાયની તિથિઓ
(દિવસો.) કીર્તિતાઃ કહેલી છે. ॥ ૧ ॥

—વૌવેશઃ પૌષમાસની, સુદી, ૧૧ અસિતાઃ વદી, દ્વગકમુનયઃ ૨, ૯,
૭, અન્ત્યે શ્રાવણમાં, કૃષ્ણલેટાદિદ્વક્, વદી, ૯, ૭, ૨, માધે માધમાં,
અર્કાન્ધિદ્વગદ્વયં સુદી, ૧૨, ૪, ૨, ૭, અસિતજાઃ વદી, વાહંકપૃથ્વીધરાઃ
૧, ૧, ૭, ડર્જે કાર્તિકમાં, દ્વચંકરવીશ્વરાઃ સુદી, ૨, ૯, ૧૨, ૧૧, અસિ-
તજાઃ વદી, દ્વગિશ્વસૂર્યાઃ ૧, ૧૩, ૧૨, નમસ્યે ભાદરવામાં, અગ્નિઃ સુદી,
૩, કૃષ્ણદ્વગદિવિશ્વનવમી, વદી, ૨, ૭, ૧૩, ૯, પૈત્ર્યમ્ મધા, યમઃ
ભરણી, અન્યઃશ્રવાઃ શુકલપક્ષમાં, શ્રવણનક્ષત્ર, (એતે અનધ્યાયાઃ સ્યુઃ)
એ અનધ્યાયો છે. ॥ ૨ ॥

॥ ભણવામાં, ત્યાગ કરવાનાં, તિથિ નક્ષત્રો. ॥

૧-૨-સાવાર્થ—ચૈત્રથી, શ્રાવણ સુધીના, મહિનાઓની
દરેક સુદીની, તથા, વદીની, ૧, ૮, ૧૪, ૧૫, ૩૦, એ
તિથિઓ, ચર (૧-૪-૭-૧૦) રાસિઓના સંક્રમણ,
દિવસો, (તે રાશિનો સૂર્ય, થાય, તે દિવસ,) ચૈત્રશુદ્ધી,
૩, વૈશાખ, સુ, ૩ જ્યેષ્ઠ, સુ, ૨, અશ્લાઠ સુ, ૨, ૧૦,
૧૨, ૧૩, આસો, સુ, ૨, ૩, ૯, ૧૦, માર્ગશીર્ષ, વદી, ૭, ૯, એ
તિથિઓને અનધ્યાયો, કહ્યા છે.

કાર્તિકસુદી, ૨, ૯, ૧૧, ૧૨, વદી, ૨, ૧૨, ૧૩, પૌષસુદી, ૧૧,
૨, ૭, ૯, માઘસુદી, ૨, ૪, ૭, ૧૨, વદી, ૨, ૭, ૯ શ્રાવણવદી, ૨,
૭, ૯, ભાદરવા સુધી, ૩, શ્રવણ નક્ષત્ર, વદી, ૨, ૭, ૯, ૧૩, એતિ-
થિઓ, તેમજ ભાદરવા વદમાં, ભરણી, મધા, એ નક્ષત્રો, એ સર્વે
અનધ્યાયો છે.

॥ કોષ્ટક ॥

માસ.	પક્ષ.	તિથી.
કાર્તિક.	સુદ	૧-૨-૮-૯-૧૧-૧૨-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૨-૮-૧૨-૧૩-૧૪-૩૦
માગશીર.	સુદ	૧-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૭-૮-૯-૧૪-૩૦
પોષ.	સુદ	૧-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૭-૮-૯-૧૪-૩૦
માઘ.	સુદ	૧-૨-૪-૮-૧૨-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૨-૭-૮-૯-૧૪-૩૦
ફાગણ.	સુદ	૧-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૭-૮-૯-૧૪-૩૦
ચૈત્ર.	સુદ	૧-૬-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦
વૈશાખ.	સુદ	૧-૩-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦
જ્યેષ્ઠ.	સુદ	૧-૨-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦
અષાઢ.	સુદ	૧-૨-૮-૧૦-૧૨-૧૩-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦
શ્રાવણ.	સુદ	૧-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦
ભાદરવો.	સુદ	૧-૩-૮-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૨-૭-૮-૯-૧૩-૧૪-૩૦
આસો.	સુદ	૧-૨-૩-૮-૯-૧૦-૧૪-૧૫
	વદ	૧-૮-૧૪-૩૦

ઉપર કહેલા પારેમાસોની તે તે તિથીઓમાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીએ ગુરુ પાસે બળુવું નહિ.

યોડનધ્યાયતિથિઃ સપૂર્વદિવસોઽસ્તાત્માદ્યમુહૂર્તોન્મિતૌ-

જ્યપ્તસ્મિન્વા દિવસે ક્ષણત્રયગતો બ્રહ્મેહ નૈવામ્યસેત્ ।

પર્વાગ્રાદિ યુગદ્વર્તીતિ ચ તિર્થોસ્ત્યક્તૃષુ શાસ્ત્રસ્મૃતી

વેદાદ્વાનિ સમમ્યસેચ નિલિલ્લેખ્યક્તં પઠેન્નૈત્યકમ્ ॥ ૩ ॥

અન્વય—યઃ અનધ્યાયતિથિઃ સઃ પૂર્વદિવસે અસ્તાત્ પ્રાક્ મુહૂર્તોન્મિતઃ વા અન્યસ્મિન્ ઉદયસક્ષગત્રયગતઃ इह ब्रह्म नैव अभ्यसेत् अग्रादियुक् पर्व च अष्टमी इति तिथीन् त्यक्त्वा एषु शास्त्रस्मृतीवेदांगानि अभ्यसेत् निखिलेषु उक्तम् च नैत्यकम् पठेत् ॥ ૩ ॥

અન્યવાર્થ—યઃ જે અનધ્યાયતિથિઃ અનધ્યાયતિથિ બતાવી સઃ તે પૂર્વ-દિવસે આગમના દિવસે અસ્તાત્ પ્રાક્ સપ્તમી પહેલાં મુહૂર્તોન્મિતઃ ૧ મુહૂર્ત જેટલી હોય તો વા અથવા અન્યસ્મિન્ બીજે દિવસે ઉદયસક્ષગ ત્રયગતઃ સૂર્યોદય પછી ૩ મુહૂર્ત હોય તો इह એ તિથિમાં બ્રહ્મ વેદ નૈવ અભ્યસેત્ અભ્યુપે નહિ અગ્રાદિયુક્ પર્વ ૧૪-૧૫-૩૦-૧ ચ અને અષ્ટમી ૮ इति એ તિથીન્ તિથિઓને ત્યક્ત્વા ત્યાગ કરીને એ એ અનધ્યાયોમાં શાસ્ત્ર સ્મૃતીવેદાંગાનિ શાસ્ત્ર સ્મૃતિ અને વેદાંગના અભ્યાસ કરવો નિખિલેષુ બધા અનધ્યાયોમાં ઉક્તમ્ કહેલું ચ અને નૈત્યકમ્ હરદેશનું હોય તે પઠેત્ અભ્યુપે ॥ ૩ ॥

અનધ્યાયમાં વેદાદીક લખવાનો નીર્ણય.

૩ સાવાર્થ—અનધ્યાયના તીથી પહેલા આગલા દિવસે સૂર્યનો અસ્ત થતા પહેલાં અનધ્યાય તિથી એક મુહૂર્ત ૧ પહેલાં બેસતી હોય અથવા બીજે દિવસે ત્રણ મુહૂર્ત ભોગવાતી હોય તોપણ તે પુર્વના દિવસે પણ લખવું નહિ, તેમજ જે તીથીયે અનધ્યાય છે તે પછીની તીથીમાં સૂર્યોદય પછી તે અનધ્યાય ને ત્રણ મુહૂર્ત સુધી રહે તો તે અનધ્યાયના દિવસની માફક તેના પછીના દિવસે એટલે જે દિવસે ત્રણ મુહૂર્ત છે તે દિવસે પણ વેદનો અભ્યાસ કરવો નહી ૧-૮-૧૪-૧૫-૩૦ એ તિથિઓ શિવાયની અનધ્યાય તિથીઓમાં વેદ અને શાસ્ત્ર વિગેરે લખવાની હરકત નથી, આમાવાસ્યાના દિવસે શ્રાદ્ધ કરતી વખતે વેદોચ્ચાર કરવામાં હોય નથી, તેમજ હરહરમોક્ષ બ્રહ્મ યજ્ઞ વિગેરે કાર્યોમાં પણ વેદ બોલવામાં હોય સમજવો નહિ.

વશ્વોત્વેણશ્વરાગ્ન્ય જાંવદિગજા શ્વોષ્ટ્રાંત્યમૃકોક્ષતા—

નોયાનાંતરિતેઽયં હવશ્વગાયૈર્તા ચ સજ્યોતિષમ્ ।

સ્ત્રીગોસ્થ્યંતરિતેહ રુક્ષવ નિશીયાશૌચમાર્ગેષુ ચ

ચ્છાયાયાં ન કપિત્યશાસ્ત્રમલિમધુશ્લેષ્માતકાદૈઃ પઠેત્ ॥ ૪ ॥

અન્વય—વશ્વોત્ત્વેણસ્વરાગ્ન્યર્જાઘ્વદિગજાશ્વોપ્ત્યમૂકોન્ન-
તાનોપાનાં તરિતે ડ્યહમ્ પ્લવસ્વગાયૈઃ (અન્તરિતે) સજ્યોતિષમ્
સ્ત્રીગોસ્થ્યન્તરિતે અહઃ (અનધ્યાયઃ) ઉત્સવનિશી યાઘૌષમાર્ગેષુ ચ
કપિત્થશાલ્મલિમધુશ્લેષ્માતકાર્દેઃ છાયાયામ્ ના ન પતેત્ ॥ ૪ ॥

અન્વયાય—વશ્વ, નોળીયું, ઓતુ બિલાડું, ણ, હરિણ, સ્વર, ગધેડાં,
અગ્નિ, દેવતા, અજ, ખરે, ઝંબુ, પાણી, અહિ, સાપ, ગજ, હાથી, અશ્વ
ધોડા, ઉટ્ટ, ઊંટ, અંત્ય, નીચળાતિ, મૂક મુંગો, ઉચ્ચત ઉન્મત, અનઃ
ગાડું, યાનાં તરિતે અને પાસખી વિગેરેથી વ્યવધાન હોય તો, ડ્યહમ્ ત્રણ
દિવસ, પ્લવસ્વગાયૈઃ દેડેડાં, પક્ષિ વિગેરેથી, (અન્તરિતે) વ્યવધાન હોય
તો સજ્યોતિષમ્ દિવમતા અસ્ત ઉદય સુધી સ્ત્રીગોસ્થ્યન્તરિતે સ્ત્રી, ગાય,
અને હાડકાંના વ્યવધાનમાં અહઃ ૧ દિવસ, (અનધ્યાયઃ) અનધ્યાય છે,
ઉત્સવ વિગ્રહાદિ ઉત્સવ, નિશીય, મધ્યસત્રિ, આશૌચ, સૂતક, માર્ગેષુ, અને
માર્ગમાં ચ અને કપિત્થ, કાંઠી, શાલ્મલિ, સીમોડા, મધુ મહુડા, શ્લેષ્મા-
તકોદઃ ગહેડાં વિગેરે વૃક્ષોની છાયાયામ્ જાયામાં ના પુરે ન પડેત
બહુવું નહિ. ॥ ૪ ॥

૪ ભાવાર્થ—નોળીયું—બિલાડી—હરિણ—ગધેડું—દેવતા—અકરું
પાણી—સાપ—હાથી—ધોડા—ઉટ—અંત્યળાતિ—મુંગો—ગાડો—ગાડી—અને
પાસખી—એ વસ્તુઓ ગુરૂને શિષ્યની વચ્ચે આવે તો ત્રણ દિવસ^૧
બહુવું નહિ, દેડેડું ને પક્ષિ આદિ દિવસે વચ્ચે આવે તો સૂર્યાસ્ત
યતા સુધી અને રાત્રે વચ્ચે આવે તો રાત્રિ સૂર્યોદય યતા સુધી
બહુવું નહિ, તેમજ સ્ત્રી—ગાય—હાડકાં—વચ્ચે આવે તો એક દિવસ^૨
બહુવું નહિ, મોટા વિગ્રહ જેવા ઉત્સવના દિવસે—અરધી રાત્રે સૂત-
કના દિવસોમાં^૩ રસ્તે ચાલતાં અને કાંઠી—મહુડા—ને બહેડાં જેવા
ગ્રાહની છાયા નીચે બહુવું નહિ,^૪

૧—જે દિવસે અંતર યયું હોય તે અને તે પછીના બીજા જે દિવસ.

૨—જે દિવસે અંતર યયું હોય તે દિવસે તેની રાત્રિ—અને રાત્રે અંતર.

૩—જન્મતુ ને મરણતુ સૂતક હોય ત્યાં સુધી યયું હોય તો તે રાત્રિ અને
બીજા દિવસે સૂચિત સુધી.

૪—બહુવંતર ગુરૂ અને બહુવંતર શિષ્ય એ બંને ઉભા હોય, અથવા
બેઠેલા હોય ને વખતે ઉપર કહેલા મનુષ્ય અથવા પ્રાણી બેઠેલા વચ્ચેથી જાય
અથવા ગુરૂ શિષ્ય ચાલતા હોય તે વખતે પણ બંનેના વચ્ચે યયું ને જાય ત્યાં
બેઠે ચાલતા હોયને તે વસ્તુ બંનેના વચ્ચે આવે તો બેઠેલા વખત સુધી બહુવંતર
મનાઈ કરી હોય તેટલા વખત સુધી બહુવું નહિ.

ગ્રામાન્તઃ કુળપેશ્વશુદ્રનિકટે શ્રાદ્ધાશને વક્ત્રગે

તાંબુલે ગ્રહણાદ ગુરુક્ષિતિપતિ પ્રાંતાદુપોત્સર્ગતઃ ।

ભૂકંપાશનિપાતતઃ પુરદદે રિષ્ટાવલોકા ડ્યહં

ગર્જેન્નાર્તવકે ડ્યહં સમયજે સજ્યોતિરંતે સતઃ ॥ ૫ ॥

અન્વય—ગ્રામાન્તઃ કુળપે શ્વશુદ્રનિકટે શ્રાદ્ધાશને વક્ત્રગે
તાંબુલે (ન પઠેત્) ગ્રહણાત્ ગુરુક્ષિતિપતિપ્રાન્તાત્ ઉપોત્સર્ગતઃ
ભૂકંપાશનિપાતતઃ પુરદદે રિષ્ટાવલોકા ડ્યહમ્ અનાર્તવકે ગર્જે
ડ્યહમ્ સમયજે સતઃ અન્તે સજ્યોતિઃ (ન પઠેત્) ॥ ૫ ॥

અન્વયાર્થ—ગ્રામાન્તઃ ગામની અંદર કુળપે મહડું હોય તો શ્વશુદ્ર-
નિકટે કુતરા અને ચદની નજીકમાં શ્રાદ્ધાશને શ્રાદ્ધમાં ભોજન કર્યું હોય તો:
વક્ત્રગે તાંબુલે મુખમાં પાન હોય તો (ન પઠેત્) ભણવું નહિ, ગ્રહણાત્
ગ્રહણથી, ગુરુક્ષિતિપતિપ્રાન્તાત્ ગુરુ, અને રાજના મરણથી, ઉપોત્સર્ગતઃ
ઉપાકર્મ અને ઉત્સર્ગ પછી ભૂકંપાશ નિપાતતઃ ભૂકંપ અને વજ્રપાત થયાથી
પુરવહે પોતાના નગરમાં, આગ લાગી હોય તો રિષ્ટાવલોકાત્, અંધર્વનગર કે,
ભૂતાદિકતું દર્શન થવાથી, ડ્યહમ્ ત્રણ દિવસ સુધી, અનાર્તવકે શત્રુ શિવાય,
ગર્જે મેઘ ગાળ્યો હોય તો ડ્યહમ્ ત્રણ દિવસ સમયજે સમય પ્રમાણે ગાળ્યો
હોય તો, સતઃ પોતાની શાખાના સંજ્ઞાના પુરૂષના અન્તે મરણમાં, સજ્યોતિઃ
અસ્ત કે ઉદય પર્વત (ન પઠેત્) ભણવું નહિ ॥ ૫ ॥

૫ ભાવાર્થ—પોતાના ગામમાં મહડું પડેલું હોય,^૧ કુતરે
અથવા શુદ્ર જાતિ પાસે ઉભું હોય, શ્રાદ્ધમાં ભોજન કરી રહ્યા પછી,
અગ્ર પાચન થાય ત્યાં સુધી, અને મહોડામાં નાગરવેલનું પાન
રાખીને ભણવું નહિ, ગ્રહણના દિવસથી—રાજ અથવા ગુરુના મરણ

૧—પોતાના ગામમાં મહડું પડેલું હોય, તે વખતે વેદ ભણવાની ના કહેલી
છે, તો અમદાવાદ કે મુંબઈ જેવા મોટા ગામોમાં રોજના સંકેદો મનુષ્ય મરે છે,
તો પછી ભણવાનો વખતજ નહિ મલી શકે, ત્યારે એવા વખતે મરી ગયેલા
મનુષ્યને રમશાનમાં બાળવા લઈ જાય ત્યાં સુધી ભણવું નહિ, પરંતુ ગામ
મોડું હોય ને પોતાની જાણમાં મરી ગયેલા મનુષ્યનું ધ્યાન ન હોય, અથવા
પોતાના મોહલાથી ઘણું દૂર અન્ય દિશામાં મરણ થયું હોય તેવે વખતે અનધ્યાય:
પાડવાની જરૂર નથી, પણ પોતાના પાડોશમાં તેમજ મોહલામાં અથવા તો પર-
મોહલામાં હોવા છતાં, અધિકારી કે નગર શેઠ જેવો મોટો માણસ જીવતો
ગયો હોય અને તેની પોતાને અજીર પડી હોય તો ભણવું નહિ.

દિવસથી-જનોઇ દીધા પછી-ઉત્સર્ગ-જમીનનો કંપ થયો હોય
વીજલીનું પડવું થયું હોય, પોતાના ગામમાં આગ લાગી હોય, ગંધર્વ-
નગર કે ભૂત વિજેરેનું દર્શન થયું હોય, વખત વગરનો વરસાદ
ગાજ્યો હોય, તો ત્રણ દિવસ છોડીને ભણવું, વરસાદના સમયમાં
દિવસે મેઘ ગાજ્યો હોય તો રાત્રે સૂર્યાસ્ત થયા પછી અને રાત્રે
ગાજ્યો હોય તો બીજે દિવસે સૂર્ય ઉગ્યા પછી ભણવું, તેમજ પોતાની
શાખાના કોઈ સત્પુરુષનું મરણ દિવસે થયું હોય તો સૂર્યાસ્ત સુધીને
રાત્રે થયું હોય તો બીજા દિવસના સુર્યોદય સુધી ભણવું નહીં.

વાઘોલૂકલ્પાર્તજમ્બુકરવે સામ્નાં ચ વાતે જલે

નીહારે પતિતાભિશસ્ત્રનિકટે ધાવજ્જનાલોકને ।

ગ્રામાન્તે પિતૃકાનનેષ્યથસતાનૂ નપ્તિર્ણીતે દિવં

તદ્વત્સદ્વ્રતિનિ ડ્યહં ચ ન પઠેત્ શુક્ત્વાર્દ્રપાણિર્ન ચ ॥૬॥

અન્વયાર્થ—વાઘોલૂકલ્પાર્તજમ્બુકરવે ચ સામ્નામ્ રવે વાતે
જલે નીહારે પતિતાભિશસ્ત્રનિકટે ધાવજ્જનાલોકને ગ્રામાન્તે પિતૃકા-
નને અપિ સતા નૂનપ્તિર્ણિ દિવમ્ इते (સતિ) તદ્વત્ સદ્વ્રતિનિ
(મૃતેસતિ) ડ્યહમ્ ન પઠેત્ ચ શુક્ત્વા આર્દ્રપાણિઃ (ન પઠેત્) ॥૬॥

અન્વયાર્થ—વાઘોલૂકલ્પાર્તજમ્બુકરવે વાહન, ધુઆ, ગધેડો,
અને દુઃખી શિયાલતા શબ્દમાં ચ અને સામ્નામ્ સામવેદના રવે શબ્દમાં
વાતે વટોળીયાપવનમાં જલે જલમાં નીહારે દિવસે ત્યારે (ધુમસનુ વર્ષવું)
પતિતાભિશસ્ત્રનિકટે ધર્મભટ્ટ અને ખોડો આપ આપનાર મનુષ્યની સમીપમાં
ધાવજ્જનાલોકને દોડતા પુરુષના જોવામાં ગ્રામાન્તે ગામના સીમાડામાં પિતૃ-
કાનને રમશાનમાં સતાનૂનપ્તિર્ણિ યતમાં થી હોમનાર રતિજન દિવમ્ इते
(સતિ) મરણ પામે ત્યારે તદ્વત્ તેમજ સદ્વ્રતિનિ સાઈ પ્રત કરનાર (મૃતે
સતિ) મરણ પામ્યો હોય તો ડ્યહમ્ ત્રણ દિવસ સુધી ન પઠેત્ ભણવું નહિ,
ચ અને શુક્ત્વા જમીને, આર્દ્રપાણિઃ બિના હાથ હોય ત્યાં સુધી, (ન પઠેત્)
ભણવું નહિ. ॥ ૬ ॥

૧—જમીનનો કંપ એટલે ધરતીનું ધુમવું.

૨—ગંધર્વનગર એટલે અંતરિક્ષમાં ચિત્ર વિચિત્ર કોઈ દિવસ નહિ
ખાતા દેખાવો.

૬ ભાવાર્થ—વાણું વાગતું હોય, કોઈ પણ સામવેદના મંત્રો બોલતો હોય,^૧ ધુવડ-ગધેડું કે શિયાળ બોલતું હોય, ઘણો પવન થયો હોય, પાણીમાં કે આકાશમાં ધુમાડા જેવો ઉત્પાત થયો હોય, ભતિબ્રહ્મ અથવા અસત્ય બોલનાર સામે ઉભો હોય, દોડતા માણુ-સના દેખતાં-ગામના ઝાંપામાં અને રમશાનમાં ભણુનું નહિ; ધનમાં ઘી હોમનાર બ્રાહ્મણ અને સારા વ્રત પાળનારનું મૃત્યુ થયું હોય, તે ત્રણ દિવસ ભણુનું નહિ, અને ખાધા પછી જ્યાં સુધી ક્ષાધ લિના હોય ત્યાં સુધી ભણુનું નહિ.

રાત્ર્યર્થે મદનો મુનિર્દલયુતે યામે ચતુર્થ્યાદ્યકે

પ્રાગ્રાત્રૌ પઠનં હુપાકરણંતો માસં નિશઃ પ્રાગ્દલે ।

શ્વોડનધ્યાય इतीह रात्रिपठनं वर्ज्यं सदा संध्ययो ।

चौरोपद्रव्यामके त्रिदिवसं दुर्भुक्प्रतिग्राहयोः ॥ ७ ॥

અન્વય—રાત્ર્યર્થે મદનઃ દલયુતે યામે મુનિઃ આદ્યકે ચતુર્થી પ્રાગ્રાત્રૌ ઉપાકરણતઃ માસમ્ નિશાપ્રાગ્દલે શ્વઃ અનધ્યાયઃ इति इह रात्रिपठनम् सदा संध्ययोः चौरोपद्रव्यामके दुर्भुक्प्रति-ग्राहयोः त्रिदिवसम् पठनम् वर्ज्यम् ॥ ७ ॥

અન્વય—રાત્ર્યર્થે અઘી રાત્રિએ મદનઃ ૧૨ દલયુતે યામે ૧૥ પ્રહર સુધી મુનિઃ ૭ આદ્યકે પહેલા પ્રહરમાં, ચતુર્થી ૪ હોય (તદા) ત્યારે પ્રાગ્રાત્રૌ રાત્રિના પૂર્વભાગમાં (પઠનમ્ વર્જ્યં) ભણવું નહીં ઉપાકરણતઃ ઉપાકર્મથી માસમ્ ૧ માસ, નિશઃપ્રાગ્દલે રાત્રિના પૂર્વાર્ધમાં (પઠનમ્ વર્જ્યં) ભણવું નહીં શ્વઃ બીજો દિવસે, અનધ્યાયઃ અનધ્યાય હોય તે, इह રાત્રિ-પઠનમ્ તેની પહેલી રાત્રિએ (પઠનમ્ વર્જ્યં) ભણવું નહીં સદા હમ્ભેશાં સંધ્યોઃ અને સંધ્યા વખતે, चौरोपद्रव्यामके ચોરથી ઉપદ્રવ થતાં એક પ્રહર સુધી, दुर्भुक्प्रतिग्राहयोः દુષ્ટ બોળન વથા ઘન લેવામાં ત્રિદિવસમ્ ત્રણ દિવસ સુધી, પઠનમ્ વર્જ્યમ્ ભણવું નહિ ॥ ૭ ॥

૧—ત્યારે વેદમાં સામવેદનો ધ્વનિ મધૂર ગણાય છે, માટે તે સર્વોત્તમ છે, જેથી સામવેદનું ગાન થતું હોય, તે વખતે અન્યવેદાનો ઉચ્ચાર કરી તે ગાનના ભાગ કરવો નહિ, એમ સૂચવે છે.

૭ ભાવાર્થ—જે દિવસે અડધી રાત્રિ સુધી તેરશ^૧ હોય, સાતમ^૨ ૧૧ પ્રહર રાત્રી સુધી હોય, અને ચોથ^૩ ૧ પ્રહર રાત્રિમાં હોય, તેવા દિવસોમાં, સૂર્યોસ્તથી તે મધ્ય રાત્રી સુધીમાં બણવું નહીં તેમજ જનોઈ દીધા પછી એકમાસ સુધી સૂર્યોસ્તથી અડધી રાત્રી સુધી બણવું નહીં, અને જ્યારે અનધ્યાયના દિવસો હોય ત્યારે તે દીવસના પહેલા દીવસની રાત્રીમાં બણવું નહિ, હંમેશા સંધ્યાકાલે બણવું નહિ, ચોરનો ઉપદ્રવ પોતાની જાણમાં થયો હોય તો ૧ પ્રહર સુધી ન બણવું, અને ખરાબ લોજન કરીને કે ખરાબ અન્ન લીધું હોય તો ત્રણ દિવસ સુધી બણવું નહિ.

૧—તેરશ અડધી રાત્રી સુધી હોય, તો પ્રદોષ કહેવાય, એટલે સૂર્યોદયથી રાત્ર્યર્ધની ધડીએ દીનમાનમાં જિમેરતાં જે ધડી પણ થાય, એટલી ધડી પણ તેરશ હોય, અથવા તેથી ગમે તેટલી વધારે ધડી પણ તેરશ હોય, તો પ્રદોષ જાણવો. પરંતુ તે દીનમાનમાં જિમેરતાં થએલી ઘટ્યાદિકથી એક પણ પણ અથવા તેથી ગમે તેટલી ઓછી ધડી પણ સુધી તેરશ હોય, તો પ્રદોષ સમજવો નહીં.

૨—તેનીજ રીતે સાતમ સ્પર્શિત પછીથી દોઢ પ્રહર એટલે રાત્રી માનવો. એક ચતુર્થાંશ નવા એક અષ્ટમાંશ, એ જાતેની જેટલી ઘટ્યાદિ થાય, તે ઘટ્યાદિકને દીનમાનમાં જિમેરતાં જેટલી ઘટ્યાદિક થાય, તેટલી ઘટ્યાદિક સાતમ હોય તો પ્રદોષ શરૂ થાય, તેથી ગમે તેટલી સાતમની ઘટ્યાદિક હોય. તોપણ પ્રદોષ જાણવો. પરંતુ તેથી ઓછી ઘટ્યાદિ કે પ્રદોષ જાણવો નહીં.

૩—ચોથને મારે દીનમાનમાં રાત્રીનો એક ચતુર્થાંશ ઘટ્યાદિ જિમેરતાં જેટલી ઘટ્યાદિ થાય, તેટલી ઘટ્યાદિ અથવા તેથી વિશેષ ઘટ્યાદિ ચોથ હોય. તો પ્રદોષ જાણવો. પરંતુ ઓછી ઘટ્યાદિ કે પ્રદોષ જાણવો નહીં.

સચ્છીભૂષિતગુજરાન્તરર્ગતે સ્વેદાલ્પભાગે લસ-

નાનાસત્કુલદીપિતે કપહવજ્રાલ્પે પુરે વાસિના ।

શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ ચ મયા માર્તિન્દયોધોજ્વલં ।

સટ્ટીકા મગમન્મુદા વ્રકરણેન્નધ્યાયકં દિદ્ધિયતમ્ ॥

અર્થ—સત્પુરુષો ને સદ્ભીયા આ ભૂષિત એવા ગુજરાત દેશના અંતર્ગત એક જગ્યામાં આવેલા નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા કપડવંજ નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષર શ્રી “સોમેશ્વર જીવીએ સ્વેલી” સુદર્શ માર્તિન્દયો એક થવામાં ઉપયોગી એવી આ રીતમાં અનધ્યાય નામનું વ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

॥ अथ पल्लीसरठयोःप्रकरणम् ॥

दक्षांगोदरनाभिहृत्सु पतिता पल्ली वरांगे हनुं

त्यक्त्वा नुः शुभदा स्त्रियाः फलमिदं वामेतरव्य त्ययात् ।

इत्याहुः सरठमरोहणफलं पातेऽन्यथैके वृथा

पल्यारोहणकेऽपि वस्त्रसहितः स्नात्वा चरे च्छान्तिकम् ॥१॥

अन्वय—दक्षांगोदरनाभिहृत्सु पतिता (शुभदा) तथा हनुम् त्यक्त्वा वरांगे पतिता पल्ली नुः शुभदा स्त्रियाः इदम् फलम् वामेतर व्यत्ययात् (ज्ञेयम्) इति सरठमरोहणफलम् आहुः पाते अन्यथा एके पाते वृथा फलम् आहुः पल्यारोहणके अपि वृथा, वस्त्रसहितम् स्नात्वा शान्तिकम् चरेत्, ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—दक्षांगोदरनाभिहृत्सु, ८/८ भुजुं अंग, ઉદર, નાભિ, અને દૃઢ્યમાં, પતિતા પડેલી, (શુભદા શુભ છે,) તથા તેવીજ રીતે, હનુમ્ દાઢીને ત્યક્ત્વા છોડીને, વરાંગે ઉત્તમ અંગમાં, પતિતા પડેલી, પल्ली ગરેળી, નુઃ પુશ્પને, શુભદા શુભ ફલ આપે છે, સ્ત્રિયાઃ સ્ત્રીને હદમ્ ફલમ્ આ ફલ, વામેતર વ્યત્યયાત્ પુશ્પથી, ઉલટી રીતે, (જ્ઞેયમ્, જાણવું,) इति એ પ્રમાણે, (ગરેળીના પડવાની માફક,) સરઠમરોહણફલમ્ કાચુંડો ચઢવાથી, થતું ફલ, આહુઃ કહે છે, પાતે ઉપર પડે તો, અન્યથા વિપરીત, (અશુભ,) સમજવું, એકે કેટલાક આચાર્યો, પાતે વૃથા ફલમ્ આહુઃ કાચુંડાના પડવા થી, કંઈ ફલ, થતું નથી, એમ કહે છે, પલ્યારોહણકે અપિ ગરેળી ચઢવામાં પણ, વૃથા કંઈ ફલ, કહેતા નથી, વસ્ત્ર સહિતમ્ વસ્ત્ર સાથે, સ્નાત્વા સ્નાન કરીને શાન્તિકમ્ શાન્તિ ચરેત્ કરવી. ॥ ૧ ॥

॥ ગરોળી, અને કાચડો, ચઢવા પડવાથી, થતું ફલ, ॥

ભાવાર્થ—પુરૂષના, જમણા અંગમાં, તેમજ, પેટ, નાભિ, કમર, તથા છાતી ઉપર, પડે તો, શુભ સમજવી, અને દાહીનો લાગ છેડી દઇ કંઠ ઉપરથી માથા સુધીના, ગમે તે ભાગમાં, ગરોળી, પડે તો, શુભ, અને ચઢે તો, અશુભ ફલ, આપે છે, સ્ત્રીના, ડાબા અંગમાં, તેમજ પેટ, નાભિ, તથા છાતી ઉપર, અને દાહી છેડી દઇ, કંઠ ઉપરના, કોઈપણ ભાગથી, તે માથા સુધીમાં, ગરોળી પડે તો, શુભ, અને ચઢે તો, અશુભ ફલ, આપે છે, સ્ત્રી, પુરૂષના ઉપર, કહેલા ભાગોમાં, એટલે, પુરૂષના જમણાને, સ્ત્રીના, ડાબા અંગમાં, કાચડો, ચઢે તો શુભ, અને પડે તો, અશુભ ફલ, આપે છે, કેટલાક આચાર્યો, ગરોળી, કે કાચડાના, ચઢવા, ઉતરવામાં, કંઈપણ, શુભ, કે, અશુભ ફલ, કહેતા નથી, ને પુરૂષના, જમણા અંગમાં, જે શુભ ફલ મલે, તેમ ડાબા અંગના, તેજ ભાગોમાં, ગરોળી, કે, કાચડાના ચઢવા ચઢવાથી અશુભ ફલ જાણવું અને તેજ પ્રમાણે, સ્ત્રીના જમણા અંગમાં, ચઢવાથી પણ અશુભ ફલ, જાણવું; તેમજ, ગરોળી, ને કાચડો, જો, અંગને અડકી જાય તો, તે અડકતી વખતે, જે લુગડાં, ચહેર્યા હોય, તે વસ્ત્ર સહિત, સ્નાન કરવું, અને શાંતિ કરવી.

(ગરોળી કે કાચડો અનુક્રમે શરીર ઉપર પડવાથી

ને ચઢવાથી થતું ફલ.)

જ્યોતિ નિવંધે—ગરોળી માથા ઉપર પડવાથી રાજ્ય મલે છે, લલાટે—લાભ, કાને આભૂષણો, નેત્રે પોતાના પ્રિય માણસનું દર્શન, નાકે—સુગંધ, મુખે—મિષ્ટાન્ન ભોજન, ગંડસ્થલે—સુખ, ગરદને—લય, બુકુટીએ—કલેશ, ગળામાં—હુઝ; પૃથ્ઠ ભાગમાં—સુખ, જમણે ખલે વિજય, ડાબે ખલે—શત્રુનો લય, જમણા હાથના મધ્યને કાંડાના ભાગે ઈષ્ટ લાભ, જમણા હાથના તલીયે દ્રવ્ય, અને તેના પાછલા ભાગમાં સારે માર્ગે ખરચ; ડાબા હાથના મધ્યને કાંડાના ભાગે ધનનાશ, ડાબા હાથના તળીયા ઉપર હાનિ, તેના પાછલ ધનનો નાશ, છાતી ઉપર રાજ્ય સન્માન્ય, જમણા સ્તન ઉપર સૌભાગ્ય, જમણા પડખે ભોગપ્રાપ્તિ.

ડાળા સ્તને ચશને ધન, ડાળા પડએ પીડા, ડાળી કુખે બાલકને! પીડા, જમણી કુખે પુત્ર પ્રાપ્તિ, જમણી કમ્મરે વસ્ત્રની પ્રાપ્તિ, ડાળી કમ્મરે સુખનો નાશ, નાલિયે મનોરથોની પ્રાપ્તિ, નાલિના નીચના આગે ગર્ભનો નાશ, ગુહ્ય ભાગમાં મરણ, ગુદે રોગ, જમણી સાથળે પ્રીતિની વૃદ્ધિ, ડાળી સાથળે મૃત્યુ, જમણા ઢીંચણે સારૂ વાહન મળે, ડાળા ઢીંચણે પશુનો નાશ, જમણા અંધને સુખ, ડાળા અંધને કલેશ, જમણા પગના મૂલમાં દ્રવ્યની વૃદ્ધિ, ડાળાપગના મૂલમાં સ્ત્રી વિયોગ, જમણા પગની ઘુંટીમાં પ્રિય વસ્તુનું મેળવું, ડાળા પગની ઘુંટીમાં પગની પીડા, થાય છે. આ પ્રમાણે પુરૂષના ઉપર ગરોડી પડવાથી ફલ મળે છે, પણ તેજ પ્રમાણે ફલ સ્ત્રીને વિપરીત સમજવું, એટલે જમણો બાબુનું ફલ ડાળી બાબુ પ્રમાણે અને ડાળી બાબુનું ફળ જમણી બાબુ પ્રમાણે બાબુવું, એ પ્રમાણે ગરોડીનું પડવાથી ફલ છે. અને કાચડાનું ચડવાથી ફલ મળે છે, કાચડો પડવાનું અને ગરોડી ચઢવાનું ફલ ઉપર પ્રમાણે ન સમજતાં. તેથી વિપરીત બાબુવું, રાત્રિએ ગરોડીનું ચઢવું, અને કાચડાનું પડવું થયું હોય તો વિશેષ ફલ કહ્યા પ્રમાણે મલતું નથી, પણ ગરોડીનું પડવું, અને કાચડાનું ચઢવું થયું હોય તો મોટી પીડા ભોગવવી પડે છે. શરીરપર પ્રથમ પડ્યા પછી તરતજ કદાચ ગરોડી કે કાચડો ચઢી જાય તો ઉપર સુજળ કહેલું ફળ થોડું મળે છે, કારણ કે પડવામાં વિશેષ ફલ અને ચઢવામાં થોડું ફલ મળે છે, તે પડવાના દિવસે મૃત્યુ યોગ જન્મ નક્ષત્ર-વિષ્ટિ-વ્યતીપાત-વૈધૃત-આઠમો ચંદ્રમા-અને પડતી વખતનું લક્ષ્યુક્ત હોય તો વિઘ્ન થાય છે, જમણા બાબુએ ચઢીને ડાળી બાબુએ ઉતરે તો હાનિ કરનાર બાબુવું, અને ડાળી બાબુથી ચઢીને જમણી બાબુ ઉતરે તો દોષ સમજવો નહિં.

મૃગુ— (ગરોડી કે કાચડો પડવાથી થતા દોષોની શાન્તિ.)

ગરોડી ને કાચડાનું અનુક્રમે ચઢવું કે પડવું થયું હોય તો પંચ ગવ્યનું પ્રાશન કરી ધીની અંદર પોતાનું સુખ જોવું, અને પુણ્યાહવાચન કરીને શાન્તિ કરાવવી, તેમાં યથાશક્તિ પ્રમાણે સોનાની મૂર્તિ કરાવી રાતા વસ્ત્રથી વીંટી ગંધ પુષ્પથી પૂજા કરવી, પછી માટીને

ઘડો જલ ભરીને ચોખ્ખાનું સ્થાપન કરી તેના ઉપર મુકવો અને વસ્ત્રા-લંકારથી તે ઘડાને શણગારવો. પછી પંચામૃત-પંચગવ્ય-પંચ રત્ન અને પાંચ વૃક્ષો નીંછાલ કલશમાં નાંખીને આવાહન કરવું, પછી ગંધ પુષ્પ વડે દશદિકપાલનું પૂજન કરવું, ત્યારબાદ અગ્નિ સ્થાપન કરી હોમકર્મનો આરંભ કરવો, તેમાં મૃત્યુંજયના મંત્રથી ખેરની સમિધિયો ને તલનો એક હુન્નરને આઠ વખત હોમ કરવો. અથવા ૧૦૮ વખત કરવો. પછી પ્રાદ્યોત્થાએ અભિષેક કરવો. પછી શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરી સોનું વસ્ત્ર ને તલનું દાન કરવું, અને પ્રાદ્યોત્થા લોજન કરાવવું આ પ્રમાણે શાન્તિ કરવાથી આયુષ્ય વિજયલક્ષ્મી કીર્તિ ને બુદ્ધિની વૃદ્ધિ થાય છે, અને શુભ ફલ મળે છે.

સચ્ચીભૂષિત ગુર્જરાન્તરગતે સ્વેદાશ્રય ભાગે શુભે ।
નાના સત્કુલ દીપિતે કપટવજ્રાશ્રયે પુરે વાસિના ॥
શ્રીસોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતં માર્તઙ્ડવોધોજ્વલં ।
સદૃશં લગમન્મુદા પ્રકરણં પટ્ટી શરટરૌદ્રકમ્ ॥

અર્થ—સત્પુરો, ને લક્ષ્મીથી આ ભૂષિત એવા ગુજરાત દેશના અંત-ર્ગત, ખેડા જિલ્લામાં આવેલા નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા કપડવંજ નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષર શ્રી સોમેશ્વર જોષીયે રચેલી મુદ્રત માતાજીનો જોષિ યવામાં જોષીયોગી એવી આ રીકામાં પદલી શરટ નામનું અંગીયારનું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

॥ अथ गोचर प्रकरणम् ॥

स्वर्क्षाच्चन्द्रखला त्रिखारिषु शुभाः सप्ताद्यगोऽब्जः पुन-
 आपुत्राद्यय धर्ममृत्युषु कविः स्वास्तत्रिकोणे गुरुः ।
 सौम्यो व्यन्त्यसमेऽखिला भगवताः शुक्ले नवेषुद्विग-
 श्चंद्रोऽथो निजभाद्युभं नवहृतं त्र्यद्रीषु शेषं न सत् ॥१॥

अन्वय—स्वर्क्षात् चन्द्रखलाः त्रिखारिषु शुभाः सप्ताद्यगः
 अब्जः पुनः आपुत्रात् व्ययधर्ममृत्युषु कविः स्वास्तत्रिकोणे गुरुः
 व्यन्त्यसमे सौम्यः भगवताः अखिलाः (शुभः) शुक्ले नवेषुद्विगः
 चन्द्रः (शुभाः) अथो निजभात् युभम् नवहृतम् त्र्यद्रीषु शेषम्
 नसत् ॥ १ ॥

अन्वय—स्वर्क्षात् १८-म राशीथी चन्द्रखलाः २६ अने पाप ग्रहे,
 त्रिखारिषु ३, १०, ६ स्थानेभां शुभाः शुभे, सप्ताद्यगः ७, १ भां रहेले। अब्जः
 २६ श्रेष्ठे, आपुत्रात् २६ थी पांय व्ययधर्ममृत्युषु १२, ९, ८, में कविः
 शुक्ले स्वास्तत्रिकोणे २, ७, ९, ५, में गुरुः शुक्ले व्यन्त्यसमे १२ शिवाय सभ
 राशिभां, सौम्यः शुभ, भगवताः ११ में रहेला अखिलाः ७भा ग्रहे
 (शुभः) सारा, शुक्ले शुक्ल पक्षभां नवेषुद्विगः ७, ५, २ भां रहेले। चन्द्रः
 २६ (शुभः) सारे, अथो त्वा २ पक्षी निजभात् पोताना १८-म नक्षत्रथी,
 युभम् द्विपसु नक्षत्र, नवहृतम् नवथी भाग वेवाथी त्र्यद्रीषुशेषम् ३, ७, ५
 शेष रहे तो नसत् श्रेष्ठ नथी, ॥ १ ॥

ગોચર^૧ ગ્રહોથી થતું ફલ.

ભાવાર્થ—જન્મ રાશિથી ગણતાં ૩-૬-૧૦ માં સ્થાનમાં ચંદ્રમાને પાપગ્રહ હોય, ૧-૭ માં સ્થાનમાં ચંદ્રમા હોય, ૧-૨-૩-૪-૫-૮-૯-૧૨ એ સ્થાનોમાં શુક્ર હોય, ૨-૫-૬-૭ માં સ્થાનમાં ગુરુ હોય, બારમા સ્થાન સિવાયના બેકી સ્થાનોમાં બુધ હોય. ૧૧ મેં બધા ગ્રહો હોય; શુકલ પક્ષમાં ચંદ્રમા ૨-૫-૯-એ સ્થાનોમાં હોય તો શુભ જાણવું.

શુભાશુભ ગોચર ગ્રહો.

હરકોઈ રાશિથી ગણતાં સુર્યાદિક ગ્રહો નીચે મુજબના આવે તો સારું ફલ આપે છે.	હરકોઈ રાશિના સુર્યાદિક ગ્રહો નીચે મુજબના આવે તો ખરાબ ફલ આપે છે.
સુ. ૩-૬-૧૦-૧૧	સુ. ૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૨
ચં. ૧-૨-૩-૬-૭-૧૦-૧૧	ચં. ૪-૫-૮-૯-૧૨
મં. ૩-૬-૧૧	મં. ૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦-૧૨
બુ. ૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૧	બુ. ૧-૩-૫-૭-૯-૧૨
શુ. ૨-૫-૭-૯-૧૧	શુ. ૧-૩-૪-૬-૮-૧૦-૧૨
શુ. ૧-૨-૩-૪-૫-૮-૯-૧૧-૧૨	શુ. ૬-૭-૧૦
શ. ૩-૬-૧૧	શ. ૧-૨-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦-૧૨
રા. ૧-૩-૬-૯-૧૦-૧૧.	રા. ૨-૪-૫-૭-૮-૧૨.

૧—ન્યારે ન્યારે પંચાંગમાં જોતાં જે જે રાશિ ઉપર જે જે ગ્રહો હોય, તે તે રાશિ સુધી પોતાની જન્મરાશિથી ગણતાં જે સંખ્યાનો અંક આવે તે ગ્રહ પોતાને તે સંખ્યા જોડેલો છે, એમ જાણવું, અને તે રાશિવાળાને તે ગ્રહ ગોચરમાં તેટલામો છે એમ કહેવાય છે, એવી રીતે દરેક રાશિના ગ્રહો પોતાની રાશિથી કેટલામી સંખ્યાના છે, તે જોવું, તેને ગોચર ગ્રહ કહે છે, જેમ કે પંચાંગમાં શનિ કુંભનો—સૂર્ય મકરનો—અને બુધ ધનનો છે, તે કઈ રાશિવાળાને પોતાની રાશિથી ગણતાં શનિની રાશિ સુધી ૮ થાય છે. તેથી કઈ રાશિવાળાને ગોચરમાં શનિ ૮ મો છે, એમ સૂર્ય ૭ મો ને બુધ ૬ મો થયો જેથી ગોચરમાં સૂર્ય-૭ મો ને બુધ-૬ મો થયો એમ જાણવું.

તારા ખાખત.

જન્મ નક્ષત્રથી જે દિવસની તારા જોવી છે. તે દિવસના નક્ષત્રસુધી ગણતાં જે સંખ્યા થાય, તેને નવે ભાગતાં જે શેષ વધે તે તારા જાણવી, તેમાં ૩, ૫ ને ૭ મી તારા હોય તો તે નેષ્ટ જાણવી, બાકીની તારા સારી જાણવી.

મુ. ચિં. ચંદ્રખળમાં વિશેષ વિચાર.

પાપાંતઃ પાપ યુગ્મ્યને પાપાશ્ચંદ્રઃ શુભોપ્યસન્ ।

શુભાંશે વાધિમિત્રાંશે ગુરુદ્રષ્ટોઽશુભોઽપિસન્ (૧)

અર્થ—ચંદ્રમા શુભફળ આપનારો હોય, છતાં પાપ ગ્રહોની વચમાં હોય. પાપગ્રહની સાથે હોય. કે પાપગ્રહથી સાતમે હોય. તેવો ચંદ્ર શુભફળ આપી શકતો નથી. એજ પ્રમાણે અશુભ ફળ આપનારો ચંદ્રમા હોવા છતાં નવમાંશ માં શુભ ગ્રહની રાશીનો હોય. અથવા પોતાના મિત્રના નવમાંશમાં હોય. કે મુહૂર્ત વખતે ચંદ્રમાપર ગુરૂની દષ્ટી હોય. તો તે ચંદ્ર અશુભ હોવા છતાં શુભફળ આપનારો જાણવો.

સિતાસિતાદૌ સદુષ્ટે ચંદ્રેપક્ષૌ શુભાવુભૌ ।

વ્યત્યાસે ચાશુભૌ પ્રોક્તૌ સંકટેઽજ્જવલં ત્વિદમ્ (૨)

અર્થ—શુક્લપક્ષની પ્રતિપદને દીવસે પોતાની રાશીથી ગણતાં શુભ ચંદ્રમા આવે. તો તે ૧૫ દીવસો સારા સમજવા, અને કૃષ્ણપક્ષની પ્રતિપદને દીવસે પોતાની રાશીથી ગણતાં અશુભ ચંદ્ર આવે તો તે ૧૫ દીવસો સારા જાણવા તેમજ તેથી ઉલટી રીતે એટલે શુક્લપક્ષની પંડવેએ અશુભ ચંદ્રમા હોય તો તે ૧૫ દીવસો પણ ખરાબ ફળ આપનારા જાણવા, આ બાબત અતી આવશ્યકતામાં એટલે વિવાહ, યાત્રા વિગેરેમાં જોવી.

જા. પા. નસ્વાશરીરારીક્ષરાઃ કિરીટિનો ઘનાગુર્હ્યેનસ્વાનુરાનુકાઃ ।

શશાંક ભાગા યદિ તુંવરાદિકે મુહૂર્તે જન્માદિપુ મૃત્યુસૂચકાઃ (૩)

અર્થ—મુહૂર્ત પ્રસંગે યા જન્મ કે પ્રશ્ન વખતે ચંદ્રમા મેષાદીક બાર રાશીને વિષે ૨૦, ૨૫, ૨૨, ૨૨, ૨૧, ૧, ૪, ૨૩, ૧૮, ૨૦, ૨૦, ૧૦ અનુક્રમે એ પ્રમાણેના અંશોનું થયેલું હોય. તો મૃત્યુનો ભય દેખાડે છે, માટે દરેક રાશીમાં ઉપર કેહલા અંશે ચંદ્ર હોય ત્યારે હરકેાઈ મુહૂર્ત આપવું નહીં.

પુત્રોવદુર્લભ્ય જનાધિકો ધનો ત્રિરાટ્યોગો ત્રવયોધિકોઘ્નના ।

મેષાદિકેષુષ્કર ભાગ સંજ્ઞિકા મુહુર્તજન્માદિષુ શોભનપદાઃ (૪)

અર્થ—એજ પ્રમાણે મુહુર્ત, પ્રથમ, કિંવા ન-મ કાળવિષે ચંદ્રમા મેષથી ગણુતાં અનુક્રમે બાર રાશીઓને વિષે ૨૧, ૧૪, ૧૮, ૮, ૧૯, ૯, ૨૪, ૧૧, ૨૩, ૧૪, ૧૯, ૯, અંશનો થયો હોય, તો પુષ્કર યોગ કહેવાય છે, અને તે શુભ ફળ આપે તે, આ પ્રમાણે તે રાશીના અંશોમાં ચંદ્રમા હોય છે, ત્યારે ધર્મુજ શુભ ફળ આપનારો પુષ્કર યોગ થાય છે, જેથી સાધારણ ખરાબયોગો તે દીવસે હોય તો પણ તેનો નાશ થાય છે, એમ જાણવું.

કશ્યપઃ—જન્મતારા દ્વિતીયા ચ પછી ચૈવ ચતુર્થિકા ।

અષ્ટમી નવમી ચૈવ પદ્મતારાઃ શુભાવહાઃ (૫)

અર્થ—ન-મની, (૧ લી,), ૨, ૪, ૬, ૮, ને ૯, મી એપ્રમાણે, ૬, તારાઓ શુભ ફલ આપે છે,

કૃષ્ણે ચલવતી તારાં શુક્રપક્ષે ચલી શશી ।

અર્થ—શુક્રપક્ષમાં, તારા જલવાન છે, અને શુક્રપક્ષમાં, ચંદ્રમા જલવાન, હોય છે.

સૂર્યાદીનાં ચ સંતુષ્ટ્યૈમાણિક્યં ભૌવિતકં તથા ।

સુવિદ્રુમં મરકતં પુષ્પરાગં ચ ચક્ષકમ્ (૧)

નીલગોમેદ વૈદૂર્ય ધાર્ય સ્વસ્ય દદન્કમાત્

અર્થ—સૂર્યોદિ ચંદ્રોની શાન્તિમાટે, અનુક્રમે, માણિક, મોતી, પરવાણુ, મરકત, પુષ્પરાગ, વગ્ન, નીલ, ગોમેદ અને વૈદૂર્ય, અગ્નિ, ધારણ કરવું.

વયો૦-વિ૦-સદોદિતં ચંદ્રમસઃ પ્રધાનં ચલં પુર્યઃ કર્મસુવા સ્ત્રીલેષુ ।

અમોદરે દર્શકેનચાર્દ્રં તર્જવ તારા ચલ મપ્પતીષ્મ્ (૭)

અર્થ—દરેક કાર્પમાં ચંદ્રનું જગ જોવાની મુખ્ય નકર છે. પરન્તુ અમાસ નજીકના નવ દીવસોમાં ચંદ્રનું જલ હતું નથી એટલે અમાવાસ્યા પદેમાં આર, પછી આર ને અમાવાસ્યા એમ જવા મળીને એ નવ દીવસોમાં ચંદ્ર જલવાન નહીં હોવાથી વિશેષ કરીને અવરજ તારાજલ જનું.

રાજાહિતારેય વલેનરાજો વલાદશીત દ્યુતિ રુદ્ધભાસઃ ।

સર્વેન મોગાવલિનો વલીસ્થાદ્ધવંત્યગુઃ સ્વાદ્વલતો વલીયાન્ (૮)

અર્થ—જ્યારે તારાનું બલ જોતાં શુભ તારા હોય, તો ચંદ્રમા બલવાન જાણવો, ને ચંદ્ર બલવાન થવાથી સૂર્ય પણ બલવાન થાય છે. જ્યારે સૂર્ય બલવાન હોય, તો સર્વે ગ્રહો બલવાન થાય છે. માટે શુભ તારા હોય તો શ્રેષ્ઠ જાણવું. ફક્ત રાહુ તારા વિગેરે ગ્રહોના બળથી બળવાન થતો નથી. પણ પોતાનાજ બળથી બળવાન થાય છે.

મુ-ચિં-નેષ્ટ તારાઓ બાબત—નેષ્ટ તારાઓમાં ત્રીજી વીપત્તિ પાંચમી પ્રત્યરી ને સાતમી વધતારા, એ પ્રમાણે નામ છે. એ એકંદરે તારાઓ નવ છે, તેથી તેની ત્રણ આવૃત્તિયો થાય છે. તેમાં પ્રથમ આવૃત્તિમાં તે ત્રણ તારાઓ આવે તો તે નેષ્ટ રૂળ આપે છે. પરન્તુ દ્વિતીયાવૃત્તિમાં તે ત્રણ તારાઓ આવે, તો ત્રીજી વિપત્તિ તારાનો પ્રથમ એક તૃતીયાંશ ભાગ, એટલે ૨૦ ધરીયોનો ત્યાગ કરી પછીની ૪૦ ધરીયો સારી સમજવી. અને પાંચમી પ્રત્યરી તારા હોય તો મધ્યનો તૃતીયાંશ એટલે આશરે પહેલી ૨૦ ધરી શુભ પછી ૨૦ ધરી અશુભ ને છેલ્લી ૨૦ ધરી શુભ જાણવી. ને જ્યારે સાતમી વધ તારા હોય તો તેનો છેલ્લો તૃતીયાંશ એટલે છેવટની ૨૦ ધરી અશુભ ફક્ત આપનારી જાણવી. પ્રથમની ૪૦ ધરી શુભ જાણવી. આ તારાઓ અવશ્યના કાર્યમાં જોઈ શકાય છે. તેમાં જે વીપત્તિ નામની ત્રીજી તારા હોય તો જોળવું, પાંચમી પ્રત્યરી તારા હોય તો મીઠાનું, ને સાતમી વધ તારા હોય તો તલ ને સોનાનું દાન આપીને અવશ્યનું કાર્ય કરવામાં હરકત નથી.

આવૃત્તિનું ઉદાહરણ—કાર્ય કરવાના વખતનું નક્ષત્ર ૫૦ ફાં ૦ છે. ને જન્મનું નક્ષત્ર મૃગશીર છે. તો મૃગશીરથી મધ્ય સુધી ગણતાં સંખ્યા ૭ આવી તેને ૮ તારાની વધારેમાં વધારે સંખ્યા ૯ હોવાથી નવની અંદર સમાય છે, તેથી તે પ્રથમ આવૃત્તિની સાતમી તારા જાણવી. તેમજ કાર્ય કરવાના વખતનું નક્ષત્ર ૫૦ પાં ૦ છે. તો મૃગશીરથી ગણતાં સંખ્યા ૧૬ આવી તેને પ્રથમની માફક નવે ભાગતાં લખી ૧ આવી, તેથી એક આવૃત્તિ પુરી થઈ એમ જાણવું. ને શેષ ૭ છે, જેથી બીજી આવૃત્તિની સાતમી તારા થઈ. તેમજ કાર્ય કરવાના વખતે ભરણી નક્ષત્ર છે. તો મૃગશીરથી ગણતાં ૨૫ ની સંખ્યા થઈ તેને ૯ ભાગતાં લખી બે આવવાથી બીજી આવૃત્તિ પુરી થઈ, ને શેષ ૭ હોવાથી ત્રીજી આવૃત્તિની સાતમી તારા થાય છે, એ પ્રમાણે ત્રણ આવૃત્તિયો જાણવી.

કાર્યોમાં શ્રદ્ધાની વિશેષતા.

મુ૦-પ૦-વદાહેચોત્સવેજીવઃ સૂર્યો મૂપાલ દર્શને ।

સંગ્રામે ધરણી પુત્રો વિદ્યાભ્યાસે બુધોવલી

યાત્રાયાં માર્ગવઃ મોક્તો દીક્ષાયાંચ શનૈશ્વરઃ ।

ચંદ્રમા સર્વ કાર્યેષુ પ્રશસ્તો મૃદ્ધતે બુધૈઃ (૯)

અર્થ—વિવાહ કે ઉત્સવમાં ગુરુનું, રાગના દર્શનમાં સૂર્યનું, રણસંગ્રામ (યુદ્ધ)માં મંગલનું, વિદ્યાના આરંભમાં બુધનું, યાત્રામાં શુક્રનું, દીક્ષા લેવામાં શનીનું, અને દરેક કાર્યોમાં ચંદ્રમાનું બલ જોવું.

યદિ સ્યાત્સવલથંદ્રં સ્તથાપિ કલેશદાયિની ।

તૃતીયા પંચમી તારા સપ્તમીચ નૃણાં ભવેત્ (૧૦)

અર્થ—ચંદ્ર બલવાન હોય, છતાં ત્રીજી, પાંચમી, ને સાતમી તારા હોય, તે કલેશ કરાવે છે, માટે તેનો ત્યાગ કરવો.

જન્મની તારામાં વિશેષતા.

જન્મક્ષેત્રે શશાંકેતુ પંચકર્માણિ વર્જયેત્ ।

યાત્રાંબુદ્ધં વિવાહંચ સૌરંચ મૃદ્ધવેશનમ્ (૧૧)

અર્થ—જન્મનક્ષત્રમાં, ૧ યાત્રા, બુદ્ધ, વિવાહ, સૌરકર્મ, મૃદ્ધવેશન, એ પાંચ બાબતો વર્જીત કરેલી છે.

દીનદશા બાબત.

તિથિવારંચ નક્ષત્રં નાષાક્ષર સમન્વિતમ્ ।

નવમિથ દરેદ્ધાગં શેષં દિન દશોચ્યતે (૧૨)

રવિચંદ્રૌ મૌમ રાહ મુરુ મંદક્ષકેસિતાઃ ।

ક્રમેણકા દશાક્ષેયા ફલં પૂર્વોક્ત મેવહિ (૧૩)

૧—જન્મના નક્ષત્રની માફક જન્મના ચંદ્રમામાં પણ ઉપલી બાબતો ત્યાગ કરવી.

અર્થ—તીથી, વાર, નક્ષત્રની સંખ્યામાં પુછનારના નામના અક્ષરો જોડી નવવડે ભાગ લેતાં જે શેષ રહે, તે દીનદશા જાણવી. ૧ રહે તો સૂર્ય, ૨ ચંદ્ર, ૩ મંગળ, ૪ રાહુ, ૫ શુક્ર, ૬ શની, ૭ બુધ, ૮ કેતુ ને ૦ અથવા તો શુક્રની દીનદશા જાણવી. તેનું ફલ પૂર્વે કહેલું છે, તે મુજબ જાણવું.

પઠાંત્યે સ્વજલે સુતાયભવને ડ્યંકે રવેઃ સ્યાન્મિથ-

રુચંકે જન્મસુતે સ્વકે મૃતિભવે દ્વચસ્તે પઢંત્યે વિધોઃ ।

ડ્યંકે લાભસુતે સપત્નતપસો વ્યર્કાશુભાનાં વ્યધો-

ઘાઘે પુત્રધનેષ્ટસ્વેકસહજેડ્યંકે ભવાંત્યે વિદઃ ॥ ૨ ॥

દ્વચસ્તેષ્ટાદિમયોઃ સ્વકે નવસુતે ત્રીશેષ્ટપુત્રે ત્રિકા-

ઘેડ્યંત્યેકભવે ભૃગોઃ જ્ઞશશિનોઃ શન્યર્કયો નો વ્યધઃ ।

વિદ્ધો વ્યસ્તફલો ભવેદિવિચરો હેમાદ્રિવિધ્યાંતરે

સ્વેટર્ષાદ્વચસ્વેચરં વિગણયાન્યત્રોભયં જન્મભાત્ ॥ ૩ ॥

અન્વય—પઠાંત્યે સ્વજલે સુતાયભવને ડ્યંકે રવેઃ મિથઃ વ્યધઃ સ્યાત્ ડ્યંકે જન્મસુતે સ્વકે મૃતિભવે દ્વચસ્તે પઢંત્યે વિધોઃ વ્યધઃ) ડ્યંકે લાભસુતે સપત્નતપસોઃ વ્યર્કાશુભાનાં (વ્યધઃ) અઘાઘે પુત્રધને અષ્ટસ્વે કસહજે અર્થકે ભવાંત્યે વિદઃ (વ્યધઃ સ્યાત્) ॥૨॥

—દ્વચસ્તે અષ્ટાદિમયોઃ સ્વકે નવસુતે ત્રીશેષ્ટપુત્રે ત્રિકાઘે અર્થન્ત્યે અંકભવે ભૃગોઃ (વ્યધઃ) જ્ઞશશિનોઃ શન્યર્કયો વ્યધઃ હેમાદ્રિ વિધ્યાન્તરે સ્વેટર્ષાત્ વ્યધસ્વેચરમ્ વિગણય જન્મભાત્ અન્યત્ર ઉભયમ્ વિદ્ધઃ દિવિચરઃ વ્યસ્તફલઃ ભવેત્ ॥ ૩ ॥

૨—ગોચર વર્ષ દશા ને તેનું કોષ્ટક “જ્યોતિષકલ્પતરુ ક્ષાધીશ વિભાગમાં” પૃષ્ઠ ૮૧૪-૧૫-૧૬-માં વિસ્તારથી સમજાવ્યું છે, તેને મથાળે દીનદશા જોવાની રીત, એ પ્રમાણે લખ્યું છે. તેથી અત્રે તે દીનદશા આપી નથી.

અન્વયાર્થ—પ્રમાન્ત્યે ૧,૧૨ મેં, સ્વજલે ૧૦,૪ સુતાયમવને ૫,૧૧, જ્યંકે ૩,૯ રવેઃ સૂર્યનો, મિથઃ ૫૨૨૫૨, વ્યધઃ વેધ, સ્યાત્ છે, જ્યંકે ૩,૯ જન્મસુતે ૧,૫, સ્વકે ૧૦,૪, મૃતિભવે ૮,૧૧, દ્વચસ્તે ૨,૭, પદન્ત્યે ૧,૧૨ વિધોઃ ચંદ્રનો, (વ્યધઃ વેધ થાય છે,) જ્યંકે ૩,૧૨, લાભસુતે ૧૧,૫, સપત્તતપસોઃ ૧,૯, એ સ્થાનોમાં, વ્યર્કાશુમાનામ્ સૂર્ય શિવાય પાપગ્રહોનો, (વ્યધઃ વેધ થાય છે,) અષ્ટાદ્યે ૮,૧, પુત્રધને ૫,૨, અષ્ટમે ૮,૧૦, કસ-ત્ત્વે ૪,૩, અર્યંકે ૧,૯, ભવાન્ત્યે ૧૧,૧૨, એ સ્થાનોમાં, વિદઃ બુધનો, (વ્યધઃ સ્યાત્) વેધ થાય છે. ॥ ૨ ॥

—દ્વચસ્તે ૨,૭, અષ્ટાદિમયોઃ ૮,૧, સ્વકે ૧૦,૪, નવસુતે ૯,૫, ત્રીશે ૩,૧૧, અષ્ટપુત્રે ૮,૫, ત્રિકાદ્યે ૩,૧, અર્યંત્યે ૧,૧૨, અંકમવે ૮,૧૧, એ સ્થાનોમાં ૫૨૨૫૨, મૃગોઃ શુક્રનો, (વ્યધઃ વેધ છે,) જ્ઞાશિનોઃ બુધ અને ચંદ્રનો, જ્ઞાન્યર્કયોઃ શનિ, અને સૂર્યનો, નો વ્યધઃ વેધ થતો નથી, હેમાદિ-વિધ્યાંતરે દ્વિમાસ્ય અને વિધ્યાયજના મધ્યમાં, સ્વેદક્ષાત્ ગ્રહની સશિથી, વ્યધલેચરમ્ વેધરાજા ગ્રહને, વિગણય ગણવો, અન્યત્ર ખીજા દેશોમાં. જન્મભાત્ જન્મસાક્ષિથી ગણવો, ઉભયમ્ વેધસ્થાન અને ગ્રહને ગણવું, ચિદ્ધઃ વેધ પામેલો, વિવિચરઃ ગ્રહ હોય તો, વ્યસ્તફલઃ ઉપર ક્રાંતિથી વિપરીત ફલ, મથેત્ થાય. ॥ ૩ ॥

(ગ્રહોના વેધ બાબત.)

૨ ભાવાર્થ—સૂર્યનો વેધ, ૧,૧૨, ૧૦,૪, ૫, ૧૧, ૩, ૬. ચંદ્રનો ૩, ૬, ૧, ૫, ૧૦, ૪, ૮, ૧૧, ૨, ૭, ૬, ૧૨. મંગલ, શનિ, રાહુ. કેતુનો ૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૬, ૬. બુધનો ૮, ૧, ૫, ૨, ૮, ૧૦, ૪, ૩, ૬, ૬, ૧૧, ૧૨ નો ૫૨-૨૫૨ વેધ થાય છે.

૩ ભાવાર્થ—શુક્રનો ૨, ૭, ૮, ૧, ૧૦, ૪, ૬, ૫, ૩, ૧૧, ૮, ૫, ૩, ૧, ૬, ૧૨, ૬, ૧૧ ને ૫૨૨૫૨ વેધ થાય છે. ચંદ્ર સાથે બુધનો, તથા શનિ, સાથે સૂર્યનો વેધ થતો નથી.

(દ્વિમાસ્ય પર્વતથી, વિધ્યાયજ પર્વત સુધીના વચમાં આવેલા દેશ માટે વેધ નોવા બાબત,)

જે ગ્રહનો વેધ નોવો હોય, તે ગ્રહ પચાંગમાં નોતાં, જે રાશિમાં હોય, તે રાશિ સુધી તે માલુસની રાશિથી ગણતાં, જેટલી

સંખ્યા થાય, તેટલામો ગ્રહ, તે માણસને પોતાની રાશિથી થયો એમ જાણવું. એ જેટલામો થયો, તે ગોચરગ્રહ કહેવાય, તે પછી તે ગ્રહ જે રાશિ ઉપર છે, ત્યાંથી વેધ જોવાની રાશિ સુધીની સંખ્યા કેટલી છે, તે જોવી. જેટલામી સંખ્યાનો આંક થાય, તેટલામી રાશિ ઉપર કોઈ પણ બીજો ગ્રહ હોય તો જન્મરાશિથી ગ્રહની રાશિ સુધી ગણતાં, આવેલો જે આંકનો ગ્રહ તે વેધાએલો છે, એમ જાણવું.

(બીજા દેશોમાં વેધ જોવાની રીત.)

જે ગ્રહનો વેધ જોવો છે, તે ગ્રહ જે રાશિ ઉપર હોય, ત્યાં સુધી ઉપર મુજબ જન્મરાશિથી ગણતાં, જેટલી સંખ્યા થાય, તેટલામો ગ્રહ પોતાને ગોચરમાં ચાલતો છે, એમ જાણવું. તેવીજ રીતે ફરી જન્મરાશિથી વેધ જોવાવાલા ગ્રહને જેટલામા આંકવાળો બીજો ગ્રહ વેધ કરે છે તે જોવું. અને જન્મરાશિથી ગણતાં તેટલામા આંકે કોઈ પણ ગ્રહ હોય તો ઉપલા ગ્રહને વેધ થયો, એમ જાણવું. એટલે તે ગ્રહ શુભ ફલ આપવાને બદલે અશુભ ફલ આપે છે, માટે ગોચરગ્રહમાં સારો ગ્રહ હોવા છતાં પણ વેધ થવાથી અશુભ જાણવું.

(વેધાયેલા ગ્રહથી થતું ફલ. અશુભ ગ્રહનું શુભ ફલ.)

પોતાની રાશિથી ગણતાં જે ગ્રહ અશુભ હોય, અને તેને બીજા ગ્રહથી વેધ થતો હોય, તો તે અશુભ ગ્રહ પણ શુભ જાણવો, એટલે અશુભપણુનો દોષ લાગતો નથી, અને શુભફલ આપે છે. માટે જો વામ વેધ થયો હોય, તો ગોચરનો અશુભ ગ્રહ હોવા છતાં કાય કરવાથી શુભ ફલ જાણવું.

(શુભગ્રહનું અશુભ ફલ.)

પોતાની રાશિથી ગણતાં, જે ગ્રહ શુભ હોય, પરંતુ તે ગ્રહ, બીજા હરકોઈ ગ્રહથી ઉપર મુજબ વેધ કરતો હોય, તો તે શુભ ગ્રહ હોવા છતાં તેનું અશુભ ફલ થાય છે.

(કોષ્ટક)

અહોના શુભને અશુભ વેધોનું કોષ્ટક. ૧

	શુભ ફળ આપનાર અહોને યતો વેધ.		શુભ ફળ આપનાર અહોને યતો વેધ.
અ.	હ ૧૨ ૧૦ ૧૧	સ.	૪૦ ૪૧ ૪ ૧૨
ચ.	૪ ૭ હ ૪૧ ૭ ૧૦ ૧૧	ચ.	૪૦ ૪ ૭ ૧૨
મ.	૪૭ હ ૧૧	મ.	૪૧ ૪ ૧૨
પ.	૪ ૭ હ ૪ ૪૦ ૧૦	પ.	૪ ૭ ૪ ૪
શ.	૭ ૪ ૭ ૪ ૪૪ ૪૦ ૪ ૪	શ.	૪૪ ૭ ૧૦
	૪ ૪ ૪૪ ૧૧ ૧૦		
સ.	૪૪ હ ૧૧	સ.	૧૦ ૪ ૪૪
સ.	૪૪ હ ૪ ૧૧	સ.	૧૦ ૪૪
ક.	૪૪ હ ૪ ૧૧	ક.	૧૦ ૪૪

હિમાલયથી વિંધ્યાચલ સુધીના મધ્યના દેશોને માટે વેધ

(જેવાનું કલ્પીત ઉદાહરણ.)

સૂર્યનો વેધ—જેવો છે, તે દિવસે ૫ અંગમાં સૂર્ય મીથુન રાશિ ઉપર છે, ને પોતાની રાશિ સિંહથી ગણતાં સૂર્ય ૧૧ માં ગ્રેષ છે. જેથી અગીયારમો સૂર્ય, સિંહરાશિવાલાને થયો. હવે ૧૧ મી સંખ્યાના સૂર્યને ૫ સંખ્યાનો કોઈ પણ ગ્રહ હોય તો વેધ કરે છે. છતાં પણ સૂર્ય મિથુનરાશી ઉપર ૫ અંગમાં છે, ત્યાંથી વેધ થવાની

૧—સૂર્યનો વેધ સંસ્કાર પ્રકરણના મ્લોક ૧૬ માં છે.

૫ મી રાશિ સુધી ગણતાં સંખ્યા ૭ થાય છે. તે સંખ્યાના આંકની તુલારાશિ છે, માટે તે રાશિ ઉપર પંચાંગમાં સૂર્ય શિવાયનો બીજો દરકોઈ ગ્રહ આવ્યો હોય, તો પોતાની રાશિથી આવેલો સૂર્ય ૧૧ મો વેધાયેલો છે, એમ જાણવું ને તે વેધાયેલો હોવાથી શુભ છતાં અશુભ જાણવો. જેથી એ શુભ કામો બીલકુલ કરવાં નહિં, અને જેમ શુભ સૂર્ય વેધથી અશુભ થાય છે તેમ અશુભ સૂર્યાદીને વેધ થાય તો તે શુભ થાય છે એમ જાણવું. બીજા દરેક ગ્રહોથી સૂર્યને વેધ થાય છે, પણ શનિ, સૂર્યનો વેધ થતો હોય તો પણ વેધ થયો જાણવો નહિં, તેવીજ રીતે શનિને દરેક ગ્રહોથી વેધ થાય છે, સૂર્યથી વેધ થયો હોય, તો પણ તે વેધ કહેવાતો નથી. એજ પ્રમાણે ચંદ્રને દરેક ગ્રહથી વેધ થાય પણ બુધથી થતો હોય તો પણ વેધ જાણવો નહિં. તેમજ બુધને ચંદ્રથી વેધ થતો હોય તો પણ વેધ જાણવો નહિં. કેમ જે ચંદ્ર બાપ ને બુધ છોકરો છે, તેમજ સૂર્ય, બાપ ને શનિ છોકરો છે, માટે તે પિતા પુત્ર હોવાથી પરસ્પર વેધ કરી શકતા નથી.

(બીજા દેશોને માટે વેધ જોવાનું કલ્પિત ઉદાહરણ.)

જે દિવસે વેધ જોવો છે, તે દિવસે પંચાંગમાં મંગલ તુલા રાશિ ઉપર છે, જન્મની રાશિ સિંહ છે, તે રાશિથી મંગલની રાશિ સુધી ગણતાં સંખ્યા ૩ થઈ. તેટલામો મંગલ ગોચરમાં સિંહરાશિવાળાને છે એમ થયું. હવે મંગલનો વેધ જોવાનો છે, તો તે ૩ જા મંગલને ૧૨ સંખ્યાનો આંક વેધ કરવાનો છે, એટલે જન્મની મિથુન રાશિથી ગણતાં વેધની સંખ્યા ૧૨ ની રાશિ સુધી ગણતાં કર્કરાશિ આવે તે રાશિમાં પંચાંગમાં બુધ ઉપર પ્રમાણે છે અથવા બીજો કોઈ ગ્રહ હોય તો તે મંગલને વેધ થયો એમ જાણવું.

(બીજા દેશો માટે ગ્રહોના વામવેધનું ઉદાહરણ.)

ગ્રહપંચાંગમાં ચંદ્ર મીન રાશિનો છે, ને તે જન્મરાશિથી ગણતાં ૮ આઠ સંખ્યાનો હોવાથી તે અશુભ (નેષ્ટ) છે, પરંતુ તેને ઉપર મુજબ ૩ ત્રણ સંખ્યાથી વેધ થાય છે, પોતાની રાશિ સિંહથી

તે ત્રણ સંજ્યાની રાશિ તુલા છે, માટે તે તુલારાશિ ઉપર શની છે તેમ બીજો કોઈ પણ ગ્રહ હોય તો ૮ મો ચંદ્ર ગ્રહ અશુભ હોવા છતાં પણ તે ચંદ્ર વેધાએલો હોવાથી શુભ સમજવો અને તેને શુભ સમજી જે કાર્ય કરવું હોય તે ખુશીથી કરવું.

(હિમાલયથી વિંધ્યાચલના મધ્યના દશેા માટે વામવેધવું
કલ્પિત ઉદાહરણ.)

પોતાની સિંહરાશી છે. ને પંચાંગમાં શની મેષ રાશિ ઉપર છે તો સિંહથી ગણતાં ૬ મો થયો તે નવમા શનીને છ ની સંજ્યાનો વેધ થાય છે તો શની મેષપર છે ત્યાંથી ગણતાં છઠી રાશી કન્યા થાય છે. જેથી કન્યા રાશીપર ધારો કે બુધ છે. અથવા બીજો કોઈ ગ્રહ છે તો તે નવમો શની અશુભ હોવા છતાં શી પંચાંગના શનીથી છઠી રાશીપર બુધ હોવાથી તે વામવેધ થયો ને તે વામવેધ થવાથી શની અશુભ હોવા છતાં શુભ થયો એમ જાણવું ને તેને શુભ સમજી જે શુભ કાર્ય કરવું હોય તે કરવું.

કોષ્ટક મુજબ શુભને અશુભ ફલ આપનારા ગ્રહોને વેધથી વિપરીત ફળ આપતાં જણાવ્યા છે, તે સુર્યાદિક ગ્રહોથી જેને જેને વેધ કહ્યો છે, તેનેજ વેધ થઈ શકે છે. પરન્તુ જેને વેધ કહ્યો નથી, તેના ફળમાં કંઈ પણ ફેરફાર થતો નથી, એમ જાણવું.

ઉદાહરણ—સૂર્ય જન્મની રાશીથી ગણતાં ૩,૬,૧૦,૧૧ આવે. તો તે શુભ છે. તેને જો વેધ થતો હોય તો તે શુભનો અશુભ થઈ જાય છે; તેમજ પોતાની રાશીથી ૪,૫,૬, ને ૧૨ મો હોય તો તે સૂર્ય અશુભ હોવા છતાં જો વેધ થયો હોય, તો તે શુભ ફળ આપનાર જાણવો. પરન્તુ તે શીવાયના બાકીના પોતાની રાશીથી ગણતાં ૧,૨,૭,૮, એટલામો હોય, તો તે સૂર્યનો વેધ થતો નથી. અને વેધ નહીં થવાથી તેના ફળમાં બિલકુલ ફેરફાર થતો નથી. પોતાની રાશીથી શુભ ફલ આપનારા દરેક ગ્રહોને તો અવશ્ય વેધ થાય છે. પરન્તુ અશુભ ફલ આપનારા ગ્રહોમાંથી ઘણાંજોને વેધ થતો નથી, તેથી જે અશુભ વેધ થતો હોય, તે શુભ થઈ શકે. બાકીના શુભ થતા નથી એમ

જાણવું. તેમજ વળી શુભ ગ્રહોના વેધમાં બુધને શુક્રને માટે જેમ કે પોતાની રાશીથી ગણતાં આવેલા આઠમા બુધને શુભ ફલ આપતા કહ્યો છે, ને તેને પોતાની રાશીથી પહેલા આવેલા ગ્રહથી વેધાયેલા ગણાય છે. તેમજ તે આઠમા બુધને પોતાની રાશીથી ગણતાં દશમે કોઈ ગ્રહ હોય, તો પણ આઠમા બુધને વેધ થયો એમ જાણવું, એટલે બીજાઓને જ્યારેએકજ અંકથી વેધ થાય છે. જ્યારે આઠમા બુધને ૧ ને ૧૦ એ બે અંકોથી વેધ થાય છે. તેવીજ રીતે પહેલા શુક્રને પોતાની રાશીથી ગણતાં હરકોઈ ગ્રહ ત્રીજે આવ્યો હોય, તો પહેલા શુક્રને વેધ કરે. તેવીજ રીતે હરકોઈ ગ્રહ આઠમે આવ્યો હોય તો પણ વેધ કરે. તેમજ ત્રીજા શુક્રને ૧ ને ૧૧ અંકથી પાંચમા શુક્રને ૮ ને ૯ અંકથી, ને નવમા શુક્રને ૫, ૧૧ અંકથી એમ બધે અંકોથી વેધ થાય છે એમ જાણવું.

સચ્છીરૂપિત ગુર્જરાન્તરગતે खेडाख्यभागे शुभे ।
 नानासत्कुल दीपिते कपडवज्राख्ये पुरेवासिना ॥
 श्री सोमेश्वर साक्षरेण रचितं मार्तण्डबोधोज्ज्वलं ।
 सटीकं ह्यगमन्मुदामकरणं ब्रह्माख्यकं गोचरम् ॥

અર્થ—સતપુરુષો, ને લક્ષ્મીથી આરૂપિત એવા ગુજરાત દેશના અંતર્ગત, ખેડાજિલ્લામાં આવેલા નાના પ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા કપડવંજ નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષર શ્રી સોમેશ્વર જીએ રચેલી મુહૂર્તમાર્તણ્ડનો બોધ થવામાં ઉપયોગી એવી આ ટીકામાં ગોચર નામનું પારમું પ્રકરણ સંપૂર્ણ થયું.

॥ अथ संक्रांति प्रकरणम् ॥

ऊर्ध्वद्वयात्ममृगेऽर्क संक्रमणतः पूर्वं स्थिरे कर्कटे

जूकाजोभयतः खरामघटिकाः पुण्या मृगे दिग्युताः ।

कर्काजान्त्यवृषैणसूर्यचलनं निश्यन्यभं सद्दिवा

सूर्यारार्किदिने तृतीयकरणे प्रान्त्येऽष्टमे दुःखदम् ॥ १ ॥

अन्वय—द्वयात्ममृगे अर्कसंक्रमणतः ऊर्ध्वम् खरामघटीका स्थिरे कर्कटे पूर्वम् खरामघटीका जूकाजो भयतः खरामघटिकाः मृगे दिग्युताः पुण्याः कर्काजान्त्यवृषैणसूर्यचलनम् निशि सत् अन्य-भम् दिवा सूर्यारार्किदिने तृतीयकरणे प्रान्त्ये अष्टमे दुःखदम् ॥१॥

अन्वयार्थ—द्वयात्ममृगे द्विःस्वभावराशि तथा भકરશશિમાં, અર્કસં-ક્રમણતઃ સૂર્યની સંક્રાંતિથી, ઉર્ધ્વમ્ પછીની, खरामघटीका ૩૦ ધડીયો, स्थिरे स्थिर, અને कर्कटे ૭૬શશિમાં, पूर्वम् પહેલાં, खराम घटीका ૩૦ ધડીયો, જૂકાજોભયતઃ તુલા અને મેષ રાશિની અને આશુની, खरामघ-टिका: ૩૦ ધડીઓ, મૃગે ભકરસંક્રાંતિમાં, दिग्युता: ૧૦ થી યુકત (૪૦ ધડી) पुण्या: पुण्यકાલની છે, कर्काजान्त्य वृषैणसूर्यचलनम् ૬૬, મેષ, મીન, વૃષભ, અને ભકરશશિમાં સૂર્યનું ચલન, निशि રાત્રિમાં, सत् શ્રેષ્ઠ છે, अन्य-भम् બીજી રાશિઓમાં, दिवा દિવસે શ્રેષ્ઠ છે, सूर्यारार्किदिने રવિ, મંગલ અને શનિના દિવસે, तृतीय करणे દોલવકરણમાં, प्रान्त्ये કિસ્તુમમાં, अष्टमे, યકુતિમાં શ્રેષ્ઠ સંક્રાંતિ એસે તો દુઃખદમ્ દુઃખ આપે છે. ॥ ૧ ॥

(સંક્રાંતિ સમયે પુણ્ય કરવા વિષે.)

લાવાર્થ—૩,૬,૯,૧૦,૧૨ એ સંક્રાંતિઓ બેઠા પછી ૩૦ ઘડી સુધી પુણ્યકાલ જાણવો, અને મકરસંક્રાંતિ બેઠા પછી ૪૦ ઘડી સુધી પુણ્યકાલનો વખત જાણવો. ૨,૪,૫,૮,૧૧ એ સંક્રાંતિઓ બેસતા પહેલાની ૩૦ ઘડી પુણ્યકાલ છે. ૧,૭ આ બે સંક્રાંતિઓ બેસતા પહેલાં ૧૫ અને પછીની ૧૫ મલી ૩૦ ઘડી પુણ્યકાલની છે, અને ૧,૨,૪,૧૨ આ ચાર સંક્રાંતિઓ રાત્રિમાં બેસે તો અને બાકીની દિવસે બેસે તો ઘણીજ સારી જાણવી, તેથી વિપરીત એટલે રાત્રિવાળી દિવસે અને દિવસવાળી રાત્રે બેસે તો અશુભ જાણવી. સૂર્ય, મંગલ ને શનિ એ પૈકી કોઈ પણ વારે કૌલવ, કિસ્તુદન, કે શકુનિ કરજીમાંનું કોઈ પણ હોય અને સંક્રાંતિ બેસે તો તે ખુબ ખરાબ જાણવી.

(બાર સંક્રાંતિના વાર ને નક્ષત્ર પરથી આવતાં નામો અને ફલ.)

(દિન રાત્રિમાં સંક્રાંતિ થવાથી ફલ અને અયન સમજાવી.)

મુ૦-ચિ૦-

ઘોરાર્કસંક્રમણમુગ્રરવૌહિ શૂદ્રાન્ધ્વાંક્ષીવિશોલઘ્રાવિધૌચચરર્ક્ષભૌમે ।
 ચૌરાન્મદોદરચુતાનૃપતીન્જમૈત્રે મંદાકિનીસ્થિરગુરૌ સુખયેચમંદા ॥
 વિપ્રાંશ્ચ મિશ્રમભૃગૌતુપશ્ચમિશ્રાત્તીક્ષ્ણાર્કજેત્યજસુલાલ્લુ રાક્ષસીચ ।
 ત્ર્યંશેદિનસ્ય નૃપતીન્પ્રથમે નિહંતિમધ્યે દ્વિજાનપિવિશેઽપરકેચશૂદ્રાન્
 અસ્તોનિશામહરકેષુ પિશાચકાદીન્ નક્તંચરાનંપિનદાન્પશુપાલકાંશ્ચ ।
 સૂર્યોદયે સકલલિંગિજનંચ સૌમ્યયામ્યાયનં મકરકર્કટયોર્નિરુક્તમ્

અર્થ—ઉપર નક્ષત્રોને રવિવારે સૂર્ય સંક્રમણ થવાથી ઘોરા નામની સંક્રાંતિ થાય છે, તે શુક્રોને સુખ આપે છે, લઘુ નક્ષત્રોને સોમવારે ધ્વાંક્ષી નામની સંક્રાંતિ વાણીયાઓને સુખ આપે છે, ચર નક્ષત્રોને મંગળવારે મહોદરી નામની સંક્રાંતિ ચોરોને સુખ આપે છે, ચૈત્ર નક્ષત્રોને શુક્રવારે મંદાકિની નામની સંક્રાંતિ રાજાઓને સુખ આપે છે, સ્થિર નક્ષત્રોને શુક્રવારે મંદા નામની સંક્રાંતિ બ્રાહ્મણોને સુખ આપે છે, મિશ્ર નક્ષત્રો ને શુક્રવારે મિશ્રાનામની સંક્રાંતિ પશુઓને સુખ

આપે છે, અને તીક્ષ્ણ નક્ષત્રોને શનીવારે રાક્ષસી નામની સંક્રાંતિ અંત્યજ (નીચ જાતિ) ને સુખ આપે છે, દિવસના પહેલા તુલીયાંશમાં સંક્રાંતિ હોય તો રાજાઓનો નાશ કરે છે, ખીજામાં બ્રાહ્મણોને, ત્રીજામાં વાણીઆઓને, અને અસ્ત સમયે શ્વેત્રોને નાશ કરે છે, રાત્રિના પહેલા પ્રહરમાં પિશાચ આદિને, ખીજામાં રાક્ષસોનો, ત્રીજામાં નાચનારાઓનો, ચોથામાં પક્ષિપાલકોનો, નાશ કરે છે, અને સૂર્યોદય વખતે સંક્રાંતિ હોવાથી પાખંડીઓનો નાશ કરે છે, મકર અને કર્કરાશિમાં સૂર્ય હોવાથી ક્રમે ઉત્તરાયણ અને દક્ષિણાયન થાય છે. ૧-૨-૩.

(ખીજી સંક્રાંતિઓના નામો.)

પદશીત્યાનનં વાપનૃયુક્ત્યાક્ષપે ભવેત્ ।

તુલાઝૌ વિપુલં વિષ્ણુપદં સિંહાલિગો ઘટે (૪)

અર્થ—મિથુન, કન્યા, ધન, અને મીન રાશિઓની સંક્રાંતિ પદશીતિ-મુખ્યા નામની કહેવાય છે. મેષ, અને તુલાની સંક્રાંતિ વિપુલ નામની કહેવાય છે. વૃષભ, સિંહ, વૃશ્ચિક, અને કુંભરાશિની સંક્રાંતિઓ વિષ્ણુપદ કહેવાય છે (૪)

(ગૌણને મુખ્ય સંક્રાંતિના પુણ્યકાલ અને અર્ધરાત્રે સંક્રાંતિ હોવાથી વિશેષ વિચાર.)

સંક્રાન્તિકાલાદુભયત્ર નાહિકાઃ પુણ્યામતાઃ પોઢશપોઢશોણગોઃ ।

નિશીથતોર્વાગપરત્ર સંક્રમે પૂર્વાપરાદાંતિમપૂર્વભાકૌ (૫)

પૂર્ણે નિશીથે ચદિ સંક્રમઃ સ્યા દિનદ્વયં પુણ્યમયોદયાસ્તાત્ ।

પૂર્વ પરસ્તાદ્યોદિ ચામ્યસૌમ્યાયને દિને પૂર્વપરે તુ પુણ્યે (૬)

અર્થ—સંક્રાંતિના પહેલાં ને પછીની ૧૬ ધરી પુણ્યકાલની હોય છે, અર્ધરાત્રિ પહેલાં સંક્રાંતિ હોય તો પહેલા દિવસના પહેલા ભાગમાં, અને અર્ધરાત્રિ પછી સંક્રાંતિ હોય તો બીજા દિવસના બીજા ભાગમાં પુણ્યકાલ જાણવો, બરાબર મધ્યરાત્રિએ હોય તો એ દિવસ પુણ્યકાલના સમજવા. કર્કસંક્રાંતિમાં પ્રથમનો દિવસ, અને મકરસંક્રાંતિમાં બીજો દિવસ પુણ્યકાલનો હોય છે. (૫-૬)

અયન વિષે ઉદયાસ્તાદિ દોષનો અપવાદ.

સંધ્યાત્રિનાદીમમિતાર્કાચિંધાદર્શોદિતાસ્તાદધ ઋર્ધ્વમત્ર ।

ચેદામ્યસૌમ્યે અયને ક્રમાત્સ્તઃ પુણ્યૌ તદાની પરપૂર્વધસૌ (૭)

અર્થ—સૂર્યના અર્ધ ઉદયથી પહેલાં અને અર્ધાંતથી પછી ત્રણ ધડી સંધ્યાકાલ કહેવાય છે. પ્રાતઃસંધ્યામાં દક્ષિણાયન અને સાયંસંધ્યામાં ઉત્તરાયણ થાય તો ક્રમે સૂર્યના ઉદય પછી અને અસ્ત પહેલાં આઝો દિન પુણ્યકાલ કહે છે. (૭)

(વિષ્ણુપદાદિ સંક્રાંતિઓમાં પુણ્યકાલ.)

યામ્યાયને વિષ્ણુપદે ચાધામધ્યા સ્તુલાજયોઃ ।

પદશીત્યાનને સૌમ્યે પરા નાહ્યોઽતિપુણ્યદાઃ (૮)

અર્થ—વિષ્ણુપદ સંક્રાંતિઓમાં આદિની ૧૬ ધડી, મેષ ને તુલાની મધ્યની ૧૬ ધડી, અને પદશીતિમુખાની પહેલાંની ૧૬ ધડી પુણ્યકાલ હોય છે. બાકી ધડીઓ નહિ. (૮)

(સંક્રાંતિમાં ઉપયોગી સમાદિ નક્ષત્રો.)

સમં મૃદુક્ષિમવસુશ્રવોઽગ્નિ મઘાત્રિપૂર્વાસ્તપમં વૃહત્સ્યાત્ ।

ધ્રુવદ્વિદૈવાદિતિમંજઘન્યં સાર્પાંબુપાર્દ્રાનિલશાક્રયામ્યમ્ (૯)

અર્થ—મૃદુ, ક્ષિપ્ર, ધનિષ્ઠા, શ્રવણ, કૃતિકા, મઘા, ત્રણ પૂર્વા, અને મૂલ આ નક્ષત્રોની સમસંજ્ઞા છે. ધ્રુવ નક્ષત્રો, વિશાખા, અને પુનર્વસુ આ નક્ષત્રોનું બૃહત્ એવું નામ છે, અને ભરણી, આર્દ્રા, આશ્લેષા, સ્વાતી, જ્યેષ્ઠા, શતભિષા, એ નક્ષત્રોની જઘન્યસંજ્ઞા છે.

(સમાદિ સંજ્ઞાઓનું પ્રયોજન અને કર્કસંક્રાંતિમાં વિશોપકા.)

જઘન્યે સંક્રમણે મુહૂર્તાઃ શરેન્દવો વાણકૃતા વૃહત્સુ ।

સ્વરામસંખ્યાઃ સમમે મહર્થ્ય સમર્ધસામ્યં વિધુદર્શનેઽપિ (૧૦)

અર્કાદિવારે સંક્રાન્તૌ કર્કસ્પાન્દવિશોપકાઃ ।

દિશો નસ્વા ગજાઃ સૂર્યા ધૃત્યોઽષ્ટાદશ સાયકાઃ (૧૧)

અર્થ—જઘન્યસંક્રાંતિમાં ૧૫ મુહૂર્ત, સમસંક્રાંતિમાં ૩૦ મુહૂર્ત, અને બૃહત્સંક્રાંતિમાં ૪૫ મુહૂર્ત કહે છે ૧૫ મુહૂર્તવાળી સંક્રાંતિમાં ધાન્ય મોઢું થાય, ૩૦ માં બાવ હોય તેનો તે રહે, અને ૪૫ માં ધાન્ય સરતું થાય.

કર્કસંક્રાંતિ, રવિ આદિ વારમાં હોવાથી અતુક્રમે ૧૦, ૨૦, ૮, ૧૨, ૧૮, ૧૮, ૫ વર્ષના વશા આવે છે. (૧૦-૧૧)

(સુર્યસંક્રાંતિની ફલસહિત અવસ્થાઓ.)

સ્પાતૈતિલે નાગચતુષ્પદે રવિઃ સુસો નિવિષ્ટુગરાદિપંચકે ।

કિંસ્તુમ્બઝર્ધ્વશકુનો સકૌલવેડનિષ્ઠઃ સમઃ શ્રેષ્ઠ ઇહાર્યવર્ષણે (૧૨)

અર્થ—તૈતિલ, નાગ, અને ચતુષ્પદ, આ કરણોમાં સંક્રાંતિ હોવાથી સૂચી છે એમ જાણવું. ગર, વણિજ, વિદિ, ખવ અને બાલગમાં બેઠી જાણવી, અને કિસ્તુમ્બ, કૌલવ, અને શકુનિમાં ઉભી રહેલી જાણવી. સૂતેશી સંક્રાંતિ અન્નાદિની મોંઘતારી કરે છે, બેઠેલી સરખી અવસ્થા રાખે છે, અને ઉભી સંક્રાંતિ બધી વાતે મુખ આપે છે. (૧૨)

(સંક્રાંતિમાં કરણ ઉપરથી વાહન, વસ્ત્ર, હથિયાર, ભક્ષ્ય, લેપન, જાતિ, પુષ્પ વિગેરે જીવાની બાબત.)

સિંહવ્યાઘવરાહરાસમગજા વાહદ્વિષદ્યોટકાઃ

શ્વાજો ગૌશ્વરણાયુધશ્ચવવતો વાહા રવેઃ સંક્રમે ।

વસ્ત્રં શ્વેત સુપીતહારતિકપાંદ્વારક્તકાલાસિતં

ચિત્રં કંવલાદિઘનાભમથશસ્ત્રંસ્યાઙ્ગુશુઢી ગદા (૧૩)

સ્વજ્ઞો દંડશરા સતોમરમયો કુંતશ્ચ પાશોંકુંશો-

- ડ્વજ્ઞં વાણસ્તથ ભક્ષ્યમન્નપરમાર્જ્યં ભૈક્ષ પક્વાન્નકમ્ ।

દુગ્ધં દધ્યપિ ચિત્રિતાન્નગુહમધ્વાશ્યં તથા શર્કરા

ડ્યોલેષો મૃગનાભિકુંકુમમયો પાટીરમૃદોચનમ્ (૧૪)

યાવશ્ચૌતુમદો નિશાંજનમયો કાલાગુરુશ્ચંદ્રકો

જાતિર્દેવતભૂતસર્પવિહગાઃ પશ્વૈર્ગાવિદ્યાસ્તતઃ ।

સન્નાવૈશ્યકચદ્રસંકરમવાઃ પુષ્પં ચ પુન્નાગકં

જાતીવાકુલકૈતકાનિ ચ તથા વિલ્વાર્કં દૂર્વાલુનમ્ (૧૫)

સ્પાન્મલ્લિકા પાટલિકાજપાચ સંક્રાંતિ વસ્ત્રાશનવાહનાદેઃ ।

નાશચતદ્વૃત્તપુખ્તીવિનાં ચ સ્પિતોપનિષ્ટસ્વપતાં ચ નાશઃ (૧૬)

અર્થ—જવ આદિ ૧૧ કરણોમાં ક્રમે સિંહસંક્રાંતિથી આરંભીને સિંહ, વાધ, કુશ્વર, ગધેડો, હાથી, પાડો, ઘોડો, કુતરો, બકરો, ગાય, અને કુકડો, આ પ્રમાણે સૂર્યસંક્રાંતિમાં વાહન જાણવું. તેજ ક્રમે સફેદ, પીળું, લીલું, ઘોડું સફેદ, લાલ, કાળું, ઘોડું કાળું, વિચિત્ર કાંબળો, અને મેઘના જેવું વસ્ત્ર જાણવું. જુથુંડી, ગદા, તરવાર, દંડ, ધનુષ, તોમર, ખાલો, પાશ, અંકુશ, વસ્ત્ર, અને ખાણ આ શસ્ત્રો ક્રમે જાણવાં. અન્ન, પરમાન્ન, ભિક્ષાથી લાવેલું પાકું અન્ન, દૂધ, દહિં, વિચિત્ર અન્ન, ગોળ, મધ, ઘી, અને સાકરભોજન જાણવું. કરતુરી, કેસર, લાલ ચંદન, માટી, ગોરાચન, જવખાર, કરતુરી, હળદ, કાળજી, અને કપુર એ પ્રમાણે લેપન કહ્યું છે. દેવતા, ભૂત, માપ, પક્ષી, પશુ, મૃગ, બ્રાહ્મણ, ક્ષાત્રિય, વૈશ્ય શૂદ્ર અને મિશ્ર જાતિ એ જાતિ જાણવી. નાગકિસરનું પુષ્પ, ચંબેલી, ખેરસલી, કેવડો, ખીલિ, આકડાતું ફૂલ, દુર્વા, કમલ, માલતી, ગુલાબ, અને જુધ એ પુષ્પ જાણવાં. જે જે સંક્રાંતિનું જે જે વાહન વિગેરે કહ્યું છે, તેનો તે તે સંક્રાંતિમાં નાશ થાય છે, અને તેથી આજીવિકા કરનારાઓનો પણ નાશ થાય છે. સંક્રાંતિ ઉભી, ખેડી, અને સૂતી અવસ્થામાં હોય તો તે અવસ્થાવાળા પ્રાણીઓનો નાશ થાય છે. (૧૩-૧૪-૧૫-૧૬)

(સંક્રાંતિ ઉપરથી દરેક માણસને થતું ફલ.)

સંક્રાંતિધિષ્ણ્યાધરધિષ્ણ્યતસ્ત્રિમે સ્વમે નિરુક્તં ગમનં તતોંગમે ।

સુખં ત્રિમે પીઢનમંગર્ભેઽશુકં ત્રિમેઽર્ધદાનીરસમે ધનાગમઃ (૧૭)

અર્થ—સંક્રાંતિના નક્ષત્રના પહેલાના નક્ષત્રથી પોતાના જન્મનક્ષત્ર સુધી ગણવું તો ૩,૯,૧૨,૧૮,૨૧,૨૭ આ નક્ષત્રોની અંદર આવે તો અનુક્રમે ગમન, સુખ, પીડા, વસ્ત્રપ્રાપ્તિ, પૈસાની હાની, અને ધનની આવક થાય છે. (૧૭)

રતનમાલાયાં-રવિસંક્રમણે પુણ્યે યો ન સ્નાતીહ માનવઃ ।

સપ્તજન્માંતરે રોગી દુઃસ્વભાદ્નિર્ધનો ભવેત્

અર્થ—સૂર્યની સંક્રાંતિના પુણ્યસમયમાં જે મનુષ્ય સ્નાન કરતો નથી, તે સાત જન્મ સુધી રોગી, દુઃખ જોગવનાર, અને નિર્ધન, થાય છે.

સંક્રાંતિર્જાયતે યત્ર માસ્કરે મૃસુતે શનૌ ।

તત્ર માસિ ભવેદ્ધોરં દુર્ભિક્ષં વૃષ્ટિચોરજમ્ (૧૮)

અર્થ—જે માસમાં રવિ, મંગલ, કે શનિ, એ વારોમાં સંક્રાંતિ બદલાય તો તે માસમાં વરસાદ, અને ચોરથી થયેલો ભયંકર દુઃકાલ પડે છે.

વસિષ્ઠઃ—સુતજનને સંક્રાંતા વુપરાગે ચંદ્રસૂર્યયો નિયતમ્ ।

રાત્રાવપિ કર્તવ્યં સ્નાનં દાનં વિશેષતો નૃણામ્ (૧૯.)

અર્થ—પુત્રના જન્મ વખતે, સંક્રાંતિ બેસે ત્યારે, અને સૂર્ય, ચંદ્રના, ગ્રહણમાં મનુષ્યોએ રાત્રિએ પણ સ્નાન-દાન વિશેષથી કરવું.

બ્રહ્માદ્યૈરિનમંડલાંત ઉદિતશ્ચાંદ્રસ્ત્વમાંતઃ પરૈ

ર્માસોઽસંક્રમણો દ્વિસંક્રમણકો જ્ઞેયોઽધિકોઽયો ક્ષયઃ ।

કર્માણ્યન્યગતીં નાત્ર તત્તુયાદ્યજ્જન્મમૃત્યુક્ષયે

તન્માસૌ તિથિર્લંઘ્યોઽયમુલ્લે મૃત્યેઽધિકો ગણ્યતે ॥ ૨ ॥

અન્વય—બ્રહ્માદ્યૈઃ ઇનમંડલાન્તઃ ચાન્દ્રઃ ઉદિતઃ પરૈઃ તુ અમાન્તઃ અથ અસંક્રમણઃ (ચ) દ્વિસંક્રમણકઃ (ક્રમે) અધિકઃ ક્ષયઃ જ્ઞેયઃ અન્યગતીં નિ કર્માણિ અત્ર ન તત્તુયાસ્ ક્ષયે યજ્જન્મમૃત્યુ તન્માસૌ તિથિર્લંઘ્યોઃ (જ્ઞાતવ્યૌ) અધિકઃ ચયમુલ્લે મૃત્યે ગણ્યતે ॥ ૨ ॥

અન્વયાર્થ—બ્રહ્માદ્યૈઃ બ્રહ્માદિક આચાર્યોએ, ઇનમંડલાન્તઃ સૂર્યમંડલની અંતમાં, ચાન્દ્રઃ ચંદ્રમાસ, ઉદિતઃ ઊગે છે, પરૈઃ બીજા આચાર્યોએ, તુ તો, અમાન્તઃ અમાસના અંત સુધી ઊગે છે, અથ દવે, અસંક્રમણઃ સંક્રાંતિ થિવા-યનો (ચ અને) દ્વિસંક્રમણકઃ બે સંક્રાંતિવાળો, (ક્રમે) અતુકમથી અધિકઃ અધિક માસ, ક્ષયઃ ક્ષયમાસ, જ્ઞેયઃ જાણવો, અન્યગતીં બીજા માસમાં થઈ શકે એવાં, કર્માણિ કાર્યો, અત્ર અધિક ને ક્ષયમાસમાં, ન તત્તુયાન્ કરવાં નહિ, ક્ષયે ક્ષયમાસમાં, યજ્જન્મમૃત્યુ જેનો જન્મ તથા મરણ હોય, તન્માસૌ તેના માસ, તિથિર્લંઘ્યોઃ તિથિના ભાગપરથી, (જ્ઞાતવ્યૌ જાણવા,) અધિકઃ અધિકમાસ, ચયમુલ્લે ગર્ભાધાનની શક્તિમાં, મૃત્યે નોકરી બાબતમાં, ગણ્યતે ગણાય છે. ॥ ૨ ॥

(અધિકમાસ ને ક્ષયમાસ બાબત.)

૨ ભાષાર્થ—જ્યોતિષના વિષયમાં સિદ્ધાન્તત્રયના રચનાર બ્રહ્માદિક આચાર્યોના મત પ્રમાણે ચંદ્રમા ને સૂર્ય દરેક માસની અમાસે એક રાશિમાં એકઠા થાય છે, ત્યાર પછી ૬ ઘડીએ છુટા પડે છે. જે વખતે પ્રથમ છુટા પડે ત્યારથી આરંભીને તે ફરીથી સૂર્ય ને ચંદ્ર એકઠા થઈ ફરીથી છુટા પડે. એટલા મુધીના વખતમાં

૧ માસ થાય છે, એવી રીતે દરેક ગણુતા માસને ચાન્દ્રમાસ કહે છે. કેટલાક જ્યોતિષ આચાર્યના મતથી પ્રતિપદા શરૂ થાય, ત્યારથી ચારલીને એક માસે અમાસ ઉતર્યા પછી પ્રતિપદા બેસે ત્યાંસુધીના વખતને ૧ માસ કહે છે, તેને પણ ચાન્દ્રમાસ જાણવો, એમ બે પ્રકારે ચાન્દ્રમાસ ગણાય છે. એ ચાન્દ્રમાસ ઉતરતાથી બેઠા સુધીના કોઈ પણ માસમાં બે સંક્રાંતિઓ બદલાય, એટલે એક સંક્રાંતિ ઉપરથી નીકરી બીજી સંક્રાંતિમાં સૂર્ય જાય ને બીજીમાંથી ત્રીજીમાં જાય. એમ એકજ ચાન્દ્રમાસમાં બે વખત થાય તો જે માસમાં એવી બે સંક્રાંતિ બદલાય તે માસને ક્ષયમાસ કહે છે. તે ક્ષયમાસમાં આવશ્યકતા વિનાનાં કોઈ પણ કામ કરવાં નહિં.

(ક્ષયમાસમાં જન્મમરણનો નિર્ણય.)

ક્ષયમાસની શુકલપક્ષની પહેલી ૧૫ તિથિમાં જેનું જન્મ કે મરણ થાય, તો ક્ષયમાસના પહેલો જે માસ ગયો છે, તે માસ જન્મ ને મરણનો કહેવાય, અને કૃષ્ણપક્ષમાં એટલે માસના પાછલા ૧૫ દિવસોમાં જન્મમરણ થયું હોયતો ક્ષયમાસ વીતી ગયા પછીથી આવતો માસ હોય તે માસ જન્મમરણવાળાનો જાણવો. એટલે જન્મવાળાને વર્ષગાંઠ વિગેરે ગણવું, તે અને મરણવાળાની શ્રાદ્ધાદિક ક્રિયાઓ કરવી તે તે માસોમાં જાણવી.

(અધિકમાસ બાબત.)

એ પ્રમાણે આજો ચાન્દ્રમાસ બેઠાથી પુરો થતા સુધીમાં સૂર્યની સંક્રાંતિ બદલાય નહિં, એટલે એક રાશિથી બીજી રાશિ ઉપર સૂર્ય જાય નહિં, એવા માસને અધિકમાસ કહે છે, સ્ત્રીઓને ગર્ભસ્થિતિ રહ્યા પછી ગણુવામાં આવતા માસોમાં, અને નોકરીનો પગાર વિગેરેની બાબતમાં અધિકમાસ ગણવો.

बृहस्पति—अग्न्याधानं प्रतिष्ठांच यज्ञदान वृतानि च ।

वेदव्रतवृषोत्सर्ग चूडाकरण मेखलाः ॥

मांगल्यं मभिषेकंच मलमासे विवर्जयेत् (२०)

અર્થ—અગ્ન્યાધાન, પ્રતિષ્ઠા, યજ્ઞ, દાન, વ્રત, વેદ, વ્રતબંધ, વૃષોત્સર્ગ,
ચૂડાકરણ, મેખલા, માંગલ્ય, અને અભીષેક કર્મ એ કામો આધિક્કમાસમાં
ત્યાગ કરવાં. (૨૦)

મરિચી:—ગૃહપ્રવેશ ગોદાન સ્થાનાશ્રમમહોત્સવમ્ ।

ન કુર્યાન્મલમાસે તુ સંસર્પેઽહસ્પતૌ તથા (૨૧)

અર્થ—સંસર્પ, ૧ ને અહસ્પતી, એ બેઉ પ્રકારના ને આધિક્કમાસમાં
ગૃહપ્રવેશ, ગોદાન, સ્થાન, આશ્રમ, મહોત્સવ, વિગેરે કાર્ય કરવાં નહી. (૨૧)

સચ્છીભૂષિત ગુર્જરાન્તરગતે સ્વેદાલ્યમાણેશુભે ।
નાનાસત્કુલદીપિતે કપટવજ્રાલ્યે પુરેવાસિના ॥
શ્રી સોમેશ્વરસાક્ષરેણ રચિતં માર્તઙ્ડવોધોજ્વલં ।
સદ્દીકં હ્યગમત્રયોદશમિદં સંક્રાન્તિકઞ્ચોત્તમમ્ ॥

અર્થ—સતપુરો, ને લક્ષ્મીથી આભૂષિત એવા ગુજરાત દેશના અંતર્ગત
ખેડાજિલ્લામાં આવેલા નાનાપ્રકારના સારા કુલોથી પ્રકાશિત એવા કપડવંજ
નામના શહેરમાં રહેનાર સાક્ષર શ્રી સોમેશ્વર જીએ રચેલી મુદૂર્તમાર્તંડનો
બોધ થવામાં ઉપીયોગી એવી આ દીકામાં સંક્રાન્તિ નામનું તેરમું પ્રકરણ
સંપૂર્ણ થયું.

૧—જ્યારે ક્ષયમાસ થાય, ત્યારે પૂર્વ, ને ઉત્તર, એમ બે આધિક્કમાસ
આવે છે, તેમાં પૂર્વ આધિક્કમાસનું નામ સંસર્પ, અને ઉત્તર આધિક્કમાસનું નામ
અહસ્પતિ કહેવાય છે.

જ્યોતીષના કલાધીશને ગણીતના ઉત્તમ ગ્રંથો—જાતક પારીજાત કીમત
૩. પુ જોતીષ કલ્પતર કી. ૩ જી છે ઠે. લખો—જેશી સોમેશ્વર.

॥ अथ ग्रन्थालंकारः ॥

श्रीमत्कौशिकपावनो हरिपदद्वन्द्वार्पितात्मा हरि

स्तज्जोऽनंत इलासुरार्चितगुणो नारायणस्तत्सुतः ।

ख्यातं देवगिरेः शिवालयमुदक् तस्मादुदक् टापर-

ग्रामस्तद्वसति मुहूर्तभवनं मार्तण्डमत्राकरोत् ॥ १ ॥

अन्वय—देवगिरेः उदक् ख्यातम् शिवालयम् (अस्ति) तस्मात्
उदक् टापरग्रामः (अस्ति) अत्र तद्वसतिः श्रीमत्कौशिकपावनः हरि-
पदद्वन्द्वार्पितात्मा हरिः (आसीत्) तज्जः इलासुरार्चितगुणः अ-
नन्तः (आसीत्) तत्सुतः नारायणः मुहूर्तभवनम् मार्तण्डम्
अकरोत् ॥ १ ॥

अन्वयार्थ—देवगिरेः देवगिरिनी, उदक् उत्तरभां, ख्यातम् प्रसिद्ध,
शिवालयम् शिवमंदिर, (अस्ति छे,) तस्मात् तेथी, उदक् उत्तरभां, टाप-
रग्रामः टापर नामनुं गाभ, (अस्ति छे,) अत्र अे गाभभां, तद्वसतिः तेभां
रहेनार, श्रीमत्कौशिक पावनः कौशिक गोत्रने पवित्र करनार, हरिपदद्वन्द्व-
र्पितात्मा भगवानना चरलुक्षमसभां आत्माने अर्पलु करनार, हरिः हरि
नामना आथार्थ, (आसीत् यथा), तज्जः तेभनो पुत्र, इलासुरार्चितगुणः
नेना गुणाने आदरलो पलु वभालो छे, अेवा, अनन्तः अनन्त नामना
(आसीत् यथा) तत्सुतः तेभना पुत्र, नारायणः नारायण नामना पंडिते,
मुहूर्तभवनम् मुहूर्तोभां भंडारक्ष, मार्तण्डम् मार्तण्ड नामना ग्रंथने अक-
रोत् कथो. ॥ १ ॥

(અન્યકર્તાનું વર્ણન.)

૧ ભાવાર્થ—દેવગિરિથી ઉત્તરદિશામાં ધૃષ્ટ્યેશ
(દુસ્મેશ) નામનું શંકરનું દેવલ છે, (જ્યોતિર્લિંગ
છે) અને તેની ઉત્તરદિશામાં, ટાપર નામના ગામમાં
રહેનાર કોશિક ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલા વિષ્ણુના લક્ષ્મી
હરિનામના આચાર્ય થયા. તેમના પુત્ર અધિક શુભવાન અને નામના
થયા, તેમના પુત્ર નારાયણે મહુર્તોના ભંડારૂપ આ અન્ય
અનાવ્યો છે.

યઃ પદ્મચાયુતશતવૃત્તચદ્મમેનં માર્તેદં પઠતિ નરઃ સ વિશ્વપૂજ્યઃ ।

વદ્માયુઃ સુલ્લધનપુત્રમિત્રમૃત્યાન્સંપ્રાપ્નોત્યાવિકલધીશ્વતીર્થસિદ્ધિમ્

અન્વય—યઃ નરઃ પદ્મચાયુતશતવૃત્તચદ્મમ્ એનમ્ માર્તેન્દમ્
પઠતિ સઃ વિશ્વપૂજ્યઃ વદ્માયુઃ અવિકલધીઃ સુલ્લધનપુત્રમિત્રમૃત્યાન્
ચ તીર્થસિદ્ધિમ્ સંપ્રાપ્નોતિ ॥ ૨ ॥

અન્વયાર્થ—યઃ નરઃ જે પુરૂષ. પદ્મચાયુતશતવૃત્તચદ્મમ્ ૧૬૦ શ્લોકોથી
વૃત્તના આકારે રચેલા, એનમ્ આ, માર્તેન્દમ્ માર્તેન્દ્રને, પઠતિ ભણે છે, સઃ
તે પુરૂષ, વિશ્વપૂજ્યઃ જગતમાં પૂજવા લાયક, વદ્માયુઃ બહુ આયુષ્યમાન, અવિ-
કલધીઃ સ્થિરબુદ્ધિવાળો થઈ, સુલ્લધનપુત્રમિત્રમૃત્યાન્ સુખ, દૈન્ય, પુત્ર,
મિત્ર, નોકર, આકરોને, ચ અને, તીર્થસિદ્ધિમ્ શાસ્ત્રની સિદ્ધિને, સંપ્રાપ્નોતિ
પામે છે. ॥ ૨ ॥

(આ અન્ય ભણવાથી થતું ફલ.)

૨ ભાવાર્થ—જે પુરૂષ વૃત્તોના આકારના રચેલા ૧૬૦
શ્લોકોનો આ અન્ય ભણે છે, તે જગતમાં માનવાલાયક દીર્ઘાયુષી
સ્થિરબુદ્ધિવાળો થઈ નોકર, સુખ, ધન, પુત્ર, મિત્ર, અને શાસ્ત્રની
સિદ્ધિને મેળવે છે.

૧—ધૃષ્ટ્યેશ્વર જ્યોતિર્લિંગ મુંબઈથી ૭. આઈ. પી. રેલ્વેમાં જતાં
મનભાડ જંકશન સ્ટેશન આવે છે. ત્યાંથી ગાડી બદલી દેશતાળાદ કે મલોર
રોડ સ્ટેશનથી આશરે દશ માઈલ છેડે ધૃષ્ટ્યેશ્વર મહાદેવનું દેવલ છે. કે જ્યાં
આગળ સુતાર લોકોના પ્રખ્યાત દેવ વિશ્વકર્મા છે તે તેને કેલાશ પથ્રુ કહે છે.

ત્ર્યંકેન્દ્રપ્રમિતે વર્ષે શાલિવાહનજન્મતઃ ।

કૃતસ્તપસિ માર્તેન્દ્રોઽયમલં જયતુદ્ગતઃ ॥ ૩ ॥

અન્વય—શાલિવાહનજન્મતઃ ત્ર્યંકેન્દ્રપ્રમિતે વર્ષે તપસિકૃતઃ
અયમ્ ઉદ્ગતઃ માર્તેન્દ્રઃ અલમ્ જયતુ ॥ ૩ ॥

અન્વયાર્થ—શાલિવાહનજન્મતઃ શાલિવાહનના જન્મથી, ત્ર્યંકેન્દ્રપ્ર-
મિતે ૧૪૮૩ માં વર્ષે વર્ષમાં, તપસિ માધમાસમાં, કૃતઃ રચેલો, અયમ્ આ
ઉદ્ગતઃ ઉદય પામેલો, માર્તેન્દ્રઃ માર્તણ્ડનામનો અંથ, અલમ્ સંપૂર્ણ રીતે,
જયતુ વિજય પામે. ॥ ૩ ॥

(આશિર્વાદ.)

૩ ભાવાર્થ—શાકે ૧૪૮૩ ના માધમાસમાં આ અંથ રચેલો
છે, ઉદય પામેલો તે અંથ સંપૂર્ણ રીતે વિજય પામે.

પૂર્વવાક્યાર્થમાદાય ગ્રન્થોઽયં રચિતો લઘુઃ ।

પઠનાર્થમશક્ત્તાના મંગીકાર્યો બુધૈર્મુદા ॥ ૪ ॥

અન્વય—અશક્તિનામ્ પઠનાર્થમ્ પૂર્વવાક્યાર્થમ્ આદાય
લઘુઃ અયમ્ ગ્રન્થઃ વિરચિતઃ (સઃ) બુધૈઃ મુદા અંગીકાર્યઃ ॥ ૪ ॥

અન્વયાર્થ—અશક્તિનામ્ ખીજ ગ્રન્થોમાં પ્રવેશ થઈ શકતો ન હોય
એવા મંદબુદ્ધિવાળાઓને, પઠનાર્થમ્ લખવાને, પૂર્વવાક્યાર્થમ્ પ્રાચીન આચાર્યોના
વચનને આદાય અનુસરી, લઘુઃ સંક્ષેપ, અયમ્ આ, અંથઃ અન્થ, વિર-
ચિતઃ રચેલો છે, (સઃ તે) બુધૈઃ વિદ્વાનોએ, મુદા હર્ષથી, અંગીકાર્યઃ
સ્વીકારવો. ॥ ૪ ॥

(અન્થ કરવાનું કારણ.)

ભાવાર્થ—જે પુરૂષોનો જ્યોતિષના મુહૂર્ત વિષયના કઠિણ
ગ્રન્થોમાં પ્રવેશ થઈ શકતો ન હોય તેવાઓને માટે પ્રાચીન વિદ્વા-
નોના મતને અનુસરી સંક્ષેપમાં આ અન્થ બનાવ્યો છે, માટે વિદ્વા-
નોએ હર્ષથી આ અન્થનો સ્વીકાર કરવો.

ટીકાની સમાપ્તી.

રોદ્ર દિવેદવસુચંદ્રમિતે સુવર્ણે
સંપૂર્ણચંદ્રયુતકાર્તિકપૂર્ણમાયામ્ ।
વારપ્રવારમૃગુવાસરસંહ્રકે ચ
ટીકાદિ દેવકૃપયા પરિપૂર્ણતાં ગતા (૧)

અર્થ—શ્રકે ૧૮૪૨, શેઠનામના વર્ષમાં, સંપૂર્ણ કલાના અંદરથી યુક્ત-
કાર્તિક શુદ્ધ ૧૫ ને શુક્ર નામના શુભ દિવસે શ્રી ઈશ્વરકૃપાથી આ અંચની ટીકા-
સમાપ્ત થયેલી છે.

ટીકા કરવાનું કારણ.

બહ્યાયાસમૃતે યથાશિલજનૈ જ્ઞાનં બહુગ્રન્થજં
લભ્યં સ્યાદિતિ તાનવેક્ષ્ય ચ પૂનઃ સંગૃહ્ય સારામૃતં ।
દેવસ્યાઽશિલનાયકસ્ય કૃપયા ટીકા મયેયં કૃતા
યઃ સર્વા નિદમર્યેઽન્ન વિપયે દોષં સમધ્વં બુધાઃ ॥

અર્થ—દરેક માણસે! અનેક અન્યોનું જ્ઞાન પ્રયાસ વિના એકજ અન્યથી
મેલવી શકે, એટલા માટે મુદ્દતના દરેક અન્યોમાંથી સારશ્પી અમૃત લેઇને
સમગ્ર દેવોના અધીશ એવા પરમાત્માની કૃપાવડે આ અન્યની ટીકાએ સોમેશ્વર
રચેલી છે. તેમાં કંઈ પણ દોષ નહીં હોય તે વિદ્વાનોએ ક્ષમા આપવી, એવી
હું ઇચ્છા રાખું છું. (૨)

અ'થ મળવાનું ઠેકાણું

અ'થ કર્તા, —જેશી, સોમેશ્વર દ્વારકાંદાસ.

ઠે: —મોટા રામજીમદિર રાવળપોળ.

જલ્લે ખેડા — સુ. કપડવંજ.

હાલ મુકામ મુંબઈ — ઠે. ઠાકોરદ્વાર-ભાઈ જીવણજીની

ગલીમાં. ઘર નંબર ૪-ત્રીજે માળે.

शुद्धिपत्रक.

पत्र	श्लोक	अशुद्ध	शुद्ध	पत्र	श्लोक	अशुद्ध	शुद्ध
१	१	अम्बाम्	अम्बाम्	२१७	पंचक तेकरविनहि, ते त्याग करवी		
२	२	मवमं	मवमं	२२७	यंदना	X	X
५	३	वसिष्ठः	वसिष्ठः	२३८	८८ ब्रह्मणां ब्रह्मणा		
१५	३३	X	X	२५८	५१ संकटमां मा. संकटमां		
२८	८	मत्रिव्यं	त्रिव्यं	आपना भरखुधी १ वर्ष भांना			
२८	१०	निभंकुंडलं निभंकुंडलं		२६४	५५ वृद्धहने वृद्धहने		
३०	४	इनाः	इनात्	२६४	५५ वर्णतः वर्णतः		
३०	४	इनाः	इनात्	२६४	५५ मौज्य मौज्य		
५६	२८	सुवावडी	सुवावडी	२६८	१ स्वोच्चेष्टर्षागतेः		
५८	४	सुवाउवानुं	सुवाउवानुं		स्वोच्चेष्टर्षागतेः		
७०	६३	नांही	नांही	२८१	३२ २५४ २५८		
७४	११	विर्ती	विर्ती	३०२	पर्व पूर्व		
७५	१२	दाढर्यात्	दाढर्यात्	३०५	भाग भार्ग		
७५	१२	दुर्ध्व	दुर्ध्व	३०६	पश्चिम पश्चिम		
७५	१२	दाढर्यात्	दाढर्यात्	३०८	३६ अनेअने अने		
७५	१२	दाढर्यात्	दाढर्यात्	३१७	१२७ वास्तु		
७६	१२	ननोष्ठ	ननोष्ठ	३१८	५६ अनावतुं मुकुतुं		
७८	१३	संकटनां	संकटनां	३१८	आपनुं आयनुंभीमु		
८८	X	X	X	३२०	हस्ता हस्ता		
११५		परथा	परथी	३३८	लघ्नी लघ्नी		
१२१		कूटनो	कूटनो	३४०	३- अभिमतम् अभिमतम्		
१७२		भक्ष.	भक्ष	३४०	क्षेत्रक्षेत्र क्षेत्रक्षेत्रनी		
१८६	४८	व्यर्था	व्यर्था	३४५	नेटली नेटली		
"	"	दशु	दशु	३४५-१६	वक्षथलम् वक्षथलम्		
१८७	२२	२८	२०	३४६-६५	त्ये त्ये		
२०३	टीप.	नवभांश नवभांशभां		३५२	८० भरखु श्रीतुंभरखु		
२०७	२७	अत्रिलवः अत्रिलवः		३५६	२० इभपंचकम् भपंचकम्		
२०८	योग	१८ १०-६८-६०		३५८	८८ कादीनापवानो छे.		
२२०	७	आधु	आधु	३६१	१०४ कुभ कुभ		
२१३	२६	काभमां केन्द्रमां					